à

MEGAN MAXWELL

SURPRINDE-MĂ!

Acest roman este o ficţiune. Numele, personajele, organizaţiile, locurile, evenimentele sau întâmplările suntfie rodul imaginaţiei autoarei, fie suntfolosite fictiv. Orice asemănare cu persoane

sau evenimente reale este pur întâmplătoare.
Sorpréndeme Megan Maxwell Copyright © 2013 by Megan Maxwell Ediție publicată pentru prima dată în limba spaniolă, în 2013, în Spania, de Editorial Planeta S.A. Toate drepturile rezervate.
Surprinde-mă! Megan Maxwell Copyright ©2021 Publishing Solutions Pentru versiunea în limba română. Toate drepturile rezervate Este interzisă reproducerea integrală sau parțială a lucrării, sub orice formă, (ară permisiunea scrisă a editurii.

Editor: Hadrian Mateescu
Redactor: Manuela Pîrvulescu **Corectori:** Cristiana Ciarec, Dorina Lipan
Tehnoredactori: Silvia Olteanu, Radu Nan **Credite foto copertă:** Shutterstock

Publisol

Casa Presei Libere, Corp A3-A4, Etaj 1 Tel.: 021.336.36.33
E-mail: office@publisol.ro
Găsiţi cărţile noastre pe www.publisol.ro
Descrierea CIP poate fi consultată pe siteul Bibliotecii Naţionale a României
ISBN: 978-606-9739-34-1
2021

Tipărit la ARTPRINT Tel.:
021.336.36.33 E-mail:
office@artprint.ro
www.artprint.ro

MEGAN MAXWELL

SURPRINDE-MĂ!

Traducere din limba spaniolă de Mirela Nica
& Publisol

Acest roman este dedicat cu drag tuturor celor care, după ce au citit

trilogia „Cere-mi ce vrei"!
au văzut în Bjӧrn un tip cu adevărat seducător
(căci așa este)

Sunteţi gata?
Sper să vă placă

!A

n

^¿nalt...
Brunet...
Ochi albaştri...
Sexi...
Simpatic...
Aşa este Björn Hoffmann.
Să se bucure de o noapte de sex fierbinte la *Sensations,* pentru un bărbat ca el era cel mai uşor şi mai distractiv lucru din lume.
Femeile, chiar şi unii bărbaţi, înnebuneau atunci când îşi îndrepta privirea leonină asupra lor şi le sugera să intre într-un separeu. Björn era excitant... foarte excitant.
De regulă, bărbaţii care intrau în acest local, sau în orice alt local în care se face schimb de parteneri, nu aveau dreptul de a alege. Ei erau cei aleşi. Dar Björn nu funcţiona aşa. El alegea. El decidea. El selecta.
în noaptea aceea, după o săptămână de stres şi de muncă, îşi conducea maşina sport elegantă, de culoare gri, către *Sensations,* în timp ce asculta albumul *Let's stay together* al lui Al Green, unul dintre cântăreţii săi preferaţi.
I'm, I'm so în love with you
Whatever you want to do
is all right with me,
Cause you make me feel so brand new

And I want to spend my life with you.Muzica, aşa cum spunea buna sa prietenă, Judith, îmblânzeşte fiarele sălbatice şi fredonatul muzicii *soul*, în timp ce conducea, îl relaxa şi îl stimula pentru noaptea de sex după care tânjea.

Nu îşi chemase niciuna dintre cuceririle sale. Nu avea nevoie de aşa ceva.

Voia doar sex, fără mese sau discuţii. îi plăceau femeile. Se simţea bine cu ele. Erau minunate şi incitante. Aşa că încerca să se înconjoare de cele care erau ca el. Care gândeau ca el. Care se comportau ca el. Care voiau sex. Doar sex.

Ajuns la *Sensations*, Björn îşi lăsă maşina într-o parcare din apropiere. La vederea lui, femeia de la pază zâmbeşte. Tipul acela fusese acolo de mai multe ori şi, atunci când se uita la ea, se simţea specială.

Odată ieşit din parcare, Björn intră în local şi, ajuns la bar, se întâlni cu mai mulţi prieteni. Stă de vorbă cu ei, până observă un cuplu pe care îl cunoaşte şi se înţeleg din priviri. După câteva minute, împreună cu doi dintre prietenii săi, Cari şi Hans, Björn se apropie de cuplu. George şi Susan zâmbesc, atunci când îl văd. Se mai jucaseră împreună în trecut şi, la scurt timp, cei cinci selndreaptă spre unul dintre separeuri. Nu era necesar să-şi vorbească. Ştiau ce doreau. Ştiau ce căutau. Se anunţa o noapte păcătoasă şi caldă.

După ce ajung în separeu, George se aşază pe pat, în timp ce restul rămân în picioare.

Susan, o femeie cu siluetă frumoasă şi cu părul lung, mătăsos, este pregătită să se bucure de sex cu aceşti bărbaţi şi, urmărindu-i, îşi muşcă buzele, în aşteptarea începerii jocului lor fierbinte. Sfârcurile îi sunt deja tari şi vaginul lubrifiat. Tremură când se gândeşte la plăcerea ce va urma.

Björn zâmbeşte. îi place să simtă excitarea femeilor. Aşa că, după ce îşi aşază paharul pe o măsuţă, se apropie de ea şi o întrebă la ureche:

- Eşti gata, Susan?

-Da.

- Eşti pregătită să ne jucăm cu tine? insistă el, trecându-şi degetele peste sânii ei.

Ea consimte şi respiraţia i se accelerează.

Fără a fi nevoie să o atingă, după felul în care aceasta reacţiona, Björn ştia deja că fluidele ei îi udau ţesătura fină a lenjeriei intime. Niciodată în cei 32 de ani ai săi nu s-a întâmplat ca vreo femeie să respingă o abordare atât de directă şi de personală. Le plăcea.

Le excita. Björn era atât de sexi, atât de viril, încât toate femeile, absolut toate, căzeau sub influenţa sa, mai ales atunci când îi priveau ochii albaştri.

Susanei îi plăcea să se joace cu diverşi bărbaţi. Nu-i plăceau femeile. Apetitul ei sexual era de nestăvilit, iar soţului ei îi făcea plăcere să o vadă în această conjunctură. Era jocul lor. Erau regulile lor şi abia aşteptau să se lase în mrejele acestui joc bolnăvicios.

Susan se întoarce spre Björn. Privirea ei lascivă vorbeşte de la sine. îl doreşte. îşi doreşte ca el să o atingă. Moare de plăcere şi se umezeşte, imaginându-şi cum acei bărbaţi aveau să se joace cu ea.

încet, începe să-şi desfacă nasturii de la bluză, în timp ce respiraţia i se accelerează. După câteva secunde, îi vede sânii ridicaţi, sfârcurile tari şi îi şoptešte:

- Susan, îmi plac sânii tăi.

- Sunt pentru tine, se oferă ea.

Björn zâmbeşte. Se aşază pe pat şi îi face semn cu degetul ca să se apropie, în timp ce toţi

ceilalţi privesc. Ea se supune şi, odată ajunsă în faţa lui, excitată, îşi îndreaptă unul dintre superbii ei sâni spre gura lui Björn, care îl acceptă cu plăcere. Timp de câteva minute, îl linge şi îl suge până se face tare ca piatra. Ea zâmbeşte.

George, soţul Susanei, se ridică. îi desface fermoarul de la fusta care îi cade la picioare. Imediat, desprinde cele două bretele aurii ce susţin lenjeria intimă tanga, iar aceasta cade şi ea, dezvăluindu-i pubisul epilat şi posteriorul rotund şi apetisant.

- Interesant, şopteşte Hans, apropiindu-se, pentru a-i da o palmă peste fund.

George, soţul, zâmbeşte. Jocul începe. îşi desface nasturii de la pantaloni, pe care îi scoate, împreună cu chiloţii. Se aşază pe pat şi, atingându-şi penisul tare, îşi îndreptă privirea spre Cari şi îi şopteşte:

- Şi eu vreau să mă joc.

Cari se apropie de el fără întârziere, iar George îi dă jos pantalonii şi boxerii. în faţa lui are o erecţie spontană fierbinte şi, iară să se gândească, i-o bagă în gură. O gustă. îi place la nebunie, în timp ce Cari închide ochii şi îi apasă fesele spre el, cu plăcere.

Susan, excitată în faţa acestei scene, suspină, când Björn, din ce în ce mai languros, îi suge sfârcurile şi Hans începe să o atingă pe spate.

Intensitatea momentului creşte. Susan şi George găsiseră ce căutaseră, în acel loc. Björn se bucură de toate delicatesele pe care ea i le oferă, fără rezerve. Dar când femeia încercă să-l dezbrace, el o opreşte şi îi şopteşte:

- Voi face eu asta.
- Nu vrei să te ajut?

Björn dă din cap dezaprobator. Nu-i place să fie în mâinile nimănui. El decide când să-şi scoată

hainele sau când să le îmbrace. Acesta era jocul lui.
Toţi îl acceptaseră şi Susan nu avea cum să-l refuze.

în timp ce Björn se dezbracă şi îşi lasă hainele pe scaun, împăturite cu grijă, Hans o masturbează pe femeia care era deja umedă şi dornică de penisul puternic şi viril ce se arăta în faţa ei.Björn zâmbeşte. E conştient de magnetismul său. Stă gol pe pat şi, fără ca să-şi ia ochii de la Susan, străbate zona epilată, numită Muntele lui Venus, şi îi spune:

- Vino mai aproape!

Ea se apropie şi el o atinge. îşi coboară mâna încet, până între picioarele ei, şi simte că e umedă, foarte umedă. Hans, din spate, îi apasă sfârcurile, în timp ce ea îşi închide ochii, în semn de plăcere, iar soţul ei îşi vede în continuare de treabă cu felaţia.

Timp de câteva minute, Björn îşi trece degetele peste crăpătura umezită, până când ea îşi depărtează picioarele, pentru a-i permite accesul. El îngenunchează în faţa ei, cu gura pe pubis. îl muşcă. Iar când o simte vibrând de plăcere, îi desparte cu degetele buzele vaginului şi pătrunde cu gura între picioarele ei. Susan respiră sacadat. Gura lui Björn e voluptuoasă, iar când el îi suge clitorisul cu încântare, ea nu mai poate decât să respire greu şi să se bucure.

După câteva minute, Björn e mulţumit. Se ridică şi, cuprinzând-o de talie, o trage puţin mai aproape de el.

Fără să vorbească, îşi introduce un deget în vaginul ei umed şi, după câteva secunde, un alt deget.

- îţi place să mă joc cu tine aşa?

Susan tremură şi consimte. îşi depărtează mai mult picioarele şi se agaţă de umerii lui, lăsându-se masturbată cu putere de el, în timp ce Hans îi strânge fesele şi îi şopteşte cuvinte fierbinţi şi foarte... foarte îndrăzneţe la ureche, cuvinte care pe ea o înnebunesc.

Un oftat de satisfacţie îi lasă să înţeleagă că, prin felaţia făcută de George, Carl atinsese climaxul. Björn, care continua să o masturbeze cu degetele, se opreşte dintr-odată şi spune:

- Urcă-te pe pat şi îngenunchează peste soţul tău.

Stimulată şi dornică de sex, face întocmai cum îi cere acel
Adonis. Odată ce ea se aşază aşa cum el şi-a dorit, Björn se
urcă pe pat în spatele ei şi, apropiindu-şi gura de urechea ei, îi şopteşte:

- Acum aşază-te peste el şi lasă-ţi sânii să cadă peste faţa lui.

Când Björn îl vede pe George luându-i în gură, îi spune
încet:

- Vreau să-i zici soţului tău ce îţi doreşti ca să se întâmple şi, apoi, cât de mult îţi place să ţi-o trag.
- Da, oftează ea, excitată.
- Desfa picioarele, Susan.

Nu era prima dată când se jucau acel joc.
După câteva clipe, în timp ce Björn o masturba, ea începe să-i spună soţului ei că vrea ca toţi să i-o tragă. Îşi dorea mai multe penisuri pentru ea şi să nu se oprească ore în şir. George, auzind-o, se masturbează puternic, sub corpul ei. Amândurora le place să se joace, iar Björn, apucându-şi penisul tare, îşi pune prezervativul şi pătrunde încet în ea, în timp ce Susan respiră sacadat.

-Aşa... toată... toată...

Björn se opreşte şi, dându-i o palmă peste fiind, îi ordonă:

- Nu-mi cere nimic. Spune-i soţului tău ce îţi fac, ai înţeles?

înflăcărată de vocea lui şi de ceea ce el îi ceruse, îi şopteşte:

- Björn mi-a depărtat picioarele şi mi-o trage.
Cel menţionat anterior a dat o lovitură care i-a adâncit atacul, iar ea, oftând, a adăugat:
- Şi-a băgat tot penisul în mine, dragul meu. îmi place. Mă simt plină... mai...
Mistuit de auzirea celor spuse de ea, soţul ei o cuprinde de talie şi o aşază pentru a o înfige şi mai mult în Björn.
- Mai mult. Vreau să ţi-o tragă mai mult, spune el, răspicat.
Auzindu-l, Björn zâmbeşte şi se aruncă în ea, până când o
penetrează complet.
- Aşa, George? Aşa vrei să i-o trag soţiei tale?

- Susan geme. Lascivitatea şi plăcerea bolnăvicioasă pe care le simţea în acel moment nu o lăsau să vorbească.Aşa... trage-i-o aşa! spune George, înnebunit de acel

Björn zâmbeşte. îi plăceau aceste jocuri şi, cu o împunsătură puternică, îi şopteşte, apucându-i părul, astfel încât ea să ridice capul:

- Când voi ieşi din tine, va intra Cari şi apoi Hans. Ultimul care te va lua va fi soţul tău şi, atunci când va termina, ţi-o voi trage din nou. Vrei asta, Susan?

- Da...da...

Genul acela de sex era dur, fierbinte, pervers, dezinhibat şi tuturor le făcea plăcere. Mai ales lui Susan şi lui George, ei fiind cei care ceruseră acest lucru. Björn îşi creşte ritmul, în timp ce sânii ei se leagănă peste faţa soţului ei, care se masturbează, ascultând tot felul de propuneri indecente de la Cari şi de la Hans.

încântare. Plăcere. Asta simţeau toţi în acel moment.

Unul câte unul, bărbaţii o penetrează.

Unul câte unul, ea îi primeşte cu voluptate.

Unul câte unul, o posedă, aşa cum ceruse, până când ajunge la extaz şi, când soţul ei termină, Björn o ia de mână, o conduce la duş şi, chiar acolo, după ce ea îi pune prezervativul cu gura, o penetrează din nou. Când se încheie acest nou atac, el o ia înapoi în pat şi o întreabă:

- Cum crezi că se simte soţul tău?

Excitată, în pofida duşului pe care tocmai ce îl făcuse, se uită la George. îi plăcea să fie pătruns de Cari în anus şi îi făcea o felaţie lui Hans. Timp de câteva minute, gemete virile acaparează separeul.

Björn îi urmăreşte, împreună cu Susan. Acest tip de sex nu era ceea ce îi plăcea, îi plăceau femeile, dar se mulţumea să privească. Când cei trei au atins climaxul şi s-au ridicat pentru a-şi face duş,

patul a rămas liber. Björn, excitat la vederea acestuia, desface un prezervativ şi, odată ce şi—1 pune, îi spune, privind-o:

- Aşază-te pe mine.

Ea îl cuprinde cu picioarele. Cu măiestrie, Björn o aşază, în căutarea propriei satisfacţii. îi plăcea să preia conducerea şi acum voia să se distreze. Ea oftează la penetrarea profundă şi, atunci când credea că nu putea intra mai adânc, Björn începe să se mişte circular. Ea ţipă, iar când îl vede zâmbind, îi şoptește:

- îmi place cum ştii tu să mă faci a ta.
- Spune-mi, cât de mult îţi place! îi ordonă Björn.
- Mult... mult... Oh, da! ţipă ea, în timp ce el o penetrează din nou şi din nou.

Cei trei bărbaţi ies de la duş şi rămân în jurul patului. Björn, văzându-i, îi spune, pătrunzând-o din nou:

- Susan, spune-i soţului tău de ce îţi place să ţi-o trag.
- Mă umple. Este tare... foarte tare... nu te opri, ţipă ea, deschizându-se mai mult, pentru el.

Iar Björn nu se opreşte şi continuă să se bucure de ceea ce îi place cel mai mult. Sexul.

Sexul fără angajament.

Sexul pentru plăcere.

Sexul fără dragoste.

Sexul fierbinte şi pervers.

Excitat de ţipetele soţiei sale, George nu mai poate suporta şi cere să participe. Björn zâmbeşte. El o cuprinde pe Susan deasupra lui şi, după câteva secunde, soţul ei îşi introduce penisul tare prin acelaşi loc prin care Björn o penetrează. Cei doi îi umplu vaginul, în timp ce ea geme de plăcere şi respiraţia îi e din ce în ce mai excitată.

Susan ţipă. Asta îşi doreşte. îi place să fie fututa rău şi mult. îşi linge buzele de plăcere, în timp ce

amândoi îi iau în stăpânire trupul şi se desfată. Din nou şi din nou se scufundă în ea, iar când Björn nu mai poate, ejaculează în ea.
Când amândoi au ieşit din ea, Björn s-a ridicat şi s-a dus direct la duş, în timp ce Hans şi Cari i-au luat locul, iar Susan a fost pătrunsă din nou. Ea voia. Ea îşi dorea. Se dăruia de bună voie bărbaţilor, dornică să ofere şi să primească plăcere.

Björn îşi închide ochii, în timp ce apa i se scurge pe trup. Sexul îl relaxează, îl captivează, dar o parte din viaţa lui e incompletă. Nu vrea să recunoască, dar o parte din el îşi doreşte să aibă ceea ce au alţi prieteni, precum Frida şi Andres sau Eric şi Jud. O viaţă sexuală completă, cu un partener potrivit.

Problema era că, fiind foarte exigent, nu-i convenea orice femeie. La două minute după ce făceau cunoştinţă, toate începeau să saliveze după el, iar asta îl descumpănea. Trebuia să întâlnească o femeie care să-l surprindă. Să-l înnebunească! Dar nimeni, niciodată, nu îl surprinsese atât de mult, încât interesul său să rămână viu şi după prima întâlnire. Avea prietene. Multe prietene. Dar niciuna specială.

Odată ce a oprit duşul, i-a privit pe ceilalţi continuând dansul lor intim deasupra patului. Şi-a atins penisul. Şi l-a atins cu degetele până s-a ivit în el o nouă erecţie. Sexul era incitant şi ceea ce făceau ei îl excita. Când a văzut că orgasmul luase în stăpânire trupul lui Cari, şi-a pus un prezervativ nou şi, umezit, s-a întors în pat, a apucat-o pe femeie şi a pătruns în anusul ei. Ea a ţipat. Şi, odată ce a penetrat-o, i-a cuprins cu forţă şoldurile şi a început să o mişte după bunul plac, în timp ce ea ofta nebuneşte. Soţul, văzând acest lucru, s-a aşezat imediat în faţa ei şi i-a introdus penisul în gură. Susan a lins, a supt şi niciunul nu s-a oprit până

când nu şi-au simţit trupurile încordate, ca, în cele
din urmă, să se lase purtate de plăcere.

2

După trei ore, Björn a ieşit singur din local. S-a dus la garajul unde îşi lăsase maşina şi, după ce a salutat agenta de pază, care a roşit, văzându-l, a urcat în maşină şi a

plecat acasă, în timp ce muzica lui Al Green începea să se audă din nou. Trebuia să se odihnească.r

^^erul era splendid.

Era una dintre acele zile în care îi plăcea să piloteze, în timp ce cânta piesa *I gotta feeling*, a trupei The Black Eyed Peas.

I gona feeling that tonight's gonna be a good night
That tonight's gonna be a good night
That tonight's gonna be a good, good night
Tonight's the night Let's live it up
I got my money Let's spend it up

Melanie se uită la ceas. Era 15:18. în treizeci şi cinci de minute aveau să aterizeze la baza SUA de la Ramstein, din vestul Germaniei.

Câteva ambulanţe militare îi aşteptau acolo, însărcinate să preia nord-americanii răniţi de gloanţe sau explozivi, pe care îi transporta în avionul său.

îşi atinge ochii. Era obosită, dar valul de adrenalină pe care-l oferea muzica o ţinea trează. Zborul din Afganistan era epuizant pentru oricine şi, în ultima fază a călătoriei, dorinţa de a ateriza crescuse. Reduse volumul muzicii, pentru a i se adresa lui Neill:

- Dă-mi apa.

Acesta îşi întoarse scaunul şi Fraser, care era în spatele lui, îi întinde o sticlă. Melanie, Mel pentru prieteni, bea şi îi mulţumeşte.

Mei, Neill şi Fraser erau pilot, copilot şi, respectiv, manager pentru transportul aerian de marfă al Air Force C-17 Globemaster, care se întorceau din Afganistan. Aduseseră provizii la unele baze operaţionale din SUA şi se întorceau cu nişte soldaţi răniţi, care urmau să fie trataţi la spitalul militar nord-american Landstuhl.

- La ce oră vom pleca spre München? întreabă Neill.

Melanie zâmbeşte. Aştepta cu nerăbdare să-şi vadă fiica, dar nu putea ajunge decât în următoarea zi. Atât pe ea, cât şi pe Neill, îi aştepta la München ceea ce îşi doreau cel mai mult. Amândoi mureau de nerăbdare să ajungă la ceea ce numeau „cămin".

- La prima oră, răspunde ea.
- Nu pleca iară mine. Abia aştept să-mi văd familia.

Mei consimte, ridică din nou volumul muzicii şi încep să cânte cu voce tare.

Când cântecul s-a încheiat şi liniştea a pus stăpânire pe cabină, Fraser spune:

- Locotenent, aminteşte-ţi că, de data asta, merg cu tine la München.
- Cineva special te aşteaptă? întrebă tânăra, amuzată.

Fraser, auzind-o, şopteşte:

- O frumoasă stewardesă cu picioare lungi şi o gură scandaloasă.
Neill izbucneşte în râs, iar Mei îl ia peste picior.
- Nemernicule!
Fraser se uită la ea şi, amuzat, răspunde:
- Locotenent, omul nu trăieşte numai cu pâine, iar eu nu sunt din piatră.
Mei râde. Ea nu era făcută din piatră, deşi colegii ei aşa credeau, şi, uitându-se la Fraser, adaugă:
- De data aceasta nu îţi pot oferi canapeaua de la mine de acasă. Mama mea este acolo.
- Nu îţi face griji. Monica îmi oferă patul ei.
- Uau... iată un subiect! râde Neill.
Fraser zâmbeşte şi, bătând palma cu el, zice:
- Dulce şi ispititoare, aşa este Monica, glumi el, provocând râsetele colegilor săi.
- Asta-i pasărea lui Robert? întreabă Fraser, arătând spre un avion. Cei trei s-au uitat la avionul care se îndepărta şi locotenentul răspunde:
- Nu. A rămas să joace biliard şi să bea câteva beri în după-amiaza asta. M-ar fi anunţat prin radio dacă ar fi plecat.
0 liniște se lasă în cabina avionului, până când Mei întrebă:
- Ce se întâmplă cu muzica?
Amuzaţi, cei doi au zâmbit şi, fără a fi nevoie să-şi vorbească, Neill a schimbat CD-ul. A pornit muzica şi vocea lui Bon Jovi a umplut cabina. De la primele acorduri ale piesei *It's my life* au început şi cei trei să clatine din cap şi să cânte tare, în timp ce îşi puneau ochelarii de soare. Acesta era un ritual. Ritualul lor. întotdeauna aceeaşi melodie. Asta însemna că se întorc acasă. La ei acasă.
It's my life
It's now or never
1 ain'tgonna live forever
Ijust want to live while Im alive

Melodia aceea şi semnificaţia ei erau speciale pentru cei trei. O ascultau întotdeauna când plecau sau soseau dintr-o călătorie. Era începutul şi sfârşitul a tot. Şi, aşa cum spunea Bon Jovi: „Nu voi trăi pentru totdeauna, vreau doar să trăiesc atât timp cât sunt în viaţă".

Viaţa... aceste cinci litere reprezentau totul pentru ei. Văzuseră prea multe lucruri neplăcute, prin natura muncii pe care o aveau.

Datorită muncii lor, învăţaseră să fie supravieţuitori. Din pricina muncii lor, Mei l-a pierdut pe bărbatul pe care îl iubea.

în timp ce fredona, tânăra se concentra pe aterizare. A oprit puterea de alimentare şi a ridicat botul avionului. Când treapta centrală a atins pista, Mei a extins frânele pneumatice la maximum şi a activat treapta de aterizare, în timp ce avionul îşi reducea încet viteza. Odată ce a scăzut la 40 sau 50 km/h, a redus puterea motoarelor şi avionul s-a oprit până când ea, preluând din nou comenzile, l-a condus către hangarul indicat de colegii ei de la sol.Odată oprite motoarele, a deschis hayonul avionului şi a început debarcarea. Ea, Neill şi Fraser au rămas să completeze unele rapoarte. Când au terminat şi a ieşit din cabină, a auzit:

- Locotenent Parker.

Ea s-a uitat şi, după un salut militar oficial, a răspuns:

- Locotenent Smith.

Odată încheiat salutul, amândoi au zâmbit. înaintea ei era Robert Smith, un bun prieten şi, totodată, pilot al unui alt C-17.

- Cum a fost zborul, Mei?
- Normal... ca întotdeauna. Amândoi au râs şi el a adăugat:
- De data aceasta nu mai putem bea câteva beri. Plec în Liban, de îndată ce pasărea mea este încărcată.
- Decolezi azi? Robert dădu din cap aprobator şi spuse:
- Da. Teoretic, trebuia să plecăm mâine, dar au mare nevoie de provizii, aşa că ne-au devansat cu o zi.

Amândoi au consimţit. Aşa era viaţa lor şi Mei, facându-i cu ochiul, îl întrebă:

- Ce mai face Savannah?

Cu gândul la soţia sa, bărbatul zâmbeşte şi răspunde:

- Se bucură de transfer. Acum este în Fort Worth, amenajând casa. Sper să fiu alături de ea peste câteva luni. Apropo, trebuie să-i mulţumesc tatălui tău. Savannah mi-a spus că o ajută cu documentele.
Mei consimte.
- Tata te cunoaşte, eşti prietenul meu şi el ştie că prietenii mei trebuie ajutaţi.
Amândoi au râs şi el a spus:
- Dă-i un mare sărut prinţesei.
- Mama mea este aici, în Germania, cu ea.
Auzind-o, Robert înjură şi apoi adaugă:
- La naiba, mi-ar fi plăcut să o văd pe Lujan! Transmite-i salutări din partea mea şi, mai ales, multe sărutări acelei păpuşi pe nume Sami, slăbiciunea mea!
- Ştiu, râde Mei şi, când vede că Garcia, copilotul lui Robert, se apropie, îi şopteşte acestuia: Rămân pe altă dată berile alea, da?!
Bărbatul consimte şi, după un zâmbet, salută din nou cu mâna şi se îndepărtă.
Mei îl priveşte cum pleacă, amintindu-şi de vremurile bune pe care le petrecuseră împreună. Revenind la realitate, se concentrează din nou pe verificarea păsării sale. Odată ce Mei şi oamenii ei îşi termină treaba, ea luă nişte documente de la Neill şi spune:
- Voi merge şi le voi livra maiorului Lodwud.
Fraser şi Neill încuviinţară şi ea se îndreptă spre biroul hangarului 12. în drum, mai mulţi bărbaţi au salutat-o cu disciplină militară şi ea le-a răspuns salutului. Odată ajunsă în biroul comandantului, a bătut la uşă cu hotărâre. Curând a auzit vocea groasă a acestuia şi, iară ezitare, a intrat.
Bărbatul, un militar de vreo 40 de ani, înalt şi solid, s-a ridicat de la masă când a văzut-o.

- Domnule, locotenentul Parker se prezintă în faţa dumneavoastră, spune ea.
Comandantul dă din cap, aprobator.
- Locotenent Parker.
Mei reuşeşte să zâmbească. Aruncă documentele pe masă şi, în timp ce încuia uşa şi îşi desfăcea salopeta militară, spune:
- Avem douăzeci de minute. Să profităm de ele.
Fără întârziere, comandantul s-a apropiat de ea şi, în timp ce el îşi plimba gura în jurul gâtului ei, se lăsa purtat de plăcerea sexului.
Fără sărutări...
Fără afecţiune...
Fără iubire...
Pur sex ceruseră amândoi, iar când mâinile lui au ajuns până la sânii ei şi a început să îi privească, Mei i-a şoptit:
- Timpul înseamnă bani, comandante.
Bărbatul, înnebunit de dăruirea pe care tânăra i-a arătat-o mereu în aventurile lor sexuale, nu a ezitat. Cu brutalitate, i-a luat sânii în gură pentru a-i suge, în timp ce o ridica în braţe şi o aşeza pe masă. Documentele cad pe podea, când Mei rămâne ţintuită pe masă, iar hainele ei, împreună cu cele ale comandantului, încep să zboare prin cameră.
- Locotenent..., şopteşte el, tare ca piatra, atunci când ea se oferă să-şi desfacă picioarele. Mei zâmbea. Voia să obţină ceea ce căuta şi, privindu-l, îi cere:
- S-o facem. Timpul trece şi oamenii mei mă aşteaptă.
Dornici să continue, comandantul a luat-o în braţe şi a
condus-o în baia biroului. De acolo, gemetele lor nu se auzeau. După ce a închis uşa, s-a uitat la ea şi, lăsând-o pe podea, îi şopteşte:
- întoarce-te.

Mei, luându-l peste picior, îi spune uşor:
- Trageţi-mi-o... domnule!
Comandantul zâmbeşte şi o întoarce cu brutalitate. îşi apropie penisul erect de spatele ei şi, frecându-se de ea, în timp ce lua un prezervativ din dulapul băii şi îl desfacea, îi spune:
- Depărtaţi-vă picioarele şi aplecaţi-vă, îi spune, şi Mei se supune. Ţineţi-vă de marginea căzii, continuă el ordinele.
Odată ce îşi pune prezervativul, iar ea stă aşa cum îşi doreşte el, îşi apropie gura de urechea ei şi îi şoptqte:
- Amintiţi-vă, locotenent, iară gemete sau toată lumea va afla.
- Amintiţi-vă şi dumneavoastră, comandante, replică ea.
Tânăra îşi dorea sex. Era urgent şi, lăsându-se manevrată ca o

- păpuşă, îi permite să-i desfacă mai mult picioarele, să-i despartă buzele umede ale vaginului şi să o pătrundă. Atacul e atât de devastator, încât trebuie să-şi muşte buza inferioară pentru a nu ţipa. Odată intrat în ea, bărbatul îi masează fesele şi o întreabă:Va place aşa, locotenent?

- Da, domnule...

El o pătrunde din nou şi din nou... şi din nou. E minunat, îl doreşte, se desfată, iar când îşi recâştigă controlul asupra corpului, cu o mişcare rapidă se îndepărtează de bărbat, se întoarce şi îi ordonă:

- Staţi jos, domnule.

Surprins de schimbarea rolurilor, vrea să protesteze, însă ea, apucându-i penisul cu mâna, insistă, în timp ce-i muşcă bărbia.

- Staţi jos... am spus!

Excitat, bărbatul face ceea ce ea îi cere şi se aşază pe WC. Fără întârziere, Mei se pune deasupra lui, pentru a-i împinge penisul tare cu totul în interiorul ei. Fără să-l lase să vorbească, ea îşi îndreaptă unul dintre sâni către gura lui, iar acesta îl muşcă imediat.

- Aşa... suge-i!

Mişcările ei devin mai intense.

Plăcerea bolnăvicioasă îi cuprinsese cu totul, iar căldura din baie era incredibilă. Şoldurile lui Mei dansau înainte şi înapoi, introducându-i penisul din nou şi din nou, într-un ritm devastator, în timp ce comandantul îi ţinea şoldurile şi o susţinea în mişcările ei nebuneşti. Gemetele lui deveneau din ce în ce mai puternice, iar ea, înnebunită, îl apucă de umeri şi îi băgă sânii în gură pentru a înăbuşi sunetul.

O plăcere zdrobitoare îi cuprinde corpul lui Mei şi, în cele din urmă, explodează.

Când totul s-a terminat, au rămas unul în braţele celuilalt, preţ de câteva secunde. Nu şi-au vorbit. Nu s-au sărutat. Nu s-au mângâiat. Ea s-a ridicat şi, după ce s-a spălat, fără să-l privească, s-a dus în birou, şi-a luat hainele şi a început să se îmbrace. Puţin mai târziu, el i s-a alăturat şi, după ce s-au îmbrăcat, Mei a zâmbit şi i-a şoptit:

- Ca întotdeauna, a fost o plăcere, comandant Lodwud.

Bărbatul a zâmbit şi, lăsând la o pane formalităţile, s-a apropiat de ea şi a întrebat:

- Am crezut că vei ajunge mai devreme. Ce s-a întâmplat?
- Probleme la colectare.

El a consimţit. A privit-o cu ochii lui căprui şi a întrebat-o:

- Iţi vei petrece noaptea aici?

-Da.

- Am o rezervare pentru astăzi la un hotel. Cină bună, companie bună... sex. Ce spui, Mei?

Tânăra i-a întins fără ruşine mâna. Comandatul a zâmbit. A deschis sertarul mesei sale şi, aruncându-i o cheie, i-a spus:

- Hotel Bristol. Camera 168 la ora 20:30.
- Voi fi acolo.

Lodwud a zâmbit. Sexul cu Mei şi jocurile ei erau întotdeauna de o pasiune bolnăvicioasă, iar când a văzut-o închizându-şi salopeta kaki, a adăugat:

- Ne vedem mai târziu, locotenente.
- La revedere, domnule!

S-a îndreptat spre uşă, a deschis zăvorul şi, ieşind din birou, s-a întors la oamenii şi la avionul ei, de unde nu s-a mişcat până când avionul nu a fost complet gol.

La ora 18:00, după ce şi-a luat rămas-bun de la colegii săi şi a stabilit ca să se întâlnească cu Fraser şi cu Neill la aeroport, la 7:00, în dimineaţa

următoare, a luat un taxi şi a ajuns la hotel. Cu cheia pe care i-o dăduse comandantul, a deschis uşa şi s-a dezbrăcat fără ezitare. Avea mare nevoie de un duş.
Când a ieşit din baie, şi-a pus muzică pe telefonul mobil, îi plăcea foarte mult o trupă spaniolă, La Musicalité. Mai ales melodia *Cuatro elementos* şi a cântat.
Dolor que no quiero ver, dolor que nunca se va, no puedo decir adiós,
ni quiero decir jamás,
tumbado al amanecer,
llorando porque tú vuelvas otra vez.
(Durere pe care nu vreau să o văd
durere care nu dispare niciodată,
nu pot să-mi iau rămas-bun
şi nici n-aş vrea vreodată,
zăcândpână-n zori,
plângând ca tu să te întorci din nou.)
Asta era ceea ce simţea. Durere. O durere pe care nu voia să o vadă şi de care nu se putea despărţi. Mike nu o lăsa. Sau poate ea însăşi nu se lăsa?
A dansat. S-a urcat pe pat ca un copil şi a dansat frenetic până când, obosită, şi-a deschis geanta, a scos de acolo o lenjerie curată şi a îmbrăcat-o. Apoi s-a uitat la punguţa cu marijuana pe care i-o dăduse un prieten şi, fără ezitare, şi-a rulat o ţigară.
Cu ochii plini de amintiri, a fiimat-o. Ştia că nu-i bine să fumeze aşa ceva, dar în acel moment nu-i păsa. Era singură. în acel moment era stăpână pe viaţa sa şi făcea ce-şi dorea. După acea ţigară a urmat alta şi apoi alta şi, când s-a uitat la ceas, nu s-a mirat când a văzut că era ora 20:21. Comandantul nu va întârzia să apară şi aşa s-a întâmplat. După câteva minute, uşa se deschise şi, văzând-o stând pe pat, în lenjeria ei, fumând, a zâmbit.

Fără să vorbească, şi-a scos şapca şi jacheta, s-a aşezat lângă ea şi a întrebat, luându-i ţigara din mână pentru a trage un fum:

- Eşti bine?

Nevoind să-l lase să-i vadă emoţiile, Mei i-a răspuns:

-Da.

- Şi de ce fumezi rahatul ăsta?

Ea a zâmbit.

Evadez puţin.Lodwud a înţeles-o, dar, dorind să nu continue pe acea cale, i-a spus:

- Rahatul ăsta nu e bun, Mei.

- Ştiu, şi este ultima dată când îmi permit să o fumez.

Au râs amândoi, iar ea a continuat:

- Nici ceea ce facem aici sau în biroul hangarului nu este bine şi totuşi continuăm să facem asta. O, şi, apropo, rahatul ăsta nu este bun, dar bine că îl fumezi tu acum.

Amândoi au zâmbit şi, în cele din urmă, el a spus, trăgând un alt fum:

- în ziua în care tu sau eu vom găsi pe cineva de care să ne pese, ne vom opri, nu crezi?

Mei ridică din umeri. Nu căuta pe nimeni.

- Acest lucru rămâne de văzut. Dar până se va întâmpla asta, vreau să mă distrez în continuare cu tine. Tu şi cu mine ne cunoaştem. Ştim că este vorba de sex fără angajament şi respectăm regulile, a răspuns ea.

Amândoi au zâmbit. Nu s-au sărutat şi nu şi-au cerut explicaţii. Acestea erau condiţiile lor, iar Mei, îmbrăţişându-l, a adăugat:

- Vai, cum suntem şi noi doi. Iubirea ne-a distrus viaţa şi avem doar aceste momente prosteşti, pe care le creăm cumva. Nici Daiana şi nici Mike nu merită, dar iată-ne, tu şi cu mine... ca întotdeauna.

Lodwud a dat din cap. Daiana a fost femeia crudă care îl abandonase pentru un german. După câteva minute, comandantul a preluat frâiele jocului şi, luând o batistă închisă la culoare, din buzunar, s-a îndreptat spre ea, pentru a o lega la ochi, dar Mei a refuzat. Asta l-a surprins.

- Nu vrei să te gândeşti la Mike?

- Ba da. Ca întotdeauna, tu vei fi Mike, iar eu voi fi Daiana. Dar nu vreau batista. Sunt atât de fumată, încât nu am nevoie de ea astăzi.

- De acord.

El i-a luat mâna şi i-a pus-o între picioare, pentru ca ea să se atingă.

- Vreau o Daiana călduroasă, receptivă şi conştientă de ceea ce îşi doreşte şi, atunci când voi fi satisfăcut de ea, vreau ca Daiana să termine jocul, aşa cum ştii deja, i-a şoptit el la ureche.

Atingându-l cum ştia că îi place, Mei şi-a coborât tonul vocii şi i-a răspuns:

- Mike... hai să ne jucăm.

Acesta era un joc periculos între ei doi. Două suflete rănite. Doi oameni cărora le lipsea afecţiunea şi care se întâlneau ocazional într-o cameră de hotel şi îşi imaginau fiecare că celălalt e o altă persoană.

- în genunchi, Daiana.

Mei a fost de acord şi, fără să mai spună ceva, i-a făcut pe plac lui Mike. I-a dat jos pantalonii şi slipul şi şi-a băgat penisul în gura ei. Timp de câteva minute l-a supt, l-a gustat, s-a jucat cu el, până când i l-a făcut tare.

Comandantul s-a lăsat purtat, gândindu-se că aceea care i-o suge este Daiana şi, când nu a mai putut suporta, şi-a scos penisul din gura ei şi i-a indicat:

- Dezbracă-te şi aşază-te pe pat.

De-ndată ce s-a dezbrăcat complet în faţa lui, Mei s-a aşezat. Lodwud zâmbea şi, îngenunchind în faţa ei, i-a şoptit:

- îmi plac sfârcurile tale, scumpo.

Ea a zâmbit şi i-a şoptit cu o voce senzuală:

- Iar mie îmi place să mi le sugi, Mike.

Invitaţia a fost acceptată formal, iar comandantul a devorat ceea ce ea îi oferise. în mod senzual, Mei i-a pus mâna pe cap şi l-a apropiat de sânii ei. Lodwud

a înnebunit. A supt, a ciugulit şi, când sfârcurile ei au devenit aşa cum îi plăceau lui, i-a spus:

- Deschide picioarele... aşa... aşa... foarte bine, Daiana! Pofta trupească i-a furat minţile când i-a văzut sucurile strălucind şi i-a cerut: Deschide-te cu degetele! Vreau să văd cum mă inviţi să te sug.

Excitată de cuvintele lui Mike, cu degetul arătător şi cu cel inelar, ea a făcut ceea ce îi ceruse şi i-a şoptit, în timp ce îl simţea între picioare:

- Aşa... aşa cum îţi place!

Lodwud, aşezat pe podea, a apucat-o de picioare şi, trăgând-o, şi-a apropiat gura de centrul dorinţei ei. Ţipătul lui Mei la acel atac a fost devastator, în timp ce el îi ciugulea înnebunit buzele vaginului.

- Mike, dragule, sunt pe cale să cad din pat.

Comandantul a prins-o de talie şi, întinzându-se pe podea,
şi-a aşezat gura sub ea şi a continuat. Limba lui părea să fie peste tot, iar Mei gemea, în timp ce îl simţea sugându-i clitorisul şi oferindu-i valuri de plăcere.

Patul nu le era suficient. Podeaua era salteaua lor şi pe ea se tăvăleau în toate modurile şi mijloacele posibile, în timp ce îşi imaginau doi oameni care nu aveau să se mai întoarcă niciodată la ei.

- Haide... dăruieşte-te mie! Pune-ţi picioarele în jurul taliei mele şi caută-mă, i-a cerut el, dându-i o palmă peste fund. Caută-mă, Daiana!

Când Mei a facut-o, comandantul a oftat şi s-a arcuit.

- Mike...
- îţi place ce-ţi fac?
- îmi place, Mike... îmi place. Continuă...

Timp de câteva ore, sexul rece şi impersonal a domnit în cameră. Acesta era sexul pe care îl practicau în ultimii ani şi îi satisfăcea. După mai

multe runde în care s-au implicat amândoi, fumau goi pe pat, iar ea a întrebat:
- Cât este ceasul?
Lodwud se uită la ceasul de pe noptieră.
- E trecut deja de miezul nopţii.
Tăcerea a pus, din nou, stăpânire pe cameră şi, deodată, el a întrebat:
- De ce ne tot gândim la Daiana şi la Mike?
- Pentru că suntem idioţi, râse cu amărăciune Mei. încercând să nu se mai gândească la asta, a adăugat: Şi acum voi continua şi voi găsi o terţă parte care vrea să se joace.
Lodwud a zâmbit.
- îmi amintesc încă de femeia pe care am avut-o la ultima noastră întâlnire. înnebunise între noi doi.
Mei a râs şi i-a şoptit:
- Tu erai înnebunit, între mine şi ea.
Ridicându-se din pat, şi-a pus chiloţii, un tricou şi pantalonii de camuflaj. Nu conta pe alte haine pentru a agăţa. Odată îmbrăcată, s-a uitat la Lodwud, iar acesta i-a spus:
- Este ora 1:00. Dacă nu te întorci la 2:00, eu voi fi cel care va alege.
- în niciun caz. Astăzi eu decid.
După ce a părăsit camera de hotel, s-a dus cu hotărâre la bar. De obicei, alegeau hoteluri lângă aeroport pentru a se vedea. De regulă, oamenii care rămâneau în acele locuri erau în trecere şi, în majoritatea cazurilor, căutau o noapte distractivă, fără compromisuri.
Când Mei a intrat în bar, a scanat locul cu precizie. Mai multe cupluri discutau amiabil, iar unii bărbaţi sau femei beau singuri la bar. Căuta un bărbat şi îi urmărea pe toţi, cu atenţie. Primul pe care l-a văzut nu-i convenea, prea bătrân şi cu burtă. Al doilea nu era rău, dar s-a oprit la al treilea: un tip cu aer de

director, de vârsta ei. Apropiindu-se de bar, a spus, uitându-se la chelner:

- Un whisky dublu, cu gheaţă.

Nu dădea greş niciodată. O femeie care comanda acea băutură atrăgea privirea bărbatului de lângă ea. Lucru care s-a şi întâmplat.Fără să piardă timpul, Mei i-a zâmbit şi, după câteva clipe, el şi-a rotit scaunul. S-a uitat la ceas, 1:10. Momentul era bun.

Cu un zâmbet pe buze, i-a vorbit bărbatului. Se numea Ludvig. Era suedez şi era în trecere prin Germania. Era perfect. I-a explicat că lucra pentru o companie de automobile şi călătorea în mai multe ţări. La ora 1:20, Ludvig se uitase deja la sânii ei de mai multe ori, iar la ora 1:30 ea îi pusese deja o mână pe picior. La ora 1:40, suedezul se arătase deja disponibil, iar Mei îi făcuse propunerea fier-binte pentru un sex în trei. La ora 1:50, suedezul a acceptat, iar la ora 1:52 de minute, Mei a deschis uşa camerei sale şi, uitându-se la Lodwud, care a zâmbit când a văzut-o intrând, a comentat:

- Haideţi, băieţi... am chef de joacă.

După două runde fierbinţi cu cei doi bărbaţi, totul a luat sfârşit. Mei l-a demis pe suedez, care a părăsit încântat camera. Când a închis uşa şi s-a întors spre Lodwud, acesta, privind-o, s-a îndreptat spre ea şi a observat:

- Daiana, eşti o fată... foarte... foarte rea. Mei a zâmbit şi, atingându-i penisul erect, a consimţit.

- Da, Mike... recunosc că sunt.

A doua zi dimineaţă, Mei a plecat spre aeroportul militar. La sosire, un băiat s-a apropiat de ea şi, după ce a salutat-o cu o mişcare a mâinii, a spus:

- Bună dimineaţa, locotenent Parker.

- Bună dimineaţa, sergent.

El, cu un gest serios, a adăugat:

- Locotenente, maiorul Parker este la telefon şi vrea să vorbească cu dumneavoastră.

Surprinsă de oră, Mei a luat telefonul pe care i-l întinsese şi, îndepărtându-se la câţiva metri, a salutat:

- Bună dimineaţa, maior.
- Locotenente, cum a fost zborul de ieri?

Mei a zâmbit. Tatăl ei. Acel bărbat de care mulţi se temeau, din pricina caracterului său rău, cu ea era un tată grozav:

- Bun. Totul a fost perfect, ca întotdeauna.
- Mi-au spus că pleci acum la Miinchen.
- Da, aşa e.
- Te-ai odihnit suficient?

S-a gândit la noaptea nebună pe care o petrecuse cu Lodwud şi a spus:

- Da, tată. M-am odihnit.

Toţi îşi iaceau griji pentru ea şi pentru viaţa ei, de parcă altceva n-aveau de iacut. Mei ştia deja că se descurcă foarte bine cu tot ceea ce îşi propune să facă, aşa că a spus:

- Tată, sunt plecată de acasă de douăsprezece zile şi aştept cu nerăbdare să o văd pe Sami şi...
- Bine, a întrerupt-o. înţeleg... înţeleg. Dar vorbeşte cu mama ta. M-a sunat de două ori şi ştii cât de pisăloagă poate fi.

Mei a zâmbit, la auzul acestor vorbe. Părinţii ei se separaseră în urmă cu mai puţin de un an.

- Stai liniştit. O voi suna.
- Apropo, te-ai mai gândit la Fort Worth?
- Nu, tată...
- Trebuie, Melanie. Vreau să te am pe tine şi pe fată aproape. Sora ta se va întoarce anul viitor şi...
- Şi mama?
- Mama ta este deja suficient de mare, încât să ştie ce vrea să facă, răspunse el scurt.

Mei zâmbi şi, preferând să nu întrebe mai multe despre subiect, spuse:

- Tată, hai să lăsăm problema transferului pentru altă dată.
- Bine, fiica mea. Dar aminteşte-ţi, familia ta este aici. în Germania nu ai nimic.

Pentru Cedric Parker nu era uşor să trăiască atât de departe de fiicele sale şi de soţie. Mai ales de Melanie, cea mai mare mândrie a lui. După câteva minute de vorbit cu tatăl ei, a închis telefonul mobil şi a luat un plic, oferit de acelaşi soldat care îi adusese telefonul.

- Locotenente, iată ce aţi solicitat!

Mei luă plicul cu fermitate. înăuntru erau cheile elicopterului care urma să o aducă aproape de fiica ei şi, deschizându-l, a întrebat:

- Totul este bine pe aici, sergent?

Tânărul a dat din cap aprobator şi, odată ce a făcut din nou salutul cu mâna, s-a întors şi a plecat. în acel moment, sosesc Neill şi Fraser.

- La naiba... aş mai dormi o lună, mormăie Fraser, frecându-şi ochii.
- Şi eu, frate. Sunt obosit.

Locotenentul Parker, auzindu-şi prietenii, zâmbeşte.

- Haideţi, păpuşeilor, urcaţi în elicopter, vreau să-mi văd fiica, îi luă ea peste picior.

în aceeaşi zi, după o oră de zbor, au ajuns la aeroportul din München în jurul orei 9:00. Acolo, după ce au lăsat elicopterul într-un hangar privat, cu rucsacurile lor în spate, au luat un taxi. Mai întâi l-au lăsat pe Neill şi apoi au continuat spre casa lui Mei. Când au ajuns, văzând-o, mama ei a îmbrăţişat-o.

- Ce bucurie să te am din nou aici, draga mea!

Lăsându-se luată în braţe, Mei a închis ochii şi i-a şoptit, fericită:

- Bună, mamă.

După câteva secunde, Lujân l-a întâmpinat pe Fraser, în timp ce Mei şi-a lăsat rucsacul şi a fugit ca

să-şi vadă fiica. Deschise cu grijă uşa camerei şi intră. Cu un zâmbet, se uită la micuţa Samantha, adormită în pătuţul ei. Era o scumpete. Cea mai frumoasă fetiţă pe care o văzuse vreodată şi, fără să se poată controla, ochii i se umplură de lacrimi. Era leită tatăl ei. Părul lui, zâmbetul lui...

- Draga mea, a şoptit Lujân, intrând în cameră. Haide, am ceva de mâncare pentru tine şi Fraser. Sigur sunteţi înfometaţi.

Vin imediat, mamă. Dă-mi o secundă.Lujân a dat din cap, aprobator. îi frângea sufletul să vadă privirea tristă a fetiţei sale, contemplându-şi fiica adormită. Toţi încercaseră atât de mult s-o convingă pe Mei să-şi refacă viaţa, dar nu reuşiseră. Ea refuza. Nu-l putea uita pe Mike.

Când a rămas, din nou, singură în cameră cu fiica ei, s-a întins cu grijă spre ea, i-a atins buclele blonde şi a zâmbit.

- Bună... îi şopti Fraser.

O cunoştea. O cunoştea foarte bine şi ştia că, după masca aceea dură de locotenent în armata Statelor Unite, ea suferea. Nu putea uita niciodată reacţia pe care o avusese atunci când a aflat ce i se întâmplase lui Mike. Disperarea, lacrimile şi neputinţa ei la aflarea lucrurilor mai puţin plăcute, după moartea acestuia.

însărcinată în şapte luni, Mei s-a închis în sine şi nu a vrut să vorbească despre asta cu nimeni. Era fericită doar când era cu micuţa Sami sau când pilota C-17-ul ei. Dar, în pofida fericirii oferite de fetiţă, ochii ei nu au mai strălucit niciodată aşa cum o făceau odinioară. Nu mai avea încredere în niciun bărbat şi asta doar din cauza lui Mike, cel pe care l-a iubit şi care a dezamăgit-o.

- Ce părere ai despre prinţesă? a întrebat Mei, înghiţindu-şi lacrimile.

Fraser zâmbi.

- O scumpete. Cât are?
- 2 ani şi aproape o lună.

Cei doi s-au privit în tăcere şi Mei a şoptit:

- Cum trece timpul, nu?

Amândoi au dat din cap şi Fraser, încercând să devieze de la subiect, a făcut o glumă:

- Fata asta va frânge multe inimi. Ascultă-mă pe mine, că sunt expert în domeniu!

Au râs, iar Fraser, cuprinzând-o de talie, i-a şoptit:

- Am vorbit cu stewardesa mea. Va ajunge la aeroport în după-amiaza asta.

- Perfect.

Cu grijă, au părăsit camera. Au intrat în bucătărie, unde Lujăn le pregătise o *tortilla* cu cartofi şi, în timp ce mâncau, femeia i-a spus fiicei sale că ar trebui să se întoarcă în Asturia. Bunica ei, Covadonga, trebuia să meargă la doctor şi refuzase să o facă cu Scarlett, sora ei.

- Bunica şi Scarlett, râse Mei. Nici nu vreau să mi le imaginez pe cele două singure.

- Sora ta este uneori mai rea decât bunica ta, a spus Lujăn. Pot să te asigur. Când se enervează, ameninţă că pleacă la Fort Worth şi trebuie să o conving să nu facă asta, doar din cauza bombănelilor bunicii tale.

- Mamă, Scarlett va pleca, în cele din urmă. Ştii că s-a mutat în Asturias doar pentru o vreme.

- Ştiu, fiica mea, ştiu.

Fraser le asculta, dar nu spunea nimic. în urmă cu câţiva ani, Scarlett şi el avuseseră o legătură, despre care ştia doar Mei, şi care s-a destrămat atunci când Scarlett şi-a văzut sora suferind după pierderea lui Mike. A luat decizia spontană de a-l părăsi pe Fraser şi lui nu i-a rămas altceva de făcut decât să accepte. La vremea respectivă a avut o perioadă cumplită, dar în cele din urmă a acceptat că nu se putea face nimic. Ea decidea, iar el a înţeles că nu are niciun loc în viaţa ei.

După o oră, oboseala acumulată din lunga călătorie a devenit evidentă. Lujăn i-a privit pe amândoi şi le-a spus:

- Fraser, Mei, la culcare!

- Mamă...

Fraser râse şi, uitându-se la mama prietenei sale, a răspuns:

- Mulţumesc pentru masă, dar trebuie să plec. Am planuri cu o femeie frumoasă.

Lujăn a zâmbit şi Fraser, ridicându-se, a spus:

— Acum, în pătuţ, la culcare cu tine, locotenente! Arăţi de parcă nu te-ai odihnit prea bine azi-noapte.

Mei a consimţit. Noaptea ei de sex nebun îşi spunea cuvântul. A intrat cu grijă în cameră şi a zâmbit când a văzut-o pe fetiţa care stătea în pătuţ.

Micuţa şi-a întins braţele şi a zâmbit cu gura până la urechi.

- Mamiiiiiiiii!

Fără ezitare, locotenentul Parker a fugit ca să-şi îmbrăţişeze fiica. I-a adulmecat aroma de inocenţă şi a zâmbit încântată la auzul accentului ei peltic. Fericită, a scos-o din pătuţ şi a aşezat-o pe pat, în timp ce ea s-a dezbrăcat şi şi-a pus pijamaua.

Odată ce a terminat, s-a pus în pat cu fetiţa şi au început să se joace. Râsul lui Sami era cel mai bun, cel mai frumos lucru din lume şi, ca întotdeauna, o umplea de fericire.

Ce minunat e să iîi acasă cu fiica ta!

După câteva minute, fetiţa s-a lipit de corpul ei şi, fericită că e lângă mama, s-a relaxat şi a adormit. Mei se uita cu drag la chipul senin al fiicei sale. S-a gândit că e frumoasă, minunată, divină şi a sărutat-o cu dragoste pe frunte.

Având grijă să nu o trezească, s-a întins după portofel, din care a scos o scrisoare. O scrisoare dureroasă, dar pe care o recitise de sute de ori. A luminat-o cu o lanternă şi a început să o citească:

Draga mea, Mei,

Dacă scrisoarea a ajuns în mâinile tale, acest lucru se datorează faptului că bunul nostru prieten Conrad ţi-a trimis-o, iar asta înseamnă că am murit. Vreau să ştii că eşti cel mai bun lucru pe care l-am avut vreodată în viaţa mea, chiar dacă uneori m-am comportat cu tine ca un idiot. Ai fost întotdeauna prea bună pentru mine, dar tu ştii asta deja, nu? Motivul acestei scrisori este acela de a-mi cere scuze pentru tot ceea ce vei descoperi acum despre mine. Mi-e ruşine, dar aceasta este viaţa mea şi nu pot face nimic altceva decât să-mi cer scuze şi să sper că nu mă vei uri pentru totdeauna.

Iţi doresc să cunoşti un bărbat special. Un bărbat care să aibă grijă de tine, să te ducă la petreceri, să danseze cu tine, să o iubească pe fiica noastră şi să îţi ofere acea familie pe care ştiu că ţi-ai dorit-o dintotdeauna. Sper ca acest om să ştie să te preţuiască aşa cum eu nu am ştiut şi să te pună mereu pe primul loc. Meriţi, Mei! Meriţi să cunoşti o aslfel de persoană. Nu toţi bărbaţii sunt ca mine şi, deşi ştii că te-am iubit în felul meu, ştii şi că asta nu ţi-a fost niciodată suficient.

Spune-i bebeluşului nostru că tatăl său l-arfi iubitfoarte mult, dar că îl va lăsa pe acel om, care sper că într-o zi va intra în viaţa ta, să-l iubească el ca un tată. Eşti puternică, Mei, şi ştiu că vei reuşi. Trebuie să-ţi refaci viaţa. Promite-mi asta şi rupe scrisoarea după ce o citeşti.

Va iubesc, Mike

Ca de fiecare dată, după ce a citit scrisoarea, a plâns şi nu a rupt-o.

A

n

acea zi, în instanţă, totul a mers bine pentru Björn. Câştigase două procese şi asta l-a făcut să se simtă mulţumit.

3

- Rămânem împreună peste noapte? îl întrebă o blondă superbă.
Björn zâmbi. Era avocata celeilalte părţi. O măsură din cap până-n picioare cu ochii lui albaştri şi, deschizând o agendă, o întrebă:
- Dă-mi numărul tău de telefon. Dacă nu te sun diseară, te sun în oricare altă seară, bine?
Femeia a zâmbit şi, după ce i-a notat numărul de telefon, i-a făcut un semn cu ochiul, s-a întors şi a plecat. Björn o urmări cu privirea până când dispăru din raza lui. Apoi s-a uitat în agendă şi a zâmbit, când a citit numărul de telefon şi numele ei, Tamara.
După ce a părăsit tribunalul, a mers direct la *Jokers,* restaurantul tatălui său:
- Tată, dă-mi o bere rece, a cerut el, de-ndată ce a intrat.
Cu un zâmbet larg, Klaus a făcut ceea ce fiul său îi ceru şi i-a
pus halba în faţă.
- Ai avut o zi bună azi, fiule? se interesă el.
Björn a luat o înghiţitură mare şi i-a şoptit cu un aer complice:
- Foarte bună. Am câştigat procesul lui Henry Drochen şi Alf Bermeulen.
Klaus bătu din palme. Era foarte mândru de el. Pe lângă un fiu excelent, era un mare avocat şi un mare cuceritor. O vreme, Björn i-a explicat ce s-a întâmplat în instanţă cu dosarele sale, iar el l-a ascultat cu plăcere.
Când a sosit ora mesei, Klaus i-a spus:
- Fratele tău a sunat azi-dimineaţă.
Björn a zâmbit, cu gândul la Josh, singurul lui frate, şi a întrebat:
- Cum îi merge la Londra?

- Bine, fiule, doar îl cunoşti, a spus Klaus, râzând. Ca întotdeauna, se descurcă bine în treaba lui. Ah... mi-a spus să-l suni. Se pare că vine mâine la München cu o flotă de maşini, inclusiv una pe care ţi-ai dorit-o.

Auzind asta, Björn se uită la tatăl lui şi-l întrebă:

- Aduce Aston-ul?
- Nu ştiu, fiule. Mi-a spus doar să-l suni.

Fără să ezite, Björn îl sună.

După două tonuri de apel, Josh răspunse.

- Să nu-mi spui că o să-mi aduci maşina pe care o vreau, dar cu volanul pe stânga!

Josh a râs şi a răspuns:

- Ba îţi spun... şi confirm. Un frumos Vanquish, de culoare bordo.

Eşti încă interesat de el?

- Normal! Atât timp cât îmi dai un preţ bun şi păstrezi Aston-ul pe care îl am eu acum.
- Nicio problemă, Björn! Aston-ul tău va fi vândut cu uşurinţă şi încă la un preţ bun, fii fără grijă! Doar eşti fratele meu, ce naiba!

Amândoi au râs şi, au mai discutat o vreme, şi şi-au luat rămas-bun .

După ce a luat masa cu tatăl lui, Björn a plecat de la *Jokers* şi a trecut pe la biroul său. Timp de câteva ore s-a concentrat pe pregătirea proceselor pe care le avea peste două zile, când i-a sunat telefonul mobil. Era prietenul său, Eric.

- Ce mai faci, nemernicule?

- Eric, auzind acel salut, a râs şi a ţinut să clarifice:Doar soţioara mea îmi spune aşa. Nu te obişnui.

Amândoi au râs şi Eric a continuat:

- Duminică, Jud va găti ceva acasă. Vii, da?
- Vor veni femei frumoase?

Eric a râs iar şi a răspuns:

- Mai frumoase decât soţia mea, nu-i posibil!

Acum, cel care a izbucnit în râs a fost Björn. Prietenul său se căsătorise cu o spanioloaică fermecătoare şi cam nebună, după care era topit. Erau precum noaptea şi ziua, dar se adorau.

- Oricum, dacă nu vii, Jud o să te caute şi o să te tragă de urechi.
- Nu mă îndoiesc, a spus Björn amuzat!

Dacă ceva era clar despre Jud, era faptul că era unică. îi iubea personalitatea, fermitatea şi, mai presus de toate, încrederea pe care ea o avea în el, în legătură cu orice.

- Voi veni. Spune-i că o să fiu acolo. Aduc vin?
- Da. Vii însoţit?
- Este necesar?
- Nu. Dar e bine să ştim câţi vom fi.
- Voi aduce vinul şi compania, şopti Björn, amuzat.
- De acord. Acum te las, am o întâlnire în zece minute.

Odată încheiată discuţia, Björn zâmbi. Eric şi Jud erau cei
mai buni prieteni ai săi. Prieteni care erau mereu acolo, la bine şi la rău. Cu un zâmbet maliţios, gândindu-se la soţia prietenului său, îşi deschise telefonul mobil şi formă un număr.

- Bună, scumpo, spuse el, cu o voce mieroasă.

Femeia, auzindu-l, îşi coborî tonul vocii şi răspunse:

- Bună, Björn, tocmai ce mă gândeam la tine.
- Gânduri bune sau rele?

Râsul ei cristalin răsună şi îi răspunse:

- Ambele. Bine pentru că sunt plăcute şi rele pentru că ai fost foarte... foarte rău.
- Interesant, şopti el când o auzi.

Femeia aceea senzuală şi înflăcărată era una dintre cuceririle sale. Se numea Agneta Turpin şi era una dintre cele mai frumoase şi mai cunoscute prezentatoare de la CNN-ul din Germania. Relaţia lor era excepţională. Sex... sex şi mai mult sex, fără aşteptări sau ataşamente. O combinaţie perfectă, pentru că asta căutau amândoi.

- Ce faci duminică, Agneta?
- Mă dezbrac pentru tine... dacă vrei.

Amândoi râseră şi Björn lămuri:

- Nimic nu m-ar încânta mai mult, dar prietenul meu Eric tocmai m-a sunat. Duminică va fi o masă la el acasă, vrei să fii însoţitoarea mea?
- Cină... într-un context familial.

înţelegând-o, Björn îi explică:

- Doar cină şi promit că Jud nu se va apropia de tine.

Agneta evaluă propunerea. îi cunoştea pe prietenii lui şi tocmai cu Judith, soţia lui Eric, nu reuşise niciodată să se împrieteneaască. Nu-i plăcea deloc felul în care ea o privea. Dar a mânca cu Björn însemna sex târziu în noapte, la ea sau la el acasă. Şi, iară să se gândească de două ori, îi răspunse:

- De acord. Te voi însoţi.
- Perfect!

Au continuat să vorbească, până când el o întrebă:

- Unde eşti?
- Tocmai am ajuns acasă. A fost o zi obositoare. Aşa că acum mă voi dezbrăca şi voi intra într-un minunat jacuzzi relaxant şi plin de spumă.
- Singură?
- Totul depinde de tine, îi răspunse Agneta, după ce îşi lăsă geanta pe canapeaua ei cea scumpă.

Björn se uită la ceas şi, ridicându-se, îi şopti:

- Dezbracă-te şi pregăteşte-te. Peste douăzeci de minute sunt la tine acasă, cu un prieten.

Şi-a închis telefonul. Agneta era excitantă şi îi plăcea asta. Şi-a pus laptopul şi câteva documente în servietă. întrucât casa şi biroul erau separate doar de o uşă, şi-a lăsat servieta pe masa din sufragerie şi, fără ca să-şi schimbe scumpul costum Armani, pe care îl purta, a coborât în garaj şi, după ce l-a sunat pe prietenul său, Roland, s-a urcat în maşina lui sport.

Când a ajuns la uşa casei Agnetei, a sunat la interfon. Luă liftul şi, ajuns pe palierul clădirii luxoase, văzu uşa deschisă. Auzind muzica venind din interior, a zâmbit. Sade cânta *No ordinary love*.

Fără ezitare, deschise uşa, intră şi o închise. Imediat, o Agneta senzuală i-a apărut în faţă, îmbrăcată doar într-un halat de satin roşu. Se priviră. Nu şi-au vorbit, în timp ce ea îşi descheia halatul, care-i aluneca uşor de pe corp până ce a ajuns pe podea.

Björn o privi încântat. Ochii lui devorau corpul frumos şi fin al acelei femei, în timp ce observa cum erecţia lui începea să crească. Fără să-şi ia privirea de la ea, îşi scoase haina lungă de piele pe care o purta, apoi jacheta închisă la culoare şi-şi desfăcu cravata.

- Vino mai aproape şi întoarce-te, i-a cerut Björn.

Agneta a făcut ceea ce i s-a spus. El şi-a scos cămaşa albă şi a
aşezat-o pe un scaun. Apoi şi-a desfăcut cureaua, s-a apropiat de ea şi, trecând-o peste fundul gol, a întrebat-o aproape de ureche:

- Ai fost cuminte?
- Nu. Azi am fost foarte... foarte rea.

Răspunsul l-a făcut să zâmbească şi, cu acea curea, i-a tras una peste fund. Ea a oftat şi l-a rugat:

- încă una!

El a repetat operaţia şi ea a oftat din nou.

Apoi Björn a dat drumul curelei, care a căzut la pământ, în timp ce îşi descheia pantalonii. Când a rămas gol, la fel ca ea, şi-a pus un prezervativ, pe care îl găsise pe-acolo, şi i-a spus, provocator:

- O să te fut ca pe o fată rea ce eşti!

Nu mai spuse nimic altceva. Nu era necesar.

El îi deschise picioarele netede, o întoarse către el şi, cu o împingere dură şi precisă, intră în ea. Agneta ţipa, în timp ce Björn îşi căuta propria plăcere, iar ea şi-o găsea pe-a ei. Amândoi erau egoişti în această privinţă. Plăcerea fiecăruia prevala asupra celeilalte persoane şi, înnebuniţi, se împingeau unul într-altul, din nou, fără să conteze altceva. Acesta era jocul lor. Un joc căutat şi consimţit de amândoi. Odată ce au atins orgasmul, când a ieşit din ea, Agneta i-a şoptit:

- Am jacuzziul pregătit.

în acel moment, s-a auzit soneria casei şi Björn a comentat.

- Perfect, Roland este aici.

în noaptea aceea, când Björn a ajuns acasă, era obosit şi sătul de sex.

A doua zi, nu departe de casa lui Björn, locotenentul Melanie Parker vorbea cu mama ei, în timp ce îşi pregătea valiza pentru a se întoarce în Asturia.

- Robert îţi transmite salutări.

- Robert Smith?

- Da, mamă. Urma să merg să beau ceva cu el, dar i-au devansat decolarea şi nu s-a mai putut.

Luján, gândindu-se la acel băiat, care-i era prieten de-o viaţă fiicei sale, zâmbi.

- Cât de chipeş este Robert şi cât de drăguţă este Savannah. îmi amintesc încă nunta lor. Ce bine ne-am simţit!

Gândindu-se la nunta aceea, ce avusese loc cu un an în urmă, Mei zâmbi şi mama ei o întrebă:
- Au reuşit să obţină transferul la Fort Worth?
- Da. Şi, apropo, tata îi ajută foarte mult cu toate actele.
Auzind de soţul ei, Lujăn îşi pierdu zâmbetul.

Tatăl tău, când vrea, este o dulceaţă şi când nu, un căpcăun! şopti ea.Mei râse şi mama ei a continuat:

- Cum te descurci cu acel curs de design pe care îl faci online?

- L-am abandonat, mamă. Abia am timp.

Lujân oftă şi adăugă:

- I-am dat deja de mâncare lui *Peggy Sue*. Apropo, şobolanii aceştia mă îmbolnăvesc.

- Mamă, nu este un şobolan, este hamsterul lui Sami, râse Mei, când îşi aminti că Robert îl cumpărase pentru fată.

Mei se uită la *Peggy Sue* şi zâmbi. Hamsterul era într-adevăr foarte gras.

- Bine, mamă. Voi încerca să o controlez pe Sami, răspunse
ea.

Lujân zâmbi, dar, uitându-se la fiica sa, îi şopti:

- îmi fac griji pentru tine, să ştii.

- Mamă, nu trebuie să-ţi faci griji.

- Cum să nu-mi fac griji, Mei? protestă femeia. Eşti la fel ca tatăl tău. Armata îţi curge prin vene şi nu pot face nimic împotriva acestui lucru. Dar trebuie să te gândeşti la fiica ta. Are nevoie de tine. Are nevoie de o mamă care să aibă grijă de ea şi să o răsfeţe şi, mai presus de toate, să fie acolo pentru mulţi ani! Dar chiar nu-ţi dai seama că munca ta nu este compatibilă cu viaţa ta?

Mama ei avea dreptate.

Din cauză că era mamă singură, totul era foarte complicat. De fiecare dată când trebuia să plece într-una dintre călătoriile sale, trebuia să o lase undeva pe fetiţă. Chiar dacă îi era destul de greu să facă asta, cumva, reuşea mereu să se descurce. La München, Dora, o vecină de vârsta mamei sale şi foarte de încredere, avea grijă de fată

atunci când ea pleca în călătorii scurte, iar atunci când durau mai mult de patru zile, Lujân trebuia să se mute la München, pentru a avea grijă de nepoata sa. Uneori chiar Mei mergea în Asturia ca să o lase pe micuţă.

- Ascultă, mamă, îmi place ce fac şi...

- Ştiu că îţi place ce faci. Repet, eşti la fel ca tatăl tău. El a pus armata înaintea familiei şi uite ce s-a întâmplat!

Mei pufni şi mama ei continuă:

- Nu înţeleg cum puteţi fi atât de diferite, tu şi sora ta. Ea nu a vrut să audă niciodată de armată, însă tu...

- Mamă, Scarlett este Scarlett şi eu sunt eu. Când vei înţelege asta?

- Niciodată! strigă femeia, supărată. Vreau ca fiica mea să nu se pună în pericol. Vreau ca fiica mea să fie fericită cu o familie. Vreau ca fiica mea să fie îngrijită de un soţ bun. De ce nu crezi ce spun?

Enervată de acelaşi refren pe care-l asculta de fiecare dată când se vedeau, se uită la mama ei şi-i răspunse:

- Tu ai avut toate astea. O viaţă fără pericole, o familie fericită şi un bărbat care a avut grijă de tine. Cred că tocmai tu eşti cea mai puţin indicată persoană care să vorbească astfel.

Auzind-o, Lujăn a închis ochii şi, aşezându-se pe pat, i-a răspuns:

- Ai dreptate. Am avut toate astea. Dar nu uita că am trăit şi în nesiguranţă, neştiind dacă tatăl tău se va mai întoarce din misiunile sale sau nu. Am trăit şi cu schimbările lui drastice de dispoziţie. Am trăit şi cu coşmarurile lui nocturne, când se întorcea din misiuni. Vrei să continui?

Mei clătină din cap. Nu fusese corectă cu muma ei şi, îmbrăţişând-o, îi şopti:

- Aşa e, mamă, îmi pare rău. Ai dreptate, iar eu sunt un nimeni şi nu trebuia să-ţi spun ce ţi-am spus.

- Ascultă, Mei, ştii că îl ador pe tatăl tău. Îl iubesc, chiar dacă mă urăşte pentru că m-am despărţit de el. Dar ceea ce nu-mi doresc este ca să te urască pe tine cineva într-o zi pentru că ai pus armata mai presus de familie.

- Mamăăăă...!

- Nu vreau să ai coşmaruri ca el. Nu vreau ca viaţa ta să fie doar armata. Vreau ca viaţa ta să se normalizeze şi să poţi fi fericită cu un bărbat care...

- Nu am intenţia să formez un cuplu cu nimeni.

- Dar de ce, dragă? Mike a fost un om bun, dar sunt sigură că poţi găsi altul care să-ţi umple complet inima.

Lujăn nu ştia trista realitate a ceea ce descoperise despre Mike şi, încercând să păstreze amintirea pe care o avea despre el, Mei adăugă:

- Nu am nevoie de un bărbat, mamă. Trăiesc foarte bine aşa cum sunt. Sunt stăpână pe viaţa mea şi nu am nevoie de nimeni care să mă conducă.

- Ceea ce numeşti tu „a conduce", eu numesc „a iubi". Nu vei mai iubi pe nimeni?

- Te iubesc pe tine, pe tata, pe Sami, pe Scarlett, pe bunica...

Adusă în pragul disperării de încăpăţânarea fiicei sale, Lujân
insistă:

- Sami va creşte.

- Sper, mamă. Scutecele sunt foarte scumpe, glumi ea.

- Cum crezi că se va simţi când vei pleca şi o vei lăsa singură?

- Nu va fi niciodată singură. Pentru asta vă am pe voi.

- Bineînţeles că ne ai pe noi, dragă, dar fetiţa îţi va face reproşuri ţie, accentuă Lujăn, privindu-şi fiica. Ea şi-a pierdut deja tatăl şi nu te poate pierde şi pe tine.
- Mamăăăă...!
- Ai uitat lucrurile pe care i le-ai spus tatălui tău când erai mică şi el urma să plece? Crezi că Sami nu ţi le va spune şi ţie?
- Mamăăăă...!
- Ai uitat cum plângeai când pleca sau cât de speriată erai atunci când se întorcea dintr-o misiune şi avea acele coşmaruri oribile?
- Eu nu am coşmaruri, mamă.

Le vei avea!Tânăra închise ochii. Mama ei avea dreptate. începuse să aibă coşmaruri. Dar nimic, cu excepţia propriei fiice, nu o lega de lume şi, încercând să nu se gândească la asta, se ridică şi-i şopti:

- Uite, mamă, deocamdată vreau să continui cu ceea ce fac. Nu există niciun bărbat în viaţa mea şi sunt fericită. Am ceea ce îmi trebuie...
- Cum ai ceea ce îţi trebuie?
- Mamăăăăă...!
- Ai nevoie de stabilitate emoţională, fiica mea. Un bărbat care să te îmbrăţişeze, să te iubească, să te răsfeţe...
- Trec peste toate astea, mamă... Trec... Trec.

Lujân nu renunţa.

- De când a murit Mike, ai mai avut vreo întâlnire? insistă ea.

-Nu.

- Aşadar, cum poţi avea tot ceea ce-ţi trebuie?

Fără să vrea să-şi dezvăluie viaţa intimă, o privi pe mama ei şi-i spuse pe un ton scăzut al vocii:

- Dacă vrei să afli dacă m-am culcat cu vreun bărbat, răspunsul este da. Am acest teren foarte bine acoperit.

Stupefiată, Lujân se uită la ea şi îi şopti:

- Uau... ce neruşinare!

Comentariul acela le-a făcut pe amândouă să râdă. îmbrăţişându-şi mama, Mei îi şopti:

- Linişteşte-te, mamă. Până acum viaţa mea merge bine. Am o slujbă care îmi place, o familie care are grijă de mine, o fiică frumoasă şi o gamă largă de bărbaţi care îmi oferă ceea ce am nevoie, când vreau şi cum vreau.
- Nu vreau să aud mai multe.
- Dar tu ai fost cea care m-a întrebat... răspunse Mei.

- Melanie Parker Muniz, am spus că nu mai vreau să aud. Zâmbi. Ori de câte ori se enerva, mama ei i se adresa pe
numele ei complet.

Lujăn, îngrozită de ceea ce tocmai insinuase fiica ei, închise valiza şi adăugă:

- Noi două vom mai vorbi despre asta, domnişoară. Nu-mi place că te duci din floare în floare, aşa cum sigur face şi tatăl tău.

- Mamăăăă...!

- Acum hai, du-mă la aeroport sau îmi voi pierde avionul înapoi spre Spania.

După o jumătate de oră, bunica, fiica şi nepoata se îndreptau spre aeroport. La ieşire, un mim i-a dăruit fetei un abţibild cu o faţă zâmbitoare. Mei a zâmbit şi a crezut că este un semn bun. Trebuia să zâmbească mai mult!reprezentanţă, o remorcă uriaşă descărca maşinile, în timp ce Josh Hoffmann, senior manager la Aston Martin, le arăta lucrătorilor unde să pună vehiculele scumpe şi elegante.

în acea zi, aduseseră mai multe exemplare de ultimă generaţie şi cei mai bogaţi clienţi, sfătuiţi de el, veniseră să arunce o privire. în timp ce bărbaţii se uitau fascinaţi la maşini, Josh îşi răsfăţa femeile.

La fel ca fratele său, Björn, le agăţa de pe stradă şi rar se întâmpla ca o femeie să nu-l remarce. Dar, spre deosebire de Björn, avea ochii căprui, părul castaniu şi o faţă inocentă, care nu avea nimic de-a face cu ceea ce era în realitate.

Datorită magnetismului său, la doar 27 de ani era un manager de top pentru marca Aston Martin şi un om care călătorea în întreaga lume. Când uşa reprezentanţei s-a deschis şi Björn a intrat, nu a mai existat nimeni altcineva pentru Josh. îşi adora fratele şi sentimentul era reciproc.

Cu un zâmbet amuzat, Josh s-a apropiat de el şi l-a îmbrăţişat, sub ochii vigilenţi ai mai multor femei, care au oftat la vederea lor. Erau doi tineri frumoşi şi de succes, iar reputaţia lor de *gentlemeni* îi însoţea. După o îmbrăţişare caldă, cel mai tânăr dintre fraţii Hoffmann spuse:

- Haide, să-ţi vedem maşina.

Fără ezitare, au mers pe laterala reprezentanţei şi, când au ajuns la maşina impresionantă, Björn fluieră, iar Josh spuse:

Iată-l, frăţioare. Aston Martin Vanquish Coupe. Dotata cu un motor VI2. Viteză maximă de 295km/h. Accelerează pană la 100km/h în 4.1 secunde. Transmisie asigurată de cutie automată cu 6+1 rapoarte. Tracţiune

spate şi chiuloasă din
aluminiu

- .E-al meu! declară Björn, atingându-l cu încântare.
De când a văzut acea maşină într-o revistă, în urmă cu mai bine de un an, stia că trebuia să fie a lui şi, în sfârşit, era în faţa lui.
Josh zâmbi. îl încântase gestul de bucurie al fratelui său şi, deschizând una dintre cele două portiere ale vehiculului, îl încurajă:
- Haide, să dăm o tură!
Björn consimţi. Se aşeză lângă fratele său şi scoase maşina din reprezentanţă. A condus pe străzile din München cu o grijă extremă. Maşina era minunată şi, când au ajuns pe autostradă, pur şi simplu a zburat.
După o oră, când s-au întors la reprezentanţă, Björn era şi mai sigur. Acea maşină impresionantă trebuia să fie a lui şi, în faţa râsetelor fratelui său, afirmă:
- îl vreau mâine.
- Dimineaţă?!
- Da. Dimineaţă.
- Björn, trebuie să rezolv cu actele şi...
îl privi exigent pe Josh şi, întrerupându-l, îi spuse:
- Mâine îţi voi lăsa vechiul meu Aston pentru a-l lua pe acesta. Şi, chiar acum, vom începe să facem actele, astfel încât să mă pot bucura de el. Nu îţi face griji cu privire la asigurări, o sun pe Corina şi ea mi-o va da pe cea de la celălalt Aston. Cu cine trebuie să mai vorbesc?
Josh zâmbi şi, privindu-l, răspunse:
- însoţeşte-mă. Va trebui să dăm mai multe telefoane, dar vom rezolva.
Despre fraţii Hoffmann se ştia ceva sigur, şi anume faptul că întotdeauna lucrurile ieşeau aşa cum voiau ei.
în acea după-amiază, Mei mergea cu fiica ei pe o stradă aglomerată din München. Era frig. în

ianuarie era întotdeauna un frig siberian în acel oraş.
în compania fetiţei sale, s-a oprit în faţa a sute de tarabe pentru a-i cumpăra o mie de cadouri, iar copila aplauda entuziasmată. Asta o făcu pe Mei să râdă. Fiica ei era fericirea ei. Cel mai frumos cadou al său. Atunci când a intrat într-o cafenea pentru a lua o băutură, i-a sunat telefonul mobil. Văzând că este un număr special, a răspuns:
- Locotenentul Parker, la telefon.
- Bună dimineaţa, locotenente.
Mei a zâmbit. Era bunul său prieten Fraser şi, aşezându-se pe un scaun, a întrebat:
- De ce mă suni de pe numărul ăsta?
- Pentru că ştiam că îmi vei răspunde.
Schimbându-se la faţă, a protestat şi a şoptit:
- Ştii că în afara bazei sunt Melanie, nu locotenentul Parker.
- Ştiu, ştiu...
Amândoi au râs şi, în cele din urmă, Mei a întrebat:
- Cum a fost cu stewardesa de la Air Europa?
- Bine, foarte bine. A plecat mama ta?
- Da. Aseară am condus-o la aeroport şi este deja în Asturia, cu familia.
- Perfect.
O tăcere ciudată s-a lăsat între ei şi Mei a întrebat:
- Ce se întâmplă, Fraser?
După ce a înjurat un american din Kansas, el a spus:
- Sora ta chiar se întoarce la Fort Worth?
Mei a pufnit în râs şi i-a răspuns:
- Aşa se pare. Ştii că a plecat pentru o vreme în Spania, după despărţirea părinţilor mei, dar mai devreme sau mai târziu Scarlett va trebui să îşi refacă viaţa.
- Ai dreptate.

Şi, încercând să se gândească la altceva, a întrebat-o, dintr-odată:
- Unde eşti?
- Cumpăr cadouri pentru Sami. îmi place să o răsfăţ. Şi tu?
- Cu Monica, la ea acasă.
- Uau, sună bine!
Fraser a zâmbit şi, încercând să uite de sora ei, a adăugat:
- îţi spun doar că nu ne-am ridicat din pat, de ieri.
- Te-ai distrat, aşadar?
- Şi voi continua. Te-am sunat doar pentru a te întreba dacă ai nevoie de ceva, dar, imediat ce închid, mă voi întoarce în pat cu Monica. Am mare nevoie.
Amândoi au râs şi Mei îi şopti:
- întoarce-te în pat, sergent, uită de alte femei şi bucură-te de nevoia ta.
Odată ce a închis telefonul, s-a uitat la fetiţa ei cu ochi albaştri şi i-a spus:
- Unchiul Fraser îţi transmite sărutări, Sami. Vrei să luăm o gustare?
Micuţa a aplaudat şi câţiva domni de lângă ea au zâmbit.
Dincolo de faptul că era drăguţă, Samantha era o scumpete de fetiţă şi, oriunde mergea, întotdeauna atrăgea atenţia cu coroniţa ei de prinţesă. îi plăceau oamenii şi demonstra acest lucru zâmbind şi apropiindu-se de toată lumea. Spre deosebire de mama ei, era blondă, dar cele două aveau o trăsătură comună: ochii de un albastru deschis.
Mei se bucura de mulţumirea fiicei sale şi de aprecierile celor din jur, în timp ce desena pe un şerveţel.

Acea liniştе, în acel loc, o încânta. Nu avea nimic
de-a face cu neliniştea pe care o trăia atunci când
era în misiune.
Văzând cum o doamnă îşi tachina fetiţa, ea zâmbi.
Dar zâmbetul i-a dispărut când şi-a amintit cuvintele
mamei sale, despre cum îi va fi dor de Samantha
atunci când aceasta va creşte. Ştia că avea
dreptate. Dar asta era munca ei.

Au comandat cafea şi sandvişuri, mama şi fiica luând astfel gustarea.După câteva ore, când s-a întors acasă, Dora, femeia care rămânea cu Sami când ea era plecată, a trecut ca să o vadă pe fetiţă. După ce a discutat cu ea o vreme, Mei a întrebat-o:

- Dora, ai putea rămâne cu Sami pentru trei sau patru ore în seara asta?

- Ai o întâlnire? spuse femeia.

Ea a dat din cap aprobator. După conversaţia cu Fraser, ştia că trebuia să iasă în acea noapte şi, privind-o, i-a răspuns:

Da. Am o întâlnire.elanie a decis să meargă la *Sensations*, un loc în care fusese doar de câteva ori, dar unde se distrase de minune.

De când a murit Mike, nu mai dorise să-şi refacă viaţa, dar a decis să joace în continuare jocurile pe care le jucase înainte de a-l întâlni. De data aceasta însă, singură. Ştia ce voia şi ştia ce căuta şi acolo avea să găsească.

Fără să se teamă de nimic, tânăra a trecut pragul localului, a mers la vestiar şi şi-a lăsat haina lungă acolo.

Bărbaţii care treceau pe lângă ea o priveau. înaltă, sexi, brunetă şi cu proporţii mai mult decât acceptabile, datorită exerciţiilor fizice pe care le făcea pentru munca ei.

îmbrăcată într-o rochie destul de scurtă, din piele neagră, o eşarfa de mătase la gât şi pe nişte tocuri înalte impresionante, s-a îndreptat cu hotărâre spre a doua cameră şi a mers direct la bar. Acolo a comandat un Bacardi cu Coca-Cola şi, înainte ca barmanul să-i servească băutura, avea deja doi bărbaţi care-i dădeau târcoale.

Mei îi privi, unul dintre ei i s-a părut interesant, iar pe celălalt l-a respins direct.

5

Concentrându-se pe blondul cu ochii deschişi la culoare, care îi plăcuse, l-a întrebat:

- Cum te numeşti?
- Cari, iar tu?
- Melanie.

Când barmanul i-a aşezat băutura în faţă, Mei a luat o înghiţitură şi cel pe care-l chema Cari a întrebat:

- Eşti singură?

Ea nu a răspuns, iar el a insistat:

- Ce caută o fată ca tine într-un local ca acesta?

Mei a zâmbit şi i-a răspuns sincer:

- Acelaşi lucru pe care-l cauţi şi tu.

S-a apropiat puţin de ea. Mei nu s-a mişcat şi a întrebat:

- Vrei să mă atingi?

-Da.

- Atinge-mă atunci.

Mâna lui a început să-i atingă coapsele. La atingere, părul lui Mei s-a zbârlit şi, fără să-l întrerupă, i-a spus:

- Caut doi bărbaţi. Pe unul l-am găsit deja. Acum va veni celălalt.

Cari zâmbi. Nu înţelegea ce voia să spună, dar nu-i păsa. Era o femeie frumoasă şi senzuală şi ştia că avea să se distreze bine. Au discutat o vreme despre sex. A vorbi despre asta în acele tipuri de localuri era cel mai normal lucru din lume şi, când totul a fost clar, Cari a propus:

- Să mergem pe ringul de dans.
- Nu. Mai bine în camera întunecată.
- Perfect, a acceptat bărbatul.

Mei a mai luat o înghiţitură din băutură, a coborât de pe scaun şi a mers spre locul unde ştia că se află această cameră. Când a intrat, a auzit muzica antrenantă.

Timp de câteva minute, mâinile lui Cari au zburat peste corpul ei, în timp ce ea şi-a închis ochii şi şi-a permis să se lase mângâiată. Îi plăcea să-şi imagineze că Mike o privea şi că, în curând, mâinile lui puternice se vor alătura bărbatului pe care îl alesese. Şi aşa s-a întâmplat. Câteva secunde mai târziu, a simţit o altă pereche de mâini în spatele ei, atingând-o. Mike.

Excitată de moment şi în întuneric, nu a putut vedea faţa niciunuia dintre cei doi şi asta i-a plăcut. Mâinile lor i-au zburat pe talie, pe sâni, pe fund şi, când nu a mai putut suporta, întorcându-se spre bărbatul pe care nu-l văzuse la faţă, i-a spus

- :Nu vorbi şi nu mă lăsa să-ţi văd faţa, dacă vrei să te las să te joci cu mine.

El a dat din cap aprobator şi ea a adăugat cu fermitate:

- Să mergem într-un separeu.

Au urmat-o. Mei nu s-a uitat niciodată la chipul celui de-al doilea bărbat şi nici el nu s-a lăsat văzut. Nu a vrut. Voia doar să creadă că este Mike. Avea nevoie să fantazeze cu el, deşi uneori îl ura. Când au intrat în separeu, Mei a pus muzică şi vocea lui Bon Jovi a umplut camera.

Necunoscutul, după ce l-a invitat, i-a coborât fermoarul rochiei de piele şi, când aceasta aluneca de pe ea, Mei a dat-o jos de tot.

Cari s-a dezbrăcat şi, apropiindu-se, a întrebat:

- Pot să te întind pe pat?

- Nu. Şi, apucându-l cu hotărâre, i-a poruncit, uitându-se în ochii lui: îngenunchează înaintea patului şi aşteaptă ca să vin.

Cari nu a ezitat. Era clar că nimeni nu îi spunea acestei femei ce să facă. Odată îngenuncheat în faţa patului, cu un ulcior cu apă şi o cârpă curată, el s-a uitat la ea şi a văzut că, fără să privească la tipul din spatele ei, i-a spus:

- Scoate-mi chiloţii şi atinge-mă, de parcă aş fi a ta. Nu pune întrebări. Fă doar ce vrei, iară întrebări.

Simţind că el face ceea ce ea îi ceruse, Mei şi-a închis ochii şi a fredonat *Have a good day* a lui Bon Jovi. Muzica aceea o trimitea în vremurile trecute, când ea şi Mike se jucau unul cu celălalt şi se distrau de minune împreună.

Străinul făcea ceea ce ea îi cerea şi, după ce i-a scos chiloţii şi i-a aşezat pe un scaun, i-a strecurat un deget în vagin. Ea a gemut. Timp de câteva minute, bărbatul şi-a continuat jocul, iar Mei s-a lăsat masturbată de mâna lui priceputã.

- Mă voi aşeza pe pat, a zis ea, dintr-odată, oprindu-l. Scoate-mi eşarfa de la gât şi leagă-mi-o la ochi. Nu vreau să te văd, dar vreau să te joci în continuare cu mine, ai înţeles?

Fără să spună nimic altceva, tânăra s-a îndreptat spre pat. S-a aşezat vizavi de Cari şi, ridicându-şi privirea, a văzut că străinul dispăruse, până când l-a simţit în spatele ei, dezlegându-i eşarfa neagră de mătase de la gât şi legând-o în jurul capului, acoperindu-i ochii.

Excitată, s-a întins pe pat şi şi-a deschis picioarele în faţa lui Cari. Ea s-a expus total în faţa lui, care ştia ce trebuie să facă. A spălat-o. Odată ce a uscat-o, i-a pus picioarele pe umeri şi, fără ezitare, a devorat-o. El şi-a apropiat gura de vaginul ei epilat şi delicios, pe care i-l oferea cu plăcere şi l-a savurat cu poftă.

Gemetele lui Mei umplură spaţiul. Era minunat.

Sexul!

Aşa cum spunea Fraser, era necesar şi a decis ca să se bucure de el la maximum.

Cari, încântat de acea dăruire, i-a pus picioarele pe pat şi a facut-o să-şi desfacă coapsele. Ea s-a supus. Centrul plăcerii sale era şi mai expus, în faţa lui. Pubisul epilat în formă de inimă era minunat şi ispititor şi, cu degetele, i-a despărţit labiile, pentru un acces mai bun.

A supt...

A sorbit...

Şi, când limba lui, după o vreme de joacă, s-a-ncolăcit în jurul clitorisului ei, Mei s-a arcuit. Apucând-o de talie, el a împins-o mai aproape de gură şi ea s-a cutremurat până a juisat, înnebunită de plăcerea pe care o simţea, s-a aşezat şi, preluând frâiele momentului, i-a ordonat:

- întinde-te pe pat. Vreau să ţi-o trag!

Ridicându-se de la sol, Cari a fost din nou de acord cu ceea ce ea îi cerea. Odată ce s-a întins pe pat, şi-a pus un prezervativ, şi Mei s-a aşezat imediat călare peste el şi l-a ţintuit. Excitată, îşi mişca şoldurile în căutarea plăcerii. Avea nevoie de asta.

Timp de câteva minute, oftatul ei, însoţit de cel al lui Cari, a răsunat în separeu, până când necunoscutul, care rămăsese în fundal, s-a urcat pe pat şi, după ce şi-a pus prezervativul, a făcut aşa cum îi ceruse ea şi a participat fără ca să pună întrebări.

Cari, văzând intenţiile celuilalt bărbat, o aşează peste el. Mei a simţit cum era unsă cu gel pe anus şi, pentru a-l dilata, i-au băgat un deget, două, până când, după câteva clipe, a ţipat de plăcere când s-a simţit penetrată.

Nu ducea lipsă de bărbaţi niciodată. Din fericire, trăsăturile ei îi permiteau să aleagă, iar ei nu o refuzau niciodată. Dar în acea clipă, în acel moment, să se simtă întregită şi dorită era spectaculos.

- Mike... continuă... continuă! a rugat ea.

Străinul ştia că rolul lui Mike îi revenea lui şi, apucându-i sânii din spate, o împungea din nou şi din nou, cu lovituri seci, în timp ce Cari pătrundea în vagin fără să se oprească.

în noaptea aceea, pe la unsprezece, Björn a sosit la *Sensations* însoţit de o roşcată drăguţă. Maya era o tipă rafinată şi, la fel ca el, cerea doar sex fierbinte. Şi-au luat o băutură la bar şi acolo au agăţat imediat un alt cuplu.

După un prim pahar, au urmat mai multe şi, înainte de a intra într-unui dintre separeuri, Björn s-a dus la toaletă. Când a trecut pe lângă una dintre camerele private, muzica pop care se auzea de acolo i-a atras atenţia. A tras perdeaua şi a observat doi bărbaţi şi o femeie pe un pat.

- Fără sărutări... şopti ea.

Acel refuz, pe care îl auzise întotdeauna de la prietena lui, Judith, i-a atras atenţia şi s-a oprit să privească. Cu încântare, el a urmărit linia spatelui ei şi ochii lui s-au fixat pe un tatuaj de-ale ei. Nu se vedea clar în lumina slabă, dar părea un prinzător de vise. Lăsându-se purtat de curiozitate şi de muzică, a intrat în separeu şi, fără să facă zgomot, s-a apropiat şi a putut vedea clar tatuajul. Era, într-adevăr, un prinzător de vise.Fără să spună nimic, a urmărit jocul celor trei. Era genul de sex care îl înnebunea. Doi bărbaţi şi o femeie se distrau fără inhibiţii. Ea îi părea delicioasă şi apetisantă. Gemetele ei erau cel puţin delirante şi modul în care se dăruia era minunat. Nu şi-a dat seama de cât timp o urmărea, până când şi-a amintit de frumoasa roşcată care îl însoţea şi a decis să iasă de acolo, să meargă la baie şi să se întoarcă în locul unde o lăsase.

Douăzeci de minute mai târziu, în timp ce Björn şi roşcata lui stăteau de vorbă la bar, perdelele separeului au fost trase. A văzut ieşind o fată cu părul scurt şi închis la culoare, dar nu i-a văzut faţa. El a identificat-o rapid ca fiind femeia din separeu.

Nu o văzuse niciodată acolo şi asta i-a atras atenţia, în timp ce-i străbătea corpul cu ochii lui albaştri şi o admira cât de bine i se potrivea rochia de piele neagră. Fără să se mişte de pe scaun, Björn a urmărit-o şi, când a dispărut din incintă, roşcata, dornică de sex, i-a propus la ureche:

- Mergem într-un separeu?

Björn, uitând de brunetă, a zâmbit şi a şoptit:

- Bineînţeles, scumpo. Abia aştept să te dezbrac.

Când Mei a ajuns acasă, în zori, Dora i-a zâmbit şi a întrebat:

- Cum a fost întâlnirea ta?

Ea, scoţându-şi tocurile înalte, a zâmbit şi a răspuns:

- Bine. Foarte bine.

După ce Dora a plecat acasă, Mei a mers ca să-şi vadă fiica. Dormea. Apoi s-a dezbrăcat şi a intrat în duş, unde picăturile de apă s-au amestecat cu lacrimile ei, în timp ce se gândea, ca de obicei, la Mike.

De ce nu-l putea uita?

uminică, atunci când Björn a ajuns cu noul lui Aston Martin, şi în compania Agnetei, la casa prietenilor săi, Eric şi Judith, a trebuit să facă un efort ca să nu râdă când i-a văzut faţa prietenei sale, Judith. Era mai mult decât limpede că ea şi însoţitoarea lui nu erau pe aceeaşi lungime de undă. După ce i-a salutat şi le-a arătat noua maşină, Eric a invitat-o pe Agneta în sufragerie şi Judith, luându-l de braţ, i-a şoptit:

- Nu înţeleg ce vedeţi la Fosqui.

Björn a râs de porecla pe care i-o dăduse şi i-a răspuns:

- Este drăguţă şi mă distrez cu ea. Apropo, i-am promis că nu o vei deranja, aşa că poartă-te frumos, scumpo, bine?

Judith şi-a dat ochii peste cap şi, zâmbind, a spus:

- Asta e o proastă... dar proastă rău.

- Jud... nu începe.

- Pentru numele lui Dumnezeu, Björn, cum te poţi distra cu acel pudel constipat? Este cea mai fadă tipă pe care am întâlnit-o vreodată.

El a râs. Judith era unică. Era clar că ea şi Agneta nu vor fi niciodată prietene şi-a răspuns:

- în pat nu e deloc fadă.

Judith se încruntă şi spuse:

- Mda, cât de superficiali sunteţi voi, bărbaţii, uneori. Tipa e super plictisitoare, dar tu continui să fii cu ea doar pentru că este o fiară în pat, să înţeleg?

- Cu mine nu este plictisitoare.

- Cu tine, normal, râse ea. Dar cu restul umanităţii, ea este de o prostie de nu pot să-ţi spun. Vezi s-o ţii în frâu, că, dacă nu, pleacă ea repejor de aici, în noaptea asta. Aminteşte-ţi că, ultima dată

când ne-am întâlnit, idioata şi-a permis luxul de a-mi spune că sunt o criminală pentru că îmi plac fripturile de vită şi să ştii că nu i-am spus ce cred eu despre ea, doar pentru că era însoţitoarea ta.

- Agneta este vegetariană. Nu i-o lua în nume de rău.

- Ce dracului, Björn, de ce trebuia să o aduci aici?

Mort de râs, şi-a îmbrăţişat prietena şi i-a răspuns:

- Am adus-o aici ca să te enerveze pe tine, prostuţo! Dar nu îţi face griji, se va purta frumos, dacă şi tu vei face acelaşi lucru.

La auzul acestor vorbe, Judith a zâmbit şi i-a şoptit cu un aer complice:

- Eşti un nemernic...

Râzând, au intrat în cameră, unde erau mai mulţi oaspeţi. Eric şi Jud i-au prezentat pe toţi şi, când au ajuns în dreptul unei tinere femei care îl ţinea pe micuţul Eric, amuzată, Jud a întrebat:

- îţi aminteşti de Melanie?

Björn se uită la tânăra în blugi şi pulover negru, pe gât, şi clătină din cap.

Judith a continuat:

- Este o prietenă spaniolă.

O cunoştea pe acea femeie spaniolă drăguţă şi nu avea telefonul ei?

Imposibil!

Bruneta aceea cu părul scurt, negru, nu ar fi trecut neobservată. I-a măsurat din priviri corpul cu interes. Blugii i se potriveau foarte bine şi puloverul negru îi contura sânii frumoşi şi ispititori, pe care voia să-i atingă. O privea distrat, când auzi dintr-odată:

- Vai, este însuşi James Bond!

Auzind asta, Björn s-a schimbat la faţă şi a ştiut de-ndată cine era acea femeie

.Mintea lui s-a reactivat în câteva secunde, iar el a identificat-o drept tipa sexi care în urmă cu câteva luni a ajutat-o pe Judith să iasă din lift şi a dus-o la spital în ziua în care a născut. Din acest motiv şi fără prea multă tragere de inimă de a-i face jocul, i-a răspuns:

- Ca să vezi... ca să vezi... este chiar Superwoman!

La auzul acestor vorbe, Mei, spre deosebire de el, a căscat gura, surprinsă, şi i-a răspuns:

- Măi să fie, dar cum de m-ai recunoscut?

Björn, uimit de ironia de pe chipul tinerei, a întrebat:

- Unde ţi-ai lăsat costumul, scumpo?

Mei şi Judith se priviră amuzate, apoi, fixându-şi ochii mari şi albaştri pe ai lui, răspunse, apropiindu-se de el:

- În Batmobile, prostuţule. Dar ssst... nu spune nimic. II ţin acolo, în caz că trebuie să salvez lumea de orice spion aflat în Serviciul Britanic de Informaţii.

Judith izbucni în râs. Văzând expresia lui Björn, nu era de mirare reacţia ei.

Nu înţelegea ce i se întâmpla bunului său prieten cu acea fată, dar o amuza. Björn era un tip cu un simţ al umorului excelent şi, din câte se putea observa, şi Mei era la fel, dar el refuza să-i facă jocul. în cele din urmă, fără prea mult chef de vorbă, îl văzu întorcându-se şi mergând să vorbească cu Eric.

Mei l-a pus pe micuţul Eric pe scaun şi, uitându-se la Jud, o întrebă:

- Crezi că încă mă urăşte pentru că nu l-am lăsat pe el să te ducă la spital în ziua aceea?

Judith ridică din umeri şi, sigură pe ea, îi răspunse:

- îţi spun doar că, după soţul meu, este cel mai bun tip pe care îl cunosc şi nu înţeleg de ce reacţionează aşa faţă de tine.

în acel moment, s-a auzit zgomotul unor cioburi căzute. Agneta scăpase un pahar şi acesta s-a spân. Mei îşi căută imediat fiica. O găsise chiar lângă cioburi, plângând, şi fugi spre ea. însă, înainte de a ajunge, observase cum fetiţa se prinsese de rochia Agnetei, iar Agneta se smulsese din strânsoarea ei, provocând căderea fetiţei.

Björn încercase să o prindă pe fetiţă din mers, dar, în cele din urmă, ea a căzut. Văzând-o

plângând, s-a aplecat, şi-a sprijinit o mână pe pământ şi a luat-o de jos.

- Gata, drăguţa mea... e în regulă, a şoptit Melanie, luând-o pe fetiţă în braţe, gândind că această femeie, această Agneta, era o idioată.

Fetiţa, speriată, a continuat să plângă, iar coroniţa roz de prinţesă pe care o purta a căzut la pământ şi Björn a luat-o. Toată lumea privea la ea, iar Mei, uitând de toate, a legănat-o până când s-a calmat. Doar fiica ei conta şi nimeni altcineva. Când Sami s-a liniştit, ea i-a arătat unul dintre degeţelele ei mici şi i-a şoptit:

- *Buba*.

Văzând sângele, Mei a acţionat rapid. A luat un şerveţel şi l-a curăţat uşor. Nu era nimic grav. Era doar o tăietură mică, dar uitându-se la micuţă, în timp ce se îndrepta spre geanta ei imensă, spuse:

- Să mergem, drăguţa mea, mami te va vindeca.

Eric, lângă soţia sa, i-a făcut semn să intre în bucătărie şi acolo a scos dintr-un dulap o mică trusă de prim ajutor.

Mei şi Judith au avut grijă de fetiţă cu multă dragoste, i-au dat o bucăţică de ciocolată şi i-au pus pe deget un leucoplast cu prinţesele Disney. Dar micuţa îşi dorea ca mama ei să rostească cuvintele magice, aşa că atunci când i-a arătat degetul, Mei a zâmbit şi i-a spus:

- Frumoasa din Pădurea Adormită te va vindeca în chip magic şi durerea va dispărea - tana na nam! - şi nu se va mai întoarce niciodată!

Sami a izbucnit în râs şi Mei, uitându-se la prietena ei, a comentat:

- Dacă mi-ar fi spus cineva vreodată că voi face aceste giumbuşlucuri pentru fiica mea, nu aş fi crezut.

Au râs amândouă şi, când s-au întors în cameră, toată lumea le-a privit. Mei o purta pe fetiţă în braţe:

- Sami, spune-le tuturor că eşti bine, a încurajat-o ea, privindu-i.

în timp ce o lăsa jos, blondina cu ochi albaştri, cu un zâmbet
uriaş, le-a arătat degetul cu leucoplast şi-a şoptit:

- *Unt* bine.

Toţi au zâmbit, iar Björn, apropiindu-se de ea, s-a aplecat şi a întrebat-o:

- Cum te numeşti?

Ea a clipit cu graţie şi a răspuns, lipindu-se de picioarele mamei sale:
- *Pinsesa* Sami.
Protejând-o cu dragoste, Mei a adăugat:
- O cheamă Samantha. O numim cu afecţiune Sami şi i s-a acordat rangul de prinţesă.
Björn, amuzat de încrederea în sine a fetiţei, clătină din cap aprobator şi, arătându-i coroniţa căzută pe jos, o întrebă:
- Sunt sigur că îţi aparţine, nu-i aşa?
Fetiţa, încântată, a dat din cap aprobator. I-a luat-o din mâini, şi-a aşezat-o pe cap şi i-a răspuns lămuritor:
- Sunt o *pinsesă.*
El a zâmbit, iar ea, apropiindu-se, şi-a ţuguiat buzele şi, fără ezitare, i-a dat un pupic sănătos pe obraz, care i-a făcut să râdă aproape pe toţi, în frunte cu Björn.
înduioşată de acel pupic, Mei a zâmbit şi, când fetiţa a fugit, a luat un şerveţel, a şters obrazul pătat de ciocolată al lui Björn şi, spre surprinderea lui, i-a zis:
- Ia să-ţi văd mâna.
- De ce?
- Dă-mi mâna, insistă Mei.
Björn, văzând că toată lumea îl privea, a cedat şi i-a arătat mâna. întorcând-o cu atenţie, s-a uitat la palmă şi i-a spus:

Ţi-a intrat un ciob mic. Nu te mişca şi ţi—1 voi scoate.Amuzat de situaţie, el a glumit:

- Asta-i ca treaba aceea cu spinii. Dacă mi-l scoţi, vom fi prieteni pentru totdeauna?

Mei se uită la el şi adăugă:

- Mă îndoiesc de asta.

Fără să se mişte, el a urmărit-o şi a văzut cum îl curăţă delicat şi scoate un mic ciob înfipt în pielea lui. O picătură de sânge a ieşit şi Mei, fără să stea pe gânduri, a luat un leucoplast cu prinţesele Disney, ca acela pe care i-l pusese fiicei sale, şi i l-a lipit.

- Pinseseeeeee, a aplaudat fetiţa, apropiindu-se.

Odată ce a terminat treaba, Mei s-a uitat la el şi, amuzată, când a văzut că fiica ei îi privea, i-a spus:

- Să ştii că Frumoasa din Pădurea Adormită te va vindeca în chip magic şi durerea va dispărea - tana na nam - şi nu se va mai întoarce niciodată!

Uimit de acele cuvinte prosteşti, Björn se uită la ea şi, clipind, i-a spus:

- Glumeşti, nu?

Mei, văzând că fiica lui îi urmărea cu atenţie, i-a şoptit:

- Prefa-te şi tu şi zâmbeşte. Sami se uită la noi şi crede în puterea acestor cuvinte.

El, văzând-o pe fetiţă alături, cu coroniţa ei roz cu pene, a zâmbit şi, îndreptându-şi atenţia spre mama copilului, a şoptit:

- Ce se întâmplă dacă Frumoasa din Pădurea Adormită vindecă altceva?

- Creierul, poate?

Amândoi s-au privit şi, cu un zâmbet strâmb, Björn a răspuns:

- Dacă vrei tu să-l numeşti astfel, nu-mi pasă şi nici lui.

Mei a râs şi, aplecându-se pentru a-şi privi fiica, a şoptit:

- Nemernicule!

Björn, amuzat de cele întâmplate, a zâmbit, în timp ce Mei glumea cu fetiţa ei, când Agneta, alături de ea, se plângea:

- Fetiţă afurisită! Din cauza ei mi-am pătat rochia.

Mei, auzind acel comentariu, s-a enervat. Cine spusese asta?

Privind în sus, a văzut că era escorta lui James Bond şi, înainte de a apuca să răspundă, Judith, care o auzise şi ea, i-a spus cu o voce sfidătoare:

- Important este ca fetiţa să fie bine, nu rochia ta, Agneta.

Oftă şi, când o văzu pe Judith îndepărtându-se, se uită la
Björn, care era lângă ea, şi protestă:
- Prietena ta cea drăguţă, ca întotdeauna, ia partea tuturor, mai puţin a mea. Mucoasa aceea mi-a pătat rochia cu sângele ei şi acum nici să mă plâng nu pot.
Mei nu s-a putut abţine şi, privind-o, i-a răspuns:
- îmi pare rău că fiica mea ţi-a pătat rochia cea frumoasă, dar, în apărarea ei, îţi voi preciza că a făcut-o neintenţionat. Pe de altă parte, fii atentă la ceea ce spui, pentru că eu sunt mama ei şi s-ar putea să mă simt jignită dacă i te mai adresezi cu „mucoasă". Şi, înainte să mai zici ceva, îţi voi spune că fiica mea are doi ani şi jumătate şi este încă un copil, iar tu ai cel puţin 40 de ani şi ai mintea necesară pentru a raţiona şi a înţelege lucrurile.
Comentariul acela l-a făcut pe Björn să zâmbească, dar s-a ascuns. Era clar că noua prietenă a lui Jud nu avea de gând să tacă.
- Am 32 de ani! se răsti Agneta, extrem de ofensată.
- Serios? întrebă Mei, luând-o peste picior.
- Da, spuse cealaltă, încruntându-se.
- Nu mă păcăleşti? insistă tânăra.
Agneta, scoţând fum pe urechi, dat fiind că toată lumea o privea punându-i la îndoială vârsta, lămuri cu un gest contrariat:
- 32. Niciun an în plus.
Mei, amuzată, dădu din cap şi şopti cu maliţiozitate, în timp ce se îndepărta:
- Uau... ce rău te ţii!
în mod inconştient, Björn zâmbi din nou. îi plăcea sau nu să recunoască, acea femeie avea harul ei şi tocmai i-l arătase. El o urmări cu privirea pe ascuns şi-i străbătu încet corpul. Se opri la fundul ei. Era unul dintre cele mai ispititoare. Agneta, alături de el, continua să-i dea explicaţii legate de vârsta ei.
- Fumezi?
Cu fereastra deschisă, Mei se uită la ea şi, înainte de a putea răspunde, Judith se aplecă şi ea îi şopti:
- Tu fumezi?
Jud a zâmbit.
- Doar din când în când sau când vreau să-l enervez pe Eric. Râzând, s-au aşezat la masa din bucătărie.
- A adormit Sami?
- Da, la fel şi fiul tău.

Amândouă au zâmbit şi Mei a adăugat, cu coronița de pene a fiicei sale în mână:

- Simona mi-a spus să nu-mi fac griji pentru nimic. Va fi în sufragerie, în caz că se trezesc.

- O, Simona mea, oftă Judith, gândindu-se la femeia la care ținea atât de mult. Fără ea viața mea nu ar fi aceeași.

Simona şi soțul ei, Norbert, locuiau în casă şi se asigurau ca totul să fie în regulă. Era minunată. Jud se ridică.

- Ce vrei să bei? Eu mor după o Coca-Cola! o întrebă pe Mei, deschizând frigiderul.

- Tot o Coca-Cola, la fel ca tine.

Judith le-a servit, iar Mei a pus coronița pe masă şi i-a oferit o altă țigară. Judith a acceptat, fără ezitare.

- Meseria ta, de stewardesă, trebuie să fie uimitoare, i-a spus ea. E un avantaj să călătorești atât de mult şi să cunoşti alte țări.

- Mei zâmbi. Cu câteva luni în urmă, când Judith a întrebat-o cu ce se ocupă, ea i-a spus că este stewardesă. Dar, după ce a văzut că Judith era o bună prietenă pe care nu trebuia s-o mintă, s-a apropiat de ea şi i-a şoptit:Dacă îţi spun un secret, îl vei păstra?
- Sigur, Mei.
- Pentru mine este foarte important să o faci, Judith, promiţi?
- Da, femeie... da.

îşi dădu la o parte bretonul de pe faţă şi se aplecă mai aproape de prietena ei.

- Nu sunt stewardesă, sunt pilot, mărturisi ea.

Judith o privi, plină de uimire:

- Serios? Frate... ce tare!

Amuzată de surprinderea ei, Mei a râs:

- Doar sunt Superwoman, la ce te aşteptai?

Au râs amândouă.

- Pentru ce companie lucrezi? întrebă Judith.

Această întrebare a facut-o pe Mei să râdă şi i-a răspuns:

- Sigur îmi vei păstra secretul?
- Păi, să vedem, cum pot să-ţi spun mai clar că „da"?

Apoi Mei i-a şoptit:

- Pentru unchiul Sam.

Judith clipi. Şi, când a înţeles ce înseamnă asta, a exclamat surprinsă:

- Cum?!
- Sunt pilot în armata americană.
- Eşti militar?

Mei a dat din cap şi a adăugat:

- Pilotez un C-17 Globemaster. Bine, ca să mă înţelegi, este vorba de un avion uriaş, pe care l-ai văzut cu siguranţă la ştiri, cândva, unul dintre acelea care se deschid în spate şi se folosesc pentru transportarea proviziilor în anumite operaţiuni şi...
- Vorbeşti serios?
- Foarte serios. în faţa ta se află locotenentul Parker al Forţelor Aeriene ale SUA. Sunt băiatul pe care tatăl meu şi l-a dorit dintotdeauna şi pe care, din păcate, nu l-a avut. Fiind o rebelă, m-am înrolat în armată, cu intenţia de a-i arăta că nu trebuie să ai ceva agăţat între picioare pentru a fi curajos şi pentru a da ordine. Amândouă au râs. Şi, deşi recunosc că îmi place ceea ce fac, de când o am pe Sami, nu ştiu dacă fac bine.
- De ce?

Mei a tras din ţigară şi a răspuns:

- Pentru că detest faptul de a o lăsa singură. Urăsc să văd cum plânge când sunt despărţită de ea şi urăsc să cred că, într-o bună zi, îmi va reproşa toate acestea. Din acest motiv, cu un timp în urmă, m-am înscris la un curs la distanţă de grafic design, dar nimic, mi-a fost imposibil să mă concentrez asupra lui! însă trebuie să îl fac. Poate îl termin până la urmă şi îmi voi putea schimba profesia.

Judith şi-a înţeles prietena şi, înainte de a putea spune ceva, Mei a adăugat:

- Te rog, este foarte important să-mi păstrezi secretul! Când nu sunt la bază, de obicei folosesc numele de familie spaniol al mamei mele, Muniz. Acest lucru evită multe întrebări.

- Dar fată, tu eşti o bombă! La naiba, eşti un pilot american! Auzi la tine!

Mei zâmbi şi Judith, neînţelegând de ce voia să păstreze secretul, a întrebat:

- Nu voi zice nimănui, dar spune-mi de ce?

- Pentru că nu-mi place ca alţii să afle mai multe despre viaţa mea. De asemenea, multor oameni nu le place armata americană. Prin urmare, vreau să fiu în continuare pentru tine, şi pentru toată lumea, doar Melanie Muniz, înţelegi?

Judith dădu din cap aprobator. Nu s-ar fi aşteptat niciodată la asta. Dornică să afle mai multe, ea a întrebat:

- Şi soţul tău este şi el militar?

Mei a luat o gură din băutura sa şi, de-ndată ce a înghiţit-o, a clătinat din cap aprobator.

-Da.

- Este într-o misiune şi de aceea nu l-am întâlnit niciodată?

Durerea se strecurase în ochii lui Mei şi Judith a observat. Dar,
înainte de a-şi putea cere scuze pentru întrebare, prietena ei a spus:

- Mike a murit în Afganistan şi nu era soţul meu...

îngrozită, Jud şi-a pus mâna peste a ei:

- îmi pare rău, Mei. Nu am vrut...

- Nu-i nimic, şopti ea, privind-o. Nu ştiai nimic şi era normal să mă întrebi despre Mike. Şi, după o tăcere apăsătoare, ea a adăugat: A murit când eram însărcinată în şapte luni, într-o misiune.

- Doamne, Mei... îmi pare rău...

S-a făcut linişte şi Jud a întrebat, pentru a devia de la subiect:

- Şi cum te descurci cu slujba ta şi cu Sami?
- Dora, o vecină minunată care stă cu ea, sau Romina, soţia lui Neill, sunt cele care îmi dau o mână de ajutor. Mai vine şi mama mea din Asturia sau o duc eu pe Sami acolo.
- Ei bine, de acum înainte mă aveţi şi pe mine, aţi înţeles? Mei a clătinat din cap aprobator şi Judith a adăugat: Consideră-te ca făcând parte din familia mea şi nu ezita să ceri ajutorul când ai nevoie.

Ea îi strânse mâna, recunoscătoare.

- Mulţumesc, Judith. Şi, văzând tristeţea din ochii ei, şopti: A fost groaznic să-l pierd pe Mike. Cea mai cumplită experienţă din viaţa mea. Dar Sami şi zâmbetul ei mi-au spus că trăieşte în ea şi de aceea trebuie să fiu fericită.

Judith o asculta surprinsă. Nici nu voia să-şi imagineze cât de rănită trebuie să fi fost inima ei. Dacă i s-ar fi întâmplat aşa ceva, ar fi murit sigur odată cu Eric, însă Mei îi arăta o putere incredibilă şi asta era ceva de admirat.

- Nu l-am cunoscut pe Mike, dar sunt sigură că el ar fi vrut să-ţi refaci viaţa şi să fii fericită, nu-i aşa?

Mei consimţi.

- Serios, Mei, insistă ea, mă ai aici pentru tot ceea ce ai nevoie.

Da…în acel moment, uşa bucătăriei s-a deschis. Björn şi-a făcut apariţia în faţa lor şi, văzându-le stând acolo, a întrebat:
- A ce miroase aici?
Björn, care nu era prost deloc, văzându-le cum se priveau, a adăugat:
- Bine. Voi uita mirosul de aici şi nu voi mai pune alte întrebări.
S-a dus la frigider, a luat o bere şi, după ce a deschis-o şi a luat o înghiţitură, a întrebat:
- Conspiraţia supereroinelor spaniole?
Amândouă au râs şi Judith a întrebat:
- Ce mai faci? Ţi-a vindecat prinţesa bubiţa?
El, uitându-se la leucoplastul roz, le-a spus în glumă:
- Bubiţa mea este perfectă, da? Şi, apropiindu-se de ele, a întrebat, când a văzut ce ţineau în mână: Nu ştiţi că fumatul este dăunător pentru sănătatea voastră?
- Trebuie să mori din ceva, nu? răspunse Mei şi, văzându-i faţa, a întrebat la rându-i: Tu nu fumezi, James Bond?
'-Nu.
- Nici măcar *nnjoint* din când în când, ca să te relaxezi?
Uimit de îndrăzneala ei, Björn i-a răspuns:
- Ei bine, nu. Nu mă interesează rahatul ăsta şi ţi-aş cere să nu mi te mai adresezi cu numele acela ridi....
- Vaiiii... eşti la fel ca iubita ta. Ce puţin simţ al umorului ai, puţoiaşule!
- Iubita mea? Şi, văzând-o zâmbind, a lămurit: Uite ce e, tipo, Agneta nu este iubita mea, este doar o prietenă şi, dacă îmi mai spui o dată puţoiaş… îţi jur...
- Uh… uh… uh… uh…! strigă Mei, făcându-l să tacă. Nu mă interesează viaţa ta personală şi nici tu. Prin urmare, o poţi păstra pentru tine.
Surprins de îndrăzneala ei de a-i închide gura, a vrut să spună ceva, când Jud i-a atras atenţia:
- Să nu-ţi treacă prin minte să-i spui vreodată lui Eric că m-ai văzut fumând, ai înţeles?
Auzind-o, Mei s-a uitat la prietena ei şi a întrebat în glumă:
- Pe lângă faptul că nu are simţul umorului, păpuşelul mai este şi o păsărică turnătoare?
Şocat, Björn a spus enervat:
- Poţi să-mi spui păpuşel. Dar cu „păsărică" tocmai m-ai jignit, cât despre „turnătoare", permite-mi să-ţi spun că...

- Uh... uh... uh.J strigă, din nou, Mei. Această metodă nu dădea greş niciodată. Apoi continuă: Nu-mi pasă ce crezi tu.
Nevenindu-i să creadă cât de ridicol se simţea în faţa ei, a protestat:
- Vrei să nu mă mai tratezi ca pe un imbecil?
- Nu eşti un imbecil? întrebă Mei.
Björn, supărat şi dorind să o sugrume, a izbucnit:
- Bineînţeles că nu sunt.
- Nu, Mei... de asta te pot asigura eu, interveni Judith. Björn este un tip foarte drăguţ atunci când vrea, chiar dacă nu crede în puterea prinţeselor Disney.
Cele două femei s-au înţeles din priviri şi Mei a spus încet, în timp ce îşi punea coroniţa de pene roz a fiicei sale:
- Bine, James... Mi-e greu să cred.
Amuzată, Jud a vrut să-i răspundă, când Björn a bombănit:
- Uite ce e, isteaţo...
- Prinţesă, te rog! a zis Mei, râzând, şi arătând spre coroniţa ei.
Judith râse neputincioasă. Mei era haioasă şi Björn, uitându-se la neruşinata cu coroniţă roz, a izbucnit:
- Mă scoţi din sărite, aşa cum puţini oameni reuşesc pe lumea asta. în mai puţin de cinci minute m-ai făcut păpuşel, păpuşică, turnător şi păsărică şi o să-ţi mai spun o singură dată, înainte să plec, mă numesc Björn, nu James sau vreunul dintre numele absurde pe care mi le-ai dat. Ai înţeles, micuţă prinţesă?
Mei a zâmbit. îi plăcea să-i înnebunească pe bărbaţi şi, fără să-şi schimbe atitudinea, a întrebat:
- Eşti sigur?
- Sigur de ce? a ţipat el, ieşindu-şi din minţi.
- Eşti sigur că numele tău nu este James, păpuşel?
Björn a înjurat. Femeia aceea era o nesuferită şi el a decis să-i întoarcă spatele, însă Mei l-a chemat:
-James... James... şliţul de la pantalonii tăi este deschis.
Repede, el a făcut o mişcare pentru a-l închide şi, realizând că era o minciună, a privit-o şi ea a glumit:
- Ţeapă, puţoiule!
Văzând că era pe cale să pice din nou în joculeţul ei absurd, Björn se întoarse şi, cu berea în mână, ieşi cu paşi mari din bucătărie.
De-ndată ce au rămas singure, amândouă au început să râdă şi Jud a spus, în timp ce Mei îşi scotea coroniţa de pe cap:

- De ce eşti atât de răutăcioasă cu el?
- Euuuuuuuuuuuuuuuu...?
- Sărăcuţul. Björn este un bărbat fermecător.

Mei, amuzată, a luat o gură de Coca-Cola şi a răspuns:

- Judith, mă mişc într-o lume plină de bărbaţi şi ori te trezeşti tu ori te trezesc ei. Prin urmare, am decis să mă trezesc şi să fiu eu cea care se joacă cu ei. Ai văzut cât de furios a devenit?
- Doar îţi spun, Mei. Cred că este prima dată când îl văd atât de supărat pe o femeie. Am impresia că l-ai surprins.
- Serios?
- Da, a spus Judith.

Mei, amuzată de ceea ce reuşise, a ridicat din umeri şi i-a şoptit:

- îmi place să îi surprind.

Judith a zâmbit. Era convinsă că în adâncul lui îi plăcuse surpriza, chiar dacă el a insistat să o respingă.în noaptea aceea, în jurul orei 22:00, toţi oaspeţii au plecat acasă. Cu grijă, Mei şi-a ridicat fetiţa şi a pus-o în maşina ei. După ce s-a asigurat că este fixată pe scaun, a acoperit-o cu o pătură. Odată ce a închis uşa maşinii, s-a întors spre Judith şi, îmbrăţişând-o, i-a spus:

- Mulţumesc pentru invitaţie. M-am distrat de minune.

- Eu îţi mulţumesc ca ai venit. Te sun poimâine să ne întâlnim şi să luăm masa, bine?

- De acord.

Odată ajunsă în maşină, când era pe punctul de a porni, lângă ea s-a oprit o impresionantă maşină sport, de culoare bor- do. Mei s-a uitat la şofer şi a întâlnit ochii uimitori ai lui Björn, provocând-o. Ea a zâmbit şi, fără să se poată abţine, i-a făcut cu ochiul şi i-a zis, ostentativ:

- La revedere, puţoiule!

Acestea fiind spuse, şi-a pornit maşina şi l-a lăsat din nou pe Björn cu gura căscată.

' ouă zile mai târziu, Judith şi Mei s-au întâlnit pentru a merge la cumpărături. Au petrecut jumătate din zi într-un centru comercial, cumpărând lucruri pentru copii şi pentru ele.

- Cred că lui Sami îi va plăcea această coroniţă cu cristale şi diamante multicolore. Avem o mie de coroniţe, dar ei îi plac mult. Fetiţa mea este o adevărată prinţesă, râse Mei.

După ce a cumpărat-o şi a pus-o în geantă, le-au chiorăit stomacurile şi Judith a spus:

- Haide, te duc să mănânci la cel mai bun restaurant din Miinchen.

După o jumătate de oră, au intrat la Jockers, iar Klaus, tatăl lui Bjorn, recunoscând-o pe Judith, a salutat-o imediat.

- Dar câte femei frumoase şi preţioase pe aici, a comentat el, în glumă.

- Ştiu deja cu cine s-a întâlnit fiul tău, a glumit Judith şi, după ce l-a sărutat pe obraz, a spus cu amuzament: Ţi-o prezint pe prietena mea spaniolă, Melanie Muniz.

- Spaniolă? Ce minunăţie, consimţi Klaus.

Mei a întins mâna, cu un zâmbet recunoscător.

- încântată, domnule.

Klaus i-a făcut cu ochiul tinerei şi i-a şoptit:

- Aş aprecia dacă mi-ai spune Klaus. „Domnul" îmi aminteşte de armată.

- O amintire urâtă? a întrebat Mei, curioasă.
Klaus, după ce a dat din cap că da, a spus în şoaptă:
- A doua mea soţie m-a părăsit pentru un american nenorocit.
- Era militar? a întrebat Judith.
Bărbatul a dat din nou din cap şi, încercând să zâmbească, a adăugat:
- Da. Comandant, mai exact. De aceea vă spun că „domnule" nu-mi place, aşa cum nu-mi plac nici americanii.
Tinerele s-au uitat una la alta, iar în acel moment Judith a înţeles ce îi spusese Melanie şi a răspuns:
- Uau, Klaus, nu ştiam. îmi pare rău.
- Este ceva ce s-a întâmplat acum câţiva ani şi nimeni nu vrea să-şi amintească. Mai ales fiul meu cel mare, care a avut de-a face cu acel yankeu în cadrul divorţului.
Empatizând, Mei i-a şoptit:
- îmi pare rău, Klaus.
Bărbatul a dat din cap şi, zâmbind din nou, a spus:
- Cred că supărarea mea ar trece cu un salut din partea acestei femei spaniole.
Judith, văzând legătura bună dintre ei, a răspuns:
- Dar ce dulce eşti, Klaus. Tu, de fapt, vrei două sărutări!
- Desigur, fată, te îndoieşti cumva?
Mei a zâmbit şi, apropiindu-se de el, i-a dat două sărutări pe obraji şi, după aceea, a întrebat:
- A trecut supărarea?
Bărbatul a aprobat şi a spus cu un surâs fermecător:
- întru totul!
Cei trei au zâmbit şi Klaus a comentat:
- Ştii că îmi place numele tău?
Mei a făcut ochii mari şi, zâmbind, a adăugat:
- Atunci, ţi-a plăcut filmul *Pe aripile vântului,* nu-i aşa?
Bărbatul a dat din cap aprobator.
- Este cel mai bun film din toate timpurile, chiar dacă este american.
Ea a râs şi, apropiindu-se de el, a spus:

Şi pentru părinţii mei. Trebuie să-ţi mărturisesc, Klaus, că sora mea se numeşte Scarlett, iar eu sunt Melanie, şi asta spune tot.Uimit, a întrebat:

- Serios, domnişoară?

- Serios, Klaus. Aceste nume sunt crucea vieţilor noastre.

Spunând acestea, cei trei au zâmbit şi Klaus le-a condus la
o masă. După ce le-a recomandat ce să mănânce, a plecat, iar Judith a comentat:

- îmi pare rău pentru ce a spus despre americani. Eu nu gândesc la fel. Cred că există oameni buni şi răi peste tot.

Mei a zâmbit.

- Sunt obişnuită. De aceea ţi-am spus să păstrezi secretul.

Judith a aprobat şi, încă surprinsă, a întrebat:

- Sora ta chiar se numeşte Scarlett?

- Da... părinţii mei au fost atât de originali şi, doar ca să ştii, dacă aş fi fost băiat, m-ar fi chemat Rhett, fără îndoială, ca pe personajul principal.

Râzând, cele două au devorat ceea ce Klaus le-a pus în faţă. Totul era excelent, iar Judith, după ce a luat o înghiţitură din băutura sa, a întrebat:

- Te vezi cu cineva?

-Nu.

- De ce?

- Nu am timp, Judith. între munca mea şi Sami sunt foarte ocupată. Şi, îndreptându-şi privirea spre ea, a adăugat: Dar nu-ţi face griji, am prietenii mei cu care să mă distrez şi eu. De asta nu duc lipsă niciodată.

înţelegând-o, Judith a dat din cap şi i-a şoptit:

- îmi pare atât de rău pentru Mike. Trebuie să fi fost groaznic.

Mei a sorbit din băutură şi i-a şoptit, la rândul ei:

- A fost şi este în continuare. încă mă gândesc la el, mai mult decât merită. Surprinsă să o audă, Judith s-a uitat la ea şi Mei a lămurit:

- Nu ştiu de ce îţi spun asta, dar trebuie să clarific faptul că Mike m-a dezamăgit.

- Cum?!

- Când a murit, am aflat că nu am fost singura femeie din inima lui. Să spunem că, datorită lui, am cel mai frumos dar din viaţa mea, care este Sami, şi, din cauza lui, nu cred în bărbaţi sau în dragoste. în niciun caz!

- Nu toţi bărbaţii sunt la fel, Mei.

- Permite-mi să mă îndoiesc şi să-ţi spun că doar pentru că Eric este îndrăgostit nebuneşte de micuţa lui soţie nu înseamnă că toţi bărbaţii sunt ca el.
Amândouă au zâmbit şi Judith a adăugat:
- într-o zi îţi voi spune povestea mea cu Eric. Nu a fost uşor, dar dragostea pe care ne-am mărturisit-o a trecut prin toate obstacolele şi iată-ne aici. Şi, înainte să mai spui altceva, cred că dacă ai da o şansă unui...
- Judith, a întrerupt-o ea, ultimul lucru pe care mi-l doresc în prezent în viaţa mea este un bărbat. Pot să-mi cresc şi singură fiica.
- Nu ţi-e dor de cineva care să te îmbrăţişeze?
-Nu.
- Dar cineva alături de tine ţi-ar oferi o siguranţă pe care nu o ai acum şi...
- Nu, Judith. Cineva lângă mine mi-ar oferi nesiguranţă.
- Doar pentru că ţi s-a întâmplat asta cu Mike nu înseamnă că trebuie să ţi se întâmple din nou.
- Ştiu. Ştiu că ai dreptate. Dar acum merg cu picioare de plumb. Nu am încredere în niciun bărbat. De asemenea, sunt militar, gândeşte-te la profesia mea. Ce om ar vrea să trăiască viaţa pe care o trăiesc eu?
- Ai spus că nu vrei să fii în armată toată viaţa.
- Una este ceea ce spun şi alta este nenorocita de realitate, Judith. Am o fiică şi trebuie să o cresc aşa cum pot eu, singură. Mi-ar plăcea să obţin o slujbă de ilustrator, dar este ceva destul de dificil, prin urmare, deocamdată, trebuie să rămân cu picioarele pe pământ şi să continui să fiu militar.
- Trebuie să te gândeşti la Sami şi la tine.
- Ştiu... şi asta fac. Dar, ca să fiu sinceră, cel la care nu mă pot opri să mă gândesc este Mike. Ca să nu-ţi mai spun că mă gândesc tot la el şi când sunt cu alţi bărbaţi.
- Nu pot să cred!
Mei a dat din cap şi, neajutorată, a spus în şoaptă:
- Atât de proastă sunt. Iubirea vieţii mele mă dezamăgeşte şi eu continui să mă gândesc la el.
în acel moment, în spatele lor s-a auzit o voce:
- Te mai gândeşti la mine? Pentru numele lui Dumnezeu, păpuşă... asta mă îngrozeşte.
întorcându-se, au văzut că era Björn. Mei a pufnit în râs:
- Puţoi la orizont.
S-a aşezat lângă prietena sa şi a sărutat-o pe obraz.

- Nu mă apropii de tine... dragă, a lămurit el, privind bruneta cu ochii albaştri.
- Apreciez... dragule, a oftat ea, privind înapoi spre el.
- Ţi-e teamă că ţi-ar plăcea apropierea mea?
- Eşti o fantomă!

Judith a început să spună ceva, când Björn, amuzat, a şoptit:

- Ai vrea tu să fii între cearşafurile mele.

Mei a izbucnit în râs.

- Nimic nu poate fi mai departe de adevăr... *drăgupile.*
- Hmm, *drăguţi*l încerci să-mi spui ceva... *drăguţo?* Pentru că, dacă-i aşa, trebuie să clarific faptul că prefer blondele gingaşe şi blânde în locul brunetelor brutale şi dure.

Amintindu-şi de femeia care-l însoţise cu două zile în urmă la Judith, Mei a izbucnit zgomotos:

- Dacă blondele gingaşe şi blânde sunt ca aceea de nesuportat care te-a însoţit zilele trecute, prefer să fiu o brunetă brutală şi dură!

Judith îi privea, neînţelegând ce se întâmpla între cei doi.

- Să vedem, amândoi sunteţi prietenii mei, nu puteţi petrece cinci minute împreună fără să vă jigniţi?
- Nu, au răspuns amândoi la unison.

Enervată de atitudinea lor, tânăra s-a ridicat.

- Trebuie să mă duc la toaletă. încercaţi să nu vă ucideţi, între timp.

Când au rămas singuri la masă, niciunul nu a vorbit, până când Klaus a sosit cu o halbă de bere pentru fiul său şi a comentat:

- Ai văzut ce prietenă frumoasă are Judith?

Björn, privind în jur, a întrebat:

- Unde este această frumuseţe?

Mei a pufnit şi Klaus, văzând persiflarea fiului său, i-a răspuns:

- Nu face pe prostul, ştiu că ai văzut-o. O cheamă Melanie. Nu-i aşa că este foarte frumos numele ei?

Tânărul a luat o gură de bere şi, privind-o, a răspuns:

- Doar pentru că poartă numele eroinei filmului tău preferat nu înseamnă că trebuie să fie o frumuseţe.

Klaus era pe cale să-i răspundă, când unul dintre chelnerii săi l-a chemat şi a plecat, lăsându-i din nou

singuri. Amândoi s-au provocat din priviri până când ea a spus:

- Mă vei obosi dacă te mai uiţi mult la mine.

- Şi tu la fel, deşi e firesc să te uiţi la mine, toate o fac.

- Serios?

Björn a dat din cap aprobator şi ea, amuzată, a răspuns:

- Şi nu te-ai gândit niciodată că s-ar putea să se uite la tine pentru că ai o moacă de fraier?

Acum, cel care a izbucnit în râs a fost el.

- Semeni atât de mult cu Judith în răspunsurile tale, încât mă aştept oricând să-mi spui câteva dintre frumoasele ei replici spaniole.

- Amuzată de acel comentariu, Mei a zâmbit. Şi-a amintit ceea ce îi explicase Judith că îi spunea soţului ei atunci când se certa cu el şi i-a şoptit:Eşti un nemernic!
- Incredibil, persifla Björn. Voi, spanioloaicele, purtaţi acest cuvânt în genele voastre.
Uimită, a vrut să răspundă, când el a întrebat:
- Mergi mereu cu mitraliera încărcată?
- în faţa unor ameţiţi ca tine... da.
Björn a luat o gură de bere şi, încercând să-şi potolească dorinţa de a continua să se încurce cu ea, a întrebat:
- S-a vindecat rana de pe degetul prinţesei Sami?
Surprinsă de faptul că şi-a amintit numele fetiţei ei, şi-a
schimbat expresia şi a răspuns:
- Da. Chiar nu era nimic grav. Dar un leucoplast cu prinţesele Disney o calmează întotdeauna.
- Serios?
Mei a zâmbit.
- Foarte serios. Fata mea crede în puterea prinţeselor şi de aceea am spus acea frază absurdă în faţa ei.
Amândoi au zâmbit. Acesta era un mic armistiţiu şi amândoi l-au înţeles ca atare. Nu au vorbit câteva secunde, până când Björn a spus:
- îţi place mâncarea din acest restaurant?
- Delicioasă, a spus ea. Nu mai fusesem niciodată aici, dar mă voi întoarce. Mai presus de toate mi-a plăcut *brenz*-ul.
- *Brenz*-\A tatălui meu este renumit peste tot în München, la fel şi friptura.
- Klaus este tatăl tău? Björn a dat din cap şi, amuzată, Mei a recunoscut: Nu mi-aş fi imaginat niciodată. El este atât de drăguţ, iar tu eşti atât de cretin... dar acum, că te privesc cu atenţie, aveţi aceiaşi ochi frumoşi.
- Uau...'
-Ce?
El a zâmbit şi a spus ironic:
- Aş putea să iau asta ca pe un compliment?
Fiind conştientă de ceea ce spusese, Mei a aprobat:
- Da. Dacă ochii tăi sunt frumoşi, sunt, şi gata.
Björn şi-a sprijinit coatele pe masă şi s-a aplecat înspre ea:
- Şi tu ai ochi foarte frumoşi, ştiai asta? a comentat el.

Această conversaţie începea să o facă să fie nervoasă şi,
îndepărtându-şi părul negru de pe faţă, Mei a spus:
- Mulţumesc, dar nu trebuie să mă complimentezi şi tu.
- După cum spuneai, dacă ochii tăi sunt frumoşi, sunt, şi gata.
Mei s-a încins.
Nu mai auzise ceva frumos din partea unui bărbat de mai bine de doi ani. Una erau cuvintele frumoase ale prietenilor sau ale bărbaţilor cu care se culca, pur şi simplu pentru sex, şi altceva era ca el să o privească senzual şi să-i vorbească în felul acela.
Prin urmare, pentru a întrerupe momentul frumos, şi-a pus din nou zâmbetul pe buze şi l-a scos la înaintare pe locotenentul Parker.
- Mă bucur că îţi plac, dar nu te emoţiona, ochii mei nu te privesc cu încântare.
-Ah, nu?
- Nu. De regulă, nu-mi plac mişţocarii.
- Asta pentru eşti tu deja o mişţocară, nu-i aşa?
Cu un gest care i-a plăcut într-un fel, a întrebat:
- Cum ţi-ai dat seama?
Björn râse. Femeia aceea îl atrăgea nu numai datorită ochilor ei frumoşi, însă fără a-şi mai dori să intre în alt concurs de replici, i-a spus, ridicându-se:
- Ca întotdeauna, nu a fost o plăcere să te văd.
- La fel zic şi eu.

- Fără să se uite în urmă, Björn s-a îndreptat spre tatăl său. Fără să-şi ia ochii de la el, Mei a văzut relaţia bună dintre ei şi a trebuit să zâmbească, atunci când l-a privit pe Klaus ciufulindu-i părul fiului său. Câteva clipe mai târziu, Judith s-a întors de la baie şi, privind-o, a exclamat:Nu pot să cred. Björn te-a lăsat singură?
- Eu l-am izgonit, nu-ţi face griji.
- Dar, hei, ce-i cu voi doi? De ce vă comportaţi în felul ăsta ori de câte ori vă vedeţi?

Mei, ridicând din umeri, a spus, zâmbind:
- Nu ştiu. Cert este că între mine şi drăguţul acela nu există *feeling*.

în acel moment, Judith şi-a auzit numele, a privit înapoi şi a văzut că Björn îşi lua rămas-bun de la ea şi a plecat. După ce a dispărut, ea s-a uitat la prietena ei, care îşi bea liniştită berea, şi i-a spus:
- Crezi sau nu, Björn este un tip grozav.

Mei a zâmbit şi, apropiindu-se de ea, a spus:
- Nu mă îndoiesc. Dar, cu cât stă mai departe de mine, cu atât mai bine.

A

n

^n săptămâna următoare, marţi, când Mei a lăsat-o pe Sami la grădiniţă, s-a întors acasă pentru a-şi suna familia din Asturia. După două tonuri de apel, a auzit:

-Alo.

Era sora ei şi, amuzată, a adoptat un accent din sud şi a spus:
- Domnişoară Scarlaaata... Domnişoară Scarlaaata, vă vorbeşte domnişoara Melanie.
- Ce paiaţă mai eşti, Mei, a râs sora ei, şi a adăugat: Să ştii că sunt foarte supărată azi.
- De ce?
- Mami a vorbit cu tati.
- Aşa, şi?
- De fiecare dată când închide telefonul, este isterică şi sfârşim prin a ne certa. Nu înţelege că vreau să mă întorc la Fort Worth. Potrivit ei, trăiesc mai bine aici decât acolo, dar...
- Acordă-i timp, Scarlett. Chiar dacă face pe dura, ea tot nu a reuşit să treacă peste faptul că s-a despărţit de tati şi, dacă pleci şi tu...
- Ce cuplu, Mei, a întrerupt-o sora ei. O să mă înnebunească. Şi nu-ţi mai spun de bunica. Ce ranchiună îi poartă acum tatălui după toată pasiunea pe care o avea pentru el. îşi petrece toată

ziua facându-l cu ou şi cu oţet. Şi, hei, eu o iubesc

8

foarte mult pe bunica, dar m-am săturat să o aud tot timpul cum îl jigneşte pe tata.
Râdeau amândouă, când Scarlett a spus:
- Bunica... aşteaptă o secundă. Acum vorbesc eu. în cele din urmă însă, lăsându-se păgubaşă, i-a spus: Mei, ţi-o dau pe bunica, nu ştiu ce naiba vrea să-ţi spună. Vorbim după aceea.
- «o
Amuzată, Mei a acceptat, apoi a auzit strigătele:
- Când vii,*fetiţoi*
- Bună, bunico! în curând, dar nu ştiu încă data.
- Ia, *anulează* tot! în orice zi aş putea să dau colţul şi o să ajungi să mă vezi direct în linţoliu.
- Bunico!
- Da, în testament ţi-am lăsat câteva lovele pentru tine şi pentru fetiţă. Nu uita să le revendici, mama şi sora ta sunt foarte şmechere.
- Bunico, pentru numele lui Dumnezeu! a râs ea, când a auzit-o.
Covadonga, o femeie vioaie de 86 de ani, a insistat:
- *Fetiţo...* vino curând, pentru că mamaie vrea să te vadă. De asemenea, dacă vii, îţi voi face un *pastel de cabracho,* care ştiu că îţi place mult, şi voi cumpăra cidru de la casa lui Ovidio pentru tine.
Gândul la acea prăjitură delicioasă a făcut să-i chiorăie stomacul lui Mei şi ea i-a răspuns:
- Bine, bunico. Voi face tot posibilul să vin.
- Apropo, vreun *tinerel interesant* la orizont?
- Nu. Niciun tânăr la orizont, a râs ea.
- Să ştii că *Ceci* sună foarte des. Tatălui tău îi lipseşte o doagă.
- Bunico, tata se numeşte Cedric... Cedric! nu *Ceci* şi... nu e prost, oricât te-ai încăpăţâna tu să crezi asta. Este normal să sune. Vrea să vorbească cu mama şi cu Scarlett.
Râsetele lui Covadonga au făcut-o în cele din urmă pe Mei să râdă. Apoi a auzit vocea lui Scarlett:
- Desigur, bunica-i a naibii. Să ştii că îi place să bage zăzanie. Cum să-ţi spună că eu şi mama am păstra partea ta din moştenirea ei!? Să nu-ţi vină s-o omori!?

Şi nu uita că a profitat de ocazie pentru a-mi spune că tatălui nostru, *Ceci*, cum îi spune ea, îi lipseşte o doagă.Amândouă au râs de asta. Bunica lor era un specimen. Nu avea să treacă niciodată peste faptul că fiica ei, Luján, se căsătorise cu un bărbat cu un nume imposibil de pronunţat pentru ea, şi, cu atât mai puţin, peste despărţirea lor.
După ce şi-a luat rămas-bun de la sora ei, Mei a băgat câteva rufe la maşina de spălat şi a pornit-o. S-a aşezat pe scaun ca să citească, dar, după cinci minute, s-a ridicat.
Nu putea sta liniştită. Şi-a pus hainele confortabile pe ea şi a ieşit la alergat. Câteva exerciţii fizice nu stricau niciodată.
După douăzeci de minute, îmbrăcată în haine sport şi cu şapca pe cap, a ieşit în stradă. Şi-a pornit iPod-ul şi, imediat, a început să cânte melodia *Pump it*, a formaţiei The Black Eyed Peas. îi plăcea acea formaţie, aşa că a dat mai tare.
Timp de o oră a alergat fără pauză, până când, trecând pe lângă un garaj pentru autovehicule, a atins-o unul şi a ajuns la pământ.
Uluită de spaimă, ea respira zgomotos. Nu i se întâmplase nimic grav, dar când s-a uitat la genunchi, a văzut că pantalonii îi erau rupţi şi îi curgea sânge. Dintr-odată, cineva i-a scos căştile din urechi şi, cu o voce îngrijorată, a întrebat:
- Eşti bine?
Când să răspundă, a rămas fără cuvinte, văzând că prietenul lui Judith stătea în faţa ei. Cel pe care îi plăcea să-l provoace. Clipi. Era imposibil. Ce făcea acolo?
Bjorn, la fel de surprins ca şi ea, i-a şoptit:
- Nu pot să cred!
- La naiba, nici eu.
Eliberându-se de el, ea sări în picioare şi, făcând câţiva paşi, a strigat:
- Tu nu te uiţi când ieşi din nenorocitul ăla de garaj?
La acea izbucnire, Bjorn a răspuns:
- Bineînţeles că mă uit când plec de acasă, dar...
- Ei bine, cine ar fi crezut! l-a întrerupt ea, în timp ce muzica se auzea la maximum.
Privindu-şi genunchiul, Mei a înjurat, când el s-a răţoit la ea:
- Poate că problema e la tine, drăguţo, că asculţi muzica atât de tare şi nu auzi ce se întâmplă în jurul tău.

A închis ochii şi a mormăit ceva neinteligibil. El avea dreptate. A oprit iPod-ul şi muzica stridentă a încetat. S-a uitat la maşina de lux şi, arătând spre ea, a spus:
- Spre groaza ta, te informez că tocmai ţi-am zgâriat maşina. Björn s-a uitat în direcţia pe care ea o arăta şi a răspuns:
- Maşina nu contează pentru mine, important e să fii tu bine. Uau... păpuşelul era mai puţin materialist decât îşi imagina,
aşa că a spus ironic:
- Nu mor eu din asta.
Dar când şi-a pus piciorul pe pământ a exclamat:
- La naiba! La naibaaaaaaa!
- Doare?
Mei a dat din cap aprobator, iar el şi-a cerut scuze:
- Ei bine, îmi pare rău! Nu am leucoplaste cu prinţese care să-ţi îndepărteze durerea. Ai tu vreunul?
Auzindu-l, Mei i-a răspuns:
- Du-te...
- Gura aceea... drăguţo.
- Oh... Oh... Oh...! Să nu îndrăzneşti să-mi spui să tac! Björn a oftat. Femeia aceea îl scotea din minţi, dar, dornic
să o ajute, a închis maşina cu telecomanda, a luat-o în braţe şi i-a propus:
- Haide, te duc acasă şi ne uităm la genunchiul acela.
- Dă-mi drumul!
El a ignorat-o. Şi-a continuat drumul şi, când o lovitură în faţă l-a dat înapoi şi ea i-a sărit din braţe, s-a răstit:
- Dar eşti nebună sau ce? De ce m-ai lovit?
- Ţi-am spus să-mi dai drumul şi tu nu ai facut-o.
Atingându-şi nasul, Björn a vrut să o sugrume. Ce lovitură
tocmai îi dăduse! Dar, stăpânindu-şi impulsurile, i-a spus:
- Uite ce e, drăguţo, e clar că tu şi cu mine, cu cât stăm mai departe unul de altul, cu atât e mai bine.
- Nu-mi place să recunosc, tipule... dar o dată ai şi tu dreptate.
Björn a pufnit. Femeia era cel puţin impertinentă şi, folosindu-şi cunoştinţele, a spus:
- Tocmai te-am lovit şi minimul pe care îl pot face ca o persoană sensibilă şi decentă ce sunt este să-mi fac griji pentru tine. Acum, dacă tu,

Superwoman, te poţi întoarce acasă cu piciorul aşa cum îl ai, îmi iau maşina şi plec. Aşadar, spune-mi, ai nevoie de ajutor sau nu?
Mei s-a gândit la asta. O durea piciorul, dar, după cum spusese, cu cât erau mai departe unul de celălalt; cu atât mai bine şi, privindu-l, i-a ordonat:
- Pleacă de aici. Mă descurc şi singură.
- Sigur?
- Foarte sigur.
Björn s-a întors, s-a îndreptat spre maşină şi, odată ce a intrat în ea, a pornit şi a plecat. La naiba cu tipa aia isteaţă.
Când Mei l-a văzut plecând, s-a aşezat pe scările de lângă garaj. S-a uitat la gleznă şi a oftat uşurată că e bine. Era doar o simplă entorsă. Ca întotdeauna, autosuficienţa vorbea în numele ei. O durea piciorul şi ştia că îi va fi greu să ajungă acasă, dar avea să reuşească. întâmpinase situaţii mai rele.
Obişnuită cu durerea, s-a ridicat şi a început încet să meargă. Ea va ajunge acasă, bineînţeles că va ajunge! Dar piciorul suferea şi mai mult şchiopăta decât mergea. Deodată şi-a dat seama că o maşină o escorta. Când şi-a confirmat că era Björn, şi-a pus mâinile în talie şi a întrebat:
- Ai de gând să mă calci din nou?
- Curajoasa aceea nu va cădea, a glumit el. Haide!
-Nu.
- Urcă-te odată, Ironwoman.

Am zis nuuuuuuuuuuuuuu.Mei a mers mai departe, iar Björn a urmat-o cu răbdare, în timp ce fredona melodia lui Al Green's *Let's stay together,* care se auzea din maşina lui sport, ultimul model.
Fără să-şi ia ochii de la încăpăţânata care şchiopăta de-a lungul trotuarului, aştepta să cedeze. în cele din urmă, când nu a mai putut suporta, s-a ridicat, s-a îndreptat spre maşină, a deschis uşa şi, după ce s-a aşezat, enervată de gestul său mistocar, i-a spus:
- Locuiesc foarte aproape de tine. Cinci străzi mai în faţă.
- Ce fantezie, suntem vecini! a şoptit el.
- Uite ce e, drăguţule, nu mă aprinde!
- Eu pe tine... Doamne, fereşte-mă! a luat-o el peste picior, amuzat.
Semaforul se pusese pe roşu şi niciunul dintre ei nu a vorbit. Björn fredona acel cântec şi Mei, privindu-l, i-a şoptit:
- Ar trebui să asculţi muzică mai bună.
- Asta ascult.
Ea şi-a sprijinit capul pe scaunul maşinii şi i-a răspuns:
- The Black Eyed Peas, Bon Jovi, ZZ Top sau AC/CD, asta e muzică.
- Prefer *soul.*
- Muzicuţă romantică, ce oribil!
Björn a privit-o, iar ea, văzând că el o urmărea, l-a luat iar peste picior:
- Ah, desigur, păpuşel, am uitat că eşti un adevărat cuceritor şi tipilor ca tine le place mormăiala aia de muzică.
Björn pufni. Dacă ea începea din nou să se ia de el, avea s-o dea direct afară din maşină. Prin urmare, coborându-şi ochelarii de soare pentru a-i putea vedea ochii, a răspuns:
- Dacă vei continua în felul acesta, în cele din urmă vei ajunge să mergi pe jos până la căsuţa ta... păpuşă.
Semaforul s-a schimbat şi Mei s-a hotărât să tacă. Cu durerea de la gleznă, prefera să meargă cu maşina. Când a trecut pe lângă grădiniţa fiicei ei, a comentat inconştient:
- Aceasta este grădiniţa lui Sami. Şi, uitându-se la ceas, a spus în şoaptă: La naiba, trebuie să merg s-o iau în patruzeci şi două de minute.
Björn nu a răspuns, el a condus şi, când ea i-a ordonat să se oprească în faţa unei clădiri înalte, a facut-o. El a ieşit să o însoţească, dar ea, privindu-l, i-a spus:

- Mulţumesc şi la revedere!

Fără să spună nimic, a luat-o din nou în braţe şi ţinând-o de mâini pentru a preveni orice atac neprevăzut, a avertizat-o clar şi răspicat:

- Dacă mă lovești din nou, jur că îți dau drumul!
- îndrăzneşte.

Björn a zâmbit. Pentru prima dată a văzut că stăpâneşte situaţia şi i-a şoptit amuzat:

- Nu mă ispiti... Nu mă ispiti.

Mei a scos o cheie din buzunar şi a deschis poarta. Odată ajunşi înăuntru, au chemat liftul şi, după ce au urcat la etajul patru, Mei i-a arătat o uşă cu litera D şi a anunţat:

- Am ajuns. Dă-mi drumul.

El a ignorat-o şi ea, văzând că nu se mişcă, i-a şoptit:

- Mulţumesc! Poţi pleca. *Bye... Bye... Ciao... Bon voyage!*

Şocat cum nu mai fusese niciodată până atunci, Björn s-a uitat la ea. Niciodată o femeie nu se debarasase de el cu atâta obrăznicie şi, deşi voia să plece, ceva din el striga să rămână. Dar, în cele din urmă, s-a întors şi a plecat. Era cel mai bine.

Odată intrată în casa ei, Mei s-a dus direct la bucătărie. Acolo a scos din congelator o pungă de mazăre şi a pus-o pe gleznă. Din fericire, nu se umflase, dar o jena. A închis ochii. Avea nevoie să se odihnească. Era transpirată, după turele pe care le dăduse şi după durerea provocată de lovitură. S-a gândit la Björn şi şi-a dat seama că parfumul lui de colonie a rămas impregnat pe hainele ei. Cu atenţie, l-a adulmecat şi a dat din cap aprobator. Omul acesta mirosea foarte bine.

După cincisprezece minute, s-a ridicat şchiopătând şi a plecat în căutarea vecinei sale. Avea nevoie de ea ca să o roage să-i ia fiica de la grădiniţă, dar nu i-a răspuns nimeni la uşă. Asta a necăjit-o şi, activându-se, s-a dus imediat şi s-a îmbrăcat. Trebuia să meargă ea însăşi.

în timp ce îşi îmbrăca haina, s-a auzit o bătaie la uşă. Şchiopătând şi cu părul încă umed după duş, a deschis uşa şi a rămas blocată când a văzut că erau Björn, o îngrijitoare de la grădiniţă şi fetiţa ei.

Fetiţa, văzând-o, i-a deschis braţele şi Mei, cu gura căscată, a îmbrăţişat-o. înainte de a pleca, îngrijitoarea i-a urat cu un zâmbet amabil să-şi însănătoşească piciorul şi apoi, după ce l-a măsurat

cu nerușinare din priviri pe bărbat, a plecat. Când Mei a rămas în fața unui Björn care nu deschide gura, a întrebat, închizând ușa casei:

- Dar ce faci cu fiica mea?

- Ai spus că trebuie să mergi să o iei și, din moment ce am presupus că soțul tău nu va ajunge la timp, am rezolvat eu problema pentru tine.

Auzind toate acestea, lui Mei i s-a făcut pielea de găină. Soțul ei nu exista, dar, încetând să se mai gândească la asta, s-a încruntat și a întrebat:

- Și de ce te-au crezut? Nu te cunosc.

-Ascultă...

Supărată din pricina situației, ea l-a întrerupt:

- Nu. Nu te ascult. Nu ar fi trebuit să o scoată pe fetiță din grădiniță. Este interzis. Ce fel de grădiniță este aceea care lasă copiii pe mâna tuturor? Le voi face reclamație. îi voi sancționa.

Björn a dat din cap aprobator. Ea avea dreptate, dar pentru a o liniști a comentat:

Cunosc două dintre îngrijitoare şi ele ştiu unde locuiesc şi unde lucrez. Le-am spus că suntem prieteni şi că tu nu puteai veni s-o iei pe fetiţă. Şi, văzându-i privirea furioasă, a adăugat:Haide, femeie, priveşte partea bună. Astfel nu a mai fost nevoie să te duci după ea. Şi linişteşte-te, nu o dau oricui pe fetiţă, ai văzut deja că una dintre îngrijitoare m-a însoţit până la tine acasă.
în acel moment, micuţa Samantha şi-a întins mâinile spre Björn şi el, zâmbind, a luat-o în braţe şi i-a spus:
— Prinţesa Sami... spune-i mamei: Nu te supăra, mamă!
- Nu te *upăra,* mamiii!
Mei a zâmbit şi, luându-i fetiţa din braţe, a vrut să spună ceva, când el s-a ridicat:
- Mă duc. îmi pare foarte rău pentru ce s-a întâmplat.
Vazându-l plecând, Mei a încercat să fie drăguţă pentru prima dată şi i-a spus în şoaptă:
— Hei, mulţumesc.
Björn nu a privit-o, a dat doar din cap şi şi-a continuat drumul spre lift. Fără să vrea să se mai gândească la asta, a ieşit din clădire, şi-a luat Aston Martin-ul şi s-a pierdut în trafic. Avea lucruri de făcut.

*J** upă o săptămână, Mei, cu piciorul însănătoşit, a lăsat-o pe Sami cu vecina ei, Dora. Fata a plâns. îi venea din ce în ce mai greu să se despartă de mama ei, iar ea pleca de lângă micuţă cu inima grea.

Trebuia să zboare cu colegii săi la Kabul pentru a transporta provizii. Era vorba de o călătorie scurtă, aşa că nu şi-a sunat mama şi i-a spus Dorei că se va întoarce în câteva zile. Dar când a ajuns la destinaţie, totul s-a complicat şi, ceea ce avea să fie o călătorie de patruzeci şi opt de ore, a devenit una de şaptezeci şi două de ore. Erau mai mulţi răniţi care urmau să fie transferaţi în Germania, din cauza unui accident cu una dintre maşini, dar nu ajunseseră încă la baza din Kabul şi trebuia să-i aştepte.

- Locotenent Parker.
- Da, domnule, a răspuns Mei, salutând un bărbat de vârstă mijlocie.
- Spune-i unuia dintre oamenii tăi să-i transmită doctorului Jones unde sunt proviziile de care are nevoie.

Cu profesionalism, ea s-a uitat la doi dintre oamenii săi şi a indicat:

- Johnson, Hernández, căutaţi materialul doctorului Jones şi ajutaţi-l să-l încarce în vehiculul său.

Doctorul, un om serios şi liniştit, a chemat mai mulţi dintre oamenii săi şi le-a ordonat să încarce acele cutii, alături de Johnson şi de Hernández, într-un jeep. Au trebuit să-l ducă la cortul pe care îl foloseau ca spital de prim ajutor.

Un maelstrom se crease în jur, în timp ce locotenentul Parker, cu avizul în mână, indica pe un ton de comandă distribuirea a tot ceea ce aduseseră în avion. Deodată, un soldat a spus:

- Locotenente, caut bateriile pentru ochelarii cu senzor termic pentru vedere nocturnă. Spuneţi-mi în ce cutie sunt.

Mei s-a uitat pe aviz şi a răspuns imediat:

- în cutiile cu numărul şaptesprezece şi optsprezece, domnule.

Bărbatul, după ce a privit-o, a dat din cap aprobator şi a întrebat:

- Sunteţi fiica maiorului Cedric Parker?
- Da, domnule.
- Transmiteţi-i salutări din partea mea maiorului William Sullivan, când veţi vorbi cu el... iar acum, mergeţi să vă odihniţi cu echipa dumneavoastră. De îndată ce vor ajunge răniţii pe care îi aşteptăm, vor pleca spre destinaţia lor.

Mei consimţi. Nu-i plăcea să spună a cui era fiica, pentru că mulţi o luau imediat peste picior. Şi chiar aşa s-a întâmplat. De îndată ce au intrat într-unui dintre corturi, un locotenent, pe care nu-l cunoştea, făcu o glumă pe seama ei:

- Ia te uită... fetiţa maiorului Parker este aici!

Auzind-l Mei îl privi şi se răsti la el:

- De ce nu te duci la dracu'?

Câţiva dintre cei prezenţi au râs. A fi soldat, ca femeie, era încă dificil în armată şi a fi fiica unui înalt comandant nu uşura situaţia.

Mei se uită la bărbatul care o admonesta şi îi făcu un gest grosolan cu degetul. Din nou au râs toţi.

- Uau... ce fată dură!
- Locotenent, încercă Neill să medieze, cred că...
- Stai liniştit, Neill, se răsti ea. Mă pot apăra şi singură împotriva puţoilor.

- Soldatul zâmbi şi uitându-se din nou la Mei, care încerca să treacă de el, i-a spus:Văd doar două ţâţe bune şi un fund frumos.
Neill şi Fraser se încordară. O cunoşteau pe Mei şi ştiau cum obişnuia să pună capăt acestui tip de glumă. Tânăra, după ce se uită indiferent la bărbat, se întinse pe pat. Nu voia probleme. Era obosită.
Dar soldatul cu chef de joacă a continuat:
- Ai nevoie de mine ca să te răsfăţ. Faţa ta îmi spune că ai cam avea nevoie.
Nu a trebuit să audă mai multe. Mei s-a ridicat din pat, a apucat o cizmă de la sol şi a aruncat-o cu toată puterea, lovindu-l în faţă.
- Mi-ai spart dintele! a ţipat omul, stupefiat.
Neill şi Fraser au zâmbit şi mai mult când au auzit-o pe Mei spunând pe un ton periculos:
- Un singur cuvânt dacă îmi vei mai adresa, tâmpitule, îţi jur că după acel dinte îţi voi sparge toată gura. Şi acum, dacă nu te deranjează, puţoiule, aş vrea să dorm.
După optsprezece ore de aşteptare, în cele din urmă răniţii, care urmau să fie transportaţi, au ajuns, iar Mei a rămas fără cuvinte, în faţa ei erau mai mulţi colegi de la Bravo 4, compania lui Mike. Ramirez, Friedman şi Clooney au fost fericiţi să o vadă. Ea i-a îmbrăţişat, iar ei i-au explicat că le-a fost rănit comandantul unităţii şi că el nu arăta bine. Asta a îngrijorat-o şi a plecat să-l caute.
Conrad Palmer, comandantul batalionului şi un bun prieten al lui Mike şi al ei, când a văzut-o, a exclamat:
- Locotenente, ce bucurie să te văd!
Mei, lăsând la o parte formalităţile, se ghemui lângă el. Avea sânge pe o parte şi era foarte palid şi fierbinte.
- Conrad, ce mai faci?
El, cu ochii sticloşi de febră, se uită la ea.
- Am fost şi mai bine, a răspuns el, în timp ce un asistent îi injecta ceva în ser.
- Sami a primit jucăria pe care i-ai trimis-o de ziua ei. Mulţumesc, spuse Mei, cu un zâmbet forţat.
Omul s-a bucurat.
- I-a plăcut?
Ea dădu din cap aprobator, încercând din răsputeri să nu izbucnească în plâns. Conrad era un om puternic, plin de viaţă. Şi, văzându-l aşa şi cu vocea aceea subţire, a facut-o să presupună că nu era deloc bine, iar asta o speria.

Timp de câteva secunde, amândoi s-au uitat unul la celălalt până când, într-un final, el i-a spus:

- Ştii că îl apreciam mult pe Mike, dar ştii şi că erai prea bună pentru el şi el nu te merita, nu?

Mei nu a răspuns. S-a gândit la scrisoarea de la Mike, pe care i-a trimis-o Conrad atunci când soţul ei a murit.

- Dacă ai fi fost iubita mea, nu te-aş fi dezamăgit niciodată.

Mei dădu din cap şi, înţelegându-l, răspunse:

- Am fost fericită cu el, Conrad. Cu asta rămân.

- Am ştiut dintotdeauna, scumpo. A câmbit dureros. Dar meriţi mai mult. Ţi-ai refăcut viaţa?

- Nu am timp. Cred...

Cu un efort care îi crispă înfăţişarea, el a prins-o de încheietura mâinii şi îi ceru:

-Fă-o!

Odată ce a eliberat-o, ea consimţi cu drag şi îi şopti:

- O voi face, Conrad.

- îţi ordon să o faci, locotenente! Este un ordin, spuse el, cu vocea scăzută. Fă-o pentru mine. Nu mă dezamăgi.

Tânăra locotenent dădu din cap şi, înghiţindu-şi lacrimile, răspunse:

- Deocamdată, ceea ce voi face este să te duc în Germania, pentru a fi vindecat.

- Nu mă îndoiesc. Şi, înainte de a-şi pierde cunoştinţa, i-a şoptit: Mei, bucură-te de viaţă.

Fraser şi Neill, care ştiau cine este bărbatul, s-au privit când au auzit asta.

Mike şi Conrad erau prieteni foarte apropiaţi şi ştiau cât de mult îl aprecia tânăra locotenent pe comandant. Dar acesta nu arăta bine deloc. Medicii îi spuseseră când se interesase de starea lui. Şi, când Mei a intrat în carlinga avionului şi s-a aşezat pe scaunul său, Fraser i-a spus:

- Mei...

- Ei... ei... ei... îl întrerupse ea. Nu, Fraser. Nu spune nimic. Trebuie să ajungem în Germania cât mai repede.

Spaima puse stăpânire pe Mei. Trebuia să decoleze cât mai curând posibil de acolo şi să ajungă la spital. Dar totul mergea lent, prea mulţi răniţi. Când a reuşit în sfârşit să facă acest lucru, adrenalina şi spaima i-au copleşit corpul şi nu a putut vorbi până nu au ajuns în Germania. Când a aterizat însă, a primit vestea morţii comandantului Conrad Palmer.

Disperată, nu a vărsat o lacrimă în faţa nimănui, iar când avionul a rămas gol, a mers hotărâtă către biroul comandantului Lodwud. Acesta, când a văzut-o intrând, i-a observat mimica şi, auzind vestea proastă, nu a spus nimic. A semnat hârtiile pe care ea le-a lăsat pe masa lui şi, când a văzut-o pe tânără băgând pixul în buzunarul superior al salopetei kaki, a întrebat:

- Astăzi nu vei trage zăvorul de la uşă?

Nedorind să facă sex, ci doar să fugă şi să uite de cele întâmplate, ea a răspuns:

-Nu.

Se ridică, se apropie de ea şi, fără să o atingă, îi şopti:

- Rămâi peste noapte cu mine?

- Nu. De îndată ce pot, plec la Miinchen.

Durerea şi furia pe care le-a văzut în ochii ei l-au făcut să insiste:

- Amână-ţi plecarea până mâine.

Mei îl privi. Maiorul James Lodwud era, într-adevăr, un om foarte atrăgător.

îmi pare rău, dar nu, spuse ea.Fără alte întrebări, ea deschise uşa şi el o apucă de braţ pentru a o opri.
- Dacă nu vii, ştii că voi suna pe altcineva, nu?
Asta a facut-o să zâmbească. Pentru ea, James nu însemna altceva decât sex şi, eliberându-se cu o mişcare tăioasă, i-a răspuns, înainte de a ieşi pe uşă:
- Să te simţi bine, James!
Când a ajuns acasă, a luat-o în braţe pe Sami. Avea nevoie de căldură umană. Căldură sinceră. Căldură cu dragoste şi nu a încetat să o îmbrăţişeze şi să o sărute pe fiica ei până când nu a adormit.
Mike mort... Conrad mort...
Telefonul sună şi îl ridică repede. Era Robert. Bunul său prieten, Robert.
- Bună, scumpo, ce mai faci?
- Mă simt aiurea... foarte aiurea, a răspuns ea, aprinzându-şi o ţigară.
Robert, care aflase ce s-a întâmplat, îi mărturisi:
- îmi pare foarte rău de Conrad, Mei.
- Ştiu, Robert. Ştiu. Cum ai aflat?
- Fratele unuia dintre oamenii mei se află în (trupa militară) Bravo 4.
Au tăcut amândoi, preţ de o clipă, până când Robert a spus:
- Mei, asta nu este o viaţă pentru tine. înţeleg că îţi place să pilotezi, dar cred că ar trebui să reconsideri faptul de a rămâne în armată.
Auzul acestor vorbe a facut-o să zâmbească.
- Dacă nu aş şti că este imposibil din punct de vedere tehnic, aş crede că ai vorbit cu mama mea.
Amândoi au zâmbit şi el a întrebat:
- Cum merge cursul de grafic design?
- L-am abandonat. Nu am timp, Robert. Sunt prinsă cu alte lucruri.
- Trebuie să-ţi faci timp, Mei, şi să-l termini. Dacă îţi place mai mult desenul decât pilotarea unui C-17, mergi mai departe cu asta! Sau găseşte-ţi un iubit bogat care să te scoată din armată. Tu decizi!
Asta o făcea mereu să râdă şi ea a replicat.
- Bine... prefer să termin cursul de grafic designer.
- Apropo de iubiţi, cum mai merge?
Aşezată pe canapea, îşi dădu la o parte părul de pe faţă şi răspunse:
- Ştii că nu vreau niciun iubit. îmi plac prietenii. Este suficient pentru mine şi cu asta basta.
- Dar pentru mine nu este suficient, Mei. Trebuie să găseşti pe cineva special. Cineva care...
-Nu.
Forţa răspunsului ei l-a făcut pe Robert să insiste:

- Am vorbit despre asta de o mie de ori, încăpăţânato. Nu toţi bărbaţii sunt ca idiotul de Mike. Doar pentru că te-a înşelat nu înseamnă că toată lumea o va face. Dar, desigur, cunoscându-te, trebuie să joci rolul locotenentului Parker, speRietoarea de bărbaţi, nu?

El o cunoştea foarte bine... Amuzată, ea a răspuns:

- Ştii, Robert, dacă i-ar plăcea cu adevărat vreunul dintre băieţii cu care mă întâlnesc, locotenentul Parker nu i-ar sperIa. Dar nu caut să-mi placă. Caut doar să mă distrez şi să mă simt bine. Romantismul nu e de mine.

- Era... erai foarte romantică până când tâmpitul de Mike ţi-a distrus viaţa. Desigur, trebuie să-i mulţumeşti pentru faptul că o ai astăzi pe Sami, dar tâmpitul ăla ţi-a făcut atât de mult rău încât...

- Nu mai vreau să vorbesc despre el, îl întrerupse ea.

- Bine. Nu vom mai vorbi despre el. Dar cred că va trebui să-ţi găsesc un iubit. Cunosc mai mulţi bărbaţi care...

- Nici să nu te gândeşti!

Au vorbit animaţi mult timp. Robert ştia cât de mult trebuie să o fi rănit pe buna sa prietenă moartea lui Conrad şi nu a închis telefonul până nu a auzit-o râzând în hohote.

A doua zi, după o după-amiază extenuantă cu Sami, când a venit noaptea, i-a cerut vecinei sale Dora să rămână cu fetiţa câteva ore. Avea nevoie să iasă şi să se descarce.

Când a ajuns la *Sensations,* ca întotdeauna, câţiva bărbaţi s-au apropiat repede de ea, dar a ales doi dintre ei şi o femeie. De data aceasta, când au intrat într-un separeu, Mei le-a cerut să micşoreze lumina, în timp ce ea punea un CD cu muzică, iar vocea lui Bon Jovi şi hard rock-ul lui au început să cânte.

Când bărbaţii au privit-o, ea a cerut să fie dezbrăcată, încântaţi, ei au făcut ce li s-a cerut şi, odată ce au avut-o complet goală, ea însăşi şi-a pus eşarfa de mătase peste ochi şi le-a ordonat:

- Făceţi-mă a voastră. Nu puneţi întrebări. Doar faceţi-mă a voastră.

Femeia a dus-o în pat şi a întins-o. Mei s-a lăsat pe mâinile lor. Trebuia să uite. Trebuia să se deconecteze de la realitatea ei teribilă şi ştia că acest lucru, cel puţin cât va dura, o va face să uite de toate şi să se distreze. A observat cum patul s-a lăsat în diferite puncte şi a simţit curând cum îi

sărutau tălpile picioarelor, stomacul şi sânii. Mâini diverse îi străbăteau corpul şi a simţit cum se înfioară.

Asta făcuse odată cu Mike, cu alţi bărbaţi, cu alte femei. Sex... jocuri... perversiuni. A trăit viaţa. Era palpitant şi a încercat să se bucure de ea. Pentru ea. Pentru ei.După câteva minute, a simţit cum mâinile femeii i-au despărţit picioarele şi cu gura i-a preluat sexul. A supt-o. A lins-o cu încântare şi ea s-a bucurat. între timp, limba necunoscutei se încurcă în clitoris şi se lipi de ea, oferind totul. Câteva clipe mai târziu, a simţit cum un deget încearcă să-i intre în anus. Un geamăt plăcut a ieşit din gura ei, în timp ce unul dintre bărbaţi îi ciugulea sânii, iar celălalt îi introducea în grabă penisul în gură. Cu senzualitate, acum ea era aceea care sugea şi lingea, în timp ce le permitea celor trei să-i preia corpul şi muzica *heavy* continua. Un joc fierbinte, pe care îi plăcea să-l joace cu Mike şi voia să-l repete din nou.

Deodată, femeia care se afla între picioarele ei se retrase. Simţi cum cineva îi ia locul şi o penetrează. Mei ofta, în timp ce necunoscutul o împingea încontinuu, oferindu-i plăcere.

- Vorbeşte-mi, îi ceru ea.

Dacă ceva o excita, erau vocile încărcate de erotism, frazele fierbinţi, în timp ce făcea sex. Limbajul obscen care era folosit uneori, adăugat la ceea ce se făcea, era extrem de provocator pentru ea. Mike obişnuia să-l folosească şi Mei avea nevoie de el.

- îţi place cum ţi-o trag? a întrebat bărbatul.
- Da... da... continuă.

El a cuprins-o de talie pentru a o aşeza mai bine şi ea a şoptit:

- Da, Mike...
- Aşa, scumpo... răspunse necunoscutul, fără să-i pese că nu era numele lui. Continuă... continuă aşa.

Acele mişcări au condus-o la un orgasm intens, iar când el a oftat şi a atins punctul culminant, ea a simţit că alte mâini o apucă strâns, o rostogolesc pentru a o aşeza în patru labe şi e penetrată din nou.

- Depărtează-ţi coapsele... mai mult... mai mult... ceru al doilea bărbat.

Mei i-a dat ascultare, în timp ce simţea cum el se întinde pe spatele ei, îi dă o palmă seacă peste fese şi îi şopteşte:

- Arcuiqte-te...

Ea l-a ascultat, iar bărbatul, apucând-o de umeri, s-a împins în ea şi, când ea ţipat, i-a şoptit:
-Aşa... hai... încă o dată!
Mei a făcut-o din nou şi a ţipat iar, lăsându-se în întregime pradă plăcerii.

Fără odihnă, acest bărbat trăgea de ea şi o penetra. Penisul lui era mai lat decât al precedentului şi o umplea mai mult.

Mike! Aşa se juca cu el.

îi plăcea să-şi imagineze, să fantazeze despre un trecut care nu avea să se întoarcă niciodată, în timp ce simţea că fesele ei lovesc pubisul acestui nou Mike.

Mirosul de sex umplea camera. Nimeni nu a mai vorbit. Se limitau doar la a oferi şi a împărtăşi plăcere. Plăcerea pe care venise să o caute şi o ceruse.

Eliberată, Mei a tremurat necontrolat şi, simţind contracţiile pe care i le provoca tipul, a muşcat cearşaful, pentru a nu lăsa să-i scape un strigăt uriaş de plăcere, în timp ce el gemea, de fiecare dată când o pătrundea.

Când al doilea bărbat a terminat, Mei a simţit cum mâinile femeii o cuprind şi o rostogolesc din nou, cu faţa în sus, pe pat.

Şi-a deschis picioarele pentru ea, iar aceasta a spălat-o cu apă. După ce a terminat, a uscat-o, i-a întins la maximum picioarele şi, cu o solicitare care a excitat-o pe Mei, a început să-i maseze clitorisul, în cercuri, apoi să-l strângă şi să-l elibereze. Extaziată, simţea cum limba arzătoare a femeii îi linge fluidele, în timp ce tipii îi sugeau sfârcurile.

Perversitatea, în forma sa cea mai pură. De asta avea nevoie.

Femeia se şerpuia peste corpul ei, fără să o sărute, deoarece stabiliseră foarte clar că nu vor exista sărutări, şi-a apropiat gura de a ei şi a întrebat:

- Pot să mă ofer ţie?

Mei dădu din cap şi răspunse:

— Atât timp cât mă ofer şi eu ţie.

încântată, femeia a cuprins-o pe Mei şi ea s-a întins. Simţind-o pe pat, şi-a schimbat poziţia, iar cealaltă, apucându-i şoldurile, şi-a pus vaginul peste gura ei şi Mei a gemut.

Nu putea vedea nimic prin eşarfa, dar mirosul de sex o anunţa că femeia se aştepta să fie acceptată. Ardoarea momentului a făcut-o pe Mei să-şi coboare gura şi să întâlnească acel vagin des-

chis şi umed. La prima atingere a limbii, cealaltă femeie suspină, într-un şaizeci şi nouă perfect între cele două, Mei s-a deschis pentru ca cealaltă să pătrundă cu degetele şi cu limba, iar femeia a făcut acelaşi lucru. S-au jucat cu clitorisurile lor, le-au supt, le-au înmuiat cu salivă şi le-au sorbit până când trupurile lor au atins plăcerea maximă.

Spectacolul pe care l-au oferit bărbaţilor era incredibil şi, când amândouă au atins punctul culminant al jocului lor, unul dintre ei a şoptit:

- Niciuna dintre voi nu se va mişca. O să vi-o tragem aşa cum sunteţi acum.

Mei încuviinţă, în timp ce asculta melodia preferată a lui Mike, Bon Jovi, *Social disease.*

La intrarea localului *Sensations,* Björn glumea cu două dintre prietenele sale. Alexia şi Diana erau sexi şi amuzante şi, ori de câte ori se întâlneau în acel local, se distrau de minune. Odată ce şi-au lăsat hainele la garderobă, Alexia a sugerat să meargă direct la un separeu.

- De ce să pierdem timpul? a zis ea, iar el a fost de acord.

Trecând pe lângă separeul cu numărul şase, muzica *heavy* i-a
atras din nou atenţia. Şi-a amintit de femeia pe care a văzut-o în acea zi şi a tras perdeaua pentru a se uita dacă era acolo. Ca întotdeauna, i-a plăcut spectacolul şi a zâmbit când şi-a dat seama că este ea şi a revenit cu privirea asupra tatuajului. Un tatuaj care părea să se mişte doar atunci când se mişca ea.

- Haide, Björn, îl îndemnă Alexia.

Privind-o, el i-a răspuns:

Daţi-mi două minute. Vin imediat

.Când femeile au dispărut în separeu, Björn a zâmbit. Noaptea promitea că va fi, cel puţin, înflăcărată cu Alexia şi Diana. Dar, chiar şi aşa, toată atenţia lui s-a îndreptat către femeia care se distra printre cei trei, o observa în timp ce ea se bucura de ritmul muzicii *heavy.* I s-a părut din nou delicioasă şi sexy. Şi, fără să-i fi văzut chipul, doar prin felul în care îşi mişca talia, în timp ce era penetrată, s-a excitat. Voia să se joace cu ea, prin urmare trebuia să afle cine era. A încercat să-i vadă faţa, dar, dată fiind lumina slabă şi eşarfa care-i acoperea ochii, i-a fost imposibil.

Gemetele au atins apogeul şi Bjorn era teribil de excitat. Voia să se dezbrace şi să se întindă pe pat, alături de acea femeie, pentru a o poseda. Voia să aibă rândul său, dar nu avea voie. Nu fusese invitat la acea petrecere. în cele din urmă, s-a întors şi s-a dus la separeul unde era aşteptat. Acolo, după cinci minute, două femei înfierbântate i-au oferit tot ceea ce le-a cerut.

Când Mei a ajuns acasă în acea noapte, după ce i-a mulţumit Dorei, şi-a făcut un duş şi s-a băgat în pat, imediat. Sexul pentru ea era doar sex. Fără sentimente. Doar plăcere şi, fără să se mai gândească la asta, a adormit.

V

V ineri după-amiază, Mei a sunat-o pe Judith şi au stabilit să meargă la casa ei pentru a face o baie în minunata lor piscină încălzită. Când a ajuns cu Samantha, fetiţa era foarte bucuroasă şi, după ce i-a umflat manşoanele roz, Mei a mers cu ea în apă. Amuzată, şi-a privit fetiţa stropind cu apa din piscină şi acest lucru a înveselit-o.

- Haide, drăguţa mea, mişcă mânuţele.

Sami, care mergea la lecţii de înot la grădiniţă, a făcut repede ceea ce i s-a cerut, iar Judith, care le privea de pe marginea piscinei, alături de fiii ei, bătea din palme.

- Foarte bine, Sami, înoţi foarte bine!
- Pot să o ţin eu? a întrebat Flyn, unul dintre fiii lui Judith, intrând în apă.
- Sigur că da, drăguţule. Vino... treci aici, încuviinţă Mei.

încântată, a observat cum acel băieţel o ţinea pe fiica ei şi
se bucura de zâmbetele lor. După câteva ore, în care s-au desfătat la piscină, uşa s-a deschis şi a apărut Eric, soţul lui Judith, însoţit de prietenul său, Björn. Acesta din urmă, văzând-o pe Mei, îşi încreţi fruntea. Fără îndoială, imediat ce-i observa prezenţa, îl enerva şi aşa s-a întâmplat. De îndată ce l-a văzut, a zâmbit şi i-a spus:

- Uau... a venit *calcăfemeile.*

Toţi au zâmbit şi Björn, cu umor, i-a răspuns:

- Haide, nu te preface, scumpo. M-ai văzut şi ai sărit pe frumoasa mea maşină pentru a-mi atrage atenţia.

Mei, auzind asta, a ridicat o sprânceană şi i-a răspuns:

- Ţi-ar fi plăcut ţie, drăguţule.

Fără să ezite, a zâmbit.
- Mă îndoiesc, drăguţo.
- Björn, intri cu mine în piscină? întrebă Flyn.
El, privindu-l pe cel mic cu ochii migdalaţi, a răspuns:
- Nu, nu acum.
- Nu ştii să înoţi, puţoiule? îl luă peste picior Mei şi întinzându-i manşoanele roz cu prinţese ale fiicei sale, a adăugat: Uite, ţi le împrumută Sami!
Judith izbucni în râs. Ceea ce se întâmpla între cei doi începea să fie amuzant şi, uitându-se la Björn, vru să spună ceva, când minunatul ei soţ a cuprins-o de talie.
- Bună, micuţo.
- Bună, uriaşule.
Şi, fără să le pese de ceilalţi, s-au sărutat cu adevărată pasiune, până când Björn a spus:
- Haide, duceţi-vă în cameră, vă roooooooooog!
Mei, auzindu-l, a zâmbit. Gândea la fel ca el, dar nu avea intenţia să o spună.
- Sami, acum vei fi cuminte şi, în timp ce mama se îmbracă, nu vei mai intra în piscină, bine? îşi avertiză ea fetiţa, după ce îi schimbă costumul de baie şi îi puse coroniţa.
Fetiţa a clătinat din cap, iar ea, râzând complice, a întrebat:
- Te vei întoarce în apă?
Fetiţa a consimţit şi a fugit spre marginea piscinei, unde se afla Flyn.
- Sam, vino aici, nu porţi manşoanele, îi spuse Mei.
însă fetiţa, amuzată, a continuat să alerge, iar Mei şi Judith s-au ridicat şi au fugit după ea. Björn şi Eric îl urmăreau pe micuţul Eric, care dormea fericit în scăunelul lui.
- Ce spui de cum doarme finul tău? l-a întrebat mândrul tată.

Ei drăcieeee! izbucni dintr-odată Björn

.Eric, văzând faţa prietenului său, şi-a ridicat ochii spre femeile care râdeau în hohote şi a întrebat:
- Ce se întâmplă?
Björn rămase nemişcat, cu gura căscată. Nu putea decât să se uite surprins la tatuajul pe care Mei îl avea pe spate şi, scoţându-şi jacheta, a spus:
- Cred că am văzut acel tatuaj în altă parte.
- Unde? întrebă Eric.
Fără să-şi ia ochii de la tânără, Björn a spus în şoaptă, astfel încât nimeni să nu-l audă, în afară de prietenul său:
- Dacă îţi spun, nu o să crezi.
în acel moment, micuţul Eric s-a trezit şi atenţia tatălui său s-a îndreptat în întregime asupra lui. Eric îşi adora fiul şi, în timp ce îl răsfăţa în fel şi chip, Björn a continuat să se uite fix la Mei. Dintr-odată, a făcut legătura. Acel corp brun şi fibros, împreună cu tatuajul şi muzica lui Bon Jovi nu i-au mai lăsat nicio îndoială că ea era.
Surprins de ceea ce descoperise, nu-şi putea lua privirea de la ea. Nu şi-ar fi imaginat niciodată.
Când au ajuns la ei, Mei, cu fiica ei în braţe, a spus:
- Haide, iepuraş, trebuie să mergem la căsuţa noastră.
- Nuuuuuuuu, ţipă fetiţa, agăţându-se de Flyn.
- Nu vrea să plece, Mei... Vrea să mai înoate puţin, a comentat băiatul.
- Apă... *pisina*, insistă Sami.
Mei a zâmbit, când şi-a auzit fiica. îi plăcea felul ei peltic de a vorbi, dar, privind-o în ochi, a îndemnat-o:
- Sami, trebuie să plecăm.
Fata s-a opus şi a strigat din nou:
- Nuuuu, *pisina*.
- Sami, hai... îţi pun desene animate când ajungem acasă, vrei? a insistat ea, încercând să o convingă.
. - Nuuuuuuuuuu!
Björn, văzând îndârjirea fetiţei, apropiindu-se de ea, se ghemui şi încercă să o convingă:
- Sami, prinţesele sunt bune şi ascultătoare. Ascult-o pe mama ta.
Fata l-a privit şi, cu un gest graţios, a întrebat:
- Tu *pinsi*
Björn zâmbi. Mei râse şi spuse în şoaptă:
- Da, însă al întunericului. Haide, Sami.
Toată lumea a râs, în afară de el, şi Eric a întrebat:
- De ce pleci atât de devreme?

Mei, cu fiica ei ceva mai liniştită, şi-a adunat lucrurile şi a răspuns:
- Am planuri diseară. Dar mai întâi vreau să-i fac baie lui Sami, să o hrănesc şi să o culc.
- Cină romantică cu bărbăţelul tău? se aventură Björn. Ochii lui Mei l-au străpuns şi, după ce i-a aruncat o privire
plină de semnificaţie lui Judith, i-a răspuns, în timp ce îşi punea blugii şi un tricou.
- Să spunem că este doar divertisment.
Mei a observat că Björn nu o scăpa din priviri şi confruntându-l, îl întrebă:
- De ce mă priveşti aşa?
- Pentru că vreau.
- Am ceva pe faţă? -Nu.
- Atunci de ce te holbezi la mine?
El zâmbi şi, apropiindu-se de ea, îi şopti la ureche:
- îmi place să mă uit la insecte rare.
- Tocmai ce m-ai făcut insectă rară? Björn dădu din cap aprobator şi ea îi şopti:
- Desigur, ce bădăran eşti, fiul meu.
- Mulţumesc, mamă, mă bucur să ştiu.
- Ultimul lucru pe care mi-l doresc este să fiu mama unui viţel.
- M-ai făcut cumva viţel?
Ea a zâmbit şi Björn a spus:
- Tu ai câte o replică pentru toate?
- Nu te îndoi... puţoiule.
Enervat pentru că ea nu tăcea şi îl scotea din sărite, vru să mai spună ceva, când Judith, văzând că se provoacă din priviri, a întrebat:
- Dar ce se mai întâmplă cu voi acum?
Eric izbucni în râs. Desigur, această femeie îi surprinsese foarte mult prietenul.
Judith a intervenit în apărarea ei:
- I-ai spus lui Mei că este o insectă rară?
- Nu este cazul. Ăsta este un prost şi cum găsesc ciocanul faimosului meu iubit, îi dau cu el în cap fără milă, răspunse menţionata.
Micuţa Sami s-a uitat la Björn şi, cu limbajul ei peltic, a repetat, arătându-l cu degetul mic:
- *Post.* Tu *pins post.*
Tonul vocii fetiţei l-a făcut să râdă şi, uitându-se la mama sa, a spus în şoaptă:
- Nu poţi nega că este fiica ta.
Asta a făcut-o să râdă şi pe Mei, care, în timp ce îi punea pălăria pe cap fiicei sale, a adăugat:
- Aşa-mi place, drăguţa mea. Să îi identifici încă de mică.

Cincisprezece minute mai târziu, tânăra s-a urcat în maşină
şi a plecat. Când Judith a închis uşa, l-a privit în ochi pe Björn şi l-a întrebat:

- Cum poţi fi atât de prost?
- Şi tu vii cu asta? glumi el.

După ce s-a uitat la soţul ei, care o privea cu fiul ei mic în braţe, Judith îl lămuri pe Björn:

- Melanie este văduvă, într-un fel. Gură mare!

- Eric şi Björn au fost surprinşi de veste şi Judith, luând copilul din braţele lui Eric, a adăugat, înainte de a pleca:Chiar aşa, Björn, cât de necuviincios ai fost de data asta!

Când s-a îndepărtat, Björn, tulburat, s-a uitat la prietenul
său şi i-a spus în şoaptă:

- La dracu, nu ştiam. Tu?

-Nu.

- Ce ţi-a spus Judith despre ea?

Uimit de interesul său brusc pentru tânăra care îl scotea din minţi, Eric i-a pus o mână pe umăr şi i-a spus:

- îmi pare rău, James Bond, dar sincer, Jud nu mi-a vorbit niciodată despre iubita lui Thor.

Amândoi au râs şi, dornic să schimbe subiectul, Björn a propus:

- Hai, invită-mă să beau un whisky din acela care îmi place... Şi dacă îmi mai spui o dată James Bond, discuţia noastră se va purta dincolo de cuvinte.

După ce a luat cina în acea noapte în casa prietenilor săi, Björn a decis să treacă mai întâi pe acasă pentru a-şi schimba hainele şi apoi să meargă într-un anumit loc. Poate acolo, cu puţin noroc, şi-ar fi putut îndepărta îndoielile cu privire la acea tânără femeie.

A

<7

noaptea aceea, când a ajuns la *Sensations,* Björn s-a dus la bar. în mod normal, el nu venea niciodată atât de devreme, dar în acea zi voia să vadă dacă Mei, prietena enigmatică a lui Jud, va apărea acolo. Mai bine de o oră, a vorbit cu mai multe femei. înnebunite să se simtă speciale, toate îl priveau dornice să fie alesele din acea noapte, dar el nu putea să-şi ia ochii de la intrare.

Şi, dintr-odată, a văzut-o.

Acolo era, pe tocuri uimitoare şi cu o rochie neagră mulată. Adăpostită în spatele a două femei, ea nu l-a văzut şi astfel el a putut să-i urmărească fiecare mişcare.

A privit-o ajungând la bar şi, câteva clipe mai târziu, a observat cum o înconjoară mai mulţi bărbaţi. Câmpul său vizual era restricţionat şi asta îl deranja. Timp de câteva minute a încercat să o localizeze din priviri, dar îi era imposibil, din locul în care se afla. Şi, când a văzut că intră în camera

întunecată, el nu a ezitat şi, luând-o de mână pe una dintre femeile cu care era, a intrat şi el.

întunericul l-a orbit, la început. în acea cameră, cu greu puteai distinge ceva. Nu era muzică şi se auzeau doar gemete. Când ochii lui s-au adaptat la întunericul locului, el a localizat-o şi s-a apropiat de ea. Eliberându-se de femeia care îl însoţea, şi-a ancorat mâinile pe talia lui Mei, iar parfumul ei l-a pătruns.

Mirosea a căpşună. Ceea ce i-a plăcut.

în timp ce se lipea de el, a observat cum bărbatul care venise lângă ea i-a ridicat rochia pentru a-şi băga mâinile pe sub ea. Mei nu a vorbit, iar Björn, întorcând-o, o aşezase cu faţa spre el, timp în care celălalt bărbat se apleca, probabil, pentru a-i mușca fundul.

Şocat de cât de brusc l-a excitat apropierea acelei femei iritante, a decis să nu deschidă gura. Dacă ar fi vorbit, Mei i-ar fi recunoscut cu siguranţă vocea şi jocul pervers s-ar fi încheiat. Mâinile ei au urcat până la gâtul lui şi, în curând, buzele ei au început să distribuie sute de sărutări şi muşcături peste corpul lui.

Bjorn a închis ochii şi s-a bucurat de ea, iar când instinctul lui de animal i-a cerut mai mult şi el a prins-o de ceafă ca să o sărute, ea s-a retras şi i-a şoptit:

-Nu.

A cedat. Voia s-o sărute, dar s-a oprit.

Când Mei şi-a dus din nou gura spre gâtul lui şi oferindu-i, din nou, muşcături dulci, el nu s-a putut abţine şi, în ciuda refuzului ei, şi-a apropiat gura de a ei şi a sărutat-o. La început, ea nu s-a mişcat şi, retrăgându-se, a şoptit:

-Nu.

Dar nu i-a fost de niciun folos. în mod insistent, el i-a prins buzele cu ale lui şi a devorat-o. I-a băgat limba în gura ei senzuală şi a sărutat-o încântat, fără să-i pese de consecinţe.

Mei, care nu fusese sărutată de când murise Mike, a încercat să se opună acelui sărut, dar înaintea acelui moment, voinţa ei a cedat şi l-a lăsat pe străin să o sărute în întuneric şi să se adâncească în ea. A deschis gura şi s-a lăsat explorată, pe măsură ce un geamăt de satisfacţie i-a ieşit din suflet. Trecuse atât de mult timp de când nimeni nu o mai sărutase astfel, încât voinţa ei a fost anulată şi s-a bucurat de experienţă.

Tipul săruta foarte bine. Şi, mai mult, acum ea a fost cea care s-a adâncit în sărutul lui şi s-a agăţat disperată de el. îi plăcea felul în care mâinile lui mari îi strângeau corpul. Mirosul lui o captiva şi o atrăgea modul în care o cerea şi o domina doar cu un simplu sărut.Se bucura... dar, dintr-odată, a început să se audă o muzică romantică uşoară şi amintirea lui Mike i-a revenit, îndepărtându-se de bărbat cu furie, a părăsit camera întunecată. Björn a înjurat. Ce se întâmplase? Gura ei îl sedusese şi el îşi dorea mai mult. El o voia. Din acest motiv, şi riscând totul, el a urmat-o, dar când a ajuns la bar, ea era din nou înconjurată de bărbaţi.
Nu s-a apropiat. A decis să o observe cu neruşinare, până când ochii lor se întâlniră. Mei, văzându-l, a rămas surprinsă şi nu ştia dacă să râdă sau să plângă. Ce făcea idiotul ăla acolo?
Dar, ridicându-se de pe scaun, s-a apropiat de el şi l-a întrebat pe un ton glumeţ:
- Tu, aici?
Björn zâmbi.
- Interesant este să te văd pe tine aici... şi singură.
- Există vreo problemă pentru că sunt... singură?
- Nu este un loc potrivit pentru a veni... singură.
- De ce, drăguţule? l-a provocat ea.
A vrut să-i răspundă, când Mei a adăugat:
- Aici este un loc în care oamenii vin pentru ceea ce vin, nu crezi?
- Ştiu, drăguţo... dar trebuie să fii atentă.
- Singură, mă descurc foarte bine.
- Sigur?
- Foarte sigur.
Fără niciun pic de jenă, s-a uitat la bărbaţii care o aşteptau la bar şi a adăugat:
- Mai exact, nu sunt singură. Aşa cum am spus, aveam o întâlnire cu nişte prieteni şi, după cum vei vedea, nu este nimic romantic.
Björn, privind-o, amintindu-şi, i-a spus:
- îmi pare rău pentru ce am spus. Când ai plecat, Judith mi-a explicat despre soţul tău.
Surprinsă de felul în care o privea, Mei i-a răspuns, fără să-şi schimbe mimica:
- Chestiuni de viaţă...
Timp de câteva minute, amândoi au tăcut, până când ea l-a făcut să plece. El a reţinut-o şi, apropiindu-se, i-a spus pe un ton răguşit şi senzual:
- Unde te duci?
- Sunt aşteptată, nu vezi?

Björn se uită la bărbaţii care îi priveau şi, nevrând să-i dea drumul, şi-a apropiat gura de urechea ei şi i-a şoptit:

- Miroşi a căpşuni şi mie îmi place să le mănânc cu ciocolată.

Fixându-l cu privirea, cu inima bătându-i puternic pentru ceea ce însemna privirea aceea intensă, ea i-a răspuns:

- Mă bucur pentru tine.

Fără să renunţe, el a insistat:

- Dacă vrei, tu şi cu mine…

Mei a identificat repede mirosul lui cu mirosul bărbatului care o sărutase şi o atinsese în camera întunecată şi, cu un ton acid al vocii, a sâsâit:

- *Pinsule*… tu deja ţi-ai jucat toate cărţile cu mine.

Cu insolenţă, Björn i-a şoptit, fără să se îndepărteze de ea:

- Nu-mi pare rău pentru sărut.
- Ei bine, ar trebui.

Pe un ton al vocii redus şi intim, a adăugat:

- Mi-a plăcut gura ta şi sunt sigur că m-ar încânta corpul tău şi pe tine al meu. Nu ştiu de ce te opui, scumpo… Suntem adulţi, suntem în acest loc şi amândoi ştim ce se joacă aici.

Mei l-a privit agitată.

Intensitatea privirii sale şi a lucrurilor pe care le spusese o excitau. Gândul la Björn, la acel bărbat cu buzele ispititoare, care-i absorbeau corpul ca şi cum ar fi fost o căpşună cu ciocolată, o excita. Picioarele ei tremurau când îşi imagina cum o va poseda, dar, fără să vrea să-i răsucească braţul acelui isteţ, i-a răspuns:

- Ai încălcat una dintre regulile clubului. M-ai sărutat. Ai făcut ceva fără permisiunea mea şi te-ar putea da afară, ştii asta, nu?
- Da, a şoptit el, trecându-şi gura peste gâtul ei, refuzând să o lase să plece. Dar, chiar dacă mă va costa, recunosc că a meritat să încalc regula.

Captivată de senzualitatea pe care o emana prin toţi porii, în timp ce o mângâia, ea a încercat să facă un pas înapoi pentru a se îndepărta, dar Björn nu a lăsat-o şi i-a şoptit, în timp ce mâna lui îi pipăia fesele.

- Te asigur că, dacă tu şi cu mine intrăm într-unui dintre aceste separeuri, te voi lăsa mai mult decât satisfăcută.
- Mă îndoiesc, puţoiule.

El a zâmbit.

- Nu te îndoi, drăguţo.

- Unde ţi-ai lăsat cătuşele? Şi, văzând felul în care o privea, a adăugat, luându-l peste picior: Mă refer la fantomă. Eşti incredibil!
Björn, apropiindu-se de gura ei, a spus în şoaptă:
- Nu, dragă, nu sunt o fantomă. Aruncă o privire în jurul tău şi spune-mi ce femeie nu mă priveşte cu dorinţă. Toate mă vor între picioarele lor. Toate vor să le fac să ţipe de plăcere şi să mi-o tragă. Toate...
- Nu toate, îl întrerupse ea. Eu nu. Eşti prea arogant pentru ceea ce caut.
Amuzat de conversaţie şi nepermiţându-i să se întoarcă cu un milimetru în urmă, el a insistat:
- A fi stăpân pe tine înseamnă a fi arogant?
Ea nu i-a răspuns.

Uau, Mei, dragă, atunci cred că amândoi suntem aroganţi... şi proşti.Acum, cea care zâmbea era ea. Cu un surâs captivant, şi-a apropiat gura de a lui şi, după ce şi-a permis să treacă peste el pentru a-l înnebuni, i-a spus răspicat:

- Nu te vreau.

- Minţi, Superwoman, şi o ştii. Pielea ta se excită atunci când o ating şi ochii tăi mă privesc arzând de dorinţă. Ştii că te-aş înnebuni de plăcere şi că...

- Eşti incredibil...!

- Sunt sigur că dacă îţi bag mâna între picioare eşti umedă, nu-i aşa?

Avea dreptate. Era foarte umedă şi excitată. Acea apropiere, acel bărbat şi cuvintele lui îi accelerau bătăile inimii, dar, nedorind să cadă sub influenţa sa, i-a spus:

- Ce-ai zice să mă laşi să plec, ca să mă pot distra?

- Poate în altă zi?

Mei clătină din cap şi i-a şoptit:

- Niciodată. Sunt foarte selectivă în privinţa bărbaţilor cărora le permit să-mi pună mâinile între picioare. Nu mă merită oricine... iar tu nu mă meriţi.

Bjorn a eliberat-o, ca şi cum s-ar fi ars. Cuvintele ei nu i-au plăcut. Şi-a luat mâinile de pe fundul ei, iar ea, facându-i cu ochiul, i-a şoptit înainte de a pleca:

- Distracţie plăcută..., drăguţule.

Fără să se mişte din loc, Bjorn a privit-o cum se apropia de grupul care o aştepta şi cum vorbea cu ei. A luat o înghiţitură din băutura sa şi a înjurat. Era prima dată în viaţa lui când o femeie îl expedia. Dar nu asta era problema. Problema era că, pentru prima dată în viaţa lui, îşi dorea o femeie şi nu o putea avea.

Fără să-şi ia ochii de la ea, observa cum se îndrepta spre separeuri cu doi bărbaţi, fără să-l privească. îl ignora. Acest lucru îl enerva şi i-a cerut chelnerului încă un whisky. La scurtă vreme, câţiva prieteni i s-au alăturat şi a încercat să nu se gândească la ceea ce se întâmplă în spatele acelor perdele. Dar, după o jumătate de oră, nu s-a mai putut abţine şi s-a îndreptat într-acolo.

A ştiut imediat unde era. Muzica lui Bon Jovi se auzea şi, năucit, a tras cortina pentru a privi.

într-o cadă rotundă cu hidromasaj, Mei se amuza, în timp ce bărbaţii pe care îi alesese îi

ofereau plăcere. Björn a rămas acolo, de parcă i s-ar fi lipit picioarele de pământ, până când privirile lor s-au întâlnit şi, fără să o atingă, doar privind-o, a simţit că penisul lui avea să explodeze.

Femeia aceea nerușinată trebuia că îl aştepta, pentru că nu purta nicio legătură la ochi şi, între gemete de plăcere, şi-a fixat frumoşii ei ochi albaştri asupra lui şi i-a zâmbit malițioasă, în timp ce era pătrunsă cu entuziasm de doi bărbaţi. Björn a vrut să iasă de acolo, dar nu a putut.

Voia să o audă...

Şi murea să o aibă...

Dar asta era imposibil. în cele din urmă, revoltat, a părăsit separeul şi a decis să aibă propria sa petrecere. în sală, două prietene se entuziasmaseră să intre într-un separeu cu el şi acolo s-a bucurat de alte trupuri, în timp ce el o avea doar pe ea în minte.

După câteva zile, s-au întâlnit din nou. De data aceasta, Mei era înconjurată de mai mulţi bărbaţi, la bar, şi, fără nicio taină, Björn s-a apropiat de ei, pentru a asculta ce spuneau.

Toţi doreau să fie aleşii lui Mei. Toţi îi ofereau atenţie.

Toţi mureau ca să se joace cu ea.

Mei a luat doi tipi de mână şi i-a condus către un separeu, unde a început imediat să se audă vocea lui Bon Jovi.

într-o noapte, cu altă ocazie, Mei era singură la bar. Bărbaţii se apropiau de ea, dar ea îi alunga. Björn nu s-a apropiat, a păstrat distanţa şi privirile lor, ca întotdeauna, s-au întâlnit. în mod normal se priveau sfidător, dar de data aceasta ştiau amândoi că se doreau.

Două cupluri s-au apropiat de Björn şi s-au aşezat lângă el. El i-a invitat să bea câte ceva, în timp ce, surprins, observa cum Mei, în acea noapte, nu-şi lua ochii de la el. Asta l-a înfierbântat şi l-a făcut să se simtă bine. în cele din urmă, îi atrăsese pe deplin atenţia.

La un moment dat, privirile lor s-au întâlnit din nou şi ea a surâs senzual. Björn a zâmbit înapoi, apoi a dispărut, împreună cu cuplurile, într-un separeu.

O bună bucată de vreme a fost atent să vadă dacă se aude muzica *heavy,* dar nu s-a întâmplat asta şi a fost surprins. Când a ieşit din separeu, ea nu mai era în incintă. Plecase.

O săptămână mai târziu, după câteva zile faxă să se vadă, s-au întâlnit din nou în local. De

data aceasta, Björn o privi cu dorinţă. Nu reuşise să-şi şteargă din minte felul în care se uitase la el în ziua aceea şi doar gândul la asta îl încălzea. După cum era de aşteptat, Mei a zâmbit când l-a văzut şi a început jocul privirilor, iar când Björn a crezut că ieşise învingător, ea s-a ridicat şi, după ce i-a făcut cu ochiul unui cuplu din faţa ei, a dispărut în spatele perdelelor.

Astfel au trecut încă două săptămâni.

în multe seri de joi şi de sâmbătă amândoi au mers în locul respectiv. Björn nu era niciodată singur, iar Mei a putut vedea cum femeile roiau nebunește în jurul lui, în căutarea de a fi alesele. Şi, deşi la început acele atitudini nu au deranjat-o, dintr-odată, pe măsură ce treceau zilele, ea a început să simtă o anumită neliniște cu privire la asta. Ce i se întâmpla?

în fiecare joi şi sâmbătă se priveau unul pe celălalt, se încălzeau, se provocau reciproc pentru ca apoi să intre într-un separeu diferit pentru a se bucura de sex. Problema era că niciunul dintre ei nu nu mai era încântat de ceea ce îşi doreau înainte, de-ndată ce perdelele separeului erau trase, distracţia se termina.Dar, într-o sâmbătă, după ce s-au căutat din priviri mai bine de o oră, când Björn, revoltat, a pornit la braţ cu două femei, Mei l-a urmat.

A văzut că a intrat într-una dintre camerele unde erau mai multe paturi şi un jacuzzi şi că imediat a început să se joace.

Hotărâtă, Mei s-a întors în salon şi, după ce a ales doi bărbaţi, a revenit unde era Björn. Odată ajunsă înăuntru, l-a văzut răsfaţându-se încântat de acele femei şi a decis să facă acelaşi lucru. S-a întins pe patul din faţa lui şi, când a fost sigură că a văzut-o, s-a lăsat pradă plăcerii celor doi bărbaţi ai săi, fără a-şi lega ochii.

Björn, văzând-o, nu s-a mai putut concentra asupra a ceea ce făcea. Femeile cu care era erau delicioase, ispititoare, fierbinţi, dar pentru ochii lui exista doar ea. în timp ce pătrundea într-una dintre femei, care, înnebunită, se mişca sub el, iar cealaltă îi mușca cu poftă abdomenul, aşteptându-şi rândul, se uită în faţă, unde Mei, cu picioarele desfăcute sub un bărbat, îşi căuta propria plăcere, mişcându-şi şoldurile, în timp ce un al doilea era dornic să o pătrundă.

Mei simţea în propriul său corp fiecare asalt al lui Björn asupra femeii.

Björn simţea fiecare mişcare a lui Mei de sub bărbat şi asta îl făcea să geamă.

Tensiunea sexuală nefinalizată dintre ei îi ucidea. Amândoi o ştiau.

Privirile lor o strigau.

Corpurile lor o cereau.

Iar perversiunea momentului a fost ceea ce i-a determinat, fără a se apropia sau a se atinge, să se simtă unul în corpul celuilalt.

<V

J, e terenul de baschet, Björn i-a pasat mingea prietenului său, Eric, şi acesta a dat un coş chiar în momentul în care un sunet strident a anunţat că al treilea set al jocului s-a încheiat. Judith a ţipat de fericire.

- Bună.

Judith s-a uitat în lateral şi a zâmbit când a văzut-o pe Mei aşezându-se lângă ea.
- Ce bine că ai venit!
- Dora a rămas cu Sami şi am putut evada. Cât e scorul?
- Câştigăm, 65 la 59, a răspuns Judith. Dar există încă ultimul set şi cei de la Stuttgart sunt foarte buni.
Amândouă au zâmbit şi au început să discute.
Eric a fost surprins să vadă cine îi însoţea soţia.
- Uau... lucrurile devin interesante, a şopti el, apropiindu-se de prietenul său.
Björn, care în acel moment tocmai lua o înghiţitură dintr-o sticlă pe care i-o întinsese unul dintre asistenţi, s-a uitat unde îi indica Eric şi, când a văzut-o pe Mei acolo, şi-a turnat apa din sticlă în cap.
- Foarte interesant, a şoptit el.
Privirile celor doi s-au întâlnit şi Björn i-a făcut cu ochiul, în glumă.
Mei i-a şoptit prietenei sale:
- Cum de nu mi-ai spus că James Bond joacă baschet?
- Am presupus că ştii.
- Ei bine, nu, nu ştiam. Şi dacă am ajuns să aflu, te asigur că nu vin. Vreau să am o noapte liniştită.
Judith a zâmbit fără să ştie ce vrea să spună şi, apropiindu-se de ea, a calmat-o:
- O vei avea. Va fi ocupat cu roşcata pe care o avem aici în faţă. Chiar aşa, hai să ţi-o prezint.
Judith a bătut-o uşor pe umăr pe femeia din faţa lor, care vorbea la telefonul mobil şi, privind-o, i-a spus:
- Maya, aceasta este prietena mea, Melanie Muniz.
Roşcata zâmbi, fără să se ridice de pe scaun.
- încântată, Melanie!
- Şi eu la fel, Maya!
Când a continuat să vorbească la telefon, Judith a comentat:
- Björn nu va veni la cină. Cred că are planuri cu Maya. Şi intenţia mea este să îţi prezint câţiva dintre colegii lui Eric, cum ar fi numărul doisprezece, optsprezece şi douăzeci şi unu. Ce crezi?
Curioasă, Mei s-a uitat la bărbaţii pe care Judith i-a indicat şi a zâmbit. Adevărul era că toţi arătau foarte bine, dar, uitându-se la prietena sa, a răspuns:

- Dacă bunica mea te-ar auzi, ţi-ar spune că eşti o proxenetă.
Judith a zâmbit.
- La fel ar zice şi sora mea, şi tatăl meu. Haide, spune-mi, căruia dintre ei ai vrea să te prezint.
Trecându-şi privirea peste toţi trei, Mei a decis, în cele din urmă:
- Numărul doisprezece.
Amândouă au râs şi, după câteva secunde, a început al patrulea sfert al jocului.
Schemele făcute de ambele echipe erau minunate. Era un spectacol pe cinste şi Judith a văzut curând că Mei înţelegea mult mai multe despre baschet decât ea.
Bucurându-se de joc, Mei a observat ce jucător bun era Björn.

Se mişca pe teren cu o agilitate care o lăsa fără cuvinte.Ea, care îl văzuse în acţiune în alte moduri, a oftat. Acest bărbat era un spectacol ambulant, atât îmbrăcat la costum, dar şi gol sau cu echipa de baschet. Fără să se poată abţine, şi-a aruncat privirea peste braţele lui puternice, la care visase cu o noapte în urmă şi care o înnebuneau.

A înscris paisprezece puncte de unul singur şi Mei a aplaudat. Björn era într-adevăr incredibil. Elegant în mişcări şi devastator atunci când ataca. în momentul în care clopoţelul strident a sunat sfârşitul celei de-a patra părţi, Judith şi Melanie au aplaudat încântate şi au fluierat. Echipa pe care o susţineau câştigase şi acest lucru trebuia să fie sărbătorit.

în timp ce aşteptau în sală ca jucătorii să iasă de la duşuri, Mei a observat-o pe roşcata care îl aştepta pe Björn. Mai mult, a crezut că o mai văzuse la *Sensations*. Când el a ieşit din vestiar, s-a îndreptat direct spre roşcată şi, dându-i un sărut pe gură, i-a şoptit ceva ce numai ei doi au putut auzi şi care a facut-o să zâmbească.

Distrată, în timp ce-l observa, Mei nu şi-a dat seama când un bărbat a venit lângă ea, până când Judith, atrăgându-i atenţia, a spus:

- Melanie, acesta este Damian, numărul doisprezece.
- Felicitări pentru partidă, Damian!
- Mulţumesc, Melanie, a spus, încântat, acel blond.

Concentrându-se pe deplin asupra bărbatului care zâmbea
în faţa ei, Mei i-a dat două sărutări şi el le-a acceptat fericit. Au vorbit o vreme, în timp ce restul echipei s-a pregătit să iasă de la duşuri. Când toată lumea s-a adunat acolo, Eric a întrebat:

- Unde vreţi să mergem să bem ceva?

După mai multe propuneri, în cele din urmă toată lumea a decis să meargă la barul de cocktailuri al unuia dintre membrii echipei.

Pe drum, Mei a văzut că Björn, ţinând mâna roşcatei, îi urma.

- Dar nu spuneai că James Bond are planuri? a zis ea, în şoaptă, apropiindu-se de prietena ei.

Judith, văzând la ce se referea, a întrebat, ridicând vocea:

- Vii la barul de cocktailuri, Bjorn?

Acesta a dat din cap aprobator şi, zâmbind, a răspuns:

- Da. Mie şi Mayei ne este sete.

Mei a oftat. O deranja faptul că trebuia să-l suporte în acea noapte şi, încercând să nu se sincronizeze cu el în niciun moment, astfel încât să nu-i poată vorbi atunci când a ajuns în local, s-a aşezat cât mai departe.

în timp ce se uita la meniul de cocktailuri, Judith, amuzată, a comentat:

- Acest bar de cocktailuri este al lui Svent şi uite, a afirmat ea, arătând cu degetul, are cocktailul meu.

- Cocktailul tău?

Judith a izbucnit în râs şi i-a explicat:

- într-o noapte, Svent a organizat un concurs de cocktailuri între participanţi, a câştigat al meu şi a decis să-l includă în meniu.

Surprinsă, Melanie a zâmbit şi, citind numele cocktailului, a întrebat:

- *Cere-mi ce vrei*, acesta este numele cocktailului tău?

Judith, încântată, a dat din cap aprobator. Ea şi cei care o
cunoşteau intim ştiau motivul acestui nume. Apoi a spus:

- Comandă-l, o să-ţi placă.

Mei a râs şi a fost de acord:

- Bine... dar cu ce e?

Nedorind să dezvăluie ingredientele, Judith i-a răspuns:

- îl voi comanda eu. Comandă-l şi tu şi apoi, după ce-l guşti, îmi vei spune cum ţi se pare.

Amuzată, Mei a consimţit. îşi dorea să încerce acel cocktail. Şi când chelnerul s-a apropiat de ele, ea l-a privit şi l-a informat:

- Vrem două *Cere-mi ce vrei.*

Judith a zâmbit...

Eric a zâmbit...

Şi Björn, care a auzit-o, a zâmbit.

Din acel grup, doar ei trei ştiau că Judith avea acele cuvinte tatuate pe pubis, lucru care trezise întotdeauna multe ciudăţenii între cei trei.

Când barmanul a aşezat tava cu diferite cocktailuri, Eric a luat unul dintre cele pe care le ştia şi i l-a dat soţiei sale, care l-a sărutat, încântată. Mei s-a uitat la ei, când Björn a luat celălalt cocktail şi, glumind, i l-a întins, spunând, pe un ton scăzut:

- Cere-mi ce vrei.

Fără să înţeleagă sensul acestor cuvinte, Mei s-a uitat la el, a luat paharul pe care i l-a întins şi, cu o expresie care i-a făcut pe alţii să râdă, a răspuns:

- Ţi-aş cere să stai într-o mână, dar cred că ţi-ai strica freza, păpuşel.

Björn a izbucnit în râs şi, fără să răspundă, s-a dus acolo unde era Maya şi, sărutându-i gâtul, a început să-i vorbească, încercând să o evite pe femeia care îi cam furase mințile.

Mei a luat o înghiţitură din cocktail. Era delicios. Era răcoritor şi, când s-a uitat la Judith, a întrebat:

- Conţine Coca-Cola, nu-i aşa?

Prietena ei a râs şi, după ce a luat o înghiţitură sănătoasă, a provocat-o:

- Acum ghiceşte ce altceva mai conţine.

Amândouă au râs şi au continuat să discute amabil, în timp ce Björn le privea. Fără a înceta să vorbească cu Maya, acesta şi-a aruncat privirea peste corpul lui Mei. Pantalonii aceia din piele neagră, asortaţi cu o vestă tot neagră şi cizme cu toc înalt, o prindeau foarte, foarte bine. Era foarte sexi.

După mai multe cocktailuri, toţi au decis să meargă să mănânce ceva, pentru a nu se îmbăta. în restaurant, Mei s-a aşezat cât a putut de departe de Björn. A observat cum privirile lor s-au intersectat de mai multe ori în barul de cocktailuri şi nu îşi dorea ca cineva să-i interpreteze greşit. El, care a văzut, la rându-i, a zâmbit. S-a aşezat la celălalt capăt al mesei, dar a căutat un unghi din care să-i poată urmări perfect, în continuare, toate mişcările.

Nu ştia ce i s-a întâmplat, dar acea spanioloaică insolentă l-a atras ca un magnet şi, când în timpul mesei ea s-a ridicat şi s-a dus la baie, a făcut acelaşi lucru, pe ascuns.

Când Mei a ieşit din toaletă, a apucat-o de braţ şi, încolţind-o la perete, a întrebat:

- Te duci la *Sensations* diseară?
- Nu am de gând să-ţi spun tocmai ţie.

Björn s-a încruntat şi i-a şoptit:

- Nu am întâlnit niciodată pe cineva ca tine.
- Şi nici nu vei mai întâlni vreodată.

El a zâmbit la această insolenţă şi a insistat:

- Te distrezi bine cu Damian?

Surprinsă de întrebare, Mei a oftat.

- Uite, drăguţule... ai grijă de roşcata ta şi nu te mai uita la mine. M-am săturat de privirile tale şi...
- Dacă ştii că mă uit la tine, a întrerupt-o el, asta înseamnă că şi tu te uiţi la mine, sau greşesc?
Fără să ştie ce să-i spună, Mei a protestat:
- Vrei, te rog, să mă laşi să plec, imbecilule!?
însă Björn nu s-a clintit. A rămas să o observe, cu ochii lui mari şi albaştri, până când ea, nervoasă, s-a răstit:
- Tu şi cu mine nu avem ce face împreună.
Auzind acestea, cu o privire imprudentă, a zâmbit şi, apropiindu-şi gura de a ei, i-a şoptit:
Te înşeli... am putea face o mulţime de lucruri.Şi, fără alte întrebări, a sărutat-o. El şi-a apropiat gura de a ei, a presat-o şi şi-a înfipt limba, gata să se bucure de lucrul la care tânjise de când a văzut-o aşezată în tribunele curţii. Cu toate acestea, o muşcătură de buze l-a făcut să o elibereze.
- Eşti o brută!
- Euuuuuuuuuu?
Atingându-şi buza, Björn a fost surprins să vadă că i-a dat sângele şi, supărat, a izbucnit:
- Cum ai putut să mă muşti?
Cu un zâmbet pe buze, Mei a răspuns, când a văzut sângele:
- Am un leucoplast cu prinţese în geantă, vrei să ţi —1 pun?
Expresia lui a făcut-o să realizeze cât de furios era din această
pricină.
Asta i-a plăcut şi, fără a se descuraja, a afirmat, cu insolenţă:
- Sărută-mă din nou şi jur că-ţi voi rupe limba.
Şi, înainte de a pleca, a adăugat: Şi trage-ţi şliţul... cap sec.
Fără alte întrebări, s-a întors şi a plecat, lăsându-l pe Björn cu durerea de după muşcătură. Nu avea de gând să se lase din nou păcălit de gluma cu şliţul.
Când a reuşit să se adune, s-a întors la masa unde se aña toată lumea şi unul dintre colegii săi a strigat:
- Colegu'... trage-ţi şliţul, să nu-ţi scape păsăroiul.
Björn a pufnit la râsul tuturor. Şi-a pus mâinile pe fermoar şi l-a tras, urmărind cum Mei l-a privit, cu o faţă angelică.
Cina a fost fantastică, iar Damian s-a dovedit a fi un om uimitor. Mei i-a vorbit despre baschet, surprinzându-l cu toate cunoştinţele ei despre acest

sport. în cele din urmă, Mei i-a mărturisit că a fost
într-o echipă în perioada studenţiei şi, când
jucătorul a spus-o cu voce tare, toată lumea s-a uitat
la ea.
Björn, încă enervat de muşcătură, i-a propus:
- Când vrei, te provoc la nişte coşuri. Dar nu îţi
face griji, îţi voi oferi un avantaj.
Ea a zâmbit, la fel ca toţi ceilalţi, şi i-a răspuns:
- Stai liniştit, păpuşel. Te voi bate fără niciun
avantaj.
- Eşti sigură?
- Foarte sigură. Şi, fără să-i dea răgaz, a
întrebat: Ce s-a întâmplat cu buza ta? Pare că s-a
umflat.
Toţi l-au privit. Björn a blestemat acea indiscreţie şi
i-a răspuns răspicat:
- M-am muşcat, din greşeală.
Mei a zâmbit. A făcut o bilă dintr-un miez de pâine
şi, fără să se ridice de pe scaun, a aruncat-o şi, după
ce i-a lovit centrul frunţii lui Björn, a şoptit:
- Unde ţintesc, acolo bag mingea.
Asta i-a făcut pe toţi să râdă în hohote. Björn,
enervat de neruşinarea acelei femei, a luat bila de
pâine şi, fără să se mişte nici el din locul lui, a
aruncat-o, introducând-o în decolteul ei, şi a
adăugat:
- Unde ţintesc, acolo bag ce vreau.
S-a râs din nou şi de data aceasta, pentru dubla
semnificaţie a exprimării lui. Melanie şi-a scos bila
de pâine dintre sâni şi, tocmai când a vrut să-i
răspundă, Björn a întrebat:
- Chiar crezi că eşti atât de bună, fetiţo?
Fără pic de milă în faţa provocărilor, locotenentul
Parker şi-a fixat privirea albastră asupra lui şi i-a
răspuns ferm:
- Dacă stau să mă gândesc la asta, băiete, sunt cea
mai bună.
S-a râs şi s-a aplaudat din nou, în faţa acelui duel al
titanilor. Judith s-a uitat la prietena ei şi, văzând
hazul din gestul lui Björn, i-a şoptit:
- Treci peste. Nu-ţi dai seama că o face pentru a te
tachina?
Mei a zâmbit şi, amuzată, a răspuns, înainte de a
continua să
vorbească cu Damian:
- Lasă-l să treacă el peste. îl va costa mai mult.
Judith, auzind-o, şi văzând cum Björn o privea, şi-a
tras propriile concluzii. S-a uitat la soţul ei. Ceva se
întâmpla acolo şi, apropiindu-se de el, i-a şoptit:

- Cred că între ăştia doi s-a aprins o flacără.
- Flacără? a repetat Eric, amuzat.

îmbrăţişându-l, pentru ca Mei să nu o audă, l-a întrebat:

- Nu ţi se pare că există ceva între Björn şi Mei? Nu ştiu, poate este al şaselea simţ al meu, dar modul acela în care se privesc şi se provoacă indică faptul că sunt atraşi unul de altul, nu crezi?

Eric s-a uitat la cei doi şi, după ce a luat o gură de bere, a privit la frumoasa lui soţie şi i-a răspuns:

- Micuţo, îţi voi spune doar că mă aştept la orice din partea lor.

Amândoi zâmbeau amuzaţi. Soarta îşi făcea întotdeauna treaba.

Când au comandat deserturile, Mei a zâmbit neputincioasă. Iubea ciocolata. Björn s-a ocupat de comanda mai multor glazuri de ciocolată cu fructe şi, când ochii lor s-au întâlnit, a luat o căpşună, a scufundat-o în ciocolată şi, după ce a trecut-o peste buze, a pus-o în gură, însă faţa i s-a contractat, când a simţit durerea din buză.

Björn ştia despre ea un secret pe care Mei nu voia să-l dezvăluie nimănui. Oamenii nu aveau tendinţa de a privi cu ochi buni sexul pe care el, Eric, Jud sau acea neruşinată îl practicau. Dacă ar fi ştiut, cu siguranţă ar fi fost consideraţi altfel decât erau.

Şocată de perversitatea cu care l-a văzut mâncând căpşuna cu ciocolată, Mei a luat o bucată de banană. A scufundat-o în glazură şi, când a vrut să o scoată, banana a dispărut. Surprinsă, s-a uitat la scobitoare şi, cu coada ochiului, l-a văzut pe Björn zâmbind. Al naibii!

A încercat să-l ignore.
Să nu se uite la el.
Dar ochii ei nu voiau
decât să-l privească.
Şi, când a văzut cum
i-a petrecut prietenei

lui, Maya, o bucată
de banană înmuiată
în ciocolată peste
buze şi apoi le-a lins,
s-a excitat. Actul
acela simplu i s-a
părut cel mai senzual
lucru pe care l-a
văzut în ultima
vreme, iar când şi-a
revenit şi a întâlnit
din nou ochii lui
Björn, a zâmbit

.Odată ce glazurile s-au terminat, Judith şi Melanie au decis să meargă la baie. Acolo, după ce şi-a spălat mâinile, Mei le-a trecut prin părul scurt şi, dându-l pe spate, a întrebat:

- Şi acum, unde mergem?

- Cu siguranţă să bem ceva la barul antrenorului. în ultimul timp, ajungem aproape întotdeauna acolo.

- Perfect!

Judith, dornică să o întrebe ceva, a decis, în cele din urmă.

- îţi place de Björn? Şi când a văzut cum o privea Mei, a adăugat: Te întreb pentru că mi se pare amuzant felul în care vă provocaţi reciproc. Şi, dacă îţi spun asta, este pentru că îl cunosc pe Björn şi am senzaţia că...

- Nebunul acela?

- Contrariile se atrag şi cred că eşti...

-Judith, te rog... am gusturi mai bune la bărbaţi.

Surprinsă de cuvintele ei, aceasta i-a şoptit:

- Da, dar Björn este o bomboană...

Mei a dat din cap aprobator şi, încercând să ascundă ceea ce i se întâmpla, cumva fără voia ei, a adăugat:

- Nu mă îndoiesc. Dar nu tuturor ne place acelaşi fel de bomboane, nu crezi?

Uşa băii s-a deschis şi a intrat un bărbat. Un german, roşu la faţă ca un rac. Judith, văzându-l,1-a privit şi a spus:

- Aceasta este toaleta doamnelor. Ce-ai zice să mergi la cea pentru domni?

Dar el avea un pahar în plus la bord şi, privind-o, s-a răstit:

- Taci din gură, căţea!

Surprinse, cele două tinere s-au uitat una la alta şi apoi, Melanie, făcând un pas înainte, împingându-l, i-a spus beţivului:

- O să-mi ţin limba de viperă şi n-o să-ţi spun ce cred, dar o să-ţi zic să faci căţea pe cine îţi spun eu să faci. Pleacă de aici, acum!

Odată ce l-a scos din baie, a trântit uşa şi s-a sprijinit de lemn.

- Cretinule!

Uşa s-a deschis din nou cu o asemenea forţă, încât a propulsat-o pe Mei în peretele opus. S-a lovit cu gura de faianţă şi a început imediat să sângereze. Judith, văzând asta, nu a ezitat şi a folosit imediat ceea ce învăţase cu ani în urmă la cursurile sale de

taekwondo, pentru a-l pune la punct pe individul acela.

Melanie a înjurat, simţind gustul acru al sângelui. Faţa i s-a schimbat şi, ridicându-se de la pământ, s-a aruncat cu forţă spre bărbat şi a început să-l lovească cu pumnul, în timp ce Judith, surprinsă, o privea.

- Armata are un cod de onoare, idiotule, a strigat Mei, şi acesta constă în a nu lovi femeile! Şi dacă vezi că unul dintre ei o face, trebuie să îi dai ceea ce merită şi să-i tăbăceşti boaşele nenorocite.

Individul, doborât de cele două, a rămas întins pe podea, când un prieten de-al său a intrat în baie şi, surprins, a întrebat:

- Dar ce i-aţi făcut?

în acel moment, au sosit şi Björn, şi Eric, care au auzit agitaţia. îngroziţi de cele văzute, s-au apropiat, în timp ce Mei i-a spus:

- Acelaşi lucru pe care o să-l păţeşti şi tu, tâmpitule, dacă o să încerci câtuşi de puţin s-o faci pe deşteptul cu noi!

- Dar ce se întâmplă aici? a întrebat Björn, în timp ce-şi privea prietenul apropiindu-se de soţia sa şi, cu furie, cerând explicaţii.

Mei, ştergându-şi sângele de pe buze cu mâna, a strigat, arătând către beţiv:

- îl avem aici pe omul macho, care are chef de scandal.

Surprins, Björn s-a uitat la ea, iar când prietenul celuilalt a
fost pe cale să spună ceva, ea s-a răstit:

- Deschide gura aceea mare pe care o ai şi îţi jur pe fiică-mea că-ţi sparg boaşele.
Björn, impresionat de forţa vocii, a observat dintr-odată sângele de pe gură.

- Eşti rănită.

- Sunt bine. Nu-i nimic, a spus Mei, dezinvoltă.
El a privit-o cu atenţie.

- Sânge pe buze... Uau, asta îmi aminteşte de... a şoptit el.
Intuind ceea ce avea să adauge, ea l-a întrerupt cu o voce
furioasă.

- Dacă te gândeşti să mai spui ceva despre sângele de pe gura mea, jur că-mi descarc pe tine toată furia pe care o am. Aşa că,

- Dar ce rea eşti, drăguţo! a răspuns el, enervat.

Odată ce prietenii beţivului l-au luat de acolo, Björn, fără să se gândească la consecinţe, a apucat-o de braţ pe Mei şi a băgat-o în baie, alături de Eric şi de Judith, şi i-a spus:

- Ai înnebunit?

Mei, trăgându-se, s-a răstit:

- Dă-mi drumul.

Eric, morocănos după cele întâmplate, şi-a privit soţia şi a bombănit:

- Când vei înceta să fii atât de ostentativă? Nu vezi că ţi s-ar fi putut întâmpla ceva grav, micuţo?

Jud, obişnuită cu tonul vocii soţului ei atunci când se enerva, l-a privit şi i-a răspuns:

- Iceman, nu începe. Tâmpitul ăla a intrat aici şi…

- Şi de ce nu ai venit la mine?

Judith a izbucnit în râs şi, după ce s-a uitat la Mei, care o privea, a răspuns:

- Pentru că nu am avut timp, dragă.

Două minute mai târziu, Eric şi Jud, implicaţi într-una dintre discuţiile lor aprinse, au părăsit localul, încheind noaptea.

- Odată ce au rămas singuri în baie, Björn s-a uitat la Mei şi i-a spus:O să rămâi liniştită şi mă vei lăsa să mă uit la rana de pe buze.
- Acum o faci pe doctoraşul?

El s-a încruntat la ea. Buna dispoziţie i-a dispărut şi i-a răspuns:

- Şi eu aş putea fi foarte obraznic, dacă îmi propun.
- Uau, ce frică mi-e! şi, ridicând o mână, a adăugat: Uite cum tremur!

Ca să o sugrume pentru cât de insolentă era, Björn a ridicat vocea şi s-a răstit furios:

- Am spus să taci!

Mei a pufnit şi, în cele din urmă, a făcut ceea ce i s-a cerut. Damian a intrat în baie şi, văzând ce s-a întâmplat, a vrut să-i ia locul lui Björn pentru a o îngriji, dar Björn nu l-a lăsat. Nu avea de gând să se îndepărteze pentru ca el să o atingă. într-un final, Damian a renunţat şi a ieşit din baie ursuz.

După ce Björn i-a şters sângele de pe bărbie, au ieşit şi ei din baie. Mei, fără să-i pese, când a văzut că unul dintre prietenii beţivului o privea, a strigat:

- Ce se întâmplă? Vrei să-ţi sparg şi ţie boaşele, cretinule?

Björn, halucinat, a cuprins-o de talie şi a luat-o de acolo,
după ce i-a cerut tipului care o privea, cu o faţă nu prea prietenoasă, să o ierte. Era nebună. Când au ieşit din raza lor, a eliberat-o şi a izbucnit:

- Dar ţie îţi lipseşte o doagă?

Fără nicio teamă, Mei i-a răspuns:

- Uite ce e, frumosule, să fie ultima dată când te amesteci în treburile mele, ai înţeles?

Şi, fără alte întrebări, s-a întors pentru a merge spre uşă. Dar Björn a apucat-o şi a întrebat:

- Pot să ştiu unde te duci?
- Oriunde vreau eu.
- Singură?

Cu neruşinare, Mei s-a întors spre el şi i-a spus:

- E mai bine singură, decât într-o companie rea. Şi acum, ce-ai zice să mă laşi să plec?

Văzând cum îl privea, plină de nemulţumire, el a comentat:

- îţi jur că am întâlnit multe tipuri de femei în viaţa mea, dar obrăznicia ta mă lasă fără cuvinte.
- Nu este greu să te las pe tine fără cuvinte, păpuşel. Dorind să-i tragă una peste fund pentru obrăznicie, Björn
i-a răspuns:

- Pot să ştiu ce e cu tine de eşti mereu în gardă? La naiba, fată, a te privi este ca şi cum aş citi un indicator „Pericol, înaltă
Asta a făcut-o să zâmbească. A fost numită în toate felurile, dar niciodată un indicator de înaltă tensiune şi, încercând să-şi înmoaie vocea, l-a provocat:
- Mă duc acasă. Ai ceva de obiectat?
Recunoscător pentru tonul ei mai calm, fără să o elibereze, s-a oferit:
- Te voi însoţi.
- Ce faci acum, te joci de-a cavalerul în armură strălucitoare? A apărut din nou pe faţa ei zâmbetul acela de superioritate,
care îl deranja. Björn a răspuns:
- Sunt un om înţelept, care veghează asupra unei femei nebune, care trebuie să fie cel puţin căpetenia îngerilor din Infern, încerc doar să am grijă să nu-ţi zdrobească cineva faţa înainte să ajungi acasă.
- Uaaaaaaaaaa... ! a făcut ea şi, amuzată, a adăugat: Nu am nevoie de o dădacă, păpuşel.
- Ba da. Ai nevoie, păpuşă.
Enervată că nu-i elibera braţul, s-a răstit:
- îţi reamintesc că bondarul te aşteaptă.
- Bondarul? Ce bondar? a întrebat Björn, surprins.
Nedorind să fie politicoasă, Mei a clarificat:
- Albina Maya cu buze siliconate şi decolteu adânc te aşteaptă la masă, o vei lăsa atârnată?
Când a auzit cum o descria pe însoţitoarea sa, a zâmbit şi a eliberat-o. A schiţat o mişcare tăioasă cu mâinile, spunându-i să nu se mişte de unde era, şi a plecat.
Văzând asta, Mei şi-a dat ochii peste cap şi, convinsă că acest bărbat era un idiot, dar un idiot profund, a părăsit restaurantul şi s-a îndreptat spre maşina ei, ofuscată. Şi-a aprins o ţigară. Nu avea nevoie de un tâmpit pentru a o proteja. Ea singură ştia să o facă foarte bine. Dar, două secunde mai târziu, a auzit paşi repezi în spatele ei şi, când s-a întors şi a văzut că era Björn, a întrebat:
- Pot să ştiu unde te duci?
- Am spus că te voi însoţi. Tipii aceia pot apărea şi...
- Dar despre ce vorbeşti?
- Mei, pe ce lume trăieşti?
- Aceeaşi lume în care te afli şi tu. Cu diferenţa că sunt femeie şi ştiu cum să-mi scot singură castanele din foc. Ai uitat că sunt iubita lui Thor?

Comentariul l-a făcut să zâmbească pe Björn, care i-a şoptit:

- Hai… te duc acasă.

- Nu am nevoie de o dădacă, a insistat ea, suflându-i fumul în faţă.

Zâmbetul lui a dispărut repede.

- Fumatul nu este bun şi, dacă îmi spui din nou „dădacă", îţi jur…

- îmi juri că ce?

S-au privit în tăcere. Săbiile lor s-au ridicat, până când ea a insistat:

- Ştiu să mă apăr. Nu ai văzut?

- Björn s-a încruntat la ea. Răbdarea lui şi-a atins limitele. Nu avea de gând să cedeze şi s-a răstit furios:S-a terminat! Nu vreau să discut cu tine. Din acest moment, tu vei tăcea, te vei urca în nenorocita mea de maşină şi te voi duce acasă la tine, ca mai apoi să pot pleca să mă distrez şi să mă simt bine, ai înţeles?

- Tocmai l-ai făcut pe bietul tău Aston Martin „nenorocit"?

- Pentru numele lui Dumnezeeeuuu, vrei să-ţi închizi gura aia blestemată? a strigat Björn.

- Mă duc acasă cu maşina mea, indiferent dacă îţi place sau nu şi nu… nu-mi voi închide gura blestemată.

Disperare. Asta a simţit când a auzit-o şi, convins că era o încăpăţânată fără leac, i-a răspuns:

- Foarte bine. Mă duc în nenorocita ta de maşină. închide-ţi gura aia şi hai să mergem.

Enervată de insistenţa sa şi fără prea mult chef de ceartă, Mei a cedat în cele din urmă, dar, dorindu-şi să rămână ca întotdeauna pe primul loc, a adăugat:

- Să nu-i mai spui niciodată maşinii mele „nenorocită". Doar pentru că a ta este, nu înseamnă că şi a mea trebuie să fie la fel, ai înţeles?

Björn nu a răspuns. îi venea să o omoare. Cum putea fi atât de obraznică şi de nesuferită?

Odată ajuns în maşina ei, Opel Astra, Björn s-a uitat în jur şi a rămas îngrozit. în spatele lor se afla un scaun roz pentru bebeluşi, care a presupus că este al lui Sami, iar acoperişul maşinii era presărat cu sute de abţibilduri din fetru cu prinţese. Pe jos erau de toate, ambalaje de biscuiţi, sticle de apă şi jucării pretutindeni. Acela era un haos autentic, care nu avea nimic de-a face cu maşina sa impecabilă.

Fără să mai aibă chef să vorbească cu el, Mei a pornit CD-ul din maşină şi muzica pop a lui Robin Thicke şi Pharrell Williams, Blurred lines, a răsunat, iar ea a început să cânte şi să-şi mişte umerii pe ritmul melodiei.

Ok now he was close, tried to domesticate you.

Butyou're an animal, baby, it's inyour nature.
Just let me liberate you.
Hey, hey, hey.
You dorit need no papers.
Hey, hey, hey.
That man is notyour maker.

Björn s-a uitat la ea. Din urletele ei era clar că încerca să-l enerveze. Nimeni nu cânta atât de rău. Şi, când a văzut că ea zâmbeşte, a decis să nu spună ce gândea.

Everybody get up.
Everybody get up.
Hey, hey, hey
Hey, hey, hey.
Hey, hey, hey

După câteva minute, cu capul vraişte din pricina ţipetelor sale şi a volumului muzicii, când a simţit că atingea ceva cu talpa şi a văzut că era vorba de un mic ponei mov, a dat muzica mai încet cu o palmă şi, în faţa privirii atente a lui Mei, a întrebat:

- De ce îţi ţii maşina în halul ăsta?

Ea s-a uitat lung, neînţelegând la ce se referea. I-a arătat poneiul răvăşit într-o mână şi o bucată de biscuite în cealaltă. Mei a zâmbit şi s-a justificat:

- Am o fiică.
- Şi faptul de a avea un copil te transformă într-un porc?

Ea a frânat brusc. Björn s-a izbit de geamul din faţă, dar,
fără să-i pese de faţa lui contrariată, tânăra s-a uitat la el şi l-a întrebat cu aroganţă:

- Tocmai m-ai făcut scroafă?
- Ai înnebunit? a ţipat el ofuscat. Cum să frânezi aşa?

Era clar că nu exista nicio comunicare între ei, iar Mei, după ce a pufnit, i-a ordonat:

- Deschide dracului portiera şi ieşi din maşină. Acum!

Fără să se mişte de la locul lui, Björn a luat câteva sticle de
apă goale şi, arătându-i-le, împreună cu ceea ce avea deja în mâini, a insistat:

- Vrei să spui că ăsta nu este gunoi?

Cu o mână, ea i-a luat toate lucrurile, le-a aruncat înapoi pe bancheta din spate şi, cu faţa furioasă, s-a răstit la el:

- Ieşi din maşină!

-Nu.

- Repet: ieşi din maşină!

Björn s-a uitat la ea. Nu intenţiona să dea înapoi în faţa acelei fiare şi a spus:

- Porneşte maşina şi hai să mergem la tine acasă.
- Nu.
- Atunci du-mă la maşina mea.
- Nu sunt şoferul tău, drăguţule.

Copleşit de cât de antipatică putea fi, el a privit-o cu superioritate.

- Foarte bine, du-mă la *Sensations*. A rămas acolo.
- Cu bondarul?

De îndată ce a spus asta, Mei a regretat şi mai mult, când l-a auzit provocând-o cu dispreţ:

- Dacă vrei, poţi intra în separeu cu noi. Sigur te vei distra cu Maya şi cu mine. Ai nevoie să te relaxezi... fetiţo!

Şi, înainte ca ea să spună ceva, a prins-o de gât, dar când a fost pe cale să o sărute, i-a văzut rana de pe buze, şi-a amintit de a lui şi i-a spus

- :Nu te sărut, pentru că nu vreau ca buzele noastre să sufere mai mult. Dar vreau să ştii că mi-ar plăcea să te sorb şi să te devorez. Mă doreşti la fel cum te doresc eu pe tine. Ştiu asta, când ne certăm, când te uiţi la mine sau când mă uit eu la tine, a spus Björn, şi şi-a apropiat cu delicateţe nasul de al ei, apoi a continuat: Să terminăm cu asta şi hai să o facem. Putem merge acasă la tine, sau la mine, sau la un hotel. Cum doreşti, scumpo. Tu decizi dacă îmi închei petrecerea cu roşcata sau cu tine.

Tentaţia era servită. Vocea lui...
Privirea lui...
Propunerea...
Totul era ispititor...
Temperatura din interiorul maşinii a crescut în zecimi de secundă. Mei îl dorea. O atrăgea foarte mult şi, când a simţit că îşi va pierde controlul şi va sări asupra lui, i-a ordonat:
- Ieşi din nenorocita asta de maşină!
Fără să renunţe, şi-a petrecut gura peste faţa ei şi, cu o voce ispititoare, i-a spus:
- Nenorocită... tocmai tu ai spus asta despre maşina ta. Apoi, insistând, i-a şoptit: Haide... arţăgoaso, ne putem distra minunat.
- Ieşi din nenorocita asta de maşină, odată, înainte să-ţi sparg capul, dobitocule! a insistat Mei, extrem de excitată.
Björn a cedat.
El nu obişnuia să se roage de nimeni. Şi-a scos centura de siguranţă, a deschis uşa fără să o privească, a ieşit afară şi a trântit-o. în acel moment, ea a dat muzica la maximum, a pornit maşina şi l-a lăsat complet bulversat în mijlocul trotuarului. Respingerea nu era ceva cu care era obişnuit şi, în pofida acestui fapt, a zâmbit.
încăpăţânată blestemată!
Timp de câteva minute a mers pe străzile reci din München. Trebuia să ia o gură de aer, altfel s-ar fi dus din nou după ea. De ce acea tirană neobrăzată îl atrăgea atât de mult?
Când şi-a atins buzunarul sacoului, a observat că ceva era lipit de el. L-a dezlipit cu atenţie şi a zâmbit, văzând că era un abţibild decolorat. L-a băgat cu grijă în buzunar. Zece minute mai târziu, a văzut un taxi şi l-a oprit. Noaptea continua şi Maya îl aştepta.
^^ săptămână mai târziu, după ce a plecat din München, timp de două zile, pentru o călătorie în Irak, Mei a ajuns acasă. Fiica ei, văzând-o, a primit-o cu un zâmbet larg şi nu a încetat să se joace cu ea, ore în şir. Noaptea, când s-a cuibărit singură în pat, pentru prima dată după mult timp, Mike nu i-a mai ocupat gândurile: în schimb, i-a apărut un arogant cu ochi albaştri, numit Björn.
A încercat să şi-l scoată din cap.
înnebunise cumva?
Ce făcea, gândindu-se la dobitocul acela?
A încercat să se concentreze pe orice altceva, dar nimic, absolut nimic din ceea ce a făcut nu a

reuşit să-i şteargă privirea lui Björn îndreptată spre ea. În cele din urmă, sătulă să se răsucească de pe o parte pe alta în pat, a decis să se ridice şi să facă ceea ce trupul ei îi striga să facă. Cu grijă, a verificat dacă fetiţa ei dormea şi, după aceea, a deschis sertarul noptierei, a luat o trusă de toaletă şi a scos de acolo ceea ce căuta.

Pe furiş, a părăsit camera, s-a aşezat pe canapea, şi-a scos chiloţii şi, înainte de a se aşeza, a oftat, uitându-se la vibratorul negru.

- Am mare nevoie de tine, prietene.

Singură în sufrageria ei şi în tăcerea nopţii, a făcut ceea ce şi-a dorit. A deschis recipientul cu lubrifiant, s-a întins pe canapea şi, deschizându-şi picioarele, a aplicat puţin pe clitoris şi pe buzele vaginale. Îşi dorea blândeţe şi acesta i-o oferea. Dornică şi excitată, a început masajul şi, după ce l-a trecut peste buzele alunecoase, l-a aşezat pe clitorisul ei umezit, la viteza unu, şi a şoptit:

- Oh, da... dă-mi ce vreau!

Timp de câteva minute, cu o mână îşi despărţea buzele vaginale, iar cu cealaltă muta aparatul în căutarea plăcerii. Senzaţia era minunată. Deplină. Captivantă. Trupul ei simţea pulsaţiile, iar ea gemea şi cerea din ce în ce mai mult. Cu ochii închişi, şi l-a imaginat pe bărbatul care i s-a infiltrat în minte, Björn, şi, fantazând cu el, gemetele ei au crescut, în timp ce şi-a închipuit că era el cel care muta vibratorul pe clitoris sau care o privea cum îl mişcă.

I-a văzut privirea...

I-a simţit sărutările...

Şi-a amintit cuvintele lui...

Şi toate astea... i-au încălzit corpul, făcând-o să vrea mai mult.

Şi-a deschis picioarele şi s-a lăsat pradă plăcerii pe care i-o oferea. Imaginându-şi mâinile lui mari pe corpul ei şi răsuflarea lui între picioarele ei, au făcut-o să-şi muşte buzele pentru a nu ţipa şi a urcat viteza vibratorului la 2.

Căldura era intensă.

Foarte... foarte intensă şi, extrem de excitată, s-a mutat pe canapea, în timp ce şoptea:

- Da... drăguţule... te vreau!

I-au revenit în minte imagini cu Björn de la *Sensations*. Corpul lui...

Abdomenul său lucrat... Penisul său erect.

Imagini senzuale şi perverse. Momente fierbinţi şi păcătoase. Björn era sexi. Foarte sexi. O făcea să fie conştientă de acest lucru când se uita la ea, când o provoca, când încerca să se apropie de ea

.Gemetele creşteau în intensitate. Orgasmul îşi făcea loc în interiorul ei ca o tornadă şi, pentru mai multe senzaţii, a urcat viteza vibratorului la 3. Vaginul i-a tremurat şi s-a arcuit pe canapea. Vocea lui Björn o ruga să nu-şi strângă picioarele, să nu-şi mişte vibratorul de pe clitoris cu niciun centimetru şi ea se supunea.

Căldura. Căldura era intensă. Şi, conştientă de ceea ce îşi dorea, a apăsat minunatul dispozitiv negru pe clitorisul ei deja umflat şi ceea ce aştepta a venit. Un orgasm incredibil i-a cuprins corpul. Şi-a ridicat şoldurile şi şi-a strâns picioarele, în timp ce se convulsiona şi îşi mușca buza inferioară, simţind acea plăcere halucinantă, intensă şi profundă.

Sângele îi pulsa prin tot corpul, în special prin pubis, iar Mei gemea, dorindu-şi mai mult. Dar, când a deschis ochii şi privirea i-a căzut asupra fotografiilor colegilor săi, a ştiut că fantezia a luat sfârşit. Era doar ea şi imaginaţia ei. Când şi-a lăsat picioarele tremurânde pe podea şi s-a aşezat pe canapea, a zâmbit.

De puţine ori se întâmpla ca o masturbare să atingă un asemenea realism. Rareori coapsele se umezeau atât de. mult cu propriile sale fluide. Zâmbind, s-a uitat la dispozitiv şi, în timp ce-şi aprindea o ţigară, a spus în şoaptă:

- Mulţumesc, prietene! Tu nu mă dezamăgeşti niciodată.

în noaptea aceea, când s-a culcat, s-a tot gândit la Björn, dar, supărată, şi-a reproşat acest lucru. Trebuia să nu se mai gândească la el. Mai erau şi alţi bărbaţi pe lume de care să se bucure, şi el, oricât de mult ar excita-o, nu trebuia să facă parte din jocurile şi din fanteziile ei. Sau poate că da?

Sâmbătă după-amiază, după o zi dedicată în totalitate fiicei sale, a decis să vorbească cu Dora pentru a putea rămâne cu fata în noaptea aceea. Avea nevoie să iasă.

A ajuns la *Sensations* mai târziu decât în alte dăţi şi, când a intrat, era cât pe ce să se întoarcă, când şi-a văzut prietenii, pe Eric şi pe Jud, în spatele barului, vorbind cu Björn şi cu încă două femei.

Ce făceau Eric şi Judith acolo?

Se gândea dacă să intre sau nu. Acest lucru era teribil de jenant.

Dar, până la urmă, camuflată de mai multe cupluri, a făcut-o. Nu au văzut-o şi ea s-a aşezat cât mai departe de ei, pentru a-i observa cu interes.

Cu ochii mari, a văzut cum una dintre femei îi punea mâna între picioarele lui Jud şi Jud zâmbea. Femeia se adâncea şi ea îi permitea.

Blocată, nu s-a mişcat, ca să nu fie văzută. Nu şi-ar fi imaginat niciodată asta şi, cu atât mai puţin, că acest cuplu se bucura de acelaşi stil de sex ca ea. Asta a şocat-o. Ea îi considera pe Eric şi pe Jud un cuplu total tradiţional, dar, după cum stăteau lucrurile, aparenţele înşelau!

Ochii ei au zburat apoi spre Björn. El şi Eric păreau să se bucure de spectacolul pe care-l ofereau femeile şi, apropiindu-se de Judith, Björn a spus ceva care a făcut-o să zâmbească. Dar ce fel de prietenie era între cei trei?

O altă femeie s-a apropiat de ei şi Björn a cuprins-o de talie. Timp de câteva minute, Mei i-a urmărit pe cei doi vorbind şi el i-a sărutat gâtul, în timp ce ea, uşor, i l-a oferit cu blândeţe. Nu i-a plăcut ceea ce a văzut şi a băut din paharul său pentru a-şi înghiţi indignarea, care creştea secundă după secundă în interiorul ei.

Zece minute mai târziu, grupul a intrat pe uşa separeurilor şi Mei nu a ezitat să-i urmeze. Ajunsă în hol, a oscilat între a se uita sau nu în separeuri. De regulă, oamenii care nu doreau să fie văzuţi atârnau un semn pe perdea cu mesajul „Stop" şi l-a văzut doar pe unul dintre separeuri. S-a uitat în cele care nu-l aveau, dar în nici unul nu erau

prietenii săi, aşa că a dedus că sunt în camera privată, pentru cei care nu doreau să fie observaţi. A ezitat în legătură cu ce ar trebui să facă, dar, curiozitatea fiind mare, a decis să privească chiar dacă ştia că acest lucru este greşit.

în interior, Eric stătea pe pat, timp în care cele două femei o dezbrăcau pe Jud, iar Björn pregătea băuturi.

- Sărută-mă, brunetico, i-a cerut Eric.

încântată, Jud s-a apropiat de soţul ei şi a făcut ceea ce i-a cerut. Dar, mai întâi, s-a jucat cu el. Şi-a scos limba, a trecut-o peste buza superioară, apoi peste buza inferioară şi, după ce a muşcat-o uşor, Eric i-a tras o palmă drăgăstoasă, iar ea l-a sărutat.

- Mă înnebuneşti, dragă, i-a şoptit el, dându-i un ultim sărut.

- Ştii că îmi place să te înnebunesc, a răspuns ea, gata să se distreze.

Lui Judith îi plăceau bărbaţii, dar descoperise că îi plăcea şi când o femeie se juca cu ea. Până acum, ea nu luase niciodată iniţiativa cu o femeie, doar se lăsa pradă plăcerii şi asta o înnebunea.

Eric ştia asta şi nu propunea niciodată nimic din ceea ce Judith nu dorea. Ambii aveau propriile limitări în privinţa fanteziilor sexuale şi, dispus să-i ofere soţiei sale ceea ce îi cereau ochii, în acel moment, el a întrebat:

- Vrei ca Diana şi iubitul ei să se joace cu tine?

Judith a zâmbit şi a spus:

- Da. Dar vreau să mă joc şi cu tine, şi cu Björn.

- îţi promit că asta vom face, a zâmbit Eric, sărutând-o din nou.

Björn, care i-a urmărit de pe margine, a observat că prietenul său s-a ridicat din pat, şi-a aşezat soţia pe el şi, despărţindu-i picioarele cu încântare, a spus:

- Diana... soţia mea vrea să faci ce vrei tu cu ea.

Nu era necesar să spună mai multe. Diana, o colegă nemţoaică de joacă, s-a urcat fără ezitare în pat şi, punându-şi mâinile pe coapsele ei, le-a depărtat şi a şoptit:

Doresc totul de la Judith, a spus, şi apoi

s-a uitat la iubita ei,
Marie, şi a adăugat:
Joacă-te cu noi,
iubita. Judith vrea să
fíe jucăria noastră.
Există o singură
regulă, gura ei este
doar a soţului ei

.Marie a consimţit. Totul era clar. Ştia ce voia să spună iubita ei şi, urcându-se pe pat, s-a dus direct la sânii lui Jud.

Diana, văzând că îi face plăcere să-i sugă sfârcurile, şi-a aşezat gura pe dulceaţa delicată pe care i-o oferea tânăra şi s-a bucurat de ea. Cu măiestrie, i-a savurat labiile până când aproape s-au despărţit singure pentru a-i dezvălui clitorisul. Imediat ce şi-a trecut limba peste el, Judith a gemut şi Diana, ştiind ce-i place, l-a sorbit.

Corpul lui Judith a tremurat. Ea s-a uitat la soţul ei, iar el, excitat de situaţie, a zâmbit. Cu măiestrie, acele două femei o înnebuneau pe Judith. Patru mâini care o atingeau. Patru mâini care o doreau. Patru mâini care o umpleau şi două guri care treceau peste corpul ei.

- Vrei mai mult, Judith? a întrebat Diana.

— Da... continuă... continuă...

Marie, excitată la auzul acelor vorbe, continuând să-i sugă sfârcurile, a luat una dintre mâinile lui Judith şi a dus-o până la propriul ei sex. Aceasta, observând căldura pe care o emana, nu a ezitat, şi-a pus un deget în interiorul ei şi a început să-l mişte. Marie a luat-o razna şi Diana, auzindu-i gemetele, s-a oprit. Şi-a agăţat un strap-on şi, punându-se între picioarele lui Judith, i-a tras-o. Gemetele ei au crescut în decibeli, în timp ce bărbaţii s-au dezbrăcat, gata să intre în joc, în orice moment. Nu a durat mult. Amândoi şi-au pus prezervative. Björn a ajuns în spatele lui Marie, iar Eric în spatele Dianei şi le-au penetrat anusul amândurora.

Mei, care privea ascunsă în spatele perdelelor, şi-a simţit respiraţia înflăcărată. Era incitant. Să privească cum acei cinci oameni îşi ofereau plăcere reciproc îi dădea nişte senzaţii care o făceau să se simtă extrem de perversă.

Gemetele de plăcere ale lui Björn şi ale lui Eric au pus stăpânire pe încăpere şi, când au atins punctul culminant, s-au retras din femei, care şi-au continuat jocul lor special.

Când prezervativele au fost scoase şi aruncate într-un coş de gunoi, Diana a spus:

- Mărie, trage-mi-o tu mie!

Aceasta şi-a pus un strap-on, s-a aşezat în spatele iubitei sale şi, încetul cu încetul, a introdus în ea dildo-ul pe care îl purta, facând-o pe Diana să ţipe de plăcere. Judith, împinsă de penisul Dianei, a

ţipat, iar Diana, extaziată de ceea ce îi făcea prietena ei, s-a scufundat din nou în Judith.

Cele trei femei se distrau bine, făcând trenuleţul în pat, când Bjorn i-a dat prietenului său Eric un pahar de whisky. Amândoi au băut, în timp ce urmăreau jocul pervers, până când Judith şi Diana au avut un orgasm şi totul s-a oprit. Odată ce Diana a ieşit din Judith, şi-a scos hamul şi, uitându-se la prietena ei, în timp ce-şi desfacea strap-on-ul pe care îl purta şi ea, a propus:

- Să facem un şaizeci şi nouă.

Fără să se odihnească, cele două s-au întins pe pat şi s-au supt, reciproc, încântate. Eric, văzându-şi soţia cu ochii închişi, a luat-o în braţe şi, ducând-o la duş, a întrebat:

- Totul este în regulă, draga mea?

Judith a dat din cap aprobator şi l-a sărutat.

Bjorn a zâmbit. Era întrebarea tipică pe care i-o adresa Eric lui Judith după sex. Lui nu i-a trecut niciodată prin minte să pună acea întrebare niciuneia dintre prietenele sale. Nu-i păsa de plăcerea lor. îi păsa doar de a lui şi îşi amintea că Eric i-a spus că, de când era cu Judith, modul în care privea sexul s-a schimbat.

Văzându-şi prietenii sărutându-se cu pasiune la duş, a simţit din nou ceea ce simţea doar când era cu ei: singurătate.

Cu alte cupluri, acel sentiment nu apărea, se bucura doar de sex şi de perversitate. Dar când era cu ei şi era conştient de relaţia minunată şi specială pe care o aveau, în el se trezea invidia.

Felul în care se priveau, se sărutau, se doreau sau aveau nevoie unul de celălalt era ceva ce el nu experimentase niciodată cu nimeni.

Era oare adevărat că, atunci când te îndrăgosteşti, propria ta plăcere vine pe locul doi şi vrei doar să o vezi pe cealaltă persoană bucurându-se?

Era încântat să urmărească situaţia, când Eric a început să facă dragoste pătimaş cu Judith, la perete, sub duş, în timp ce Diana şi prietena ei se bucurau de sexualitatea lor, în pat. Era invitat la oricare dintre petreceri, dar el refuza. Spectacolul era incitant şi, văzut de unde se afla, totul părea şi mai încărcat de perversitate, aşa că a decis să privească, în timp ce penisul său, geamăt după geamăt şi secundă după secundă, devenea dur ca piatra.

Când Eric şi Jud au terminat şi au ieşit din duş, au intrat în jacuzzi şi l-au invitat pe Björn să li se alăture. Fără ezitare, a acceptat şi, când a mers să se aşeze, Judith i-a întins prezervativul şi i-a şoptit:

- Acum tu...

Dornic de sex, Björn a rupt ambalajul şi şi-a pus prezervativul. După ce s-a aşezat în jacuzzi, s-a uitat la prietenul său, care a dat din cap aprobator şi, apucând-o pe Judith de mână, a rugat-o:

- Stai pe mine, scumpo.

Când a făcut-o şi el a penetrat-o, tânăra a gemut şi Björn, fără să se apropie de gura ei, care era doar a lui Eric, i-a şoptit:

- O simţi tare?
- Da...
- Haide... împinge-te în mine.

în timp ce făcea ceea ce i-a cerut, un fior i-a trecut pe şira spinării lui Judith şi a gemut. Soţul ei, sărutând-o, i-a spus:

- Aşa, micuţo... dă-mi gemetele tale.

Timp de câteva minute, acel joc pervers dintre ei i-a înnebunit. Björn, aşezat în jacuzzi, o primea pe Judith, ea se împingea în el şi Eric sorbea gemetele de plăcere ale soţiei sale.

Mei, care îi privea, şi-a încrucişat picioarele. Propriile sale lichide începeau să se scurgă în lenjeria intimă şi corpul ei cerea sex, atunci când l-a auzit pe Björn spunând:

- Eric şi cu mine o să ţi-o tragem cum îţi place ţie.

Judith nu putea vorbi. Simţea cum mâinile soţului ei o împingeau de la spate în erecţia dură a lui Björn şi îi şoptea la ureche:

- Haide, micuţo... aşa... toată.

Fără să respire, se lăsa condusă de acei doi titani, în timp ce Björn îşi mişca şoldurile într-un ritm infernal, înnebunind-o, iar mâinile lui Eric le simţea acum strângându-i fesele. Gemete de plăcere îi scăpau pe gură, şi mai multe, atunci când simţea cum soţul ei îi introduce mai întâi un deget şi apoi două în anus. O excita. O ispitea.

- Îţi place, Jud? a întrebat Björn.

Ea a încuviinţat, şi când el a aşezat-o pe pieptul său, în ja- cuzzi, s-a pregătit pentru penetrarea anală pe care o dorea de la soţul ei. Cu grijă, Eric i-a îndeplinit dorinţa. îi plăcea la nebunie să o penetreze. Un geamăt i-a scăpat pe gură şi, când tot penisul lui erect a pătruns-o, i-a şoptit:

- Micuţo... spune-mi că îţi place.
- îmi place, a şoptit Judith, simţind plăcerea intensă a penetrării celor doi bărbaţi. Din acel moment, fiecare s-a mişcat în căutarea propriei satisfacţii, în timp ce Jud s-a deschis pentru ei şi le-a permis să termine, bucurându-se de moment.

Una... două... trei... patru pătrunderi la rând de la fiecare au făcut-o să toarcă de plăcere, în timp ce căldura intensă le prelua trupurile.

Cinci... şase... şapte... opt... Intrau şi ieşeau din ea cu desfătare, în timp ce se întorceau la atac, gata pentru mai multe penetrări.

Desfătare...

Sex...

Fantezii...Trăiau cea mai perversă plăcere, până când, în cele din urmă, nu a mai putut suporta şi, cu un strigăt, i-a anunţat că a atins punctul culminant. Următorul a fost Björn şi, în cele din urmă, Eric.

Când Björn şi-a lăsat capul pe umărul prietenei sale, a observat că cineva pe jumătate ascuns în spatele perdelelor îi urmărea şi corpul ei reacţiona. A fost surprins să-şi dea seama că era Mei. A încetat imediat să se mai uite într-acolo, ca nimeni să nu observe, şi a continuat să stea în jacuzzi. După câteva minute, prietenii săi şi-au încheiat actul. împreună s-au îndreptat spre duş.

Excitat de prezenţa lui Mei, Björn a ieşit şi el pe îndelete din jacuzzi. Şi-a scos prezervativul şi, ud şi gol, s-a îndreptat spre o margine a camerei.

Mei, cu gura uscată, l-a pierdut din vedere, până când, deodată, a simţit ceva ud în spatele ei şi, când s-a întors, l-a întâlnit pe el. Stânjenită, nu a ştiut ce să spună şi Björn, coborând vocea pentru ca nimeni în afară de ea să nu audă, a întrebat:

- Tragi cu ochiul printre perdele?

Mei nu s-a putut mişca. Dacă ar fi făcut-o, ar fi intrat în separeul în care se aflau prietenii ei şi, dorindu-şi să nu o vadă, a răspuns cu o voce rugătoare:

- îmi pare rău...

Şocat când a văzut că era ezitantă şi fără cuvinte, pentru prima dată de când a întâlnit-o, Björn a căpătat încredere şi, arătând spre semn, a întrebat:

- Nu ştii ce înseamnă cuvântul Stop?

Ea a dat din cap aprobator şi el a adăugat:

- Tocmai ai încălcat una dintre regulile clubului. Dacă mi-aş dori, chiar acum te-ar da afară din local, ştii asta, nu?

Mei a consimţit înfierbântată şi i-a şoptit cu regret:

- Nu le spune lui Eric şi lui Judith că am fost aici.

Cu statura sa impunătoare, el, complet gol, s-a uitat la ea şi a întrebat:

- De ce? Nu joci acelaşi joc ca ei?

Nervoasă, a vrut să scape, dar nu a putut. Luând-o de braţ, Björn a apropiat-o de el şi i-a şoptit, aproape deasupra gurii:

- Te asigur că, dacă intri în separeu cu mine, ne putem distra minunat.. Nu cred că Judith s-ar speria de prezenţa ta. S-ar putea să fie surprinsă, dar speriată... nu.

Mei, încercând să evadeze din mâna lui, i-a şoptit:

- Eu... nu joc asta cu prietenii.
- Oh, nu?

-Nu.

Amuzat să o vadă pe Mei încurcată, a zâmbit şi a insistat:

- De ce?
- De-aia. Şi acum dă-mi drumul, cap sec!

Björn nu i-a dat drumul. Voia să o dezbrace, să o pună în jacuzzi şi să se bucure de compania ei. O dorea mai mult decât pe oricine în lume şi, (ară ezitare, i-a adus acest lucru la cunoştinţă. I-a luat mâna, i-a dus-o în dreptul penisului său erect şi i-a şoptit la atingerea degetelor:

- Nu-mi mai spune niciodată „cap sec" sau îţi jur pe Dumnezeu că voi înceta să fiu politicos cu tine, ai înţeles?

Ea nu a răspuns şi el i-a spus răspicat:

- Tu şi cu mine nu suntem prieteni. Hai să intrăm într-un alt separeu şi...
- Nu, a reuşit ea să bâiguie.

Apropiindu-şi gura de faţa ei, Björn şi-a trecut buzele peste fruntea ei şi i-a şoptit, excitat de ceea ce îi cerea corpul lui să facă:

- Te asigur că nu vei regreta.

Moliciunea pielii lui...

Vocea lui...

Intensitatea privirii lui...

Toate acestea, alături de perversitatea pe care a văzut-o, au facut-o pe Mei să ezite.

Doamne... voia să-l simtă pe acel bărbat înăuntrul ei, dar, venindu-şi în fire, şi-a retras mâna

de pe penisul lui erect, de parcă ar fi fript, şi l-a rugat:

- Dă-mi drumul!

Björn a zâmbit. Nu asta intenţiona. Şi, apropiindu-se de ea mai mult, a întrebat-o:

- Dacă te sărut, mă vei muşca din nou?

- Nu aş încerca să fac asta, în locul tău.

Dar Björn, neascultând-o, i-a pus un braţ în jurul taliei şi, dispus să suporte o nouă muşcătură, i-a tatonat gura şi, în cele din urmă, a sărutat-o. Şi-a introdus uşor limba în gura ei şi, contrar aşteptărilor, după câteva secunde, ea i-a răspuns.

Răspunsul a fost devastator. Gustul lui Mei era captivant şi, trăgând-o mai aproape de el, a aprofundat sărutul. Ea a scos un oftat abia perceptibil, pe care Björn l-a auzit şi a simţit cum i s-a făcut pielea de găină, şi cum penisul i s-a mărit. Apăsând-o de perete, şi-a continuat atacul devastator. El o dorea. El şi-o dorea pe acea fătucă impertinentă şi voia să se bucure de ea, oricum ar fi fost.

Când a simţit-o renunţând la toate barierele pentru a se bucura de ceea ce făceau, i-a oprit sărutul. Mei l-a privit cu ochii tulburi de dorinţă şi Björn, după ce i-a muşcat senzual buza inferioară, i-a spus, eliberând-o:

- Dacă vrei mai mult, va trebui să intri în separeu.

Ea a ezitat.

îl dorea. întregul său trup striga după el.

Dar, împotrivindu-se, ea a clătinat dezaprobator din cap, s-a smuls din îmbrăţişarea lui şi a părăsit separeul, fără să privească înapoi.

Björn, dur ca piatra, şi-a blestemat în tăcere lipsa de tact.

Poate că dacă ar fi continuat să o sărute puţin mai mult, ea ar fi fost de acord

.Uimit de ceea ce i-a provocat acel sărut, şi-a sprijinit o mână de perete, în timp ce inima îi bătea repede. Ce se întâmpla cu el?

Câteva femei au ieşit din separeul alăturat şi, când l-au văzut gol în hol şi cu acea erecţie, au zâmbit. Bjorn, conştient de faptul că a picat de prost, şi-a revenit îndată şi, fără să vrea să se gândească mai mult la sărutul lui Mei, s-a întors în separeu, unde a continuat să se joace pentru restul nopţii cu prietenii săi. Dar nimic nu a mai avut acelaşi gust. El tânjea după cealaltă gură şi nu se putea opri din a se gândi la ea. J * ouă săptămâni mai târziu, în piscina acoperită de la casa lui Judith, Mei vorbea amuzată cu prietena ei, în timp ce consumau băuturi răcoritoare.

După ce a văzut anumite lucruri, nu ştia cum să gestioneze acea conversaţie cu Judith. Ar fi vrut să-i vorbească despre cele văzute, dar ceva a oprit-o, şi ştia că este din pricina ruşinii şi a modestiei. Nu a avut niciodată o prietenă cu care să vorbească despre astfel de intimităţi.

Acest tip de sex era ceva de care s-a bucurat de la o vârstă fragedă, deoarece a participat la o orgie şi i-a plăcut acel lucru. Dar nimeni din jurul său, în afară de Mike sau Lodwud, nu ştia nimic despre asta. îi era ruşine de ceea ce s-ar fi putut gândi despre ea.

Chiar şi atunci când i-a propus lui Mike, cel mai liberal tip din lume, a fost un pic deconcertat. Nu era ceva tipic lui Melanie, dar, când acesta a acceptat, s-a simţit chiar mai bine decât ea şi împreună s-au bucurat de ciudatul trio.

Când Simona le-a spus că pot merge să mănânce în bucătărie, cele două tinere şi-au luat copiii şi i-au hrănit mai întâi pe ei. Micul Eric era un pofticios şi Samantha, la rândul său, şi-a devorat porţia. Când copiii au adormit, au mâncat şi ele, iar când au terminat, Judith a spus, cu un zâmbet:

- Am ceva să-ţi zic.
- Spune.

Dându-şi părul de pe faţă, prietena ei a zâmbit şi a anunţat:

- Sunt însărcinată!
- Felicitări!

Amândouă s-au îmbrăţişat şi Mei a întrebat:

- în ce lună eşti?
- Asta mai am de aflat şi, deşi acum mă vezi calmă, te asigur că atunci când am iacut testul şi am

văzut că sunt două liniuţe, mai aveam puţin şi leşinam!
- Şi tatăl este fericit?
Judith a dat din cap aprobator şi, amuzată, i-a răspuns:
- Eric este fericit, dar speriat şi nerăbdător să vadă cum suport sarcina. Când eram însărcinată cu cel mic, hormonii m-au înnebunit şi Eric aproape că a luat-o razna. Sărăcuţul!
Amândouă au râs şi Judith, atingându-şi burta inexistentă, a şoptit:
- Amândoi suntem foarte fericiţi.
Mei a zâmbit.
- De când ai aflat?
- Acum trei zile. Te-am sunat ca să-ţi spun şi, când am văzut că nu dau de tine, am presupus că eşti plecată în străinătate. Serios, Mei, data viitoare când pleci într-o călătorie, lasă-mi-o pe Samantha. Ştii că aici îi va fi bine. Simona şi Norbert mă vor ajuta cu ea, Flyn o va umple de sărutări şi Eric o va răsfaţa. Te asigur că se va simţi ca o adevărată prinţesă.
Ea a râs şi a răspuns:
- Nu trebuie să-mi repeţi. îţi promit, data viitoare când voi avea nevoie să ai grijă de Sami, îţi voi spune. Sau, mai bine zis, vă voi spune!
Amândouă au zâmbit şi Mei a adăugat:
- Pot să-ţi pun o întrebare?
- Desigur.
- Este vorba despre Flyn.
Judith a zâmbit şi i-a explicat:

Flyn este fiul lui Hannah, sora lui Eric. Ea a murit, tatăl lui nu a vrut niciodată să ştie nimic despre băieţel şi, în prezent, eu şi Eric suntem părinţii lui

- .Of, sărăcuţul.
Jud a consimţit şi a continuat:
- Nu-ţi face griji, este bine. Flyn este băiatul nostru, la fel ca micuţul Eric şi, deşi acum crezi că mă adoră şi îmi sărută paşii, te asigur că piticul acela ursuz mi-a făcut zile fripte atunci când l-am întâlnit. Dacă ţi-aş povesti! şi-a amintit ea, cu amuzament. Ah... şi încă un lucru: tatăl său e coreean, nu chinez. Îţi spun asta pentru că Flyn urăşte să fie confundat cu un chinez.
- Bine de ştiut, a zâmbit Mei, când a auzit-o.
în acel moment, uşa sufrageriei s-a deschis şi Eric cu Björn şi-au făcut apariţia. Acesta din urmă, văzând-o, a exclamat surprins şi încântat:
- Eric, la ce nivel am ajuns! Iubita lui Thor se află în sufrageria ta.
- Björn! a protestat Judith, în timp ce-i punea servieta pe un scaun.
- Uau... a sosit şi măgarul lui Shrek! a răspuns Mei.
Surprinsă de această întâmpinare, Judith şi-a privit prietenii
şi s-a plâns:
- Dar ce vă distraţi voi doi!
Björn, amuzat, a răspuns:
- Nu uita că ea m-a făcut măgar!
Mei, văzându-l, s-a încins. Nu a trecut o singură noapte în care să nu se gândească la el. La corpul lui gol. La propunerile sale. La moliciunea pielii lui când a atins-o. Dar ascunzând ceea ce simţea în cel mai bun mod posibil, şi-a pus coroniţa cu cristale pe care a luat-o de la fiica sa, pe care i-o dăduse ca să adoarmă, şi a răspuns:
- Noi, prinţesele, nu vorbim prostii, ba chiar, te asigur, păpuşel, că ţi-aş spune lucruri şi mai dezagreabile.
Eric a zâmbit când i-a auzit, s-a dus la scumpa lui soţie şi a sărutat-o. După aceea, a întâmpinat-o pe Mei cu un sărut iubitor pe obraz şi i-a spus:

- în adâncul sufletului, cred că îţi place acest rol.
Mei a zâmbit şi, facându-i cu ochiul, a răspuns pe un ton glumeţ:
- Da, îmi place... Apropo, felicitări pentru copil!
- Mulţumesc, a zâmbit încântat Eric. Sunt convins că de data aceasta va fi o bruneţică.
- O bruneţică? a repetat Mei, fără să înţeleagă.
Au râs cu toţii şi Jud a lămurit la ce se referea:
- O fetiţă. Eric vrea să aibă o fetiţă, brunetă ca mine.
Björn, după ce a sărutat-o pe Judith, nu s-a apropiat de Mei,
iar Eric a spus:
- Björn, hai să mergem în biroul meu. Trebuie să te întreb ceva legat de compania mea.
întorcându-se la soţia sa, a adăugat: Dragă, spune-i lui Mei despre petrecerea dată în cinstea companiei mele.
Björn s-a simţit deranjat să fie îndepărtat de ea. Voia să se afle prin preajma ei, să se bucure de compania ei, chiar dacă îi spunea numai tâmpenii, iar când a observat că Mei, cu coroniţa pe cap, i-a făcut semn de rămas-bun într-un mod regesc, a convenit:
- Da, mai bine mergem în biroul tău.
Când femeile au rămas singure, Judith, amuzată, s-a uitat la prietena ei, care şi-a scos coroniţa, şi a comentat:
- Este clar că sunteţi atraşi unul de celălalt.
- Biata de mine, a râs Mei.
- Mi-e indiferent ce spui, eu văd alte lucruri şi...
-Jud, nu inventa poveşti, a întrerupt-o Björn, intrând după servietă. Căci în rolul prinţeselor indiscrete o avem deja pe Cruella de Vil!
La aceste cuvinte, Mei l-a privit şi a contraatacat:
- Şi în rolul proştilor cu gura mare te avem pe tine, deja!
El a pufnit. Era clar că nu avea de gând să-i uşureze situaţia şi, fără să spună mai multe, a părăsit bucătăria. Judith a zâmbit şi a comentat:

- Compania lui Eric are petrecerea anuală vinerea viitoare şi ne dorim să vii. Ce zici?
- Nu ştiu.

Luând-o de braţ, Judith i-a şoptit:

- Trebuie să vii. Singură sau însoţită. Este o cină de gală, cu dans după aceea şi te asigur că ne vom distra minunat.

După ce s-a gândit la asta, Mei a răspuns:

- De acord. Dacă nu voi fi într-o delegaţie, promit să-mi pun singura rochie lungă pe care o am şi să vin la acea petrecere însoţită.
- Bun! Judith a bătut din palme şi, uitându-se la ea, a spus: Ce zici să facem o baie în piscină?
- Perfect!

Dar, când au părăsit camera, Judith a declarat:

15

Tu şi Bjorn sunteţi atraşi unul de altul... o ştiu... o simt.'ouă nopţi mai târziu, când Dora a venit acasă ca să stea cu Sami, Mei a sărutat-o pe fetiţa blondă pe creştet şi a ieşit. Era noaptea de bowling cu prietenii şi colegii săi. Chiar şi Robert avea să fie acolo, petrecea câteva zile la München şi se puteau vedea. Când a ajuns în stradă, şi-a pornit maşina şi, după ce a dat, ca întotdeauna, volumul muzicii la maximum, s-a îndreptat spre locul în care a stabilit că se întâlneşte cu ei.

Björn, care în acel moment se afla în spatele garajului său, vorbea la telefon.

- Mergem la *Sensations*, e OK?

Femeia de la celălalt capăt al firului a răspuns şi Björn a zâmbit: îl aştepta o noapte tare perversă. Dintr-odată, i-a atras atenţia muzica tunătoare a unei maşini care trecea prin faţă şi nu a fost surprins să o vadă pe Mei la volan.

- Kristel... trebuie să te las. Te sun în scurt timp, a spus el repede, înainte de a închide telefonul.

Dispus să o urmărească pe Mei, a intrat în trafic şi s-a ţinut după ea până la un centru comercial. Acolo a văzut-o parcând maşina şi coborând. Era îmbrăcată ca de obicei, în negru, şi deodată el a văzut-o zâmbind şi salutând pe cineva. Uitându-se la el, şi-a dat seama că era un bărbat de vârsta ei. Când a ajuns la ea, i-a spus ceva şi Mei, râzând, i-a dat un pumn prietenos în umăr.

Surprins de râsul ei sincer, Björn a decis să meargă pe urmele ei. Şi-a parcat Aston Martin-ul şi, imediat, a pornit după cei doi, care păreau absorbiţi într-o conversaţie amuzantă.

Au ajuns la pista de bowling din mall şi Björn, atent ca să nu fie văzut de Mei, s-a dus la cafeneaua din local şi a comandat ceva de băut.

Fără să-şi ia ochii de la ea, a privit cum bărbaţii şi singura femeie care o aşteptau au întâmpinat-o cu o ciudată strângere de mâini şi nu

cu două sărutări. Curând după aceea, a observat cum unul dintre bărbaţi i-a dat o pereche specială de pantofi de bowling, iar ea şi i-a pus.

Timp de mai bine de o jumătate de oră, Björn a urmărit-o jucându-se. Era bună. în realitate, toţi erau jucători foarte buni şi el a zâmbit când a auzit-o ţipând şi sărind ca nebuna când a realizat un strike.

Mei, departe de privirea lui, se distra cu colegii săi.

- Neill, depăşeşte acest strike!

- Drăguţo... eşti tare bună! aplaudă Robert.

- Mulţumesc, drăguţule... Şi, facându-i cu ochiul, a recunoscut: Am avut un profesor bun.

Auzindu-i, Romina, soţia lui Neill, a zâmbit şi, ridicându-şi sticla de bere, a strigat:

- Haide, dragule, aruncă toate bilele şi fa-i praf pe deştepţii ăştia!

Dar aruncarea lui Neill nu a fost bună şi Mei a sărit din nou de bucurie, râzând în hohote. Fraser şi Hernández, văzând-o, s-au ridicat de pe scaun, au îmbrăţişat-o şi apoi au ridicat-o.

Björn a vrut să plece... a vrut să dispară de acolo, dar spectacolul pe care ea îl oferea, cu acel zâmbet sincer pe care lui nu i l-a arătat niciodată, l-a ţintuit de pământ şi tot ce-şi dorea era să se apropie de ea, să o ia în braţele lui şi să o sărute.

Ce i se întâmpla cu acea femeie?

Au decis să comande un nou rând de băuturi şi, de data aceasta, Mei a fost însărcinată să meargă la bar. Björn, văzând că se apropie, a decis să nu se ascundă. Când l-a văzut, a făcut o grimasă şi, uitându-se la el, a spus în şoaptă:

- Ce coincidenţă neplăcută.

Björn s-a îndreptat spre ea şi, cu aceeaşi aroganţă, i-a răspuns:

- Am şi început joculeţul tău de femeie dificilă.

- Nu ţi-am spus „cap sec", aşa că nu te plânge.

t® Surprinde-mâ'. ^

Ignorându-l, Mei i-a plasat chelnerului comanda şi în timp
ce o servea, Björn s-a sprijinit de bar şi a întrebat:
- Ai renunţat la *Sensations* pentru bowling?
Ea şi-a ridicat sprâncenele amuzată, s-a uitat la însoţitorii ei şi a întrebat:
- Nu ţi se pare că sunt grozavi?
El, fără să-şi ia ochii de la ea, a insistat:
- Şi aici flirtezi?
- Te îndoieşti cumva?
Björn şi-a fixat privirea albastră pe sânii ei şi un oftat i-a scăpat, când a văzut că sfârcurile ei ies în evidenţă sub cămaşă, ca şi cum l-ar fi salutat.
Mei a zâmbit, oarecum enervată de faptul că era conştientă de ceea ce el privea cu neruşinare. Când l-a văzut, sfârcurile i s-au întărit şi, în faţa acestui fapt, nu a mai putut face altceva decât să-şi joace cărţile. Prin urmare, a luat una dintre sticlele de bere pe care chelnerul le-a lăsat în faţa ei, a adus-o în dreptul gurii şi, când a văzut cum Björn se uita la buzele şi la sânii ei, i-a şoptit:
- Ai vrea ca buzele mele să te atingă aşa, nu?
Surprins, el a întrebat:
- Cum?
A luat o gură de bere şi, când a terminat, şi-a petrecut buzele senzual peste capătul umed al sticlei şi, după ce a supt-o cu neruşinare, a zâmbit.
Björn a clipit înflăcărat. Neobrăzata aceea, sfârcurile ei tari şi acel act atât de senzual tocmai l-au făcut să se simtă ca o motocicletă şi, încercând să preia controlul jocului, a întrebat:

îţi place să provoci?Mei a izbucnit în râs şi, punând sticla pe bar, a răspuns:

- Cui nu-i place, băiete?

Björn, dispus să fie la fel de nepăsător ca ea, s-a dat un pas mai aproape şi a făcut ceea ce şi-a dorit de mult timp. A ridicat mâna dreaptă şi, aşezând-o pe ţesătura care acoperea mamelonul erect, i-a spus:

- îţi place felul în care te ating?

Mei a vrut să protesteze, a vrut să se plângă, dar senzaţia de excitare pe care corpul ei a simţit-o, când a observat cum degetele lui îi prindeau mamelonul, a facut-o să geamă.

în acel moment, Romina s-a apropiat şi, văzând-o pe Mei vorbind cu acel bărbat frumos, a întrebat:

- Deranjez?

Björn şi-a retras mâna şi Mei, întorcându-se spre femeie, a clătinat din cap dezaprobator. Romina, dându-şi seama că deranjase totuşi, cu un gest conspirativ a luat tava cu băuturi şi s-a scuzat:

- Băieţilor le este sete şi ştii cum fac aceşti americani când le este sete.

De îndată ce i-a lăsat, din nou, singuri, Björn s-a încruntat şi a întrebat:

- Prietenaşii tăi sunt americani?

- Da. Şi, când şi-a amintit ce i-a spus Klaus, tatăl lui Björn, în acea zi, a răspuns: E vreo problemă dacă sunt?

El a clătinat din cap dezaprobator, cu un gest de respingere, şi, privind-o drept în ochi, i-a spus în şoaptă:

- Voi fi la *Sensations*.

Acestea fiind spuse, a plecat, lăsând-o pe Mei blocată şi extrem de stârnită de ceea ce se întâmplase între ei.

Când şi-a revenit şi s-a întors la colegii ei, Robert, care a observat-o vorbind cu el, a întrebat cu interes:

- Cine era tipul acela?

Fără să-şi dorească să dea multe explicaţii, şi-a luat berea şi, după ce a luat o gură, a răspuns, forţând un zâmbet:

- Un prieten de-ai unui prieten. Nimeni important.

Câteva ore mai târziu, după mai multe jocuri de bowling, au decis să meargă să bea ceva, dar, fără să se îndoiască, Mei s-a sustras. Şi-a luat rămas-bun de la prietenii săi şi s-a dus la maşină, unde şi-a aprins o ţigară. Oare a înnebunit?

Când a parcat în faţa localului *Sensations*, i-a fost foarte clar ce voia şi ce căuta acolo.

Când a intrat în incintă, l-a văzut pe Björn vorbind cu o femeie la bar. Privirile lor s-au întâlnit şi el a zâmbit, dar nu s-a apropiat de ea. A aşteptat-o toată noaptea şi acum, că o avea acolo, ego-ul său masculin a crescut şi, luând de mână femeia care îi vorbea, au dispărut printr-o uşă care ducea spre vestiare.

Mei nu a ezitat şi i-a urmat. Nimic nu ar fi abătut-o de la ceea ce îşi dorea. Când îşi dorea un lucru, se dedica acelui lucru sută la sută.

După ce a trecut pe la vestiarele bărbaţilor şi s-a dezbrăcat, Björn a ajuns în salonul comun cu un mic prosop negru legat în jurul taliei. Când a intrat, s-a uitat în jur şi a văzut că însoţitoarea sa nu a ieşit încă. Jacuzziul era gol şi el a decis ca să o aştepte acolo, în timp ce observa în jurul său jocurile perverse ale altora şi plăcerea lor.

S-a gândit la Mei. Faptul că a venit acolo în acea noapte însemna că îşi dorea ceva şi orgoliul lui masculin l-a făcut să zâmbească. Neruşinata aceea avea să ajungă la el, cu orice preţ. Şi, dintr-odată, s-a blocat, când a văzut-o apărând într-un halat negru şi mergând direct înspre el.

Cu o privire sfidătoare, s-a îndreptat spre jacuzzi, şi-a dezlegat halatul şi l-a lăsat să cadă pe podea.

Björn, fără să se mişte, şi-a trecut privirea peste corpul ei şi gura i s-a uscat. Sânii ei erau rafinaţi. Areolele ei s-au contractat la privirea lui, iar sfârcurile i s-au întărit.

Mei, acea provocatoare, era ispititoare. Prea ispititoare. Privirea lui s-a plimbat peste corpul ei şi, în cele din urmă, s-a fixat asupra acelui Munte al lui Venus îngrijit şi epilat. Voia să îl atingă, să îl lingă, să îl sugă, în timp ce alte persoane din jurul ei îşi continuau jocurile perverse.

Provocatelor!...

Contradicţie...

Asta simţeau amândoi. Se doreau reciproc, dar erau rivali. Amândoi îşi doreau să fie mai mult decât ceea ce gândea celălalt, până când ea a luat unul dintre prezervative dintr-un pachet şi, aruncându-l înspre el, i-a spus:

- Puneţi-l. Nu spune nimic şi hai să o facem.

El a lăsat prezervativul să cadă în jacuzzi şi nu l-a ridicat. Era ea cea care-şi depunea armele?

Cu senzualitate, Björn a zâmbit şi, cu îndrăzneală, a întrebat:

- Şi dacă n-am chef acum?

Mei şi-a schimbat centrul greutăţii şi, cu mâinile-n şold, a adăugat.

- Pune-ţi acum nenorocitul ăla de prezervativ!

Uimit de faptul că a clacat, el i-a răspuns:

- Nu... nu... nu... nu primesc comenzile tale, păpuşico. Şi apoi, aştept pe cineva.

Amuzată, Mei şi-a ridicat o sprânceană.

- Cred că însoţitoarea ta va întârzia puţin.

Uimit de cuvintele sale, Björn, încreţindu-şi fruntea, a întrebat-o:

- Ce ai făcut cu Kristel?

Mei a ridicat din umeri, s-a gândit la ce făceau Cari şi un alt bărbat într-una dintre băile de la vestiar şi a spus:

- Eu, nimic. Ştiu doar că va întârzia, pentru că se distrează la vestiare cu doi băieţi foarte... foarte... perverşi.

Vazându-i chipul răutăcios, el a zâmbit şi, dornic să intre în jocul ei, nu a ezitat şi nu a ratat ocazia. A luat prezervativul care plutea în apă şi, ridicându-se din jacuzzi, a întrebat:

- îţi place ce vezi?

Ea a înghiţit în sec. Era minunat!

Corpul bronzat, fibros şi musculos al lui Björn era impresionant. îţi puteai da seama că avea grijă de el şi că mergea la sală, iar când şi-a fixat privirea pe abdomenul plat şi apoi pe penisul său umed, tare şi ispititor, a crezut că o să moară de excitare. îl dorea, dar nu se gândea să-i mai hrănească ego-ul şi l-a îndemnat:

- Pune-ţi prezervativul şi nu mai fi atât de îngâmfat.

El a zâmbit.

Mei era greu de înfrânt şi îi plăcea acest lucru. îl excita exigenţa sa. îl punea pe jar. Şi, fără să vrea ca să-şi mai încerce norocul, a făcut ceea ce acea nesuferită i-a cerut. A o avea goală în faţa lui era un lux pe care nu intenţiona să-l irosească pentru nimic în lume. Fără să-şi ia ochii de la ea, şi-a pus prezervativul şi, odată ce l-a pus, aceasta i-a cerut:

- Aşază-te în jacuzzi.

- Ţi-am spus că nu-mi place să mi se dea ordine, a protestat el, şi văzându-i chipul, a adăugat: Dar o să mă aşez, pentru că aici eram şi mă bucuram de bule.

Ea a zâmbit.

în adâncul ei, îi plăcea simţul său al umorului, chiar dacă nu voia să recunoască. Când Björn s-a aşezat în jacuzzi, a intrat şi ea. Şi-a fixat privirea asupra Venusului ei epilat în formă de inimă şi excitarea lui s-a dublat. Voia să-l guste. Să-i deschidă picioarele şi să-şi pună gura între ele, până

ar fi ţipat de plăcere. Mei a vrut să se aşeze pe el, dar Björn a oprit-o.

- înainte... vreau să te privesc şi să te gust.

- Nu avem timp, a protestat ea. Femeia pe care o aştepţi va veni şi...

- Am spus că vreau să te privesc şi să te savurez, a întrerupt-o el, neînduplecat. Pune-ţi un picior pe marginea jacuzziului şi arată-te mie aşa cum eu m-am arătat ţie.Ce-i asta, un comerţ al cărnii?
Sprijinindu-se cu aroganţă, el s-a uitat la ea şi i-a răspuns:
- Crezi ce vrei, scumpo... mi-e indiferent.
Emoţionată de ceea ce îi cerea, ea şi-a urcat un picior pe marginea jacuzziului.
Imediat, el a ţinut-o, astfel încât ea să nu alunece, şi i-a cerut:
- Deschide-ţi labiile cu degetele şi apleacă-te peste gura mea, ca să te pot gusta.
Respiraţia lui Mei s-a accelerat. Ceea ce i-a cerut era tentant. Foarte tentant. Dar nici ei nu-i plăcea să i se dea ordine şi, când a fost pe cale să-l refuze, el i-a dat o palmă peste fund şi, cu o voce poruncitoare, i-a cerut:
- Fă-o! Aştept.
înfierbântându-se la atingerea mâinilor lui pe pielea ei, a făcut aşa cum i-a cerut el şi, când gura lui fierbinte şi udă s-a apropiat şi limba lui i-a lins clitorisul, a trebuit să se apuce de umerii lui, pentru a nu cădea. Doamne, cât de mult i-a plăcut asta!
- Da... a şoptit ea, extaziată.
Ca un lup flămând, Björn a auzit-o gemând. Câteva secunde, a lins-o şi a supt-o pe clitorisul inflamat, bucurându-se de ea.
- Miroşi a căpşună, a şoptit el, înnebunind-o.
Mirosul ei... gustul ei erau incredibile. Mei nu avea gust ca restul femeilor. Dar, văzând efectul asupra ei, cu toată voinţa lui, Björn s-a retras şi i-a spus:
- Bine... să renunţăm. Te grăbeşti. Aşază-te pe mine.
Ea a pufnit, furioasă că nu a continuat ceea ce a început. Voia ca el să continue cu gura între picioarele ei, îşi dorea asta, dar nu avea de gând să-l implore. A fost deja prea mult faptul că şi-a lăsat garda jos şi s-a dus spre el. Fără să vorbească, s-a

aşezat deasupra lui şi Björn a comentat pe un ton intim:
- Ai sânii foarte simpatici.
- Simpatici!?
El, atingându-i sfârcurile cu degetele până când aceştia s-au întărit, a insistat, tachinând-o:
- Nu sunt răi.
Mei a pufnit şi Björn, văzându-i chipul, i-a dat o nouă palmă peste fund, iar ea l-a amenințat.
- Dacă mă mai loveşti o dată, îţi rup nasul.
El a izbucnit în râs şi trăgându-i, din nou, o palmă, i-a şoptit, în timp ce-i atingea fundul:
- Drăguţo... nu face pe mironosiţa. Am văzut ce fel de sex practici şi biciuiri de genul acesta îţi plac.
Şi, fără să o lase să protesteze, a întrebat:
- Te deranjează faptul că sânii tăi nu mă înnebunesc?
-Nu.
- Atunci, de ce faci faţa asta?
- Pentru că sunt o insectă rară, nu-ţi mai aminteşti?
Asta i-a făcut pe amândoi să râdă şi, luând-o cu forţa pentru a o simţi deasupra lui, Björn i-a şoptit:
- îmi plac sânii mari, dar...
- Şi mie bărbaţii cu penisuri uriaşe, l-a întrerupt ea.
Şocat, a clipit şi a întrebat, gata să-şi apere bărbăţia:
- Nu este penisul meu suficient de mare pentru tine?
- Am încercat mai mari şi mai bune.
- Ale prietenilor tăi americani?
- Nu te îndoi de asta.
Expresia lui enervată a făcut-o să zâmbească şi, aplecându-se mai aproape de urechea lui, i-a spus:
- Păpuşel, dacă ţi se dă, iei...
- Eşti o neruşinată...
Văzând amuzamentul din ochii ei, el a zâmbit. A vrut să spună ceva, dar Mei l-a îndemnat:

- Haide, fă-o acum.
- Vrei să ţi-o trag?

Fără ca el să ştie, i-a provocat o ardoare extremă. Modul în care i-a auns sfârcurile, privirea, au provocat-o şi, în acele momente, felul în care i-a vorbit a excitat-o foarte tare şi i-a răspuns în şoaptă:

-Da.

- Ei bine, cere-mi să fac asta.
- Tocmai ţi-am cerut, a şoptit Mei.

Björn, apropiindu-şi gura de a ei, a insistat:

- Cere-mi cu perversitate şi dorinţă. Cere-mi în felul acela în care îţi doreşti cu toată fiinţa ta şi care îl încălzeşte până-n măruntaie pe acela care te aude.

Mei a zâmbit şi, cu o obrăznicie care l-a încins efectiv pe interior, şi-a apropiat gura de a lui şi, cu o voce ispititoare, i-a şoptit:

- Iată-mă, James Bond! Trage-mi-o şi lasă-mă să mă bucur de corpul tău!

Fără întârziere, Björn a consimţit şi, petrecându-şi gura peste obraji, i-a spus, cu jumătate de glas:

- Ironwoman... acum înţeleg şi eu ce zici.

S-a apropiat de ea şi Mei, văzându-i intenţiile, l-a oprit.

- Nu mă săruta pe gură.
- De ce? a întrebat el, fără să se îndepărteze.
- Nu trebuie să explic mai multe. Nu o face, punct.

Björn, cu răutate şi fără să se retragă, şi-a trecut buzele ispititoare peste ale ei. Le-a atins uşor, în timp ce-şi ghida penisul spre centrul dorinţei sale şi, când a pătruns-o încet, i-a şoptit:

- Nu cred că pot rezista dorinţei de a te săruta.
- Va trebui, a şoptit Mei extaziată, împingându-se complet în el.

Amândoi au închis ochii de plăcere, în timp ce trupurile
lor s-au unit. Perfecţiune. S-au potrivit perfect. Era magnific, colosal şi, când Björn a gemut, ea l-a întrebat:

*c"ʊ" "Megan "Maxweft^*

- Eşti surprins?

- El a consimţit-o şi, cuprinzând-o de talie, a apăsat-o contra penisului lui, dorind mai multă profunzime. Mei a ţipat de extaz şi Björn i-a şoptit:Surprinsă?
Aceasta era o pură bătălie a titanilor.
Amândoi ştiau asta şi îi excita cu fiecare secundă.
Mei, agăţându-i-se de gât, l-a lămurit, în timp ce îşi mişca şoldurile.
- Mă voi servi cu ceea ce îmi doresc. Sunt egoistă şi îmi caut plăcerea.
- Atunci suntem doi, scumpo.
Stimulat de forţa şi de înverşunarea pe care le-a văzut în această femeie, Björn şi-a înfipt degetele în talia sa şi a mişcat-o după bunul său plac, în timp ce ea şi-a închis ochii şi şi-a lăsat capul pe spate, în extaz. Era frumoasă, diferită, ispititoare şi îi plăcea mult... în fiecare zi mai mult şi acum, după această întâlnire, era sigur că totul se va schimba.
După câteva minute în care controlul a fost al lui, când el şi-a îndreptat una dintre mâini pentru a o prinde de gât şi a o săruta, Mei l-a respins, cu delicateţe.
- Gura mea nu...
- Ba da...
-Nu...
Acum ea era cea care controla ceea ce făceau, în timp ce Björn, vrăjit, îi permitea. Mei se ridica şi cobora pe penisul lui cu un ritm stimulant, pe care nici nu voia, nici nu-l putea opri şi, când a văzut-o gemând şi lăsându-şi capul pe spate, a prins-o de gât şi şi-a apropiat buzele arzătoare de ale ei.
- Gura ta, da... a şoptit el.
Avea nevoie de ea...Tânjea după asta...
Modul în care a posedat-o a împiedicat-o să se retragă. Dimpotrivă, a deschis gura şi i-a răspuns cu un sărut devastator, care i-a înnebunit pe amândoi, în timp ce Björn a preluat din nou frâiele şi Mei era acum cea care nu voia să se oprească.

Acel atac a continuat timp de câteva minute. Doi rivali, în căutarea propriei lor plăceri.

Doi adversari care se bucurau unul de altul.

Doi îndrăgostiţi gata să ardă cu pasiune.

Penisul lui puternic a pătruns-o la maximum, în timp ce ea s-a deschis cu desfătare să-l primească şi a oftat de plăcere. Pentru prima dată, după mult timp, un alt bărbat, şi nu Mike, a fost cel care o poseda şi o făcea să geamă, uitându-se în ochii ei. Mirosul lui Björn, înverşunarea lui în act şi posesia lui o înnebuneau şi ea a ţipat, în timp ce el, surprinzând-o, creştea ritmul.

- Haide, neruşinato... haide... oferă-mi ceea ce caut.

înfierbântată şi înnebunită, a întins mâna spre gura lui, simţind cum vaginul vibrează şi îl aspiră. Tulburată, văzând ochii lui Björn şi nu ai lui Mike, ea şi-a apropiat buzele fierbinţi de ale lui şi l-a sărutat. I-a plăcut. L-a făcut să înnebunească. Săruturile acelea de limbi încolăcite, înnebunite, au facut-o să urce în al şaptelea cer şi nu a vrut să mai coboare.

Neîncetat, ea i-a oferit limba umedă, iar Björn a savurat-o cu ardoare, tocmai când ea s-a reîntors pentru a prelua controlul situaţiei. Luptele au continuat şi cei doi au vrut să precizeze foarte clar cine se afla la conducere acolo. Mişcându-şi şoldurile într-un ritm frenetic, înainte şi înapoi, Mei s-a împins din nou în el, iar el a oftat gutural, în timp ce o strângea şi o săruta înnebunit.

Uimit de ceea ce l-a făcut să simtă, el i-a permis să o facă din nou. Nu a putut înţelege ce i s-a întâmplat. Şi-a dorit să preia el frâiele întâlnirii, ca întotdeauna, dar Mei le-a anulat, pentru a le prelua ea.

Au rămas aşa, timp de câteva minute, până când Björn i-a cuprins sânii cu mâinile şi nu a mai putut suporta. El a scos un geamăt viril şi a ejaculat tocmai în momentul în care ea a ţipat şi s-au

îmbrăţişat unul pe celălalt, în timp ce trupurile lor au tremurat în faţa celor petrecute.

Cu respiraţia accelerată, au continuat să se îmbrăţişeze, fără să se privească. Fiecare în felul său s-a gândit la ce s-a întâmplat şi nu a înţeles. Mei nu s-a mai gândit la Mike şi Björn s-a gândit doar la ea şi nu la el însuşi, aşa cum o făcea de obicei.
Cu Mei încă agăţată de pieptul lui, fără să stea pe gânduri, a sărutat-o uşor pe gât. îi plăcea mirosul de căpşuni. Avea nevoie de acea atingere dulce şi ispititoare şi a simţit-o încolăcindu-se şi sărutându-l blând. Astfel au rămas câteva minute, până când, separându-se, Mei i-a şoptit:

- Nu a fost rău.

- Un alt compliment? Ea a zâmbit şi el a adăugat: Mă voi obişnui cu linguşelile tale, scumpo.

- Nu ar trebui, cap...

Vazându-i privirea, a tăcut şi, cu un ton intim, Björn a spus:

- Îţi mulţumesc că nu ai mai folosit acel cuvânt urât. Ceea ce tocmai am făcut nu a fost deloc rău, dar ştiu că tu şi cu mine o putem face şi mai bine, nu crezi?

Câteva secunde, s-au privit intens. Amândoi au simţit că sexul dintre ei ar putea fi un fulger de pasiune şi ea a zâmbit. Acel zâmbet dulce, pe care nu i l-a mai oferit niciodată înainte, l-a blocat pe Björn şi cu atât mai mult când, în mod delicat, Mei i-a sărutat vârful nasului şi i-a şoptit:

- Nu mă îndoiesc că o putem face mai bine de atât.

Acum, cel care a zâmbit a fost el. A fost limpede că amândoi
s-au simţit foarte confortabil unul cu celălalt şi nu şi-au dorit ca momentul să se termine.

- De ce mereu miroşi a căpşună?

Amuzată, ea i-a răspuns.

- Trebuie să fie gelul pe care îl folosesc acasă. Un cadou de la sora mea.

^ *'Megan 'Maxweff*^

Björn a mirosit-o din nou şi, fără să recunoască parfumul ei în niciunul dintre cele folosite de femeile cu care obişnuia să iasă, meditând la informaţiile pe care le-a primit de la ea, i-a spus în şoaptă:

Uau, ai o soră.-Da.
- Şi este la fel de frumoasă ca tine?
Mei a zâmbit şi i-a răspuns:
-Iavezi tu!
Acum, Björn a fost cel care a izbucnit în râs. I-a muşcat gâtul şi, când a văzut-o ghemuindu-se, a întrebat-o:
- Te gâdili?
- Foarte tare, a declarat ea amuzată, când i-a simţit din nou gura pe gâtul ei.
O vreme, s-au jucat în jacuzzi ca doi adolescenţi stupizi, iar Björn s-a bucurat de o latură a ei pe care nu a cunoscut-o. Acest lucru i-a plăcut. S-au muşcat. S-au ispitit. S-au distrat, până când Mei a văzut-o pe femeia care-l însoţise pe Björn intrând în cameră, alături de Cari. Acest lucru a readus-o la realitate.
- Soseşte însoţitoarea ta.
El a văzut-o şi, fără să o lase, dornic să continue să se joace cu ea, a afirmat:
- Acum tu eşti însoţitoarea mea. Să ne jucăm cu toţii.
Mei şi-a schimbat atitudinea. Şi, conştientă că acea femeie îl căuta pe Björn, i-a respins braţele şi i-a ordonat:
- Dă-mi drumul!
- De ce?
întorcându-şi privirea rece şi impersonală spre el, Mei i-a răspuns:
- Pentru că aşa spun eu. Acel ton al vocii...
Acea privire dură...
Asta l-a determinat să o elibereze.
Fără să se mişte, a privit-o ieşind din jacuzzi. Ce s-a întâmplat? De ce s-a transformat instant dintr-o minunată dulceaţă într-un ciuline?
Fără să se uite la el, Mei a ridicat halatul, care a rămas pe podea, l-a îmbrăcat şi a plecat, în timp ce el a privit-o.
îi plăcea că nu-i uşura situaţia.

îl ispitea, îl seducea.

Câteva minute mai târziu, când însoţitoarea sa şi Cari erau deja în jacuzzi, Björn nu s-a mai putut concentra. Mirosul de căpşuni era în jurul lui şi, ridicându-se, s-a uitat la femeia care îl privea şi şi-a cerut scuze:

- îmi pare rău, Kristel, dar trebuie să plec. După tot ceea ce s-a petrecut în acea noapte, nimic nu a mai fost la fel pentru niciunul dintre ei.

Björn, dintr-odată, nu s-a mai putut concentra pe munca lui şi îşi petrecea întreaga zi gândindu-se la momentele minunate pe care le-a petrecut cu Mei. I-a plăcut dăruirea, forţa, pasiunea şi îşi dorea să le poată repeta. Problema era însă că ea a dispărut. Nu a mai venit la club în săptămâna următoare sau la casa lui Judith şi Eric.

Unde era?

Vineri, Mei se pregătea acasă. Era noaptea petrecerii dată în cinstea companiei soţului lui Judith şi ea voia să se distreze. A auzit soneria şi, când a deschis uşa, minunatul ei prieten, Robert, îmbrăcat într-un smoching negru, şi-a făcut apariţia în faţa ei.

- Uau, băieteeeee... ce frumos eşti!

Soldatul a zâmbit şi, uitându-se la tânăra care l-a complimentat, a exclamat:

- Locotenenteeeee... arăţi uimitor!

Auzindu-l numind-o astfel, Mei a ţinut să clarifice:

- Omite treaba asta cu locotenentul! Aminteşte-ţi că nu vreau ca oamenii să afle cu ce mă ocup, bine?

- Sigur, locotenente, a glumit el.

Mei se privea în oglindă, tocmai când fiica ei ieşea din cameră.

- Plinsessaaaaaaaaaaaaaaa...! a şoptit fetiţa, când a văzut-o.

Mei a râs şi, îmbrăţişând-o, a sărutat-o pe gât şi i-a spus:

- Da, drăguţa mea. Astăzi mama încearcă să fie o prinţesă.

Robert s-a topit când a văzut-o pe fetiţă. A luat-o în braţe şi,
arătându-i un mic pachet, a întrebat:

- Ia să vedem ce ţi-a adus unchiul Robert?

8Sami a luat pachetul şi, când mâinile ei mici au rupt hârtia de ambalat, a strigat emoţionată:
- O colonită losie de plinseseeeeeeeeeeee!
- Alta? a întrebat Mei, amuzată.
Robert, care ştia că lui Sami îi plac, a dat din cap aprobator şi a explicat:
- Am văzut-o în ultima mea călătorie la Bagdad şi nu m-am putut abţine.
Amândoi au râs şi el, privind-o din nou, a repetat:
- Arăţi splendid, Mei!
în acea rochie de un albastru electric, fără bretele, arăta a orice altceva, mai puţin a militar. Zece minute mai târziu, după ce a pus-o pe Sami în pat şi vecina ei a sosit să aibă grijă de micuţă, Mei a luat un şal negru asortat cu o gentuţă şi, facându-i cu ochiul însoţitorului său, i-a spus:
- Hai să ne distrăm!
Când au ajuns în sala de petreceri, sute de maşini s-au înghesuit la intrare. Strângând braţul lui Robert, Mei a intrat şi a zâmbit, privind eleganţa locului. încântată, a luat un pahar de şampanie pe care i l-a oferit un chelner, când Judith, îmbrăcată într-o rochie de un roşu intens, s-a apropiat de ei şi a exclamat:
- Ce bucurie că aţi venit!
- Ţi-am spus că, dacă voi fi în oraş, voi veni.
Uitându-se la însoţitorul său, ea a adăugat: Judith, acesta este bunul meu prieten Robert Smith.
Tânărul s-a uitat la ea şi, apropiindu-se, i-a sărutat mâna şi i-a spus:
- Mă bucur să te cunosc, Judith, şi mulţumesc pentru invitaţie!
O oră mai târziu, în timp ce servea o băutură, Mei l-a văzut pe
Björn. Arăta impresionant în smokingul său. Gura i s-a uscat şi stomacul i s-a strâns când şi-a amintit cum s-au jucat în noaptea aceea. El nu a observat-o. Era ocupat să vorbească cu diferite femei, care, ca întotdeauna, se luptau pentru a-i fi în centrul atenţiei.

în timpul cinei, Björn a observat-o, într-un final, pe Mei. Nevenindu-i să creadă, el a stat cu ochii pe ea. Era frumoasă, feminină şi diferită, îmbrăcată în felul acela, dar expresia lui s-a umbrit, gândindu-se la cine ar fi putut fi bărbatul care o însoţea şi unde a fost în tot acest timp.

După ce s-a terminat cina, orchestra a început să cânte. Robert a invitat-o pe Mei la dans. Era o piesă mai animată şi ea a acceptat. Amuzaţi, au dansat ore în şir până când orchestra a schimbat genul, şi astfel, atunci când s-a auzit piesa romantică Blue moon şi oamenii au început să se îmbrăţişeze, Mei nu şi-a mai dorit să continue să danseze.

Blue moon.
You saw me Standing abne.
Without a dream în my heart.
Whithout a Iove of my own.

Judith, văzând că prietena ei şi însoţitorul său nu dansau, i-au prezentat mai multor oaspeţi. Toată lumea, încântată, a vorbit cu ei, iar, la final, Robert a invitat o doamnă la dans.

Björn, care a urmărit-o pe Mei o parte din noapte, nu şi-a putut lua ochii de la ea. Era femeia la care n-a încetat să se gândească, mai frumoasă ca niciodată. Acea rochie de un albastru electric se mula pe corpul ei într-un mod foarte senzual şi şi-a dorit să se apropie. Faptul că sub veşmântul acela era ascuns tatuajul, care îi plăcea atât de mult, l-a făcut să înghită în sec şi să zâmbească. Câteva minute, a urmărit, fără să fie văzut, cum bărbaţii roiau în jurul ei, până când ea, fără să ştie cum, i-a îndepărtat. Asta l-a făcut să râdă şi, apropiindu-se, i s-a adresat:

- Ia te uită cine este aici!

Auzindu-i vocea, trupul lui Mei s-a încordat şi, întorcându-se, l-a întâlnit pe bărbatul care a jucat rolul principal în visele sale din ultimele nopţi. Bând din paharul său, i-a şoptit:

c® *1ŢO*

- Măi să fie... suntem cu toţii aici!

Derutat de tonul vocii sale, după tot ceea ce s-a întâmplat între ei, Björn i-a spus:
- Te-am aşteptat la *Sensations*.
- Serios?
- Da. De ce nu ai venit?
încercând să pară calmă, şi-a îndepărtat părul de pe faţă şi a răspuns:
- Am avut alte angajamente.
- Cu americanul care te însoţeşte?
Mei a zâmbit iară să răspundă şi Björn a adăugat:
- Stai departe de americani, nu sunt o companie bună.
Auzindu-i reticenţa, l-a întrebat:
- Hei, ce ai împotriva americanilor?
Cu un gest rece, el a băut din paharul său şi i-a răspuns:
- Pur şi simplu nu-mi plac. Ascultă la mine. Nu sunt oameni buni.
Mei nu i-a răspuns. Dacă ar fi făcut asta, i-ar fi zis patru lucruri pe care nu trebuia să le spună şi a tăcut. O vreme, amândoi s-au uitat la ringul de dans până când, văzând că nu avea de gând să deschidă gura, Björn a vorbit:
- De ce nu dansezi cu partenerul tău?
Fără a-i dezvălui adevăratele motive, ea a afirmat:
- Pentru că nu am chef.
El, întinzând mâna, a insistat:
- Dansezi cu mine?
Ea l-a privit, dar cu un zâmbet rece, tipic locotenentului Parker, l-a refuzat:
Nu, mulţumesc.în acel moment, una dintre femeile de la petrecere s-a apropiat de Björn şi a început să vorbească cu el. O vreme, Mei i-a ascultat, până când, sătulă de vorbăria şi de insinuările ei constante, a plecat. L-a căutat pe Robert, care vorbea cu soţul femeii pe care o invitase la dans şi, apropiindu-se de el, i-a transmis:
- îmi pare rău că te întrerup, dar aş vrea să plec.
Robert nu a stat pe gânduri şi, luându-i braţul, a spus:
- Oricând, scumpo!

Björn, care îi urmărea mişcările, văzând că se îndreptau spre ieşire, s-a apropiat de ei şi, punându-se în calea lor, a întrebat, uitându-se la Mei:
- Pleci, deja?
Tânăra a dat din cap aprobator şi, sărutându-l pe Robert pe gât, sensual, i-a răspuns:
- Americanul şi cu mine avem planuri. Ai ceva de obiectat?
Björn, cu o faţă deranjată, nu i-a răspuns, iar ea şi însoţitorul
său şi-au continuat drumul. Părăsind sala de petreceri, Robert, uimit de cele întâmplate, a întrebat:
- Pot să ştiu şi eu pentru ce a fost sărutul acela?
Mei a zâmbit şi, făcând semn unui taxi, i-a răspuns:
- Treaba mea, curiosule.
Robert, amintindu-şi unde l-a mai văzut pe acest bărbat, a întrebat:
- Acesta este tipul cu care vorbeai în ziua de bowling, nu?
Fără ca să vrea să-l mintă, Mei a răspuns:
-Da.
Uimit să vadă reacţia ei faţă de un bărbat, soldatul a întrebat:
- Ai vrut să-l faci gelos şi de aceea m-ai sărutat pe gât?
- Nu te amăgi, cap sec!
Dar Robert a declarat cu amuzament:
- Mei… nu minţi, te cunosc foarte bine. îţi place de tipul acela. Ce tareeeeeeee! în sfârşit… nu-mi vine să cred!
Deranjată de ceea ce a sugerat, ea i-a dat un pumn prietenos în umăr şi i-a spus, pentru a-l face să tacă:
- Nu mă enerva, Robert Smith, şi taci din gură.
doua zi dimineaţa, Björn, nemulţumit de cele întâmplate cu o seară înainte, a decis să o caute pe Mei. Ştiind unde locuieşte, s-a apropiat, pentru a afla dacă o poate vedea, dar nu i-a putut da de urmă. Astfel, au trecut câteva zile până când, într-o dimineaţă, norocul i s-a schimbat şi a văzut-o ieşind pe poarta casei împreună cu fiica ei. A decis să o

urmeze. S-a gândit că la ora aia nu putea să o ducă altundeva decât la grădiniţă.

Şi aşa a fost. Mei a lăsat-o pe fată şi apoi, urcându-se în maşina ei, a mers în centrul oraşului. Acolo a intrat în câteva magazine şi, după ce a lăsat nişte pachete în portbagaj şi s-a întors în maşină, Björn a ştiut că era momentul.

Mei şi-a aprins o ţigară, a pus muzică şi a început să fredoneze. Cu uşurinţă, a pornit maşina, pe prima viteză, a accelerat şi, dintr-odată, văzând pe cineva că-i sare în faţă, a frânat brusc, în mijlocul străzii. Speriată, a ieşit din vehicul trântind uşa şi a strigat:

- Eşti prost?

- Nu. Şi aruncă ţigara aia.

Fără să înţeleagă ce pretindea, a protestat, în timp ce Björn stingea ţigara pe asfalt.

- Vrei să te lovesc cumva cu maşina?

- Eu te-am lovit cu maşina şi eşti încă în viaţă. Mai mult, ţi-am dat şansa ca să te răzbuni, a spus el, în glumă. Acum suntem pe pace şi voi putea dormi liniştit noaptea.

Şocată şi uimită, ea s-a răstit:

- Cap sec!

Uimit de ceea ce această femeie îl făcea să simtă, el a apucat-o de braţ şi, trăgând-o, a adus-o lângă el. Apoi, fără să spună nimic, a sărutat-o cu impetuozitate şi pasiune. Picioarele lui Mei au tremurat, observând căldura extremă pe care el i-a provocat-o în mijlocul acelei străzi.

- Te caut de zile întregi, a declarat Björn, când buzele lor s-au despărţit.

- Pentru ce? a întrebat ea, cu o voce ameninţătoare, după acel sărut.

Nu se aştepta să-l vadă în acel moment, iar surpriza i-a plăcut foarte mult, atunci când el i-a spus:

- Pentru a continua ceea ce am lăsat la jumătatea zilei trecute, dar nu-mi mai spune „cap sec", ştii că nu-mi place.

- Eşti nebun?

- Da şi un pic excitat.

- Este abia ora 9:00.
- Este o oră minunată pentru a ne băga în patul meu sau în al tău, a spus el.
- Dă-mi drumul!
- Casa mea sau a ta. Tu hotărăşti, a insistat el, în timp ce o maşină claxona.

Opel Astra al lui Mei bloca traficul.

- Nici să nu te gândeşti.
- Haide, nu te opune, scumpo! Mă doreşti, acceptă! Fii sigură că dacă aş şti că nu pot fi cu tine, aş renunţa, dar sentimentul pe care îl am este că pot şi nu voi renunţa la eforturile mele. Renunţ doar când îmi este clar sută la sută.

Nevenindu-i să creadă ceea ce i se întâmpla, Mei a protestat:

- Tu eşti, ca întotdeauna, atât de arogant şi de îngâmfat.

Dispus să obţină ceea ce îşi dorea, şi-a apropiat din nou gura

de a ei şi i-a şoptit

- :Ascultă, încăpăţânato, mă vrei tot atât de mult pe cât te vreau şi eu. Te-ai dus să mă cauţi în seara aceea la club, iar acum cel care te caută sunt eu. Vreau să facem din nou ceea ce am făcut şi nu voi înceta să te rog până nu spui da. Şi ştii de ce? Ea a clătinat din cap şi Björn a continuat: Pentru că zilele trecute am văzut în tine o femeie pe care nu am mai văzut-o până acum. Pe lângă faptul că eşti încăpăţânată, uneori rea de gură şi înfocată, mi-ai arătat că eşti dulce, afectuoasă şi, mai presus de toate, că ştii să zâmbeşti şi asta mi-a plăcut mult.

Acum erau trei maşini care claxonau, iar Mei, conştientă de acest lucru, a comentat:

- Trebuie să plecăm de aici. Nu vezi ce probleme am creat?

Björn a sărutat-o din nou. De data aceasta a apăsat-o mai
aproape de corpul său, astfel încât să-i poată simţi erecţia tare şi i-a şoptit:

- De maşinile astea mi se...

- Eşti prost?

Cu un zâmbet care i-a încălzit sufletul, el a răspuns:

- Prost aş fi dacă nu aş vrea să o aduc în patul meu pe scumpa iubită a lui Thor. Şi, văzând că ea îşi ridică sprâncenele, a adăugat: Oricât de încăpăţânată ai fi astăzi, te asigur că nu vei scăpa de mine atât de uşor. Pot fi la fel de încăpăţânat ca tine.

Insistenţa lui a facut-o în cele din urmă să zâmbească, în timp ce proprietarii de maşini claxonau din ce în ce mai tare.

- Björn, organizăm un blocaj în trafic.
- Uau... mi-ai spus pe nume? Repetă.

Dar claxoanele au continuat şi ea a insistat:

- Blocaj rutier, nu vezi?
- Vorbesc cu tine. Fii atentă la mine!
- Dar maşinile...
- Lasă maşinile.
- Şi tu eşti cel care îmi spune mie că sunt încăpăţânată?

Cu un zâmbet seducător, i-a cerut:

- Spune-mi din nou pe nume.

Amuzată de nebunia lui, ea i-a şoptit:

- Björn.

- Hmm... îmi place cum îl pronunţi. Felul în care îţi mişti buzele mă incită. Mai spune-mi o dată.

Blocajul rutier devenea monumental, iar Mei, incapabilă să nu audă ce strigau oamenii, a cedat, în cele din urmă, şi a spus:

- Bine, Björn, aleg casa ta. Dar voi merge cu maşina mea.

- Nu, scumpo, a negat el. Vei merge cu a mea. Nu am încredere în tine.

- Dar...

Luându-i cheile din mână, a adăugat:

- Promit că voi fi un gentleman mai târziu şi te voi însoţi să o găseşti.

Extaziată, a dat din cap aprobator şi, în timp ce îşi cerea scuze şoferilor care protestau, Björn i-a parcat maşina. După ce a închis-o, i-a întins cheile, a luat-o strâns de mână şi a condus-o la maşina lui.

Odată ajunşi în maşină, Mei încă nu înţelegea cum s-a lăsat păcălită de acel om şi a declarat:
- Recunosc că maşina ta este uimitoare.
- îţi place? a întrebat el.
Mei, uitându-se la finisajul scump al autoturismului, a dat din cap aprobator.
- Da, James, îmi place foarte mult Aston Martin-ul tău. Oricând doreşti, îmi poţi face cadou unul de orice culoare preferi.
Björn a zâmbit şi, când a pus cheia în contact, a început să se audă suava muzică *soul*. Fără întârziere, ea a oprit-o. A fost surprins, dar nu a spus nimic. Voia doar să ajungă la el acasă, să o dezbrace şi să se bucure de ea. Când au intrat în garajul clădirii şi au parcat, Björn a coborât din maşină şi, înainte de a-i putea deschide uşa, cu blândeţe, ea era deja afară. După ce a închis maşina, a luat-o din nou de mână cu autoritate şi au mers spre lift. Odată ajunşi la etajul patru, printre sărutări şi atingeri, au intrat în casa lui. Björn a oprit alarma, a închis uşa şi, încarcerând-o în dreptul ei, i-a şoptit:
- îţi voi arăta casa altă dată. Acum mor să te dezbrac şi să mă joc cu tine.
Mei nu a vorbit. Nu a putut.
Era pentru prima dată de la moartea lui Mike când se afla singură în casa unui bărbat şi îşi dorea să participe şi să se distreze. Aventurile ei sexuale au fost întotdeauna în baruri sau în hoteluri, dar niciodată în intimitatea casei cuiva. Dar acolo era ea, la el acasă, fără să ştie încă de ce.
Corpul lui Björn o zdrobea de uşă, în timp ce mâinile le zburau peste trupurile lor, dornici să găsească ceea ce căutau. Haină cu haină se dezbrăcau reciproc, până au rămas fără nimic pe ei.
- îmi place la nebunie mirosul tău de căpşuni...
Ea a zâmbit. Pentru prima dată, după mult timp, Mei a vrut să nu mai fie locotenentul Parker şi să devină o femeie iubitoare, care dorea să iubească şi să fie iubită. Când a văzut că el ţine un prezervativ

în mână, ea, cu un zâmbet senzual, i l-a luat, l-a desfăcut şi, aplecându-se, a început să i-l pună. Mişcările lui Björn o înnebuneau. în timp ce Mei îşi folosea dinţii pentru a-i pune prezervativul pe penisul său dur, cu mâinile îi strângea fesele. După ce i l-a pus, l-a plesnit şi, uitându-se în ochii lui, i-a şoptit, în timp ce se ridica:

- Să vedem de ce eşti în stare, plinsule.

El a zâmbit şi, ţintuind-o din nou de uşă, i-a şoptit:

- Te asigur că sunt în stare de multe... multe lucruri.

Amândoi au zâmbit şi el a întors-o cu faţa spre uşă. S-a uitat
la tatuaj. Tatuajul acela care i-a atras atât de mult atenţia. Cu încântare, l-a lins şi i-a şoptit:

- îmi place tatuajul tău.
- Şi mie.

Ce înseamnă pentru tine

?Gândindu-se la ce a întrebat-o, i-a şoptit, excitată de modul în care o atingea:

- Prinzătoarele de vise alungă temerile şi coşmarurile, aşa că am decis să îl am pe al meu pe propriul corp.

Björn a zâmbit şi şi-a petrecut limba de la tatuaj până la gât.

- Eşti la fel de perversă ca mine, a observat el, şi, deşi ştiu că îţi place să te joci cu bărbaţi şi cu femei, în acest moment o să ţi-o trag doar eu.

- îmi plac la fel de mult sexul, perversiunile şi jocurile.

încins, în timp ce-i atingea tatuajul, a adăugat:

- Sper să mă joc cu tine şi cu alţii altă dată. Dar acum depărtează-ţi picioarele, ridică-ţi fundul ăsta superb şi mişcă-te când sunt înăuntru, pentru că vreau să văd cum se mişcă tatuajul tău cel frumos...

Ea s-a supus şi, când a simţit cum, din spate, îi desparte buzele vaginale şi o pătrunde, şi-a lipit gura de uşă şi a gemut. S-a activat, simţindu-l atât de greu, atât de puternic în interiorul ei. A stimulat-o. A facut-o să se simtă vie şi, când s-a împins prima dată în ea pentru a pătrunde mai adânc, a ţipat.

Ţipetele ei încărcate de erotism, pentru Björn erau strigăte glorioase şi, oprindu-se, i-a şoptit răguşit, din nou, în ureche:

- îmi place cum se mişcă tatuajul tău, odată cu tine.

- Super... Continuă.

Punându-i un deget în gură pentru a-l suge, Björn a pătruns-o din nou şi din nou, în timp ce trupul ei s-a bucurat de acel asalt devastator. Mei s-a lăsat posedată. în niciun moment nu a încercat să preia comanda şi el i-a mulţumit.

Mişcându-şi şoldurile înainte şi înapoi, jocul a continuat, pe măsură ce penisul lui a fost absorbit de ea şi el a privit cum prinză- torul de vise prindea viaţă prin mişcările ei şi părea că se leagănă.

înflăcărarea... înflăcărarea era extraordinară.

Björn a dat drumul mâinii care o ţinea de şold şi, după ce i-a dat o palmă, care a avut ecou în cameră, şi-a lăsat trupul peste al ei şi, apucând-o strâns de talie, i-a spus în şoaptă, în timp ce creştea ritmul:

- Aşa... hai... vreau să te aud cum gemi!

Dar gemetele au fost de scurtă durată. Un orgasm devastator i-a copleşit pe amândoi şi împreună s-au bucurat de el, în timp ce respiraţia lor desincronizată i-a făcut să ştie că acel joc trebuia să continue. După câteva minute în care respiraţiile lor s-au relaxat, el a ieşit din ea şi şi-a scos prezervativul. Apoi a întors-o pentru a o săruta şi Mei a oftat.

- Grozav.

Björn a zâmbit deasupra gurii ei şi i-a şoptit:

- Eu ţi-am spus, scumpo, că ştiu să fac multe lucruri.

- Arogantule, a râs ea amuzată.

- Foarte arogant, iar cu încăpăţânate ca tine, cu atât mai mult.

Amândoi au râs. Mei şi-a mişcat mâna, imitând un evantai
pentru a respira şi Björn a spus:

- Apropo, ce vrea să însemne treaba asta pentru a îndepărta coşmarurile şi temerile cu prinzătorul de vise de pe spatele tău? Ce temeri ai?

Neputând fi sinceră, i-a spus, în şoaptă:

- încerc să ţin fantasmele departe, dar, după cum vezi, iată-mă aici, cu fondatorul speciilor lor.

Björn a râs şi Mei, agăţându-se de gâtul lui, a sărit pe el şi l-a întrebat:

- Duşul este într-acolo?

Surprins de naturaleţea ei din acel moment, atât de diferit de modul în care obişnuia să se comporte, i-a răspuns:

- Nu. Acolo este biroul meu.

Văzând că ea îl priveşte nedumerită, i-a explicat:

- Casa mea este ataşată de biroul meu profesional. Sunt avocat.

Mei a dat din cap că înţelege şi, fără să mai pună alte întrebări, i-a spus:

- Du-mă la duş, am nevoie.

- Amândoi avem nevoie, a râs el.

Björn a mers cu ea în braţe până la baie. Când au trecut prin cameră, Mei a observat patul uriaş şi a zâmbit. Când au ajuns la baia elegantă şi spaţioasă, Björn a lăsat-o jos.

- Mă duc să iau mai multe prosoape.

Ea a încuviinţat. Când a rămas singură, s-a uitat în jurul camerei uriaşe. Baia aceea era spectaculoasă: blat cu două chiuvete, jacuzzi, duş cu hidromasaj. Era o baie de reclamă. N-avea nimic de-a face cu casa ei mică. Ştergându-şi sudoarea de pe frunte, s-a privit în oglindă şi, spre deosebire de alte dăţi, a zâmbit. S-a întors şi s-a uitat la tatuajul de pe spate. Şi l-a făcut după naşterea lui Sami. Prinzătorul de vise o supraveghea pe ea şi pe fiica ei. Aşa credea şi aşa trebuia să fie.

Expresia lui Mei s-a schimbat. Amintirea lui Mike zbura deasupra ei şi ea a clătinat din cap, pentru a o alunga. Nu trebuia să fie acolo şi, când Björn a intrat şi a văzut-o stând în picioare, privindu-se în oglindă, a întrebat:

- Ce se întâmplă?

Deconectându-se de la gândurile sale, ea i-a răspuns:

- Te aşteptam.

Björn a zâmbit, apoi, aşezând prosoapele pe un scaun modern, a cuprins-o de talie şi, păşind în cabina imensă a duşului, a spus:

- Ei bine, sunt deja aici. Hai să facem un duş!

Dorinţa i-a cuprins din nou. Mei nu a mai simţit, mai bine de doi ani, alte mâini care să o săpunească pe spate şi, închizând ochii, s-a bucurat. Iar când buzele lui s-au aşezat pe gâtul ei, simţindu-le, a zâmbit.

Björn, total surprins de ceea ce s-a întâmplat, s-a bucurat de ea la fel de mult sau mai mult decât ea. Mei, acea arţăgoasă care îl scotea mereu din

minţi, în intimitate s-a dovedit a fi o femeie dulce,
senzuală şi blândă.

r* 180Asta l-a înnebunit şi, când ea s-a aplecat spre el şi i-a prins penisul şi l-a băgat în gură, el a trebuit să se agate de duş, pentru a nu se prăbuşi din pricina excitaţiei. L-a sorbit cu dragoste. Presiunea mâinilor ei asupra scrotului şi a gurii pe penisul lui l-au făcut să geamă şi, când a simţit că se apropie de climax, a oprit-o.

- Dacă continui, nu mă voi putea abţine.

- Ei bine, nu te abţine, a răspuns ea, capturând din nou acel penis gros şi dur între buze.

Björn s-a sprijinit de perete şi a decis să-i urmeze sfatul. Mei, dorindu-l, i-a apucat fesele tari ale fundului şi s-a bucurat. Ea a deschis gura cât a putut pentru a-şi introduce cât mai adânc penisul şi l-a forţat să intre în ea, din nou şi din nou. Bătăile inimii lui Björn, felul în care îi tremurau picioarele şi modul în care gemea, i-au făcut să ştie că punctul culminant se apropia şi, când a eliberat un geamăt viril însoţit de spasme şi şi-a apăsat şoldurile pe faţa ei, a ştiut că şi-a atins scopul: a facut-o a lui.

Câteva clipe mai târziu, Mei s-a ridicat de pe podeaua duşului şi, stropindu-şi faţa cu apă, s-a şters de restul spermei. Apoi şi-a apropiat trupul de al lui, care era încă cu ochii închişi, şi i-a şoptit:

- Păpuşel, îmi datorezi un orgasm.

Björn a dat din cap aprobator, fiind încă cu capul în nori. Ceea ce tocmai i-a făcut Mei a fost ceva colosal, diferit. Modul ei de a-l atinge, de a-l poseda, de a-l cere, l-a lăsat fără voinţă şi fără răsuflare, şi când, în cele din urmă, a putut deschide ochii, i-a şoptit:

- îţi datorez tot ceea ce vrei, scumpo.

Douăzeci de minute mai târziu, când au ieşit din duş şi au intrat goi în cameră, Mei s-a oprit pentru a asculta muzica *soul*. Nu şi-a mai permis să asculte acel gen de muzică, care i-a plăcut atât de mult, în urmă cu aproape doi ani. Când Mike a murit, acea muzică a murit odată cu el şi a decis să nu mai asculte nimic care să-i frângă inima, aşa că s-a concentrat pe muzica rock şi pop. Acesta a fost

modul ei special de a încerca să nu lase amintirile să o înnebunească.
- Dansezi?
Ea a clătinat repede din cap. Björn, nedumerit, s-a uitat la ea şi, amintindu-şi că, la petrecerea dată în cinstea companiei lui Eric, nu a dansat pe genul acesta de muzică cu nimeni, a întrebat-o:
- De ce?
Privindu-l în ochi, Mei i-a răspuns sincer:
- Nu am mai dansat pe acest gen de muzică de când a murit Mike.
Sinceritatea ei în astfel de momente, atât de copleşitoare, l-a surprins şi, apropiindu-şi gura de fruntea ei, a sărutat-o cu blândeţe.
- îmi pare foarte rău. îmi pare rău pentru Mike.
- Nu îţi face griji.
După o tăcere tensionată, Björn a întrebat:
- De cât timp a murit?
- Aproape trei ani, a răspuns ea, pe un ton scăzut al vocii.
A scos o cămaşă curată din dulap şi i-a pus-o peste ea. Apoi a
îmbrăţişat-o, a condus-o afară din cameră şi a dus-o în bucătărie. Acolo a aşezat-o şi i-a pregătit în tăcere o cafea şi câteva felii de pâine prăjită. A văzut angoasa din ochii ei. O privire pe care a adorat-o, dintr-odată.
Când s-a aşezat în faţa ei şi ea a început brusc să mănânce, neştiind de ce, Mei s-a deschis spre Björn. I-a povestit durerea ei. Disperarea ei, când a aflat de moartea lui Mike. I-a spus despre el că a fost un militar american, dar nu i-a dezvăluit că şi ea era. Björn a ascultat-o îngrozit. Femeia aceea vulnerabilă şi naturală, care îşi deschidea dintr-odată inima în faţa lui, a fost cel mai autentic lucru care i s-a întâmplat vreodată în întreaga sa viaţă.
Au stat astfel timp de o oră. Nu s-a plâns când ea a fumat şi Mei i-a mulţumit.
- Ia te uită ce discurs ţi-am ţinut, a spus ea, în glumă, mai târziu, stingând ţigara într-o scrumieră pe care Björn a găsit-o, apoi a continuat: Acum, pe

lângă faptul că sunt o nesuferită şi o încăpăţânată, vei crede că sunt şi o tipă plictisitoare. Am venit aici ca să ne distrăm şi stau de o oră vorbind despre viaţa mea şi despre nenorocirile mele.
încercând să faciliteze momentul, el a zâmbit şi, atingând cu grijă ovalul feţei ei, a întrebat:
- Câţi ani ai?
- 33, dar dacă mai scad câţiva ani ca micuţa ta prietenă blondă, îţi voi spune că am 25 şi voi ajunge ca Dumnezeu.
Björn a izbucnit în râs şi, curioasă, l-a întrebat, la rându-i:
- Şi tu câţi ani ai? -32.
- Uau... sunt mai în vârstă decât tine şi te pot perverti!
- Ce scandalos! a spus el, în glumă.
Când amândoi au încetat să râdă, Björn i-a îndepărtat părul de pe faţă şi mâinile lui Mei s-au îndreptat spre a-şi lua o altă ţigară.
- Nu ar trebui să fumezi.
Auzindu-l, ea l-a privit şi el a adăugat:
- Fumatul dăunează grav sănătăţii şi nu-mi place să te văd făcând asta.
Mei a zâmbit şi locotenentul Parker a răspuns:
- Ei bine, îmi pare rău. Eu fumez, fie că îţi place, fie că nu.
Björn nu a insistat. El nu-şi permitea să-i interzică nimic şi
ea, dându-şi seama de replica ei, a aruncat-o de bună voie, a pus tutunul în geantă şi i-a spus:
- Ai dreptate. Sunt acasă la tine şi voi respecta acest lucru.
Cu un zâmbet cald, Björn a apreciat gestul şi a întrebat-o:

- De când practici acest gen de sex?De acum vreo nouă ani, din perioada în care eram o curvă punk...

- Curvă punk? a râs Bjorn.

Amuzată de chipul lui şi de ceea ce i-a spus, ea a adăugat:

- A fost o perioadă în care am avut mai multe probleme, acasă decât oriunde în altă parte. Săracii părinţii mei! M-am dezlănţuit. Am fumat iarbă până m-am epuizat şi, într-o zi, am mers la o petrecere şi totul s-a încheiat cu o mare orgie. A doua zi nu mi-a venit să cred ce-am făcut, dar, deoarece mi-a plăcut experienţa, am făcut-o din nou. Apoi, din cauza circumstanţelor vieţii, mediul meu social s-a schimbat şi, ulterior, l-am întâlnit pe Mike. El nu ştia nimic despre toate acestea şi eu am fost cea care l-a introdus în lumea perversiunilor şi a fanteziei, iar adevărul este că i-a plăcut şi s-a bucurat.

- Ai practicat sadismul?

- Da, dar într-o formă light. Nu trebuie să mă lovească cineva pentru a simţi plăcere. Dar recunosc că anumite joculeţe sadice, cu cătuşe şi bice de mătase, mă excită!

Bjorn a consimţit. I-a plăcut că ea era clară şi experimentată. A continuat cu întrebări:

- Ai încercat totul?

Mei a zâmbit şi i-a răspuns:

- Dacă te referi la bărbaţi şi la femei, da. Şi îmi plac mai mult bărbaţii. Deşi, din când în când, nu mă deranjează să mă joc cu câte o femeie.

- Ce îţi place la bărbaţi?

- Mă înflăcărează faptul de a mă simţi între ei. Mă excită să-i las să se joace cu mine şi eu să mă joc cu ei. Atunci când vreau, eu sunt cea care se oferă. Fie sunt eu cea care cere, fie sunt cea care ordonă.

- Şi la femei ce îţi place?

Mei a zâmbit.

- între noi ştim foarte bine unde să localizăm plăcerea. Când sunt cu o femeie, încerc să

mă bucur de asta şi mă las satisfăcută, dar ţi-am spus deja că ceea ce mă excită cel mai mult este avântul vostru viril. Tu ai fost cu bărbaţi?

Björn a râs şi a răspuns:

- Să vedem... să vedem... doar o singură dată şi nu mi-a plăcut experienţa. Nu e genul meu să-mi introduc penisul în fundul unui tip, prefer să-l introduc într-o femeie, oriunde vrea ea. Aşadar, experienţa mea cu propriul meu sex se limitează la faptul că îmi permit să fiu atins când ne jucăm şi că mă bucur când cuiva îi place să-şi pună dispozitivul meu în gură. Nimic mai mult. Dar recunosc că a vedea femeile jucându-se mă excită sută la sută. Voi sunteţi rafinate şi foarte senzuale în mişcări şi, când te-am văzut cu o tipă la *Sensations,* am fost foarte excitat. Păreai că te simţi bine.

- Da, desigur că mă simt bine, dacă nu m-aş simţi bine, te asigur că nu m-aş mai juca, a clarificat Mei.

Această sinceritate faţă de Björn l-a excitat şi a întrebat din nou:

- De ce nu ai vrut ca Eric şi Jud să ştie asta...?

- De ruşine, l-a întrerupt Mei, fără să-l lase să termine. Auzind-o, el i-a şoptit, amuzat:

- Ruşine? Ţie ţi-e ruşine?

- Un pic da, a râs ea. Sexul şi fanteziile mele nu sunt ceva ce îmi place să împărtăşesc cu oamenii. Să spunem că este secretul meu.

Björn a consimţit. într-un fel o înţelegea. Nici el nu proclama restului umanităţii tipul de sex pe care îl practica.

- Sunt sigur că te-ai sincronizat cu Jud şi cu Eric la *Sensations,* în diferite separeuri. La fel cum te-am găsit eu, şi ei te-ar fi putut găsi. Şi când a văzut expresia copilărească cu care se uita la el, i-a şoptit: Apropo, mă uimeşti.

- De ce?

îndepărtându-i părul de pe faţă cu un gest intim, el i-a răspuns:

- Nu m-aş fi gândit vreodată că aş putea să vorbesc cu tine în mod normal, ba, mai mult, chiar să purtăm o discuţie interesantă. E mai mult decât m-aş fi putut aştepta!
A zâmbit, iar zâmbetul ei copilăresc l-a emoţionat pe Björn.
- Sărută-mă, i-a cerut el.
-Ce?
- Sărută-mă, a insistat el.
Mei s-a gândit la asta. Aceasta nu era o sugestie, era o cerinţă şi, astfel, a făcut ceea ce a vrut şi, apropiindu-şi gura, şi-a frecat nasul de al lui şi, în cele din urmă, şi-a pus limba la treabă şi l-a devorat. Când buzele lor s-au despărţit, Björn, uitându-se în frumoşii ei ochi albaştri, a spus:
- Pot să te întreb ceva care-mi roade mintea?
- Depinde. întreabă şi, dacă nu am chef, nu-ţi voi răspunde.
- S-a întors încăpăţânata Melanie? a comentat el, zâmbind.
-Da.
- Eşti întotdeauna atât de directă în toate? a râs Björn.
- Aproape întotdeauna. Totul depinde de capu... deştept din faţa mea.
- în acest caz, capu ... deştept... sunt eu.
- Nici să nu te îndoieşti... drăguţule.
- De ce eşti uneori atât de nepoliticoasă?
- Pentru că pot... şi vreau, iar acum taci!
Amuzat de tonul ei autoritar, i-a şoptit:
- Nu da ordine. Parcă ai fi un sergent.
- Locotenent îmi place mai mult.
Björn a încuviinţat şi a întrebat:
- Cum era Mike?
Mei a oftat.
- Un militar bun. Rocker. Nebun. Un prieten distractiv şi un partener nenorocit. Acesta a fost Mike, dar l-am iubit aşa cum a fost.
- De ce spui că a fost un partener nenorocit?

t® 186Ridicându-şi sprâncenele, Mei i-a răspuns:
- Nu am fost singura femeie din inima lui. Dar am aflat despre asta când a murit. Şi, din cauza lui, se poate spune că, astăzi, nu am încredere în nimeni din specia ta.
- Suntem o specie pentru tine?
Melanie a zâmbit.
- O specie de care îmi place să mă bucur în pat, dar apoi prefer să meargă la ea acasă, astfel încât să-mi pot vedea de viaţa mea, să am grijă de fiica mea şi să-mi fac treaba.
- Apropo, cu ce te ocupi?
întrebarea lui a venit atât de brusc, încât, aşa cum obişnuia întotdeauna să o facă, i-a răspuns:
- Sunt stewardesă.
Björn a încuviinţat.
- Cunosc multe stewardese.
- Ce palpitant! a spus ea, în glumă, facându-l să zâmbească.
- Pentru ce companie lucrezi?
- Air Europa, a răspuns ea repede, amintindu-şi de liga lui Fraser.
- Ce limbi vorbeşti?
- Engleză, spaniolă, germană şi puţină italiană.
Björn a consimţit şi a revenit cu întrebări.
- Ţi-a plăcut faptul că Mike era în armată?
Mei a zâmbit şi, nespunându-i că şi ea era, nu i-a răspuns şi a întrebat, la rându-i:
- Nu-ţi place armata?
Björn a negat, dând din cap.
- Absolut deloc.
- De ce?
- Cred că trebuie să fii puţin nebun ca să faci parte dintr-o armată în aceste vremuri. Şi să nu mai vorbim despre armata americană, care este, de obicei, implicată în toate conflictele care au avut şi care vor avea loc.
Negativitatea sa faţă de armata americană a atins-o şi, încă o dată, a întrebat:
- Dar să vedem, ce ai împotriva americanilor?
- Nu îmi plac. Sunt îngâmfaţi şi aroganţi.

Comentariul acela a deranjat-o, dar şi-a păstrat gândurile
pentru ea.
- Ia te uită, la fel ca tine! a răspuns, dar, văzând cum o priveşte, a zâmbit şi a adăugat: - Nu crezi că femeile din armată sunt sexi?
-Nu.
- De ce?
- Pentru că nu-mi place nimic legat de armată. Tocmai ţi-am spus. Şi, încercând să schimbe subiectul conversaţiei, a spus: Apropo, îmbrăcată ca stewardesă trebuie să fii foarte sexi. Mâine, adu-ţi uniforma. îmi va face plăcere să o rup.
Mei a izbucnit în râs la auzul acestor vorbe, deşi se gândea la ceea ce-i spusese. Era clar că, din cauza statutului ei de militar american, nu putea exista niciodată nimic altceva decât sex între ei şi, deşi într-un fel îi plăcea acest lucru, o parte din ea s-a frânt. Oare ce i se întâmpla?
Björn, îndepărtându-i gândurile, pentru a redirecţiona subiectul către ceea ce-şi dorea, a întrebat:
- Faptul că nu vrei să te săruţi, este tot din cauza lui Mike?
Mei a dat din cap aprobator.
- Nu am mai sărutat un bărbat de la moartea lui. Tu ai fost primul.
Björn i-a pus o mână pe coapsă şi a strâns-o.
- Mmm... mă bucur să aflu.
Fără teamă, el a sărutat-o din nou şi, când s-a desprins, ea i-a şoptit:
- Prea multe lucruri din viaţa mea au legătură cu Mike.
- Inclusiv muzica? a întrebat, surprinzând-o şi ea a vrut să răspundă, când Björn a adăugat: Cumva lui Mike îi plăcea Bon Jovi?
- Pentru el, Bon Jovi era cel mai bun!
Björn a dat din cap aprobator. Fiecare răspuns al ei îi explica comportamentul mai bine şi acea ultimă revelaţie l-a făcut să înţeleagă de ce asculta mereu acel cântăreţ când mergea la club.

Acest lucru o aducea mai aproape de el. De Mike. Dar, dorind să o facă să uite şi să se concentreze doar asupra lui, el i-a spus:

- Mei, viaţa continuă pentru cei vii. Trebuie să dansezi, să cânţi, să săruţi, să trăieşti, să zâmbeşti, să te bucuri. Ai o fiică pe care nu o poţi lipsi de faptul de a o vedea fericită pe mama ei. De asemenea, sunt sigur că lui Mike i-ar fi plăcut să faci asta, nu crezi?

A închis ochii. De câte ori nu a auzit acest lucru? A dat din cap aprobator.

Şi-a amintit de vremurile în care, îmbrăţişându-l pe Mike, a dansat pe piesa *Always* a lui Bon Jovi. Aceasta a fost şi avea să fie melodia ei până va muri. Dar nu a murit şi, aducându-şi aminte de scrisoarea pe care a citit-o de atâtea ori în singurătate, s-a ridicat şi, dispusă să meargă mai departe datorită bărbatului din faţa ei, a vorbit cu hotărâre:

- Ai dreptate. Acest lucru trebuie să se schimbe. Şi îmi pare rău, dar vei fi prima mea victimă.

- Victimă?

Mei a dat din cap aprobator şi, luându-l de mână, a întrebat:

- Care este numele tău de familie?

- Hoffmann. Björn Hoffmann.

Zâmbind, şi-a fixat ochii albaştri impresionanţi asupra lui şi i-a spus:

- Domnule Hoffmann, doriţi să fiţi primul care dansează cu mine pe o frumoasă piesă de dragoste?

- Care este numele tău de familie? a întrebat Björn, fără să-şi amintească dacă i l-a mai spus vreodată, înainte.

Mei a fost tentată să-i spună adevărul. Se numea Melanie Parker, dar, în cele din urmă, i-a răspuns:

- Muniz. Melanie Muniz.Domnişoară Muniz, voi fi încântat să dansez cu tine pe orice melodie doreşti, a spus el, zâmbind cavaleresc, în timp ce a luat-o de mână.
După ce amândoi au izbucnit în râs, Björn a luat-o în braţe, a dus-o înapoi în cameră şi a întrebat-o, lăsând-o pe podea:
- Este ora 11:00 şi acesta fiind un moment special din viaţa ta, în care sunt încântat să fiu victima ta, spune-mi pe ce melodie vrei să dansezi şi eu o voi pune.
Blocată de sentimentele care se luptau să iasă din ea, Mei l-a privit.
- Nu ştiu. Ce zici de melodia care urmează pe CD-ul tău?
Dintr-odată, au sunat primele acorduri ale unui pian. Fără
ezitare, s-a apropiat de Björn şi, punându-şi braţele în jurul gâtului lui, i-a şoptit:
- Acesta ar putea fi un cântec bun.
A îmbrăţişat-o. Nu a spus nimic, dar Bruno Mars, şi mai ales acea melodie, i-a plăcut foarte mult.
Same bed but it feels just a little big bigger now.
Our song on the radio but it don't sound the same.
When ourfriends talk about you, all it does is just tear me down.
,Cause my heart breaks a little when I hear your name.
It all just sounds like «Oooh»...
Mmm, too young, too dumb to realize.
That I should've bought you flowers.
El a sărutat-o pe gât, în timp ce ea s-a mişcat în ritmul muzicii şi a simţit-o tremurând.
Cântecul vorbea despre un bărbat care a pierdut-o pe fata pe care o iubea gândindu-se doar la el însuşi. Regreta că nu a dansat mai mult cu ea, că nu i-a cumpărat flori, că nu a dus-o la petreceri, că nu a răsfaţat-o aşa cum merita şi cerea doar ca bărbatul care o va iubi să o facă fericită, deoarece el nu a ştiut cum să facă asta.

Surprinde-mă[1]*.* ^

Fără să-şi imagineze, în acea clipă Mike a fost mai aproape de ea ca niciodată şi asta i-a copleşit inima.
My pride, my ego, my needs and my selfish ways.
Caused a good strong woman like you to walk out my life.
Now I never, never get to clean up the mess I made… Ooh…
îngrijorat de ochii ei sticloşi şi fără să-i dea drumul, Björn şi-a apropiat gura de urechea ei şi a întrebat:

- Eşti bine?

Mel a dat din cap aprobator şi a înghiţit nodul emoţiilor pe care melodia i le-a provocat. I s-a părut că Mike şi-a luat rămas-bun de la ea prin acea melodie şi i-a cerut să-şi refacă viaţa, aşa cum i-a cerut în ultima sa scrisoare.
în timp ce dansau, Björn nu-şi putea lua privirea de la ea.

- Vreau să ştii că ador acest cântec şi, de acum înainte, ori de câte ori îl voi asculta, îmi voi aminti cu siguranţă de tine, i-a şoptit el la ureche.

- Ce melodie este? a întrebat ea, pe un ton scăzut al vocii.

- *When I was your man,* a lui Bruno Mars.

Cât timp a durat melodia, el nu i-a dat drumul. A dansat cu ea şi, când s-a terminat piesa, Mei l-a privit şi a exclamat:

- Ce melodie frumoasă!

- Poate versurile sunt cam triste, nu crezi?

Mel a dat din cap aprobator.

- Ceea ce îţi voi spune te va face poate să crezi că sunt şi mai nebună, dar sunt o persoană care crede foarte mult în semne şi această melodie, în acest moment şi cu aceste versuri, mă face să cred că Mike mi-a pus-o în cale pentru a-şi lua rămas-bun de la mine.

S-a lăsat o tăcere apăsătoare, în care Björn nu a ştiut ce să spună. în cele din urmă, pentru a încerca să o facă să zâmbească, i-a şoptit ceva din melodie:

- *Promit să îţi cumpăr fiori.*

Amuzată, Mel a zâmbit.

- Nu este nevoie.

încântat să o simtă atât de receptivă, el a sărutat-o pe vârful nasului.
- Nu-ţi plac florile? s-a mirat Björn, când a început să se audă o altă melodie.
- Nu mi s-au oferit niciodată.
El a privit-o surprins şi a întrebat:
- Nu ai primit niciodată flori?
- Nu am fost genul de fată căreia să i se ofere flori sau lucruri delicate, a spus ea, în glumă. Deşi în perioada mea de curvă punk am primit seminţe de cânepă pentru a cultiva marijuana. Dacă asta poate fi considerată floare... atunci, se pune!
Uimit, s-a îndepărtat de ea şi Mei, izbucnind în râs, i-a cerut:
- Nu te mai uita la mine aşa.
- Cultivi marijuana?
- Nuuuuuuuuuu!
Faţa lui Björn era un poem şi, omiţând să-i spună că a fumat cândva, Mei a ridicat tonul ca în armată şi i-a zis, cu o voce poruncitoare:
- Dă-mi un sărut acum!
- La dispoziţia dumneavoastră, a glumit el, înainte de a-i devora buzele cu pasiune.
Odată ce gurile lor s-au desprins, ea, uluită, i-a şoptit:
- Mulţumesc.
- Pentru?
- Pentru că nu ai fost stupidul cretin, arătos şi insuportabil care credeam că eşti.
- Uau... atunci îţi mulţumesc şi eu. Şi, văzând-o uitându-se la el, a adăugat: Pentru că nu eşti nebuna Ironman care credeam că eşti. Deşi acum, când am aflat că eşti o curvă punk, nu ştiu ce să mă fac cu tine.
- Hei, cu toţii avem un trecut, l-a tachinat ea, amuzată. Amândoi au râs în hohote. Mei s-a uitat la ceas şi a spus:
- Nu am avut niciodată un flirt sexual cu un aproape necunoscut la ora asta a dimineţii.
- Mă bucur să ştiu că am fost primul.

Amândoi au râs din nou şi, când a văzut că ea se uită din nou la ceas, a întrebat:
- La ce te uiţi?
- Trebuie să o iau pe Şaman tha peste trei ore şi treizeci de minute.
- Stai liniştită... vei fi acolo.
- îmi promiţi?
Bjorn, conştient de magnetismul zâmbetului ei, a privit-o de la înălţimea lui şi a adăugat răguşit:
- îţi promit. Sărutări... Perversiune... Atingeri...
Totul a început din nou şi Mei, dornică să se distreze, a decis să schimbe cursul momentului şi a întrebat:
- Te deranjează dacă schimb muzica? El a zâmbit şi a provocat-o cu privirea.
- Nu Bon Jovi! a clarificat el.
Mei a încuviinţat. Având în vedere ceea ce i-a mărturisit, a înţeles perfect că el ar fi refuzat să asculte acea muzică.
- Promit, a şoptit ea, făcându-i cu ochiul.
- Nici Punk.
Punându-şi mâna pe inimă, Mei a spus:
- Dar Sex Pistols şi The Ramones sunt grozavi.
- Nu în acest moment, cu mine.
- Bineeeeeeee! a spus Mei, cu amuzament.
Şi, văzând că s-a îndreptat spre bucătărie, Bjorn a întrebat:
- Dar de unde vei scoate muzica?
- Am un mp3 în geantă, îl pot pune?

- Sigur, scumpo, dar ştii...Nu punk, nu Bon Jovi... Ştiu, enervantule!
El a izbucnit în râs. Mei a ieşit din cameră şi s-a dus la bucătărie. Acolo şi-a localizat geanta pe tejghea, a deschis-o şi a scos ce căuta. Apoi s-a întors în cameră şi, după ce l-a conectat la combina muzicală, punându-şi chiloţii, tocurile înalte şi închizând nasturii cămăşii pe care el i-o pusese, i-a spus:
- Aşază-te pe pat şi pune-ţi prezervativul.
- Cum?
- Am zis să te aşezi pe pat şi să-ţi pui prezervativul.
- Nu... nu... nu... nu funcţionez aşa, scumpo. întinde-te pe pat şi scoate ceea ce ţi-am pus pe tine. Dar unde te duci?
Ridicându-şi tonul vocii, aşa cum o făcea şi cu oamenii săi, Mei a răspuns:
- Uh... uh... uh... taci din gură, prietene.
- Nu-mi vorbi aşa sau...
Dar nu a putut spune mai multe. Dintr-o împingere, l-a aşezat unde şi-a dorit şi, uitându-se la el cu superioritate, în timp ce lua o cravată din dulapul deschis, a adăugat:
- Puneţi acum un prezervativ!
- Dar ce autoritară eşti.
- îmi place să conduc, a spus ea, în glumă. Apropo, acum priveşte, observă şi bucură-te. Nu mă atinge şi sper să îţi placă cadoul tău.
- Cadoul meu?
- îţi plac striptease-urile?
Bjorn a râs şi, privind-o, a întrebat:
- Chiar îmi vei dărui unul?
- După perioada mea de curvă punk, am mai avut o una în care am mers la cursuri de striptease. Şi, când a văzut cum o privea, a lămurit: Am studiat într-o academie, nu te gândi la prostii.
- Uau... nu încetezi să mă surprinzi!
Mei a râs. Nu a mai făcut asta de multă vreme, dar era sigură că va reuşi şi, privindu-l, i-a şoptit senzual:

- Ştii că acest cuvânt strip înseamnă „dezbracă-te" şi tease, „tachinează"? El a dat din cap aprobator şi ea a adăugat: Acum fii drăguţ şi nu mă atinge decât dacă îţi cer eu. Aceasta este o parte importantă a spectacolului, bine?

— Promit să fiu foarte cuminte, dar, odată ce ai terminat, voi fi foarte... foarte rău.

- Uau, sună promiţător!

Björn, încântat să o vadă atât de devotată, a făcut ceea ce ea i-a cerut şi, când prezervativul a fost aşezat acolo unde trebuia să fie, el a privit-o şi a provocat-o senzual:

— Surprinde-mă!

Imediat după aceea, Mei a pornit muzica şi dintr-odată piesa fierbinte *Bad to the bone,* a formaţiei ZZ. Top, a început să cânte, în timp ce ea lua un scaun şi îl ţâra pentru a-l aşeza în faţa lui.

Björn a bătut din palme încântat şi a fluierat cu o faţă de tip dur. O să-i placă la nebunie.

Cu o senzualitate care i-a lăsat gura uscată în câteva secunde, ea a început să se mişte pe ritmul muzicii.

Zăpăcit...

Uimit...

Şi înnebunit... a văzut-o contorsionându-se, în timp ce cântecul s-a auzit.

Bad to the bone Bad to the bone
B-B-B-B-Bad to the bone B-B-B-B-Bad to the bone

Nu şi-a putut lua ochii de la ea. îmbrăcată doar în cămaşă şi cu cravata, ea a făcut cel mai bun striptease pe care l-a văzut vreodată. Nu a încetat să se uite în ochii lui nicio secundă, în timp ce îi transmitea mesaje arzătoare, fără să-şi deschidă gura.Mişcările lui Mei au fost lente, precise şi senzuale, iar penisul lui Björn a pulsat şi i-a cerut să fie în interiorul ei. Ca o adevărată profesionistă, ea s-a atins, şi-a trecut mâinile peste zonele corpului ei, pe care dorea ca el să le privească, şi a reuşit. Era de ajuns doar să-i vezi implicarea totală şi chipul pervers.

După câteva minute, ea a început să-şi dezlege cravata şi, odată ce şi-a scos-o, şi-a ridicat cămaşa şi şi-a legat-o în jurul taliei. A continuat dansul senzual pe scaun. S-a aşezat. S-a ridicat. Şi-a mişcat şoldurile şi a început să-şi descheie cămaşa.

Ca o fată rea, ea a ridicat-o pentru a-i arăta cu neruşinare ispititorul Munte al lui Venus de sub chiloţi. Odată ce şi-a coborât cămaşa, a deschis ultimii nasturi, în timp ce se juca cu plăcerea pe care i-o oferea lui şi a prelungit momentul.

Când veşmântul i-a alunecat de pe umeri, Björn a zâmbit şi, ca un lup flămând, a privit-o, în timp ce dansa pentru el, iar tatuajul de pe spate părea să se mişte în ritm cu muzica. în mod senzual, Mei şi-a ciufulit părul, şi-a atins gura, şi-a lins un deget, şi-a scos chiloţii şi i-a aruncat către Björn.

Când şi-a desprins cravata din jurul taliei, a trecut-o printre picioare, fese, sâni şi apoi, apropiindu-se de el în mod senzual, a trecut-o în jurul gâtului lui, în timp ce îi şoptea cu o neruşinare care l-a înnebunit:

- O să ţi-o trag aşa cum nimeni nu ţi-a tras-o vreodată, băiete!
- Asta sper, fetiţo...
- Ţi-am spus că sunt bună şi îţi voi arăta că sunt cea mai bună.

Făcând câţiva paşi, ea a închis ochii şi a continuat să danseze, gata să-l ispitească la maximum. Björn nu şi-a putut lua ochii de la ea.

înfierbântat. Aşa s-a simţit cu fiecare secundă care a trecut. Sânii lui Mei au sărit, în timp ce dansa, şi, văzând că el îi priveşte cu patimă, şi-a atins sfârcurile şi i-a întărit.
Björn a înghiţit în sec. Ea şi dansul ei l-au excitat sută la sută. I-a plăcut senzualitatea mişcărilor ei îndrăzneţe şi, când muzica s-a încheiat, Mei a zâmbit, i s-a aşezat pe picioare şi şi-a frecat sânii pe faţa lui:
- Surprins?
El a dat din cap aprobator şi ea, apucându-l de păr, l-a tras înapoi şi, sugându-i bărbia înainte de a-i băga limba în gură, i-a şoptit.
- Mă bucur. Şi acum te voi face al meu, ai înţeles?
Un sărut încărcat de erotism i-a făcut pielea de găină, iar când gurile lor s-au despărţit, Björn i-a spus în şoaptă:
- Mă excit tare când eşti atât de rea.
-Ah, da?
- Da... dar lasă-mă să-ţi spun...
însă el nu a putut spune mai multe.
- M-am răzgândit, a spus Mei, întinzându-se lângă el. Fă-mi cu limba ceea ce mi-ai făcut în jacuzzi în noaptea aceea, a cerut ea, cu exigenţă. Mor să o simt din nou!
Björn a zâmbit. Era dispus să facă totul, absolut tot ceea ce îi cerea Mei. Şi, punându-se deasupra ei, i-a spus:
- Mâine voi cumpăra nişte ciocolată pentru a o întinde pe tine.
Mei a zâmbit şi Björn şi-a aşezat gura fierbinte pe vaginul ei. I-a ciugulit buzele şi, când a ajuns la clitoris, a mărit ritmul. El a lins în sus şi în jos, în cercuri, şi a bătut-o cu limba, ceea ce a făcut-o să ţipe de plăcere.
- Ai un clitoris foarte... foarte jucăuş.
- Continuă... continuă... îmi place să te joci cu el. Nu te opri, l-a rugat Mei.
După ce i-a provocat mai multe gemete zgomotoase şi a văzut cum ea se contorsiona de plăcere în pat,

Björn i-a atins pu- bisul epilat în formă de inimă şi i-a spus:
- îmi place căpşuna pe care ţi-ai făcut-o.
- Nu este o căpşună... este o inimă, a oftat ea, înţelegând la ce se referea.
- Pentru mine are forma unei căpşuni şi îmi place. Miroşi a căpşuni. Ai gust de căpşună...
- Perfect, a declarat ea, înnebunită. Mănâncă-mi din nou căpşuna, aşa cum ai făcut-o acum câteva secunde.
Vazând-o atât de dăruită şi cu respiraţia ei sacadată, toate acestea l-au făcut să zâmbească şi i-a şoptit, gata să facă ce îşi dorea:
- La ordinele dumneavoastră, sergentul meu.
- Locotenent... dacă nu vă deranjează.
Gura lui Björn s-a întors acolo unde i-a cerut şi Mei s-a arcuit de plăcere. Intinzându-şi picioarele pentru el, a oftat când l-a simţit muşcându-i coapsele şi, după câteva sărutări senzuale, a ajuns, din nou, la clitoris.
- Da... Oh, da... Mai mult... mai mult...
El i-a mângâiat de câteva ori cu vârful limbii clitorisul inflamat şi umed, apoi a supt-o. Ea a ţipat, strângând cearşafurile, în timp ce picioarele îi tremurau şi bazinul i se ridica, simţind un orgasm minunat. încântat de reacţia ei, după ce a muşcat Muntele lui Venus, el a întrebat:
- Nu ai, din întâmplare, un vibrator în geantă pentru preţiosul tău buton de plăcere?
Respirând după marele orgasm, Mei a râs, amuzată:
- De obicei nu ies din casă cu el. Dar îl am în camera mea.
- Nu am timp să merg acolo.
- Nici eu nu te las să pleci.
Björn a zâmbit şi, sărutând din nou Muntele lui Venus, i-a şoptit:
- Eşti delicioasă şi mă încânţi.
- Dacă nu îţi pui limba înapoi, acolo unde o aveai, şi nu faci ceea ce făceai mai devreme, îţi jur că te voi ucide!

Björn a izbucnit în râs şi a făcut ceea ce i-a cerut. El i-a despărţit labiile cu degetele şi s-a jucat din nou cu clitorisul ei
t- 198 inflamat. L-a supt. L-a lins. L-a ciugulit, trimiţând valuri de plăcere prin ea. Mei s-a cutremurat, s-a convulsionat şi, când fluidele ei i-au inundat vaginul şi a atins punctul culminant din nou, Björn s-a întins peste ea şi a penetrat-o.

- Da... scumpo... vreau să te am aşa!

Mei a oftat. Björn era un amant excelent. A adus-o în punctul culminant de două ori în ultimele minute, doar posedând-o cu gura. Astfel, şi-a adunat puterile şi i-a şoptit:

- Nu... scumpule... aşa vreau să te am eu.

O mişcare tăioasă a ei l-a făcut să-şi piardă echilibrul şi, câteva secunde mai târziu, Mei era deasupra. Aducându-şi gura lângă a lui, i-a şoptit, după ce l-a sărutat:

- Miroşi a sex... Iar când a văzut că Björn vrea să protesteze, a adăugat: Nu, dragă, nu... Acum eu voi fi cea care comandă, ordonă şi te va face să gemi de plăcere. Şi, mişcându-şi şoldurile înainte, ea i-a şoptit: Deschide gura şi dă-mi limba.

El, excitat de ceea ce i-a spus, i-a dat limba şi, când a luat-o şi şi-a împins şoldurile, Björn a gemut şi a tremurat, în timp ce Mei îl muşca delicat. Surprins de ceea ce-i făcea, a vrut să se mişte când Mei, strângându-şi coapsele, l-a imobilizat, şi-a mişcat şoldurile cu forţă, iar el a gemut din nou, înnebunit. De data aceasta mai puternic. Mai răguşit.

Auzindu-l, tânăra a zâmbit şi, privindu-l, a întrebat:

- îţi place?
- Da...
- Ţi-am spus că sunt bună.

Excitat ca un nebun, a dat din cap aprobator.

- Da, scumpo... eşti!

Mei a zâmbit şi, ispitindu-l, a întrebat:

- Vrei mai mult?

- Da, a implorat el, imaginându-şi cum se mişcă prinzătorul de vise de pe spatele ei.Cât de mult?
- Oricât vrei să-mi dai, a spus el, pe un ton scăzut, extrem de excitat.

Mei a consimţit. Şi, controlând situaţia, şi-a mutat gura în jurul gâtului său şi i-a cerut:

- Nu te mişca. Îţi este interzis să te mişti.
- Nu ştiu dacă pot.
- Poţi, a răspuns ea şi, uitându-se în ochii lui ca o tigroaică, i-a şoptit: Numai eu mă voi mişca şi, dacă o vei face tu, mă voi opri. Björn a zâmbit şi ea i-a cerut: Dă-mi mâinile. Ţi le voi pune deasupra capului. Vreau ca gemetele tale să mă anunţe cât de mult te bucuri de ceea ce îţi fac. Ai înţeles?
- Da...

Excitat, s-a lăsat dus de moment şi s-a abandonat acelei femei, în timp ce o muzică pe care nu o ştia s-a auzit la volum maxim. Mei l-a apucat de mâini şi, ca o zeiţă, s-a mişcat peste el. Mai întâi de sus în jos şi apoi din faţă în spate, cu mişcări sinuoase şi perturbatoare.

Björn, înnebunit de situaţie, a implorat-o să nu se oprească. Voia să se mişte, dar, de fiecare dată când a încercat, ea s-a oprit, înnebunindu-l.

De unde avea puterea aceea?

- Continuă, Mei... continuă.

Tânăra a zâmbit şi, după ce i-a muşcat buza inferioară, i-a şoptit:

- Nu te mişca şi ejaculează pentru mine.

Mişcările şi cererile ei l-au făcut să-şi piardă minţile. Niciodată o femeie nu i-a cerut să ejaculeze aşa. Şi, pentru
prima dată după mult timp, Björn s-a bucurat de sex fără jucării sexuale, fără să se mişte, fără bice, sau sex în trei. Doar cu o femeie uimitoare pe el, care l-a înnebunit.

A închis ochii şi, când nu a mai putut să se opună, s-a arcuit în sus şi a avut un orgasm minunat, care l-a făcut să tremure pe pat, în timp ce vaginul ei l-a absorbit, iar Mei s-a arcuit şi ea deasupra lui şi s-a lăsat purtată de pasiune.

Epuizată de efort, dar fericită de rezultat, s-a lăsat să cadă pe corpul musculos al lui Björn. I-a simţit braţele apăsând-o peste el şi a zâmbit, când l-a auzit spunând:

- Doamne, fetiţo... eşti fantastică!

Atacul său a fost colosal. Uimitor. Şi şi-a dorit mai mult de la ea... mult mai mult.A

n

întâlnirile lor clandestine au devenit obişnuite, iar în ziua în care un curier a adus un frumos buchet de trandafiri roşii în casa lui Mei, ea nu a încetat să zâmbească ore în şir, după ce a citit:

Dacă atunci când te văd nu fumezi, promit să-ţi ofer mai multe.
James Bond

Adevărul era că, atunci când stătea cu el, pofta de nicotină dispărea. Björn o umplea în aşa fel încât să nu sufere din lipsa tutunului. Nu doar că se vedeau marţea şi joia şi ajungeau la el acasă, după aceea. Acum îşi trimiteau şi mesaje pe telefoanele mobile şi ori de câte ori munca le permitea, se întâlneau. Ceea ce Björn nu ştia era slujba ei reală, iar Mei, foarte rezervată cu intimitatea ei, a decis să tacă.

Ceea ce nu a făcut niciodată a fost să-l invite la ea acasă. Fiica ei era acolo şi îi era clar că, unde era fetiţa, niciun bărbat nu putea intra. În plus, în momentul în care i-ar fi văzut căsuţa, ar fi descoperit-o. Ar fi aflat că este în armată. Prea multe amintiri în jurul ei pe care nu era dispusă să le înlăture.

Mei era în al nouălea cer. De când a început acea poveste ciudată cu Björn, ea nu s-a mai gândit la Mike şi a zâmbit mai mult.

într-o dimineaţă ploioasă, după ce a vorbit cu Neill şi i-a confirmat că nu au primit ordine de mobilizare, a închis telefonul, care a sunat imediat din nou.

- Ce ai uitat, enervantule? Nu îţi este de ajuns că ai vorbit cu mine mai mult de o jumătate de oră?
Björn, auzind-o, a întrebat imediat:
- Cine este enervant şi cu cine ai vorbit mai mult de o jumătate de oră?
Mei a izbucnit în râs şi i-a răspuns:
- Cu un coleg de serviciu.
- Un steward?
- Da, a răspuns ea, amuzată să şi-l imagineze pe Neill ca pe un steward.
- Şi ce voia?
- Ce importanţă are pentru tine?
Björn a râs. îi plăcea modul ei obraznic de a-i răspunde, deşi voia să afle mai multe despre ea, de fiecare dată. Ceva ce Mei nu-i permitea. Dar, nedorind să strice momentul, el a întrebat:
- Trebuie să zbori?
- Nu. Momentan, nu.
- Şi dacă trec pe lângă casa ta, îţi îmbraci ţinuta de stewardesă şi eu o jupoi de pe tine?
Ea a râs şi a răspuns:
- Cu ţinuta de serviciu nu te joci. Din acest motiv, nu! Nici să nu te gândeşti.
Björn a zâmbit şi a întrebat:
- Ai mâncat?
-Nu.
- Perfect. Peste zece minute vin să te iau.
- Bine.
Când a sosit Björn, îl aştepta deja în stradă, sub umbrelă. Ploua puternic. Din maşina lui, a privit-o cum traversează drumul şi a zâmbit, văzându-i aspectul natural. Fără tocuri. Fără tone de machiaj. îmbrăcată pur şi simplu în blugi negri, jachetă verde şi cizme fără toc, până la genunchi, arăta spectaculos.
După ce a luat-o, a dus-o la un restaurant din apropiere. Râzând şi îmbrăţişându-se, au comandat mâncare. Totul între ei se schimbase într-un mod incredibil şi se bucurau cât mai mult de timpul petrecut împreună.

- Am ceva pentru tine.
- Pentru mine? l-a întrebat Mei.
-Da.
- Şi de ce?
- Pentru că este joi şi îmi plac zilele de joi, a râs el.

Şocată, ea a întrebat:

- Mi-ai cumpărat ceva?
- Da. L-am văzut şi mi-a amintit de tine.

Ea, făcând ochii mari, şi-a dus mâinile la faţă şi a exclamat cu umor:

- Nu-mi spune că mi-ai cumpărat un Aston Martin, ca al tău. Doamne, ce naiba! Te asigur că este tot ceea ce mi-am dorit. Trăiască zilele de joi!

Björn a izbucnit în râs. Mei era incredibilă. Stările lor de spirit s-au liniştit foarte mult şi nu s-au mai certat niciodată. Au trecut de la a se înţelege precum câinele şi pisica la a avea o relaţie excelentă, de care nimeni nu ştia. Era iubitoare, dulce, atentă şi lui îi plăcea acest lucru. îl încânta. Fără să răspundă, a aşezat o cutie mică de mătase roşie în faţa ei. Mei a privit-o curioasă şi Björn, văzând că nu se mişcă, a spus:

- Am lăsat Aston Martin pentru o altă zi de joi, dar cred că este posibil să îţi placă ceea ce se află în interiorul acestei cutii.

Ea a zâmbit şi el a insistat:

- Haide, deschide-o! Te asigur că nu muşcă.

Surprinsă, s-a uitat la el. Niciodată un bărbat, nici măcar Mike, nu i-a dat nimic care să încapă într-o cutie căptuşită cu mătase roşie. încântată, a luat-o şi, când a deschis-o şi a văzut ce se afla în interiorul ei, i-a şoptit:

- La naiba... Ce tare!

Björn a zâmbit. Desigur, femeile pe care le cunoştea şi cărora le dăruise

vreodată ceva, nu au
avut niciodată acea
reacţie. Da

rMei era Mei şi unul dintre lucrurile care îi plăceau cel mai mult la ea era naturaleţea ei.
Cu o zi înainte l-a însoţit pe prietenul său Eric ca să caute o bijuterie pentru soţia sa şi, când a văzut acel pandantiv reprezentând o căpşună înmuiată în ciocolată, nu a putut rezista şi a cumpărat-o.
Uimită de cadoul care însemna atât de mult pentru ei, Mei a ridicat ochii şi i-a şoptit:
- Este frumos...
- îţi place pandantivul tău?
- îmi place... într-adevăr. Mulţumesc foarte, foarte mult! Este... este uimitor, dar eu nu am nimic pentru tine.
Björn s-a ridicat de pe scaunul său, a luat pandantivul pe care îl ţinea şi, după ce i l-a pus la gât, i-a spus:
- Eu te am pe tine, deja. Mai mult, l-am cumpărat astfel încât, ori de câte ori simţi căpşuna pe gât, să-ţi aduci aminte de mine.
Fără cuvinte, Mei a atins frumoasa şi delicata bijuterie, pe care i-a pus-o Björn, în timp ce el s-a aşezat.
Câteva secunde, şi în tăcere, s-au privit unul pe altul. S-a întrebat cum să-i mulţumească şi, când i-a venit în minte ideea, a zâmbit.
Când au ajuns la deserturi, un băiat a intrat în restaurant cu un coş plin cu trandafiri.
- Un trandafir pentru doamna?
Mei a mers în faţa lui Björn şi a declarat:
- Dă-i domnului unul, te rog!
Uimit, Björn a luat floarea pe care i-a dat-o băiatul, în timp ce ea a plătit-o.
- Este pentru tine, a şoptit ea, amuzată, când au rămas singuri.
Nedumerit, s-a uitat la ea. Un trandafir pentru el? Mei,
văzându-i expresia, a întrebat:
- Nu-ţi place?

- Bineînţeles că îmi place. Dar până acum eu eram cel care...
- Ei bine, asta s-a terminat, l-a întrerupt. Astăzi eu sunt cea care îţi oferă trandafirul, aşa cum tu mi-ai oferit mie flori. Egalitatea sexelor, nu crezi?

Björn şi-a îndreptat trandafirul la nas şi l-a mirosit. Parfumul lui era minunat, deşi nu la fel de spectaculos ca femeia din faţa lui, şi atunci ea i-a spus, emoţionându-l:

- Eşti fermecător, Björn. Sper ca într-o zi să întâlneşti acea persoană specială care ştie să te facă fericit, aşa cum meriţi.

Uluit de cuvintele ei, nu ştia ce să răspundă. Mei şi-a dat seama de acest lucru şi, dispusă să schimbe subiectul, a spus:

- Ştii?
- Ce...? a şoptit el, punând trandafirul pe şerveţel.
- Judith m-a sunat azi-dimineaţă. M-a invitat sâmbătă la ea acasă ca să mănânc faimoasa ei tocană madrilenă, dar i-am spus că nu voi merge.

Björn a protestat, când a auzit-o.

- Oh, nu! Eu voi merge şi vreau să vii şi tu.
- Bine, îmi pare rău, dar nu.
- Hai, Mei, serios! De ce nu vii?

Fixându-şi privirea asupra lui, s-a gândit la ce să-i spună. În ziua aceea ar fi fost aniversarea lui Mike şi a ei şi, încercând să nu mintă, i-a şoptit:

- Am multe lucruri de făcut.
- Ce lucruri?

Fără să dea înapoi, ea a răspuns:

- Lucruri şi punct.

încăpăţânarea ei îl lăsa uneori fără cuvinte pe Björn şi acesta era unul dintre acele momente. în cele din urmă, prinzându-i bărbia, i-a şoptit:

- Mi-ar plăcea să vii. Te rog...
- Björn ţi-am spus că am lucruri de făcut. în plus, cred că te vei preface foarte prost şi Judith va afla despre noi.

Nu se sătura niciodată să o privească. îi plăceau acei ochi albaştri obraznici. Acea tunsoare. Gura aceea frumoasă şi independenţa de care dădea dovadă. Mei era o femeie rară şi Björn o plăcea foarte mult şi o aprecia aşa cum nu ar fi crezut niciodată că o va face. A renunţat până şi la vizitele solo la *Sensations*. îi plăcea să meargă cu ea şi nu cu vechile însoţitoare.
După ce şi-a trecut degetele cu încântare peste ovalul feţei ei, a declarat:
- Stai liniştită. Voi şti să mă prefac. Voi fi din nou acelaşi tip plictisitor pentru tine ca întotdeauna.
- Sigur?
- îţi promit. O să fiu foarte rău!
Amândoi au râs şi ea a adăugat, atingând căpşuna, care îi atârna de gât.
- Nu vreau să ştie nimeni nimic. Ceea ce este între noi este ceea ce este şi, cu cât mai puţini oameni ştiu despre asta, cu atât mai bine, pentru că...
Un zgomot s-a auzit şi ferestrele locului s-au cutremurat. Speriaţi, au privit afară şi, cu inimile bătând puternic, au văzut o maşină blocată în semafor şi un autoturism 4x4 răsturnat în lateral. Un accident!
Fără să se gândească, Mei a ieşit în stradă, urmată de Björn şi, cu ajutorul altor persoane, au scos familia din prima maşină.
Dintr-odată, autoturismul 4x4 a lansat un fulger. Era foc în motor şi toată lumea a fugit îngrozită. Acesta avea să explodeze.
Ploua puternic, dar focul ardea. Björn s-a uitat în jur după Mei şi a rămas fără cuvinte când a văzut-o cocoţată pe autoturismul 4x4, încercând să deschidă uşa. El l-a lăsat pe bărbatul pe care îl ţinea şi a alergat spre ea, strigând:
- Eşti nebună?!
- Aici este o femeie.

Vehiculul respectiv putea sări în aer şi Björn a strigat:
- Coboară chiar acum! Nu vezi focul?
Udă de ploaie, Mei l-a privit şi, ignorându-l, i-a spus:
- Nenorocita asta de uşă este blocată. Rapid. Dă-mi ceva cu care să sparg geamul.
- Mei... coboară imediat! Maşina poate exploda!
Fără niciun pic de teamă, s-a uitat la el şi i-a poruncit enervată:
- Am spus să-mi dai ceva cu care să pot sparge nenorocitul ăsta de geam!
- Ai înnebunit?
- O femeie se află în această maşină şi nu plec de aici până nu o scot. Şi, în timp ce un bărbat venea în fugă, a adăugat: Björn, dă-mi stingătorul pe care îl transportă!
A luat stingătorul de la bărbat şi, după ce s-a urcat cu ea în maşină, el a spus:
- Dacă ni se întâmplă ceva, te voi ucide!
- Bine, răspunse Mei. Acum sparge geamul. Voi intra în maşină şi îţi voi da femeia.
Cu forţă, Björn a spart geamul maşinii şi ea, fără ezitare, a intrat în maşină. Câteva clipe mai târziu, a prins-o pe femeia care, isterică, ţipa:
- Fiul meu... fiul meu!
Amândoi s-au uitat, dar nu au văzut nimic. Fără îndoială, trebuia să existe un copil. Femeia nu se oprea din ţipat.
- Ia-o, a strigat Mei, voi căuta copilul!
- Mei...
- Du-te, la naiba... scoate-o de aici!
Disperat şi ud de ploaie a strigat, cu femeia în braţe:
- Mei, pentru numele lui Dumnezeu, maşina va exploda!
- David... fiul meu este în maşină! O, Doamne, fiul meu! Scoateţi-l pe fiul meu! ţipa femeia isteric.
- îl voi găsi. Linişteşte-te.
- Mei...! a strigat Björn.

Ieşi afară de aici! a ordonat ea.Cu femeia în braţe, a coborât din autoturismul 4x4 şi a fugit să o lase la restaurant şi să se întoarcă la acea femeie nebună. Dar, de îndată ce a aşezat-o pe femeia rănită pe pământ, s-a auzit o bubuitură şi toată lumea din jurul ei a ţipat. Cu faţa contorsionată, a plecat să o caute pe Mei şi a văzut maşina cuprinsă de flăcări.

Femeia s-a dus după el şi, ieşită din minţi, văzându-şi maşina în flăcări, s-a apucat să strige numele fiului ei. Björn a început să tremure. Spectacolul era oribil. Infernal. Unde era Mei?

Angoasa l-a cuprins. El a strigat-o pe nume cu aceeaşi forţă cu care femeia striga numele fiului ei şi, dintr-odată, a văzut-o apărând în spatele unor maşini, cu copilul în braţe.

A alergat spre ea şi a îmbrăţişat-o. Mei tremura, dar fără să se uite la el s-a dus în locul în care mama plângea isteric şi, lăsându-i copilul, i-a comunicat:

- David este bine... A fost aruncat prin geam, dar este bine.

Femeia şi-a îmbrăţişat fiul şi a îmbrăţişat-o şi pe ea, instinctiv, pe măsură ce îi mulţumea, şi nu înceta să plângă. Björn, copleşit şi emoţionat de situaţie, i-a urmărit fără să ştie ce să facă sau ce să spună.

Haosul din stradă era teribil. Ambulanţe. Pompieri. Lumea era agitată şi mai mulţi medici tratau răniţii. Björn a insistat ca unul dintre ei să o examineze şi pe Mei. Era bine, cu excepţia câtorva tăieturi superficiale pe frunte şi pe braţe. El a vrut să o ducă la spital, dar ea a refuzat. Nu era atât de grav.

îl privea cu un surâs pe buze, dar Björn nu zâmbea. El doar o observa. Când doctorul a terminat cu ea, a plecat, iar Mei, privindu-l, i-a spus:

- Schimbă faţa aceea, omule. Am salvat o mamă şi pe copilul ei. Ia partea bună a lucrurilor.

Björn a încercat, dar nu putea uita angoasa care se instalase în pieptul său în timpul celor întâmplate. Totul se terminase cu bine, dar dacă nu ar fi stat astfel lucrurile?

- Ţi s-ar fi putut întâmpla ceva.
- Dar nu s-a întâmplat nimic, a răspuns ea, privindu-l.
- Mei, nu ţi-a fost frică?

Nu a fost nimic excepţional pentru ea şi, fără să-şi ia ochii de la el, i-a şoptit:

-Nu.

Uimit de puterea ei, a îmbrăţişat-o şi a adăugat:

- Doamne, ce sperietură mi-ai dat! Credeam că ţi s-a întâmplat ceva.
- Sunt iubita lui Thor, nu-ţi mai aminteşti? Deşi mi-ar prinde bine dacă mi-ai pune un leucoplast cu prinţese şi mi-ai spune... Tana...na...nam, durerea va dispărea!

Bjorn a zâmbit. Mei era cu siguranţă minunată. A sărutat-o cu nerăbdare şi, disperat, i-a spus în şoaptă:

- Eşti mai nebună decât credeam... mult mai mult.
- Ţi-aş spune „Ţi-am spus eu!", dar în realitate nu ţi-am spus.

Deschizându-şi geanta, a scos pachetul de tutun, dar Bjorn l-a luat repede, spunând:

- Cred că ai avut parte de suficient fum pentru azi, nu-i aşa?

Amândoi au zâmbit şi, apucându-l de braţ, Mei, smulgându-i
pachetul şi punându-l în geantă, i-a spus:

- Trebuie să mă duc după Sami, dar în halul ăsta...
- Voi merge eu. -Tu?

Bjorn a privit-o şi, cu o expresie indescifrabilă, a adăugat:

- Sună la grădiniţă şi dă-le datele mele. Eu o voi lua, în rimp ce tu vei aştepta în maşină. Apoi vom merge la mine acasă, unde te vei odihni şi te vei lăsa îngrijită. Nebuno! Eşti absolut nebună!
Mei a izbucnit în râs. într-adevăr, i-ar fi prins bine să se lase îngrijită.

- Ar fi preferat să meargă acasă, dar, în cele din urmă, a fost de acord:Bine. Vom trece mai întâi pe la mine acasă pentru a lua ceea ce am nevoie, deşi...

- Ştiu. Eu nu pot urca, a încheiat Björn.

Trei sferturi de oră mai târziu, Mei făcea duş în impresionanta baie a lui Björn şi îşi atingea pandantivul. Acel dar intim dintre ei însemna mult pentru ea. Nimeni nu-i oferise vreodată un accesoriu atât de semnificativ. Toată lumea o vedea ca pe o fată dură. Locotenent Parker. Nu o fată căreia i se ofereau lucruri frumoase sau flori. Şi, faptul că primise dintr-odată aşa ceva, îi atinsese inima.

în sufragerie, Björn se uita la Şamantha şi încerca să-i dea iaurtul pe care fata i-l ceruse. Şi a fost surprins să-i vadă vitalitatea şi cât de dificil era să o potolească pe acea fetiţă.

Când a terminat, a pus recipientul pe masa de sticlă impecabilă şi i-a spus, luând un şerveţel:

- Stai cuminte, să-ţi şterg faţa.

- Nuuuuuuuuu!

Fetiţa s-a agitat şi Björn a eliberat-o. Nu voia să o rănească. A fugit până în dreptul unei biblioteci şi, în timp record, câteva cărţi au zburat pe podea. Björn s-a apropiat de ea şi a mustrat-o:

- Nu, Sami... asta nu se atinge.

Fetiţa a dat din cap aprobator şi, fără ezitare, s-a îndreptat spre televizorul mare şi frumos cu plasmă din sufragerie, şi-a petrecut mâinile pe ecran, apoi a apucat telecomanda care atârna într-o parte şi a început să o atingă. Televizorul s-a aprins şi Björn s-a dus din nou la ea şi, luând telecomanda de la ea, a dojenit-o din nou:

- Nu, Sami... asta nu se atinge.

Fără să-i pese, fetiţa s-a dus la masa unde Björn a lăsat recipientul pentru iaurt. A băgat mâna în el, şi-a mânjit-o cu ce a mai rămas din el, apoi l-a întins pe masa de sticlă.

în acel moment, Mei a venit în sala de mese şi a replicat:

- La naiba... a ce miroase aici? Şi, când şi-a văzut fiica, s-a întors spre ea: Sami, ce faci?

Fetiţa s-a uitat la ea, a ridicat sprâncenele şi a întrebat:

- Nu se atinge?

Björn i-a zâmbit. Fetiţa era haioasă şi, încercând să localizeze sursa mirosului urât, i-a şoptit:

- Da, Sami... atinge, pătează şi desenează cu iaurtul cât vrei pe masă.

Fetiţa, privind-o pe mama ei, a dat din cap încântată.

- Da, se atinge.

Björn a râs şi Mei, încreţindu-şi nasul, a exclamat:

- Ce urât miroase! Şi, apropiindu-se de fiica sa, a adăugat: Sami, ai făcut căcuţa?

Fetiţa a dat din cap aprobator şi ea, uitându-se la Björn, l-a întrebat:

- De ce nu i-ai schimbat scutecul?

- Euuuuuuuuuu? Şi, uimit, s-a uitat la fetiţă şi a întrebat: Ea este cea care miroase urât?

Mei, amuzată de expresia lui, i-a răspuns:

- Ea nu miroase urât. Ceea ce miroase astfel este ceea ce i-a ieşit din fund. Ea este încă mică şi eu sunt în faza de renunţare la scutec. Apropo, ştii să schimbi scutecele?

-Nu.

- Vrei să înveţi?

Björn a făcut un pas înapoi şi a declarat:

- Cu siguranţă, nu. Nu trebuie să ştiu asta.

- Aşa cum ar spune mama mea, cunoştinţele nu ocupă spaţiul, cap sec, a spus Mei, în glumă.

Amuzată, a luat-o pe fetiţă, a aşezat-o pe canapea şi a făcut ce orice mamă ştie să facă, într-o clipită. A scos şerveţelele umede, un scutec şi, fără dezgust sau agitaţie, şi-a lăsat fiica curată, ca un platou, înaintea feţei îngrozite a lui Björn.

A fost surprins să vadă, cu această ocazie, că Mei vorbea cu fiica sa în engleză, o engleză foarte specială.
- Sami nu o ia razna cu toate aceste limbi?
Mei a izbucnit în râs şi îi răspunse:
- Nu. Este mică şi învaţă. Astfel, când merge în Asturia ştie să vorbească spaniolă. Aici foloseşte limba germană şi învaţă engleza, pentru că... pentru că este bine să o înveţe, nu crezi?
Bjorn a încuviinţat. Avea dreptate: să înveţi lucruri de la o vârstă fragedă este mai bine decât să le înveţi atunci când eşti mare. El a observat apoi:
- Engleza pe care o vorbeşti este foarte americană, nu?
Mei a zâmbit şi a răspuns imediat:
- Am lucrat pentru American Airline câţiva ani, de aceea. Şi pentru a devia subiectul, ea i-a întins scutecul şi i-a ordonat: Aruncă-1!
- Te rog... ce dezgustător! Cum a putut să iasă asta din fundul acela mic?
Mei a râs.
- Asta nu este nimic, plinsule... te asigur că uneori este mai rău.
îngrozit, el a apucat scutecul murdar pe care i l-a întins cu două degete şi a fugit să-l arunce. Nu a mai fost în viaţa lui într-o asemenea situaţie.
Când a intrat în sala de mese, Mei a aşezat-o pe Sami pe podea. Cea mică a alergat înapoi la masă şi a apucat recipientul cu iaurt, dar dintr-odată, a început să plângă. S-a tăiat cu marginea. Ţipetele ei l-au îngrozit pe Bjorn. Cum putea avea acel ţignal?
Mei, după ce a verificat ce s-a întâmplat, a şters degetul fiicei sale şi, uitându-se la uriaşul tip care le privea fără să ştie ce să facă, i-a şoptit:
- Nu-ţi face griji, se va linişti în curând.
- A scos din portofel un pachet cu leucoplaste cu prinţese şi i-a pus unul pe deget.Ascultă, Sami, Frumoasa Adormită te va vindeca în mod magic şi

durerea va dispărea, ta... nana... nam!, pentru a nu se mai întoarce niciodată. Te mai doare? a spus ea, în faţa chipului uimit al lui Björn.
Fetiţa, încă cu lacrimi în ochi, s-a oprit, s-a uitat la deget, a dat din cap dezaprobator şi, zâmbind, a spus:
- Pinseseeeeeeeee.
Două minute mai târziu, alerga din nou în jurul lor. Björn, pentru care toate acestea erau noi, i-a şoptit:
- Uimitor.
- Din câte văd, tu şi copiii, zero barat, nu? a observat ea, amuzată, şi a izbucnit în râs.
El a încuviinţat. Copiii cu care a fost cel mai apropiat au fost Flyn, micuţul Eric şi micuţul Glen, fiul prietenilor săi, Frida şi Andrés, dar nu s-a ocupat niciodată de ei. Fără să se oprească din râs, Mei s-a apropiat de o geantă pe care o avea şi a spus, pentru a încerca să-şi liniştească puţin fiica agitată:
- Drăguţa mea... vrei să o hrăneşti pe *Peggy Suéi*
- Da, da, da, da!
Björn, văzând că Mei a scos din geantă o cuşcă micuţă colorată, a venit să se uite şi, făcând un pas înapoi, a strigat îngrozit:
- Doamne Dumnezeule!
- Ce se întâmplă? a întrebat ea.
- Ai adus un şobolan în casa mea?
- Un şobolan?
- La naiba, Mei! Urăsc rozătoarele!
- Dar *Peggy Sue* este o scumpă. Uite cum te priveşte! a insistat ea.
El s-a îndepărtat mai mult de cuşcă.
- Nu mi-l arăta. Scoateţi această creatură din camera de zi acum, s-a răstit el.
Uimită de reacţia lui, Mei a spus:
- Uşor, Björn, este *Peggy Sue,* hamsterul lui Sami.
Cu faţa contorsionată, s-a uitat la cuşcă şi, văzând hamsterul alb, a exclamat:

- Ce creatură urâtă!
Peggy Sue este frumoasă... nu urâtă, l-a certat Sami. Mei, amuzată, a deschis uşa cuştii şi, scoţând animalul afară, a întrebat:
- Vrei să o ţii?
- Este moaleeeeeeeee! a declarat Sami.
Lui Björn nu i-au plăcut niciodată rozătoarele.
- Ţine şobolanul acela departe de mine dacă nu vrei să-l arunc prin conducta de scurgere! a ameninţat el, foarte serios.
- Dar *Peggy Sue* este foarte bună, a insistat Mei, amuzată.
Lui Björn nu i s-a părut însă nimic amuzant în acel moment
şi, cu o faţă care i-a arătat clar ce gândea, a implorat:
- Va rog, puneţi acea creatură în cuşca ei şi luaţi-o din faţa mea.
Mei a făcut toate acestea. A băgat-o pe *Peggy Sue* în cuşca ei destul de colorată şi a închis uşa. Apoi a pus cuşca pe masă, pentru ca Sami să o hrănească.
Fără să se apropie de ei, Björn s-a uitat la mamă şi la fiică, neînţelegând cum le putea plăcea atât de mult şobolanul acela alb. După cinci minute, Sami s-a săturat de animalul ei de companie şi a început să golească poşeta mamei sale în mijlocul frumosului living.
- Poneiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii! Diii căluţuleeeeee! a ţipat ea, încântată, scoţând nişte căluţi, pe care a început să-i facă să ţopăie.
Mei s-a ridicat să pună cuşca într-o parte a camerei. Când s-a întors, Björn s-a uitat la ea şi a întrebat-o, observând în continuare fetiţa, care fugea şi ţipa ca o nebunatică:
- Aşa este întotdeauna?
Ea a zâmbit şi, ridicând din umeri, a răspuns:
- Este o fetiţă plină de vitalitate şi magie. Aşa sunt copiii. La ce te aşteptai?

Câteva ore mai târziu, după baie şi cină, Mei a reuşit să o adoarmă pe Sami. Odată ce fetiţa a căzut epuizată, Björn i-a spus să o culce în patul din camera alăturată lui. Mei, care nu a văzut niciodată acea cameră, a fluierat. Era la fel de mare ca a lui Björn. Doar una dintre camere era deja mai mare decât întreaga ei casă.
Odată ce a lăsat-o pe fetiţă pe pat şi a acoperit-o, Mei a pus sute de perne în jur şi pe podea şi, văzând cum o privea Björn, l-a lămurit:
- Ea este mică, se mişcă foarte mult şi tu nu ai o bară de protecţie. Prin urmare, trebuie evitată căderea din pat. Şi, dacă va cădea, va cădea pe moale.
Björn a dat din cap aprobator, i-a zâmbit şi, când au intrat în camera lui, a luat-o în braţe şi i-a şoptit, în timp ce închidea uşa:
- Ai pus şobolanul în dulapul din hol?
- Da, enervantule... dar să ştii că dacă *Peggy Sue* va fi traumatizată de faptul că stă acolo, va fi doar din vina ta!
- îmi voi asuma consecinţele, a spus el, în şoaptă, sărutându-i gâtul.
O vreme s-au sărutat în tăcere, până când Björn i-a şoptit:
- Fiica ta m-a epuizat.
- Eşti foarte... foarte epuizat?
El a izbucnit în râs şi, apropiindu-se, i-a şoptit:
- Linişteşte-te. încă te pot epuiza eu pe tine.
Mei a râs şi, încântată, s-a lăsat dezbrăcată. Trecând cu mâinile peste braţul care i-a fost ars în accident, Björn a sărutat bandajul şi i-a şoptit:
- Nebuno...
- Foarte... dar acum continuă şi epuizează-mă.
- Oh, da... nu ezita. Tu şi cu mine ne vom juca, ai înţeles?
-Da.
- Ai adus jucăriile pe care le ai?

Mei a arătat spre o mică geantă de toaletă de pe pat şi Björn a deschis-o şi a zâmbit. Acolo erau lucruri foarte amuzante şi, ridicând nişte cătuşe negre, învelite în piele, i-a spus:
- Mmmm, iubito... asta mă excită tare mult.
După ce i le-a pus fără întârziere, i-a scos pantalonii de pijama pe care i-a împrumutat şi, când a văzut-o complet goală de la brâu în jos şi cu cămaşa deschisă, a stins lumina, pentru a rămâne în întuneric şi, pregătit să o epuizeze, urcându-se cu ea în pat, i-a spus:
- Pune-te în genunchi pe pat şi desfă-ţi coapsele... Mai mult... mai mult.
Odată ce ea s-a aşezat aşa cum şi-a dorit el, i-a pus o mână în jurul taliei şi, apropiindu-şi gura de a ei, i-a şoptit:
- Nu vreau să te mişti, ai înţeles?
Mei a dat din cap aprobator, dar când i-a simţi degetele între picioare, s-a mişcat şi Björn, plesnind-o cu mâna sa liberă, a insistat:
- Am spus să nu te mişti!
- Nu pot, s-a plâns ea, ajustându-şi privirea la întuneric.
Protestul acela l-a făcut să zâmbească pe Björn, care,
introducându-i un deget în interior, a anunţat:
- Vreau să te masturbez. Ce zici?
Cu gura lipită de a lui, Mei şi-a despărţit buzele pentru a spune ceva, dar cuvintele nu i-au ieşit, a reuşit să scoată doar un geamăt. Björn i-a şoptit:
- Ei bine... văd că eşti OK cu asta. Pune-ţi mâinile în jurul gâtului meu. Va fi mai confortabil pentru tine.
- Scoate-mi cătuşele.
- Nu... nici măcar să nu visezi la asta! Şi, introducând două degete în ea, dându-i încă o palmă peste fund, el i-a şoptit: Haide... fă ceea ce îţi cer!

Surprinde-mă[1]. ^

Dornică de acel joc, cu mâinile încătuşate, a făcut aşa cum i-a cerut, în timp ce simţea că ritmul posesiei lui Björn creştea. Degetele lui s-au mişcat în interiorul şi în afara corpului ei, în timp ce degetul mare o freca pe clitorisul umed, deja inflamat, şoptindu-i deasupra gurii.

Nu juisa

- .Björn... nu ştiu dacă o să...
- Îţi ordon să nu juisezi, ai înţeles, Mei?

Cuvintele, privirea lui, tonul sibilant al vocii sale şi mişcările energice din centrul dorinţei sale au iacut-o să geamă şi să-i umezească mâna cu sucurile ei. Iar când a auzit zumzetul uşor al vibratorului, a crezut că va muri.

- Acum mă voi juca cu clitorisul tău şi nu te vei mişca.
- Björn...
- Nu vei strânge picioarele şi îmi vei permite să mă joc şi să te masturbez, pentru că eu sunt cel care conduce jocul şi cel care ordonă în acest moment, ai înţeles?

Mei a consimţit, dar, de îndată ce vibratorul i-a atins clitorisul umed, ea s-a mişcat. Björn a retras dispozitivul şi, dându-i o palmă, a avertizat-o:

- Dacă te mişti din nou, te leg cu cătuşele de pat.
- Björn... nu pot... nu pot să nu mă mişc.
- Trebuie să o faci. Şi, zâmbind, a adăugat: Cel mult, îţi permit să gemi în urechea mea. Nimic mai mult.

Din nou, dispozitivul s-a apropiat de clitorisul ei umezit şi, de data aceasta, a contracarat ceea ce simţea cu un geamăt şi cu o muşcătură în umărul lui.

- Aşa... muşcă-mă, dar nu te mişca. Să ne jucăm cu fantezia, închide ochii şi imaginează-ţi că încă doi bărbaţi şi cu mine suntem cu tine în pat. Vrem să te masturbăm mai întâi şi apoi să ţi-o tragem. Dar, până nu faci ceea ce vrem noi, nu vom face ceea ce îţi doreşti.

Fantezia, ceea ce îi spunea şi plăcerea imensă şi arzătoare pe care i-o oferea acel vibrator au facut-o să tremure şi, când credea că va juisa, Björn observa şi îl retrăgea.

- încă nu... încă nu.

în ciuda întunericului din cameră, el putea vedea plăcerea de pe chipul ei. Zâmbea la gemetele ei frustrate, de fiecare dată când scădea intensitatea şi nu o lăsa să termine.

- Stai, Mei... nu vreau să termini încă. Vreau să ne dai mie şi acestor doi bărbaţi gemetele tale, ţipetele tale, mişcările tale, atunci când simţi că orgasmul te va ajunge din urmă, dar nu vreau să juisezi... încă nu.

încătuşată, stârnită, înnebunită, înfierbântată şi cu mâinile în jurul gâtului său, şi-a înfipt degetele în pielea lui şi a implorat:

- Nu pot... Lasă-mă să fac asta...

Björn s-a oprit din nou. A sărutat-o. I-a devorat buzele, limba, respiraţia şi, când a simţit că trupul ei nu mai tremură, i-a şoptit, aşezând vibratorul înapoi, în centrul plăcerii:

- Nu... încă nu, scumpo...

Tensiunea din corpul lui Mei s-a contractat din nou. A încercat să nu se mişte, dar a fost imposibil. Corpul ei a reacţionat la acel atac şi s-a împins spre vibrator, în căutarea unor senzaţii delirante.

- Aşa îmi place... Da... împinge-te în mine.

A facut-o din nou, când Björn i-a şoptit:

- în altă zi voi pune pe altcineva să te masturbeze, ca să mă pot bucura de expresiile tale sută la sută. Ce zici?

- Da, da...

A urmat un alt geamăt al ei, iar el, încântat, a vorbit din nou:

- Mi-am dat seama că te înnebuneşte să mă joc cu clitorisul tău, nu-i aşa?

- Da... oh, da...

- Mi-am amintit că am o prietenă, Diana, care iubeşte cli- torisurile. Femeile care au fost cu ea au ejaculat de o mie de ori, din plăcerea pe care le-a oferit-o cu limba şi cu mişcările ei minunate. Ţi s-ar părea o idee bună ca în altă zi să te dezbrac pentru

ea, să îţi desfac picioarele şi să îi cer să te mănânce? Dacă îmi permiţi, eu îţi voi oferi toate acestea.
Vibratorul, alături de cuvintele lui Björn, au înnebunit-o pe Mei. Imaginea a ceea ce-i propunea era ceva pervers. De la moartea lui Mike, nimeni nu a avut puterea de a-i oferi aşa ceva.
Când se juca, ea doar se oferea oricui îşi dorea. Şi, faptul că un bărbat ca el îi propunea acel joc, a facut-o să se răstească:
- O să mi-o plăteşti... îţi jur, Björn. Bineînţeles... bineînţeles că mi-o vei plăti... nu te îndoi de asta.
Cu un zâmbet care în acel moment i s-a părut crud, a oprit din nou ritmul şi întreg trupul ei a tremurat. Nu o lăsa să atingă punctul culminant şi, privindu-l în întunericul din cameră, i-a şoptit:
- O să te omor... o să te omor.
Björn a izbucnit în râs şi a urcat din nou puterea vibratorului.
- Nu mi-ai răspuns, pot să te ofer şi altora?
- Da...
- îţi voi deschide picioarele şi le voi oferi acces la interiorul tău. Vrei asta?
- Da... da... nu te opri.
- îmi dai voie să fiu proprietarul corpului tău?
-Da... da...
înnebunit de dăruirea ei, şi-a înfipt degetele în spatele ei şi a încetinit vibratorul, în timp ce Mei se ruga de el. Obrajii îmbujoraţi, respiraţia şi privirea ei îl rugau strigător când, extrem de excitat, i-a şoptit:
- Eşti foarte umedă, încătuşată, excitată de tot ceea ce ţi-am spus şi deschisă pentru mine. Atât de mult, încât cred că voi ejacula înaintea ta. Dar nu îţi face griji, îţi voi oferi un orgasm minunat. Vreau să te sprijini pe mine şi să-ţi înăbuşi ţipătul, muşcându-mi umărul, bine?
Mei a consimţit şi, sprijinindu-şi bărbia pe umărul lui, a observat cum puterea vibratorului creştea şi l-

Surprinde-mă[1]. ^

a aşezat acolo unde îşi dorea cel mai mult. A simţit cum o limbă de foc devastatoare a urcat prin corpul ei, arzând-o din cap până-n picioare, şi, în acel moment, Björn i-a cerut:

Acum, Mei! Juisează pentru mine!Auzindu-l, s-a cutremurat într-un spasm incredibil de plăcere. Limba de foc a explodat în interiorul ei şi, aşa cum el i-a cerut, şi-a pus gura pe umăr şi l-a muşcat, pentru a-şi înăbuşi strigătul de plăcere, în timp ce s-a zvârcolit şi s-a bucurat de un orgasm splendid şi minunat.
Dur ca piatra în urma spectacolului senzual pe care i l-a oferit Mei, Björn a sărutat-o pe gât, i-a scos cătuşele, în timp ce gemea, şi i-a spus, punându-şi un prezervativ:
- întoarce-te şi oferă-te mie.
Fără să vorbească, Mei a făcut ce i-a cerut. S-a aşezat în patru labe şi Björn, fără nicio rezistenţă, a penetrat-o. Era lubrifiată şi foarte excitată de orgasmul pe care l-a avut cu câteva secunde înainte. El a apucat-o de şolduri în mod posesiv şi s-a împins în ea în timp ce amândoi gemeau sălbatic. Preluând controlul, a intrat în ea din nou şi din nou. Plăcerea era imensă, amândoi îi erau devotaţi.
- Da... da... nu te opri!
- Nu, scumpo... de data asta nu mă voi opri.
Totul era în creştere. Ritmul gemetelor, desfătarea, intensitatea. Totul era perfect între ei doi până când, dintr-odată, Björn a observat cu coada ochiului cum uşa camerei se deschide şi intră o siluetă mică.
Sami!
Uimit, dintr-odată, fără să ştie de ce, i-a dat lui Mei o palmă peste fund, care a răsunat în cameră, şi, dând câteva împunsături care i-au scos penisul din interior, a strigat:
- Haide... căluţule... haide! Diiii!
- Björn, ce faci? a protestat ea.
- Diiiiiiii! Haide, fugi, căluţule!
Mei, primind încă o palmă puternică care a usturat-o, s-a uitat înapoi şi a strigat:
- Eşti prost?!

El, neştiind cum să-i spună că fiica lui se uita la ei, a strigat:
- Diiiiiiiii! Haide, căluţule... continuă. Haideeee.
- Björn, a strigat Mei, neînţelegându-l, până când, dintr-odată, o voce subţire în întuneric a strigat:
- Mami...
Lui Mei i-a îngheţat sângele în vene.
Fiica ei i-a prins?
Blocată, nu a ştiut ce să răspundă, în timp ce observa cum Björn punea cearşafurile între trupurile lor. Fără întârziere, a îmbrăcat apoi o pereche de boxeri, a aprins lumina şi, atrăgând toată atenţia fetiţei, astfel încât mama ei să se poată îmbrăca, a spus, ridicându-se:
- Bună, prinţeso! Noi ne jucam de-a căluţii.
Mei, încinsă de toate, şi-a pus chiloţii, şi-a închis cămaşa şi, când s-a uitat la fiica ei, ea, înveselită, a ţipat, aruncându-se pe pat:
- Şi eu vreau să mă joooooooc!
Mei şi Björn s-au privit. Ce captură! Dar a luat-o rapid pe fetiţă, a aşezat-o pe spatele mamei ei şi a spus:
- Hai, Sami... spune-i căluţului să alerge.
O jumătate de oră mai târziu, după ce au călărit cu ea pe spate, s-au jucat de-a căluţii şi au epuizat-o, au reuşit să o adoarmă pe fetiţă între ei. Mei s-a uitat la Björn şi i-a şoptit:
- îmi pare rău.
El, amuzat de cele întâmplate, a oftat, iar Mei a adăugat:
- După cum ai văzut deja, a avea o fetiţă limitează multe lucruri.
Björn a râs. Niciodată în viaţa lui nu a avut parte de o întâlnire ca aceasta cu o femeie. Şi, aplecându-se în lateral pentru a-i face loc lui Sami, în timp ce cu o mână îi mângâia părul lui Mei, i-a spus:

- Să nu-ţi pară rău pentru nimic, scumpo. Dar da: îmi datorezi o cavalcadă, căluţule!
Amândoi au zâmbit. Ceea ce s-a întâmplat a fost suprarealist, iar Mei, atingându-şi pandantivul cu căpşuna, i-a spus:
t® 222
- Te asigur că, ceea ce intenţionez să fac cu tine, cât de repede pot, îţi va plăcea mai mult decât căluţul.
- Mmmm... drăguţo... faptul de a şti acest lucru... mă excită. Fericită, Mei a închis ochii. Chipul lui în ziua în care îl va
putea surprinde avea să fie bombă, s-a gândit ea.
- Cred că ar fi mai bine să dormim, a sugerat Bjorn. După douăzeci de minute însă, era încă treaz. Era prima
dată când dormea cu o fetiţă în pat şi îi era teamă să nu o strivească. în mod curios, s-a uitat în întuneric la micuţa Sami, care adormise, ghemuită în el, apoi a privit-o pe Mei, care stătea întinsă pe spate, cu ochii închişi. în acel moment, ea i-a deschis, l-a privit şi l-a întrebat:
- Ce se întâmplă?
- Nu pot să dorm. Amuzată, a glumit:
- Linişteşte-te, James Bond, promit că nu te voi sufoca cu perna în timp ce dormi.
Auzind asta, şi-a acoperit gura, pentru a nu râde în hohote. Fără să se gândească de două ori, s-a ridicat din pat, l-a înconjurat şi s-a dus unde era Mei, care îl privea fără să înţeleagă ce face. A tras cearşafurile, a rugat-o să nu spună nimic, a ridicat-o şi a dus-o în baie. Odată ce a închis uşa, a eliberat-o, în timp ce ea, amuzată, l-a observat şi el i-a spus:

Ironwoman... scoate-ţi chiloţii, acum! c

C/ âmbătă, Björn şi Mei s-au întâlnit acasă la Judith, dar amândoi au ascuns ce era între ei, deşi Sami era mai afectuoasă cu el decât de obicei. Björn, fiind conştient de acest lucru, a încercat să nu se afle în câmpul vizual al fetiţei. Dacă ar fi continuat astfel, ar fi fost descoperiţi.
Judith s-a îngrijorat pentru prietena ei, când a văzut că avea o tăietură pe frunte, şi a rămas fără cuvinte aflând ce s-a întâmplat.
Björn, care asculta, ar fi vrut să povestească cât de mult l-a impresionat, dar nu a putut. Dacă s-ar fi inclus în poveste, toată lumea ar fi aflat că sunt împreună. Aşa că a făcut tot ce a ştiut şi, pentru a se simţi inclus în conversaţie, a provocat-o:
- Sigur nu ai fost tu cea care a provocat accidentul?
Mei s-a strâmbat la auzul acelor vorbe şi, ca semn de disconfort, i-a spus:
- Păcat că nu ai fost tu cel implicat.
El, amuzat, s-a uitat la ea şi, pe un ton glumeţ, a răspuns:
- A vorbit iubita lui Thor. Unde ţi-ai lăsat ciocanul?
- Dacă nu taci, îl vei găsi în capul tău, inteligentule!
Micuţa Sami, care alerga în timpul acela, s-a oprit lângă
Björn şi, luându-l de picior, a întrebat:
- Ne jucăm de-a căluţii?
Mei, auzindu-şi fiica şi văzându-i blocajul, şi-a luat fetiţa şi a spus:

- Sami... de câte ori trebuie să-ţi spun să nu atingi căcuţa?
- Eşti nepoliticoasă! a protestat Björn.

Judith le-a aruncat o privire contrariată. De ce trebuiau să fie mereu la fel? Şi a intervenit, încercând să calmeze spiritele.

- Vă rog... de ce nu fumaţi pipa păcii?

Mei şi-a încurajat fiica să alerge după o minge, a izbucnit în râs şi, cu un chip deranjat, a răspuns:

- Cianură i-aş pune eu în pipă.

Björn, ridicând sprâncenele, s-a uitat la prietenul lui, Eric, care îi privea, şi i-a spus:

- Pe lângă faptul că este încăpăţânată şi arogantă, mai este şi criminală? Dragă Jud, ce fel de prietenii sunt acestea?
- Björn, nu fi stupid! a protestat Judith.
- Eh... Jud, s-a plâns el. Nu mă insulta. A fost doar un co-

Mel, ignorându-l, s-a uitat la prietena ei nemulţumită şi a răspuns:

- Nu există comentarii stupide, ci doar oameni stupizi care le fac. Aşadar, treci peste, bine, Judith?

Björn a pufnit. Murea să o sărute. îl înnebunea cu obrăznicia ei. Dar a văzut ceva în ochii ei care l-a nedumerit şi, după ce şi-a intersectat privirea cu prietenul său, Eric, care zâmbea lângă el, a spus în şoaptă:

- Ţine minte, când vine ea, fii un bun prieten şi nu mă invita.

Eric a izbucnit în râs.

în timpul mesei, fiecare s-a aşezat la un capăt al acesteia şi s-au dedicat schimbului obişnuit de replici răutăcioase. Judith nu ştia ce să facă. Voia ca prietenii ei să se înţeleagă, dar a fost imposibil. Aceştia au refuzat.

- Dă-mi năutul, Judith, a rugat-o Mei.

Ea, încântată, a facut-o şi, în timp ce prietena ei se servea, l-a auzit pe Björn spunând, cu o anumită siguranţă:
- Dacă mai rămâne ceva, mi-ar plăcea să mă servesc şi eu.
Mei, auzindu-l, s-a uitat la el şi, lăsând tava, s-a răstit:
- Iată-l aici, drăguţule... tot pentru tine.
Marta, sora lui Eric, care a venit împreună cu iubitul ei, Arthur, uimită de cât de nepoliticos era Björn cu acea fată, a întrebat, apropiindu-se de cumnata ei:
- Dar ce este în neregulă cu aceştia doi?
Enervată, Jud s-a uitat la ei şi a spus, în şoaptă:
- Pe scurt, nu se suportă.
Apoi l-a privit pe soţul ei dându-i lui Mei o sticlă de şampanie pentru a o deschide.
Poc!
- La naiba!
Sunetul dopului desfăcut urmat de acel, „La naiba!" i-a făcut pe toţi să se uite şi să râdă când au văzut că dopul sticlei i-a lovit obrazul lui Björn.
- Vrei să mă laşi chior?
Mei, îngrozită de faptul că nu şi-a dorit să facă asta, l-a privit cum se ridică şi se îndreaptă spre baie. Eric l-a însoţit. Judith, surprinsă de acest atac direct, s-a uitat la prietena ei şi a spus:
- Mei, am priceput că nu vă înţelegeţi, dar dopul doare.
- Jur că nu am vrut să-l lovesc. A fost o coincidenţă.
Câteva minute mai târziu, s-au întors de la baie, iar Björn,
privind-o, a strigat:
- Ce-ar fi să gândeşti înainte de a acţiona?
Mei a vrut să-şi ceară scuze, să-i spună că nu a intenţionat să facă asta, să-i sărute obrazul rănit, dar văzându-i expresia, a răspuns la rândul său:
- Vrei un leucoplast cu prinţese?

Björn, uimit, a vrut să-i răspundă, când Eric a intervenit:
- Gata, prieteni. Să ne continuăm petrecerea pe pace.
Douăzeci de minute mai târziu, când Mei a putut vedea căJudith nu era atentă, i-a trimis lui Björn un mesaj pe telefon: „îmi pare rău. Nu am vrut să te lovesc." Acesta a zâmbit şi a scris: „Eşti sigură că nu ai intenţionat să mă laşi chior?" De dincolo de masă, ea s-a îmbufnat şi a continuat: „Dacă aş fi vrut să te las chior, nu aş fi dat greş!". Citind asta, Björn a trebuit să facă un efort ca să nu râdă şi, cu atât mai mult, să nu meargă să o sărute în faţa tuturor, aşa cum şi-a dorit. Pe tot parcursul zilei, şi ascunzându-se de toţi, au comunicat prin mesaje pe telefoanele mobile şi, în ultimul moment, el a întrebat-o prin aceleaşi mijloace: „Vii la mine acasă în seara asta?"
La primirea acestui mesaj, ea a răspuns:
„Nu. Persoana care rămâne cu Sami e plecată astăzi."
Chipul lui Björn s-a încruntat citind acest mesaj. Îşi dorea să fie cu ea şi, după ce s-a încruntat la ea din celălalt capăt al salonului, a insistat:
„Vin eu la tine acasă."
Ea a răspuns imediat:
„Nu."
Enervat de refuzul ei, a pufnit. Mei l-a privit, în timp ce el îi scria:
„întreab-o pe Judith dacă ştie pe cineva."
La primirea acelui mesaj, Mei a răspuns:
„Nu-mi las fiica cu oricine."
Björn, surprinzând-o, a scris rapid:
„Fie o întrebi tu, fie o întreb eu."
Incomodată de situaţia aceasta, ea a vrut să-i răspundă, când Judith, care se întorcea după ce şi-a luat rămas-bun de la cumnaţii ei, văzând-o tastând pe mobil, a întrebat curioasă:
- Cu cine comunici prin mesaje?

Melanie, conştientă că toată lumea o privea, punând telefonul mobil deoparte şi oferindu-i fiicei sale o păpuşă pe care i-a cerut-o, a răspuns:
- Cu un enervant care vrea să ne întâlnim diseară.
în acel moment, Björn s-a aşezat lângă ele şi i-a şoptit:
- Bietul om, mi-e milă de el. Nu ştie ce face.
- Björn... a protestat Judith, iar Mei, privindu-l fix, s-a răstit: • - Există bărbaţi care apreciază o femeie adevărată... puiule.
- Există bărbaţi pentru toate... drăguţo, a spus el, în glumă.
Judith, neîncrezătoare, punându-se între ei, s-a uitat la Mei
şi a întrebat-o:
- Te vei întâlni cu acel bărbat?
-Nu.
- Hei... ce pandantiv original, în formă de căpşună. Are până şi ciocolată, a râs Judith.
- Este un cadou, a spus Mei, în şoaptă, dându-şi seama că pandantivul a atras atenţia.
Eric, văzând ce a observat soţia lui, a clipit. Mai văzuse undeva acea bijuterie şi, uitându-se la prietenul său, care se ascundea, a exclamat:
- Uau... o căpşună cu ciocolată, cât de original!
Björn, dându-şi seama că l-a prins, i-a cerut din priviri să tacă.
Trei secunde mai târziu, văzând că Mei nu avea de gând să întrebe ceea ce i-a sugerat, pentru a-i atrage atenţia lui Judith, a spus:
- Ce se întâmplă, Ironwoman, nu ai cu cine să-ţi laşi prinţesa în seara asta?
Enervată de insistenţele sale, ea s-a răstit:
- Asta nu te interesează pe tine, idiotule.
Fără să-i lase răgaz şi dispus să-şi atingă scopul, el a insistat:

- Eu aş face pe dădaca, dar am o întâlnire cu o femeie frumoasă şi nu o voi rata pentru nimic în lume.
- Uh... uh... uh... Tu ai fi ultima persoană din lume pe care aş alege-o pentru a avea grijă de fiica mea.
- Poate că am mai multă grijă de ea decât crezi.
- Mă îndoiesc de asta.
- Dacă vrei, las-o pe fetiţă în seama mea, spuse Judith, la auzul acestor vorbe. Ştii că la noi va fi bine şi mâine, când te vei trezi, poţi veni să o iei.

O noapte întreagă doar pentru ea, era o idee care o atrăgea şi, din privirea lui Björn, ştia că şi el simte acelaşi lucru, dar, cu toate acestea, ea a răspuns:

- Nu... nu cred că este o idee bună.

Eric, care până acum a tăcut, s-a uitat la ea şi a insistat:

- Aici o vom îngriji ca şi cum ar fi cu tine. Nu fi prostuţă şi ieşi în seara asta ca să te distrezi.

Björn, dornic să pună paie pe foc, şi-a privit prietenul:

- Cât de puţin solidară eşti cu acel biet bărbat. Eşti sigură că faci ceea ce trebuie? Vedeţi că Superwoman este capabilă să-l lovească şi poate rămâne traumatizat.
- Gata cu vorbele, a insistat Judith, dornică să-l omoare pe bunul ei prieten, Björn. Sami rămâne cu noi în seara asta.
- Dar...
- Mei, a întrerupt-o Judith, ieşi cu bărbatul acela în seara asta şi distrează-te. O meriţi! a zis şi, uitându-se la Björn, a adăugat: Şi tu taci, mă enervezi şi, până la urmă, cea care îţi va trage una voi fi eu.
- Prietene, a intervenit Eric, am tăcut pentru tine. Aminteşte-ţi că este gravidă şi hormonii ei sunt alteraţi!

Björn a izbucnit în râs. Lucrurile s-au aranjat aşa cum şi-a dorit şi, ridicându-se, a spus:
- Plec. Am stabilit să mă văd cu o frumusețe care, în loc de lovituri, mă va umple de sărutări când mă va vedea.
- Sărăcuța, a spus ironic Mei. Ce stomac trebuie să aibă.
Judith a izbucnit în râs şi Björn s-a răstit:
- Pentru informațiile tale, ştiu din surse foarte precise că mă place.
- Eşti sigur?
- Foarte sigur... frumoaso. Mai mult, s-ar putea chiar să o duc la echitație.
- Noaptea? a întrebat Judith, surprinsă.
A zâmbit şi, fără să vrea să se uite la Mei pentru a nu izbucni în .râs, a răspuns:
- Să călăreşti sub lumina lunii este minunat.

Mei i-a aruncat o privire rapidă, prin care i-a făcut cu ochiul. Amuzată, a încercat să nu râdă. Ce mincinos

!Câteva secunde mai târziu, cele două femei s-au ridicat şi Eric, uitându-se la prietenul său, care şi-a îmbrăcat o haină de piele, a întrebat:
- Căpşună cu ciocolată?
Björn, văzând că fetele nu îi auzeau, a răspuns:
-Taci!
Eric a zâmbit şi, apropiindu-se de el, a insistat:
- Ce ai cu Mei?
- Păstrează-mi secretul, prietene, vom vorbi.
Eric a încuviinţat şi i-a spus:
- Bineînţeles că vom vorbi, dar, aşa cum spune soţia mea, în primul rând: gândeşte-te ce faci. Şi în al doilea rând: te asigur că Jud va uni în curând punctele şi, când va afla, vei tremura că i-ai ascuns-o!
Douăzeci de minute mai târziu, când Mei şi-a scos maşina din parcarea prietenilor ei, nu a fost surprinsă să vadă că Björn o aştepta, la câteva străzi mai în faţă.
- Urmează-mă. Vom pune ambele maşini în garajul clădirii mele, a indicat el, din maşină, când Mei a venit lângă el.
-Nu.
Fermitatea din vocea ei i-a confirmat că ceva i se întâmpla în acea noapte şi a întrebat:
-De ce?
- De-aia, punct.
Fără să se uite la el, şi-a aprins o ţigară. Björn a întrebat, văzându-i chipul:
- Ce se întâmplă cu tine?
Melanie a pufnit. Era aniversarea ei cu Mike. Ar fi fost a şasea, dar nedorind să-i spună adevărul, i-a zis:
- Nimic. Nu mi se întâmplă nimic.
Negativitatea ei l-a surprins şi, coborând din maşina lui, s-a apropiat de a ei şi a întrebat-o:
- Nu vrei să mergi la mine acasă?

Mei a clătinat din cap dezaprobator şi, coborând din maşină, după ce a trântit portiera, i-a spus:
- Ţi-am zis că vreau să fiu cu Sami. De ce a trebuit să insişti?
- Pentru că vreau să fiu cu tine, să te sărut, să te ating şi să călăresc în lumina lunii.
Acele cuvinte atât de intime, atât de speciale, i-au atins inima; când el s-a apropiat mai mult, i-a pus o mână pe piept şi a lămurit:
- Nu vreau nimic mai mult decât sex cu tine, nu te îndoi în privinţa asta.
- Dar despre ce vorbeşti? a întrebat Björn, nedumerit.
- Rolul de iubită, şi aşa, ţi-am spus deja că nu e potrivit pentru mine, a clarificat Mei cu furie. Una este să mă distrez bine cu tine şi alta să îţi ofer exclusivitate. Aşadar, dacă vrei să fim împreună, mergem într-un club swap şi ne distrăm.
Această propunere i-a zădărnicit în totalitate planurile lui Björn. îi plăcea sexul, dar Mei şi modul ei particular de a face dragoste l-au atras atât de mult, încât o dorea doar pentru el. Nedumerit, şi-a fixat ochii încântători asupra ei.
- Ai prefera să mergi mai degrabă într-un club decât la mine acasă?
- Da, a spus ea, scoţându-şi ţigara.
A vrut să protesteze, să se plângă. Dar, în cele din urmă, a luat o gură de aer şi a întrebat:
- Eşti sigură că nu este nimic în neregulă cu tine?
- Tocmai ţi-am răspuns acum cinci secunde.
Cu o răbdare impresionantă, Björn a consimţit şi, privind-o, a întrebat:
- Ce zici să sun pe cineva şi să mergem la mine?
Ea l-a privit.
- Serviciu la domiciliu?
Asta l-a făcut pe Björn să se amuze şi a răspuns:
- Am mulţi prieteni. Organizez petreceri acasă din când în când şi...

- Bine. Nu vreau să aflu mai multe. Dacă ai de gând să suni pe cineva, să fie bărbat şi să fie atractiv. Nu-mi pică bine oricine.
- O femeie, nu?

Iritată din pricina conversaţiei, Mei i-a spus, în cele din urmă:

- Hei, dacă vrei, cheamă o femeie pentru tine şi un bărbat pentru mine. Nu sunt geloasă.

Şi-a cântărit cuvintele. Sexul în patru era distractiv, dar a decis să-l lase pentru o altă zi. în cele din urmă, şi-a deschis telefonul mobil, a vorbit cu cineva şi odată ce a aranjat ca să se întâlnească acasă la el, în jumătate de oră, a anunţat, îndreptându-se spre maşina sa:

- Subiect rezolvat. Va fi o petrecere de trei persoane.
- Ai chemat un bărbat?
- Da. Acum, urmează-mă.

Când au ajuns, cei doi şi-au parcat maşinile în garaj şi, când au intrat în casă, Björn a sărutat-o şi i-a şoptit:

- Astăzi mi-aş fi dorit o noapte doar cu tine.

Mei a consimţit. Şi ei i-ar fi plăcut asta, dar nu voia să se aţşeze de tipul acela chipeş: dacă l-ar fi lăsat să intre în viaţa ei, cu siguranţă i-ar fi frânt inima. Prin urmare, zâmbind, l-a sărutat şi i-a şoptit:

- Hai să ne simţim bine. Lasă exclusivităţile!

în astfel de momente, răceala şi insolenţa ei îl lăsau fără cuvinte pe Björn. Orice femeie, dintre cele pe care le cunoştea, ar fi ucis pentru o noapte singură cu el, dar nu şi Mei. Acest lucru făcea diferenţa între ea şi celelalte. A vrut să protesteze, dar, în cele din urmă, privind-o fix, a spus:

- Voi face eu regulile jocului, bine?

Ea a zâmbit şi, amuzată, a fost de acord:

Bine, dar să nu devină o obişnuinţă.O jumătate de oră mai târziu, a sunat interfonul casei şi, când a intrat Cari, l-a recunoscut şi a zâmbit. S-au salutat şi Björn s-a simţit dintr-odată agresiv. Era gelos?
A preparat repede câteva băuturi, în timp ce vorbeau, şi el s-a liniştit. Nu era prima dată când împărţea o femeie cu bunul său prieten Carl, dar de data aceasta ceea ce simţea, în timp ce ei doi vorbeau, era diferit şi a devenit neliniştit. Nu-i plăcea să se simtă aşa.
După ce a băut pentru a încălzi atmosfera, Mei a pus muzică pop, ca întotdeauna. Björn s-a uitat la ea, când a auzit că este Bon Jovi, şi ea, cu provocarea în privire, a zâmbit. Nu-i plăcea acel zâmbet rece şi ştia că ceva nu este în regulă. El a urmărit-o cu privirea şi a văzut-o scoţând din geantă o eşarfa închisă la culoare, pe care le-a arătat-o amândurora şi şi-a legat-o la ochi.
Björn s-a enervat. O cunoştea şi ştia ce înseamnă asta. De aceea, ridicându-se, s-a apropiat de urechea ei şi i-a şoptit:
- Ce faci?
- Mă bucur.
Enervat, a insistat:
- De ce faci asta?
Cu un ton al vocii care l-a îngheţat, ea a răspuns:
- Pentru că vreau să fiu alături de Mike azi.
Asta l-a jignit. L-a enervat şi, neputând să-i vadă ochii, s-a răstit:
- Am spus că eu fac regulile jocului.
- Şi tu le vei face, puiule... dar azi se joacă şi Mike.
Frustrat că nimic nu-i mergea, a fost tentat să pună capăt
jocului chiar în acel moment, dar dorinţa a fost mai puternică decât raţiunea. în cele din urmă, a luat-o de mână şi i-a cerut:
- Mei, stai jos.

Ea s-a aşezat. Cei doi bărbaţi au atacat-o de o pane şi de alta. Patru mâini i-au străbătut sânii, talia, picioarele, întinzându-le pentru a căuta centrul fierbinte al dorinţei ei. I-au ridicat fusta mini şi apoi, pe rând, şi-au înfipt degetele în peştera umedă, pentru a se bucura de ea şi pentru a-i oferi plăcere. Degete jucăuşe i-au înlăturat ţesătura fină a lenjeriei intime şi au asaltat-o, în timp ce îi spuneau lucruri fierbinţi, excitând-o.

- Îţi place ce-ţi spunem, Mei? a întrebat Cari.

Ea a încuviinţat, iar Björn, înnebunit de perversitatea momentului, s-a ridicat de pe scaun. Mei îl înnebunea. Era neräbdător ca un şcolar. Fără întârziere, a îngenuncheat pe podea şi, smulgându-i lenjeria intimă, i-a cerut:

- Desfă-ţi picioarele mai mult şi oferă-te mie.

Ea a făcut asta, iar gura lui s-a dus direct acolo unde i-a ordonat. Aşezându-se pe canapea, s-a dăruit plăcerii jocului, în timp ce Cari i-a deschis cămaşa şi, trăgându-i sânii peste sutien, i-a ciugulit, i-a mângâiat, i-a strâns. înnebunit de dorinţă, a început să-i sugă sfârcurile cu desfătare. Frenetică şi extrem de excitată de ceea ce îi făceau acei doi bărbaţi, Mei s-a mişcat cu poftă şi a oftat, în timp ce Björn şi-a continuat atacul devastator şi a controlat ceea ce făcea Cari.

Temperatura din cameră a crescut, iar Björn, total implicat în joc, a pus-o în picioare, i-a scos fusta, i-a descheiat sutienul şi, când rămas complet goală, uitându-se la eşarfa care îi acoperea ochii, i-a indicat:

- Mei... pune-te în genunchi, pe covor.

Fără ezitare, ea s-a supus şi apoi i-a luat eşarfa. Voia să se uite la ea şi voia ca ea să se uite la el. Nu era pe cale să o împartă cu Mike.

Lui Mei nu i-a plăcut asta şi, după ce şi-a fixat privirea enervată asupra lui, fără a fi nevoie să vorbească, a acţionat. Ea şi-a îndreptat mâinile spre curele, le-a descheiat pantalonii, le-a dat jos boxerii şi a atins cu blândeţe acele erecţii dure şi jucăuşe care erau doar pentru ea.

Cu încântare, le-a mângâiat şi le-a sărutat vârfurile penisurilor, înainte de a le pune în gură şi de a le gusta. Cei doi au eliberat un geamăt viril, care i-a făcut pielea de găină lui Mei şi cu atât mai mult când i-a simţit mâna lui Björn pe cap, cerându-i să nu se oprească.

Au continuat astfel mult timp, până când el a ordonat:

- Cari, masturbeaz-o.

Prietenul lui a îngenuncheat în spatele ei, pentru a-i atinge fundul, a muşcat-o de spate şi şi-a trecut limba peste tatuaj, în timp ce Mei a continuat să lingă cu încântare penisul întărit şi erect al lui Björn. Excitat să vadă cum se mişca tatuajul pe spate la atacul lui Carl, Björn a tras-o de păr, astfel încât să se uite la el, şi-a fixat ochii mari şi albaştri asupra ei şi i-a spus:

- Sunt Björn... uită-te la mine.

Acest ordin, în loc să o înfurie, mai degrabă a excitat-o. între timp, Cari a început să o masturbeze din spate. Şi-a pus două dintre degete în vaginul umed şi a început să le mişte, în timp ce ea gemea, se mişca şi încerca să continue să sugă ceea ce Björn i-a cerut.

Retrăgându-se din gura ei, i-a plăcut să-i privească faţa, în timp ce altul îi excita corpul. El a urmărit cum gura, buzele, sânii i se mişcau necontrolat la atacul erotic şi, când nu a mai putut rezista, şi-a pus prezervativul, a făcut schimb de locuri cu Cari şi, în timp ce el pătrundea energic în vagin, iar ea se contorsiona simţindu-i imensa erecţie, i-a ordonat:

- Deschide-te pentru mine.

Ea, excitată, a făcut ceea ce i-a cerut şi, după ce i-a dat o palmă peste fiind, Björn i-a cerut:

- Oferă-te. Haide... împinge-te în mine.

Mei s-a împins înnebunită. Dar ea ştia ce face el: o împiedica să se gândească la Mike într-un astfel de moment şi a continuat să-i vorbească, în timp ce el pompa mereu în interiorul ei:

îţi voi întinde picioarele pentru Cari mai târziu, deoarece ştiu că îţi place şi îţi doreşti. Te voi oferi lui, numai lui, şi apoi ţi-o voi trage, până când îmi vei striga numele. În seara asta doar eu şi Carl vom fi cei care te vor face să ţipi de plăcere. Nimeni altcineva.în patru labe, Mei a încuviinţat. Björn a apucat-o de şolduri şi, cu mişcări delirante, a apropiat-o şi a îndepărtat-o pentru a o penetra din nou şi din nou din spate, în timp ce îi vorbea şi îi amintea că el era cel care o pătrundea şi nu altcineva.

- Mă simţi, Mei?
- Da, a strigat ea, observând mişcările sale energetice, căldura, grosimea lui.
- Spune-mi pe numele meu, i-a cerut el, pătrunzând-o din nou.

Ea a oftat. Plăcerea era intensă şi Björn a repetat din nou:

- Spune-mi pe numele meu.

Mei s-a opus şi el, fără să cedeze nici măcar o clipă, a intrat din nou cu furie şi i-a cerut:

- Spune-mi pe numele meu!
- Björn! a striga ea, în cele din urmă.
- Repetă, a insistat el.
- Björn!
- Din nou.
- Björn! s-a supus ea, între gemete.

încântat să o facă să trăiască şi să simtă realitatea, el a penetrat-o din nou şi, înnebunind-o, i-a şoptit:

- Da, dragă, da... sunt Björn, nu uita. Asta este între tine şi mine. Jocul nostru şi al nimănui altcuiva, ai înţeles?

Ea nu a răspuns şi Björn, solicitant, a insistat:

- M-ai auzit, Mei?
- Da... Da... Björn... Nu te opri. Nu te opri acum.

Acea rugăminte şi modul în care ea se arcuia pentru a-l primi l-au făcut să-şi accelereze ritmul. Voia să o fac să simtă. El voia ca ea să se bucure şi voia ca şi

el să se bucure. Gemetele lor s-au accelerat, până când, contractându-se, Mei a juisat.
S-a aşezat cu faţa pe covor şi sexul ei s-a deschis, când a simţit ultima lovitură a lui Björn, însoţită de suflarea lui şuierătoare de plăcere. Odată ce a ieşit din ea, fără să o lase o secundă, a întins-o pe spate. S-a uitat în ochii ei şi i-a simţit respiraţia grea. Acele jocuri le plăceau amândurora. Ii excita.
Sărutând-o posesiv pentru a clarifica faptul că el este cel care conduce jocul, a întrebat:
- Eşti gata pentru Cari?
Mei a consimţit şi Björn a spus:
- Cari...
Acesta, după ce asistase la toate şi deja cu prezervativul pus, era dur şi dornic să se joace cu ea. Când Björn s-a retras într-o parte, s-a poziţionat între picioarele lui Mei, şi-a ghidat penisul în umezeala care pulsa în faţa lui şi a pătruns-o rapid. Gemetele ei au inundat din nou camera şi Björn, aşezat lângă ea, şi-a aşezat gura pe a ei şi i-a şoptit:
- Da... bucură-te, dragă... Deschide-te pentru Cari. Haide... ţipă de plăcere! Vreau să te aud... vreau să văd cum te bucuri...
Mei a ţipat şi a închis ochii, iar el, luându-i bărbia în mână, i-a cerut:
- Uită-te la mine!
Ea l-a privit şi el i-a cerut din nou:
- Spune-mi pe nume.
Cu privirea fixată asupra lui şi conştientă de cine era, a fost de acord:
- Björn...
El a dat din cap aprobator. Ea era cu el şi el s-a răstit:
- Da, tu şi cu mine. Acesta este jocul nostru.
înfiorată de ceea ce vorbele lui au făcut-o să simtă, ea l-a apucat de gât şi l-a sărutat cu disperare. A deschis gura şi şi-a băgat limba înăuntrul ei, ceea ce aproape l-a făcut să-şi piardă minţile, cu un simplu

sărut. Fermitatea lui Mei în actul dăruirii l-a surprins şi a vrut să o răsfeţe aşa cum n-a mai răsfăţat niciodată o femeie.
Cari a continuat cu penetrările, în timp ce ei doi se sărutau. Fără să-şi ia ochii de la cei doi, şi-a trecut mâinile sub picioarele ei, pentru mai multă accesibilitate, şi a continuat cu propriul său joc. Văzând trupul gol al femeii predându-i-se, în timp ce prietenul său îi devora gura, l-a făcut să tremure şi, când nu a mai putut suporta, s-a lăsat dus spre punctul culminant, plonjând în ea pentru ultima oară în timp ce Mei s-a lăsat purtată şi ea de acesta.

Odată ce trupurile celor trei au încetat să respire cu dificultate, Cari a ieşit din ea, iar Björn, punându-se în picioare, a facut-o să se ridice, a luat-o în braţe şi a dus-o la duş. Când apa a început să se scurgă între ei, s-a uitat la ea şi i-a şoptit:

- Sunt tare şi ţi-o voi trage din nou.

Simţindu-l, ea a încuviinţat. Björn a rezemat-o de peretele duşului şi, fără să-şi dea drumul, şi-a îndrumat penisul în vaginul ei dilatat. Când a pătruns înăuntrul ei, Mei i-a şoptit, cu o voce scăzută:

- Björn.

Emoţionat, a consimţit. îi spusese pe nume fără ca el să i-o ceară şi, apucând-o de spate pentru a o aşeza, i-a şoptit, în timp ce o apăsa peste el:

- Da, Mei... eu sunt Björn.

Uitându-se unul în ochii celuilalt, respirau greu, în timp ce se apăsau unul pe celălalt şi se bucurau de acea senzaţie morbidă. Vaginul lui Mei se contracta, iar modul în care absorbea penisul lui Björn era fantastic şi grozav. Aşa au petrecut câteva minute, bucurându-se ca nebunii, până când el, deschizându-i fesele cu mâinile, i-a trecut un deget prin anus şi ea a şoptit:

- Cari.

Björn, care a văzut-o deja făcând sex anal la *Sensations,* a înţeles-o şi şi-a chemat prietenul. Când a intrat în baie, organizând jocul, i-a spus:

- în câteva minute te vreau în duş, cu noi.

Cari a dat din cap aprobator. I-a privit jucându-se sub apă, în timp ce penisul i se întărea şi, odată ridicat, şi-a pus prezervativul. Intrând în duş, a închis robinetul. Björn s-a mişcat şi a aşezat-o pe Mei între ei doi. Cari a început să o atingă şi Björn, excitat nebuneşte, i-a şoptit pe buze:

- Asta vrei tu.
- Da, a răspuns Mei, observând cum Cari îi masa fesele.
- Cari te pregăteşte, îţi place ce face?

-Da... da...

Plăcerea era imensă, iar gemetele răsunau în întreaga baie: perversiune în stare pură între cei trei. Vaginul lui Mei absorbea penisul lui Björn, iar Björn îşi încleşta dinţii şi încerca să nu se lase dominat de instinctele animalice care înfloreau în el. A trebuit să acorde degetelor lui Cari timp pentru a-i dilata puţin anusul şi, când nu a mai putut, s-a răstit:

- O să-ţi oferim ceea ce vrei, scumpo.
- Da, Björn... dăruieşte-mă.

Cerinţa ei l-a excitat până la nebunie. Faptul că şi-a auzit numele i-a oferit o plăcere reconfortantă, ştiind că Mei conta pe el. în cele din urmă, era jocul lui. Un joc în care ei erau protagonişti şi nu terţi.

Sărutări...

Limba lui Björn se încurca în a ei şi amândoi se bucurau de pasiunea şi de senzualitatea momentului, până când Cari a cerut:

- Björn, sprijină-te de perete şi deschide-o pe Mei.

Uitându-se în ochii ei, Björn a făcut ceea ce i s-a spus şi, cu penisul încă înăuntru, i-a apucat fesele şi a deschis-o pentru prietenul său. A predat-o. Cari şi-a pus vârful

penisului în anusul ei şi, încet-încet, a început să o pătrundă, în timp ce ea şi Björn s-au uitat unul în ochii celuilalt.
Mei a oftat şi Björn, urmărind-o încontinuu, a întrebat:
- Asta ai vrut?
- Da... Şi fără să-şi ia ochii de la el, i-a şoptit: îţi place să mă oferi. înnebunit de ceea ce îl făcea să simtă, Björn a zâmbit şi a consimţit:

îmi place, scumpo... mă înnebunește!Mei a consimțit și, când a simțit atingerea ambelor penisuri, unul lângă anus și celălalt lângă vagin, a oftat.

Bărbații nu au ezitat și fiecare s-a mișcat din poziția sa în căutarea plăcerii și a curiozității, în timp ce ea, în mijlocul celor doi, a oftat și l-a sărutat cu patimă pe Björn.

Plăcere...

Excitație...

Fantezie...

Aceste trei lucruri i-au umplut până la refuz și s-au bucurat de ceea ce le plăcea: sexul. Cu desfătare, Mei s-a contorsionat de bucurie între mâinile lor, oferindu-le acces în interiorul său din nou și din nou, în timp ce ei, în ritmul pe care fiecare îl marca, au pătruns-o, în căutarea punctului culminant.

Când totul s-a terminat și Cari a ieșit din ea, cu o privire i-a indicat prietenului său că se duce la o altă baie, ca să facă duș. Nu era necesar să spună mai multe. Cari știa că, odată ce jocul se termina, era în plus. Când Mei și Björn au rămas singuri la duș, el a dat drumul la apă, s-a uitat în ochii ei și a fost surprins când a auzit-o întrebând:

— Totul este în regulă?

A dat din cap aprobator și, în acel moment, ceva din inima lui s-a dezghețat: și-a amintit de prietenul său, Eric, și a zâmbit când a înțeles ce încercase să-i explice de multe ori despre Jud și despre el. Și, fără să știe de ce, tocmai în acel moment a înțeles totul. Chimia cu o femeie și tot ceea ce venea în urma ei s-a întâmplat atunci când s-a așteptat cel mai puțin, iar lui i s-a întâmplat cu Mei și nu avea de gând să o iroseasc㠔.

Jocurile fierbinți și perverse dintre ei trei au durat până la 4:00. Când Cari a plecat, Mei și-a făcut duș singură. Când a ieșit din duș, purtând

chiloţii şi sutienul, a început să-şi adune hainele şi Björn, privind-o, a întrebat:

- Unde te duci?

Fără să se uite la el, i-a răspuns:

- La casa mea. Cred că este deja târziu. După o tăcere apăsătoare, a întrebat:

- Ce-i cu tine în seara asta? Şi nu-mi spune nimic, pentru că nu mă păcăleşti. Ce se întâmplă?

- Björn...

- De ce ai vrut ca Mike să fie aici? De ce?

Ea a închis ochii. Comportamentul său de la începutul nopţii a fost teribil şi inacceptabil. Ridicând din umeri, i-a şoptit:

- Astăzi este aniversarea mea cu Mike.

- A fost, a spus Björn, categoric. A fost!... Ar trebui să începi să vorbeşti despre el la timpul trecut.

- Ştiu.

înfuriat de gândurile ei, a şuierat furios:

- Mike a plecat, Mei. Nu mai este aniversarea voastră. Când ai de gând să accepţi?

Ea nu a răspuns. Pur şi simplu a închis ochii şi a continuat să-şi adune hainele.

înnebunit de faptul că pleca, s-a gândit ce să facă. Voia ca ea să-şi petreacă restul nopţii cu el şi, fără ezitare, s-a îndreptat spre sistemul audio. După ce s-a uitat la mai multe CD-uri, a ales unul foarte special pentru el, unul pe care îl asculta mereu singur şi, când au sunat primele acorduri din piesa Feelings a lui Aaron Neville, era deja în spatele lui Mei, şoptindu-i la ureche:

- Vino...

Cu inima bătându-i puternic, a dat drumul hainelor pe care le ţinea şi s-a lăsat îmbrăţişată. Avea nevoie de asta.

Cântecul acela... Omul acela...

Acel moment...

Feelings, riothing more than feelings.

Trying to forget my feelings of Iove.
Teardrops rolling down on my face.
Trying to forget my feelings of Iove.
Timp de câteva secunde, au dansat pe acea melodie romantică şi minunată, unul în braţele celuilalt, până când Björn, aşezându-şi fruntea pe Mei, i-a şoptit:
- Iartă-mă că am vorbit cu tine aşa.
Ea a dat din cap aprobator şi, după câteva secunde, a răspuns:
- Iartă-mă tu pe mine că m-am purtat ca o idioată.
- Mei...
Tânăra a clătinat din cap şi Björn i-a căutat disperat gura, a sărutat-o cu forţă şi, când s-a despărţit de ea, i-a şoptit răguşit:
- Nu vreau să te gândeşti la el.
- Björn, eu...
- Tu şi cu mine. Aici suntem doar tu şi cu mine.
-Ascultă, Björn...
- Nu, dragă, ascultă-mă tu pe mine, a întrerupt-o el, înfruntând-o. Când eşti cu mine, vreau să te gândeşti doar la mine, la noi. Poţi spune că sunt egoist, dar când tu şi cu mine ne jucăm, cu alţii sau singuri, vreau să existăm doar tu şi eu. Mike este trecutul şi eu sunt prezentul, nu vezi?
Mei nu a răspuns. Nu a putut. A început să aibă sentimente speciale pentru el şi asta a speriat-o. Nu îşi putea permite. Nu trebuia. Nu a fost sinceră cu Björn de la început şi ştia că, mai devreme sau mai târziu, când va afla despre slujba ei, totul va exploda ca o bombă.
L-a sărutat. Ea i-a gustat buzele cu încântare şi, când s-a îndepărtat, el i-a cerut:
- Stai cu mine în noaptea asta.
- Nu...
- Nu pleca, a insistat el, răguşit.
- Nu pot.
- Ba da, poţi... bineînţeles că poţi.

Emoţionată de vocea lui şi de ceea ce simţea când era alături de el, l-a privit în ochi şi l-a întrebat direct:

Ce facem?Cântecul senzual a continuat, în timp ce ei, îmbrăţişaţi şi vrăjiţi de moment, s-au mişcat în ritmul acestuia. Şi cu ochii aţintiţi asupra ei, Björn, acel Casanova pe care femeile îl adorau, a răspuns:

- Nu ştiu ce facem, draga mea, dar îmi place şi nu mă voi opri, pentru că devii cineva foarte... foarte special pentru mine.

Mei a închis ochii şi a zâmbit. îi plăcea romantismul lui Björn. îi plăcea foarte mult.

Feelings, wo-o-o feelings.

Oh... oh...my darling.

Wo-o-o, feelings again în my heart.

El i-a adulmecat părul, în timp ce ea îl săruta pe gât. A îmbrăţişat-o cu disperare şi i-a absorbit mirosul. Fără să ştie cum sau de ce, această femeie l-a umplut complet şi el nu mai voia să stea departe de ea nici măcar o zi. Nici măcar o clipă.

Vrăjit de moment, a dus-o în pat, unde a continuat să o sărute. Voia să o răsfeţe şi să-i spună sute de lucruri pe care nu le-a spus niciodată, dar el însuşi era speriat de sentimentele lui. Totul mergea repede, prea repede şi trebuia să-şi muşte limba ca să nu mai spună ceva ce ar putea regreta.

Sărutări...

Tandreţe...

Dorinţă...

S-au răsfăţat în ritmul frumosului cântec. Fără nicio grabă... fără nicio pauză...

Când piesa s-a încheiat, a început una nouă, de asemenea, a lui Aaron Neville. De data aceasta Teil it like it is. Dacă piesa de dinainte era romantică, aceasta era cu atât mai mult.

încântată de delicateţea, de senzualitatea şi de perversiunea lui din acele momente, Mei a închis ochii, exact în momentul în care Björn îşi trecea buzele peste bărbia ei. Doamne... era delicios! Abandonată îmbrăţişărilor lui, l-a auzit şoptind:

- Voi face dragoste cu tine pe muzica mea. Pe muzica noastră.
- Eşti un romantic, a glumit ea, senzual.

El a dat din cap şi, periindu-şi nasul de al ei, i-a şoptit:

- Şi tu la fel, chiar dacă nu crezi.

Mei i-a zâmbit şi, atingându-i obrazul cu mâna, i-a spus:

- îmi pare rău pentru faza cu dopul... Nu am vrut să fac asta.

Fără să-i acorde vreo importanţă, Björn şi-a scos boxerii negri pe care îi purta, i-a aruncat şi, rupând învelişul unui prezervativ, a vrut să şi-l pună, dar ea a refuzat.

- Sigur?
- Da... vreau să-ţi şi să-mi simt pielea.

El a zâmbit şi Mei l-a sărutat.

De cât timp nu a mai făcut dragoste?

La începutul relaţiei sale cu Mike, totul era romantic. Dar, în ultimele dăţi, totul a fost rece şi rapid. A uitat romantismul, dar acolo era Björn. Un bărbat impresionant, care nu avea nicio legătură cu ea şi cu stilul ei de viaţă. Un bărbat la care nu s-a gândit niciodată că o va atrage şi care dintr-odată o răsfăţa, o mângâia, o distra în aşa fel încât o făcea să creadă din nou că dragostea există.

Săruturi gustoase. Săruturi suculente. Săruturi delicioase. Aşa o săruta Björn, în timp ce vocea senzuală a lui Aaron Neville umplea spaţiul şi acea intimitate fierbinte le atingea inima.

S-au privit tandru... S-au atins cu grijă...

Şi-au muşcat pasional buzele...

Comunicau fără să vorbească, în timp ce trupurile lor aprinse se atingeau şi, cu bucurie, se delectau în acel moment profund şi terifiant de magic dintre ei.

Björn şi-a lăsat corpul robust peste ea şi, cu grijă să nu o strivească, şi-a trecut gura peste fruntea ei,

peste obraji, peste gât, până când a ajuns la sâni. Ea a oftat.

Cu un tremur de emoţie, Mei şi-a împletit degetele în părul gros şi întunecat, l-a făcut să se uite la ea şi i-a cerut:

- Fă dragoste cu mine.

Cu ochii sticlind de pasiune, Björn a sărutat-o din nou, în timp ce ea şi-a lăsat mâinile pe spate şi şi-a înfipt degetele în el pentru a-l reţine. El, excitat şi înnebunit de ceea ce îl făcea să simtă, a tresărit. Cu mişcări deliberate, feline, i-a scos lenjeria intimă, care a căzut pe podea. Erecţia lui pulsa. Penisul său dur era pregătit pentru o nouă invazie şi nu a ezitat. S-a poziţionat la intrarea ei umedă şi captivantă, s-a uitat în ochii ei şi a pătruns în ea.

Mei s-a arcuit ca să-l primească şi ca să-l facă al ei, în timp ce amândoi s-au mişcat încet, în ritmul muzicii, iar gurile lor au fost încântate să muşte. Cu mişcări senzuale şi posesive, Björn s-a pus peste ea, iar Mei, delirantă, s-a deschis pentru a-l întâmpina în profunzime. Liniştiţi, fără să se grăbească şi uitându-se unul în ochii celuilalt, s-au potrivit unul în celălalt, în timp ce pielea lor s-a frecat şi s-a înroşit pentru momentul magic. Aşezându-şi mâinile pe pat, şi-a împins şoldurile înainte pentru a se adânci în ea care, apucându-l strâns de spate, i-a cerut cu o voce tremurândă:

- Nu te mişca.

Björn, scufundat în ea, s-a oprit şi a simţit cum vaginul ei îl absorbea, făcându-l să geamă de plăcere. Era delicios. Colosal!

- O, Doamne, iubito...

- Nu te mişca, l-a rugat ea, cu ardoare.

Sub farmecul momentului, Björn nu s-a mişcat. S-au bucurat de acea intimitate arzătoare, în timp ce trupurile lor stârnite înnebuneau de plăcere şi muzica continua. După câteva secunde, şi-a

apropiat gura de a ei şi i-a şoptit: . - îmi place mult de tine, Mei... Prea mult.

Ea nu a vorbit, a închis ochii şi a tremurat. Când tremură- turile ei s-au potolit, el s-a mişcat şi, adâncindu-se mai adânc în corpul ei, a eliberat din ea un geamăt dulce.Pofta a crescut în amândoi şi mişcările lor, secundă după secundă, au devenit mai rapide, mai puternice, mai exacte, mai pământeşti... amândoi aveau nevoie de ea. Când el a eliberat un geamăt de satisfacţie şi s-a scufundat complet, au atins punctul culminant în acelaşi timp şi Mei i-a şoptit: - Şi tu îmi placi mult, Björn... prea mult.

7

Mmm' ilele treceau, întâlnirile lor continuau şi în casa lui Mei erau întotdeauna flori. Pentru prima dată în viaţa ei, un bărbat îi oferea trandafiri adorabili, însoţiţi de mesaje vesele, care o făceau să râdă din tot sufletul.

în acea vreme, telefonul mobil al lui Björn suna tot timpul şi, fără ca el să-i explice, Mei intuia că sunt prietenele lui. Fără să spună nimic, îl vedea vorbindu-le şi cerându-şi scuze. Nu se despărţea de ea şi, într-un fel, se simţea fericită să fie specială pentru el.

într-o noapte, la *Sensations,* Björn a făcut ceea ce i-a promis cândva. Când au intrat într-un separeu, o femeie îi aştepta. Mei a identificat-o rapid, ca fiind una dintre cele două pe care le-a văzut în acea zi cu Judith. Fără să vorbească, Björn a dezbrăcat-o pe Mei şi, când ea s-a aşezat pe pat, i-a cerut să-şi desfacă picioarele şi i-a spus:

- Diana, ţi-o ofer pe Mei. Fă-o să ţipe de plăcere.

Şi aşa s-a întâmplat...

înnebunită de lucrurile pe care femeia i le făcea clitorisului, a ţipat de plăcere, în timp ce Björn i-a şoptit, foarte aproape de buze:

-Asta e... aşa... juisează pentru mine.

Diana era colosală. Ştia ce face şi acuitatea ei, în anumite momente, o excita pe Mei în totalitate. Limba ei era sălbatică, rapidă, dură şi se juca cu clitorisul ei într-un mod incredibil. Când a crezut că nu mai poate juisa, a făcut-o din nou.

Björn a aşezat-o pe Mei pe pat, a stat în spatele ei şi Diana a început să o masturbeze, cu degetele introduse în vagin. Era pe culmile plăcerii, în timp ce Björn o săruta. Dintr-odată, Diana s-a oprit şi Björn, total excitat, a aşezat-o pe el şi a împins-o. Trebuia să intre în ea sau ar fi înnebunit.

- întoarce-o, Björn, şi deschide-o pentru mine, i-a cerut Diana.

El a făcut ce i s-a cerut. Apoi, Mei a simţit cum femeia îi ungea anusul cu lubrifiant din spate şi a început să-şi mişte degetele cu aceeaşi măiestrie ca în urmă cu câteva secunde.

- Ai un cur mişto, Melanie, îţi place ce-ţi fac?

Ochii lui Björn o priveau şi ea a răspuns:

- Da, îmi place.

Diana, o femeie cu experienţă în a oferi cea mai mare plăcere, i-a introdus un deget în interior şi i-a spus:

- Acum îmi voi pune un strap-on şi ţi-o voi trage. Te voi apuca de şolduri şi voi intra în tine până când vei ţipa din nou de plăcere. Vreau să simt cum tremuri. Vreau să observ cum fundul tău vibrează pentru mine, în timp ce Björn îţi va fute acea minunată păsărică pe care am mâncat-o şi pe care aştept să o mănânc din nou.

Gemând, Mei, cu ochii aţintiţi asupra unui Björn, extrem de excitat, i-a şoptit:

- Da...da...

Vrăjit de puterea femeii care îl privea,

Björn, cu disperare, şi-a apropiat gura de a ei şi a sărutat-o. A fâcut-o cu grijă, cu încântare, cu dragoste, în timp ce împreună s-au bucurat de felul pervers în care situaţia îi făcea să se manifeste, uitând de orice altceva, gândindu-se că doar ei doi există pe lume. Odată ce anusul a fost dilatat, Diana i-a apucat şoldurile şi a intrat în ea. Mei, înnebunită de

dorinţă, s-a lăsat pradă plăcerii. Amândoi au pompat în ea. Amândoi au umplut-o şi ei i-a plăcut la nebunie

.După mai multe respingeri din partea lui Björn la apelurile ei, în noaptea aceea Agneta a decis să meargă singură la *Sensati- ons* şi, când a văzut ce se întâmpla în separeul respectiv, a plecat, scoţând fum prin urechi. Nu din cauza genului de sex pe care l-a văzut, ci mai degrabă din cauza atenţiei şi a gesturilor delicate pe care Björn i le-a oferit acelei Mei, iar ei, niciodată.

Zilele treceau, iar întâlnirile lor, la el sau la *Sensations*, erau fierbinţi şi perverse. Zi de zi, Björn putea vedea şi singur cât de experimentată era Mei în ceea ce privește sexul pervers. îl înnebunea cum se juca, cum îl făcea să vibreze cu mişcările ei şi, de asemenea, îl înnebunea faptul de a o percepe doar a lui.

Să-i simtă privirea atunci când altul intra în ea, iar el o apăsa deasupra lui, a fost unul dintre cele mai excitante lucruri pe care le-a experimentat vreodată în viaţa ei. Gâfâia ca un barbar când ea gemea şi se bucura enorm când ea îi şoptea la ureche tot ceea ce voia să facă cu el.

Deodată a avut un sentiment cald, uman. Voia ca Mei să se bazeze pe el pentru tot şi a început să-şi dorească ca nimeni altcineva să nu mai preia frâiele jocului cu ea.

Ascunderea de Eric şi de Judith devenea din ce în ce mai grea, în fiecare zi. Era o adevărată tortură să fie cu ei şi cu prietenii, la un pahar sau la masă sau să vadă cum alţi bărbaţi îi făceau avansuri lui Mei, în căutarea unei întâlniri cu ea, şi să nu o poată săruta. Totuşi, când erau singuri, compensa. A încercat să-i cunoască pe prietenii ei, dar Mei a refuzat. Găsea întotdeauna câte o scuză pentru a o lăsa pe altă zi.

Sexul dintre ei era colosal. Fierbinte şi pervers. Amândoi se bucurau. Amândoi îl cereau. Amândoi erau două fiare nesăţioase.

După câteva zile în care au stat separaţi din pricina unei călătorii în Bagdad, despre care Björn nu a ştiut, când s-a întors, Mei a mers ca să-şi schimbe hainele, pentru că nu voia ca el să o vadă îmbrăcată militar, şi apoi a mers direct la el acasă, unde o aştepta. Când a deschis uşa şi s-au uitat unul la altul, căldura le-a inundat trupurile. Se doreau reciproc. îşi lipseau unul altuia.

- Bună, scumpo!

Mei l-a îmbrăţişat, şi-a băgat limba în gura lui şi a mişcat-o cu agilitate, în timp ce Björn mergea cu ea în braţe către camera lui. Odată ajunşi acolo, Mei s-a eliberat din braţele lui, l-a privit şi i-a ordonat:

- Dă-ţi hainele jos!

El, excitat, a făcut ceea ce ea i-a cerut şi, când a fost complet gol, Mei i-a cerut:

- Masturbează-te.

Björn s-a încruntat. Nu voia să se masturbeze, voia să se scufunde în ea, să-i simtă căldura... Era pe punctul de a protesta când Mei, cu vocea locotenentului Parker, i-a ordonat:

- Am spus să te masturbezi.

Acea voce...

Acea cerinţă...

Felul în care ea îl privea a fost ceea ce l-a făcut pe Björn să-şi ducă mâna până la penis şi să înceapă să

se atingă. Fără să-şi ia ochii de la el, Mei i-a urmărit mişcările şi, când a văzut că închide ochii în pragul apogeului, l-a întrerupt spunând:
- Ei... ei... ei...! Opreşte-te! întinde-te pe pat.
- Astăzi eşti autoritară? a glumit el.
Mei a zâmbit. Şi-a deschis rucsacul pe care îl purta şi, scoţând nişte sfori roşii, i-a răspuns:
- Mă voi bucura de tine aşa cum mi-am imaginat de câteva zile bune. Björn s-a uitat la sfori şi a avertizat-o:
- Nu-mi place să mă lege nimeni.
Ea a zâmbit şi, fără să se mişte de la locul ei, i-a răspuns:
- Eu nu sunt nimeni, sunt Mei şi vei face ceea ce îţi cer, acum!
Fără să înţeleagă cu adevărat ce încerca să facă, Björn a cedat. Odată întins pe pat, ea, fără să se dezbrace, s-a urcat lângă el şi, luându-l de braţ, l-a legat de o parte a patului şi apoi a făcut acelaşi lucru cu celălalt braţ.
Odată ce l-a imobilizat, a zâmbit şi, scoţând o eşarfa roşie, i-a şoptit, ispitindu-1:
- Nu vei vedea nimic. Doar vei simţi... vei auzi şi...
- Nu, Mei... nu vreau să-mi acoperi ochii.
Aplecându-se peste gura lui, ea a declarat:
- Astăzi eu conduc... şi tu taci.
Situaţia l-a excitat teribil. El o dorea şi îl înnebunea. Fără să mai vorbească, i-a legat eşarfa roşie în jurul capului şi, când s-a asigurat că nu o vede, i-a spus, ridicându-se din pat:
- Şi acum... pregăteşte-te să-mi oferi maximum de plăcere.
Björn nu vedea, dar o auzea trecând prin cameră. Zgomotele
îl anunţau că şi-a scos cizmele şi pantalonii. Când a simţit că patul se scufundă, a ameninţat-o:
- Când mă vei elibera, te asigur că vei plăti pentru asta.

- Când te voi elibera, te asigur că vei fi foarte fericit.
A zâmbit, iară să vadă lucrurile pe care Mei le scotea din rucsac. Deodată, a auzit un zgomot şi a întrebat:
- Ce faci?
Ea nu a răspuns, a auzit un oftat şi Björn a insistat:
- Ce faci?
Folosind un vibrator, Mei îşi atingea clitorisul. în cele din urmă, i-a răspuns:
- Mă distrez minunat, în timp ce te văd legat de pat şi cu ochii acoperiţi.
Nevenindu-i să creadă ce a auzit, a vrut să protesteze şi, când un nou geamăt al eii-a ajuns la urechi, i-a şoptit:
- Iubito... mă înnebuneşti!
Björn tremura, iar emoţia lui creştea, în momentul în care a simţit apucându-i dintr-odată penisul şi băgându-l în gură. L-a lins. mult timp şi, odată ce l-a condus în pragul climaxului, a simţit că pune ceva în jurul său.
- Ce pui pe mine?

Mei a zâmbit şi el, observând, a protestat

- :La naiba, Mei, ce pui pe mine?
- Ghici! a râs ea.

Simţind presiunea pe care i-o punea pe penis, el i-a spus:

- Cred că este un inel. De ce mi-l pui?

Ea a zâmbit şi, după ce a introdus complet inelul, şi-a îndreptat gura spre sfârcurile lui dure şi, ciugulindu-le, i-a şoptit:

- Linişteşte-te, dragă. Ţi-am spus că o să mi-o plăteşti şi astăzi vei ejacula când îţi spun eu.

Auzind-o, a zâmbit şi, amintindu-şi de ziua în care i-a cerut să nu juiseze, Bjorn i-a şoptit:

- Eşti atât de răzbunătoare?

Mei a consimţit şi, strângându-i penisul dur cu mâna, i-a răspuns:

- Oricine îmi face asta mi-o plăteşte. Şi te asigur că, în aceste zile în care nu te-am văzut, m-am tot gândit la cum urmează să mi-o plăteşti.
- Ce fată rea...

Amuzată, ea a zâmbit şi i-a explicat:

- Ţi-am pus un inel vibrator din silicon care îţi va întări erecţia, îmi va stimula clitorisul şi va întârzia ejacularea până când voi dori.
- Uau.J

După mai multe sărutări şi atingeri din partea ei, lucru care l-a stimulat foarte mult, el a simţit-o cum se aşază călare peste el şi, introducându-şi încet penisul tare, i-a şoptit:

- Acum tu şi cu mine ne vom juca.

Apoi, cu desfătare, a început să-şi mişte şoldurile dintr-o parte în alta, în timp ce simţea cum îi pulsa penisul în interior. Doamne... cât de mult a tânjit după el. După câteva minute, Bjorn a tresărit. Ea s-a oprit şi i-a spus:

- Nu, plinsule, nu... rezistă, aşa cum am rezistat şi eu.

Incapabil să o îmbrăţişeze, el a protestat. Se simţea vândut,
cu mâinile legate.

- Eliberează-mi mâinile, Mei.

Ca răspuns, gura ei s-a aşezat peste a lui şi, după ce l-a sărutat, lăsându-l fără suflare, a insistat:

- Nu, dragul meu...rezistă.
- Vreau să te ating.
- Nu... nu... nu... aşa cum ai spus şi tu... rezistă!

Penisul lui Björn era întărit, iar Mei a atins un mic buton de pe inel, care a început să vibreze. El a oftat, iar ea, apăsându-se peste membrul său pentru a simţi vibraţia pe clitorisul ei, a şoptit:

- Am de gând să-mi caut propria plăcere şi cu ea te voi înnebuni.

Presiunea pe care Björn o simţea asupra penisului său, de fiecare dată când se mişca, era colosală. Nu o putea vedea, dar putea simţi cum stă călare peste el şi cum îi tremurau coapsele de plăcere la impactul pe care-l aveau vibraţiile asupra clitorisului.

Gemetele lui Mei... mişcările ei... şi faptul că nu o putea vedea l-au înnebunit. Ea şi-a accelerat mişcările şi, când a simţit că se apropie de climax, le-a încetinit.

- Aşa... aşa Björn... rezistă şi dă-mi ceea ce vreau.
- Nu pot...
- Ba da, poţi... Continuă... Oh, da...

Complet erect, el nu şi-a putut mişca şoldurile decât înainte, pentru a pătrunde mai adânc atunci când ea se cobora spre el, în timp ce o auzea gemând. Simţea cum ambele corpuri tremurau din pricina perversităţii pe care le-a provocat-o situaţia. Şi-a muşcat buza când sudoarea a început să-i scalde fruntea. Nici o femeie nu-l legase de nici un pat, mai degrabă fusese întotdeauna invers. Dar Mei a reuşit să facă tot ceea ce şi-a propus să facă cu el. Când i-a scos brusc eşarfa roşie, ea s-a uitat în ochii lui şi s-a apăsat nebuneşte peste el, iar împreună s-au convulsionat şi au atins punctul culminant.

După un timp, când respiraţiile lor s-au normalizat, Mei i-a eliberat braţele şi Björn i-a dat mai întâi o palmă cu afecţiune şi apoi a îmbrăţişat-o. După un duş, unde au făcut din nou dragoste, ea i-a propus să meargă la *Sensations*, dar el a refuzat. în noaptea aceea nu voia terţi. O dorea doar pe ea, pe nimeni altcineva. Pe la 3:00, când cei doi mâncau sandvişuri, în bucătărie, Björn a întrebat:

- De ce nu ai venit cu ţinuta ta de stewardesă?

Mei a înghiţit ceea ce avea în gură şi, zâmbind, a răspuns:

- Ţi-am spus deja că nu te joci cu ţinuta de serviciu.

A râs, a sărutat-o şi, încântat să o aibă în faţa lui, i-a propus:

- Ce zici să plecăm mâine la Veneţia, pentru câteva zile? Cunosc un hotel mic şi frumos, unde ne putem distra minunat.

Propunerea era foarte tentantă. Nu voia altceva decât o călătorie cu el, dar a răspuns:

- Nu pot. Trebuie să plec după Sami în Asturia. Vreau să o văd.
- Şi nu poţi întârzia călătoria câteva zile?

Ea a dat din cap dezaprobator.

- Nu. Aştept cu nerăbdare să-mi văd fetiţa.

Björn a încercat să înţeleagă nevoia ei de a-şi vedea fiica.

- Intenţia mea este să merg să o iau mâine, sâmbătă, şi să revin marţi după-amiază, cel târziu, a adăugat Mei.

Această fermitate l-a făcut pe Björn să înţeleagă că orice ar fi spus el, ea nu avea de gând să accepte şi, ridicându-se, a întrebat:

- Pot să te însoţesc?
- în Asturia?

-Da.

-Tu?

Amuzat de expresia ei, el a răspuns:

- Pot sta într-un hotel. Vor fi doar câteva nopţi. Ce părere ai despre asta?

- Era tentant, dar nu, nu era posibil. Björn nu ştia anumite lucruri despre ea şi, dacă ar fi mers în Asturia, ar fi putut afla, aşa că a răspuns:Nu cred că este o idee bună. Poate altă dată...
Dar el a luat deja o decizie şi, luând-o în braţe, gata să o însoţească şi să vadă dacă mai există ceva în Asturia, în afară de fiica ei, i-a spus:
- Tu şi cu mine vom zbura împreună în Asturia mâine, indiferent de ce spui.
- Dar...
Nu a putut spune mai multe.
Săruturile avide şi gustoase ale lui Björn au facut-o să-şi piardă minţile şi, după o jumătate de oră, a reuşit să o facă să se răzgândească.
Dimineaţa, la aeroport, Mei a rămas uimită, când a văzut că îi aştepta un avion privat.
- Am vorbit cu Eric şi ne lasă el avionul. Aşa că mergem direct în Asturia.
- Eric are un avion privat?
Björn a zâmbit şi i-a răspuns:
- Eric Zimmerman are tot ceea ce îşi doreşte, iar eu, din fericire, sunt cel mai bun prieten al lui!
- Eric ştie despre noi?
Cu unul dintre cele mai frumoase zâmbete ale lui, Björn a vrut să-i răspundă, însă ea a protestat:
- La naiba, Björn, o să-i spună lui Judith şi acum, pe bună dreptate, se va supăra pe mine!
- Linişteşte-te, ne va păstra secretul. Dar vezi cum faci, că aş vrea să devină public. Nu ştiu de ce insişti ca nimeni să nu afle.
în acel moment, pilotul a sosit, i-a salutat pe amândoi şi, întinzându-i lui Björn un telefon, i-a spus:
- Domnul Zimmerman vrea să vă vorbească.
.El a luat telefonul, iar Mei, îndepărtându-se, a comentat:
- Voi suna acasă ca să le spun că vom fi la aeroport pe la ora 12:00.
Ea şi-a sunat sora şi, când a răspuns, i-a spus repede:

- Scarlett, taci şi ascultă. Am de gând să vin ca să o iau pe Sami cu un bărbat, dar el nu ştie că sunt în armată sau că tata este. Am nevoie ca tu să le avertizezi pe mama şi pe bunica şi, mai presus de toate, să ascunzi orice fotografie din casă care...
- Dar, ce-mi spui? Vii cu un bărbat? Cine e? De ce nu ştie
- La naiba, vrei să taci? a ţipat ea, văzând că sora ei nu o ascultă.
- Nu vorbi cu mine ca un locotenent, scumpo, că te trimit la dracu', a protestat Scarlett.

Mei, fără să-şi ia ochii de la Björn, a continuat:

- Îţi voi spune tot ce vrei altădată. Dar te rog... fa tot ce ţi-am cerut. îndepărtează orice urmă despre viaţa militară, care ar putea fi în casa bunicii. Poţi să faci asta?
- Sigur, prostuţo... bineînţeles că o pot face. Când vei ajunge?
- Pe la 12:00 vom fi acolo. Ah... şi el crede că sunt o stewardesă la Air Europa.

Scarlett a izbucnit în râs şi a întrebat:

- însoţitoare de zbor? Eu sunt cea care te însoţeşte pe tine.
- Bine... râzi cât vrei, a şoptit ea, văzând că Björn se uita la ea. Vino să ne iei, ai înţeles? Şi, te rog, avertizează-le să nu facă niciun comentariu despre ceea ce fac şi clarifică faptul că sunt stewardesă! Pe curând!

Odată ce a închis telefonul, când s-a întors, a văzut că Björn era în spatele ei, urmărind-o. I-a spus:

- Acum, când urcăm în avion, vei face cum fac însoţitoarele de zbor pentru a explica unde sunt ieşirile de urgenţă. Mei a râs şi el a adăugat: Trebuie să fie foarte sexi să mă uit la tine, în timp ce explici.

Amuzată, ea l-a sărutat şi, glumind, s-au urcat în avion.

f

- a 12:10 au aterizat pe aeroportul din Asturia şi, când au ieşit din avion, Mei a văzut-o imediat pe Scarlett, aşteptându-i.
- Uite-o pe sora mea!

Björn a văzut o tânără puţin mai în vârstă decât Mei şi a zâmbit. Când a ajuns în faţa ei, a rostit singura frază în spaniolă pe care o ştia de la Mei, special pentru această ocazie:
- Bună, sunt Björn, mă bucur să te cunosc.

Scarlett, care fusese blocată văzându-şi sora apărând cu acel tip impresionant de frumos, a dat din cap ca o păpuşă şi, după ce i-a dat două sărutări, a răspuns:
- Bună, Björn, sunt Scarlett şi sunt încântată să te cunosc.

El s-a uitat la Mei şi ea i-a explicat, în germană:
- Sora mea spune că este încântată să te cunoască. Apropo, copii, dacă vorbiţi engleza, vă veţi înţelege.

Au zâmbit şi Björn, apucând-o pe Mei de talie, a comentat:
- Nu mi-ai spus că tu şi sora ta sunteţi atât de asemănătoare. Este foarte drăguţă.
- Mulţumeeeeesc!
- Scarlett, a spus Mei, văzând uimirea surorii sale. Björn este al meu... nu uita.

Simţindu-se jignită, Scarlett a ţipat:
- Melanieeeeeeeeee!

Ea a izbucnit în râs, văzându-i expresia lui, şi Björn i-a şoptit:
- Uau... dacă ştiam, veneam demult în Asturia!

Când au ajuns în micul oraş, s-a uitat curios în jur. Locul acela numit La Isla era frumos şi avea o plajă uimitoare. Aşezat pe bancheta din spate a acelui vehicul rablagit, le-a ascultat pefete vorbind în spaniolă, fără să înţeleagă nimic, în timp ce privea spre marea fermecată.

I-a plăcut dintotdeauna marea. Poate de aceea a călătorit atât de mult în Zahara de los Atunes, o zonă pe care o cunoştea destul de bine. Dar acel loc din nordul Spaniei era frumos şi voia să-l cunoască mai bine.

- Ai făcut tot ce te-am rugat? a întrebat-o Mei.

- Da. Nu există nieio fotografie cu tine în uniformă militară. Desigur... poţi vorbi cu mama, care s-a enervat din cauza minciunilor tale. Dar să vedem, este chiar atât de rău să fii militar pentru acest bărbat?

- Scarlett, pentru numele lui Dumnezeu, nu menţiona cuvântul acela, nu va înţelege!

Observându-i angoasa, sora ei s-a uitat în oglinda retrovizoare şi, văzând că Björn privea liniştit peisajul, a întrebat:

- Pot să ştiu în ce probleme te-ai băgat?

Mei, nevenindu-i încă să creadă că Björn era acolo, a răspuns:

- Adevărul este că nu ştiu. Tot ce ştiu este...

- că tipul acesta este foarte, foarte bun şi te asigur că pentru cineva de genul acesta şi eu m-aş băga în probleme, a întrerupt-o Scarlett, facând-o să râdă.

Când maşina s-a oprit în faţa unei case din piatră cenuşie, Björn s-a uitat curios la ea. Era imensă şi trebuie să fi fost foarte veche. Dintr-odată, uşa s-a deschis şi micuţa Sami, cu coroniţa ei specială pe cap, a ieşit alergând. Mei a deschis uşa maşinii şi a alergat, de asemenea, către ea. Acea

reuniune, acea îmbrăţişare atât de plină de dor, l-a înfiorat, dar i-a şi pus un zâmbet pe figură.

După fetiţă au venit două femei de vârste diferite, pe care le-a identificat ca fiind mama şi bunica lui Mei. Amândouă l-au privit şi, ridicând mâinile, l-au salutat. Björn le-a răspuns.

- Plinsuleeeeeeeeee! a strigat fetiţa, alergând spre el.

încântat de manifestarea ei de afecţiune, el a luat-o în braţe şi a făcut ceea ce îi plăcea micuţei cel mai mult: i-a adulmecat gâtul, lucru care a facut-o pe fetiţă să râdă în hohote.

Cele patru femei s-au apropiat de el şi Björn, eliberând-o pe micuţă, a spus în spaniolă ce ştia:

- Bună, eu sunt Björn. încântat de cunoştinţă.

Mei, apropiindu-se de el, i-a şoptit:

- Cu mama poţi vorbi în engleză. Cu bunica, însă... nu este o idee bună!

Luján l-a salutat repede, dar când a mers să-şi întâmpine bunica, ea a întrebat:

- Cum a spus că îl cheamă pe băiet?
- Björn, bunica.
- Cuuuuuuuuuuuuum?
- „Björn", au insistat Luján şi cele două fiice ale ei.
- Blon?
- Björn, bunica, a repetat Mei, amuzată.

-Bol?

- Björn.

Femeia a clătinat din cap şi, ridicând mâna în semn de salut în faţa uriaşului cu frumoşii ochi albaştri, s-a întors şi a spus în şoaptă:

- Un altul ca Ceci... cu un nume imposibil.
- Bunica, a protestat Scarlett, este Cedric. Numele tatii este Cedric.

Dar ea, cu o expresie nemulţumită, a continuat:

- Sincer, cred că o faceţi intenţionat. îi căutaţi ca să aibă nume ciudate şi să vorbească alte limbi, astfel încât să nu pot comunica cu ei.

Odată ce a dispărut, Björn s-a uitat la femei şi Lujân i-a spus în engleză:
- Mama mea este foarte bătrână. Nu lua în seamă ceea ce spune.
A zâmbit şi toţi au intrat în casă să bea ceva răcoritor. Era iulie şi era cald ca naiba.
După-amiază, în timp ce serveau câte o băutură pe o frumoasă verandă, iar Sami se juca cu hamsterul *Peggy Sue* pe podea, Björn a spus:
- înainte de a ajunge în oraş am văzut un hotel. Ar trebui să merg acum sau să telefonez pentru a face o rezervare.
- Dar de ce să mergi la un hotel? a întrebat Lujân. Această casă are şapte camere. În niciun caz. Rămâi aici, cu noi.
Mei a zâmbit. Ştia că asta avea să se întâmple imediat ce el a propus şi a spus:
- Aşa cum spune mama... aici este loc pentru toată lumea.
- Nu vreau să deranjez pe nimeni.
- Nu deranjezi, fiule, pentru numele lui Dumnezeu, a insistat Lujân.
Covadonga, care îi privea vorbind, neînţelegând nimic, a întrebat:
- Ce a spus tărtăcuţă?
Scarlett, care se juca cu nepoata şi cu animalul ei de companie, i-a explicat:
- Spune că s-ar duce să doarmă într-un hotel. Nu vrea să deranjeze.
Femeia, auzind ce zice nepoata ei, s-a ridicat de pe scaun, s-a apropiat de Björn şi a spus:
- Casa mea este foarte mare şi există loc şi pentru tine, puiule.
Mei i-a tradus ceea ce i-a spus bunica şi el, mişcat de bunătatea pe care a văzut-o în ochii bătrânei, i-a luat mâinile şi, cu un zâmbet spectaculos, i-a spus în spaniolă:
- Mulţumesc, bunico!
Ea a zâmbit.

- Ce bucurie, am mai primit un nepot! Şi e tare arătos. Stai să vezi când te vor vedea vecinele. Şi nu-ţi mai spun despre Puri, care crede că puiul ei este cel mai frumos din oraş. Să le dea Dumnezeu chiloţi celor care nu au fund!

Au zâmbit cu toţii şi Covadonga, fără să dea drumul mâinilor lui Björn, l-a făcut să se ridice şi să iasă din casă cu ea. Mei, văzându-i, i-a urmat. Unde îl ducea bunica ei?

Când a ieşit din casă, a văzut-o pe femeie salutând în gura mare o vecină:

- Hei... oh!

Femeia, din pragul casei ei, i-a răspuns şi, după o tiradă, bătrâna a protestat:

- Cum spunea pensionara mea... Mânca-te-ar toţi dracii!

Mei a izbucnit în râs, când bunica ei a spus:

- Ei bine, mă întreabă dacă tărtăcuţă este fiul lui Ceci. Haide, de parcă n-ar şti că singurele fiice ale lui Ceci sunteţi tu şi

Björn le-a privit şi Mei, fără să traducă nimic, a răspuns:

- Bunica... Cedric... Cedric, nu Ceci. Când vei învăţa numele tatălui meu?

Covadonga a râs. Era o femeie dată naibii. în acel moment, vecina a întrebat din nou ceva cu voce tare şi bunica a protestat iar:

- N-ai văzut aşa ceva. Ei bine, acum mă întreabă dacă este militar, ca tine.

- Rnniraaaa

- Şi dacă nu e nimic rău, de ce nu vrei să afle tărtăcuţă?

Bunico, te rog, ajută-mă şi nu mai pune întrebări!
Femeia a consimţit. Ea şi-ar fi ajutat nepoata în orice situaţie, dar, uitându-se la ea, a adăugat:
- Aminteşte-ţi, puiule, minciuna are picioare scurte. Nu uita. Apropo, mama ta vorbeşte cu Ceci de câteva zile. Şi, când închide telefonul, zâmbeşte ca proasta. Ceva se întâmplă.
Mei a zâmbit şi i-a răspuns:
- Bunica, ştii că mama şi tata se iubesc foarte mult. Nu ţi-ai dori să fie din nou împreună?
Covadonga a dat din cap aprobator şi, coborând glasul, a răspuns:
- Sigur că da. Ceci şi mama ta fac un cuplu bun. Dar mama ta este atât de încăpăţânată... mult prea încăpăţânată.
Acestea fiind spuse, s-a uitat la Björn, care le privea fără să înţeleagă nimic şi, cu o mişcare a capului, a indicat:
- Vino cu mine, Blas.
- Blas? a repetat Mei, murind de râs. Tocmai i-ai spus Blas în loc de Björn?
Femeia a dat din cap şi, ridicându-şi bărbia, a declarat:
- Cumva trebuie să-i spunem, păsărico.
Björn nu înţelegea nimic. Doar o asculta pe femeie vorbind şi o vedea pe Mei râzând din suflet. A intuit că nu este nimic rău şi a zâmbit. Dar faptul că nu înţelegea nimic din ceea ce spuneau îi displăcea din ce în ce mai mult.
în acea noapte, după ce toată lumea s-a retras ca să se odihnească şi au reuşit să o adoarmă pe Sami, Lujân a trecut pe lângă camera în care dormeau fiica şi nepoata sa.
- De ce a trebuit să ascundem fotografiile cu tine şi cu tata?
- Mamă, nu ştie că sunt în armată.
- De ce nu ştie?
Nedorind să o mintă, i-a mărturisit:
- Pentru că urăşte armata şi mai ales americanii.
Surprinsă, Lujân s-a uitat la ea şi a spus:

- Fata mea, dar de ce?
- Chiar nu ştiu, mamă. Ştiu doar că este suficient să menţionez cuvintele „militar american" şi se schimbă la faţă.
- Ei bine... fie că îi place sau nu, nu ar trebui să minţi. Tu şi tatăl tău aţi fost întotdeauna foarte mândri de ceea ce sunteţi şi de cine sunteţi.
- Ştiu, mamă. Ştiu. Mai devreme sau mai târziu voi ajunge să îi spun ce suntem tati şi cu mine, dar, până când o voi face, păstrează-mi secretul. Experimentez ceva atât de frumos cu el, încât vreau doar să dureze puţin mai mult.
- îţi place foarte mult băiatul ăsta, nu?
- Da, mamă. Foarte mult. Şi chiar dacă nu mă crezi, prima care se simte rău faţă de sine însăşi sunt eu, pentru că nu sunt sinceră, dar...
- Ţi-e teamă să nu-l pierzi.

Auzind aceste cuvinte din gura mamei sale, a făcut-o să-şi dea seama că are dreptate şi, uitându-se în ochii ei, a dat din cap:

- Da. Björn este special.

Amândouă au tăcut, timp de câteva minute, până când Lujân a schimbat subiectul:

- Am vorbit mult cu tatăl tău în ultima vreme.
- Ştiu. Mi-au spus bunica şi Scarlett.
- Vrea să mă întorc lângă el, îţi vine să crezi? După un timp despărţiţi, dintr-odată, zilele trecute, mi-a spus că nu poate trăi fără mine şi că are mai multă nevoie de mine decât de aer.
- Mamăăăă...
- Cedric este atât de romantic uneori, încât...
- E grozav, nu-i aşa?

Lujân, entuziasmată, a dat din cap aprobator, însă i-a spus:

- Dar nu pot merge la Fort Worth, fiica mea. Ai nevoie de mine. Cine ar sta cu Sami când eşti plecată câteva săptămâni?
- Nu, mamă, nu este adevărat. Nu mă face să mă simt vinovată că nu mergi la tata.

- Nu vreau să te fac să te simţi vinovată, dragă. încerc doar să te fac să înţelegi că ai nevoie de un bărbat ca Björn alături de tine, astfel încât să ştim cu toţii că atât tu, cât şi Sami sunteţi protejate şi îngrijite. Eu nu pot pleca, dacă nu simt că sunteţi astfel. Sunt mama ta şi, chiar dacă ai o sută de ani, voi continua să fiu aşa şi nu voi înceta să-ţi vreau binele, nu înţelegi?

Zâmbind la cele spuse, Mei a consimţit şi i-a răspuns:

- Bine, mamă, te înţeleg. Dar acum înţelege-mă tu pe mine. Nu ştiu dacă Björn va fi acel om care să ne ofere ceea ce îţi doreşti pentru noi, dar ceea ce ştiu este că în Fon Worth există un om care are nevoie de tine şi vrea să mergi la el. Ştii că peste câteva luni Scarlett se va întoarce acolo. Ştii că a venit o vreme şi...

- Bine... bine... bine... hai să schimbăm conversaţia.

- Mamă.

Şi, fără să-i pese de privirea fiicei sale, Luján i-a spus:

- Björn este un om foarte educat şi frumos. Ai spus că este avocat?

-Da.

- Singur?

-Da.

Femeia a zâmbit şi Mei, văzând-o, i-a şoptit:

- Nu te emoţiona, mamă. Ai înţeles?

Ea a dat din cap aprobator şi, după ce i-a sărutat fruntea, a mers la culcare.

Mei a pornit interfonul şi s-a ridicat uşor din pat, a părăsit camera şi a intrat în camera în care se afla Björn. Când a intrat, el s-a uitat la ea şi i-a zâmbit.

- Bună, scumpo.

Apropiindu-se de el, Mei i-a spus, în glumă:

- Am venit să te sufoc cu perna, dar, fiind treaz, mi-ai stricat planul.

Björn a zâmbit şi, întinzând braţele, i-a indicat:

- Vino aici.

Mei s-a aruncat în braţele lui şi, când l-a simţit apăsând-o, a şoptit:
- îmi pare rău că nu pot să mă culc cu tine, dar trebuie să fiu cu fiica mea, înţelegi, nu?
- Desigur. Nu îţi face griji pentru nimic. Şi, sărutând-o, a întrebat: Tu eşti bine?
- Da...
- Apropo, engleza pe care o vorbeşti tu, mama şi sora ta este foarte americană. Aţi lucrat toate la American Airlines? a spus el, în glumă.
Auzind acest lucru, lui Mei i s-a făcut pielea de găină şi a căutat repede o explicaţie:
- Ei, pe lângă slujba mea la American Airlines, familia mea o vorbeşte, deoarece, prin meseria tatălui meu, am locuit câţiva ani în Texas.
- Serios?
-Da.
- Şi în ce domeniu lucrează tatăl tău?
- Este informatician la Apple, a minţit ea, şi, înainte ca el să mai pună alte întrebări, a adăugat: Dar nu întreba despre el. Mama şi tata s-au despărţit şi nu-i place să vorbească despre el, înţelegi?
Timp de câteva minute au stat amândoi îmbrăţişaţi, până când Björn, văzând că era pe punctul de a adormi, i-a spus:
- Hai... du-te la culcare cu fiica ta, înainte să mă răzgândesc şi să te dezbrac.
După ce a ieşit din cameră, Björn s-a uitat lung la tavan. Era acolo unde voia să fie, dar fără femeia pe care şi-o dorea alături. Cu toate acestea, a zâmbit, a stins lumina şi a adormit.

Dimineaţa, Mei s-a trezit destul de târziu. După cum ştia toată lumea, când sosea dintr-o misiune, ceea ce avea nevoie cel mai mult era somnul, aşa că nu au trezit-o.Björn, care s-a trezit pe la 7:00, s-a îmbrăcat şi, coborând în bucătărie, s-a întâlnit cu Covadonga. Femeia, văzându-l, i-a făcut semn să ia micul dejun, iar el a dat din cap aprobator. Când a terminat, tot prin semne, l-a făcut să o însoţească şi, arătându-i maşina, i-a întins cheile. Björn a înţeles că vrea să o ducă undeva şi a făcut-o.

Pe la ora 12:00, când Mei s-a trezit, a sărit din pat. Björn era acolo, în casă, iar ea nu trebuia să stea departe de el, încât el să poată afla ce-i ascundea. S-a spălat repede, s-a îmbrăcat şi, când a coborât în sufragerie, şi-a văzut fiica, mama şi sora, dar nu şi pe el, aşa că a întrebat:

- Unde este Björn?

- Cu bunica, a informat-o Scarlett. Au luat maşina. Cine ştie unde l-a dus bunica.

Imediat, Mei i-a trimis un mesaj pe telefonul mobil şi, când a ţiuit al ei, a zâmbit, în timp ce citea:

- Sunt bine. Nu o înţeleg pe bunica ta, dar feţele ei mă fac să râd.

Amuzată, a deschis frigiderul şi, amintindu-şi ceva, a comentat:

- Aseară, Björn mi-a spus că accentul nostru este foarte american şi i-am zis că tata este informatician la Apple şi că am locuit în Texas. Prin urmare, dacă vă întreabă, ştiţi ce să-i spuneţi.

Luján a protestat:

-Aşa... continuă să minţi.

Mei şi-a făcut o cafea cu lapte şi sora ei, privind-o, i-a explicat:

- A sunat Susana. Am o întâlnire cu ea şi cu prietenii diseară la Roberto. Se pare că e un concert.

- Cine cântă?

- La Musicalité.

Mei a zâmbit. Iubea acel grup. Nu era prima dată când îi vedea live în Asturia şi, uitându-se la sora ei, a aplaudat.

- Grozav!

O oră mai târziu, s-a auzit o maşină. Ieşind din casă, a văzut că erau Björn, bunica şi vecinul Ovidio. După ce a parcat maşina, a ieşit şi, uitându-se la femeile care ieşeau din casă, a strigat amuzat:

- Hei... oh!

Mei l-a privit uimită şi, când i-a văzut chipul hazliu, a râs. într-o singură dimineaţă, bunica lui l-a făcut să strige ca un adevărat asturian.

Covadonga a ieşit la rândul ei din maşină şi, arătând spre spatele acestuia, a spus:

- Blasito, descarcă maşina.

Björn a înţeles-o şi Mei, care se apropia de ei, a întrebat:

- Blasito?

Bunica ei a dat din cap şi, facându-i cu ochiul nepoatei, a explicat:

- Suntem deja apropiaţi, puiule, şi există mai multă încredere între noi. Şi, uitându-se la bărbatul de vârsta ei care îi privea, i-a spus: Ovidio, nu te mai uita la sânii nepoatelor mele şi vino, am o treabă pentru tine.

Bărbatul a dat din cap aprobator şi, mergând după femeie, i-a şoptit:

- Am fost devastat de peisaj.

Cele două surori s-au privit, murind de râs, iar Mei, apropiindu-se de Björn, l-a întrebat:

- Care-i treaba?

După ce a scos mai multe pungi care conţineau pâine, legume, carne şi o mulţime de alte lucruri, a închis portbagajul şi a răspuns:.- Bunica ta mă omoară. Ce vitalitate are! în această dimineaţă am mers acolo unde aveţi vacile şi apoi m-a dus la casa unei femei, care a ţipat mult să servesc o cafea şi nişte brioşe uriaşe. Acolo ni s-a alăturat Ovidio. Apoi ne-am întors la vaci şi el mi-a prezentat bărbaţii care se ocupă de toată treaba şi, în cele din urmă,

am ajuns în piaţă, unde mi i-a prezentat pe toooooţi. Desigur, nu am înţeles nimic. Singura pe care am înţeles-o a fost bunica ta, datorită semnelor pe care mi le făcea.

- Blasito, hai, adu cumpărăturile! a strigat Covadonga din pragul uşii.

- Mamă! a protestat Lujân. Numele lui este Björn, nu Blasito.

Femeia şi-a privit fiica şi, clătinând din cap, a lămurit:

- îl numesc aşa cum vreau eu şi punct.

Lujân, văzându-l încărcat cu pungi, s-a dus la el şi, luându-i-le din mâini, i-a spus fiicei sale:

- Ce zici să-l iei pe Björn la o plimbare pe plajă? Cred că bunica ta l-a ameţit deja destul pe ziua de azi. Veniţi în câteva ore ca să mâncaţi.

Simţindu-se cumva vinovată, Mei l-a privit şi i-a şoptit:

- îmi pare rău că m-am trezit atât de târziu. Mai mult... cred...

Fără să o lase să termine, el a sărutat-o şi i-a şoptit aproape de gură:

- Am văzut că există un hotel frumos în apropiere. Ce zici dacă în seara asta sau mâine fugim, chiar şi pentru câteva ore, şi în felul ăsta poţi să compensezi totul?

- Doar câteva ore?

- Ar putea fi mai mult de câteva ore? a întrebat el, surprins.

Dornică de el, s-a aplecat mai aproape şi, atingându-şi pandantivul, i-a şoptit:

- Ce zici ca tu şi cu mine, mâine seară... la hotel?

Björn, dorind acea intimitate cu ea, a dat din cap, aprobator.

- Pare cea mai bună idee pe care ai avut-o, draga mea.

Mei a zâmbit şi a strigat:

- Scarlett!

-Ce?

- Mai este valabilă invitaţia de diseară la cidru cu prietenii?
- Sigur, aşteaptă cu nerăbdare să te vadă.
- Apropo, a întrebat Mei, prietena ta, Paqui, mai lucrează la Palacio de Luces?

Sora ei a dat din cap, aprobator.

- Ei bine, sun-o şi spune-i că vreau o cameră frumoasă pentru mâine.
- Serios?
- Da. Mâine, eu şi Blasito... avem o întâlnire.

Scarlett a zâmbit când i-a privit pe sora ei şi pe Björn sărutându-se. Când s-au despărţit, bunica a apărut în prag şi a strigat:

- Blasito, vino. Avem nevoie de tine.
- Bunico, mergem la plajă, protestă Mei.
- Nu se poate, iubito... Am nevoie de tărtăcuţă.

Când Björn s-a îndepărtat, amuzată, Mei s-a apropiat de sora ei şi a şoptit:

- Am nevoie de anumite lucruri pentru mâine seară.

-Ce?

- Câteva boluri cu ciocolată topită cu lapte...
- Ciocolată topită? Uau, Mei, sună ca o perversiune absolută.

Amândouă au râs şi ea â adăugat:

- Şi am nevoie şi de un plastic foarte... foarte mare pentru a acoperi patul.
- Pentru numele lui Dumnezeu... doar nu te duci să-l omori pe neamţ şi să ascunzi dovezile!

Mei a izbucnit în râs şi Scarlett, uimită, a spus:

- Bine... este de la sine înţeles că plasticul nu este pentru a acoperi crima. îi voi spune lui Paqui să-ţi rezerve o cameră drăguţă şi mă voi ocupa să las chiar eu ce ai cerut acolo. Daaaar, vreau în schimb să-mi spui de ce ai nevoie de plasticul mare, pentru că îmi pot imagina deja pentru ce este ciocolata. Dacă îmi place ideea, o voi pune şi eu în practică.
- Bine, a râs Mei.

în noaptea aceea, Mei l-a prezentat pe Björn prietenilor săi şi el a comunicat cu ei cât de bine a putut prin semne. Fiind un om sociabil, s-a integrat rapid în grup şi a ascultat muzica formaţiei La Musicalité, în timp ce o urmărea pe Mei dansând şi cântând.

Nu poţi spune nu, nu poţi spune niciodată.

Nu ar trebui să-ţi ceri iertare, doar pentru că te iubesc mai mult.

Durere pe care nu o văd. Şi nici nu o simt atunci când pleci.

Nu-ţi poţi lua rămas-bun, te port cu mine în drumul meu

Strigând că nu mă vezi, rugându-mă să te întorci din noooo- oooou.

Adora să o vadă zâmbind şi, apucându-i talia, i-a şoptit:

- îmi place muzica acestui grup, deşi nu o înţeleg.

Ea a zâmbit.

- Sunt grozavi. Când ne întoarcem la München, îţi las câteva CD-uri.

Timp de o oră şi jumătate s-au bucurat de concert, au dansat şi s-au sărutat. La un moment dat, Mei a observat că una dintre prietenele ei fumează şi şi-a dat seama că nu a mai fumat de ore întregi, dar că nu simţea nevoia. Când a realizat acest lucru, amuzată, a zâmbit. în cele din urmă, acel neamţ avea să o facă să se lase de fumat.

La rândul său, Björn, care nu a avut niciodată o relaţie atât de intensă cu o femeie, s-a simţit fenomenal. Văzându-se împreună cu Mei şi faptul că toţi ştiau acest lucru i-a plăcut şi s-a bucurat din plin. Era ea femeia vieţii lui?

Când s-a încheiat concertul, mulţi dintre oameni au plecat, dar câţiva au mai rămas în local. Muzica a început din nou, iar Mei şi Björn au mers la bar, pentru a comanda băuturi. Dintr-odată, un bărbat şi o femeie s-au apropiat de Mei, iar el

s-a oprit şi a salutat-o milităreşte. Björn l-a privit surprins. Ce naiba a făcut?
Ea, cu toată graţia şi inteligenţa de care dispunea, a încercat să glumească pe această temă. Bărbatul era Roberto, proprietarul localului, şi, când s-a îndepărtat cu fata pe care o ţinea de braţ, Björn s-a uitat la Mei şi a întrebat-o:
- De ce te-a salutat aşa?
Simţindu-se îngrozitor pentru că îl minţea, ea i-a răspuns:
- Nu ştiu, aşa o fi moda în Asturia.
Björn a consimţit. Nu era convins de răspuns, dar când a început piesa lui Bruno Mars, *When I was your man,* ea s-a uitat la el şi i-a spus:
- Dansezi?
- Uau, devii romantică?
Mel s-a încruntat, dar, zâmbind, i-a răspuns:
- Mă răsfăţ.
Amuzat, a sărutat-o şi a acceptat încântat. Şi-a luat fata de mână şi a ieşit cu ea pe micul ring de dans al localului. Au dansat îmbrăţişaţi, în timp ce vocea lui Bruno Mars cânta:
Hmmm too young, too dumb to realize.
That I should have bought you flowers and held your hand.
Should have gave your all my hours when I had the chance.
Take you to every party,cause all you wanted to do was dance.
Now my baby is dancing, but she's dancing whith another man.
Fără să vorbească, au dansat pe ritmul muzicii. Melodia aceea şi legătura pe care o aveau cu ea era specială. Björn a sărutat-o pe gât şi Mei, privindu-l, i-a şoptit:
- Ori de câte ori ascult acest cântec, îmi amintesc de tine.
- Dacă nu ţi-aş spune că mă bucur să ştiu acest lucru, aş minţi, a spus el.

Mel a zâmbit şi Björn
i-a şoptit

- :Sper că există deja cineva care să te invite la dans şi să-ţi ofere flori.
- Există, a zâmbit ea. Există un anume James Bond care...
- Taci, Catwoman, a râs el încântat.

Mei era atât de directă, atât de proaspătă şi diferită de toate celelalte femei pe care le întâlnise vreodată, încât îi era imposibil să nu se îndrăgostească mai mult de ea cu fiecare secundă care trecea. Au continuat să se îmbrăţişeze, cât a durat piesa, şi, când s-a încheiat, s-au întors la grupul de prieteni.

- Cât de frumoase sunt femeile asturiene.
- Nu te întrece cu măsura... păpuşelule!

El a izbucnit râs, iar Mei, aducându-şi berea în dreptul buzelor, a băut şi, dorind să-l înnebunească, a lins gura sticlei.

Ea a zâmbit şi, apropiindu-se de el, i-a şoptit:

- Vrei să mergem singuri sau preferi să avem companie?

Fără a fi nevoie să i se spună cine va fi acel terţ, Björn ştia
deja: era bărbatul care o salutase milităreşte.

Emoţionat de ceea ce i-a sugerat Mei, el a întrebat:

- Al treilea ar fi acela, nu?

Ea, văzând unde se uită, a dat din cap aprobator.

Björn a întrebat:

- Ai avut o relaţie cu el?

Surprinsă când i-a văzut încruntarea, i-a răspuns:

- Roberto este proprietarul acestui loc şi un tip foarte drăguţ, întâmplător, odată, când eram la Barcelona, la o petrecere privată cu un prieten, ne-am întâlnit. Tocmai divorţase şi era cu Lisbet, fata care îl însoţeşte acum. îmi amintesc cât de surprinşi am fost amândoi. A fost jenant să ne vedem în acel loc, şi goi, dar am păstrat secretul amândoi şi, uneori, când veneam în Asturia, noi trei mai ieşeam şi mergeam la câte o petrecere privată, dintr-un local din Oviedo, pentru a ne distra. în ceea ce priveşte faptul de a fi avut o relaţie cu el, răspunsul

este nu. El are o relaţie cu Lisbet şi, din câte ştiu, le merge foarte bine.
Björn a consimţit. Avea dreptate şi nu trebuia să gândească lucruri ciudate. Cu toate acestea, faptul de a şi-o imagina mergând la petreceri private cu alţii nu l-a amuzat, dar el a avut încredere în ea, ca întotdeauna.
- Mai este valabilă invitaţia de a merge în camera din spate? a întrebat Björn.
- Cu Roberto şi Lisbet?
El a dat din cap aprobator şi Mei a spus:
- Aşteaptă o secundă.
Cu hotărâre, s-a apropiat de prietenul său şi, după ce a vorbit cu el, l-a chemat pe Björn şi l-a prezentat.
- Lisbet a trebuit să plece, dar Roberto spune că, dacă vrei, putem merge în camera din spate cu sau iară el.
Björn a cântărit lucrurile. Dar de ce ezita?
Şi, încercând să-şi recapete controlul asupra sentimentelor sale, a răspuns:
- Cu el. Vreau să juisezi pentru mine.
Extrem de excitată, Mei i-a făcut un semn lui Roberto şi acesta a venit.
Mei a apucat strâns mâna lui Björn şi l-a urmat. Fără să vorbească, au intrat într-o cameră şi, când Roberto a blocat-o şi o lumină albastră a pătruns în cameră, Björn, surprins, i-a şoptit când a văzut cutii cu băuturi, un frigider, o măsuţă şi un fotoliu confortabil.
- Uau.J Vad că prietenul tău se distrează bine aici.
Mei a zâmbit şi Roberto, prin semne, l-a întrebat pe Björn ce vrea să bea. A cerut un whisky, iar Mei, un rom şi Cola. Odată servite, a pus băuturile pe o măsuţă.
Björn, dominând situaţia, a apucat-o pe Mei de talie şi a ţintuit-o de corpul lui. I-a căutat gura şi a sărutat-o. Roberto i-a privit şi, când a văzut că acel neamţ îi scotea topul, sutienul şi îi deschidea fusta,

lăsând-o să cadă pe podea împreună cu chiloţii, a ştiut că atunci începea petrecerea.

Cu gura lui deasupra gurii lui Mei, Björn i-a şoptit, în timp ce-i masa fesele:

- Acum am de gând să te întorc şi te voi deschide pentru ca el să sugă ceea ce este al meu.

Acel sentiment de proprietate a surprins-o, iar Björn, dându-şi seama, i-a clarificat, privind-o în ochi:

- Acesta este jocul nostru şi nu trebuie să-ţi spun că te consider a mea, deoarece cred că ştii ce simt pentru tine, eşti de acord, Mei?

-Da.

- Sigur?

- Da. Şi, excitată, ea i-a şoptit: îmi place să fiu a ta şi tu să fii al meu.

Björn, emoţionat de ceea ce îi confirmau aceste cuvinte, a dat din cap şi a precizat:

- Voi permite ca un străin pentru mine să te spele, să te aungă, să te desfete, să ţi-o tragă şi, în schimb, vreau să văd cum te distrezi, vreau să juisezi pentru mine şi vreau să te simţi bine. Spune-i că vreau să-ţi sugă clitorisul până când ţipi de plăcere, ai înţeles?

Mei a dat din cap aprobator, înfierbântată de ceea ce i-a spus, în timp ce muzica se auzea în cameră şi, uitându-se la Roberto, care îi privea, i-a spus:

- Björn vrea să-mi sugi clitorisul şi să mă faci să ţip de plăcere.

Ca o motocicletă, Roberto a dat din cap aprobator şi i-a şoptit:

- Spune-i că o voi face.

Mei a zâmbit. Nu i-a plăcut niciodată să se simtă proprietatea nimănui, dar Björn era diferit. O făcea să se simtă în siguranţă, protejată, răsfăţată, iar faptul că o considera a lui îi plăcea şi nu intenţiona să protesteze.

în acea cameră, nimeni nu i-a auzit. Era atâta agitaţie afară, încât era imposibil ca gemetele să fie auzite.Björn a întors-o şi, sprijinind-o de corpul său, şi-a coborât degetele spre vagin şi, după ce a atins-o, i-a deschis buzele şi l-a privit pe Roberto.

Acesta, văzându-l, a ştiut ce îi oferea şi nu a ezitat. A deschis o sticlă de apă şi, cu o cârpă curată, a spălat-o pe Mei. Apoi s-a pus în genunchi în faţa ei şi, când a văzut cum germanul îi trăgea buzele vaginale pentru a-i permite accesul, s-a lansat direct spre clitoris.

Gemetele lui Mei au fost imediate, în timp ce Roberto, cu mâinile pe coapse, a deschis-o şi i-a băgat capul între picioare, dornic să savureze delicatesa care îi era oferită. Excitat, Björn i-a şoptit la ureche:

- Aşa... apasă-te peste gura lui. Lasă-l să te sugă. îţi place, Mei?

Ea a dat din cap aprobator. Aceea era perversitate în stare
pură. între timp, Björn a continuat:

- Oferă-i acces la tine. Flexează-ţi puţin picioarele. Da... aşa... Mei a tremurat şi, în timp ce se mişca, Björn a insistat. Nu... nu te îndepărta. Vreau să te sugă. Vreau să simtă gustul femeii mele şi vreau să juisezi în gura lui pentru mine.

Auzindu-l spunând „gustul femeii mele", a facut-o să geamă. Cuvintele lui şi posesia din ele au excitat-o aproape mai mult decât ceea ce i-a făcut Roberto. Björn a continuat:

- Aşa, dragă... aşa... asta e.

Mei a gemut. Faptul de a se simţi între trupurile celor doi bărbaţi a înnebunit-o. Dintr-odată, Björn i-a şoptit:

- Una dintre fanteziile mele cu tine este să te deschid aşa cum fac acum şi să le ofer accesul mai multor bărbaţi. Le voi cere să îngenuncheze în faţa ta şi, unul câte unul, te vor suge, în timp ce te voi ţine şi voi percepe cum vibrează corpul tău la ceea ce simţi. Apoi, te voi întreba care ţi-a plăcut cel

mai mult şi acela va fi primul căruia îi voi permite să ţi-o tragă. Când ne vom întoarce la München, voi organiza o mică petrecere la mine acasă şi tu vei fi cea mai mare sursă a mea de dorinţă. Vrei să fii, Mei?
Apucând-o de coapse, Roberto a facut-o să-şi desfacă picioarele mai larg şi ea nu a putut răspunde. Ceea ce i-a propus Björn a fost atât de pervers şi incitant, încât a tremurat la gândul acesta, iar el, simţind nerăbdarea ei, i-a şoptit, cu un zâmbet:
- Nu ţi-o vom trage niciunul dintre noi până nu vei juisa în gura lui.
- Björn...
-... şi, când o vei face, a continuat el, ţi-o vom trage amândoi.
- Da... a oftat Mei.
Björn a zâmbit şi, ciupindu-i sfârcurile, şi-a trecut gura peste gâtul ei.
- Dar mai întâi, ştii ce vreau, draga mea. Juisează.
Extrem de stimulată de ceea ce el i-a cerut, ea a încuviinţat,
pentru a lăsa loc unui orgasm spectaculos, care i-a preluat corpul la cele auzite şi la ceea ce îi făcea Roberto. Când Björn a simţit-o tremurând, a zâmbit şi, dur ca piatra, i-a şoptit, eliberând-o:
- Te aştept pe canapea, când Roberto va termina cu tine.
Mei l-a privit mergând cu un pas hotărât spre scaunul confortabil, a scos câteva prezervative din poşetă şi le-a lăsat pe masă, fără ca să-şi ia ochii de la ea, în timp ce Roberto, înnebunit, şi-a continuat jocul şi a masturbat-o, făcând-o să ofteze din nou.
Cu încântare, l-a privit pe Björn scoţându-şi hainele. Atunci, Roberto a eliberat-o. A luat din nou sticla cu apă şi, fără ca ea să se mişte, a spălat-o încă o dată. După ce a terminat, Mei s-a apropiat de tipul ei, fără să spună nimic, şi s-a aşezat peste el. Privindu-l în ochi, a zâmbit, i-a cuprins erecţia în mână şi s-a

înfipt în ea. S-a aşezat în centrul acelei dorinţe dure şi tentante, iar Björn a apăsat-o spre el.
- Da... draga mea... aveam nevoie de asta, a spus el.
Pentru câteva minute, Mei a preluat frâiele. Cu Björn aşezat,
ea a condus micile sale jocuri, până când o palmă de la Roberto a făcut-o să se oprească. Björn, văzându-i intenţiile, a apucat-o pe Mei de talie, în timp ce îi spunea:
- Culcă-te pe mine, cred că prietenul nostru vrea să continue să se joace cu tine.
Cu penisul lui Björn înăuntru, ea abia se putea mişca, când a observat că Roberto îi întindea gelul pe anus şi începea să se joace cu deschizătura ei. Björn, simţind-o pe Mei gemând, a sărutat-o şi, când s-a despărţit de ea, i-a şoptit:
- Am o dorinţă uriaşă de a mă mişca. Vrei să fac asta?
Mei a consimţit. Dar era atât de încastrat înăuntrul ei, încât a facut-o să ţipe.
- Sssssst... toţi ne vor auzi şi vor şti ce facem, a râs Björn când a simţit-o atât de excitată.
- Au... au...! îmi faci rău.
Auzind asta, Björn s-a încruntat, s-a întors pentru a se poziţiona altfel şi Mei, cu un zâmbet, i-a şoptit:
- Acum este mai bine.
Roberto şi-a continuat jocul şi, după câteva minute, apropiindu-şi penisul de anusul ei, a apucat-o de şolduri şi, încetul cu încetul, s-a introdus în interiorul ei.
Björn a conştientizat prezenţa sa imediat. în ciuda faptului că pereţii interiori ai lui Mei separau ambele penisuri, presiunea pe care o exercitau era sesizabilă şi, dornic să o facă să se bucure, el a întrebat:
- îţi facem rău, draga mea?
Emoţionată de îngrijorarea lui, Mei l-a sărutat şi, mişcându-şi trupul, i-a invitat să continue. într-o secundă, corpul ei a fost total prins între ale celor

doi, care intrau şi ieşeau cu ritmuri diferite, smulgându-i gemete minunate de plăcere. Uitându-se la Björn, i-a şoptit:

- Björn...

- Ca întotdeauna, când îi spunea numele în timp ce făceau sex, el se excita. Ştiind că este cu el şi nu cu altul, era unul dintre cele mai minunate lucruri din lume şi, apucându-i şoldurile pentru a se scufunda în ea, cu forţă, i-a şoptit:Da, Mei, eu sunt Björn.

Jocul a durat câteva minute. Ambii bărbaţi s-au scufundat în ea, în acest joc al plăcerii. Gemete... sărutări pasionale... cuvinte îndrăzneţe. Totul era permis într-un moment ca acela, până când cei trei au culminat şi au ajuns unul peste altul.

Când şi-au recăpătat respiraţia, s-au curăţat puţin şi s-au îmbrăcat, iar Björn şi Roberto şi-au dat mâinile. Mei a zâmbit. Când au părăsit camera, au mers fără să-şi vorbească acolo unde se afla sora lor. Aceasta din urmă, văzându-i, i-a întrebat:

- Unde aţi fost?

Mei a privit-o şi i-a răspuns în glumă:

Să fii sigură că tocmai ţie o să-ţi spun.doua zi dimineaţă, când Mei s-a trezit, Björn a dispărut din nou cu bunica ei. Era clar că, deşi era în vacanţă, nu ieşise încă din rutina programului său nemţesc.

Ore întregi, ea a avut grijă de mica ei prinţesă. Fetiţa voia doar să se joace şi, când a adormit epuizată în braţele sale, a dus-o în pat. După ce a aşezat-o, s-a întins lângă ea şi s-a gândit la Björn. încă avea în minte ceea ce i-a spus cu o seară înainte - el era al ei şi ea a lui, când se jucau - şi asta a facut-o să zâmbească. Totuşi, când şi-a amintit cum a spus acel lucru, despre faptul că ea este femeia sa, s-a cutremurat.

în toţi anii în care au fost împreună, Mike nu a folosit niciodată acest cuvânt. Nu a fost niciodată femeia şi nici logodnica lui. A fost dintotdeauna „Parker" sau „scumpo". Nu a existat niciodată un sentiment de proprietate între ei, nici măcar atunci când a aflat că este însărcinată.

Mei s-a ridicat din pat şi s-a uitat pe fereastră. Björn a intrat în viaţa ei ca un vârtej şi a tulburat-o, uneori. îi plăcea să-i simtă protecţia,

răsfăţul şi dispera când îşi amintea că nu a fost corectă cu el.

Cum a putut să-i greşească unui astfel de bărbat?

Auzind zgomotul unei maşini, Mei a privit spre stradă şi a văzut că era Björn cu bunica ei şi cu Ovidio. De la fereastră şi ascunsă în spatele perdelelor, l-a privit cum intră în casă şi, cu un zâmbet plăcut, a dat din cap spre ceva ce îi spunea bunica ei. Asta a facut-o pe Mei să râdă. Björn, iară să înţeleagă nimic, a reuşit să comunice cu bunica ei. Era ceva nemaivăzut!

Nici măcar tatăl ei, Ceci, aşa cum îl numea Covadon- ga, nu s-a înţeles atât de bine cu ea. Având în vedere că Sami dormea încă, a coborât să ajute. Björn, văzând-o, a zâmbit şi, îmbrăţişând-o cu drag, a salutat-o:

- Bună dimineaţa, somnoroaso!

Mei, fără ca să-i pese de privirile vecinilor, l-a sărutat pe buze şi l-a ajutat să ducă pungile cu cumpărături înăuntru.

Ca şi în ziua precedentă, bunica ei, o femeie cu un caracter puternic, a început să dea instrucţiuni. Lujân a încercat să o facă să-l lase în pace pe Björn, dar a fost imposibil. Bunica avea nevoie de el şi i-a pus pe toţi la treabă. Când Mei a terminat de făcut ceea ce i-a poruncit doamna Covadonga, a decis să spele maşina. În acel moment, vecinul Ovidio şi cu Björn au apărut cu braţele pline de lemne de foc. S-au dus până la şopron, iar Björn, după ce a ascultat instrucţiunile pe care i le-a dat bătrânul, despre cum să manipuleze toporul, a început să le taie. Toată lumea a putut observa imediat că nu era prima dată când tăia lemne.

- Surioară..., a spus Scarlett, apropiindu-se, tipul ăsta este grozav.

- Ştiu, a fost de acord Mei, cu gura uscată.

După o tăcere, Scarlett a întrebat:

- Am văzut că nu fumezi, te-ai lăsat?

Ea a zâmbit şi a răspuns:

- Nu, dar datorită lui Björn, în fiecare zi fumez mai

22

puţin.
Scarlett a râs şi a şoptit:
- Ai văzut cum îl privesc vecinele? Mei a aruncat o privire către vecinele bunicii ei, care o supravegheau. Sora ei a adăugat: îţi spun eu că aceste femei vor avea vise necurate cu el în seara asta. Desigur, şi mâine la slujbă vor spune de trei ori Tatăl Nostru pentru ceea ce au visat.
Mei a râs şi Scarlett a continuat:
- Eu l-aş ţine din scurt în locul tău. Te roooooooooog! La cât de dulceeee esteeeeeeee!
- Nu trebuie să-l ţin din scurt, a râs ea, când a auzit-o. El este liber.
c 28*

- 0Liber?
-Da.
- Eşti fraieră?... Cel mai tare tip pe care l-am văzut de ani buni şi tu îmi spui că este liber?
- Da...
- Păi, nici măcar să nu te gândeşti să spui asta când ieşim cu prietenele, dacă nu vrei ca, măcar una, pe care o cunoşti şi tu, şi eu, să ţi—1 ia.
- Crezi?

Scarlett, ai cărei ochi ieşiseră din orbite, a dat din cap aprobator şi a spus:

- Cred şi afirm.

Mei nu a putut răspunde. Cu o senzualitate incredibilă, Björn şi-a scos tricoul alb cu mânecă scurtă, printr-o mişcare lentă, şi l-a aruncat la pământ, rămânând doar în blugii cu talie joasă, care-i puneau în evidenţă excelenţii muşchi abdominali. A luat o sticlă de apă de la sol şi, după ce a băut din ea, şi-a turnat ce a mai rămas peste corp. Era fierbinte.

- La naibaaaaaaa! a şoptit Mei.
- Sfântă Fecioară, cât de cald îmi este!
- îmi aminteşte de reclama pentru Coca-Cola, a comentat Mei.

Scarlett, facându-şi vânt cu mâna, i-a şoptit:

- Mie de acel film în care Hugh Jackman şi-a aruncat o găleată de apă pe corp. Doamne, ce pervers!

Björn, văzându-le cum se uită la el, a zâmbit. Era conştient de puterea corpului său asupra femeilor şi i-a iacut cu ochiul fetei sale.

- Ai dreptate, Scarlett... trebuie să-l ţin din scurt. Sunt o mulţime de femei promiscue pe aici.

.- Sunteţi împreună?

- Nu... Da... Ei bine, nu ştiu.
- Cum nu ştii? A exclamat sora ei. Te asigur că, dacă un tip de genul acesta vine în casa bunicii, asta se întâmplă pentru că există ceva între mine şi el.

Apropo, ce-ai zice să-mi spui de ce a trebuit să ascundem fotografiile cu tine şi cu tata?
Mei s-a uitat la Björn, care încă tăia lemnele şi a răspuns:
- Urăşte armata americană şi cred că, atunci când va afla că şi eu fac parte din ea, mă va urî şi pe mine.
- Şi de ce o urăşte?
- Nu ştiu... cred că are legătură cu tatăl său. Nu mi-a spus niciodată şi nici eu nu l-am întrebat.
- Dar, Mei... cum poţi să minţi un astfel de bărbat, în halul
- Nu ştiu, Scarlett... nu ştiu ce fac.
- Iţi jur, fată, că nu te înţeleg! a protestat ea. Björn este chipeş, atent, fermecător şi tu îl minţi?
- Sssst, Scarlett, ştiu! Mă simt groaznic. Dar acum nu ştiu cum să-i spun adevărul.
- Crezi că se va supăra foarte tare?
Mei nici nu voia să se gândească la asta.
- Da. Dar sper să înţeleagă.
Pierdute în gândurile lor, au tăcut un timp, până când Scarlett a exclamat:
- Sfântă Fecioară, ce spate! Ai observat că Björn seamănă ca modelul acela care arată ca un tren, al cărui nume este David Gandy?
Mei nu s-a gândit niciodată la asta. Dar acum, când sora ei o spunea, avea dreptate; Björn şi David erau acelaşi gen de bărbat: înalţi, bruneţi, cu ochi albaştri, stilaţi şi cu aspect grozav.
După zece minute, excitaţia o copleşise. S-a apropiat de el, i-a luat toporul din mâini şi l-a sărutat cu dorinţă, iară să-i pese de ceea ce ar putea spune vecinii bunicii ei. Şi, în acel moment, l-a auzit pe Ovidio trecând cu o cutie pe lângă el:
- Aşa, băiete, pune-i o ureche pe fiecare coapsă şi limba pe unde s-o nimeri.
- Ce urât, Ovidio! a strigat Scarlett, când l-a auzit.
Mei a izbucnit în râs şi Björn a întrebat:
- Ce a spus?

Neputând să se oprească din râs, Mei i-a făcut cu ochiul şi i-a răspuns:
- O să-ţi explic diseară!
în noaptea aceea au ieşit din nou cu prietenii. Björn nu îi înţelegea, dar l-au făcut să se simtă ca unul de-ai lor şi, după cină, el şi Mei şi-au luat rămas-bun şi s-au dus la Palacio de Luces, un hotel luxos de cinci stele, înconjurat de un mediu natural şi situat pe versantul conlughez al Suevei.
în lift, Björn, zâmbind, a apucat-o pe Mei de talie şi, apropiind-o de corpul său, i-a şoptit:
- în seara asta te vreau pentru mine.
- Doar pentru tine?
El, privind-o de la înălţime, a dat din cap aprobator şi a afirmat cu emfază:
- Doar pentru mine.
Când au intrat în cameră, Mei a zâmbit, văzând că sora ei s-a ţinut de cuvânt. Când Björn a văzut bolurile de ciocolată pe una dintre mese, a întrebat:
- Ce intenţionezi să faci cu mine în seara asta, domnişoară Melanie?
Sărutându-l cu pasiune, ea a zâmbit şi, arătând spre ciocolată, a răspuns:
- Când mi-ai dat pandantivul cu căpşuni, ţi-am spus că voi face ceva pentru tine. Ei bine, pregăteşte-te, plinsule, pentru că în seara asta vreau să-ţi mulţumesc pentru darul tău.
între sărutări şi îmbrăţişări s-au întins pe pat, iar Mei i-a spus:
.— Acum am nevoie să mă ajuţi ca să fac un lucru.
- Orice îţi doreşti, scumpo.
S-a ridicat şi, trăgându-l, s-a dus acolo unde era împăturit plasticul.
- Trebuie acoperit patul cu asta.
- Cu un plastic?
Mei a zâmbit şi l-a încurajat:
- Da, haide, ajută-mă.
Când totul a fost aşa cum şi-a dorit, Björn s-a uitat la ea şi Mei i-a spus:

- Nu este sezonul căpşunilor, dar, de vreme ce am una proprie, ţi-am adus ciocolata, ca să nu-ţi lipsească nimic.

înţelegând la ce se referea, el a zâmbit şi, muşcându-şi buza, i-a şoptit:

- Doamne, iubito... îmi place perversitatea de care dai dovadă.

- Ştiu şi îţi va plăcea şi mai mult ceea ce îţi voi oferi.

Björn a izbucnit în râs, a văzut că se dezbrăcă şi a urmat-o imediat. Apoi Mei a luat bolurile de ciocolată şi, urcându-se pe pat cu ele în mână, i-a spus:

- Vino, culcă-te aici.

Björn s-a aşezat. A pus bolurile pe plasticul patului şi i-a şoptit:

- Ştiu că îţi place ciocolata, îţi plac căpşunile şi îţi place de mine. Aşadar, dragul meu, bucură-te.

Fără alte întrebări, şi-a scufundat mai întâi un sfârc într-unui dintre boluri şi apoi pe celălalt. I-a scufundat în ciocolată şi, punându-se în patru labe deasupra lui Björn, i-a spus, în timp ce el se uita la sfârcurile acoperite:

- Poţi începe cu care doreşti.

înnebunit, nu a ezitat, şi-a atras unul dintre acele sfârcuri magnifice la gură şi l-a supt.

- Delicios.

- îţi place?

Cu perversitatea în privire, cu excitaţia dintre picioare şi gura plină de ciocolată, Björn i-a cerut:

Dă-mi mai mult.Mei i-a adus din nou sânul la gură, iar el l-a gustat, s-a înfruptat, l-a strâns şi l-a supt şi, când a dispărut toată ciocolata, dornică, l-a întrebat:
— Vrei mai mult?
Björn a dat din cap aprobator şi Mei i-a întins celălalt sfârc.
Când ciocolata a dispărut, ea a zâmbit, iar el, apucând-o de ceafa, a sărutat-o. Aroma sa era dulce, rafinată, minunată şi, când s-a îndepărtat, i-a recunoscut:
— Eşti cel mai bun desert pe care l-am mâncat vreodată, în toată viaţa mea, şi doar gândul că acum voi mânca minunata ta căpşună cu ciocolată, mă înnebuneşte.
Mei a izbucnit în râs şi l-a întrebat:
- îţi place ideea?
- Mă încântă. Mai mult, acum înţeleg motivul plasticului.
S-au sărutat şi, când pofta i-a cuprins din nou, Mei, atingându-i enorma erecţie, i-a şoptit:
— Vreau şi eu să o sug cu ciocolată.
Nu era necesar să-i spună mai multe. Björn s-a aşezat pe pat şi şi-a înfipt vârful penisului în lichidul gros. Tarându-se pe pat, Mei s-a îndreptat spre el şi şi-a scos limba, provocator. Amândoi au zâmbit, iar ea a început să-l lingă- Apoi şi-a deschis gura, dornică să îl mănânce, şi a continuat să o facă. El, cu ochii închişi şi în genunchi pe pat, a lăsat-o să-l înnebunească de plăcere. Ce i-a făcut cu limba l-a încântat şi, când nu a mai putut suporta, a oprit-o şi i-a şoput:
- Flămânzesc după tine, dragă. întoarce-te şi hai să ne bucurăm amândoi.
Mei s-a întins. Björn şi-a scufundat din nou penisul în ciocolată şi, punându-se în patru labe deasupra ei, în sens invers, i l-a apropiat de gură şi, luând unul dintre boluri, i-a spus:
- Lasă-mă să-mi văd căpşuna.
— Căpşuna ta? a râs ea.

încântat să o audă râzând, el i-a tras o palmă peste fund şi i-a declarat cu fermitate:
- Căpşuna mea.
Amuzată şi excitată de modul lui posesiv, şi-a desfăcut picioarele pentru el şi l-a întrebat:
- îţi place aşa?
Björn a consimţit şi, uitându-se la ceea ce îl înnebunea, i-a şoptit:
- Mă încântă.
Perversitatea dintre cei doi a fost servită. El i-a sărutat interiorul coapselor, iar ea s-a cutremurat. Apoi Mei a început să-i sugă penisul îmbibat în ciocolată şi, câteva secunde mai târziu, cel care tremura a fost Björn.
Vibrând, şi-a lăsat gura pe Muntele lui Venus. L-a sărutat. Şi-a trecut nasul peste locul pe care îl adora şi a gemut la atacul ei devastator. Odată ce şi-a controlat mişcările, a luat unul dintre bolurile cu ciocolată şi, fără să-i spună nimic, i-a vărsat-o pe vagin iar. Când a văzut cum se scurge, i-a şoptit:
- Spectaculos.
Fără să vorbească, din nou... şi din nou s-a scufundat în trupul lui Mei, care îşi ridica şoldurile pentru a-l primi, în timp ce ciocolata le aluneca pe corp, oferindu-le, pe lângă o aromă dulce, o plăcere şi o desfătare fără egal.
Gemetele au luat în stăpânire camera, iar când Björn s-a contractat într-o ultimă lovitură, Mei l-a apucat de umeri şi a ţipat, în timp ce a culminat. Epuizaţi, s-au uitat unul la celălalt şi el, amuzat, i-a spus:
- Cred că va fi o noapte foarte dulce şi interesantă.
Cu ciocolata până la urechi, Mei a zâmbit şi, ridicând telefonul, i-a propus:
- Haide, să ne facem o poză.
Amuzaţi, şi-au pus feţele pătate laolaltă şi Mei a făcut poza.

La 4:00, au ridicat plasticul, râzând, şi s-au îndreptat spre duş. Acolo, apa le-a curăţat corpul de ciocolată, în timp ce şi-au continuat jocurile. Jocuri de care nu se săturau. într-un final, s-au întins şi au adormit îmbrăţişaţi.A doua zi dimineaţa, după o noapte în care au făcut dragoste de mai multe ori, cineva a bătut la uşă şi un chelner a intrat şi le-a lăsat o tavă cu micul dejun. Mei, văzând o gogoaşă cu ciocolată, a zâmbit.

- Nu mai pot mânca niciun gram de ciocolată!

Amândoi au râs şi, după ce au luat fericiţi micul dejun, s-au
întors la casa familiei, unde, la sosire, bunica, privindu-i de sus până jos, a clătinat din cap dezaprobator. Adresându-se nepoatei sale, a zis:

- Mama şi sora ta sunt pe plajă cu fetiţa. Apropo, ce preferaţi să fac de mâncare, pantrucu sau cachopo?

- Mie mi-e indiferent, bunico.

- întreabă-l pe bebe, i-a cerut femeia nepoatei sale.

Mei s-a uitat la Björn, care, desigur, nu a înţeles nimic şi ea i-a spus:

- Ce vrei să mănânci, pantrucu sau cachopo?

Cu gura căscată pentru că nu a mai auzit niciodată aceste cuvinte, a întrebat:

- Acestea sunt mâncăruri?

-Da.

- Şi-mi poţi explica ce sunt?

Amuzată, Mei a zâmbit.

- Pantrucu este un aluat cu cârnăciori, foarte gustos, pe care îl face bunica mea. îl înfăşoară în foi de varză, îl taie şi îl prăjeşte, iar cachopo este un muşchi de viţel, umplut cu jambon şi brânză, glazurat şi prăjit. Ca să mă înţelegi, este ca san jaco- bos, doar că este bestial.

După ce a evaluat ceea ce i-a spus, i-a răspuns:

- Al doilea fel de mâncare cred că îmi va plăcea mai mult.

.Mei s-a uitat la femeie.
- Cachopo, bunica.
Ea a dat din cap aprobator şi, zâmbind, a spus:
- Cum spune Blasito, punct.
Când s-a îndepărtat, Mei l-a privit pe Björn zâmbind şi l-a întrebat:
- Vrei să mergem la plajă? Mama, sora mea şi Sami sunt acolo.
A dat din cap aprobator şi s-au îndreptat spre dormitoare pentru a se schimba în costumele de baie.
Când Sami a văzut-o pe mama ei şi pe Björn apărând, a alergat spre ei. El a luat-o în braţe şi fetiţa a râs în hohote. Gestul acela atât de intim cu fetiţa l-a făcut să se simtă foarte bine. Era mândru să o poarte în braţe şi pe Mei să o ţină de mână. Sentimentul acela de împlinire era minunat. Un sentiment care nu îl părăsea niciodată când era cu ele.
La ora prânzului, s-au întors la casa în care îi aştepta Covadonga şi, încântaţi, au mâncat cachopo, pe care femeia l-a pregătit. După-amiază, Mei a fugit cu Björn şi cu fetiţa ei înapoi, la plajă. Bunica şi-a făcut deja planuri pentru Blasito, dar nu a fost dispusă să îl împartă cu nimeni.
- Este minunat, a spus Björn, uitându-se la fetiţa care alerga cu o găletuşă galbenă în mână. Acest loc este unul dintre cele mai frumoase pe care le-am văzut vreodată.
Mei a zâmbit.
- Da. Plaja din La Isla este o minunăţie şi, dacă e vremea bună, aşa cum ai prins-o tu acum, este genial! a răspuns ea. Deşi are un farmec aparte să te plimbi pe aici şi iarna.
- Te-ai plimbat pe aici foarte mult iarna?
Mei a dat din cap aprobator şi, uitându-se la fiica ei, a răspuns:
- Da. De mai multe ori decât mi-aş dori să-mi amintesc.

Björn a consimţit şi intenţionat, a întrebat-o:
- Mike a fost vreodată aici cu tine?
-Nu.
- De ce?
Cu un zâmbet pe buze, Mei a oftat.
- Pentru că nu a vrut niciodată. Probabil pentru că nu am fost niciodată cu adevărat importantă pentru el.
Câteva secunde, s-au privit fără ca să-şi vorbească, până când, în cele din urmă, Björn i-a şoptit:
- Mulţumesc pentru noaptea perfectă pe care am avut-o.
- Eu îţi mulţumesc.
Cu un gest serios, el i-a luat mâinile şi i-a spus:
- Vreau să ştii că tu şi Sami, cu tot ceea ce vă înconjoară, sunteţi foarte speciale pentru mine. Şi, dacă tu crezi că nu ai fost importantă pentru Mike, vreau să ştii că eşti importantă pentru mine. Atât de importantă, încât am început să văd viaţa într-o altă lumină, iar asta îmi place. îmi place să fiu cu tine, cu Sami şi îmi place să simt că eşti a mea, îmi place tot ceea ce vine de la tine.
- îţi place şi de *Peggy Suei* l-a tachinat ea, cu o voce scăzută.
- Ei bine... ăsta e un alt subiect, a râs Björn, cu gândul la hamsterul alb.
Mei a zâmbit. Aceste cuvinte însemnau mult mai mult decât putea să înţeleagă şi, într-un acces de sinceritate, i-a spus:
- Björn.
-Ce?
- Trebuie să îţi spun ceva.
Şi-a fixat ochii albaştri uimiţi asupra ei şi, cu un zâmbet pe jumătate, i-a şoptit:
- Spune-mi, dragă.
Adunându-şi curajul care i-a lipsit alteori, Mei şi-a luat inima-n dinţi şi a vorbit:
- Trebuie să fiu sinceră cu tine şi să-ţi spun că...

Deodată, plânsul lui Sami i-a atras atenţia. Era la pământ,
plângea şi amândoi s-au ridicat repede pentru a vedea ce se întâmplă. Fetiţa a căzut, pur şi simplu, dar se scărpina pe genunchi. Când au ajuns la prosoape, Björn, fără a fi nevoie ca Mei să-i spună, i-a deschis poşeta, a scos un leucoplast cu prinţese şi, după ce i l-a pus fetiţei, i-a spus:

- Ascultă, prinţesă Sami, Frumoasa Adormită te va vindeca în mod magic şi durerea va dispărea tana... na... nam! Şi durerea nu se va mai întoarce niciodată.

La auzul acestor cuvinte, fetiţa, ca întotdeauna, a încetat să mai plângă, s-a desprins din braţele mamei şi a început din nou să alerge cu găletuşa galbenă. Björn a zâmbit şi Mei, uimită de ceea ce tocmai a făcut, l-a întrebat:

- Cum de ţi-ai amintit asta?

Björn, zâmbind, s-a apropiat intim de ea, care îl privea, şi i-a şoptit, sărutându-i gâtul:

- Nu uit lucrurile importante şi ţi-am spus doar că tu şi Sami sunteţi foarte importante pentru mine. Şi, deşi acel şobolan pe care îl ai ca animal de companie nu este obiectul devoţiunii mele, voi sunteţi şi tot ceea ce vă face fericite mă face şi pe mine.

Când a văzut că Mei îl privea nedumerită, şi-a amintit despre ce au vorbit cu câteva minute înainte şi a întrebat:

- Ce aveai de gând să-mi spui acum câteva minute?

Intimidată, a zâmbit şi i-a spus:

- Am vrut să-ţi spun că şi tu eşti special şi important pentru Sami şi pentru mine şi îmi place să te simt ca pe ceva al meu.
- Hmm...mă bucur să ştiu asta, a râs Björn.
- Plinsuleeeeeeeee, vino! a strigat fetiţa.

Björn a sărutat-o pe Mei pe buze şi a alergat spre fetiţă.

Când a ajuns lângă ea, s-au aşezat împreună pe nisip şi au început ca să se joace.
Mei, total derutată de toate, s-a simţit îngrozitor. El şi-a deschis inima către ea, iar ea, în schimb, nu a fost sinceră.

Două zile mai târziu, cei trei s-au întors la München. Björn şi Mei trebuiau să lucreze şi să-şi continue viaţa. r

au trecut şi a sosit octombrie. Nimeni, cu excepţia lor şi a lui Eric, nu ştia despre relaţia lor. Cei doi prieteni au vorbit de mai multe ori pe această temă şi Björn i-a cerut discreţie. Mei îşi dorea ca nimeni să nu ştie nimic şi, deşi a fost deranjat de refuzul ei de a se prezenta ca un cuplu în faţa prietenilor lor, el a decis să o respecte. Nu ar fi făcut niciodată nimic pentru a o supăra.

într-o dimineaţă, după ce a petrecut o noapte perversă cu Björn şi cu un alt cuplu într-unui dintre separeurile de la *Sen- sations,* unde fantezia şi plăcerea au fost centrul dorinţelor sale, când şi-a pus pantalonii, Mei şi-a scos mobilul şi a văzut că avea mai multe apeluri pierdute de la vecina Dora şi, de asemenea, de la partenerul ei, Neill. îngrijorată, a sunat şi Björn a văzut-o punându-şi mâinile pe cap. S-a apropiat repede de ea.

- Ce se întâmplă?
- Trebuie sa plec. Sami... este la spital.
- Ce s-a întâmplat?

Dar Mei, ieşită din minţi, şi-a acoperit faţa cu mâinile şi a gemut:

- O, Doamne... O, Doamne... sunt o mamă groaznică... Eu aici... aici... făcând... făcând asta! Şi fiica mea. Oh, Doamne!

Ameţită de îngrijorare, nu ştia ce să facă şi Björn, ţinând-o de braţ, a oprit-o şi i-a spus:

- Iubita mea, concentrează-te, ce se întâmplă?
- Vecina mea, Dora, împreună cu Neill au dus-o pe Sami la spital. Se pare că a început să facă febră mare şi Dora s-a speriat. M-a sunat şi, dacă a văzut că nu răspund, l-a sunat pe Neill. Trebuie să mă duc la Klinik, fiica mea este acolo.

Björn nu ştia cine este Neill, dar, în acel moment, acesta era ultimul lucru care conta. Doar Sami conta. Fără să piardă timpul, a dus-o pe Mei la maşină şi apoi a condus cât de repede a putut pentru a ajunge la Klinik cât mai curând posibil.

Odată ce au lăsat maşina prost parcată la poartă, au fugit spre camera de gardă şi, când Mei i-a văzut pe Dora, pe Neill şi pe soţia sa, Romina, s-a dus la ei şi i-a întrebat cu inima-n gât:

- Unde este Sami?
- E în regulă, Mei. Linişteşte-te, a spus. Neill, privind-o.
- Dar unde este? a ţipat ea descompusă.

Dora, văzând că tânăra îşi pierdea cumpătul, a încercat să o apuce de braţ şi i-a explicat:

- îi fac o injecţie şi nu ne-au lăsat să intrăm.
- O injecţie? De ce? Ce se întâmplă?

Romina, văzându-i panica, a lămurit-o imediat:

- Sami are puroi în gât şi asta i-a provocat febra mare. Nu-ţi face griji, Mei, e în regulă. Acestea sunt lucruri care se întâmplă copiilor.

Sprijinindu-se de perete, şi-a dus mâinile la obraji şi, în faţa unui Björn uluit, a alunecat până a ajuns pe podea, unde a plâns descumpănită.

Ştiind că Sami era în regulă, angoasa lui Björn s-a calmat puţin, dar inima i-a bătut cu putere. Nu a mai văzut-o niciodată pe Mei aşa. Nu a suportat să o vadă plângând. Era o femeie dură, puternică şi, fără ezitare, s-a dus la ea, a ridicat-o şi a îmbrăţişat-o. Mei i-a acceptat îmbrăţişarea şi, în timp ce plângea tremurând, nu a putut decât să-i spună:

- Linişteşte-te...linişteşte-te...iubita mea, Sami este bine. Nu plânge, draga mea... nu plânge.

- Dora, Neill şi Romina s-au uitat unul la celălalt, dar nimeni nu a spus nimic. Cine era acel tip? Femeia l-a recunoscut: era acelaşi bărbat pe care l-a văzut la bowling. în acel moment, o asistentă a venit în faţa lor şi le-a spus:Dacă a sosit mama fetei, poate intra.
Mei a dat din cap aprobator imediat şi, privind-o pe Dora, a spus în şoaptă:
- îmi pare rău că nu am auzit telefonul. îmi pare rău, Dora. Femeia a îmbrăţişat-o pe tânăra, care i-a dat drumul acelui
bărbat cu părul negru, şi a liniştit-o:
- Când ai plecat, fata era bine. Copiii sunt atât de imprevizibili. De aceea am sunat la casa lui Neill şi a Rominei. Mi-ai spus mereu că, dacă tu nu răspunzi, el este primul pe care ar trebui să-l sun. Hai, du-te la Sami şi dă-i un pupic din partea mea.
Când a dispărut în spatele uşii (ară ca să se uite înapoi, cei trei necunoscuţi s-au uitat la Björn, iar el, în semn de salut, a întins mâna şi s-a prezentat:
- Björn Hoffmann.
Cele două femei i-au strâns mâna şi, când ochii celor doi bărbaţi s-au întâlnit, americanul a spus:
- Neill Jackson.
Accentul american i-a zgâriat urechile lui Björn, dar, recunoscător, i-a şoptit:
- Mulţumesc că ai avut grijă de Sami! Mulţumesc mult! Neill, surprins, a încuviinţat. Cine era acest om? Şi, (ară ca
să-şi ia ochii de la el, i-a răspuns:
- Mulţumesc că nu ai lăsat-o singură pe Mei şi ai adus-o aici! Amândoi au dat din cap aprobator. Amândoi păreau bărbaţi
responsabili, iar Romina a întrebat:
- Björn, le vei duce pe Mei şi pe fetiţă acasă?
- Desigur, a declarat el, cu încredere.
Neill, după ce s-a gândit o clipă, a dat din cap şi, luând mâna soţiei sale, a spus, privind-o pe Dora:
- Hai, Romina şi cu mine te vom conduce acasă.

După ce au plecat, Björn a rămas singur în hol. S-a aşezat pe unul dintre locurile goale şi a decis să aştepte. Zece minute mai târziu, uşile s-au deschis şi, când s-a ridicat, a văzut-o pe Mei apărând cu fetiţa în braţe.
Cu un zâmbet sincer, s-a apropiat de ele. Fetiţa, epuizată, adormise în braţele mamei sale şi Björn a întrebat:
- Sunteţi bine?
Mei a dat din cap aprobator. îi făcea bine să-şi îmbrăţişeze fiica.
- Haide, spuse Björn, luând-o pe Sami în braţe. Vă voi duce acasă.
Au ieşit în tăcere din spital şi, când au ajuns la maşină, Mei s-a oprit şi, privindu-l, a comentat:
- Nu putem merge cu maşina ta.
- De ce?
A oftat şi i-a explicat cu blândeţe:
- Are două locuri. Şi nu vreau să o ţin pe Sami în faţă. în plus, este interzis.
Björn, care nu a luat în calcul acel detaliu, a vrut să spună ceva, când ea a adăugat:
- Du-te acasă să dormi, e târziu. Voi lua un taxi.
Mişcându-se repede, el i-a întins fetiţa şi i-a spus:
- Nu te mişca de aici. Am de gând să parchez şi să luăm un taxi.
- Dar, Björn, nu este nevoie.
Convins, el s-a uitat la ea şi a spus:
- Am promis că te voi duce acasă şi-mi voi respecta promisiunea, ai înţeles?
Mei a zâmbit. Dacă cineva era la fel de încăpăţânat ca ea, acela era Björn!
L-a privit parcând maşina şi oprind un taxi.
După ce i-a dat adresa, Mei s-a aşezat în braţele lui Björn, fără să-i dea drumul lui Sami şi el, sărutându-i fruntea, a întrebat:
- Eşti mai liniştită?
Ţinându-şi fiica la piept, ea l-a sărutat pe frunte şi i-a şoptit:

- Mă simt atât de vinovată...
înţelegând-o, Björn a facut-o să se uite la el şi i-a declarat, cu emfază:
- Eşti o mamă excelentă, cea mai bună pe care Sami o poate avea, bine?
Cu un zâmbet slab, Mei a dat din cap aprobator şi l-a sărutat pe buze. Björn a întrebat:
- îmi dai voie să urc azi la tine acasă?
Ea a zâmbit.
- Nu. Pragul casei fiicei mele este de netrecut.
Puterea cuvintelor ei l-a făcut să nu insiste şi, când au ajuns, Björn i-a cerut şoferului de taxi să aştepte şi, după ce le-a însoţit până la poartă şi a sărutat-o pe Mei pe gură, a plecat, promiţându-i că o va suna a doua zi.^^ săptămână mai târziu, Sami era într-o stare perfectă şi, după o sesiune bună de sex la el acasă, după ce au mâncat, el şi Mei s-au pregătit să meargă împreună la grădiniţă, ca să o ia acasă.
Coborând în garaj, Björn a activat telecomanda. Luminile unui BMW impresionant au pâlpâit în locul Aston Martin-ului.
Mei, văzându-l, s-a uitat la el şi a întrebat:
- Maşina asta e a ta?
El a dat din cap aprobator. După ce s-a întâmplat în noaptea cu spitalul, a decis să vorbească cu fratele său şi să cumpere o maşină în care să o poată lua pe fetiţă. Amuzat, el a răspuns:
- Sunt James Bond, la ce te aşteptai?
Chicotind de râs, Mei s-a îndreptat spre maşină şi, când a intrat în ea, a fluierat şi a spus:
- Miroase a nou.
- Este nouă. Şi uitându-se la ea, a întrebat: Ai văzut ce se află pe bancheta din spate?
Când Mei a privit, a rămas mută. Acolo era un scaun nou.
Rosa, din Prinţesele Disney, şi Björn a spus:
- Este maşina lui Sami şi ea merită tot ce e mai bun.

Uimită, Mei a zâmbit. Nu-i venea să creadă. Björn a cumpărat o maşină pentru a avea loc şi fiica ei. Incredibil.
Când au ajuns la grădiniţă, s-au dus împreună la poartă şi, când fetiţa a ieşit şi l-a văzut pe Björn, a strigat:
- Plinsuleeeeeeeeeeee!
A zâmbit şi, (ară ezitare, a luat-o în braţe pe blondina cu coroniţa ei de prinţesă. întâlnirile lui cu acel mic înger cu ochi albaştri îi plăceau de fiecare dată mai mult. Acele două femeiuşti, cu modurile şi felurile lor de a fi, îl cuceriseră în totalitate. Mei a clipit şi i-a şoptit:
- Nici nu-ţi voi spune cât te va iubi când îşi va vedea noul scaun.
Björn a zâmbit şi, apucând-o pe Mei de talie, cu un gest posesiv, a spus amuzat:
- Haide, plouă. Ce-ai zice să mergem să mâncăm o îngheţată în mall?
Amândoi au dat din cap şi, intrând în BMW, au mers acolo unde i-a propus el. Odată ajunşi, au mâncat îngheţată, iar Björn i-a cumpărat lui Sami o pungă mare cu dulciuri.
- Cum ţi-a venit idea să-i cumperi asta? a protestat Mei.
- Copiilor le plac.
Ea, când şi-a văzut fiica băgând două bezele în gură în acelaşi timp şi mestecându-le, a răspuns:
- Bineînţeles că le plac. Dar dulciurile trebuie controlate sau le pot face rău.
- Nu spune prostii, a răspuns el amuzat. Şi las-o să se bucure de dulciurile ei.
Nu foarte convinsă, Mei a încuviinţat. Dacă fiica ei ar mânca totul din punga aceea uriaşă, i s-ar face rău. Ţinându-se de mână, au mers prin mall, în timp ce Sami alerga prin faţa lor. După ce au vizitat diverse magazine, s-au aşezat la o cafea. Atunci, Björn a întrebat curios:
- De unde îi cunoşti pe acei americani?

- Care?
- Neill Jackson, care a fost la spital zilele trecute, şi ceilalţi cu care te-am văzut la bowling.
Mei s-a gândit să mintă. Dar ceva din ea s-a revoltat şi, după ce. şi-a privit fiica, a decis să-i spună adevărul.
- Numele meu este Melanie Parker Muniz.
- Cum?
- Tatăl meu este american.
-Ce?
- Tatăl meu este american. Locuieşte în Texas şi...
- Eşti americană?
Văzându-i expresia, Mei s-a agitat şi a răspuns:
- Tatăl meu este american şi, deşi m-am născut în Spania, nu voi nega că am crescut în Fort...
Dar nu a putut continua. Björn, livid, i-a cerut să tacă şi, fixându-i ochii cu privirea, a întrebat:
- De ce nu mi-ai spus? De ce ai inventat acel lucru despre faptul că engleza ta a fost americanizată pentru că ai lucrat pentru American Airlines?
Cu inima-n dinţi pentru tot ceea ce nu ştia încă, i-a spus:
- Ascultă, Björn...
- La naiba, americancă?!
Lucrurile s-au înrăutăţit într-un interval de secunde şi ea i-a explicat:
- Dacă nu ţi-am spus până acum, este pentru că ştiu că nu-ţi plac americanii şi mi-era teamă că, ştiind asta, tu...
I-a sunat telefonul. Mei s-a uitat la ecran şi a citit numele Agnetei. Asta a enervat-o şi, când a văzut că Björn nu i-a răspuns, şi-a schimbat tonul vocii şi a întrebat:
- Nu îi vei răspunde?
- Vorbesc cu tine, a răspuns el, pe un ton dur, care lui Mei nu i-a plăcut.
Telefonul mobil a sunat în continuare şi niciunul dintre ei nu a vorbit, nici nu s-a mişcat. Era clar că

ceva i-a deranjat pe amândoi. în cele din urmă, Björn a ridicat telefonul şi a întrerupt apelul. Starea de spirit a lui Mei s-a schimbat. Nu a putut să înţeleagă de ce îi respingea astfel pe americani.

- Neill şi ceilalţi erau prietenii lui Mike? a întrebat el.

A ezitat în legătură cu răspunsul său.

Pe de o parte, voia să-i spună în continuare adevărul. Trebuia să-i zică cine este şi cu ce se ocupă, dar, pe de altă parte, ştia că

,c* 298 dacă o va face, ziua aceea frumoasă de care se bucura atât de mult avea să se sfârşească. S-a îndoit. S-a gândit la asta. Neill, Fraser şi Hernandez l-au cunoscut pe Mike şi a ales să-i spună un adevăr pe jumătate:

- Da. Au fost prieteni cu Mike, dar sunt şi ai mei. Pentru mine sunt oameni importanţi, pe care îi ador şi îi iubesc şi, mai ales, ei o iubesc pe fiica mea. Şi, oricât te deranjează, da, sunt pe jumătate americancă.

Björn a privit-o cu o expresie de disconfort total. Era clar că ziua s-a întors pe dos, dar Mei a continuat:

- Acei americani sunt familia mea, prietenii mei. Ei...

- La naiba... nu-mi vine să cred! Şi, privind-o, a avertizat-o: Ţine-i departe de mine, bine?

Simţind ostilitatea pe care Björn o avea pentru ei, fără să-i cunoască, i-a atins inima şi, gata să-i apere pe bărbaţii care s-au riscat de atâtea ori pentru ea, s-a răstit, furioasă:

- Ei nu vor înceta să-mi fie prieteni, nici pentru tine, nici pentru nimeni. Şi da, sunt pe jumătate americancă şi sunt foarte mândră de asta. Prin urmare, tu decizi dacă vrei să continui să mă cunoşti sau să uiţi de mine, pentru că eu nu am nimic de decis, ai înţeles?

Acestea fiind spuse, s-a ridicat, s-a îndreptat spre fiica ei şi, înainte de a ajunge la ea, Björn a luat-o deja de mână, a adus-o aproape de trupul său şi a sărutat-o. Când buzele lor s-au desprins, el i-a şoptit:

- De acord. Am înţeles sensul cuvintelor tale.

încă supărată de respingerea pe care a simţit-o, a întrebat:

- Dar ce ai împotriva americanilor?

Björn a fost sincer:

- Tatăl meu a rămas văduv când eu eram mic A cunoscut-o pe Grete, s-a căsătorit cu ea şi, îndrăgostit fiind, a pus totul pe numele ei, când a rămas însărcinată cu fiatele meu, JosL Grete nu a fost niciodată o mamă exemplară, nu i-a păsat nici de fiatele meu, nici de mine, dar tatăl meu a iubit-o şi asta a fost suficient pentru mine. Cu ani în urmă, un militar american, pe nume Richard Shepard, a devenit vecinul nostru, iar el şi Grete au devenit amanţi şi ne-a părăsit.

- Dar Björn, ceea ce îmi spui se poate întâmpla oricui şi iară să fii american. Am chiar un prieten american a cărui soţie l-a părăsit pentru un german şi...

- Richard Shepard, a întrerupt-o Björn implacabil, s-a dovedit a fi un avocat priceput pentru armata americană. Când tatăl meu şi Grete au divorţat, tocmai obţinusem diploma şi tatăl meu a

insistat ca eu să îl reprezint. Am încercat prin toate mijloacele să lupt împotriva cerinţelor pe care ni le-a impus acest om, pentru a ajunge la un acord, care să fie benefic pentru ambele părţi. Dar experienţa lui era cu mult superioară alei mele şi a vrut să mi-o demonstreze în cel mai murdar şi mai josnic mod. În cele din urmă, tatăl meu a trebuit să-i dea lui Grete şi acelui american aproape toată averea sa. Din fericire, fratele meu, Josh, devenea major în vara aceea, pentru că altfel ar fi trebuit să meargă să locuiască cu ei, în Oregon. Asta l-a prăbuşit pe tatăl meu. Nu numai că, pentru a doua oară, a pierdut-o pe femeia pe care o iubea, dar a pierdut tot ceea ce s-a luptat pentru mulţi ani să câştige şi a trebuit să o ia de la capăt. Eu şi Josh l-am ajutat cât de mult am putut, în timp ce ne-am văzut de propria viaţă şi, deşi astăzi tatăl meu trăieşte bine, are afacerea lui şi casa lui, furia pentru ceea ce i-a făcut acel nenorocit este ceea ce îl determină să nu susţină armata americană.

Emoţionată de modul în care şi-a deschis inima, Mei i-a atins părul, îngrozită, şi i-a şoptit:

- îmi pare rău, Björn. îmi pare rău, dragă...

El a dat din cap şi, privind-o, a adăugat:

- Dar acum ai apărut tu, cea mai insolentă, cea mai combativă şi frumoasă femeie pe care am întâlnit-o vreodată în viaţa mea şi te dovedeşti a fi pe jumătate americancă. Şi ştii, nu te pot urî. întâlnirea cu tine înseamnă schimbarea vieţii mele, la niveluri pe care nici nu ţi le poţi imagina, şi vreau să o fac în continuare. Prin urmare, domnişoară Melanie Parker Muniz, vă rog, îmi puteţi da un sărut pentru a mă face să tac din gură o dată şi să nu mai spun lucruri pe care s-ar putea să le regret?

Cu inima bătându-i cu putere, Mei a zâmbit şi l-a sărutat. Sentimentul de fascinaţie pe care l-a

provocat acest bărbat în ea era tulburat de gândul că nu a fost total onestă cu el. îi mai ascundea ceva.

La mai puţin de şaizeci de metri de ei, în mall, Judith, care făcea cumpărături, s-a oprit când i-a recunoscut pe Björn şi pe prietena ei, Mei, sărutându-se cu pasiune. Nevenindu-i să creadă, a intrat repede într-un magazin, ca să nu fie văzută.

Björn, după ce a sărutat-o pe Mei, a luat-o pe Sami şi a pus-o pe umeri.

- Maica Precistă! a şoptit Judith, uluită.

Cei doi erau acolo, prietenii ei, sărutându-se şi jucându-se de-a mama şi de-a tata, în timp ce o făceau să creadă că se urau de moarte.

I-a urmărit mult timp. Era clar că nu era prima dată când se întâlneau. Era de ajuns doar să le vadă complicitatea, pentru a deduce că s-au văzut de mai multe ori. Aşadar, fără să se gândească, şi-a scos telefonul mobil din geantă şi a format numărul lui Mei. Voia să îi vadă reacţia.

Când i-a sunat telefonul, Mei l-a scos din buzunarul pantalonilor şi, când a văzut că era Judith, i-a făcut semn lui Björn să nu spună nimic.

- Bună, scumpo, a salutat-o Judith.
- Bună, ce faci?

Judith, din interiorul magazinului, a răspuns:

Bine. Totul e minunat. Hopa, ce agitaţie se aude pe acolo, unde eşti

?Atingându-şi părul, Mei a răspuns:
- într-un magazin de dulciuri, cu Sami, de ce?
- Sunt aproape de casa ta şi voiam să te văd, a răspuns Judith şi, (ară să o lase să vorbească, a adăugat: în realitate, voiam să te invit sâmbătă la noi. Eric a organizat un prânz cu prietenii de la baschet şi mi-ar plăcea să veniţi tu şi cu Sami, ce zici?

Mei a reflectat repede. A doua zi pleca într-o călătorie, dar se întorcea vineri, cu siguranţă.
- Grozav. Sâmbătă este bine pentru mine.
- Perfect! Ei bine, în jurul orei 12:00 te aştept, bine?
- Voi fi acolo.

După ce şi-au luat rămas-bun, au închis telefonul, iar Judith, fără să le dea răgaz, l-a sunat şi pe Björn. Fără întârziere, a coborât-o pe fetiţă de pe umeri, i-a întins-o lui Mei şi a răspuns:
- Bună, scumpo!

Mei a zâmbit când a văzut că este prietena ei şi s-a îndepărtat cu fiica ei.
- Bună, frumuşelule, cum îţi merge?
- Bine. Ocupat cu munca, dar bine.
- Eşti foarte ocupat?

Björn, urmărind-o cu ochii pe Mei, care fugea după Sami, i-a răspuns:
- Până peste cap!

Judith a zâmbit, văzându-i faţa lui stupidă şi a întrebat:
- Te-a sunat Eric?
- Nu, de ce? S-a întâmplat ceva?
- Vai de capul lui! a spus ea. Sâmbătă organizează o masă cu colegii de la baschet. Vii şi tu? Şi, înainte de a răspunde, a adăugat: Apropo, am invitat-o pe prietena mea Mei, nu te deranjează, nu-i aşa?

Uitându-se încă la femeia despre care vorbea, a răspuns:
- Să vedem, bruneţico, vrei ca Ironwoman şi cu mine să ajungem să ne dăm în cap? Ştii că nu ne putem suporta şi...
- Haide... fă-o pentru mine, l-a întrerupt ea. Ştii că îmi place foarte mult Mei şi nu are mulţi prieteni în München. Şi m-am gândit că poate unul dintre băieţii singuri din echipa de baschet i s-ar putea potrivi.
- Potrivi?!

Judith a râs şi a explicat:

- Când spun că s-ar putea potrivi cu ea, vreau să spun că s-ar putea lega ceva între ea şi unul dintre ei. Chiar dacă Ironwoman nu este stilul tău de femeie, sunt sigură că va fi pe stilul unui alt bărbat, nu crezi?

Expresia lui Björn s-a schimbat complet. Nu i s-a părut nici măcar amuzant. Ideea de a o vedea pe Mei, pe a sa Mei, printre coechipierii săi de baschet ca pe un trofeu de câştigat, l-a enervat, dar el a răspuns:

- Bine. Voi fi acolo.
- Şi ca să vezi că sunt bună, nu mă voi supăra dacă o vei aduce pe Foski cu tine.
- Pe Agneta? a întrebat şocat. Şi de ce ai vrea să o aduc pe Agneta dacă nu o poţi suporta?

Judith şi-a înăbuşit râsul şi a răspuns:

- O fac pentru a-ţi arăta că vreau să te văd fericit. La fel cum caut un băiat pentru prietena mea, vreau să te simţi şi tu bine.

Björn nici nu s-a putut gândi la asta. Ultimul lucru pe care voia să-l facă era să le vadă pe Agneta şi pe Mei împreună, în aceeaşi cameră.

- Nu ştiu, Jud. Nu ştiu dacă va putea veni. Este foarte ocupată la CNN. Şi acum te las, am lucruri de făcut. Te sărut.
- Te pup, frumuşelule.

Odată ce a închis telefonul, Judith a izbucnit în râs şi, când Björn a urcat-o din nou pe Sami pe umerii săi şi pe Mei a luat-o de mijloc, le-a făcut o fotografie pentru a imortaliza momentul. Acest lucru avea să fie distractiv. Apoi l-a apelat pe Eric şi, fără să-i spună ce-a văzut şi ce a pus la cale, i-a spus:

- Bună, dragul meu. Sunt la cumpărături şi, mă gândeam, ce zici dacă sâmbătă organizezi o masă cu colegii de la baschet?

După apelul lui Judith, Björn a rămas îngândurat.

- îţi place vreunul dintre colegii mei de la baschet? a întrebat-o pe Mei.

Fără să ştie de ce o întreabă, s-a gândit la acei bărbaţi şi i-a răspuns:

- Sunt câţiva dintre ei care nu arată rău. Şi, văzând expresia lui, a întrebat: Dar, hei, ce-i cu tine?

Björn nu a vrut să se mai gândească la asta, aşa că a sărutat-o şi i-a propus:

- Ce zici să mergem la mine acasă?

Amuzată şi nevrând să ştie ce era în neregulă cu el, Mei a consimţit şi cei trei au coborât la garajul din mall. Pe drum, Sami i-a încântat cu unul dintre cântecele învăţate la grădiniţă, iar Mei a acompaniat-o. Björn a condus şi le-a ascultat până

când, dintr-odată, fetiţa a tăcut, a scos un sunet şi un ciudat miros acru a umplut maşina.
- La naiba..., s-a răstit Mei, când a văzut ce s-a întâmplat.
- Mami...! şi a început să plângă.
Björn şi-a încreţit nasul şi a întrebat:
- Ce s-a întâmplat? A ce miroase?
- Sami ţi-a premiat maşina cea nouă. Oficial, este inaugurată!
-Ce?
-A vomitat.
- Ei, drăcie!
Reprimându-şi dorinţa pe care o avea de a-l ucide pentru că a insistat ca fata să mănânce dulciuri, ea i-a şoptit:
- Opreşte cât de repede poţi, Björn.

- A semnalizat dreapta şi a oprit maşina. Privind în spate şi văzând-o pe Sami, a exclamat îngrozit:La naibaaaaaaaaaaaa!
Fără să spună nimic, ea i-a arătat mâinile pătate şi Mei, deschizând uşa, a izbucnit:
- Ţi-am spus. Prea multe dulciuri nu sunt bune şi- uite că Sami a vomitat!
Imediat a scos-o pe fetiţă din maşină şi a şters-o cu şerveţele umede, în timp ce Björn a privit-o. Din fericire, nu a fost un lucru atât de grav. Când a terminat cu ea, s-a uitat la el şi l-a întrebat:
- Nu ai de gând să cureţi maşina?
Björn s-a uitat în interiorul maşinii şi, îngrozit, a bolborosit:
- Ce scârbos. Of... ce duhoare!
Mei şi-a dat ochii peste cap şi, fără nicio fandoseală, a deschis toate uşile maşinii, a scos şerveţele umede, a curăţat scaunul fiicei sale şi bancheta din spate. Când a terminat, s-a uitat la Björn şi i-a spus:
- Cu asta vei învăţa că nu trebuie să le cumperi copiilor o pungă mareeee de dulciuri. Şi vei învăţa, de asemenea, că este practic imposibil să păstrezi maşina curată şi într-o stare perfectă atunci când ai un copil. Şi asta ţi-o spun pentru ziua în care m-ai făcut „scroafa" în propria mea maşină.
Când mirosul acid a dispărut puţin, cei trei s-au aşezat din nou. Ajunşi la poarta garajului lui Björn, acesta a fost surprins să o vadă pe Agneta acolo. După ce a făcut un schimb de priviri cu Mei, s-a scuzat şi a coborât din maşină.
Agneta, văzând că îl însoţea prietena insuportabilă a lui Judith, şi-a întors faţa şi, când s-a apropiat de ea, s-a răstit:
- Te-am sunat de o mie de ori. Acum înţeleg de ce nu răs- pundeai la telefon.
Surprins, Björn s-a încruntat şi a întrebat:
- Ce faci aici?
Ea, cu o privire plină de reproşuri, i-a răspuns:
- Te-am văzut cu ea de mai multe ori la *Sensations*. De aceea nu mai răspunzi la apelurile mele? Are exclusivitate pe tine?
-Agneta...
- Nu ne-am mai văzut de vreo trei luni. Te sun şi tu nu-mi răspunzi. Las mesaje pe robotul telefonic şi tu nu le bagi în seamă. îmi poţi spune ce se întâmplă?
Cu o faţă deranjată, Björn s-a apropiat mai mult şi i-a spus:
- Nu înţeleg. Ne-am bucurat întotdeauna de ceea ce ne place, ştiind că amândoi suntem liberi să

facem orice vrem. Ce vrea să însemne asta? Tu nu te vezi cu Ronald Presmand sau cu Harry Delored sau...? Vrei să continui?

- Dar şi tu te vezi cu Maya sau Kristel şi eu... eu...

- Agneta, a întrerupt-o el cu o voce profundă, suntem liberi să ne vedem cu oricine ne dorim. între tine şi mine a fost din- totdeauna clar că sexul prevala. Despre ce este vorba acum?

- Ea... din cauza ei... idioata care te aşteaptă în maşină, răspunse ea, arătând spre maşină.

Björn, fără să-i priveascâ degetul acuzator, a răspuns:

- Ceea ce este între mine şi ea este diferit. Să nu o mai insulţi niciodată, ai înţeles?

Cuvintele acelea furioase au pus-o pe Agneta la zid. Niciodată nu l-a mai văzut pe Björn aşa. Neştiind ce să-i răspundă, el a luat cuvântul:

- Vreau să pleci şi să accepţi ceea ce este între noi ca atare: sex şi nimic altceva. Nu a existat niciodată exclusivitate între noi şi, desigur, nu va exista niciodată.

încinsă de cuvintele la care nu s-a aşteptat, femeia şi-a ridicat bărbia, s-a uitat cu furie la Mei, care îi privea din interiorul maşinii, şi i-a spus:

- De acord. Când te vei sătura de ea, mă vei suna.

De-ndată ce a plecat, Björn s-a întors, s-a îndreptat spre
maşină şi a intrat în ea. Fără să spună nimic, a dat comanda garajului să se deschidă. Apoi, Mei i-a şoptit:

- Hei... serios... Dacă vrei, Sami şi cu mine plecăm şi...

- Mei, a întrerupt-o şi, înduioşându-şi tonul, i-a mărturisit: Ceea ce îmi doresc cel mai mult acum este să fiu cu tine şi cu Sami. Nu mă judeca, dar tu nu eşti ea, ai înţeles?

Mei a consimţit şi, când poarta s-a deschis, Björn s-a îndreptat spre locul său de parcare.

Când au intrat în casă, fetiţa s-a uitat în jurul ei. Iubea acel loc imens şi Mei, conştientă de cât de nebunatică era fiica ei, a apucat-o de mână şi a avertizat-o:

- Ţii minte, Sami, nu se atinge nimic, ai înţeles, iubire?

Ea a dat din cap aprobator. în acel moment, a sunat telefonul casei. Cum nu a răspuns, robotul telefonic s-a activat şi o voce de femeie s-a auzit.

- Bună, dragostea mea, sunt Kristel, ce mai faci? Te-am sunat pe mobil, dar tu nu-mi răspunzi. Sună-mă. Mă topesc de dorul tău.

Faţa lui Mei s-a contractat, după cele ce tocmai s-au petrecut la poarta garajului. în ce se băga? Björn s-a uitat la ea şi a vrut să spună ceva, dar ea, reţinându-şi instinctele cele mai primare, a ridicat o mână şi i-a pus-o în dreptul feţei:

- Nu spune nimic. Nu vreau să ştiu. Suntem adulţi şi necăsătoriţi. Nu este nimic de discutat.

în tăcere, au intrat în bucătărie şi Björn a întrebat:

- Ce-aţi vrea să mâncaţi?

Mei s-a uitat la frigider şi, cu indiferenţă, a răspuns:

- Sami va mânca un sandviş la prânz. Ai şuncă şi pâine fe- liată?

El a dat din cap aprobator, i-a întins ceea ce i-a cerut şi Mei a început să-l pregătească. Björn a îmbrăţişat-o din spate şi a întrebat:

- Ce se întâmplă?

- Sunt furioasă... lasă-mă. Nu vreau să mă simt mai ridicol decât mă simt în acest moment.

Incapabil să tacă din gură, i-a şoptit:

- Ceea ce este între noi este special...

- Dar ce este între noi? Ce facem?

Björn, înţelegând ce voia să ştie, a răspuns:

- Ceea ce este între noi este o relaţie, draga mea. O relaţie între tine şi mine. Cred că îmi amintesc că în Asturia ţi-am spus că simt că eşti a mea şi tu mi-ai spus că mă simţi al tău. Asta explică totul, nu crezi? Mei nu a răspuns şi a continuat: Ceea ce avem tu şi cu mine este ceva frumos pe care insişti să îl ascunzi. Nu vrei să afle prietenii noştri. De ce?

Ea nu a răspuns şi Björn a insistat:

- Ştii că eşti specială pentru mine. Ştii că de când ai intrat în viaţa mea, doar tu exişti. Ştii că... că...

Văzând că el ezită, ea a întrebat:

- Că ce?

- Mei, simt ceva foarte puternic pentru tine. îmi place sexul. Ador sexul, dar iară tine sexul nu mai este acelaşi lucru pentru mine. Nu am înţeles niciodată mai bine decât acum ce a simţit prietenul meu, Eric, atunci când a cunoscut-o pe Judith. Mi-a explicat că, fără ea, jocul nu avea sens, deoarece plăcerea lui dispăruse. Şi asta mi s-a întâmplat cu tine. Ai devenit atât de importantă pentru mine încât, dintr-odată, nu pot concepe să merg la *Sensations* sau la orice petrecere cu o altă femeie, pentru că vreau să fiu doar alături de tine, să mă joc cu tine şi să mă bucur cu tine. Mă cuprinde gelozia. Urăsc să mă gândesc că altcineva îţi zâmbeşte sau îţi face avansuri când călătoreşti în interes de serviciu

şi că ai putea fi de acord să te joci cu el. Imaginându-te cu orice bărbat, fără ca eu să fiu implicat, mă tulbură, pentru că eu te consider ceva al meu, ceva de care nimeni, cu excepţia mea, nu se poate bucura şi...Björn, l-a întrerupt şi, trecându-şi mâinile prin părul lui întunecat, i-a şoptit: şi eu simt ceva foarte puternic pentru tine şi vreau să te liniştesti. Când călătoresc, nu am ochi pentru nimeni, pentru că nu mă pot gândi decât la tine. Nu aş fi niciodată cu altul, în timp ce tu şi cu mine suntem împreună, pentru că tu eşti cea mai mare dorinţă a mea şi...

Björn nu a lăsat-o să termine. A tras-o aproape de el şi a sărutat-o cu disperare.

Când s-a desprins de ea, Mei a zâmbit şi a spus:

- Mă simt atât de bine cu tine, încât încep să mă tem că ceva sau cineva ar putea să distrugă ce avem.

- Nu există terţi, Björn. Asta e doar între tine şi mine, iubitule.

- Şi de ce nu vrei să ştie nimeni?

Sentimentul de vinovăţie al lui Mei îi fora în cap şi ea i-a răspuns, în cele din urmă:

- Pentru că mă tem că viaţa noastră se va normaliza şi scânteia dintre noi va dispărea. Cred că acest secret continuă să ne sporească perversitatea şi...

- Dar ce rea eşti, a râs Björn.

- Foarte... foarte rea, a fost de acord Mei, văzând că l-a convins.

A consimţit şi, după ce i-a dat un ultim sărut, Mei s-a desprins din îmbrăţişarea lui şi a plecat, complet răvăşită, în căutarea fiicei sale. Cum putea fi o persoană atât de rea?

Björn şi-a amintit de ceva ce avea în frigider şi l-a scos, fără ezitare. În timp ce ea îi dădea lui Sami o gustare, el a tăiat bucăţi de fructe şi, odată ce a pregătit totul, a mers cu în sala de mese, unde Mei îl aştepta.

Când ea l-a văzut, a zâmbit, în timp ce Sami şi-a abandonat sandvişul pentru a se concentra pe ispititoarea ciocolată lichidă. O vreme, cei trei au râs şi fetiţa a umplut totul cu ciocolată. A vrut să fie prima care să o guste şi, când s-a săturat, s-a aşezat pe podea şi a început să-şi scoată toate jucăriile din geanta uriaşă a mamei sale.

- Dar asta este o geantă sau un magazin? a glumit Björn.

Mei, uitând ce s-a întâmplat cu câteva minute înainte, cu un zâmbet captivant, a explicat:

- Când eşti mamă, geanta devine magazinul de jucării. Nu cunosc nicio mamă care să nu aibă o pungă magică.
Björn, văzând că fata le-a lăsat un mic răgaz, a scufundat un fruct în ciocolată şi, apropiindu-se de Mei, a şoptit, ispitind-o:
- Deschide gura.
Amuzată, ea a întrebat:
- Ce intenţionezi să faci, cu fiica mea de faţă?
- Deschide gura şi vei vedea.
Mei a deschis gura şi el, după ce a lăsat să-i cadă câteva picături de ciocolată pe buze, i-a pus fructele în gură. Apoi a atras-o spre el şi cu limba lui a cules picăturile pe care le lăsase să cadă anterior, în timp ce-i spunea:
- Aşa îmi voi uda căpşuna şi o voi suge mai târziu, a spus el.
încinsă, Mei a izbucnit în râs şi, cu coada ochiului, Björn a
observat că Sami era încă ocupată cu geanta mamei sale.
- Nu îi este somn? a întrebat el, uitându-se la fetiţă.
- Nu... îşi face siesta la grădiniţă, a spus ea ironic.
-Rahat!
- Da... rahat!
Björn a zâmbit şi i-a şoptit:
-Te doresc...
- Şi eu pe tine... şi mai mult acum, când ştiu ce intenţionezi să faci cu „căpşuna ta". Amândoi au râs şi ea a continuat: Dar atunci când ai copii, sexul trece pe locul doi, plinsule pervers.
Dornic să o dezbrace şi să o ungă cu ciocolată ca în ziua aceea de la hotel, a zâmbit, dar zâmbetul i-a îngheţat pe gură când a văzut că Sami se afla în faţa raftului unde îşi păstra bijuteriile muzicale din vinii. îngrozit, a privit cum a luat unul dintre acele discuri şi, cu mâinile murdare de ciocolată, l-a lăsat pe podea şi s-a aşezat pe el.
Mei, văzându-i chipul, s-a uitat în direcţia în care privea şi, dintr-un salt, a sărit de pe scaun, a alergat la fiica sa şi a salvat vinilul de sub fundul micuţei.
- Asta nu se atinge, Sami. Este pentru oameni mari, a certat-o ea.
- îmi placeeeeeeee!
Björn, a luat discul din mâini şi l-a privit.
Reprimându-şi ceea ce gândea, a spus, încet:
- Nu-i nimic.
Mei a zâmbit.
- Haide, protestează sau o să-ţi explodeze capul.

Björn, înţelegând de ce a spus asta, a exclamat:
- La naiba! Acest vinii este unul clasic, al lui Jim Morrison. Şi, văzându-i expresia, a adăugat: Scuză-mă, dar nu sunt obişnuit să vină copii la mine acasă.
- Se vede, a fost de acord Mei. Acesta este paradisul distrugerii, pentru un copil. Ai totul la îndemână! Dacă vrei ca fiica mea să revină aici, cred că ar trebui să reaşezi anumite lucruri, nu crezi?
Dintr-odată, televizorul a pornit la volum maxim. Sami avea telecomanda în mâini şi, cu un singur deget, atingea toate butoanele, schimbând canalele. Cei doi au alergat spre ea şi, când Björn a luat telecomanda televizorului lui scump, fetiţa s-a uitat la el şi l-a întrebat:
- Nu se atinge?
- Nu, prinţesă.
- Bine... şi a ridicat din umeri.
Mei, apropiindu-se de el, a zâmbit şi, privindu-l, i-a şoptit:
- Foarte bine, pinsule... te-ai descurcat foarte bine.
Dar în acel moment s-a auzit o bubuitură. Când s-au uitat, au văzut că era un bibelou şi Sami, uitându-se la el, a spus, ridicându-şi mânuţele:

Hopa! A căzut singul

.Björn s-a îndreptat spre ea. Mei a oftat şi a dat sentinţa:
- Ora morţii, 18.30. Odihneaşcă-se în pace.
Auzind-o, Björn a vrut să protesteze, dar ea a adăugat:
- îţi promit că vom deschide puşculiţa şi îţi vom cumpăra unul mai drăguţ. Văzând disperarea de pe chipul ei, Björn a zâmbit şi, sărutându-i gâtul, i-a răspuns:
- Nici să nu te gândeşti... Nu-ţi face griji, Sami este micuţă.
Dar două minute mai târziu, după ce fetiţa şi-a lăsat amprentele peste tot, a aruncat mai multe discuri şi a atins toate butoanele laptopului, deja nu mai gândea la fel şi, încercând să-l facă pe micul diavol cu ochi albaştri să se relaxeze, a întrebat-o, uitând de Mei:
- De-a ce vrei să te joci, Sami?
- De-a pinseseeeeeeeee şi căluuuuuuuuuuţi.
Mei a izbucnit în râs. Ştia ce voia fiica ei să spună şi, fără să se mişte, fetiţa s-a dus la geantă, de unde a scos două coroniţe roz cu pietricele sclipitoare şi mai mulţi ponei mici. I-a pus una mamei sale şi, când s-a dus să i-o pună pe cealaltă lui Björn, acesta i-a şoptit, uitându-se la Mei:
- Trebuie să port asta?
- Aha... şi să alegi un ponei. Dar nu pe cel roz cu pete galbene, care este preferatul ei.
Cu coroniţa în mână, puiuţul l-a privit şi i-a indicat:
- Mami este Albă ca Zăpada şi tu eşti Bella.
- Vrei să spui Bello!
- Nuuuuuuu. Şi punându-i coroniţa pe cap, ea l-a lămurit: Tu, pinsesa Bella.
Mei, urmându-i jocul, s-a uitat la Björn şi l-a întrebat:
- Prinţesa Bella, vrei să-ţi pictăm buzele?
Björn, total deconcertat, nu ştia ce să spună şi, când Sami a zâmbit, acel zâmbet i-a atins inima şi, în cele din urmă, a şoptit:
- Bine... dar nu spune nimănui.
Mei a încuviinţat, murind de râs şi, împotriva oricărui pronostic, Björn a purtat o minunată coroniţă pe cap timp de peste patruzeci şi cinci de minute, a lăsat-o pe Sami să-i picteze buzele şi s-a jucat cu poneii. în cele din urmă, Mei, pentru a-i da o mână de ajutor, i-a propus:
- Sami, vrei să vezi desene animate?
- Da, da, da, da, da.
Fără ezitare, Mei a luat telecomanda televizorului, a început să caute desene animate şi, când a apărut

Dora Exploratoarea, fetiţa s-a aşezat pe podea şi, de parcă ar fi avut un întrerupător, s-a deconectat. A încetat să mai vorbească, să alerge şi să cearã. Björn, uimit de tot ceea ce s-a întâmplat în ultima oră, s-a aşezat pe canapea şi, uitându-se la o Mei amuzată, a întrebat:

- De ce nu i-ai pus desene animate mai înainte?
- Pentru că am vrut să te bucuri de micuţă.
- Eşti malefică, ţi-am mai spus asta până acum?

Ea a zâmbit.

- Da, dar niciodată cu coroniţă şi buze roşii.

Observând umorul din cuvintele sale, şi mai ales gesturile
ei, a râs şi i-a gâdilat talia. Când s-a oprit, s-au ridicat şi s-au îndreptat spre bucătărie, pentru a pune acolo restul de fructe şi ciocolata. Mei a luat hârtie de bucătărie şi, după ce l-a sărutat afectuos, i-a şters buzele, în timp ce l-a întrebat:

- De unde ai cumpărat această delicioasă ciocolată?
- Dintr-un magazin în care se vând doar delicatessen. Această ciocolată ar trebui să fie caldă şi jucăuşă. Mei a zâmbit şi el a adăugat pe un ton intim şi ispititor: Căpşuna ta este în aşteptare pentru o altă zi. Abia aştept să te mănânc din nou cu ciocolată.

. Amuzată, l-a sărutat.

- Ştii că arăţi foarte sexi cu coroniţa?
- Coroniţă... îţi voi da eu ţie, a răspuns Björn, apăsând-o pe trupul lui.

Săruturile fierbinţi pe tejgheaua din bucătărie i-au încins pe-amândoi. Se doreau reciproc. Aveau nevoie unul de altul. Şi, fără să vrea şi neputând să remedieze situaţia, cu un ochi pe intrarea în bucătărie, Björn şi-a desfăcut pantalonii, i-a coborât pe ai ei şi, întorcând-o, i-a şoptit:

- Urăsc sexul rapid, dar cred că nu avem de ales.

Mei a dat din cap aprobator. Nu exista altă opţiune. îl dorea şi, plasându-se într-un loc în care fetiţa să nu-i poată vedea, dar din care să-şi controleze mişcările, i-a spus:

- Fă-o....

S-a agăţat de tejgheaua care îi ascundea corpul, în timp ce Björn îi scotea un picior din pantaloni şi chiloţi. Odată eliberat, el i-a întins picioarele, şi-a trecut mâna peste vaginul umed şi i-a şoptit:

- Surprinde-mă! Ce vrei să-ţi fac, scumpo?

- Trage-mi-o!

S-a dus în spatele ei, şi-a scos penisul tare din boxeri şi, fără preliminarii, i-a deschis vaginul şi a intrat în ea. Mei a tresărit şi a gemut.

- Sssst! Nu face zgomot, pinsesa Albă ca Zăpada, a râs Björn.

Mei a încuviinţat şi, dispusă să-l facă să simtă acelaşi lucru
pe care l-a simţit şi ea, şi-a mişcat şoldurile şi, când l-a auzit gemând, l-a luat peste picior.

- Sssst! Pinsesa Bella, nu ridica vocea.

Apucând-o de talie, Björn a zâmbit şi, necruţător, de nenumărate ori, a intrat în ea într-un joc pervers şi infernal, care îl excita. Mei s-a desfătat şi s-a lăsat mişcată. Dorea să simtă ceea ce îi oferea şi să-l lase să preia conducerea, dedicându-se desfătării, până când au atins punctul culminant.

După câteva minute în care niciunul dintre ei nu s-a mişcat, Björn a luat hârtia de bucătărie, a curăţat-o pe Mei şi erecţia sa şi, dându-i o palmă afectuoasă peste fund, i-a şoptit:

- îmbracă-te înainte să vreau să încep din nou.

Amuzată, şi-a adunat forţele, iar când a terminat s-a întors spre el şi, aducându-şi gura spre a lui, i-a mărturisit:

- O să îmi fie dor de tine în aceste zile.
- De ce o să-ţi fie dor de mine? a întrebat el, surprins.

Fără să-i spună adevăratul motiv al călătoriei sale, i-a răspuns:

- Trebuie să lucrez mâine şi voi fi plecată pentru câteva zile.
- Zbori?

-Da.

- Unde te duci?
- Scoţia, a răspuns ea, (ară să se gândească.
- Şi când aveai de gând să-mi spui?
- Păi, acum.

Björn s-a încruntat. Călătoriile ei îl tensionau din ce în ce mai mult. în plus, scoţienii aveau reputaţia de afemeiaţi. Nu voia să o piardă din vedere, dar, când a văzut-o zâmbind, a zâmbit şi el şi i-a şoptit:

- Vreau să te văd îmbrăcată în stewardesă. Sună-mă când te întorci şi te voi lua de la aeroport.

Mei a izbucnit în râs şi, fără să-i răspundă, a intrat în sufragerie, unde aştepta fiica ei.

în noaptea aceea, după ce au făcut dragoste pe ascuns în bucătărie, a invitat-o să rămână acolo

peste noapte, dar Mei nu a acceptat. A doua zi trebuia să zboare.

Când a plecat cu Sami, Björn a rămas singur acasă şi s-a uitat în jur. Haosul care domnea în sufragerie era extraordinar, maşina lui mirosea a vărsături, dar el s-a îndreptat spre pat zâmbind. s.

<_/âmbătă, după ce s-a întors din călătorie, când Mei a ajuns la casa lui Judith, a zâmbit când a văzut maşina lui Bjorn parcată acolo. Aştepta cu nerăbdare să îl vadă. Nu s-au mai văzut de la ultima după-amiază la el acasă, însă au vorbit la telefon.
Judith, văzând maşina prietenei sale, a ieşit în întâmpinarea ei şi, după ce i-a dat două sărutări, s-a uitat la Sami şi a spus:

- Cum este prinţesa mea preferată?
- Bineeeeeeee! a strigat fetiţa.

- Haide, Sami, a strigat Flyn. Să mergem să vedem nişte pisoiaşi. Fetiţa a fugit după băiat şi Judith a explicat:
- O pisică a fatat în grădina noastră. Eric este sigur că Susto şi Squid i-au adoptat deja. Flyn este înnebunit după pui. Apropo, nu vrei unul?
Mei a zâmbit şi a răspuns:
- Nu, mulţumesc. Nu am loc nici să arunc un ac în casa mea.
Sarcina lui Judith începea deja să fie vizibilă şi Mei, atingându-i burta, a întrebat:
- Cum te simţi?
- Fenomenal. Această sarcină este atât de diferită de prima, încât nici mie nu-mi vine să cred. în cinci luni n-am avut nicio vărsătură sau stări proaste.
- Ce noroc, a spus Mei. Pentru că eu, cât timp am fost însărcinată cu Sami, nu am încetat să vomit până în ziua naşterii. A fost îngrozitor!
Amândouă au consimţit şi Jud, intrând în casă, i-a spus, atingându-i burta:
- De data aceasta, arahida se comportă foarte bine.
Amuzate, au râs de numele pe care Jud l-a ales.
La intrarea în casă, Mei nu a văzut-o pe femeia care o întâmpina întotdeauna cu un zâmbet imens:
- Unde este Simona? a întrebat ea.
- Au operat-o pe sora ei, iar ea şi Norbert au plecat câteva zile la Stuttgart pentru a o ajuta.
Când au intrat în cameră, Mei l-a văzut pe Björn. Privirile lor s-au întâlnit, dar el s-a ascuns imediat. îmbrăcat cu blugii aceia cu talie joasă şi tricoul alb... că e sexi ar fi fost puţin spus!
Voia să meargă la el, trupul îi cerea, dar s-a oprit. Nu trebuia să facă asta. Aşa că i-a salutat pe toţi ceilalţi şi, când a ajuns în dreptul lui, el s-a uitat la ea şi a comentat:
- Uau... a sosit iubita lui Thor! Şi, înainte ca ea să mai folosească vreuna dintre replicile ei, el a adăugat: Prefă-te că nu exist, drăguţo. îţi voi fi recunoscător.
Mei a zâmbit şi, ridicând sprâncenele, i-a spus:
- Păpuşel... ce bătrâneţe urâtă vei avea!
Judith, Mei şi cei din jur au izbucnit în râs, în timp ce Björn a dat din cap dezaprobator şi a luat o gură din sticla lui de bere. Nu avea de gând să-i răspundă.
- Haide, Mei, a strigat Judith, să scăpăm de vibraţiile negative.
Privind-o cu ochii întredeschişi, Björn a zâmbit. Arăta superb în blugii aceia simpli şi tricoul închis la culoare. Câteva minute mai târziu, i-a sunat telefonul

mobil. Un mesaj. S-a uitat la el pe furiş şi a râs, în timp ce citea:

- Mor să te sărut.

Judith, care observa totul, a zâmbit şi mai mult, atunci când a văzut-o pe Sami aruncându-se literalmente pe Björn. Zâmbetul prietenului său când a sărutat-o pe fetiţă i-a făcut pielea de găină şi, apucând-o pe Mei, i-a spus:

- Cred că ar trebui să cazi la pace cu Björn.

- Cu încrezutul ăla, de ce?

Arătând spre el, care râdea de ceea ce îi spunea fetiţa, a întrebat-o:

- Ai văzut cât de mult îl iubeşte Sami?

Mei s-a uitat şi, încercând să pară indiferentă, i-a răspuns:

- Este o fetiţă şi este liberă să fie drăguţă cu oricine doreşte. Dar nu îţi face griji, când va creşte va învăţa să nu se apropie de acest tip de idioţi.

La prânz, Judith a aşezat-o pe Mei între doi tipi singuri, din echipa de baschet: Efren şi Tyler. Au fost ultimii care s-au alăturat echipei şi, încântaţi, au distrat-o tot timpul. Judith, aşezată între Björn şi soţul ei, urmărea pe furiş cum acesta încerca să asculte ceea ce vorbeau Mei şi cei doi tineri şi a trebuit să se abţină să nu izbucnească în râs văzându-i faţa, atunci când Tyler a luat-o pe Sami în braţe, iar ea a început să râdă.

- Ce cuplu drăguţ fac, nu? a comentat Judith.

Björn ştia la cine se referea, dar, pretinzând că nu are nici cea rriai vagă idee, a întrebat:

- Cine?

- Ei bine, Mei şi Tyler. Amândoi sunt singuri, frumoşi şi, din câte văd, lui Tyler îi plac copiii. Cred că ar fi o partidă grozavă pentru Mei.

Björn s-a uitat la ei. O furie l-a ars pe interior când l-a văzut pe acel om vorbind cu Mei, dar el a răspuns:

- Dacă zici tu...

Nu voia să mai spună altceva. S-a trezit incapabil să mai fie vesel şi vorbăreţ, ca de obicei. Faptul de a-l vedea pe altul bucurându-se de ceea ce voia el să se bucure l-a tensionat. Asta l-a copleşit şi abia a mai putut gusta din mâncare. La un moment dat, s-a ridicat de la masă şi a intrat în bucătărie. Avea nevoie de o gură de aer sau Troia avea să ardă acolo.A deschis frigiderul, a luat o bere şi a băut-o. Câteva clipe mai târziu, a apărut Mei, urmată de Tyler. Björn, văzându-i, s-a încruntat. De îndată ce şi-

au eliberat mâinile de lucrurile pe care le ţineau, Mei i-a dat lui Tyler o sticlă de vin şi a spus:
- Du-o tu. Vin şi eu imediat.
El a privit-o cu un zâmbet seducător şi i-a şoptit:
- Nu întârzia, scumpo.
Când a dispărut şi au rămas singuri, Björn a repetat, fără să se apropie ea:
- Scumpo?! Mei a zâmbit şi el a insistat răguşit: Te distrezi bine, scumpo?
- Aş putea să mă distrez mai bine, a şoptit ea, în timp ce tăia nişte pâine. Mai mult, mă gândesc să devorez o ciocolată de câteva zile, care crezi că ar fi cauza?
Privirile lor vorbeau de la sine şi Björn, uitându-şi furia, i-a şoptit, din locul în care se afla:
- Mi-a fost foarte dor de tine.
Mei şi-a sprijinit şoldul de tejghea şi i-a spus:
- Cu siguranţă nu la fel de mult pe cât mi-a fost mie de tine.
Asta l-a făcut să zâmbească şi să-şi şteargă toate îndoielile pe
care i le-a provocat acea masă incomodă. Disperat, a pus sticla de bere din mâinile sale pe tejghea, s-a îndreptat hotărât spre ea şi, fără să-i pese de nimic, a încolţit-o.
- Björn, ce faci?
- Ceea ce am nevoie.
Gura lui a preluat-o pe a ei şi, cu încântare, a sărutat-o. I-a devorat buzele şi, când s-a îndepărtat, ameţită de acel sărut impetuos, Mei i-a spus:
- Ne poate vedea cineva...
Uitându-se în ochii ei vrăjit, deoarece el nu a admirat niciodată o femeie, i-a şoptit:
.- Nu suport să văd cum idiotul ăla salivează după tine şi cred că...
Dar nu putea continua. Mei îi luă buzele cu forţă şi Björn, încântat, acceptă. Timp de câteva secunde, perversitatea momentului i-a făcut să uite unde se aflau. Luând-o în braţe, a aşezat-o pe tejghea şi, când buzele lor s-au despărţit, i-a şoptit răguşit:
- Astă seară. Tu şi cu mine, singuri, în casa mea.
- Bine... dar va trebui să o aduc pe Sami.
Trecându-şi buzele peste fruntea ei, i-a răspuns:
- Nicio problemă, iubire. Este la fel de bine primită ca tine. Dar vreau să ştii că Tyler mă enervează. Nu-l lăsa să se apropie prea mult de tine, bine?
- Eşti gelos?
Björn s-a uitat la ea. Să mintă ar fi fost o prostie şi a declarat:

- Da. Ca niciodată în viaţa mea. Am fost pe punctul de a-l prinde de gât şi de a-l smulge.
- Björn, dar ce zici?
- Ce auzi...

Câţiva paşi i-au avertizat şi s-au îndepărtat imediat. Mei a coborât de pe tejghea şi a început să taie pâinea. Uşa bucătăriei s-a deschis: erau Judith şi Eric. Ea, uitându-se la ei, a întrebat:

- Dar ce faceţi voi doi aici?

Björn, luând berea, a ridicat-o şi a răspuns:

- îi spuneam lui Ironwoman să nu taie atâta pâine, se usucă!

Mei, privindu-l, a oftat.

- Iar eu îi spuneam măgarului lui Shrek cât de uscat îl voi lăsa dacă nu-şi va închide gura plină de dinţi pe care o are. Doamne, ce tip insuportabil!
- Uite ce e, drăguţo, a protestat Björn, cel care este licenţiat aici în...
- Uh... uh... uh.J a strigat ea, arătându-l cu cuţitul. Ce-ai zice să dispari o vreme?

Văzând cuţitul, Eric s-a dus la Mei, l-a luat şi l-a aşezat pe tejghea.

- Fii atentă, armele sunt încărcate de diavol, a avertizat-o el.

Judith a zâmbit. Dacă Eric ar şti...

- Mulţumesc, prietene, a aplaudat Björn. Şi acum, dacă o vei scoate din bucătărie şi o vei îndepărta din raza mea, îţi voi face şi o plecăciune!
- O plecăciune îţi voi face eu, dac-ai pleca tu!
- Uau, iubito... câtă intensitate! Dacă în toate eşti aşa, nici nu vreau să mă gândesc!
- Eşti un cap sec!
- încrezuto!

Eric a vrut să facă pace între cei doi, când Judith a spus:

- Doamne, asta este de nesuportat! Uitaţi-vă ce iritaţie mi-a apărut pe gât din cauza voastră.

Amândoi s-au uitat la ea şi ea a continuat:

- în oraşul meu, ceea ce vi se întâmplă se numeşte tensiune sexuală nerezolvată!

Mei, fără să răspundă, şi-a dat ochii peste cap, a luat coşul de pâine şi a părăsit bucătăria, ca şi cum diavolul ar fi avut un suflet. Björn, văzând-o, şi-a terminat berea şi, înainte de a ieşi din bucătărie, s-a uitat la prietenul său şi a spus, în şoaptă:

- Desigur, toate prostiile pe care trebuie să le auzi.

Eric, tot mai neliniştit de acest joc, i-a spus, foarte serios:

- De astăzi, dacă îl invităm pe Björn, Mei nu mai apare, şi invers, ai înţeles, micuţo?

Judith a râs şi el a întrebat:
- Pot să ştiu ce ţi se pare atât de amuzant?
Apropiindu-se de ea, îi puse braţele în jurul gâtului şi îi răspunse în ureche:
- Îţi vei da seama şi singur, înainte de sfârşitul zilei.
Eric a încuviinţat. A intuit ceea ce a descoperit soţia sa şi i-a părut rău pentru prietenul său.

După masă, toată lumea stătea în sufragerie pentru a discuta. Tyler a fost încântat de prezenţa lui Mei şi i s-a citit pe faţă. El a distrat-o, a făcut-o să râdă şi a urmat-o peste tot, iar ea l-a lăsat să o facă. A aprins-o felul în care o privea Björn

.Acele chicoteli dintre ei doi i-au plăcut din ce în ce mai puţin. De câteva ori, când l-a văzut pe Tyler apropiindu-se prea mult de Mei, a fost pe punctul de a sări pe el, dar s-a abţinut. Nu trebuia să facă asta. Desigur, nu s-a oprit din a-i trimite mesaje pe telefonul mobil. Le-a citit şi a zâmbit.
Au încercat să se strecoare de câteva ori pentru a se vedea singuri în baie, în bucătărie, pe hol... dar a fost imposibil. Tyler nu a lăsat-o să respire, iar furia lui Björn a tot crescut.
Pe la 18:00, oaspeţii au început să plece acasă şi, în final, au rămas doar Björn, Tyler, Mei şi proprietarii casei. Stăteau de vorbă, când Sami a intrat în bucătărie şi a cerut:
- Mami... apă.
înainte să facă cineva vreo mişcare, Tyler i-a dat deja fetiţei un pahar. Björn şi Mei s-au uitat unul la celălalt şi Mei i-a cerut din priviri să rămână calm. Când Sami a ieşit din bucătărie în căutarea lui Flyn, Tyler a spus:
- Melanie, luăm cina în seara asta?
- Imposibil, a zâmbit ea. Nu pot astăzi.
Fără să-i lase vreun răgaz, s-a aplecat mai aproape de ea şi a şoptit:
- îţi promit că ne vom distra de minune.
Mei s-a îndepărtat şi, privindu-l, a clătinat din cap dezaprobator.
- Nu mă îndoiesc. Dar nu pot.
- Dar mâine, scumpo?
Toţi s-au uitat la ea şi ea, văzând că Björn s-a ridicat, a răspuns:
- îmi este imposibil săptămâna aceasta, Tyler. îmi pare rău.
Dar el a continuat să fie insistent:
- Judith mi-a spus că îţi place mâncarea italiană, nu?
-Da.
- Ei bine, cunosc un restaurant frumos, care sunt sigur că v-ar plăcea şi ţie, şi micuţei Sami. Haide, drăguţo, dă-mi numărul tău de telefon şi te sun în altă zi. Te asigur că îţi va plăcea şi că îi vei adora deserturile.
Lovitura pe care a dat-o Björn la închiderea frigiderului i-a făcut pe toţi să-şi îndrepte privirile spre el. Ce s-a întâmplat cu el? în acel moment, Eric a decis să încheie discuţia şi, fără să-i pese de ceea ce credeau, a spus, ridicându-se:
- Haide, Tyler, trebuie să pleci, prietene.
Judith, la fel de surprinsă ca bărbatul în cauză, s-a uitat la soţul ei, iar el a insistat:

- Haide, Jud, îl vom conduce la uşă.

Fără să înţeleagă foarte bine ce se întâmpla acolo, Tyler a plecat şi, când Björn şi Mei au rămas singuri în bucătărie, cu faţa descompusă, s-a răstit:

- Dacă tipul acela îţi cere din nou numărul de telefon, eu...

- Dar ce-i cu tine? a întrebat Mei, văzându-i tensiunea din maxilar.

- Cum adică, ce-i cu mine? Nu vezi? îţi aminteşti cât de furioasă ai fost zilele trecute când ai văzut-o pe Agneta? Ei bine, aşa mă simt acum.

Mei a înţeles şi, deşi îi plăcea să vadă acele sentimente în el, ceva din ea i-a spus că asta va aduce probleme. S-a ridicat de pe scaun, a verificat dacă mai era cineva în jur şi, îmbrăţişând omul care îi agita inima, i-a şoptit:

- Nu uita, tu şi cu mine în seara asta... casa ta... patul tău... căpşuna ta...

Björn, emoţionat, a dat din cap aprobator şi, căutându-i gura, a încolţit-o la frigider şi a sărutat-o. A devorat-o. Avea nevoie de acel contact. Avea nevoie de gustul ei... Când a uitat totul, a auzit dintr-odată:

- Ia te uită, nu vă mai împroşcaţi cu venin.

Mei şi Björn s-au privit. Au fost prinşi în flagrant şi s-au întors spre Eric şi Jud, care se uitau la ei, nu ştiau ce să spună, până când Jud s-a întors către soţul ei şi i-a zis:

- Ţi-am spus că înainte de sfârşitul zilei totul va fi clarificat. Aici ai acea tensiune sexuală... deja rezolvată.

Eric a râs. Soţia lui era extraordinară şi, (ară să se poată abţine în faţa cuvintelor prietenei sale, a râs şi Björn. Nedumerită, Mei i-a privit şi Judith, arătându-le fotografia făcută cu telefonul mobil în ziua în care i-a văzut în centrul comercial, le-a spus, ironic:

- Vă jucaţi de-a mama şi de-a tata?

Björn şi Mei, uimiţi, au privit poza, în timp ce Judith a spus:

- V-am văzut zilele trecute. Vă amintiţi când v-am sunat să vă invit la prânz? Amândoi au dat din cap. Ei bine, eram într-unui dintre magazinele din faţa celui în care eraţi voi. Apropo, Mei, ai cumpărat o mulţime de dulciuri pentru Sami? Şi tu, Björn, mai lucrezi din greu?

Eric, surprins, s-a uitat la fotografie şi a zis:

- Şi de ce nu mi-ai spus, micuţo?

- Pentru că l-ai fi doborât pe micul tău prieten şi eu nu i-aş mai fi putut prinde.
Cei doi bărbaţi au râs din nou cu voce tare. Bineînţeles, acea micuţă vrăjitoare îi cunoştea foarte bine.
Amuzat de inteligenţa ei, Björn a zâmbit şi a spus:
- De acord. Gata cu minciunile. Eu şi Mei suntem împre-
Eric şi Judith au zâmbit, pe rând, şi, uitându-se la prietena ei, au întrebat:
- Şi de ce păstraţi în secret acest fapt?
Björn a apucat-o pe Mei de talie şi a răspuns fericit:
- întreab-o, ea este cea cu secrete. Nu mă poate prezenta niciunui prieten.
Judith, auzind asta, s-a uitat la Mei şi, văzându-i expresia, a înţeles repede ce ascundea. Cele două femei au făcut schimb de priviri şi Mei a clătinat din cap dezaprobator. Judith a consimţit şi a spus:
- Ei bine... acum, că ştim adevărul, gata cu minciunile, nu?
Björn, neştiind nimic despre asta, a zâmbit şi a glumit cu
Eric. însă, Mei, copleşită, i-a întrerupt:
- Să vedem... să vedem, asta nu este ceea ce pare.
Toţi s-au uitat la ea. Eric s-a încruntat, Judith nu a mai zâmbit şi Björn, deconcertat, a întrebat:
- Ce ai spus?
Mei a continuat să-şi atingă părul cu o expresie nemulţumită.
- Ei cred că tu şi cu mine suntem împreună, a explicat ea, dar nu... nu suntem. Doar ne-am culcat împreună de câteva ori şi atât.
Judith, văzând acea reacţie, a vrut să spună ceva, dar Mei, privind-o, a izbucnit:
- Judith, taci!
Prietena ei a dat din cap dezaprobator, nemulţumită de ceea ce ascundea, şi Björn, uluit de ceea ce a spus, s-a răstit:
- Cum adică „şi atât"? Despre ce vorbeşti, Mei?
Eric şi-a privit soţia, a apucând-o de talie şi i-a şoptit:
- Cred că suntem în plus aici, micuţo. Apoi, uitându-se la prietenul său nedumerit,l-a informat: Vom fi în sufragerie.
Când aU rămas singuri în bucătărie, Björn a întrebat:
- Ce se întâmplă, Mei? Ea nu a răspuns, iar el a insistat: Cum adică „doar ne-am culcat împreună de câteva ori şi atât"? Am crezut că este ceva special

între noi. Tu însăţi mi-ai spus că ţi-a fost dor de mine şi...
- Şi este adevărat, l-a întrerupt ea. Sigur că mi-a fost dor de tine, dar acest lucru merge foarte repede şi cred că ne putem înşela.
- înşela?
- Da, înşela!
- îmi place de tine, îţi place de mine, unde ne înşelăm, îmi poţi spune?
Ceea ce ascundea nu o lăsa să trăiască în pace şi, în cele din urmă, a răspuns:
- Uite, Björn, ne putem vedea în continuare, dar fără presiuni. Cred că lucrul cel mai inteligent pe care-l putem face este ca amândoi să ne continuăm viaţa şi...
- Dar ce naiba spui?
Enervată de tonul vocii sale, Mei şi-a strâns pumnii şi s-a răstit:
- Nu ţipa la mine.
- Cum vrei să nu ţip la tine? Tocmai ai distrus un moment preţios între mine şi tine. Tocmai ai doborât ceva care... care... Nu îţi dai seama?
în acel moment, Sami a intrat alergând în bucătărie şi Mei, văzând-o, a găsit o cale de a scăpa. A luat-o pe fetiţă în braţe şi a spus:
- Trebuie sa plec.
Björn i-a blocat drumul cu braţul. Nu voia să plece. Trebuiau să vorbească şi ea, văzându-i expresia furioasă, l-a avertizat:
- Björn, o ţin pe Sami, fii atent cu tonul vocii tale şi cu ceea ce vei spune.
El a înţeles-o perfect şi s-a dat la o parte. Ea a ieşit pe uşă şi a plecat.
Câteva minute mai târziu, Judith a intrat şi, când şi-a văzut prietenul, i-a şoptit:
- îmi pare rău dacă am distrus totul.
Björn, total depăşit de cele întâmplate, a răspuns:
- Nu ai distrus nimic.
- Dar din cauza mea v-aţi certat, a insistat ea.
El s-a uitat la prietena sa, a ridicat din umeri şi a spus:

Liniştește-te, să mă cert cu Mei nu este greu.'

26

ouă zile mai târziu, când Björn a intrat în sala de judecată, chipul său era serios. Nu reuşise să doarmă. De la ultima sa după-amiază cu Mei, nu mai auzise de ea. O sunase, dar ea nu-i răspunsese la telefon. De ce se comporta aşa?

Oare nu avea aceleaşi sentimente ca şi el?

Deodată, o femeie, ultima de la care se putea aştepta, îl surprinsese ca nimeni alta şi nu se putea gândi decât la ea. La gura ei, la sărutările ei, la trupul ei, la ochii ei şi la pasiunea ei atunci când făcea dragoste cu ea.

Nu se îndrăgostise niciodată.

Nu îşi pierduse niciodată minţile în faţa nimănui. Nu depin- sese niciodată de o femeie.

Dar ceea ce simţea pentru Mei era de neoprit. O percepea ca fiind a lui. Avea o stare ciudată să nu fie cu ea şi senzaţia continuă de a fi pierdut nu îl părăsise de când plecase de lângă el.

După ce a câştigat un proces şi a pierdut un altul, a decis să meargă la restaurantul tatălui său pentru a lua prânzul. Klaus, văzându-l intrând, şi-a dat seama că ceva nu este în regulă. De obicei, fiul său intra întotdeauna zâmbind, dar în ziua aceea nu fusese aşa.

După ce s-au aşezat să mănânce împreună, el l-a întrebat:

- Ce te îngrijorează, fiule?
- De ce?
- Nu glumeşti şi eşti mai tăcut decât de obicei, iar asta e ceva rar pentru tine.

Björn zâmbi.

- E în regulă, tată.
- Ce se întâmplă, fiule? insistă tatăl său.

Surprins de insistenţa sa, se uită la el.

- Ce vrei să spui?
- Sunt bătrân, dar nu prost.

Björn, clătinând din cap, a răspuns:

- E în regulă, tată. Astăzi, în instanţă, unul dintre cazuri a devenit mai complicat decât credeam şi...
- Nu minţi.
- Cum?
- Minţi. Şi, coborându-şi vocea, i-a spus: Uite, fiule, în toţi aceşti ani ţi-ai pierdut zâmbetul doar de două ori. în ziua în care a murit mama ta şi la procesul lui Grete.

Amintirea lui Grete, ca întotdeauna, l-a înfuriat. El l-a întrebat pe tatăl său:
- încă îţi aminteşti de asta, tată?
Acesta din urmă a dat din cap aprobator şi, apropiindu-se de el, a răspuns:
- Da, fiule. Oricât de incredibil ar părea, noi, părinţii, nu uităm aceste detalii. Suferinţa copiilor este propria noastră suferinţă.
- Tatăăăăăă!
- Şi acum bag mâna în foc că faţa ta serioasă are legătură cu o femeie, nu-i aşa?
Björn s-a dat bătut, în cele din urmă, şi, după ce a dat din cap resemnat, i-a şoptit:
- Da, tată.
- Pentru a ajunge la inimile lor, trebuie să faci femeile să râdă. Dacă reuşeşti să faci asta, băiete, e a ta! Cine e? O cunosc?
- Nu, tată.
- A venit pe aici?
-Nu.
- Sigur? Vezi că am un ochi bun pentru femeile frumoase.
Björn, închizând ochii la insistenţele sale, a cedat.
- O cheamă Melanie.
Când i-a menţionat numele, şi-a dat seama că a căzut în jocul tatălui său şi, râzând, l-a auzit pe acesta spunând:
- Vulpea putere ca leul nu are, dar cu vicleniile ei întrece puterile leului. Ştiam eu că o femeie are ceva de-a face cu toate acestea. Şi, numele ei fiind Melanie, ar putea fi vorba de prietena spaniolă a lui Judith?
Björn, surprins de acuitatea lui, a vrut să spună ceva, când bărbatul a adăugat:
- Ţi-am spus deja că am un ochi bun pentru femei şi Melanie, cu un nume atât de minunat, nu poate fi o fată rea.
- Tatăl său este american.
Klaus, înţelegând, a răspuns:
- Şi ce dacă? Asta nu o face o persoană rea, fiule, nici pe tatăl său.
- Dar nu mi-au plăcut niciodată americanii.
Bărbatul a dat din cap şi a insistat:
- Generalizezi, după ce ni s-a întâmplat cu Grete şi cu soldatul acela. Dar nu trebuie să gândeşti aşa. în lume există oameni buni şi oameni răi, fie ei americani, chinezi sau germani. Nu generaliza, Björn. Ţi-am spus-o de multe ori. Oamenii sunt aşa cum sunt, naţionalitatea lor nu are nimic de-a face.

- Mei mă înnebuneşte, tată.
Klaus a râs.
- Normal, fiule. Femeile sunt aşa. înnebunesc pe oricine! Amândoi au zâmbit şi Björn i-a explicat cu afecţiune:
- Are o fiică. O fetiţă minunată pe care sunt convins că o vei iubi. Sami este frumoasă, tată. Este amuzantă, isteaţă. Vorbeşte în felul său, germană, spaniolă şi engleză şi este...
- O fetiţă? Este căsătorită?

Nu, Mei este o mamă singură. Trebuie să vezi cum o tratează pe Sami, cum are grijă de ea, cum o răsfaţă. Nu am mai întâlnit pe nimeni ca ea.Bătrânul a zâmbit. Fără îndoială, acea femeie pătrunsese adânc în sufletul fiului său.

- Din ceea ce-mi povesteşti, atunci ea este o luptătoare. Ştiu despre ce vorbesc. Practic, v-am crescut singur pe tine şi pe Josh şi ştiu ce înseamnă să creşti un copil. Şi, dacă îmi spui că o face singură, ce luptătoare trebuie să fie!

- Dar nu ştiu ce vrea, tată. De îndată ce totul merge grozav, ea se răzgândeşte şi... şi nu ştiu ce să fac.

Klaus, punându-i o mână pe umăr, a întrebat:

- îţi place mult?

- Da...

Omul a dat iar din cap.

- Femeile sunt aşa, de nedescris! Şi dacă îţi place Melanie atât de mult pe cât văd, cred că ar trebui să lupţi pentru ea. Nu permite altui bărbat să vadă ceea ce ai văzut şi să ţi-o ia. Fii deştept, fiule, fa-o să se îndrăgostească de tine! Fă-o să nu poată trăi fără tine.

Björn a zâmbit. Tatăl său era un romantic...

- Bine, tată. Voi încerca, a spus el, ridicându-şi halba de bere pentru a da noroc cu acesta.

Klaus a zâmbit şi, amuzat, a exclamat:

- Aşa îmi place, Björn, optimism!

Duminică dimineaţă, Björn a ieşit să cumpere ziarul şi s-a aşezat într-o cafenea pentru a-l citi. Ritualul acela îl încânta întotdeauna. Duminică, linişte, ziar şi cafea.

Dar de data aceasta nu era atât de concentrat pe cât ar fi trebuit, schimbase cafeneaua şi, urmând sfatul tatălui său, decisese să lupte pentru Mei.

Trecuse o săptămână şi ea nu-l sunase. Dispus să o recupereze, s-a aşezat în faţa clădirii în care locuia. Dacă nu-i răspundea la telefon, cel puţin nu ar refuza să vorbească cu el când va fi în faţa lui.

în timp ce se uita fix la poartă, aşteptând deschiderea uşii, i-a format numărul. Ca de obicei, Mei nu i-a răspuns şi Björn a înjurat. Când o va vedea, avea să afle cine este el.

Când a închis mobilul, a sunat. Era Rania, una dintre prietenele lui. Urma să răspundă, dar poarta s-a deschis şi a văzut-o pe Mei ieşind cu fetiţa ei în braţe. Fără să-i pese de Rania, a întrerupt apelul, a ieşit din cafenea şi a mers să o întâlnească.

Mei, neştiind că Björn se apropia, deschisese căruciorul fetei şi o aşeza în el. După ce a prins-o bine pentru a o împiedica să cadă, l-a încorporat şi a tresărit când l-a văzut lângă ea.
- La naiba, ce sperietură mi-ai dat!
- Atât de urât sunt? a glumit el.
- Pinsule tont, a izbucnit Sami, arătând spre el.
Björn, aplecându-se, i-a dat fetiţei un sărut pe obraz şi i-a şoptit afectuos:
- Bună, prinţesă!
Mei, înduioşată de gest, a adăugat:
- Pe lângă faptul că eşti tont, chiar eşti un pic urât, serios.
El, fără să se mişte, a atins nasul fetiţei.
- Dacă îmi spui „frumosule", îţi dau un lucru care sigur îţi va plăcea mult.
Fetiţa a zâmbit şi a spus imediat:
- Flumosule.
Björn a scos un pachet din buzunar, i l-a întins şi, când l-a deschis, a strigat emoţionată:
Avocatul dur a zâmbit din nou, văzându-i reacţia.
Mama acesteia i-a şoptit:
- Tu eşti un mare şarlatan. I-ai cumpărat fiicei mele o coroniţă de prinţesă?
Dar el nu avea chef de glume şi, îndreptându-se, pentru a impune respect, a întrebat:
- Ce se întâmplă, Mei? Şi, Iară să o lase să răspundă, a adăugat: De ce nu m-ai sunat?
- Am fost foarte ocupată.
- De ce nu-mi răspunzi la telefon?
Prezenţa lui o surprinsese. Nu îl aştepta acolo şi, încercând să-şi adune forţele, care o părăsiseră atunci când l-a văzut, a răspuns:
- Pentru că mai am de făcut şi alte lucruri, mai importante.
Björn a hulit. în felul acesta nu erau pe drumul cel bun.
Privind-o, i-a zis:
- Trebuie să vorbim.
-Nu.
-Da.
Cu o expresie care lui nu i-a plăcut, Mei a spus:
- Bine, te voi suna pentru a merge la *Sensations*.
- Mei...
Răbdarea lui începea să-şi atingă limita şi, apucând-o de talie, i-a mărturisit:
- Mi-e dor de tine.
îndepărtându-se de el, a pus căruciorul fiicei sale între ei şi i-a răspuns, încruntată:
- Björn, nu te grăbi.

- Cum adică să nu mă grăbesc?
- Nu ţipa la mine.

El a încuviinţat. Ea avea dreptate. Nu trebuie să-şi piardă controlul şi, disperat, i-a şoptit:

-Ascultă, dragă...

- Nu-mi spune „dragă", l-a întrerupt ea şi, scoţând din buzunarul pantalonilor un pachet de ţigări, şi-a aprins o ţigară, în faţa chipului său deranjat.

Cu fiecare secundă mai surprins şi supărat, el a insistat:

- Mei, mă înnebuneşti. Nu ştiu ce-i cu tine. Am crezut că mă consideri ceva al tău. Am crezut că îţi plac şi...
- Şi îmi place de tine, a spus ea. Dar sunt lucruri pe care nu le ştii şi...Ce lucruri? Vorbeşte-mi, spune-mi! La dracu', Mei, cred că mă cunoşti măcar puţin şi ştii că sunt un tip cu care se poate vorbi. Ce se întâmplă? Ce se întâmplă de eşti atât de negativă cu relaţia noastră?

Ea l-a privit. A vrut să-i spună că este un militar, dar nu a îndrăznit şi, în cele din urmă, ignorând ceea ce îi striga inima, l-a anunţat:

- Trebuie sa plec.
- Unde te duci?
- Am o întâlnire.
- Cu cine?

El nu a primit niciun răspuns.

Se agăţa de ea, dar Mei îl expedia şi, ca un prost, s-a uitat la ea şi, fără să vrea să o împovăreze mai mult, în cele din urmă întrebat-o:

- Mă vei suna când te întorci?
- Nu, a răspuns ea, stingându-şi ţigara pe pământ.

Uimit de răspunsul ei categoric, a privit-o confuz.

- Dar de ce?
- Pentru că nu ştiu la ce oră mă voi întoarce. în plus, mâine voi pleca din nou într-o călătorie şi...
- Pleci din nou?

-Da.

- Unde?

Neştiind ce să spună, Mei i-a răspuns:

- Va fi pentru câteva zile. Este un zbor transoceanic şi de acolo apoi...
- Şi Sami?
- Va sta cu mama mea, l-a informat ea, cu o voce joasă.

Preţ de câteva secunde s-au uitat unul la altul şi, gata să pună
capăt acelui calvar, şi-a fixat ochii albaştri asupra lui şi a afirmat:

- Mi-am dat seama că nu vreau să aprofundăm relaţia noastră.
- Cum?
- Amândoi eram fericiţi cu vieţile noastre. Acest lucru scapă de sub control şi unul dintre noi trebuie să ştie cum să-l opească. Şi dacă trebuie să o fac eu, bine! îmi asum rolul de poliţist rău.

A privit-o neîncrezător. Voia să ţipe la ea. A vrut să se certe cu ea, să-i spună cât de mult are nevoie de compania ei, dar micuţa Sami era acolo şi nu trebuia s-o facă. Melanie cea rece şi impersonală pe care o cunoscuse la început îl privea fix şi se simţea ridicol în acea conversaţie. El îşi dezvăluia sentimentele şi ea arăta ca un aisberg. Deodată, o maşină a claxonat lângă el şi a auzit:

- Hei, scumpo!

Mei a zâmbit când Neill şi Fraser au apărut într-un Hummer, în timp ce Björn se uita la ei. L-a recunoscut pe primul drept tipul din noaptea cu spitalul şi, neputând să-şi stăpânească furia, a întrebat:

- Te culci cu ei?

Cu fiecare secundă mai supărată, Mei a răspuns, dispusă să-l îndepărteze de ea:

- Da. Cu amândoi şi cu alţii pe care nu-i vezi. Tu nu eşti centrul vieţii mele sexuale. Şi, văzând privirea lui dură, ea a adăugat: Du-te. Trebuie să plec.

Deranjat. Gelos. Furios. înşelat. Aşa se simţea.

Mei îi spusese că ar trebui să aibă încredere în ea, că el era centrul vieţii ei şi, brusc, nimic din toate acestea nu era adevărat. Trăise o minciună incredibilă şi a crezut-o. Senzaţia de gol a durut. Nicio femeie nu-i vorbise şi nu-l tratase niciodată aşa şi, când i-a văzut pe aceşti bărbaţi coborând din maşină, a recurs la puţinul orgoliu care-i mai rămăsese, s-a întors şi a plecat, fără să se uite înapoi.

Când Fraser şi Neill au ajuns lângă Mei, l-au văzut pe bărbat îndepărtându-se cu paşi mari. Fraser, privind-o pe Sami, a întrebat:

- Ce face prinţesa mea?

Fetiţa a bătut din palme şi a întins braţele. A scos-o din cărucior şi a aşezat-o pe bancheta din spate a maşinii. Neill, văzând-o pe Mei urmărindu-l pe bărbat plecând, cu un chip indescifrabil, a întrebat:

- Ce se întâmplă?

- Nimic.
- Acela nu este Björn?
- Ba da.

O cunoştea pe locotenent şi simţea că era ceva special ceea ce avea cu el. Dar cunoştea şi acea expresie şi, privind-o, a insistat:

- Ce ai făcut, Mei?
- Nu ştie că sunt în armată, Neill. Urăşte armata americană. Şi am făcut ceea ce ar fi trebuit să fac cu mult timp în urmă, şi anume să-l îndepărtez. Nu am nevoie de nimeni. Sami şi cu mine suntem bine şi...
- Dar, Mei...

Ea, reactivându-se în câteva secunde, l-a întrerupt:

- Nu vreau să vorbesc despre asta.

Odată ce toţi patru s-au urcat în maşină, s-au dus la casa lui Neill, unde Mei a încercat să se bucure de o minunată masă de rămas-bun cu familia, dar nimic nu mai era la fel. Acum, Björn îi ocupa mintea. Şi-a privit telefonul mobil de o mie de ori. Niciun mesaj. Niciun apel.

Când a ajuns seara acasă, a pornit computerul şi şi-a verificat corespondenţa. Nimic de la Björn şi, rănită şi neputând să se oprească din plâns, a pus pe iPod-ul său cântecele lui Aaron Neville şi Bruno Mars, pe care dansase şi de care se bucurase cu Björn. îi aminteau de el. Trebuia să le asculte pentru a-l simţi mai aproape.

De ce era atât de obtuză uneori? De ce a trebuit să-i vorbească aşa? De ce nu fusese sinceră cu el de la început?

Ea şi-a închis ochii şi i-a văzut zâmbetul, l-a simţit sărutând-o şi având grijă de ea şi de Sami. După cum spunea piesa lui Bruno Mars, găsise o persoană care o distra, o amuza, îi

oferea flori... Se
simţea groaznic. în
clipa aceea avea
nevoie să-i vorbească

.Trebuia să-i spună adevărul. Trebuia să-l lase să decidă dacă o vrea aşa cum e sau nu. Fusese o idioată. Se purtase ca un copil şi Björn nu merita.

L-a sunat pe telefonul mobil, dar de data aceasta el a fost cel care nu i-a mai răspuns. A încercat de mai multe ori, dar, înţelegându-i refuzul, cu inima însângerată a renunţat, în cele din urmă.

Björn, care lua cina cu una dintre prietenele sale, faptul de a-i vedea numărul de telefon, a făcut să-i bată inima. Oare trebuia să-i răspundă? A ales să nu facă asta. Dacă el nu era centrul vieţii ei, nici ea nu avea să fie centrul vieţii lui şi, privind spre roşcata din faţa lui, a zâmbit. îl aştepta o noapte grozavă cu bondarul Maya.doua zi, la prima oră a dimineţii, Mei a luat un avion către Spania, mai exact spre Oviedo. în aceeaşi noapte, pleca într-o misiune pentru două săptămâni şi dorea să o lase pe micuţa Samantha în grija familiei sale. Odată ajunsă în oraş, a zâmbit când şi-a văzut sora. Scarlett a luat-o pe Sami, care dormea, şi s-au îmbrăţişat. Fără întârziere, fata care dormea a fost aşezată pe bancheta din spate a maşinii şi au plecat.

- Cum este surioara mea preferată? a întrebat Scarlett.
- Ca naiba, a răspuns ea, aprinzându-şi o ţigară.

în timp ce conducea, sora ei a întrebat:

- Te-ai apucat din nou de fumat?
- Nu... Da... Ei bine, nu ştiu.
- Ce se întâmplă?

Stingând ţigara, abia aprinsă, în scrumiera maşinii, a răspuns cu furie:

- Sunt o imbecilă, o tâmpită. Sunt cea mai proastă persoană pe care o vei întâlni vreodată în viaţa ta. Sunt...
- Bine... bine... bine. Scarlett a oprit maşina şi, privind-o, a spus: Acum că m-ai lămurit că am ca soră cea mai dezgustătoare fiinţă care există pe Pământ, ce se întâmplă?
- M-am despărţit de Bjorn.
- A auzit că eşti în armată?

-Nu.

- Atunci?
- Ne-am certat şi i-am dat de înţeles că mă culc cu alţii, astfel încât să nu vrea să ştie nimic mai mult despre mine. Nu i-am spus că sunt militar pentru că nu am putut. De fiecare dată când încerc, îngheţ ca o idioată.
- Dar ce-mi spui?
- Ce auzi.
- Cum ai putea lăsa un astfel de om să-ţi scape?

- Şi ce ai fi vrut să fac? Relaţia mea cu el se baza pe o minciună. Şi nu din partea lui, ci a mea. Şi, te rog, să nu-i spui mamei sau bunicii. Nu vreau să fiu chinuită cu întrebări, bine?

*f» Megan Maxweff^*

Scarlett a dat din cap aprobator şi i-a şoptit:
- Uau... nu ştiu ce să-ţi spun!
Mei, clătinând din cap, a continuat:
- M-am purtat ca un copil răsfăţat, Scarlett, şi, cel mai rău dintre toate, mi-am pierdut cumpătul şi am fost o laşă, când, în realitate, sunt complet legată de el.
- Aşa cum ar spune bunica, ţi-a lipsit o doagă!
- Nu una, două sute. Sunt răul cel mai rău.
Cele două surori s-au îmbrăţişat şi Mei a rugat-o:
- Te rog, să nu mai vorbim despre el, bine? Trebuie să mă concentrez sau nu ştiu ce va ieşi din mine. Vai de capul meu, bieţii Neill şi bietul Fraser.
- Fraser? a repetat sora ei, încercând să îngheţe subiectul. Doamne... cât de sexi este tipul acela.
- Scarlett!
- O, Doamne, Mei, încă îmi amintesc când el şi eu... Uau, ce mă încing când îmi amintesc asta! Dar nu s-a putut şi viaţa continuă.
- Să ştii că mă tot întreabă de tine.
- Serios?

Total serios. Şi nu mai face faţa aceea de vulpe. Dacă nu sunteţi împreună este pentru că tu nu ai vrut, nu din cauza lui

- .Nu vreau viaţa mamei, Mei, a întrerupt-o Scarlett. Vreau ca cineva să fie cu mine în fiecare zi, nu pe cineva pe care să-l văd doar câteva zile pe lună. Dar dacă sunt la dietă nu înseamnă că nu mă uit la meniul de deserturi, iar Fraser este un desert bun!
Mei a zâmbit. Sora ei, ca întotdeauna, a încurajat-o şi, cu un spirit mai bun, s-au îndreptat spre La Isla. Când au ajuns la casa bunicii şi au coborât din maşină, Lujân a strigat:
- Ce bucurie să-mi revăd fetele!

După ce şi-a sărutat fiica cu adorare, femeia a scos-o pe fetiţă din maşină, care se trezise deja şi,

26

sărutând-o, a întrebat:
- Cum face păpuşica mea? Sami, amuzată, a râs şi a răspuns:
- Yaya toanta.
- M-ai făcut „toantă", ticăloasă mică? a râs Lujân, când a auzit-o.
Toate au zâmbit şi Mei a lămurit:
- A învăţat să spună acest cuvânt şi acum pentru ea toţi sunt tonţi şi toante.
Uşa casei a fost deschisă din nou şi a apărut Covadonga, care, când şi-a văzut nepoata, a întrebat:
- Şi Blasito?
Cu inima grea, Mei a răspuns:
- Lucrează, bunico. îţi trimite o mulţime de sărutări. Femeia a zâmbit. Era clar că Björn îi lăsase amintiri plăcute
şi, întinzând braţele, a exclamat:
- O, copilul meu, vino să-i dai un sărut lu mamaie!
Mei a alergat spre ea şi a sărutat-o. Covadonga a observat:
- Eşti numai oase, iubito. Trebuie să mănânci mai mult sau într-o zi nu te vom mai vedea.
- Bunico, eşti la fel ca întotdeauna, s-a plâns Mei.
Covadonga, uitându-se la vecinele care se aplecau peste
poartă pentru a vedea cine sosise, a strigat:
- Ce e... oh!
Ele au salutat la rândul lor şi Lujân, mândră de nepoata ei, a mers să le-o prezinte. Covadonga s-a uitat la ele şi, răsucindu-şi capul, a şoptit, când a văzut-o pe una dintre vecine care se prostea cu micuţa Sami:
- Lu Isa îi lipseşte o doagă.
- Bunicaaaaaaaaa! a certat-o Scarlett.
Moartă de râs, Mei a luat-o pe femeie şi a dus-o în casă, în timp ce râdea în hohote de prostiile pe care începuse să i le spună.
în acea după-amiază, după ce şi-a luat rămas-bun de la fetiţa ei şi a păcălit-o spunând că va merge să cumpere lapte, şi-a luat rămas-bun şi de la restul familiei şi, împreună cu Scarlett, s-a îndreptat spre aeroport. Odată ajunse, sora ei i-a şoptit, îmbrăţişând-o:
- Nu îţi face griji. Ştii că la noi Sami va fi bine.

- Ştiu... ştiu... dar de fiecare dată îmi este din ce în ce mai greu să mă despart de ea. îmi petrec viaţa minţind oamenii care contează cel mai mult pentru mine. Pe Sami... pe Bjorn...

îmbrăţişând-o, Scarlett a înţeles-o. A intuit la ce se gândea şi a sfătuit-o:

- Când te întorci, trebuie să îi vorbeşti şi să-i spui adevărul.

Mei şi-a aprins o ţigară, a tras două fumuri şi a stins-o.

- Voi face asta. Jur că o voi face, chiar dacă este ultima dată când vorbeşte cu mine.

Scarlett a zâmbit şi a comentat:

- Tu ai armata în sânge. Dar ţie, spre deosebire de tata, îţi este dor de fiica ta mult prea mult şi eşti capabilă să laşi totul pentru dragoste, nu-i aşa?

Mei a dat din cap aprobator şi sora ei a spus:

- Mergi în călătoria asta şi, când te întorci, caută-l pe Bjorn. Vorbeşte cu el şi încearcă să-i explici ce simţi şi de ce l-ai minţit. Dacă eşti capabilă să părăseşti armata din dragoste, nu cred că te va dispreţui.

- Crezi?

- Nu ştiu, regina mea, dar pentru un tip de genul ăsta, te asigur că răscolesc cerul şi pământul.

Mei a zâmbit şi a spus:

- Te asigur, dacă la exterior este impresionant, în interior este şi mai bun!

Amândouă au râs şi ea a anunţat:

- Trebuie să mă îmbarc. Ai grijă de Sami până mă întorc, bine?

îmbrăţişând-o din nou, Scarlett a dat din cap aprobator şi, fără să-şi spună mai multe, dura locotenent Parker a plecat. Când a ajuns la München,

împreună cu cei doi

26

însoţitori, care o aşteptau la aeroport, a luat elicopterul, care i-a dus la baza SUA din Ramstein, în vestul Germaniei. De acolo, pe la miezul nopţii, a plecat spre baza aeriană Balad, de lângă Bagdad, Irak

.^ T ici marţi, nici joi, nici săptămâna următoare, Melanie nu a apărut la *Sensations* şi nici nu l-a sunat.

Starea de spirit a lui Bjorn devenea de la o zi la alta mai întunecată şi mai devastatoare. Tânărul amuzant care zâmbea tuturor se transformase dintr-odată într-un căpcăun care nu făcea decât să protesteze şi era mereu într-o proastă dispoziţie. Nu-i mai plăcea nici sexul.

Când asculta melodia *Impossible*, a lui James Arthur, i se întorcea stomacul pe dos. După cum spuneau versurile, trebuia să ia măsuri de precauţie în dragoste, dar cu Mei îşi lăsase garda jos şi a fost fatal. Ce se întâmpla cu el?

De ce nu putea să o uite? Era cu adevărat îndrăgostit de ea?

Nu depinsese niciodată de prezenţa unei femei şi nu înţelegea de ce acum, tocmai ea nu putea să iasă din capul lui.

îşi petrecea orele în faţa cafenelei ce se afla lângă casa ei, dorind să o vadă intrând sau ieşind. Trebuiau să vorbească. Trebuiau să repare ce s-a întâmplat. Dar nici ea, nici fata nu au intrat şi nu au ieşit de acolo. Unde era?

Dintr-odată, Mei devenise pentru el un fel de drog. Trebuia să ştie unde era, cu cine era... faptul de a nu şti nimic de ea îl înnebunea.

în cele din urmă, a decis să meargă la singura

sursă de informaţii, prietena lui, Judith.

- Nu ştiu unde este, Bjorn.

- Micuţo, a spus soţul ei, aşezat la masa din bucătărie. Dacă ştii unde este, spune-i.

- Nu ştiu, a strigat ea enervată.

Cei doi o supuneau unei presiuni înalte şi asta o deranja foarte mult.

- Nu te cred, Jud, a insistat Björn, privind-o fix. Cum să nu ştii unde este?

- Păi, ia să vedem, tu crezi că nu am alte lucruri de făcut decât să-mi bârfesc prietenele? în plus, de ce ar trebui să-ţi spun ţie lucruri acum, când tu nu mi-ai spus înainte?

- La naiba, Jud!

Eric s-a uitat la soţia lui. Chipul serios al lui Björn l-a anunţat că prietenul său nu avea chef de glume. în cele din urmă, Jud l-a asigurat:

- îţi jur că nu ştiu unde este. Pe cuvânt.

- La naiba, a protestat din nou Björn, atingându-şi părul.

După ce a făcut un schimb de priviri cu soţul ei, ea a întrebat:

- Te-ai ataşat de Mei, nu-i aşa?

- Termină cu prostiile.

Tăcerea a pus din nou stăpânire pe bucătărie şi Judith, neputând să-şi ţină gândurile doar pentru ea, lovind cu pumnul în masă, i-a spus:

- Nu, frumosule. Termină tu cu prostiile...

- Judith! a întrerupt-o el. Nu mă mai enerva, te rog.

Acea izbucnire de furie i-a făcut pe ea şi pe soţul ei să se privească. Pentru prima dată de când îl cunoşteau, Björn era aşa din cauza unei femei şi, punându-i o mână pe braţ, i-a răspuns:

- N-am vrut să fac asta. încerc doar să vorbesc cu tine aşa cum ai făcut tu cu mine sau cu Eric, sau ai uitat?

Conştient de proasta lui dispoziţie, Björn se uită la prietena ei şi îi şopteşte:

- Iartă-mă. Nu ştiu ce mi se întâmplă.

Tânăra, zâmbind din nou, şi-a ridicat bărbia şi, înainte de gestul amuzat al soţului ei, şi-a amintit:

- Tu ai venit ca să mă cauţi în Spania. Mi-ai vorbit. M-ai ascultat şi m-ai rugat să lupt pentru Eric şi ştiu că i-ai cerut să facă acelaşi lucru, dacă mă

iubeşte cu adevărat şi nu poate trăi fără mine. De ce nu te putem întreba acelaşi lucru acum, dacă vedem

26

că suferi pentru Mei? Björn a zâmbit şi ea a adăugat: încă îmi amintesc ziua în care mi-ai spus că îţi plac femeile frumoase, ispititoare, inteligente, deconcertante şi, mai presus de toate, care să te surprindă. Şi, făcându-i cu ochiul, a adăugat: Mei te-a surprins, nu-i aşa?
Dându-şi seama că ea avea întru totul dreptate, s-a ridicat şi s-a dus la fereastră, de unde a văzut-o pe Simona cu copiii în grădină.
- La naiba, Judith! Nu ştiu ce mi s-a întâmplat cu ea, dar...
- Dar nu vă puteaţi suporta. îmi amintesc încă ziua în care ai mustrat-o pentru că făcea schimb de mesaje cu un bărbat pe telefonul mobil.
Amintindu-şi, Björn a zâmbit şi a răspuns:
- în ziua aceea doar ne distram în faţa ta.
Cu gura căscată, Judith a răspuns:
- Tu erai tipul căruia îi trimitea mesaje şi cel cu care s-a întâlnit mai târziu?
Björn a dat din cap aprobator şi ea a exclamat:
- Ce neruşinaţi! Şi, uitându-se la soţul ei, care râdea, a întrebat: Tu ştiai?
Eric, ridicând mâinile, a râs, şi Judith, total blocată, pentru că nu-i spusese şi păstrase secretul prietenului său, s-a plâns:
- Mi-ai ascuns lucrurile! Ce nesimţit!
Amândoi au râs şi, în cele din urmă, şi Judith. Apoi, uitându-se la Björn, a întrebat:
- Când aţi început să vă vedeţi?
Dorind să fie sincer cu ei, aşezându-se din nou la masă, le-a explicat:
- Am întâlnit-o într-o noapte, la *Sensations*.
- La *Sensationj*!? a strigat Judith, uluită.
Mai mult, Björn i-a spus tot ceea ce s-a întâmplat, în timp ce tânăra, uimită, a ascultat. El, văzându-i chipul surprins, a dat din cap şi, privindu-şi prietenul, a adăugat:
- Apropo, în ultima zi în care am fost acolo cu Diana şi cu prietena ei, ne-a văzut în separeu.
- Şi de ce nu mi-ai spus nimic? a strigat Judith.
- Pentru că era jenată, a lămurit Björn.
Deconcertată, şi-a dus mâinile la cap şi a spus în şoaptă:
- La naiba...naiba... naiba! Nu pot să cred!
- Micuţo, controlează-ţi hormonii, a râs Eric.

- Dragul meu, nu mă mai aţâţa, a răspuns ea, atingându-şi burta. Sunt supărată pe tine, să ştii!
Eric a râs şi, privind-o cu dragoste, a spus:
- Micuţo, eşti extraordinară!

- Ea este o mică vrăjitoare, a spus ironic Björn, amuzat. în loc să mă ajute, nu face decât să-mi pună beţe-n roate în găsirea celeilalte vrăjitoare. Şi, apropo, când o găsesc, nu ştiu ce o să-i fac.
- Haide, brunetico, insistă Eric, spune-i lui Björn unde este Mei. Nu ţi-e milă de el?
Judith a intuit că trebuia să fi plecat din ţară şi a fost tentată să-i spună adevărul despre profesia prietenei sale, dar ea a promis că-i va păstra secretul şi, văzând că Mei nu i-l dezvăluise lui Björn, l-a îmbrăţişat şi a mărturisit:
- Ştiu la fel de puţine lucruri ca şi tine. O fi într-o călătorie. Unde? Nu ştiu să-ţi spun.

Björn, luându-se după chipul ei, şi-a dat seama că spune adevărul şi, în noaptea aceea, când a ajuns acasă, a decis să investigheze singur. Două zile mai târziu, nu i-a plăcut ceea ce a găsit

.29

^X^

r

\mS^ând au aterizat la München la 11:00, Mei era epuizată. Acea călătorie fusese obositoare şi nu-şi dorea decât să ajungă acasă, să se târască în pat şi să doarmă... să doarmă şi să doarmă. Trebuia să se odihnească câteva zile înainte de a merge în Asturia ca să-şi ia fetiţa.

în timp ce avionul era descărcat, ea se ocupa de acte. Abia aştepta să termine şi să plece, fără să-şi dea seama că o pereche de ochi albaştri furioşi o priveau de nu foarte departe.

- Bună dimineaţa, locotenent Parker.

întorcându-se, l-a întâlnit pe James şi, după ce s-au salutat în stilul tipic militar, a răspuns:

- Comandant Lodwud.

O vreme, amândoi au vorbit despre acte şi apoi bărbatul, văzând că nu era nimeni în jurul său, a întrebat:

- Iei cina cu mine în seara asta?
- Nu, a răspuns ea, în timp ce mergeau.
- Hai, Mei, ne vom distra bine, ca întotdeauna.

Ea a zâmbit şi, privindu-l, i-a explicat:

- Plec după-amiaza asta spre München.

însă comandantul nu a renunţat şi, când a ajuns la marginea avionului, a insistat:

- Haide, Mei... înveseleşte-te.
- Astăzi nu, Lodwud.

Comandantul a acceptat refuzul, s-a întors şi a plecat. Văzându-l cum se îndepărtează, Mei şi-a făcut treaba. A deschis o mică trapă în avion şi, când era pe cale să se aplece, nişte mâini au apucat-o de braţ. Ea, întorcându-se, s-a plâns:

- Lodwud, nu fi enervant, pentru că... Dar ea nu a putut continua.
înaintea ei era Björn, nu Lodwud, iar după felul în care o privea nu părea fericit. Pentru câteva clipe, s-au contemplat reciproc în tăcere, până când el, trecându-şi ochii peste hainele ei, s-a răstit, pe un ton deloc prietenos:
- Locotenent Parker?!
Mei nu ştia ce să răspundă, iar el a adăugat furios:
- Eşti o nenorocită de americancă militar şi nu mi-ai spus?
- Björn...
- Ai spus stewardesă?
- Björn...
- Te-ai distrat bine râzând de mine, a naibii mincinoasă? Era furios şi, fără să o lase să vorbească, a continuat:
- Nu mi-am imaginat niciodată că, investigându-ţi viaţa, aş descoperi că...
- Ţi-ai vârât nasul în viaţa mea? a întrebat ea enervată.
- La dracu'... eram îngrijorat pentru tine. Tu şi fata aţi dispărut dintr-odată de pe faţa Pământului, ce ai fi vrut să fac?
Furia lui...
Tonul vocii sale...
Privirea lui tulburată...
I-a înţeles furia. Preocuparea sa. Şi, fără să vrea să pună mai multe întrebări, doar îmbrăţişându-l şi cerându-i iertare, a încercat să se apropie de el, avea nevoie de el, dar Björn a făcut un pas înapoi.
- Nu te mai apropia niciodată de mine în nenorocita ta de viaţă, locotenente! Acum chiar nu te mai consider ca pe ceva al meu şi eu sunt cel care declară că totul s-a terminat.

Fără alte întrebări, s-a întors şi s-a îndepărtat. Dar Mei nu putea să lase lucrurile aşa. Björn devenise obsesia ei şi a fugit după el. Când l-a ajuns, fără să-i pese cine îi putea vedea, l-a apucat de braţ şi, când acesta s-a oprit şi a privit-o, a început să-şi ceară scuze:

- îmi pare rău că nu ţi-am spus, dar...

- Dar ce? a ţipat el necontrolat. Ţi-era atât de greu să spui adevărul? Ţi-era atât de greu să spui „Sunt militar şi nu stewardesă"? Era atât de dificil...?

- Da... era dificil, a răspuns ea. Cu tine, da. Mi-ai spus foarte clar că nu-ţi place armata. Mai exact, mi-ai spus foarte clar ce simţi pentru armata americană. Cum crezi că m-am simţit în tot acest timp? Am vrut să-ţi spun adevărul, dar... dar nu puteam ignora ceea ce sunt. Sunt militar american!

- Acum înţeleg de unde vine aroganţa aceea, locotenente! Şi, uitându-se la Lodwud, care îi privea, a adăugat: Te culci şi cu tipul ăla, nu?

- Björn...

- Niciun Björn, a strigat el, abătut. Ţi-am deschis uşa casei mele, viaţa şi... Şi tu mă recompensezi minţindu-mă? Te-ai distrat bine... iubito?

Tonul lui respingător şi felul în care o privea au lăsat-o pe Mei să înţeleagă că a pierdut lupta. De aceea, a preferat să tacă şi să nu răspundă. Björn era furios şi trebuia să încerce să-l înţeleagă. Nu să-l înfurie mai mult. Nu o merita.

Preţ de câteva secunde, s-au uitat unul la altul. Apoi, lui Björn i-a sunat telefonul mobil. Răspunzând, a recunoscut vocea şi, schimbându-şi tonul într-unui mai blând, a răspuns:

- Bună, Agneta.

Mei, fără să se mişte, l-a auzit spunând:

- Da. Ne-am distrat zilele trecute. Şi, privind-o cu dispreţ, a adăugat: Fă-te drăguţă în seara asta. Da... şi eu vreau să te văd.

Acea conversaţie a dus furia lui Mei la limite nebănuite, astfel încât, fără să-i pese dacă îl enervează, s-a răstit:

- Eşti un idiot... un tâmpit... un tâmpit...

- Mai bine păstrez pentru mine ceea ce cred că eşti tu, a răspuns el, indiferent. Vrând să-i tragă o palmă la fund, Mei a făcut un pas înapoi şi, nefiind dispusă să-l lase să-i vadă durerea, din pricina acelui apel şi a dispreţului său, l-a încurajat să meargă înainte:

- Distracţie plăcută cu micuţa ta prietenă!

- Distracţie plăcută şi ţie!

Auzindu-l, Mei nu s-a oprit. S-a uitat la Lodwud, care îi urmărea, şi, cu un zâmbet care lui Björn nu i-a plăcut deloc, a spus:

- Fii sigur... iubitule.

Cu aceste cuvinte, şi fără să se uite din nou la el, s-a întors şi s-a îndreptat spre partea din faţă a avionului. De acolo, Fraser şi Neill asistaseră la toate şi, când ea a ajuns la înălţimea lor, cel dintâi a întrebat:

- Nu este acesta tipul care era cu tine şi cu Sami la poarta ta?

Mei nu a răspuns şi, cu un gest, i-a cerut prietenului său să
tacă.

Apoi a luat actele şi a spus tare şi răspicat:

- Mă duc să livrez toate acestea maiorului Lodwud. Neill, eu voi rămâne aici în seara asta. La prima oră a dimineţii voi pleca spre München. Tu ce vei face?

Surprins de schimbarea planurilor, colegul ei spus:

- Procedezi greşit. Ar trebui să vorbeşti cu Björn. Eu cred că...
- Taci, Neill! Nu ţi-am cerut părerea, i-a ordonat ea, cu furie.

Auzind-o, militarul consimţi şi, inspirând adânc, a răspuns:

- Eu plec diseară. Vreau să-mi văd soţia.

Mei a încuviinţat şi s-a îndepărtat.

- Prietenii ei o priveau uimiţi. Era furie în ochii săi şi niciunul dintre ei nu a spus nimic. Au văzut-o doar îndepărtându-se în direcţia hangarului, unde se afla biroul comandantului. Când a intrat, acesta a zis:Locotenent Parker.
întorcându-se, l-a întâlnit pe prietenul său Robert, care, încruntat, a întrebat:
- Ce se întâmplă?
- Nimic... Nu se întâmplă nimic.
Robert, care, la fel ca mulţi alţii, fusese martor la cearta ei cu un bărbat, a luat-o de umăr şi, conducând-o într-o parte, a
- Mei, am văzut totul. La naiba, suntem prieteni. Ce s-a întâmplat?
Dezamăgită, dar reţinându-şi furia, a răspuns:
- Am fost cu acel bărbat, dar ne-am despărţit, pentru că l-am minţit şi...
- A aflat de Lodwud?
Surprinsă de faptul că el ştia despre relaţia ei cu comandantul, i-a şoptit:
- De unde ştii despre Lodwud?
Robert, coborând glasul ca să nu audă nimeni, a răspuns:
- Nu ştiu ce este între tine şi el. Tot ceea ce ştiu este că te-am văzut odată ieşind dintr-un hotel, în zori. Lodwud nu este sfântul meu, Mei, şi nu cred că este un om potrivit pentru a fi alături de tine. Ai nevoie de altceva.
Ea a dat din cap aprobator. Robert ştia mai puţine lucruri decât credea Mei, iar el a adăugat:
- Nu ştiu nici cine era tipul cu care te certai pe pistă, ştiu doar că l-am văzut la bowling, la acea petrecere în care mi-ai sărutat gâtul pentru a-l face gelos, şi astăzi aici. Şi recunosc că, fără să-l cunosc, îmi place. Să o înfrunţi pe Super Lt. Parker nu este

uşor, iar el s-a descurcat minunat. îmi place tipul acela! Şi acum, spune-mi, cum l-ai înşelat.

- I-am ascuns faptul că sunt militar.

Fără să înţeleagă nimic, Robert a întrebat: -Şi?!

- Urăşte armata americană din cauza unei probleme pe care a avut-o în trecut cu un nenorocit de maior. Şi, tăcând, şi-a dat la o parte părul de pe faţă şi a conchis: Uite ce e, nu contează. Eu... nu am nevoie de nimeni, Robert. Pe mine...

- Cum adică nu ai nevoie de nimeni? Cu toţii avem nevoie de cineva.

- Omul acela credeam că este... că era special. Dar nu vrea să vorbească cu mine. Sunt un inamic nenorocit pentru el. Un militar american. Ce vrei să fac?

- La naiba, Mei... apoi convinge-l că eşti mai degrabă o femeie decât un militar, dacă ţii la el. Fă-ţi o favoare şi uită odată de trecutul tău şi refa-ţi viaţa. Nu mai fi Super Lt. Parker 24 de ore pe zi şi fii Melanie! Te asigur, dragă, că viaţa va fi mai bună pentru tine, pentru că avem cu toţii nevoie de cineva special care să ne iubească.

- Locotenente Smith! a strigat Garcia, copilotul lui Robert.

După ce i-a făcut un semn cu mâna, acesta s-a uitat la Mei,
care îl urmărea, şi i-a spus:

- Va trebui să reluăm această conversaţie altă dată, de acord? Dar gândeşte-te că asta nu poate continua aşa. Şi, dacă îţi place tipul acela, mergi după el! Eşti Melanie Parker, tipa cea mai curajoasă pe care o cunosc, care nu se dă bătută în faţa nimănui. Prin urmare, lasă prostiile şi, dacă acel bărbat te interesează, încearcă să vorbeşti cu el şi arată-i că eşti femeie, pe lângă faptul că eşti o nenorocită de americancă militar.

Ea a dat din cap aprobator şi, când l-a văzut pe Robert plecând, şi-a continuat drumul. Dar furia i s-a întors când şi-a amintit că Bjorn fusese cu Agneta. Cum a putut face aşa ceva?

Ajuns la uşa comandantului Lodwud, a bătut şi, când a răspuns, a intrat. El, văzând-o, a întrebat:

- Ce doreşti, locotenent Parker?

Uitând ceea ce vorbise cu Robert Smith cu câteva secunde înainte, a tras zăvorul şi, aruncând hârtiile pe masă, a răspuns:

- Vreau sex.

Lodwud a dat din cap şi, amintindu-şi de tipul cu care se certase pe pistă, a întrebat:

- Eşti furioasă, Mei?

-Da.

- Te-am văzut certându-te cu un bărbat. El este cel care te-a înfuriat?

îndepărtându-şi gândurile de la Björn, a răspuns, uitându-se la militarul musculos care o voia:

-Da.

Nu era necesar să spună mai multe.

Comandantul, aşezat pe scaunul lui, a văzut cum îşi desfăcea salopeta kaki pentru a-l ispiti şi, fără ezitare, a întrebat:

- Stai pe mine, locotenente.

Mei s-a aşezat şi, când a fost faţă în faţă cu el, Lodwud i-a băgat în grabă o mână în salopetă, până a ajuns la vagin, şi, după ce i-a deschis buzele, şi-a introdus un deget şi a întrebat:

- Cum se numeşte acel om?

- Björn.

Mişcându-şi degetul şi adâncindu-se în ea, comandantul i-a şoptit:

- Asta te va relaxa, scumpo. Gândeşte-te la Björn.

Cu măiestrie, el îşi mişca degetul în interiorul ei şi o masturba. Mei a închis ochii şi s-a desfătat. Militarul ştia ce o excita şi asta i-a oferit.
O cunoştea. Timpul petrecut împreună l-a făcut să-i cunoască gusturile şi exigenţele. Cu mâna rămasă liberă, i-a ridicat tricoul verde de sub salopetă şi, scoţându-i un sân din sutien, a muşcat din el. I-a supt mamelonul până când ea s-a apăsat peste el şi, spunând numele lui Björn, l-a rugat să nu se oprească.

Mușcându-și buza, Mei și-a reținut gemetele, în timp ce își căuta propria plăcere, așa cum făcea de obicei când era cuLodwud. Când a culminat și i-a udat degetele, cu indiferență, s-a ridicat și s-a rearanjat. Comandantul, fără să-și ia ochii de la ea, a deschis un sertar, a aruncat o cheie și i-a spus:

- Hotel Sedan. Camera 367.

Voi fi acolo, la ora 20:00.J, urios și fără chef să mulțumească pe nimeni, Björn era, alături de Agneta, la *Sensations,* în acea noapte. Când și-a văzut prietena apărând îmbrăcată la fel de sexy ca întotdeauna, s-a năpustit literalmente asupra ei și a dus-o într-un separeu, pentru a se bucura de sex. Dar, aici, jocul s-a întors împotriva lui și doar Agneta s-a bucurat.

Acest lucru i-a creat o dispoziție proastă și, convins că asta trebuie să se schimbe, a invitat două cupluri ca să intre în separeu. După mai multe whisky-uri și câteva futaiuri, totul s-a îmbunătățit. A avut o noapte grozavă de sex, cu schimb de parteneri. După ce a lăsat-o pe Agneta acasă la ea, mulțumită, și-a condus mașina cu mândrie în garajul său. Viața lui revenea în mâinile sale.

Cu toate acestea, când s-a așezat în pat, nu a putut dormi. Cuvintele lui Mei și expresia ei, când i-a spus că și ea se va distra, îi fuseseră întipărite în memorie și nu se putea opri din a se gândi la ele. S-a uitat la ceas. 5:20. Avea nevoie să vorbească cu cineva și a decis să trimită un mesaj singurului prieten care știa tot ceea ce descoperise despre ea.

Eric, care era treaz când a primit mesajul, l-a sunat imediat.

- Am văzut-o. Am văzut-o pe nenorocita aia de mincinoasă și...
- Björn... calmează-te, i-a cerut Eric.

Până nu demult, el fusese cel care dispera în faţa lucrurilor pe care i le făcuse Judith şi, încercând să înţeleagă ce se întâmplă cu prietenul său, a adăugat:

- Ascultă, Björn, diferenţa dintre mine şi tine este că ai o mare capacitate de a înţelege lucrurile, iar eu, nu. Simţul umorului tău te-a ajutat întotdeauna şi...

- Simţul umorului meu te asigur că a dispărut, în acest moment.

După o tăcere tensionată, în care Eric a încercat să-l înţeleagă, a insistat:

- Mi-ai spus întotdeauna că, înainte de a trage concluzii, trebuie să mă gândesc la ele şi acum cred că eu sunt cel care trebuie să-ţi spun asta. Auzindu-l pufnind, a adăugat: - Da, te-a minţit. Ea ţi-a ascuns că este militar, dar este atât de important, încât să termini ceva ce te-a entuziasmat?

-Da.

- Björn... nici tu nu i-ai uşurat situaţia. Dacă ea ţi-ar fi spus ce este, nu ai fi vrut să ştii mai multe. Te cunosc. Te cunosc de mulţi ani şi ştiu ce crezi despre anumite lucruri... Şi nu-mi spune acum că nu e aşa.

- La naiba, Eric! a protestat el, morocănos. Prietenul său avea dreptate. Dar descoperirea acelui lucru îl răni se. îl distrusese.

- îţi amintesc ce mi-ai spus când Judith mi-a ascuns informaţii, în trecut?

Rememorând, amândoi au zâmbit şi Eric a continuat:

- înţeleg că eşti supărat. Să descoperi că cineva nu este sincer cu tine deranjează şi deranjează foarte mult, dar apreciază ceea ce simţi pentru ea. îţi place sau nu, Melanie a reuşit să ajungă la tine ca nicio altă femeie. Chiar nu o vei ierta?

-Nu.
Surprins de încăpăţânarea sa, Eric a insistat:
- Asta nu-ţi stă în fire, prietene.
- Pilot?! La naiba, mi-a spus că este stewardesă şi se dovedeşte a fi o nenorocită de pilot americancă!
- Björn, calmează-te!
- Nu pot, Eric... M-a minţit şi mă simt prost.
- Vorbeşte cu ea, poate are un motiv să...

-Nu

- .Vei regreta.
- Mă îndoiesc, Eric... Mă îndoiesc.

Acesta din urmă, conştient de cât de mult durea inima când cineva era îndrăgostit, a adăugat:

- Uite, Björn, sunt şi îţi voi fi prieten pentru tot restul vieţii, dar în problemele inimii, doar tu poţi decide. Că te-a minţit? Da! Dar gândeşte-te că a făcut asta pentru că se temea de reacţia ta. Acum, dacă nu vrei să reiei relaţia cu ea, oricare ar fi motivul, măcar iart-o. încearcă să păstrezi o prietenie între vöi. La urma urmei, Mei este prietenă cu Judith şi, mai devreme sau mai târziu, vă veţi revedea.
- Sper să fie mai târziu, decât mai devreme, s-a răstit el, enervat. Ultimul lucru pe care mi-l doresc este să o văd.
- Minţi, prietene. Mori să o vezi, recunoaşte-o, l-a contrazis Eric. Cu cât îţi vei asuma acest lucru mai repede, cu atât va fi mai bine pentru tine.

Björn nu a răspuns. Prietenul său avea dreptate. Voia să o vadă. Voia să o sărute. Dar era atât de supărat pe ea pentru minciunile pe care le spusese, încât nu voia să-şi lase garda jos. în cele din urmă, a zis, înainte de a închide:

- Eric, mulţumesc că ai vorbit cu mine.
- Sunt aici şi voi fi mereu. Ştii deja asta.

Când Eric a închis telefonul şi s-a uitat spre uşă, soţia sa îl privea şi nu a fost surprins când l-a anunţat:

- Mâine mă duc să o văd pe Mei, acasă la ea. Acest lucru trebuie clarificat cumva.

C

^^'ând Mei a deschis ochii, era 5:30. Lângă ea, gol, comandantul dormea liniştit şi, după ce l-a trezit, au părăsit amândoi camera.
Mei a luat un taxi până la aeroport, unde s-a îndreptat spre elicopterul care o aştepta. După ce a verificat că totul este în regulă, a decolat, în direcţia München.
Când a ajuns, a lăsat elicopterul în hangarul obişnuit şi, după ce a luat un alt taxi, la 9:30 a intrat în casă. Era epuizată.
A sunat în Asturia, a vorbit cu mama ei şi i-a spus că este deja acasă, pentru a o linişti. Mai târziu, după ce va fi dormit suficient, avea să o sune din nou.
Odată ce a închis telefonul, s-a aruncat în pat, iară să se dezbrace, şi a adormit.
Un zgomot strident a trezit-o. Mei şi-a frecat ochii şi, când a identificat că era soneria casei, şi-a pus perna deasupra capului şi a decis să continue să doarmă. Dar, când a sunat şi telefonul mobil, a sărit din pat. Văzând că este Judith, i-a răspuns.
- Unde eşti, Mei?
- Acasă, în pat.
- Ei bine, deschide. Sunt la uşa ta, sun.
Ca un zombie, s-a ridicat şi s-a dus ca să-i deschidă. Zâmbetul prietenei sale a umplut-o de bucurie.
După ce i-a dat două sărutări, Jud a întrebat:
- Dormi îmbrăcată?
. Mei a zâmbit când a văzut că nici măcar nu îşi scosese hainele şi Judith a întrebat-o din nou:
- Când ai ajuns?
Mei s-a uitat la ceas. A văzut că erau orele 15:00 şi a răspuns:
- Acum vreo cinci ore.
îngrozită, Judith şi-a dus mâinile la faţă şi i-a şoptit:
- Vai, dragă... Credeam că ai dormit mai mult. Plec. Odihneşte-te.

26

Dar Mei, odată trezită, i-a spus:
- Nici să nu te gândeşti să pleci. Dă-mi zece minute să fac un duş, bine?
Ea a dat din cap aprobator şi, arătându-i nişte pungi cu mâncare, a convenit:
- De acord. Am adus ceva de mâncare.
Zece minute mai târziu, când Mei a ieşit din baie, deja îmbrăcată, a găsit masa pusă şi, când s-a aşezat lângă prietena ei, a exclamat:
- Doamne... mor de foame!
- Unde este Sami?
- în Asturia, cu familia mea. Mâine mă duc să o iau.
- Vei rămâne acolo câteva zile? a întrebat Judith.
- Cu siguranţă, deşi joi vreau să mă întorc.
în timpul mesei, au vorbit despre toate, până când Judith, privind gâtul lui Mei, a spus:
- Acela este un semn?
Ea şi-a atins zona indicată, s-a ridicat şi, privind în oglindă, a spus, în şoaptă:
- Al naibii comandant!
- Comandant? a repetat Judith.
Simţindu-se descoperită, Mei a explicat:
- Un prieten.
- Dar un prieten... prieten... sau un prieten pentru chestiuni legate de sex?
Nedorind să mintă, i-a răspuns:

Un prieten cu care fac sex când amândoi avem chef. Bine, înţeleg că tu poate crezi că este o nebunie şi cu siguranţă vei crede că sunt o degenerată, dar vreau să ştii că...Punându-i mâna peste gură, pentru a o face să tacă, Judith a afirmat:
- Nu eşti nici nebună, nici degenerată. Am avut şi eu prieteni de genul acesta înainte de a mă căsători cu Eric, aşadar nu trebuie să te justifici.
Cele două s-au privit şi Judith, dornică să discute ceva cu ea, a întrebat:
- Tu crezi că sunt degenerată din cauza a ceea ce m-ai văzut făcând la *Sensationsi*
Mei a devenit atentă, iar prietena ei a adăugat:
- Ştiu că te duci la *Sensations*. Ştiu că m-ai văzut acolo şi vreau să vorbim despre asta.
Blocată de cât de directă era, Mei a răspuns:
- Deja şi-a dat drumul la gură prostul tău de prieten.
Jud a zâmbit.
- Cred că este mai mult decât un prieten pentru tine, nu? Şi nu... nu este prost.
Intrând repede în defensivă, Mei a răspuns:
- Nu ştiu ce ţi-a spus tânărul James Bond, dar...
- Björn mi-a spus ce ştii deja. Dacă există cineva inteligent pe această lume, acesta este el şi vom vorbi despre asta mai târziu. Dar acum vreau să ştiu de ce nu mi-ai spus că m-ai văzut acolo.
Simţindu-se inconfortabil cu această conversaţie, în cele din urmă Mei a răspuns:
- Mi-a fost ruşine.
- De ce?
- Pentru că am vorbit despre sex, Judith, şi recunosc că am fost surprinsă să te găsesc acolo. Eric şi cu tine păreţi un cuplu foarte stabil şi...
- Suntem un cuplu foarte stabil, a remarcat ea. Şi nimic în ceea ce priveşte sexul nu se întâmplă

fără ca celălalt să fie perfect convins. Dar, văzându-i expresia, ea i-a clarificat: Când l-am cunoscut pe Eric, nu practicam genul acesta de relaţii, îmi amintesc că, prima dată când am mers într-un astfel de loc, am fost şocată. Am crezut că oamenii care făceau asta sunt degeneraţi şi nenumărate alte prostii, dar acum, după un timp, sunt sigură că nu e nicio tentă de scandal în asta. Am învăţat să fac diferenţa dintre ceea ce este pervers, sex şi soţul meu. Sexul din afara patului meu este doar sex. Pentru mine este un joc între mine şi Eric şi îl abordăm cu propriile noastre reguli şi limitări.

Mei a ascultat-o şi Judith a adăugat:

- Ştiu că am fost crescuţi ca să nu vorbim deschis despre sex. Sunt convinsă că şi tu ai fost crescută ca mine. Sexul este tabu şi atingerea este rea, nu? Mei a dat din cap aprobator şi a Judith a continuat: Nu vorbesc despre sex cu oricine şi este păcat că prietena mea Frida locuieşte în Elveţia, pentru că, odată, m-am distrat cu ea vorbind despre aceste chestiuni şi, dacă vrei, tu şi cu mine ne putem distra la fel de bine.

- îmi ceri ca tu şi eu...?

- Nuuuuuuuuu! Vreau doar să pot vorbi despre asta în mod normal, a râs Judith. Nu-mi plac femeile. Dar îmi place să am o prietenă apropiată cu care să comentez cum mi-am petrecut timpul, făcând una sau alta.

- Dar eu am văzut cum s-au jucat nişte femei cu tine şi tu păreai că te simţi bine.

- Şi m-am simţit bine. Mei s-a înroşit şi Judith a adăugat: Diana şi logodnica ei sunt extrem de perverse şi, ca să mă înţelegi, nu-mi plac femeile, dar am descoperit că îmi place să fiu jucăria lor. Mă înnebuneşte să las gura, degetele sau orice jucărie pe care o includ în jocul nostru să intre în mine, şi te

asigur că şi lui Eric îi place. A-i vedea faţa atunci când mă distrez mă face să mă simt incredibil de perversă şi îţi garantez că relaţiile noastre sexuale sunt bombă!

Judith a râs şi, nevrând să renunţe la subiect, a spus:

- Mei, sper ca de acum înainte să nu-ţi fie ruşine să-mi vorbeşti despre sex. Este bine să împărtăşeşti experienţe şi te asigur că asta este totul în această viaţă: cunoaşterea nu ocupă spaţiu!

- Voi încerca să fac ca aceste tabuuri să dispară.

Judith a fost de acord.

- Acele tabuuri, cel puţin între noi, nu trebuie să mai existe. Amândurora ne place sexul într-un mod în care nu toată lumea îl apreciază şi mi-ar plăcea să pot vorbi cu tine despre asta în mod normal. Şi, hei, femeile nu mi se potrivesc deloc, aşa că, dacă mă încălzesc prea mult vorbind cu tine, cel mult, când ajung acasă, Eric va avea o sesiune sexuală excelentă.

Mei a zâmbit şi Jud a adăugat:

- între patru pereţi şi cu soţul meu mă dedic plăcerii. Iubesc când mă posedă, alături de alţi bărbaţi, şi mă înnebuneşte să-l văd pe Eric bucurându-se când o femeie sau un bărbat se află între picioarele noastre. Sexul pe care îl împărtăşesc cu el şi cu Björn este fantastic şi, atunci când mergem la o petrecere privată, ne bucurăm de tot ceea ce avem chef, în acel moment. Te asigur că nu-mi pasă dacă tu eşti într-un separeu. Ştiu ce îmi place şi ţi-am spus deja că femeile nu sunt punctul meu forte. Sunt al tău?

- Mă joc cu ele, a spus Mei, şi îmi place să se joace cu mine.

Judith a consimţit şi, amuzată, a întrebat:

- Te deranjează că vorbim despre asta?

Surprinsă, Mei a clătinat din cap şi prietena ei i-a propus:

- Acum se pare că am început să ne spunem intimităţi, spune-mi, ce fel de sex ai practicat.

- Sex în grup, a răspuns Mei, calmă. îmi place să fiu dominată şi să-i domin. Când preiau frâiele, mă desfat tare mult.

Jud a izbucnit în râs şi a întrebat:

- Sex anal?

Da, şi când l-am văzut pe soţul tău şi pe Björn făcând asta cu tine, recunosc că m-a excitat foarte tare. Sunt doi bărbaţi impresionanţi.Jud a izbucnit în râs şi a comentat:

- Sper că nu ne afectează prietenia faptul că Björn împarte cu noi ceva mai mult decât prietenia.

- Nu... nu, te rog! Ceea ce aveţi voi este ceva în care nu voi intra. Nu mi-ar trece prin cap.

- Mei, ceea ce împărtăşim noi trei este perversiune, sex şi fantezii. Şi singurul meu mod de a-ţi explica acest lucru este să-ţi spun că eu vreau totul de la Eric. Vreau să-l văd bucurându-se şi vreau să se bucure de mine, vreau să-l sărut şi să mă sărute, să-l împărtăşesc şi să mă împărtăşească, să-mi deschidă picioarele, să mi-o tragă şi să se bucure când alţii o fac, iar de la Björn vreau doar perversitatea lui în joc. El nu este partenerul meu, nici iubirea mea. El îşi caută singur plăcerea, dar nu-mi fac griji pentru asta. îmi pasă doar de Eric şi de mine. Eric este al meu şi eu sunt a lui. Asta face diferenţa. Văzând cum o asculta tânăra femeie, a adăugat: Cred că înţelegi ceva din ceea ce am spus, nu? Mai mult, dacă relaţia ta ar fi continuat, sunt sigură că ne-am fi întâlnit cândva, într-un separeu, nu crezi? Mei se excitase doar imaginându-şi. Judith a continuat: Ceea ce spun poate că sună rece, dar asta simt, Mei. îmi iubesc soţul la nebunie şi am învăţat să fac diferenţa dintre jocul sexului între patru pereţi şi viaţa reală. Acum, dacă nu îmi place de tine în viaţa reală, te asigur că nu te vreau nici în jocul meu. Mi se întâmplă asta, de exemplu, cu Foski. Nu o suport!

Au zâmbit. Sentimentul pe care amândouă îl aveau pentru Agneta era reciproc şi Mei a spus:

- Foski este insuportabilă. Şi nici nu m-aş putea intersecta cu ea într-un separeu.

Amândouă s-au privit. Au tăcut câteva secunde şi Judith, dorind să continue să vorbească despre ceea ce avea în minte, a zis:

- Ştiu că tu şi Björn v-aţi văzut şi ştiu, de asemenea, că a descoperit că nu eşti stewardesă, ci militar. Şi, înainte să zici ceva, aminteşte-ţi că ţi-am spus că am observat că voi sunteţi atraşi unul de celălalt. Ceea ce nu ştiam era faptul că voi vă întâlneaţi deja şi, calmează-te, nu îţi voi reproşa că nu mi-ai spus, dar vreau să ştiu ce este James Bond pentru tine şi de ce acel semn nu a fost făcut de el, ci de altcineva.

Dându-şi la o parte părul de pe faţă, Mei a răspuns:

- Björn a venit să mă vadă la bază. Ne-am certat şi el m-a umilit, stabilind în faţa mea ca să se vadă cu Agneta, după ce s-a lăudat că s-a distrat bine cu ea cu câteva zile înainte. Eram furioasă, aveam nevoie de sex şi Lodwud mi-l oferă mereu. Şi, în ceea ce-l priveşte pe Björn, recunosc că mi-a plăcut atât cât a durat.

- Doar ţi-a plăcut?

Mei, închizând ochii, s-a hotărât să nu mintă în continuare şi, tulburată, i-a şoptit:

- Sunt blestemată, Judith! Total blestemată! M-am descurcat atât de rău cu el, încât mi-e ruşine să mă gândesc la asta. Björn este cel mai minunat om pe care l-am întâlnit vreodată în întreaga mea viaţă şi...

- Uau, fată... chiar eşti blestemată! Amândouă au zâmbit şi Judith a adăugat: Şi el este blestemat. Aşa cum ţi-am spus, este un tip excelent, dar cred că minciuna ta l-a rănit foarte mult.

- Ştiu.

- Ce ai de gând să faci?

Lui Mei i-a venit în minte conversaţia cu prietenul său, Robert Smith. Avea dreptate. Trebuia să-i arate lui Björn că, pe lângă faptul că era militar, era femeie şi, ridicând din umeri, a răspuns:

- Nu ştiu. Şi, aprinzându-şi o ţigară, a adăugat: Aş vrea să vorbesc cu el, dar nu cred că îmi va da ocazia.

- Dacă nu încerci, nu vei afla. Mă ai aici ca să te ajut cu tot ceea ce ai nevoie şi cred că Björn merită să-i acorzi o şansă, nu crezi?

Pentru prima dată, după câteva zile, Mei a zâmbit şi, uitându-se la prietena ei, a dat din cap aprobator.

- El a mai încercat să-mi dea o şansă în trecut şi eu l-am refuzat. Minimul pe care îl pot face acum este să încerc. Să încerc să îndrept greşeala mea oribilă. El merită asta.' în acel moment, Mei a încercat totul. L-a sunat pe telefon, dar el nu i-a răspuns.

I-a trimis mesaje pe telefonul mobil şi pe e-mail, dar el nu a răspuns.

Obosită să nu primească răspuns, a făcut o programare la firma de avocatură. Acolo nu putea s-o evite.

îmbrăcată într-un costum negru şi pe tocuri, s-a dus la casa lui Björn, cu diferenţa că, de data aceasta, a intrat pe uşa biroului şi nu pe uşa casei. în timp ce aştepta în sufragerie, genunchii îi tremurau şi, când o uşă s-a deschis şi l-a văzut apărând în costumul său impecabil, de culoare gri cărbune, alături de alţi bărbaţi, a crezut că moare.

Björn a privit-o surprins. Ce făcea acolo? Cu diplomaţie şi bune maniere, şi-a luat rămas-bun de la bărbaţii cu care se întâlnise şi, când aceştia au plecat, secretara s-a ridicat şi a anunţat:

- Domnule Hoffmann, domnişoara Parker are o întâlnire cu dumneavoastră.

Un Björn ameţit s-a uitat la tânăra care stătea pe unul dintre scaune şi, cu o voce controlată, a spus, arătând spre o uşă:

- Domnişoară Parker, vă rog să veniţi în biroul meu.

S-a ridicat şi, încercând să nu cadă din pricina emoţiilor, a mers în direcţia pe care o arăta el. Odată ce a intrat în birou, în acel loc în care făcuseră cândva dragoste, a văzut că Björn stătea de cealaltă parte a mesei şi a luat şi ea loc.

Timp de câteva minute, şi-a privit agenda. Nu-şi dăduse seama că acea programare era a ei şi, după ce a tăiat-o de pe listă, a închis agenda şi, privind-o, a vorbit:

- Spuneţi-mi, domnişoară Parker, pentru ce aveţi nevoie de serviciile mele?

Cu gura uscată, îşi ridică privirea spre el.

- Björn, vreau să vorbesc cu tine.

El şi-a ridicat privirea şi, fixând-o cu furie, s-a răstit:

- Spuneţi, domnişoară Parker!

Strângându-şi mâinile, Mei s-a aşezat pe marginea scaunului şi a spus:

- De obicei nu spun nimănui care este meseria mea. Când am început să mă văd cu tine, nu mi s-a părut potrivit ca să-ţi spun că sunt militar şi, mai târziu, când...

- Domnişoară Parker, a întrerupt-o el. Aceasta este o firmă de avocatură. Dacă problema dvs. nu are nicio legătură cu ceea ce este de discutat aici, vă rog să vă ridicaţi şi să plecaţi.

- Björn... te rog! l-a implorat ea.

S-au privit în ochi câteva secunde, până când el, ridicându-se, a murmurat:

- Te rog, ieşi din biroul meu!

Disperată de acea răceală, Mei s-a ridicat şi, sprijinindu-şi mâinile pe masa scumpă, a insistat:

- Sunt o idioată, o idioată, o retardată, dar, te rog, ascultă-mă! Björn, mi-e dor de tine, dragul meu.

Cuvintele sale l-au durut şi el a răspuns:

- Nu-mi spune dragul meu, pentru că nu sunt şi nici nu vreau să fiu ceva al tău.

Conştientă de faptul că trebuia să se implice o mie la mie, şi-a înghiţit furia cauzată de dispreţul lui şi a răspuns:

- Cândva ai spus că vei lupta pentru mine fiindcă ştiai că sunt receptivă. Ei bine, acum cea care va lupta pentru tine sunt eu, pentru ca tu să mă ierţi şi să mă înţelegi, până când voi rămâne fără puteri şi...

- Foarte yankee şi cinematice cuvintele tale. Dar lasă, nu lupta pentru ceva ce ţi-am spus deja că ai pierdut.

- Björn!

Plesnind masa şi aruncându-i o privire, încercând să nu ţipe sau să facă vâlvă în birou, a murmurat:

- Domnişoară Parker, vă rog să părăsiţi imediat biroul meu. Dvs. şi cu mine nu avem ce discuta.

Muşcându-şi buza inferioară în faţa neputinţei pe care o simţea, Mei s-a ridicat şi, adunându-şi forţele, a plecat de acolo. Când a ajuns în stradă, a inspirat şi, încinsă, s-a îndreptat spre cafeneaua de peste drum de birou. Nu se gândea să renunţe atât de uşor.

Timp de două ore, a rămas în acea cafenea, fără ca să-şi ia ochii de la clădire şi, când a zărit oamenii, pe care îi văzuse lucrând acolo, plecând, a comandat o nouă băutură care să-i dea curaj pentru ceea ce voia să facă.

La intrarea în casă, Björn şi-a scos jacheta şi a aruncat-o pe canapea. A pus muzică şi şi-a turnat un whisky. Vizita lui Mei îl descentrase şi încă nu-şi putea controla furia pe care o simţea. Şi-a luat telefonul mobil şi a tastat:

- Te aştept la mine acasă.

Două secunde mai târziu, după ce Agneta i-a răspuns încântată, a zâmbit şi s-a îndreptat spre duş.

Peste douăzeci de minute, când purta doar nişte pantaloni negri, cineva a sunat la uşă. Surprins, s-a uitat la ceas. Agneta sosise mai devreme şi, încercând să zâmbească, a deschis, dar zâmbetul i-a încremenit când a văzut-o pe Mei în faţa lui. Insistenţa ei începea să-l copleşească şi a întrebat, sprijinindu-se de uşă:

- Ce naiba faci aici?

Intrând în casă neinvitată, ea a răspuns:

- Trebuie să vorbim.

Björn, încă sprijinit de uşă, s-a uitat la ea şi a întrebat-o:

- Te-am invitat să intri în casa mea?

Nu, dar după ce am văzut cum te-ai purtat cu mine astăzi în biroul tău, îmi imaginez că nici în casa ta nu mă vei

invita, prin urmare,
tocmai m-am
autoinvitat

!Uimit ca de obicei de răspunsurile ei, a ridicat din sprâncene şi a spus, în şoaptă:
- în felul tău caracteristic... ca întotdeauna.
După o tăcere mai mult decât semnificativă, Mei, fără să-şi ia ochii de la el, i-a şoptit:
- Björn, eu...
Izbind uşa, care făcuse să zgâlţâie fundaţia clădirii, el i-a trântit şi cuvintele, cu furie:
- La naiba, când aveai de gând să-mi spui? Eşti o nenorocită de militar, ce aşteptai ca să-mi spui?
- Ai dreptate... ai dreptate.
- Bineînţeles că am dreptate, a răspuns el, morocănos.
Faptul de a o avea pe Mei în faţa lui, l-a făcut să se întrebe
o mie de lucruri. O dorea. Avea nevoie de ea. O iubea, dar ea îl dezamăgise. A vrut să-i vorbească, dar ea, punându-se în faţa lui, a spus:
- Sunt locotenentul Melanie Parker Muniz, fiica maiorului Parker.
- Ştiu... iubito... dar nu datorită ţie.
- Lucrez pentru armata Statelor Unite şi pilotez de ani buni un C-17 Globemaster al Forţelor Aeriene. îmi place meseria mea, îmi place armata şi nu cred că toţi americanii sunt ceea ce consideri tu. Cred că ar trebui să înţelegeţi că există oameni buni şi oameni răi peste tot şi, dacă nu ţi-am spus nimic înainte, a fost pentru că nu voiam ca tu să crezi despre mine că sunt...
- Ce să cred eu despre tine? Şi acum ce crezi că mai cred?
- Ascultă, Björn... pe lângă faptul că sunt militar, sunt o femeie care...
- Nu-mi spune prostii... drăguţo! a explodat el. Am înnebunit pentru prima dată în viaţa mea pentru o femeie, pentru tine! Şi aş fi nebun dacă aş avea

din nou încredere în tine. Dar ce vrei acum? Mă înşeli, râzi de mine, mă dai afară din viaţa ta, spunându-mi că nu sunt special pentru tine şi acum te întorci. Ce vrei, Mei?

- Te iubesc, a răspuns ea, cu o voce joasă. Te iubesc, Björn, la naiba. Te iubesc aşa cum nu am iubit niciodată pe nimeni şi am nevoie să mă ierţi ca să fiu alături de tine. Eşti important pentru mine. Eşti special. Fără tine multe lucruri şi-au pierdut sensul. Când te-am cunoscut, eram o femeie care îşi nega multe lucruri, dar tu m-ai învăţat să cred că fericirea în cuplu există, m-ai sărutat, m-ai încurajat să dansez, mi-ai oferit flori, ai facut-o pe fiica mea, pe bunica mea ca să se îndrăgostească de tine şi eu... eu nu m-am comportat bine cu tine, dar vreau să ştii că sunt dispusă să îmi cer scuze în fiecare zi până când mă vei ierta. Te iubesc şi am nevoie să mă iubeşti.

Auzind acele cuvinte, „te iubesc şi am nevoie să mă iubeşti" a fost superlativul pe care Björn l-ar fi putut auzi. Nu îndrăznise niciodată să-i zică aceste cuvinte, dar ea era acolo, spunându-i- le, cu ochi rugători să-i ofere o nouă şansă.

După o tăcere incomodă, el a privit-o cu o răceală care i-a ajuns la inimă şi i-a spus:

- îmi pare rău, domnişoară Parker, dar nimic din ceea ce a fost cândva nu mai există. Ai fost specială pentru mine, dar asta s-a terminat. Nu am nevoie de tine, nu te iubesc şi, cu atât mai puţin, nu vreau ca tu să mă iubeşti, ai înţeles?

Mei, rănită, a consimţit. O meritase, dar respingerea era dureroasă. A încercat din nou.

- Björn, eşti foarte special pentru mine, crede-mă.

Teribil de furios, deoarece situaţia scăpa de sub control, a

strigat:

- Ei bine, ai un mod foarte curios de a o arăta!

Mei a ridicat din umeri.

- Mi-ai spus că tatăl fiicei tale a murit în Afganistan. Mi-ai spus că e un nenorocit de militar american. De ce nu mi-ai spus că şi tu eşti, că şi tatăl tău este şi m-ai lăsat să cred că eşti o stewardesă la Air Europa, a cărei engleză este foarte americană deoarece ai lucrat la American Airlines?

- Pentru că...

- Nu mă mai interesează explicaţiile tale, a întrerupt-o el.

Disperată să vadă că nu reuşea să ajungă la el, Mei a insistat:

- Ce contează naţionalitatea sau profesia mea, Björn? Sunt eu... sunt Mei, restul nu ar trebui să conteze pentru tine.

- Ei bine, îmi pasă. Nu vezi că îmi pasă?! Şi minciunile tale m-au rănit, nu vezi?

Mei a tăcut. Vedea durerea din ochii lui. Câteva minute, niciunul nu a vorbit, până când el i-a spus:

- Cum crezi că m-am simţit când, făcându-mi griji pentru tine, am aflat cine eşti şi cu ce te ocupi? Te asigur că am citit tot de cel puţin cinci ori, pentru că nu îmi venea să cred. Nu-mi venea să cred că femeia care îmi furase inima, femeia pentru care înnebuneam, era o nenorocită de militar şi o mincinoasă, pe deasupra.

Ea a consimţit. Nu jucase corect. Blocată de sentimentele amestecate pe care le trăia în acel moment, a vrut să răspundă, când el a spus, dur:

- Diferenţa dintre munca ta şi a mea este că eu dialoghez şi fac înţelegeri cu oamenii în

instanţă, iar tu te duci la război. Nu există dialog acolo, Mei. Acolo oamenii trag focuri şi se ucid reciproc, din cauza nenumăratelor neînţelegeri. Vezi ceva de care trebuie să-mi fac griji? Vezi pericolul în ceea ce faci? Vezi de ce nu vreau să ştiu nimic de tine?

Ea a închis ochii, a clătinat din cap dezaprobator şi a explicat:

- încerc să mă deconectez când nu sunt în misiune şi să duc o viaţă relativ normală pentru Sami şi pentru mine. De aceea locuiesc la München şi nu la baza Ramstein. Văzând că el nu-i răspunde, ci doar o priveşte cu o expresie dură, a continuat: Tocmai ţi-am spus că îmi pare rău, că am greşit, că te iubesc, că nu pot trăi fără tine, ce mai vrei?

- Nu vreau nimic de la tine, Melanie, nu ţi-ai dat seama încă?

Fermitatea lui a facut-o să vadă realitatea. Nu o dorea şi nu intenţiona să-i mai dea o şansă. Dar nu voia să-l piardă şi, surprinzându-l, a întrebat:

- Nici prieteni nu putem fi?

Enervat, el s-a uitat la ea. Voia să ţipe la ea, să o dea afară din casă, dar mintea, trupul şi inima nu-l lăsau. în cele din urmă, a răspuns:

-Nu.

- De ce?

- Pentru că decid pe cine vreau ca prieten, a lămurit el, cu un gest dur.

Cu un conflict intern teribil, Björn s-a îndreptat spre uşă, dar disperată să-l facă să raţioneze, Mei i-a luat-o înainte şi, păşind între uşă şi el, l-a prins şi, trăgându-l mai aproape, l-a sărutat.

A fost un sărut dur, un sărut dorit, un sărut voit. Amândoi s-au bucurat până când, dintr-odată, a sunat soneria şi Björn, eliberându-se, a făcut un pas înapoi şi a avertizat-o:

- Nu mă mai săruta.
- De ce? Mă vrei, am observat.

Cu un zâmbet care nu i-a plăcut, Björn i-a prins bărbia şi, privindu-i gâtul, a zis:

- Drăguţ semn. El a eliberat-o cu dispreţ şi a adăugat: Pleacă. Am o întâlnire.

Fără ca să se mişte de la uşă, se uita la omul pe care îl adora şi îl ruga, încercând să-şi consume ultimul cartuş:

- Dacă nu vrei să continui cu ceea ce am avut pentru că te-am dezamăgit ca parteneră, măcar încearcă să fii prietenul meu. Nu vreau să te pierd, Björn.

Să fie prieteni nu făcea parte din gândurile sale. Avea nevoie să o uite şi ceea ce ea îi cerea era o nebunie. Din această cauză, forţând un zâmbet care ştia că o va răni, i-a răspuns:

- Uite, iubito, dacă vrei sex, nu îmi vine să îl fac cu tine şi tu ştii foarte bine cum să-l obţii singură.

Vorbele lui pline de furie au rănit-o şi mai mult când a deschis uşa, fără ca să-i pese că se sprijină pe ea, şi l-a văzut spunând, cu un zâmbet spectaculos:

- Bună, Agneta! Intră, te aşteptam.

Mei a văzut cum a intrat înăuntru prezentatoarea cea mereu sexi de la CNN, care s-a oprit cu ochii pe ea. Ambele femei se contemplau reciproc, iar Agneta, apucându-l pe Björn de talie, a întrebat:

- Ce face ea aici?

El a sărutat-o calm pe gât.

- Liniştește-te. A fost o vizită neaşteptată. La revedere, Melanie.

Răceala lui, felul în care femeia o privea şi sărutul intim pe care i-l dăduse Björn pe gât o făceau să tremure de frustrare. Furia pe care i-o

provocase a pus stăpânire pe trupul ei şi, ieşind pe uşă, a ţipat:

- Eşti un tâmpit, un mare tâmpit!

Odată ce a ieşit, Björn a trântit uşa, s-a uitat la Agneta şi, plesnind-o peste fund, i-a spus:

- Fă-mi un whisky. Mă duc să mă îmbrac şi plecăm peste două minute.

33

Când prietena lui s-a dus în sufragerie, Björn şi-a sprijinit o mână pe uşă, în timp ce cu cealaltă îşi dădea părul de pe faţă şi încerca să se calmeze, să uite de Mei şi de mirosul ei minunat de căpşuni.1 a plecat în Asturia, după fiica sa. Când a ajuns acolo, bunica a întrebat-o imediat de Blasito, iar ea a reuşit să zâmbească şi să-i explice că trebuia să lucreze. Pentru câteva zile, a evitat să vorbească despre subiect cu mama ei, până când, într-o după-amiază, fiind la plajă cu fata, Lujân a coborât cu păturica ei, s-a aşezat lângă ea şi i-a spus:

- Foarte bine, fiica mea. Vad că nu vrei să-mi spui. Ce s-a întâmplat cu Björn?

- Ah, mamăăăăă! Nu vreau să vorbesc despre asta.

- Te-a descoperit, nu-i aşa?

-Da.

- Spune-mi ce s-a întâmplat.

Disperată, Mei a fost sinceră cu ea. I-a povestit cum el a aflat şi cât de rău i-a picat. Odată ce a terminat, a conchis:

- Şi aşa s-a întâmplat, mamă. Ştii deja totul.

Lujân a dat din cap şi, după ce i-a mângâiat părul fiicei sale, a comentat:

- Păcat că gândeşte astfel. Omul acela, pe lângă faptul că e frumos, ar fi fost o partidă bună pentru tine. Era suficient ca să vezi cum se uită la tine şi la Sami pentru a-ţi da seama că eşti specială pentru el.

- Era, mamă. Te-ai exprimat minunat de bine. Ceea ce era între mine şi el a dispărut, a subliniat ea, atingând pandantivul în formă de căpşună, pe care el i-l dăruise.

Două zile mai târziu, s-a întors la München, oarecum mai liniştită şi, într-o dimineaţă, după ce a lăsat-o pe Sami la grădiniţă,
a trecut pe lângă o florărie şi a zâmbit, când a văzut nişte trandafiri roşii cu tulpini lungi. Erau asemenea celor pe care îi primise de la Björn, în urmă cu ceva timp, şi nu a mai stat pe gânduri. A intrat în florărie şi a cerut să-i fie trimis un trandafir într-o cutie.

Când curierul a lăsat cutia în biroul domnului Hoffmann, secretara i l-a dus. Björn, văzând trandafirul, s-a încruntat şi a blestemat, în timp ce citea:

Cândva ţi-am spus că îţi voi oferi flori. Sper că îţi place!
Mei

Preţ de câteva secunde, Björn s-a uitat la floare şi, revoltat, i-a poruncit secretarei să o întoarcă la destinaţie. Când floarea a ajuns la casa lui Mei, fără niciun mesaj, a rămas (ară cuvinte. Cât de nepoliticos! Dar, dispusă să-şi menţină poziţia, a coborât la florărie.

în aceeaşi dimineaţă, când secretara lui Björn a intrat cu o cutie nouă, de data aceasta mai mare, el a privit-o neîncrezător. Spre deosebire de cealaltă dată, a zâmbit când a văzut un cactus cu vârfuri ascuţite. A luat bileţelul şi a citit:
Ţi se potriveşte mai bine, puţoiule!
Şi acum, dacă nu vrei să-ţi mai zic puţoiule... spune-mi!
Mei

Neputând să se abţină, a luat cactusul cu vârfuri ascuţite şi l-a pus pe partea laterală a biroului său. Apoi s-a aşezat la masă şi nu a încetat să-l privească, ore în şir.Fără să se lase descurajată de ceea ce simţea, Mei a continuat să încerce. îl întâlnea la uşa casei sale, însă Björn nici măcar nu se uita la ea. Se intersectau duminica la chioşcul de

ziare, dar el o saluta doar pe Sami. Făcuse totul, tot ceea ce a putut pentru ca Björn să vorbească cu ea, însă acesta i-a transmis prin dispreţul său ca să se oprească. Nu voia să ştie nimic despre ea, iar Mei a acceptat acest lucru, în cele din urmă.

Într-o după-amiază, în timp ce lua o gustare cu Judith, într-o cafenea, a exclamat:

- S-a terminat! Nu mai pot.

Prietena ei, dezamăgită de ceea ce îi povestise, a oftat şi a spus:

- Sincer, chiar am crezut că Björn va reacţiona.

- Îţi jur că, dacă voi continua să mă târăsc aşa, îmi voi face harakiri! Bine, îmi asum faptul că i-am ascuns că sunt militar, dar, la naiba, nu pot să mă târăsc mai mult de atât! Prin urmare, am terminat cu subiectul Björn, oricât de mult m-ar durea inima. Dacă am reuşit să trec peste ceea ce a fost cu Mike, pot trece şi peste asta.

- Mă doare să o spun, dar cred că ai dreptate, a spus Judith, în locul tău l-aş fi strâns deja de gât şi, cu siguranţă, l-aş fi ucis. Şi uite, pe Eric nu-l întrece nimeni când vine vorba de încăpăţânare. Dar acum, după ce am văzut-o pe a lui Björn, încep să mă îndoiesc.

Cu o mişcare mecanică, Mei şi-a scos pandantivul în formă de căpşună de la gât şi, uitându-se la el, a şoptit:

- S-a terminat. Acum chiar s-a terminat. îi voi înapoia acest blestemat pandantiv şi apoi îmi voi reface viaţa şi voi continua să trăiesc, ceea ce nu este deloc uşor!

În acel moment, a sunat telefonul lui Judith.

- Bună, Martha! Şi, după o tăcere, a adăugat: Super! Sâmbătă? Bine... bine... mă înscriu

şi se înscrie şi o prietenă de-ale mele. Ne vedem acolo pe la 10:00, bine?

Când a închis telefonul, a privit-o pe Mei şi a întrebat-o:

- Ai ceva de făcut sâmbătă?

- Nimic. Voi fi cu Sami.

Judith, zâmbind, i-a făcut cu ochiul şi i-a explicat:

- Sâmbătă, Sami va sta cu vecina ta sau la mine acasă. Tocmai am stabilit cu cumnata mea, Marta, şi cu nişte prieteni să mergem la dans şi să bem ceva la un bar cubanez, numit Guantanamera, îl ştii?

-Nu.

Judith a zâmbit şi a încercat să o înveselească:

Fă-te drăguţă şi sexi, sâmbăta asta vei striga „¡Azucar!

"A

n

J, n noaptea aceea, când Eric a aflat de planurile soţiei sale, a fost supărat, la început. Nu-i plăcea să meargă la respectivul club cubanez.

- Am spus că nu, Jud, nu te duci, a insistat el, stând la biroul său. Eşti însărcinată, pentru numele lui Dumnezeu. Ce faci, bei mojitos şi strigi Azúcar cu sora mea, cum o faci mereu?

— Adevărul este că mojito-urile mă ispitesc şi să strig Azúcar... nici nu-ţi mai spun, a râs ea.

Eric, revoltat, şi-a privit soţia nebună şi, când a vrut să protesteze, ea, pe un ton dulce, a zis:

- Ştii, dlagostea mea!

Uimit de nerușinarea ei, a vrut din nou să protesteze, când Judith, aşezată pe el, i-a spus:

— Dragul meu, vreau doar să ies şi să mă distrez cu prietenii mei. Nu pretind că sunt regina ringului de dans şi nici că vreau să beau vreun mojito. Vreau doar să am un timp plăcut şi diferit înainte să se nască Conguito.
- Am spus că nu, Jud. Şi nu este nu.
Dar ea fusese clară în privinţa asta, avea să meargă, fie că îi place sau nu şi, ducându-l acolo unde ştia că trebuie pentru a obţine ceea ce-şi dorea, apropiindu-se, a spus:
— Să vedem, dragă...
- Nu. Nu vom vedea nimic. Şi nu fi linguşitoare, că te cunosc, brunetico. Ştii că nu-mi place să mergi acolo şi...
Dar nu a putut continua. Jud, apropiindu-şi gura de a lui, i-a şoptit:

Ascultă-mă, dragă

- .Nu. Nici să nu te gân...
Sărutându-l cu pasiune, l-a redus la tăcere şi, când s-a îndepărtat de gura lui, a adăugat:
- Hai să mergem împreună.
- La acea dărăpănătură? în niciun caz.
Jud a râs şi, trecându-şi limba peste gura lui, în timp ce i se lipea de trup, i-a şoptit:
- Locul acela te aprinde, gândeşte-te la modul în care vom face dragoste la întoarcerea acasă. Vom închide camera, iar tu şi cu mine ne vom juca şi ne vom distra şi...
-Jud...
Auzul acestor vorbe îl ispitea. Ori de câte ori s-au întors de la Guantanamera, s-au distrat bine. Era ceva clasic.
- Haide, Iceman, oferă-mi acest capriciu. Ai promis că, din când în când, mă vei însoţi în locul meu preferat. Haide... spune-mi da. Sunt însărcinată şi nu-mi poţi spune nu. Vezi că, dacă copilul iese cu un accent cubanez, din cauza unui capriciu, va fi vina ta!
Aceste cuvinte l-au făcut să zâmbească, iar Jud, care îl cunoştea mai bine decât oricine, a insistat:
- Haide, dragul meu. Ştii că îmi place să dansez. Mai mult, dacă doreşti, invită-l pe Björn să vină şi el, aşa vei fi mai bine. Sigur ne-am distra de minune.
Incapabil să o refuze, a cedat şi, zâmbind, a întrebat:
- Va veni şi Mei? Judith a dat din cap aprobator şi Eric, amuzat, a acuzat-o. Micuţo, eşti o manipulatoare. Ce aştepţi ca să se întâmple?
- Dacă nu facem ceva, cei doi nu se vor împăca niciodată.
-Jud... nu.

- Dragă, gândeşte-te. Björn ne-a ajutat foarte mult, de ce să nu-l ajutăm şi noi acum?
- Pentru că nu ştiu dacă Mei este fata de care are nevoie. Crezi că este un răspuns bun?
Jud a râs şi, sărutându-şi soţul, a întrebat:
- Şi de ce el a ştiut că eu sunt persoana de care ai nevoie? Eric nu a răspuns şi ea a insistat: Poate pentru că te-a văzut descentrat? Poate pentru că şi-a dat seama că sunt specială pentru tine? Să vedem, dragă, de când l-ai cunoscut pe Björn, ţi-a vorbit vreodată despre o femeie aşa cum ţi-a vorbit despre Mei? L-ai văzut vreodată la fel de afectat de vreuna ca acum? Chiar nu vezi că îi place mult de Mei, şi încă foarte mult?
Eric nu a răspuns. El s-a apropiat pur şi simplu de gura soţiei sale, i-a supt buza superioară, apoi buza inferioară şi, după ce a ciugulit-o, i-a şoptit:
— Bruneţico... eşti o vrăjitoare.
Amuzată, ea a dat din cap aprobator.
- Şi ţie îţi place că sunt aşa, nu?
— Mă încântă...
Eric a sărutat-o cu pasiunea care a existat întotdeauna între ei şi, când buzele lor s-au despărţit, a întrebat:
— Şi dacă Björn nu reacţionează bine când o va vedea?
Jud, vrând să-i savureze buzele în continuare, l-a mustrat:
- Iceman, acum uită totul şi concentrează-te asupra mea.

4^Jâmbătă, după ce a lăsat-o pe Sami cu vecina ei, Mei a ajuns în localul unde stabilise ca să se întâlnească cu prietena ei şi a fost surprinsă să-l vadă pe Eric acolo. După ce a salutat-o, Jud a

prezentat-o prietenilor ei şi, amuzată, a văzut cum câteva clipe mai târziu Mei dansa deja cu Reinaldo.

Când a sosit Björn, Jud a zâmbit, dar faţa ei s-a schimbat când a văzut-o pe Agneta lângă el şi, apropiindu-se de soţul ei, a întrebat:

- Ce face Foski aici?

Reprimându-şi un zâmbet, Eric şi-a apropiat gura de urechea ei şi i-a răspuns cu accentul său german:

- Ştii şi tu, dlagostea mea!

Ea a rămas cu gura căscată la auzul acestor vorbe, iar Eric, izbucnind în râs, i-a explicat:

- Dragă, când i-am propus să vină, nu i-am putut spune să vină singur. Îl cunosc şi ar fi intrat la bănuieli imediat.

- La naiba, a mormăit Jud, enervată.

Se uită spre ringul pe care Mei încă dansa cu Reinaldo şi, când Björn şi însoţitoarea sa s-au apropiat de ei, Judith i-a întâmpinat cu un zâmbet forţat. Au comandat nişte mojitos şi, în timp ce le beau, Mei a sosit, amuzată, lângă Marta şi a spus, fără să-i observe pe noii veniţi:

- Doamne, Judith, cât de bine dansează Reinaldo!

- Este uimitor, a încuviinţat ea.

- Ei bine, aşteaptă să dansezi cu Máximo, a comentat Marta. La cât de bine arată şi la cât de bine dansează, te asigur că te va impresiona.

- Vrei să bei ceva? a întrebat Eric.

- Hei, Björn, a strigat Marta, nu te-am văzut! Când ai ajuns, frumosule?

Lui Mei i s-a făcut pielea de găină. Björn? Unde era? Şi, privind spre dreapta, l-a văzut în spatele lui Eric. Zâmbind, în ciuda dezolării pe care o simţea, a clătinat din cap, în semn de salut.
Când Agneta a văzut-o acolo, i s-a făcut negru în faţa ochilor. Această femeie fusese cea care o despărţise pe Björn de ea în ultimele luni şi, prinzându-l de braţ, şi-a marcat teritoriul.
Gestul acela nu a trecut neobservat persoanelor din jur şi, cu atât mai puţin, lui Mei, care, indiferentă, i-a cerut chelnerului o băutură:
- Un Bacardi cu Coca-Cola.
Multă vreme, au stat de vorbă cu toţii. Mei şi Björn nu şi-au adresat un cuvânt, dar privirile lor pline de reproş s-au întâlnit, de mai multe ori. Judith, observând toate acestea, a încercat să medieze situaţia dintre ei.
- Björn, nu te-am văzut salutând-o pe Mei.
- Am ochi, nu sunt un idiot, a spus el.
Mei, auzindu-l cu tot veninul din lume, s-a uitat la el şi i-a spus:
- Despre asta, păpuşel, nu sunt foarte sigur.
Surprins de faptul că se întoarce la jocul de altădată, el a vrut să-i răspundă, dar Mei a fost mai rapidă şi a plecat ca să danseze cu Reinaldo.
Nu avea de gând să mai suporte nicio secundă linguşelile pe care i le spunea blonda idioată, care atârna de braţul lui Björn.
Jud, care observase totul, când a văzut-o pe Agneta mergând la baie, s-a apropiat de prietenul său şi i-a şoptit:
- Eşti prost.
- Mulţumesc, Jud. îmi plac complimentele!
- Dar nu vezi că Mei este aici?

41

Cu un chip pe care i se citea disconfortul, el s-a uitat
la ea şi i-a răspuns:

Pentru mine e ca şi cum ar fi înghiţit-o Pământul.Iritată de indiferenţa sa, ea a insistat:
- Mei valorează de o mie de ori mai mult decât Foski, nu vezi?
El a zâmbit amar şi, nedorind să dezvolte subiectul, a obiec-
- Agneta îmi oferă tot ceea ce vreau şi nu minte. Asta mi-e de ajuns.
- Sex!... bine, a răspuns Judith. Dar te cunosc şi ştiu că nu te simţi bine. îţi place Mei şi ea îţi poate oferi şi sex, şi dragoste. Nu fi încăpăţânat.
Cuvântul „dragoste" l-a lovit ca o ulcică cu apă rece şi, strângând din dinţi, i-a aruncat o privire furioasă lui Jud şi s-a răstit:
- Ce-ar fi să nu te mai bagi unde nu-ţi fierbe oala, dragă Judith, şi o dată în viaţa ta poţi uita că exist!?
Răspunsul lui şi felul în care a privit-o, au rănit-o pe Jud. Niciodată, de când se cunoşteau, nu-i vorbise aşa şi, uitându-se la cumnata sa, Marta, care vorbea cu Eric, i-a spus:
- Marta, tocmai a sosit Maximo.
- Unde este Domnul Trup Perfect?
- Acolo, a răspuns Jud, arătându-i.
Maximo, un argentinian frumos şi galant până la culme, întâmpina nişte fete la intrare, când Marta a raportat:
- S-a despărţit de Anita şi se simte foarte singur. Ieri a fost acasă cu mine şi cu Arthur.
Eric şi-a privit soţia şi ea, făcându-l să râdă, a răspuns:
- Dar ce-mi spui? Şi, ridicând tonul vocii pentru ca Bjorn să o audă, a sugerat: Să-l prezentăm lui Mei. Sigur s-ar înţelege.

Cele două femei au plecat. Eric şi-a privit prietenul şi, cu intenţie, l-a întrebat:
- Mai luăm o băutură?
Bjorn a dat din cap aprobator şi, când chelnerul a pus băutura în faţa lor, Eric şi-a dres glasul.
- Apropo de soţia mea. Eşti conştient de ceea ce tocmai ai făcut în seara asta?
Văzând că Björn nu observase, el a clarificat:
- Jud este foarte, foarte supărată pe tine pentru felul în care i-ai răspuns. Ştii, hormonii! O cunosc şi asta va avea consecinţe.
- La naiba, a mormăit Björn.
- Şi prima consecinţă, a continuat Eric, este Domnul Trup Perfect.
- Cine?
- Maximo, micul capriciu al femeilor, nu-l cunoşti?
Blocat de faptul că mai exista un alt capriciu în afară de el,
s-a interesat:
- Şi cine este acela?
Urmând direcţia privirii lui, Björn s-a încordat când a văzut-o pe Mei dând două sărutări unui tip arătos, cu stil. L-a observat cum a zâmbit în prezenţa tinerei şi l-a deranjat felul în care a prins-o rapid de talie şi a invitat-o ca să danseze.
Eric, amuzat de felul în care i se umflau nările, s-a apropiat de el şi l-a informat:
- Acesta este Maximo. Şi, din ceea ce ştiu despre el, le înnebuneşte!
Restul nopţii a fost un adevărat chin pentru Björn. Mei părea să fi găsit bărbatul care îi făcea jocul şi nu s-a oprit din a dansa şi a râde cu el.
A văzut-o mişcându-se cu el, strigând „¡Azúcar!" cu nebunaticele Judith şi Marta şi a asistat la felul în care alcoolul a început să aibă efect asupra ei şi a

modului ei senzual de a dansa. Eric, care a observat în tăcere tot ceea ce s-a întâmplat, când a văzut cum bunul său prieten şi-a încleştat maxilarul, i-a şoptit:
Oricând îţi doreşti, încheiem noaptea.Björn a clătinat din cap, dezaprobator, şi a încercat să-i zâmbească Agnetei. Ea dansa în faţa lui, dar nu avea nici pe departe senzualitatea pe care o emana Mei. Muzica s-a schimbat şi disc-jockey-ul i-a ales pe Orishas, un grup cubanez care plăcea mult prin acele părţi. Când a început piesa *Cuba*, toată lumea a dansat şi a cântat, iar când s-a terminat, fetele au venit în locul în care se afla restul grupului şi au comandat ceva de băut. Mei a luat unul dintre mojitos şi, după ce a băut o înghiţitură, care avea un gust minunat, din spatele ei a auzit:
- Nu crezi că bei prea mult?
Surprinsă, s-a întors şi, văzându-l pe Björn, şi-a ridicat sprâncenele. Privind într-o parte şi în alta, a întrebat:
- Cu mine vorbeşti?
-Da.
Uimită, a zâmbit şi i-a şoptit:
- Eşti un tâmpit.
Björn s-a supărat la auzul acestui cuvânt. Ştia că nu-i place să-i spună aşa şi, încercând să-i atragă atenţia, a continuat:
- Pandantivul tău a sosit ieri, prin curier.
Mei a dat din cap aprobator şi, după ce a mai luat o înghiţitură, i-a răspuns:
- Nu este pandantivul meu, este pandantivul tău. Să spunem că ţi-am returnat căpşuna, cu acelaşi dispreţ cu care mi-ai returnat-o pe a mea. Acum suntem chit, nu crezi?
Enervat, el nu i-a răspuns şi Mei, ridicând din umeri, a izbucnit în râs şi s-a răstit:

- Poţi dormi liniştit, tâmpitule... Am aflat deja că treci peste mine. Prin urmare, linişteşte-te, voi trece şi eu peste asta. Nimeni nu este de neînlocuit în această nenorocită de viaţă.

A mai luat o înghiţitură şi o lovitură de la o tânără care trecea pe acolo a făcut-o să se împiedice, iar Björn a prins-o, înainte să cadă la pământ.

Când i-a simţit mâinile pe talia goală, pielea i s-a făcut de găină şi, când a eliberat-o, nu a putut decât să-i şoptească:

- *Azucar*.*

Björn nu a răspuns. Mirosul de căpşuni pe care îl degajase îi intrase în nări şi, întorcându-se, el a decis ca să se îndepărteze, când a auzit:

r-384

- Dacă îl mai atingi o dată, vei avea o problemă.

Surprins când a auzit vocea Agnetei, s-a întors şi a văzut-o

pe Mei avertizând-o:

- Dacă nu îmi dai drumul braţului, dentistul se va îmbogăţi de pe urma ta.

- Agneta, ce faci? a întrebat Björn.

Mei, cu un zâmbet strâmb, l-a privit şi l-a sfătuit:

- Controleaz-o pe Foski sau va părăsi localul fără dinţi în seara asta. Oh... da!

Spunând acestea, s-a îndepărtat. A continuat să danseze şi să se bucure de noapte, în timp ce i-a lăsat pe cei doi certându-se.

După o oră a intrat în baie pentru a se împrospăta şi, câteva clipe mai târziu, idioata de Agneta, cu chef de ceartă, a intrat şi ea şi a strigat:

- Cine te crezi?

Mei a privit-o din cap până-n picioare şi, fără să se mişte de la faţa locului, a răspuns:

- Deocamdată, locotenent Melanie Parker, şi, dacă nu-ţi mişti acum fundul de căţea de aici, o să mă enervez. Şi când mă enervez, sunt foarte... foarte rea.
- Mă ameninţi?

Mei s-a privit în oglindă şi, cu o îndrăzneală proprie, a consimţit:

- Da. Categoric da. Cred că te voi apuca de coc, te voi târî pe podea şi...

Speriată, cealaltă a fugit îngrozită şi Mei a izbucnit în râs. îşi umezea părul, când uşa s-a deschis din nou, lăsând loc unui Björn furios.

-James Bond... aceasta este toaleta doamnelor şi, dacă vii să o cauţi pe Foski, mă bucur să-ţi spun că tocmai a plecat de aici.

Fără să răspundă, el a apucat-o de braţ şi, încolţind-o la perete, a întrebat:

- Ce i-ai făcut Agnetei?
- Euuuuuuuuu?
- Spune că ai atacat-o.

Mei a zâmbit şi, conştientă de apropierea sa, a răspuns:

- Te asigur că, dacă o atac p-aia, nu va mai avea nici limbă ca să-ţi spună.

Björn, supărat când a văzut că Agneta îl minţise, a avertizat-o:

- Stai departe de ea şi de mine. Tu şi cu mine nu avem nimic de-a face.

Mei, nevrând să-şi stăpânească impulsurile, l-a oprit, s-a apropiat de el şi, ridicându-se pe vârfuri, l-a contrazis:

- Oh, ba da, iubitule... Sunt câteva lucruri pe care le putem face.

Blocat, Björn a privit-o îndreptându-şi gura spre a lui, ca

să-l sărute. I-a revendicat buzele, aşa cum ştia doar ea, iar el i-a răspuns. Fără a vorbi. Aproape fără să se privească, el a prins-o în braţe şi a apăsat-o peste el. Senzualitatea era servită. Câteva minute, în timp ce oamenii continuau să se distreze afară, cei doi s-au sărutat cu adevărată pasiune. Fără delicateţe, Mei şi-a pus mâna între picioarele lui şi i-a şoptit:

- Haide, păpuşelule... dă-mi ceea ce vreau şi ştiu că şi tu vrei.

Björn a început să-şi piardă minţile. Ce făcea? Corpul lui părea să se mişte singur şi, când i-a simţit limba în gură, s-a apăsat pe Mei, chiar când uşa băii s-a deschis. Asta l-a readus la realitate.

Ca şi cum l-ar fi ars buzele, a eliberat-o, a privit-o şi, înainte de a pleca, s-a răstit:

- Nu mai bea sau vei ajunge foarte rău.

Când a plecat şi femeia care deschisese uşa a intrat, Mei a început să respire cu greutate. Tânjea după acele buze, acele mâini mari, care îi trecuseră peste corp. Avea nevoie de el. Dar, revenind la realitate, aşa cum făcuse Björn cu câteva secunde înainte, a deschis uşa şi a ieşit din încăpere, pentru a se distra copios.

Maximo, bucurându-se de nebunia şi de prospeţimea tinerei, când a văzut-o apărând, a prins-o, ca

să bea ceva cu ea.
Disc-jockey-ul a pus
din nou Orishas.
Auzind piesa *Nac*

*t*Orishas, Máximo i-a apucat şoldurile lui Mei şi au ieşit ca să danseze pe ring, în timp ce cântau...
M-am născut Orishas[1] în subteran.
Ascultă prietene, dacă şi tu eşti din Cayo Hueso.
M-am născut Orishas în subteran...
Björn, de la bar, îi privea. Nu-şi putea lua ochii de la ei. Mei se mişca în faţa acelui tânăr, în timp ce el se apropia de ea, trecându-şi mâinile peste corpul ei. Era ceva ce nu voia să vadă, dar nu se putea abţine din a privi. Observând cum tatuajul ei de pe spate se mişca şi cum acel imbecil îl atingea, îl îmbolnăvea. Când piesa s-a încheiat, a început alta şi au continuat să danseze fericiţi. Furia lui Björn creştea. La rândul său, Mei nu s-a apropiat de grupul în care se aflau el şi pudelul său. A refuzat să-i vadă. Dimineaţa devreme, când Eric şi Björn au vorbit despre plecare, Jud a dat din cap aprobator. Era obosită şi, apropiindu-se de prietena ei, şi-a luat rămas-bun. Când Björn a văzut că toată lumea pleacă, în afară de Mei, s-a oprit lângă Jud şi a întrebat:
- Mei rămâne?
-Aha...
- Dar plecăm cu toţii...
Nu foarte surprinsă, Jud s-a uitat la prietenul său şi a răspuns:
- E într-o companie foarte bună, imbecilule. Şi când a simţit că el a vrut să mai spună ceva, a adăugat, supărată: Dragă Björn, ce zici dacă pleci cu Fosky ca să-i dai să mănânce, s-o laşi pe Mei în pace şi să nu te mai bagi acolo unde nu-ţi fierbe oala?

1 Denumirea „Orishas" se referă la setul de zeităţi venerate în religiile africane din America, cum ar fi Santería din Cuba şi Candomblé din Brazilia, rezultând din relocarea sclavilor yoruba.

Acestea fiind spuse, Judith s-a prins de braţul cumnatei sale şi Eric, apropiindu-se de prietenul său, i-a şoptit:

- Ţi-am spus... iată aici o altă consecinţă!

trecut o lună, iar Mei şi Björn nu au mai auzit unul de celălalt.

Au renunţat la relaţia lor, deşi nu au putut să o uite. Sărbătorile de iarnă au sosit şi Jud a insistat să facă tradiţionalul ei pom roşu de Crăciun. Mei a răspuns la apelul prietenei sale pentru a o ajuta. între cele două, Flyn şi cei mici au împodobit pomul, în timp ce râdeau de prostioarele pe care le făceau.

- Aşa cum spune sora mea, râse Judith, îi mănânc cu fulgi cu tot!

- Când vine mătuşa Raquel şi Luz? a întrebat-o Flyn.

Judith, gândindu-se la familia ei, a zâmbit şi, încântată, a răspuns:

- Vor fi cu toţii aici în patru zile şi vom avea un Crăciun minunat. Apropo, Mei, când te duci în Asturia?

- Poimâine.

- Oh, îmi pare rău. Nu o să-mi vezi familia, s-a întristat Judith.

Mei a ridicat din umeri şi, cu un zâmbet sincer, s-a plâns:

- Mă tem că nu. Am un concediu de douăsprezece zile şi vreau să profit de el la maximum în Asturia. Şi, uitându-se la fetiţa ei, i-a spus: Sami, nu lua maşina lui Eric.

41

Judith a dat din cap aprobator. Micul Eric era la fel ca tatăl său, cu excepţia caracterului său, imprevizibil, şi vesel ca al mamei sale. Faptul de a-i vedea pe Eric şi Sami împreună era minunat. Amândoi erau atât de blonzi, cu pielea atât de albă şi cu acei ochi albaştri pe care-ţi venea să-i mănânci. Cu o burtă uriaşă, Judith s-a ridicat. S-a aplecat să ridice o jucărie de-a fiului său şi, dintr-odată, a spus:

- Oh, Doamne ...nuuuuuuuuu!
- Ce se întâmplă?

Flyn s-a uitat la ea şi imediat a spus:

- Faci pipi, mama?

Palidă ca ceara, scutură din cap şi, privind-o pe Mei, i-a ce-

- Du-te în birou ca să-l anunţi pe Eric. Tocmai mi s-a rupt apa!

Când Mei a ajuns, a deschis uşile fără ca să bată şi, în grabă, a strigat:

- Eric, trebuie să o ducem pe Judith la spital! Acum!

Din acel moment, totul s-a transformat în haos. Simona, Norbert şi micuţul Flyn au rămas acasă cu copiii, iar Mei i-a însoţit pe Judith şi pe Eric în maşină. Conducea ca un nebun prin München, până când soţia lui a ţipat:

- Dacă vei continua aşa... ne sinucidem.
- Micuţo, eşti bine? a întrebat el, neliniştit.
- Da... calmează-te. Doar mi s-a rupt apa, nu trebuie să treci pe roşu la toate semafoarele.

Mei zâmbea. Un nou copil venea pe lume şi acesta era întotdeauna un motiv de fericire. Încercând să-şi relaxeze prietena, care îi strângea mâinile, i-a spus:

- Desigur, de fiecare dată când intri în travaliu, eu sunt aproape.
Judith a zâmbit, dar, îngrijorată de modul în care mergea
Eric cu maşina, a strigat:
- Eric, dacă mai treci pe roşu, jur că o să cobor din maşină şi voi conduce eu.

- El, mort de îngrijorare, a dat din cap aprobator şi, din acel moment, a încercat să se calmeze. Când au ajuns la spital, o asistentă medicală îi aşteptа cu un scaun şi, când Judith a coborât din maşină, i-a şoptit lui Eric:Dragul meu... anestezia. Să-mi toarne litri şi litri de anestezie.

- Bineînţeles, micuţo... a liniştit-o el, îndepărtându-şi mâna de gâtul ei pentru a nu i-l irita sau ca iritaţia ei să se înrăutăţească. De îndată ce medicul te va vedea, îi vom reaminti.

Când i-a văzut apărând, i-a asistat rapid şi, spre surprinderea tuturor, după examinare le-a spus că trebuie să efectueze o cezariană de urgenţă. Bebeluşul avea câteva înfăşurări ale cordonului ombilical în jurul gâtului.

Eric, văzând şocul pe chipul soţiei sale, a cerut să fie prezent, dar obstetricianul a refuzat. într-o naştere riscantă, ca aceasta, tatăl era doar o piedică. în cele din urmă, numai Judith l-a putut convinge şi, după ce l-a sărutat pe buze, a rămas cu Mei în salon, aşteptând veşti.

- Linişteşte-te, totul va fi OK. Nu îţi faceţi griji, a încercat Mei ca să-l înveselească.

Eric consimţi. Faptul de a nu fi alături de Jud într-un astfel de moment, îl descentrase complet şi, privind-o, îi strânse mâna.

- Ştiu. Jud nu ar lăsa nimic să meargă prost.

Au aşteptat fără să mai spună nimic. Eric nu era foarte comunicativ şi Mei a decis să-i respecte tăcerea. După o jumătate de oră, când Björn şi-a făcut apariţia, încă nu primiseră veşti. Simona îl avertizase.

- Cum merge?

Eric nu a răspuns. Era atât de copleşit, încât nu era în stare să articuleze mai mult de două cuvinte la rând. Björn, fără să înţeleagă nimic, s-a uitat la Mei, în căutarea unui răspuns şi ea i-a spus:

- îi fac o cezariană de urgenţă.

Bebeluşul are cordonul ombilical înfăşurat în jurul gâtului, dar i-a spus lui Eric că totul va fi bine.

Björn l-a privit pe prietenul său, care s-a uitat fix în pământ şi, încercând să fie pozitiv ca Mei, a declarat:

- Bineînţeles că totul va fi bine.

Timpul trecea. Nimeni nu spunea nimic, iar Eric a început să dispere, până când, dintr-odată, uşa sălii de operaţie s-a deschis şi medicul, cu un copil în braţe, s-a apropiat de Eric.

- Felicitări, tăticule! Ai o scumpete de fetiţă.

Germanul acela blond şi-a privit fetiţa, dar cu o voce joasă a întrebat:

- Cum se simte soţia mea?

Femeia a zâmbit şi, întinzându-i copilul, a răspuns:

- Este perfect sănătoasă şi aşteaptă cu nerăbdare să te vadă. Vino, urmează-mă, te conduc la ea!

Zâmbetul lui Eric s-a lărgit: Jud era bine. încântat, şi-a admirat fiica. Acum putea să respire şi să zâmbească şi, uitându-se la bunul său prieten, care era lângă el, a spus:

- Colega, aici o am pe cealaltă bruneţică a mea.

S-au îmbrăţişat entuziasmaţi, în timp ce Mei îi privea cu un zâmbet pe buze. Ce prietenie minunată între cei doi uriaşi! Apoi Eric a îmbrăţişat-o şi pe ea şi au râs de cât de mult semăna micuţa cu Judith.

Când Eric a dispărut cu doctorul şi cu bebeluşul prin uşile sălii de operaţie, Björn şi Mei s-au privit şi au zâmbit. Fără să se atingă, să se îmbrăţişeze sau să-şi

vorbească, amândoi au ieşit din spital. Când au ajuns la maşina lui Björn, el s-a oferit:

- Dacă vrei, te pot conduce acasă.

Bucuroasă pentru fericirea prietenei sale, dar tristă pentru ceea ce îi amintea acel moment, Mei l-a privit şi, încercând să zâmbească, i-a răspuns:

- Nu, mulţumesc. Voi merge pe cont propriu.

Björn a dat din cap aprobator şi, când ea a început să meargă, a strigat-o. Mei s-a întors ca să-l privească.

- îmi pare rău pentru tot ceea ce s-a întâmplat între noi.

Ea, ridicând din umeri, şi-a înghiţit nodul de emoţii din gât
şi i-a răspuns:

- Şi mie îmi pare rău.

Björn, confuz şi neştiind ce să facă, i-a întins în cele din urmă mâna şi a întrebat:

- Prieteni?
- în ciuda faptului că sunt militar?

El a zâmbit şi Mei, luându-l de mână, l-a strâns puternic şi a dat din cap aprobator.

- Prieteni.

Acestea fiind spuse, s-a întors şi a continuat să meargă, cu lacrimile curgându-i pe

faţă. Nu voia ca Björn să o vadă plângând.r

^^răciunul a trecut şi totul a revenit la normal. Micuţa Hannah era o păpuşică bruneţică, Judith era complet recuperată şi Eric, ca întotdeauna, era cel mai fericit om din Univers.

Când Mei s-a întors din Asturia, avea multe noutăţi de povestit şi, primul lucru pe care l-a făcut, a fost să meargă la prietena sa. Emoţionate, amândouă se uitau la fetiţă, când au sosit Eric şi Björn. Sami, văzându-l, a fugit spre el şi, aruncându-se în braţele lui, a strigat:

- Pinsuleeeeeeeee.

încântat ca întotdeauna când o vedea pe fetiţă, Björn a ridicat-o şi a ţinut-o aproape de el. Acele sărbători de iarnă fuseseră foarte diferite. îi era dor de Sami şi de mama sa mai mult decât şi-ar fi putut imagina, dar, hotărât să nu mai încurce lucrurile şi să le lase aşa cum erau, nu a spus nimic. S-a limitat la a se preface în faţa prietenilor şi la a suferi când ajungea acasă.

Mei, văzându-l îmbrăţişând-o pe Sami, s-a ridicat zâmbind şi l-a întâmpinat cu căldură. După ce le-au spus sute de drăgălăşenii copiilor, cei doi bărbaţi s-au retras în birou şi Judith a întrebat:

- Cum mai e cu Björn?

- Bine. După cum spune bunica mea, timpul vindecă.

- Tatăl meu foloseşte şi ideea că timpul îi pune pe toţi la locul lor.

Mei a zâmbit şi, aşezând coronița pe capul lui Sami, a spus:
- Am ceva să-ți spun.
- Nu mă speria, Mei, expresia ta nu-mi transmite vibrații bune.
Ea a zâmbit şi, după ce a inspirat adânc, i-a explicat:
- Mă transfer la baza Fort Worth.
- Şi asta unde este?
- în Texas.
Chipul lui Judith s-a schimbat la auzul acestor vorbe şi a început să plângă. Mei, văzând-o, s-a aşezat lângă ea şi, încercând să o consoleze, i-a şoptit:
-Te rog... te rog... nu plânge.
- Cum să nu plâng dacă pleacă toți prietenii pe care îi am aici? Mai întâi Frida, în Elveția, şi acum tu vrei să mergi în Texas.
Mei a zâmbit. Faptul că Judith ținea atât de mult la ea, o încânta şi, îmbrățişând-o, a încercat să o consoleze:
- Gândește-te că, dacă mă duc, vei avea şi tu o casă acolo. Poți veni oricând dorești şi te asigur că va fi un loc mult mai frumos şi mai mare decât cel de aici.
- Şi de ce pleci? Din cauza lui Bjorn?
Aceasta fusese o parte importantă a deciziei sale. Impunerea distanței între ei era cel mai bun lucru de făcut, dar, nedându-i importanță, i-a răspuns:
- Nu, nu are nimic de-a face cu asta.
- Sigur?
- Foarte sigur.
- Atunci de ce te muți?
- Sincer, Judith, ar fi complicat pentru mine să rămân în Germania acum.
- De ce?
Stând lângă ea, i-a explicat:

- Scarlett vine acasă şi părinţii mei, oricât de incredibil ar părea, au decis să-şi mai dea o şansă. De fapt, amândoi sunt în Texas chiar acum, aranjându-şi transferurile.
- Asta este magnific.
- Ştiu, a fost de acord Mei, uitându-se la fiica ei.
- Dar nu înţeleg ce ai de-a face tu cu toate astea.
- Dacă sora şi mama mea se întorc în Texas, atunci când voi avea călătorii lungi, nu vor mai putea rămâne cu Sami. Bunica mea este prea bătrână pentru a avea grijă de fată şi...

- Dar o poţi lăsa aici. Ştii că Eric şi cu mine o să avem grijă de ea, cât timp eşti plecată.

- Ştiu, draga mea. Desigur, ştiu că ai avea grijă de ea, trebuie doar să văd dragostea pe care ne-o oferi mie sau ei, când suntem alături de tine, dar Sami trebuie să ajbă propria familie, iar a mea este ceea ce are ea.

Dacă eu călătoresc, este normal ca Sami să fie cu ei. Nu trebuie să fiu egoistă, ci să mă gândesc la fetiţa mea. Are nevoie de o familie, iar a ei va fi în Fort "Worth. Aici mă are doar pe mine şi, dacă mi se întâmplă ceva, va trebui să fie aproape de rudele sale. înţelegi, nu-i aşa?

Judith a dat din cap aprobator, evident că a înţeles, s-au topit într-o îmbrăţişare şi amândouă au izbucnit în plâns. Uşa bucătăriei s-a deschis şi Björn, venind după nişte beri, le-a privit ciudat şi a întrebat:

- Dar ce se întâmplă cu cele două Superwomen?

Judith l-a privit cu tristeţe, dar, când a vrut să vorbească, Mei i-a luat-o înainte:

- Vezi, păpuşelule, chiar şi Superwomen au sentimente.

Le-a privit surprins şi, gata să investigheze problema, când
s-a întors în birou cu cele două beri, a ştiut ce trebuie să facă pentru a afla, aşa că, lăsând sticlele pe masa prietenului său, a spus:

- Micuţa ta plânge în hohote în bucătărie.

Nu era necesar să spună mai multe. Eric s-a ridicat imediat şi s-a îndreptat într-acolo. Björn l-a urmat şi l-a auzit întrebând imediat ce a deschis uşa:

- Ce-i cu tine, draga mea?

îngrijorarea lui Eric a fost declanşatorul pentru ca Jud să înceapă din nou să se plângă. Mei s-a uitat la Björn şi i-a şoptit:

- Ce stofa de portar ai.

El, cu o mână în buzunar şi cu berea în cealaltă, s-a rezemat de pragul uşii, în timp ce-l privea pe prietenul său îmbrăţişându-şi soţia

.Când i-a trecut năduful, Eric, care o cunoştea bine şi ştia că nu plânge dacă nu este pentru ceva important, a încurajat-o să vorbească;
- Spune-mi, micuţo, ce-i cu tine?
Judith s-a uitat la prietena ei. Mei a clătinat din cap dezaprobator, dar, fără să-i pese de acel gest, a anunţat:
- Mei urmează să locuiască la Fort Worth.
Cei doi bărbaţi au privit-o surprinşi şi ea a spus cu amuzament:
- Texas, yeah!
Björn a fost atât de zguduit de veste, încât a trebuit să se agaţe de blatul din bucătărie. Cum adică, Mei pleca? Complet deconcertat din această pricină, a lăsat berea şi a răspuns:
- Glumeşti, nu-i aşa?
Mei a clătinat din cap în mod comic şi a răspuns:
- Nu. Astăzi este marţi şi marţea nu mint.
- Dar, hai să vedem, a insistat el, ce vei face în Texas?
Camuflându-şi sentimentele pe care i le provoca acest transfer, Mei a răspuns:
- Voi lucra şi voi trăi, ţi se pare puţin?
- Şi de ce vrei să mergi să locuieşti acolo? a întrebat din nou.
Ea, privindu-l, s-a încruntat şi a răspuns:
- Ce-ţi pasă ţie... tipule?
- Eşti nepoliticoasă.
- O... azi nu voi dormi de amărăciune! M-ai făcut „nepoliticoasă"! a exclamat, aşezându-se pe unul dintre scaunele din bucătărie.
Judith, văzând că urmau să o ia de la capăt, ca în trecut, i-a privit şi, ridicând vocea, a strigat:

- Vă rog să nu vă certaţi! Sunt şi-aşa destul de amărâtă, ştiind că Mei va pleca, ca să mai începeţi şi voi să vă certaţi.
Sami, văzându-şi mama cu un chip serios, s-a apropiat de ea privindu-l pe Björn şi a izbucnit:
- Pinsule tont!
Luând-o în braţe, Mei a sărutat-o şi ea i-a şoptit:
— Nu, draga mea, prinţul nu e prost, este foarte prost!
Vazându-le pe cele două privindu-l cu un zâmbet complice,
Björn şi-a luat berea şi a ieşit din bucătărie. Trei minute mai târziu, prietenul său l-a urmat.
— Foarte bine, prinţesă, a spus Mei, ridicându-se cu fiica ei. Să începem să ne strângem jucăriile. Trebuie să plecăm acasă.
— Vii să mănânci sâmbătă? voia Judith să ştie.
— Desigur. Nu vreau să ratez nici moartă tocana ta madrilenă!
O jumătate de oră mai târziu, prin fereastră, Judith o urmărea pe Mei plecând cu fiica ei pe umeri, când Eric a intrat ca să vadă cum se simte şi, îmbrăţişând-o, a întrebat:
— A trecut supărarea? Ea a zâmbit şi Eric a continuat: îmi poţi spune de ce vrea să se mute?
— Este o problemă familială, Eric, a zâmbit Jud. Sora şi mama ei, care locuiesc în Asturia, se întorc în Texas şi ea, de dragul lui Sami, ştie că trebuie să facă acest lucru, astfel încât să continue să aibă o familie, care să aibă grijă de ea şi să o iubească. Aici, chiar şi cu noi, este foarte singură.

Eric a dat din cap aprobator şi nu a mai pus alte întrebări. Dar, desigur, apoi i-a spus toate acestea şi prietenului său.

În seara aceea, Mei trebuia să se descarce. Voia să meargă la *Sensations*, dar ştia că, dacă va merge, îl va găsi cu siguranţă pe Björn, aşa că a decis să schimbe locul. Ar fi mers la Destiny, un nou local ca *Sensations*, la câteva străzi mai sus.

Îmbrăcată cu o fustă conică neagră şi pe tocuri, a ajuns la local. După ce a intrat, a mers în siguranţă la primul bar, unde a comandat ceva de băut. Persoana de la relaţiile publice, văzând-o singură, s-a prezentat şi i-a arătat locul. S-au plimbat prin diverse camere şi lui Mei i-au atras atenţia nişte separeuri argintate. Odată terminată vizita, femeia i-a făcut cunoştinţă cu un cuplu şi, împreună, au mers în camera alăturată. Acolo erau nişte fotolii şi au decis să se aşeze pentru a continua să vorbească.

După ce au luat câteva Bacardi cu Coca-Cola, au hotărât să meargă la jacuzzi. Mai întâi au trecut pe la vestiare şi, când au ieşit, cineva a strigat-o:

-Mei.

Surprinsă, şi-a ridicat privirea şi a zâmbit când l-a întâlnit pe Cari.

— Ce faci aici?

După ce i-a dat două sărutări, el i-a răspuns:

- Am venit cu o prietenă. Mei a zâmbit şi bărbatul a adăugat: Nu te-am mai văzut de mult timp. Dacă nu te duci la *Şensations*, unde ajungi?

Mei a zâmbit şi, ridicând din umeri, a răspuns:

— Am fost foarte ocupată în ultima vreme. Auzisem despre acest loc şi am decis să vin să-l văd.

Cari a consimţit. Ce făcea Mei singură acolo, fără Björn? Şi, înainte de a-şi lua rămas-bun, i-a spus:

- Distracţie plăcută, Mei!

Cu un zâmbet, s-a îndepărtat, fără să observe că amicul său, Cari, scria ceva pe telefonul mobil.

După ce s-a reunit iar cu perechea, s-au dus la un bar lateral de lângă jacuzzi şi acolo au comandat ceva de băut, din nou. Muzica era zgomotoasă, pentru gustul lui Mei.

în timp ce stătea aşteptând băuturile, cuplul a dat peste un altul şi i-au prezentat-o. Două secunde mai târziu, cele două femei au început să se joace şi au ajuns în jacuzzi, în timp ce Mei şi bărbaţii le priveau. Nimeni nu a atins-o. Nu le dăduse permisiunea pentru asta şi toată lumea a respectat-o. Când bărbaţii au văzut că nu pare să vrea să se joace, au decis să se alăture femeilor lor şi s-au bucurat de schimbul de parteneri.După o vreme, Mei a devenit curioasă şi s-a dus la separeuri- le argintate, unde a văzut nişte pliante foarte interesante atârnate de uşi. Acestea erau explicite. Indicau persoanele care se aflau înăuntru şi ce căutau. Trei bărbaţi căutau o femeie. Două femei, un bărbat, iar când a văzut un separeu care nu avea niciun pliant, a ştiut că este gol şi a decis să îl folosească.

A intrat şi s-a uitat în jur. Spaţiul nu era foarte mare. Era o masă cu prezervative, apă şi prosoape curate, un fotoliu şi, agăţat de tavan, un leagăn sexual.

Curioasă, l-a atins şi a observat că bretelele lui erau moi. S-a uitat la pliantele de pe masă. Ea trebuia să le atârne de uşă, să indice că era o femeie şi ce căuta. O vreme, a ezitat şi, în cele din urmă, s-a

hotărât. Doi bărbaţi. Avea nevoie ca să se bucure de un sex bun. Cu încredere, a luat ambele pliante şi le-a atârnat de uşă.

S-a îndreptat spre potenţiometrul pentru lumină şi l-a scăzut, până când aceasta a devenit slabă. S-a aşezat în leagăn şi şi-a sprijinit umerii de funia din spate, legănându-se. Deodată, uşa s-a deschis şi a intrat un bărbat. Mei nu l-a putut vedea până nu s-a apropiat de ea. Corpul i-a tremurat şi a întrebat, cu o voce joasă:

- Ce faci aici, Björn?

El, cu un gest serios şi o răceală incredibilă, i-a răspuns:

- Fac acelaşi lucru ca tine. Caut sex.

Cei doi s-au privit în tăcere, până când el a întrebat, cu o voce neutră:

- Ai folosit vreodată un leagăn?

Mei a clătinat din cap dezaprobator şi el i-a zis:

- Aşa cum eşti, aşază-ţi picioarele pe corzile inferioare. Vei rămâne suspendată şi cu picioarele desfăcute. Plăcerea oferită de leagăn este incredibilă. O penetrare mai profundă şi o bucurie mai mare pentru amândoi.

Acea tehnicitate şi răceala lui i-au atras atenţia şi a făcut ceea ce a spus. Curând a fost suspendată, aşa cum explicase el, iar Björn, care intrase gol, s-a apropiat. Fără să se descurajeze, şi-a trecut mâna peste vaginul ei şi a întrebat:

- Ai vreo problemă dacă mă joc cu tine în seara asta?

- Problemă?

- Am avut o mulţime de probleme!

Excitată de prezenţa lui şi de ceea ce i-a provocat, ea a clătinat din cap dezaprobator, dar a întrebat:

- Te-a anunţat Cari?
-Da.
- De ce?
- Ca un prieten bun, el mi-a spus că eşti aici. De câteva ori ne-a văzut împreună la *Sensations* şi a fost surprins să te vadă singură aici. Nimic mai mult.

Uşa cabinei s-a deschis din nou şi a intrat un bărbat. Björn l-a privit.

- Ne-am răzgândit. îmi pare rău.
- Când bărbatul a ieşit din separeu, Mei, nevenindu-i să creadă ceea ce tocmai făcuse, l-a privit şi s-a răstit:
- Ai întrecut limita! Eu nu m-am răzgândit.

Björn nu a răspuns, doar a privit-o. Ea a insistat: Ai venit aici ca să-mi strici distracţia?

Acum, cuvintele ei l-au deranjat pe Björn şi el, cu un gest impasibil, a răspuns:

- Caut sex, Mei. Nu caut nimic din ceea ce nu caută oamenii care vin în acest loc. Dar, dacă prezenţa mea te deranjează, voi pleca şi voi căuta alte persoane cu care să mă joc.

A fost tentată să-i spună să plece, ca să se îndepărteze de ea, dar nu a putut. Inima şi dorul de el nu au părăsit-o şi, luându-l de mână, l-a reţinut. Faptul de a se întâlni cu Björn acolo a fost o surpriză plăcută, pe care nu intenţiona să o rateze.

- Linişteşte-te, tâmpitule. Ne putem distra împreună.
- Nu-mi spune „tâmpitule"

Mei a zâmbit şi, în glumă, pentru a-şi ascunde sentimentele, a adăugat:.

- îmi pare rău, domnule Hoffmann... îmi pare rău!

Timp de câteva secunde, amândoi s-au privit în ochi, unul pe altul. Tensiunea sexuală era servită. Dacă el era rece, ea putea
c3 400* fi un aisberg. Dar trupurile lor se încălzeau secundă după secundă şi, în cele din urmă, Björn, dornic de ea, a spus, în timp ce stătea pe podea:

- Desfă-te pentru mine.

Mei a făcut ceea ce a cerut, în timp ce sute de fluturi i-au zburat prin stomac şi vaginul ei a început să palpite de excitare. Aşezat la pământ, Björn, total atras de ea, a luat cu mâinile frânghia care îi trecea pe sub fund pentru a o apropia şi, după ce s-a uitat la căpşuna care îi plăcea atât de mult, şi-a aşezat gura în centrul dorinţei sale, iar ea a gemut.

Tânăra a închis ochii. Faptul de a-i adulmeca gura, gura lui dornică deasupra ei, era ultimul lucru pe care a crezut că-l va simţi în seara aceea. Fără nicio ruşine, ea i s-a dăruit, avidă de sex.

Björn, la rândul său, i-a strâns fesele, în timp ce îşi baga vaginul acela umed în gură şi îl degusta. El a supt-o, a lins-o... acel lucru era minunat.

- Ţine-te de frânghii şi apleacă-te pe spate, i-a cerut el.

Agăţată de frânghii, Mei a înnebunit. Faptul de a fi suspendată în aer, în timp ce bărbatul care îi ocupa inima şi mintea îi întindea picioarele pentru a face ceea ce îşi dorise atât de mult, a făcut-o să geamă. Fără milă, Björn a căutat ce avea nevoie şi, sugând minunatul ei clitoris, a simţit că vibrează. Era un vis.

încă uimit de ceea ce făcea, a gemut şi, ca un lup flămând, a apăsat-o peste gura lui. Nu-i venea să creadă ce face, dar era acolo. De îndată ce a primit mesajul lui Cari, nu a ezitat şi a plecat în căutarea femeii pe care o dorea.

Gemetele au luat în stăpânire camera, în timp ce Mei, înnebunită, s-a deschis pentru Björn şi a experimentat cum era sexul pe un leagăn. A fost uimitor, cum de nu îl mai încercase înainte?

Fiecare, din poziţia lui, s-a bucurat de moment şi, când s-a ridicat de la pământ, Mei l-a privit cu ochii acoperiţi de poftă. Björn era minunat, iar când a vrut să-şi pună un prezervativ, l-a oprit:

- Nu-l pune.

Fără să vorbească şi incredibil de confuz, a aruncat prezervativul pe jos şi şi-a ghidat cu nerăbdare penisul. Apucând frânghiile superioare ale leagănului, el a intrat încet şi puţin câte puţin în ea. Odată ce s-a simţit înăuntru, a făcut o mişcare rapidă şi Mei a gemut.

- Suspendată, ai parte de mai multă plăcere.

Strângând corzile, ea îl privi. O mişcare tăioasă a lui Björn a făcut-o să ţipe şi el i-a şoptit, fără să o sărute:

- Separeul este izolat fonic, putem ţipa cât vrem.

Un nou asalt i-a făcut pe amândoi să ţipe. De data aceasta, fără rezerve. Plăcerea era intensă şi auzul rezonanţei ţipetelor lor îi excita:

- Leagănul ne oferă o profunzime extremă. Simţi asta? a întrebat-o Björn.

-Da.

- îţi place?

Mei a ţipat din nou şi Björn nu s-a oprit. Din nou şi din nou se mişca înăuntru şi în afara ei, cu deplasări ritmice şi devastatoare. Avea nevoie de acea atingere, trebuia să o facă a lui şi o făcea, în timp ce Mei ţipa cu pasiune, înnebunindu-l.

Leagănul le oferea senzaţii diferite. Corpurile lor necontrolate se ciocneau, făcându-i pe amândoi să ofteze, să geamă, să ţipe şi, când Mei şi-a dat capul pe spate, Björn a făcut un pas înainte şi a mers şi mai adânc.

Ţipete de plăcere au răsunat în separeu, în timp ce amândoi îşi căutau propria desfătare. Se doreau unul pe celălalt, aveau nevoie unul de celălalt, dar niciunul nu spunea asta. Au experimentat doar cu trupurile lor şi s-au lăsat dominaţi de viciul momentului.

Când Björn a simţit că va atinge punctul culminant, a făcut o mişcare pentru a ieşi din ea, dar Mei, apucându-l de mâini, nu l-a lăsat şi, privindu-l în ochi, i-a şoptit:

- 2Nu ieşi. Termină ceea ce ai început. Ştii că iau pastila şi nu există pericolul să rămân însărcinată.

Incapabil să-i refuze acest lucru, Björn a apucat din nou corzile leagănului şi, fără ca să-şi ia ochii de la ea, a început un sex infernal, care i-a dus în al şaptelea cer şi, când nu a mai putut suporta, după un geamăt gutural şi răguşit, el a ejaculat, iar ea l-a urmat.

Abia respirând, Mei, văzându-i transpiraţia, i-a şters fruntea cu o mână şi i-a şoptit:

- Ca întotdeauna, a fost grozav, Björn!

El a consimţit şi, fără să o părăsească şi la câţiva centimetri de gura ei, a întrebat:

- De ce mergi în Texas?
- Pentru Sami.
- Doar pentru Sami?

încălzită de acea apropiere şi de tentaţia de a prelua acele buze pe care le dorea atât de mult, a răspuns:

- Merită o familie şi, singură cu ea, la München, i-o refuz, în Fort Worth va avea pe lângă o mamă, şi bunici, şi o mătuşă. Dacă rămân aici, Sami va avea doar o mamă temporară, şi nimic mai mult. Sunt singură, Björn, dar Sami nu vreau să fie.

El a închis ochii. L-a durut să audă asta şi, deşi a înţeles-o, a spus, într-un mod egoist:

- Aici ar putea avea un alt fel de familie. Sunt Jud, Eric, copiii, prietenii tăi americani şi sunt eu. împreună am putea…
- Nu, l-a întrerupt. Trebuie să mă gândesc la ea şi la ce îi este mai bine şi aici nu va avea niciodată o familie ca aceea pe care o fetiţă ca ea ar merita-o.

Nedumerit de cuvintele ei, el a dat din cap aprobator. Fără să- spună nimic, s-a separat de Mei şi ea a coborât din leagăn. Când au ajuns faţă în faţă, tensiunea era palpabilă în mediul înconjurător şi, când Björn a vrut să se întoarcă pentru a pleca, ea l-a apucat şi i-a cerut:

- Nu pleca. El s-a uitat la ea şi Mei a adăugat: Hai să ne jucăm împreună pentru o ultimă noapte.

Auzind „o ultimă noapte", lui Björn i-a tresărit inima. Avea atâtea sentimente pentru ea, încât îl durea trupul. Mândria lui de bărbat era rănită şi, având-o atât de aproape, îl tulbura din ce în ce mai mult. Dar, dornic să continue noaptea lângă ea, cu un gest impasibil, a întrebat:

- Eşti sigură?

- Foarte sigură, a declarat Mei, deşi ştia că va regreta mai târziu.

încercând să-şi păstreze calmul, Björn a încuviinţat. Să se
joace cu ea. Să fie cu ea era ceea ce îşi dorea cel mai mult pe lume şi, luând-o de mână, a fost de acord:

- Foarte bine, Mei. Să ne bucurăm de noapte.

Au părăsit separeul şi s-au îndreptat spre un duş. Odată ce s-au reîmprospătat, iară ca să vorbească, mână în mână, s-au îndreptat spre nişte paturi, unde mai mulţi oameni se bucurau de plăcere şi de contact. în trei. Orgii. Schimburi de parteneri. Toate acestea erau jocurile lor. Jocuri fierbinţi, de care s-au bucurat alături de prieteni şi de străini şi unde şi-au stabilit propriile limite şi propriile reguli.

Când Mei s-a aşezat pe unul dintre paturile de lângă acei oameni, Björn s-a uitat la ea şi, după un schimb de priviri semnificativ cu doi bărbaţi şi o femeie, care se uitau la ei, s-au apropiat imediat.

Cu câte un bărbat de o parte şi de alta şi cu Björn privind-o, Mei ştia ceea ce-şi doreau amândoi şi, luând capetele celor doi necunoscuţi, îi îndruma spre sânii ei. Au început repede să-i sugă sfârcurile cu forţă, iar femeia, fără ezitare, s-a pus între picioarele ei şi, după ce Mei le-a deschis, a supt-o cu plăcere.

Björn îi privea fără să-şi schimbe expresia. Se excita cu ceea ce vedea. Mei era maxima sa sursă de plăcere şi o jucătoare expertă. Gemetele au luat în stăpânire separeul, în timp ce fiecare s-a bucurat de ceea ce le plăcea. Sex. Perversiuni. Fantezii.

Timp de câteva ore, plăcerea a predominat între ei, mâini diferite i-au atins, trupuri diferite le-au preluat pe ale lor şi au împărtăşit plăcerea, dar Mei şi-a dat seama că Björn nu o săruta. A încercat-o de câteva ori, dar când l-a văzut retrăgându-se, şi-a asumat acest lucru şi a continuat jocul fără să vrea să se gândească la altceva.

La 4:00, după o noapte plină de sex şi concupiscenţă, ambii au părăsit localul în căutarea maşinilor. în mod cavaleresc, Björn a însoţit-o la a ei şi, când au ajuns, ea, cu o stare de spirit mai bună ca a lui, a spus:

- A fost o noapte bună. Mă bucur că prietenul tău Cari te-a anunţat.

Starea aceea bună de spirit a ei i-a ajuns la inimă lui Björn. Cum putea să zâmbească şi el să fie impasibil? Şi, cu o voce dură, a izbucnit:

- Nu este nimic special între tine şi mine! Tocmai ne-am bucurat de sex.

Această clarificare inutilă a rănit-o pe Mei. Dar, dispusă să se bucure de apropierea lui până în ultimul moment, i-a spus, deconcertându-l:
- Ştiu foarte bine ce a fost, Björn. Nu-ţi face griji.
A dat din cap aprobator. Era plin de contradicţii, pe care nici el nu le înţelegea şi a îndemnat-o:
- Haide, urcă-te în maşină şi pleacă. E târziu.
Mei a consimţit. Dar, dorind ceva mai mult, i-a spus:
- Vreau un sărut de la revedere.
Uimit, Björn s-a uitat la ea. încercase toată noaptea să nu-şi apropie buzele de ale ei, pentru că ştia că nu se poate abţine din a o săruta şi a refuzat.
-Nu.
Acel refuz atât de direct a facut-o să zâmbească şi, ridicând din umeri, apropiindu-se de el, i-a şoptit:

Uite, prietene, îmi place gura ta. îmi plac sărutările tale şi, dacă îţi cer unul, nu înseamnă că îţi cer iubire eternă, dar...Nu a putut continua.

Björn a preluat frâiele momentului. Şi-a apropiat gura şi, fără întârziere, a făcut ce ea şi-a dorit. Şi-a băgat limba în gura aceea pe care o adora şi a sărutat-o. Şi-a petrecut mâinile în jurul taliei ei şi, predându-se desfătării acelui sărut dur şi solicitant, i-a dăruit ceea ce îşi dorea şi propriul său trup a strigat. Când s-au despărţit, după câteva secunde, Mei era încă cu ochii închişi, bucurându-se de sărut, iar el i-a şoptit, pe buze:

- Asta căutai, Mei?

Deschizându-şi ochii, a întâlnit furia din privirea lui. Ceea ce pentru ea fusese un sărut dorit şi râvnit, pentru el a părut a fi fost o obligaţie chinuitoare şi, înălţându-se, aşa cum o făcuse întotdeauna, din cenuşă, s-a despărţit de el, a zâmbit, a căutat-o în interiorul ei pe locotenentul Parker şi, aprinzându-şi o ţigară, i-a răspuns:

- Oh, da, tâmpitule... Am descoperit că îmi place să sărut bărbaţi.

Comentariul acela atât de acustic i-a atins un nerv lui Björn, dar nu a lăsat-o să vadă acest lucru. Nici el nu fusese deosebit de drăguţ cu ea. Fără să spună mai multe, Mei s-a urcat în maşină şi, facându-i cu ochiul, cu un zâmbet fals, şi-a luat zborul şi a plecat.

Când Björn a rămas singur, în mijlocul străzii, furia a pus stăpânire pe el.

Ce făcuse? De ce se dusese în acel loc?

Sentimentele pentru Mei îl sfâşiau. Şi-a amintit încă de ziua în care i-a spus că îl iubeşte. în mintea lui încă îi răsunau cuvintele „Te iubesc şi am nevoie să mă iubeşti". După câteva minute, când

41

trupul lui nu a mai tremurat, a decis să plece acasă. Era ceea ce trebuia să facă. Totul se clarificase între ei doi.

S.

âmbătă, ziua de bucătărie madrilenă la casa Zimmerman Flores, ca întotdeauna, a adunat un mare număr de oameni. Toată lumea voia să guste acel minunat fel de mâncare pe care Judith îl gătea, ca nimeni altcineva.
Mei s-a trezit în dimineaţa aceea cu fiica ei în pat şi, împreună, s-au jucat cu poneii ore întregi, în pijamale. Ce distractiv era să te joci cu Sami!
În timp ce pregătea lucrurile fetiţei pentru a merge la casa lui Judith, a primit un apel de la comandament.
A trebuit să meargă urgent la baza Ramstein. Urmau să plece în doar patru ore în Afganistan. Unul dintre avioanele de aprovizionare fusese doborât şi nu existau supravieţuitori.
Neavând alte informaţii, s-a uitat şocată la telefon, în timp ce mâinile îi tremurau. Ar fi putut fi avionul ei. Ar fi putut fi ea şi oamenii ei. Telefonul a sunat din nou. Era Neill.
- Te-au sunat?
-Da.
- Mei... îmi pare rău pentru locotenentul Smith.
Auzind asta, s-a lăsat pe scaun şi, cu o voce joasă, a întrebat:
- Era avionul lui Robert?
După o tăcere cutremurătoare şi dureroasă, colegul ei a răspuns:
- îmi pare rău, Mei.

Suspinul pe care Neill îl auzi prin telefon i-a frânt inima. Ştia cât de special era Robert pentru locotenentul său, prietenia care îi lega. Dispus să meargă la ea acasă cât mai curând posibil, el a spus:

- Liniştește-te, Mei. Liniștește-te.

Dar liniştea într-un moment ca acesta şi după acea veste era imposibilă. Robert, bunul său prieten Robert, fusese doborât în zbor şi Mei simţea că moare. S-a gândit la tânăra lui soţie. La transa grea prin care trebuia să treacă şi s-a deznădăjduit. Ea a trecut prin asta când a murit Mike şi a fost dureros. Foarte dureros. I-au venit în minte imagini cu Robert. Optimismul, zâmbetul, felul în care îi iubea fetiţa şi lacrimile, într-o grabă, i-au întunecat raţiunea.

Timp de câteva minute, Neill a vorbit şi a vorbit, încercând să o readune şi să-l facă să apară pe locotenentul Parker. Când s-a oprit din plâns, militarul a şoptit:

- Liniștește-te, Mei. Vin la tine ca să te iau.

- Aşteaptă, Neill, l-a întrerupt ea, printre lacrimi. Poate Ro- mina să stea cu Sami până când mama sau sora mea vin să o ia?

- îmi pare rău, Mei, dar Romina este încă în California cu copiii.

Amintindu-şi de acest lucru, nervoasă şi dezorientată, Mei a consimţit şi i-a şoptit:

- Aşa este. Bine. Nu îţi face griji. Voi reuşi să găsesc pe cineva care să stea cu ea.

41

Când a închis, a simţit că-i vine să vomite. Nu putea să creadă că Robert murise. Nu voia să creadă. Cum i s-a putut întâmpla asta lui Robert?

- Mami, de ce pângi?

Auzind vocea fiicei sale, şi-a revenit. Şi-a şters lacrimile de pe faţă şi, încercând să zâmbească, a răspuns, arătându-i un deget:

- M-am rănit aici, dar...

Fetiţa, fără să o lase să termine, a fugit la geantă, a scos cutia cu plasturi cu prinţese şi, privind-o, a întrebat:

Îţi pun unul?Abătută şi cu un teribil impuls de a plânge, Mei a dat din cap aprobator şi fiica ei, respectând ritualul obişnuit, i-a pus acel plasture roz în jurul degetului. După ce a terminat de spus ceea ce se spunea întotdeauna, cu limbajul ei peltic, locotenentul Parker s-a uitat la ea şi, cu un zâmbet larg, i-a zis:

Bineeeeee... Nu mă mai doare!

Sami a zâmbit şi Mei, după ce i-a dat un sărut uriaş pe obraz, a aşezat-o în faţa televizorului şi i-a pus desene animate. Fata s-a concentrat pe desene şi, în timp ce o privea, şi-a înghiţit lacrimile când a văzut că purta ultima coroniţă primită, pe care i-o dăduse Robert.

îndurerată, şi-a făcut vânt cu mâna. Trebuie să aibă mintea limpede şi să se gândească la fiica ei. Trebuia să găsească pe cineva cu care să o lase. Dar angoasa ei a crescut şi a crescut şi a trebuit să alerge la baie, pentru a vărsa ceea ce mâncase la micul dejun. Gândul la realitatea cruntă a lui Robert

şi a oamenilor săi a îngrozit-o şi, acoperindu-şi faţa cu mâinile, şi-a permis să plângă, în linişte.

Cinci minute mai târziu, şi-a spălat faţa cu apă rece şi a încercat să-şi recapete controlul, de dragul fiicei ei. Sami nu trebuia să o vadă plângând. Aşa că şi-a înghiţit emoţiile şi s-a organizat. S-a întors în sufragerie, unde fetiţa continua să se uite la desene, şi-a schimbat pijamaua în ţinuta militară, şi-a pregătit rucsacul în două minute şi valiza lui Sami în alte două.

Telefonul a sunat din nou. Era tatăl ei.

- Draga mea, eşti bine?
- Da, tată.

Maiorul Parker, aflând despre avion, a crezut că va muri. Gândul că ar fi putut fi fiica lui l-a înnebunit şi, ştiind cine era pilotul doborât, i-a spus, în şoaptă:

- îmi pare foarte rău pentru locotenentul Smith. Robert a fost un băiat bun.
- Da, tată. A fost, a răspuns ea, emoţionată.

Neputând să-şi audă fiica plângând, bătrânul a preluat vocea de comandant şi a întrebat:

- Te-au mobilizat deja?

Făcându-şi aer în faţă pentru a nu plânge, ea a răspuns:

- Da. în patru ore plecăm în Afganistan. Vocea mamei sale a răsunat prin telefon.
- Oh, draga mea... ce sperietură am tras!

Şi-a putut imagina ce s-a întâmplat când vestea a ajuns la biroul tatălui ei, dar, încercând să fie puternică, la fel ca ea, a răspuns:

41

- Ştiu, mamă. îmi asum responsabilitatea.
- Ce ai de gând să faci cu Sami? Oh, fata mea. Unde ai de gând să-mi laşi fetiţa până când vin să o iau?

Aceasta era tocmai una dintre problemele pe care voia să le evite atunci când mama şi sora sa se vor muta în Texas şi, gândindu-se repede, i-a şoptit:

- Acum voi vorbi cu Dora. Cu siguranţă va putea sta cu ea până când ajungeţi.
- Confirmă-mi. Nu închide şi mergi să vorbeşti cu ea.

Fără să protesteze, Mei a făcut ceea ce i-a cerut mama ei.

Dora, văzându-i ochii plini de lacrimi, a îmbrăţişat-o. S-a deprimat din nou şi femeia a mângâiat-o. Când şi-a revenit, i-a cerut să rămână cu fetiţa şi Dora a plâns când a trebuit să-i spună că nu poate sta decât o oră. Pleca într-o călătorie cu sora ei. Mintea lui Mei a intrat în alenă şi s-a gândit la Judith. Nu ar avea nicio problemă cu Sami. Dora avea să rămână cu Sami şi Judith o va lua.

- Mamă, Dora nu poate sta. Când vei veni, va trebui să o iei de la casa prietenei mele, Judith.
- Fata va fi bine cu ea?

Auzind asta, Mei a zâmbit cu tristeţe şi, cu încredere, a încuviinţat:

- Da, mamă, Eric şi Judith vor avea grijă de Sami tot aşa de bine cum au şi de copiii lor.
- Bine, fiica mea, dacă tu spui, am încredere că aşa va fi. Mă uit la zboruri acum şi cel mai curând voi ajunge acolo poimâine.

Nicio problemă, mamă. Sami va fi bine.

Odată ce i-a dat adresa lui Judith, a închis telefonul şi a sunat-o pe mobil pe prietena ei, dar suna ocupat. Fără timp de pierdut, a închis telefonul şi s-a gândit să sune câteva minute mai târziu.

Cu privirea acoperită de gândul plecării, Mei şi-a îmbrăţişat fata. Nu-i plăcea să fie separată de ea atât de brusc şi mai puţin dintr-un astfel de motiv. Sami, văzând-o în haine militare şi simţind că pleacă, s-a lipit de ea cu disperare. Dar Mei, încercând să o liniştească, a sărutat-o şi a glumit, în timp ce coborau, în lift, cu Dora.

Când Hummer-ul lui Neill şi-a făcut apariţia, Mei s-a grăbit să-şi ia rămas-bun. A lăsat-o pe fetiţă plângând în braţele Dorei şi a urcat în maşină. Trebuia să-şi facă datoria, chiar dacă inima îi era frântă de strigătele micuţei sale şi de moartea lui Robert. Neill, văzându-i starea, a îmbrăţişat-o.

în casa lui Judith şi a lui Eric mirosea a mâncare madrilenă, care era îmbietoare. Eric, încântat de reuniunea de familie de sâmbătă, s-a apropiat de soţia sa ocupată şi a întrebat:

- Va veni Mei cu fata?
- Ea aşa a spus.

Mirată de faptul că întârzia, s-a uitat la telefonul mobil şi a văzut patru apeluri pierdute de la ea. A sunat-o, dar nu i-a răspuns. Asta a surprins-o şi i-a lăsat un mesaj vocal.

- Bună, Mei. Am văzut că m-ai sunat. Sună-mă sau te sun înapoi. Te sărut.

Apoi i-a întâmpinat pe Marta şi pe Arthur, care au sosit în acel moment alături de alţi prieteni. Când a ajuns Bjorn, a fost primit cu căldură, dqi, după cele întâmplate în ultima zi, Judith i-a tras o privire spaniolă.

4*1*

. El a pufnit. Nu i-a plăcut că Jud l-a privit aşa şi, când nu a mai putut suporta, s-a apropiat de ea, care era cu Eric, a luat-o de braţ şi, forţând-o să intre în bucătărie cu el şi cu soţul ei, a spus

- :Bine. Sunt un tâmpit. Dar te rog să vorbeşti cu mine!
Jud şi-a înăbuşit râsul. Era clar că Björn nu putea suporta
să-l privească aşa şi a izbucnit:
- Vă rog să vă ţineţi pliscul închis azi. Vreau să am o petrecere în pace. Urăsc când tu şi Mei vă certaţi.
- îţi promit.
Ea a consimţit şi, dorind să-i spună nişte ofuri, a adăugat:
- Uite, Björn, am să-ţi spun asta şi îţi promit că nu voi mai intra niciodată în viaţa ta, dar vreau să ştii că Mei valorează de o mie de ori mai mult decât Foski şi nu mă interesează că tu mă consideri o vorbăreaţă nenorocită care-şi bagă nasul peste tot. Eşti prietenul meu şi trebuie să-ţi spun, pentru că eu cred că, dacă ai vorbi cu Mei, ai putea ajunge la o înţelegere. Şi, înainte de a-mi spune că nu, sunt conştientă de modul în care ţii la ea şi ştiu că îl întrebi pe Eric dacă este bine. Şi încă ceva. Va veni să mănânce, te rog să renunţi la prostii şi să încerci să rezolvi această neînţelegere, pentru că un lucru este clar, ţie îţi place de ea şi ea te place pe tine. O vei lăsa să plece în Texas?
Uimit de discursul ei încărcat de adevăr, el s-a uitat la ea şi i-a spus în faţă.
- Te-ai calmat, nu-i aşa?
- Da, a răspuns Jud. Nici n-ai idee.
Eric a deschis frigiderul, în timp ce îi privea în continuare. A scos două beri şi o Coca-Cola şi, oferindu-le, le-a propus:
- Să ciocnim pentru prietenie.

Cei trei au zâmbit, au ciocnit sticlele şi au băut. Deodată, telefonul mobil al lui Judith a sunat şi, când a văzut că este Mei, a răspuns imediat.
- Unde eşti? a întrebat ea, auzind un zgomot asurzitor.
La aeroportul din München, Mei alerga alături de colegii ei spre hangar şi i-a spus repede:
-Jud. Am doar câteva minute şi trebuie să te rog ceva foarte, foarte important şi nu ai voie să mă refuzi.
Speriată, s-a uitat la bărbaţii care o priveau şi a întrebat:
- Ce se întâmplă?
Neştiind dacă ea văzuse sau nu ştirea, i-a răspuns cu o voce slabă.
- Am lăsat-o pe Sami cu Dora pentru că sunt în drum spre Afganistan. A apărut o problemă militară şi…
- Ce s-a întâmplat?
Neputând să-şi reprime un suspin în timp ce vorbea cu prietena ei, dura locotenent Parker i-a spus în şoaptă:
- Prietenul meu Robert, omul care m-a însoţit la petrecerea companiei lui Eric, este mort… el şi oamenii lui sunt morţi. O, Doamne, Dumnezeul meu, Robert este mort, Judith, şi nu-mi vine să cred.
încercând să-şi adune forţele, a inspirat adânc şi a adăugat:
- Am nevoie să o iei pe Sami din casa vecinei mele şi să o duci la tine acasă. Dora trebuie să plece în mai puţin de o oră. Probabil poimâine, mama mea va veni din Texas la tine acasă să o ia. Poţi, te rog, să ai grijă de Sami până ajunge ea?
Vocea ei accelerată şi disperată i-a arătat cât de nervoasă era şi Judith a răspuns:

- Desigur, Mei. Liniştește-te şi nu-ţi face griji pentru nimic.
- Judith, te rog... du-te să o iei pe Sami, a suspinat ea, uitându-se la plasturele roz de pe deget.
- De îndată ce închid, merg să o să iau pe fetiţă, promit. Björn se uita la ea, când Jud a întrebat: Dar tu eşti bine?
- Nu-ţi face griji pentru mine. Numai Sami contează. Nu cred că te pot suna în următoarele ore. Te rog, nu uita de ea, te rog.
- Liniştește-te, Mei. Chiar acum plec să o iau, nu îţi face griji pentru nimic. Ştii că va fi în siguranţă cu noi.
- Trebuie să te părăsesc. Mulţumesc, Judith.
Când a închis telefonul, s-a uitat la bărbaţii de lângă ea, cu o expresie descumpănită, şi a anunţat:
- Trebuie să mergem să o luăm pe Sami din casa vecinei sale.
- Ce se întâmplă? a întrebat Björn.
Judith, neînţelegând gravitatea situaţiei, şi-a îndepărtat părul de pe faţă şi a spus:
- Nu ştiu exact. Un prieten al lui Judith, Robert, a murit. Mei nu vine, e în drum spre Afganistan.
- A murit?!
Cuvântul acela pe care Björn l-a rostit i-a desfigurat chipul. Mei, Mei a lui, pleca şi el nu reuşise să-i vorbească. Furios, a lovit cu pumnul tejgheaua din bucătărie. Eric, văzându-l, l-a luat de braţ şi l-a rugat să se calmeze. Două secunde mai târziu, Björn a încercat să se adune.
- Jud, hai să o luăm pe Sami, a spus el.
Când au ajuns la casa vecinei lui Mei, fetiţa încă plângea. Avea ochii umflaţi de amărăciunea pe care i-o provocase plecarea mamei ei şi, când l-a văzut pe

Björn, şi-a întins braţele spre el, scâncind. Avea nevoie de răsfăţul lui.
Cu o afecţiune care i-a ajuns până în adâncul inimii, acel mare şi chipeş german a luat-o pe fetiţă în braţe şi, legănând-o, a consolat-o, în timp ce o săruta pe cap:
- Nu plânge prinţesă. Nu mai plânge.
- Une este mama?
- A plecat la muncă, dar va veni mai târziu, draga mea. îţi promit.
Fetiţa a dat din cap aprobator şi, uitându-se la bărbatul care o ţinea, i-a şoptit, frecându-şi ochii: Mami a pâns, dar eu i-am pus un pastule cu pinsese şi nu a mai pâns.
Confuz, Björn nu ştia ce să spună şi, uitându-se la Judith, care îi privea, a îmbrăţişat-o din nou pe fetiţă şi i-a şoptit:
- Te-ai descurcat bine, Sami. Prinţesele o vor proteja.
Vecina, îngrozită de ştirile pe care le văzuse şi de starea luiMei, le-a spus ce s-a întâmplat cu acel avion pe care îl pilota tânărul soldat. Asta a sporit angoasa şi frica tuturor. Judith a luat valiza pe care i-a dat-o femeia, când Björn, încercând să gândească clar, în ciuda ameţelii lui, a întrebat:
- Unde este *Peggy Suei*
Dora, amintindu-şi de hamster, şi-a dus mâinile la cap. Mei, în graba ei de a pleca, uitase de animal. Imediat, toată lumea a mers spre casa ei.
Björn, la intrarea în acel loc, pentru prima dată, s-a uitat în jurul şi a înţeles de ce Mei nu a vrut niciodată ca el să urce. Casa era foarte mică şi era plină de fotografii din armată. Cu Mei şi cu tatăl ei. Cu familia sa din Asturia şi cu Sami. Cu ea şi cu Sami, cu Neill, cu Fraser şi cu mai mulţi bărbaţi în

haine militare în faţa unui avion şi, când a văzut-o pe cea a unui bărbat blond, a ştiut că acela era Mike. Avea acelaşi zâmbet ca al fetiţei.

Erau multe instantanee cu Sami şi el a zâmbit când a văzut o fotografie cu el şi cu Mei când erau în Asturia, cu feţele acoperite de ciocolată. Asta l-a emoţionat. L-a făcut să vadă totul clar. Cum a putut fi atât de prost şi atât de orb?

Când Dora a luat cuşca hamsterului, Sami a apucat-o cu mâinile ei mici şi a întrebat, privindu-l pe Björn:

- Vine şi *Peggy Suei*

El a zâmbit şi, sărutându-i căpşorul, a dat din cap aprobator.

- Sigur că da, prinţesă. *Peggy Sue* vine cu noi.

Judith l-a privit emoţionată. Ceea ce a văzut în prietenul său era o iubire pură şi adevărată şi, când au ajuns la maşină şi au aşezat-o pe fetiţă pe bancheta din spate, ea l-a privit şi l-a întrebat:

- De ce ai lăsat totul să atingă aceste limite, Björn? De ce? Ştii că Mei te iubeşte şi tu o iubeşti. Mei a încercat să îţi atragă atenţia, să îşi ceară iertare şi tu ai respins-o. Cum ai putut fi aşa?

. Disperat şi îngrijorat, a oftat.

- Mândria m-a orbit, Judith. Şi, văzând-o cum se uită la el, i-a spus: Bine... spune-mi. O merit. Aştept.

- Eşti un tâmpit. Eşti un adevărat tâmpit.

- Ştiu... ai absolută dreptate.

Abătut cum nu fusese niciodată în viaţa sa, Björn şi-a atins ochii şi Judith, emoţionată, s-a apropiat şi i-a spus:

- Trebuie să rezolvi asta, Björn. Când se va întoarce, trebuie să faci ceva sau Mei va pleca în Texas şi veţi fi amândoi nefericiţi.
Convins de acest lucru, dar îngrijorat de faptul că nu ştia cum este Mei, a declarat:
- Îţi promit, Jud, că, atunci când se va întoarce, voi rezolva
în acea după-amiază, acasă la Eric şi la Jud, micuţa Sami nu s-a dezlipit de Björn nicio secundă şi nici el nu a lăsat-o. S-a jucat de-a prinţesele şi poneii cu ea. A pus-o în piscină cu el şi, când a facut-o să zâmbească, s-a simţit cel mai fericit om din univers, chiar dacă îngrijorarea cu privire la ceea ce văzuse la ştiri îl rodea pe dinăuntru.
Noaptea, după ce a hrănit-o pe *Peggy Sue*, a reuşit să o facă pe cea mică să mănânce şi apoi să adoarmă, agăţată de gâtul lui.
- Björn, a spus Eric, privindu-l, cred că ar fi bine să o ducem în pat.
Aşezat pe canapea, cu fetiţa pe el, i-a scos coroniţa şi, ca un naiv, a spus în şoaptă:
- E frumoasă, nu?
Eric s-a uitat la fetiţa cu bucle blonde şi, zâmbind, a dat din cap aprobator:
- Da. Este o fetiţă superbă. Şi, atingându-i umărul, a adăugat: Nu-ţi face griji pentru nimic, Mei va fi bine.
Björn a dat din cap aprobator şi, iară să înţeleagă pe deplin, a comentat:
- Cum i-a putut trece prin minte să fie militar? Este în pericol continuu. Oare nu îşi dă seama?
în acel moment, Judith a intrat şi, aşezându-se lângă el, a răspuns la ceea ce auzise:
- Rebeliunea a determinat-o să devină militar. Tatăl ei şi-a dorit întotdeauna un băiat care să-i

calce pe urme, dar a avut două fete şi, în cele din urmă, Mei a decis să fie acel băiat pe care tatăl său nu l-a avut niciodată. După cum mi-a spus, a vrut să-i arate că nu trebuie să ai ceva agăţat între picioare pentru a fi puternic şi a fi militar.

Asta l-a făcut pe Björn să zâmbească. Nu i-a dat niciodată ocazia lui Mei să-i spună despre asta şi Judith a continuat:

- îi place ceea ce face, dar spune că, de vreme ce o are pe Sami, nu ştie cu adevărat dacă face bine, dar nu are de ales. Ea trebuie să continue cu armata pentru a-şi creşte fiica.

- Când se va întoarce, îi voi oferi un loc de muncă la Müller, a şoptit Eric.

Björn, auzindu-şi prietenul, a declarat:

- Când se întoarce, voi avea grijă de ea. Pot să te asigur de asta.

După o tăcere între cei trei, Judith i-a spus soţului ei:

- Dragul meu, ia-o pe Sami şi du-o în cameră cu Eric.

- Te deranjează dacă dorm aici azi? a întrebat-o Björn.

Buna sa prietenă, înţelegând la ce se referea, i-a răspuns:

- Va puteţi culca amândoi în camera de lângă Eric. Sunt două paturi.

Două minute mai târziu, cu grijă, Björn a aşezat-o pe fetiţă în pat şi a pus câteva perne deasupra şi pe podea, aşa cum făcuse Mei cu altă ocazie. Dar încă nemulţumit, a decis să-şi mute patul şi să-l pună lângă al ei, pentru a o împiedica să cadă.

După ce a sărutat-o pe cap, a coborât în sufragerie, unde Eric îi lăsase un computer, şi a intrat online. Trebuia să caute ştiri despre cele întâmplate. Când a văzut primele imagini ale avionului doborât, unde nu existau supravieţuitori, sângele i s-a răcit în vene şi îngrijorarea l-a făcut să înnebunească. Cu

inima îngheţată, a
citit că alte două
avioane au plecat
spre locul dezas-
trului. Din acel
moment, cuvântul
„linişte" a dispărut
din viaţa lui Björn

.doua zi, după ce a lăsat-o pe Sami la grădiniţă, Björn, însoţit de Judith, s-a dus la canalul CNN, unde lucra Agneta. Cu siguranţă ea avea veşti recente despre cele întâmplate. Când l-a văzut apărând, un zâmbet plăcut i-a luminat faţa, dar când a văzut-o şi pe Judith, i-a dispărut.
Ce făcea acolo?
Judith a observat şi a decis să rămână în planul doi. Acolo conta doar Mei.
Stând pe tocurile impresionante şi mişcându-şi şoldurile sub costumul foarte scump, creat la comandă, prezentatoarea s-a apropiat de Björn şi, cu o voce melodioasă, a spus, după ce l-a sărutat pe obraz:
— Ce bucurie să te văd aici!
Şi observându-l nebărbierit, a întrebat:
Ce-i cu tine, dragă?
Trecând peste salutări, Björn a luat-o de braţ şi a spus:
— Agneta, am nevoie de o favoare.
- Spune, a clipit ea din ochi, uitându-se fix la Judith.
Fără să piardă timpul, el i-a spus ce ştia despre incidentul militar şi, odată ce acesta a încheiat, a adăugat:
- De aceea sunt aici. Ştiu că tu, în redacţie, primeşti continuu ştiri despre cele întâmplate şi cu siguranţă îmi vei putea spune mai multe decât ştiu.
Chipul Agnetei s-a schimbat şi, cu o expresie acră, l-a întrebat.
— Această Mei, despre care vorbeşti, este femeia care...?
- Da... a întrerupt-o Björn. Nu avea timp pentru prostii.

Populara prezentatoare, înţelegând cine era acea femeie şi văzând puterea pe care o aveau informaţiile ei în acel moment, şi-a schimbat faţa şi i-a propus:

- Ia cina cu mine în seara asta şi voi vedea ce pot să-ţi spun.

Björn, care nu avea chef de cină sau ce sugera ea, a protestat:

- Am venit să îţi cer ajutorul, nu o cină.

Enervată de cuvintele sale şi de expresia dură, prezentatoarea i-a răspuns:

- Ei bine, îmi pare rău, Björn. Nu-ţi pot spune nimic.

- Agneta, a rugat-o el cu disperare. Te rog.

Judith, auzindu-l cum se ruga de ea, s-a apropiat şi a văzut cum tânăra, iară să-i pese de starea prietenului său, şi-a privit unghiile şi i-a răspuns:

- Nu. Imposibil. Ştirile care ajung în redacţie trec mai întâi prin câteva filtre înainte de a le putea transmite. Din acest motiv, nu. Nu pot să îţi spun ce s-a întâmplat.

Furia a pus stăpânire pe Björn, dar, după un schimb de priviri cu Judith, care fierbea de nervi, a încercat să o controleze. Avea nevoie de aceste informaţii. Trebuia să ştie că avionul lui Mei ajunsese în siguranţă. O lungă perioadă de timp, a încercat prin toate mijloacele să o facă pe Agneta să se răzgândească, până când a fost conştient de jocul ei murdar şi, când nu a mai putut suporta, a explodat:

- Vrei să spui că nu îmi vei da acele informaţii pentru că ştii că sunt îndrăgostit de Mei?

Fără să clipească şi cu o privire rece, Agneta a răspuns:

-Da.

Björn nu mai voia să asculte nimic. Era clar că ea nu avea să-l ajute şi, cu o expresie de dezgust total, înainte de a pleca, s-a răstit:

- Ştii, Agneta, prietenia este un lucru pe care îl preţuiesc mult în această viaţă şi astăzi mi-ai demonstrat că numai prietenă nu-mi eşti. Ştii că o iubesc nebuneşte pe acea femeie şi, în loc să mă liniştesti şi să mă ajuţi la nevoie, tu îmi pui beţe-n roate.

Dacă aşa stau lucrurile, foarte bine, din acest moment, uită că exist, deoarece eu voi uita cu siguranţă de tine.

Când Björn a început să se îndrepte revoltat spre ieşirea din clădire, Judith, care stătuse deoparte, de dragul informaţiilor de care aveau nevoie, s-a apropiat de tânăra femeie şi a spus:

- Nu te-am plăcut niciodată.
- Nici eu pe tine.

Dorind să o strângă de gât, Judith şi-a băgat mâinile în buzunare pentru a nu le folosi şi, fără să se apropie mai mult decât era strict necesar, cu voce tare pentru ca toţi să audă, i-a spus:

- Mi s-a părut întotdeauna că eşti o imbecilă îngâmfată pentru simplul fapt de a fi prezentatoare. Dar ceea ce tocmai ai făcut acum cu Björn mă face să-mi dau seama că, pe lângă faptul că eşti o imbecilă, eşti şi o căţea dizgraţioasă. Nu ştii ce înseamnă prietenia sau iubirea şi sunt sigură că nu vei şti niciodată, pentru că eşti o persoană atât de rea, încât nu poţi vedea dincolo de buricul tău nenorocit.

Cei care treceau pe acolo i-au privit şi Judith, îndepărtându-se, a încheiat:

- Singurul lucru bun pe care Björn l-a scos din toate acestea a fost să-şi dea seama ce fel de căţea eşti. La revedere, Foski. Te asigur că, din acest moment, nu se va mai apropia de tine nici-odată, în viaţa lui.

Două zile mai târziu, părinţii lui Mei au apărut acasă la Judith.

Fetiţa, văzând-o pe bunica, a fugit la ea şi a îmbrăţişat-o. Judith, fericită, i-a condus în casa ei şi Luján a fost surprinsă să-l vadă pe Björn acolo. încântată, ea l-a salutat şi l-a prezentat soţului ei. Maiorul Parker, înţelegând din privirea soţiei sale că acesta era tânărul cu care fiica lui a avut o legătură specială, a dat din cap aprobator şi şi-a înăsprit chipul.Judith i-a invitat la prânz. Era o gazdă minunată şi toată lumea a încercat, de dragul lui Sami, să nu dramatizeze. Nu ştiau nimic despre Mei, cu excepţia faptului că avionul său decolase de la locul accidentului, cu destinaţia către o bază americană.

în timp ce Eric vorbea cu maiorul Parker şi cu Judith, Lujăn, privindu-l pe Björn, care o urmărea pe Sami jucându-se, a spus:

- îmi pare foarte rău de ceea ce s-a întâmplat între tine şi fiica mea. Şi vreau să ştii că americanii şi militarii nu sunt oameni răi, Björn. Judith mi-a zis ce ţi s-a întâmplat cu acel comandant ticălos şi nu pot decât să spun că îmi pare rău. Dar nu ar trebui să-i bagi pe toţi în aceeaşi oală, pentru că te înşeli.

- Ştiu, Luján... Ştiu şi mă simt groaznic.

Auzind asta, femeia a continuat:

- Fiica mea este locotenentul Parker, dar când îşi scoate uniforma şi ghetele de militar, este Melanie, o tânără minunată, care încearcă să se descurce aşa cum poate. După cum viaţa îi permite. Şi, cu tristeţe, a adăugat: Şi sunt sigură că nu este bine. Pilotul care a murit, Robert Smith, a fost un bun prieten al ei. Un băiat excelent şi ştiu că fiica mea, oricât de dură încearcă să fie, suferă. Atât ea, cât şi Robert sau bărbaţii care o însoţesc în zborurile lor sunt o familie grozavă care se îngrijesc, se protejează şi se iubesc reciproc. Te înşeli foarte mult dacă tu crezi că, deoarece sunt americani, sunt reci şi nu au sentimente.

Stânjenit de ceea ce Luján părea să ştie, Björn a consimţit:

- Ai dreptate, Luján. Simt în sufletul meu cât de idiot am fost. Şi nu mă voi sătura niciodată să-mi cer scuze pentru că m-am purtat ca un adevărat imbecil. Ştiu că am pedepsit-o pe Mei pentru ceva care m-a chinuit în trecut şi nu am înţeles că primul care a impus acele limite care au determinat-o pe ea să nu-mi spună adevărul am fost eu. Dar fii sigură că, atunci când se va întoarce, voi clarifica situaţia.

- Ai venit prea târziu, Björn. Tatăl ei aranjează totul pentru ca viaţa lui Mei să continue în Fon Worth când se va întoarce din această misiune. Vom apela la serviciile unei firme care se ocupă de mutări şi puţinele lucruri pe care le are aici le vor lua şi...

- Nu o voi lăsa să plece.

- Björn... ea este militar şi...

- Lujăn, a întrerupt-o el, fiica ta şi Sami nu pleacă nicăieri. Vor rămâne cu mine şi eu voi avea grijă de ele.

Auzind asta, toţi l-au privit şi maiorul Parker a răspuns:

- Melanie vine să locuiască cu noi la Fon Worth, băiete. Prin urmare, te-aş ruga să o laşi în pace. I-ai făcut destule necazuri, nu crezi?

Fără să se lase intimidat de militarul care l-a privit cu un chip dur, el a afirmat:

- îmi asum răul pe care i l-am făcut, dar nu o voi lăsa în pace. Şi vă asigur că ea şi Sami vor rămâne la München, ca să locuiască cu mine. Voi avea grijă de ele, pentru că le iubesc. O iubesc pe Mei şi o iubesc pe Sami. Şi nu le voi permite să plece de lângă mine, oricât aţi încerca să mă convingeţi de asta.

Maiorul Parker, cu un gest extrem de milităresc, s-a încruntat şi s-a răstit:

- îţi reamintesc, tânărule, că fiica mea este în continuare un militar şi o americancă. A fost mereu mândră de genele ei şi nu voi permite nimănui să o facă să se răzgândească.

Björn, aşezat vizavi de el, a clarificat:

- Nimeni nu o va face să se răzgândească. Pretind doar să am grijă de ea şi să fiu bărbatul de care are nevoie pentru a rămâne cu mine în Germania. Văzând felul în care îl privea, a adăugat: Dacă doriţi, putem vorbi. Dar vreau să vă fie clar că nici gradele, nici medaliile dvs. şi nici faptul că ridicaţi vocea nu mă impresionează. Nu am grade, dar ştiu să ridic vocea şi ştiu să protejez ceea ce iubesc, şi pe fiica dvs. o iubesc.

în noaptea aceea, după ce a vorbit cu maiorul Cedric Parker timp de mai bine de patru ore şi când acesta şi soţia sa au luat-o pe Sami, pe Björn l-a durut inima. Pentru prima dată în întreaga sa viaţă,

sentimentul de singurătate l-a copleşit şi, când a ajuns acasă şi s-a uitat în jur, a plâns de neputinţă.

40

«y®

^^ lună mai târziu, după ce au mers în Liban, Kuweit şi Statele Unite pentru a participa la înmormântările colegilor care au murit în avionul doborât şi după ce au trecut prin Bagdad şi au luat câţiva soldaţi răniţi şi câţiva jurnalişti americani eliberaţi, locotenentul Melanie Parker şi echipa ei au aterizat din nou cu al lor C-17 la baza Ramstein, din vestul Germaniei.

înmormântarea lui Robert a fost tristă. Sumbră. Savannah, îmbrăţişând-o, a plâns neconsolată, iar Mei nu a putut face altceva decât să o îmbrăţişeze, la rândul ei, şi să-i împărtăşească durerea.

Comandantul Lodwud, aflând că avionul lui Mei a aterizat, a mers să o vadă şi, când a ajuns în faţa ei, a salutat-o:

- Locotenent Parker. Bine aţi venit.
- Mulţumesc, domnule.
- Voi fi în biroul meu, aşteptând rapoartele.

Mei a încuviinţat. Ea, Fraser şi Neill au completat toate hârtiile şi s-au îndreptat spre hangar. Când a ajuns la uşă, ca întotdeauna, a bătut. După ce a auzit vocea comandantului, a intrat şi, spre deosebire de alte dăţi, nu a tras zăvorul.

Lodwud a băgat de seamă şi, ridicându-se de la masă, s-a îndreptat spre ea şi a îmbrăţişat-o.

- Mi-am făcut griji pentru tine. Eşti bine?

-Da.

- îmi pare rău pentru locotenentul Smith şi pentru oamenii lui. Cunosc prietenia care vă unea.

Mulţumesc, James

.Separându-se de ea, s-a aşezat din nou şi Mei, care a stat în picioare în faţa mesei în tot acest timp, a spus:

- Dacă îmi semnaţi rapoartele, domnule, mă pot întoarce la oamenii mei.
- Este adevărat că te muţi la Fort Worth?
- Da. Maiorul Parker se ocupă de toate.
- De ce pleci?
- Probleme de familie.

Lodwud a consimţit şi, fără să mai pună alte întrebări, a semnat rapoartele. Mei, zâmbind, l-a privit. în felul său, acel militar a fost întotdeauna un bun prieten şi coleg şi i-a spus:

- Sper ca într-o bună zi să treci peste ce s-a întâmplat cu Daiana, aşa cum cred că eu am trecut peste ce s-a întâmplat cu Mike. Meriţi o viaţă mai bună, James, şi ştiu că o vei avea. Ştiu.

El a privit-o şi i-a spus în şoaptă:

- A fost o plăcere să te cunosc, Mei.

S-a apropiat de el, s-a aplecat, l-a îmbrăţişat şi i-a răspuns:

- Asemenea, James! Mulţumesc pentru tot, pentru că, în felul nostru ciudat, m-ai ajutat să trăiesc în continuare. Amândoi au zâmbit. Şi sper că, dacă vreodată vei veni la Fort Worth, ne vom revedea, chiar dacă întâlnirile noastre nu vor mai fi ca acelea din aceste ultime dăţi.

Amândoi ştiau că acesta era un rămas-bun. Era timpul ca ei să uite de fantomele trecutului şi să încerce să-şi refacă vieţile. Când s-au despărţit, Mei a luat hârtiile pe care le semnase şi a părăsit biroul. Când a ieşit, comandantul s-a uitat la uşă şi i-a zâmbit lui Mei. Era o fată bună.

41

în acea după-amiază, la baza Ramstein şi încă îmbrăcaţi în haine de camuflaj, Neill şi Mei şi-au luat rămas-bun. Avea un zbor care urma să o ducă la Madrid şi de acolo un altul la Asturias. Fiica ei zbura cu mama sa şi cu sora ei din Fort Worth pentru a o întâlni acolo.

- Fraser a zburat în ultimul moment cu pasărea lui Thomson. S-a întors în Kuweit. Se pare că fratele său este acolo şi vrea să-l vadă.

Neill a consimţit şi, obosit după călătorie, a sfătuit-o:

- Mei, odihneşte-te când ajungi în Asturia. Ai nevoie.

- Şi tu.

Cu o privire tristă, soldatul s-a uitat la ea şi a fost sincer:

- A fost minunat să pilotez cu tine în aceşti ani. Sper ca la Fort Worth să fii tratată aşa cum meriţi.

- Asemenea, Neill. Dar nu mă vei pierde din vedere. Cu siguranţă ne vom întâlni din nou în vreun alt conflict, deşi ştii că, peste zece luni, intenţia mea este să părăsesc armata pentru a mă dedica altui domeniu. Am nevoie de o schimbare de peisaj, pentru Sami şi pentru mine.

Amândoi au râs şi Neill a comentat:

- Cred că armata va pierde un mare pilot, dar lumea va câştiga o mare ilustratoare, într-o zi.

S-au îmbrăţişat cu drag şi, când Neill a plecat şi a rămas singură în aeroport, a scos din buzunar plasturele cu prinţese pe care i l-a pus fiica ei în ziua în care a plecat şi a zâmbit. Apoi şi-a pus rucsacul în

spate şi a mers în căutarea avionului care urma să o ducă în Spania.
^»^osirea în Asturia, cu această ocazie, a fost diferită. Faptul că Scarlett nu a venit să o ia de la aeroport a întristat-o. Se obişnuise ca să-şi vadă sora nebună acolo şi, faptul că nu era, a facut-o să-i simtă lipsa de două ori mai mult.
în ţinută militară, a închiriat o maşină şi s-a dus direct la bunica ei. La sosire, uşa casei s-a deschis. Covadonga, văzându-şi nepoata, a fugit în întâmpinarea ei cu braţele deschise.
- Ehei, copila mea... ehei, copila mea este, în sfârşit, acasă!
Mei a zâmbit. A îmbrăţişat-o pe femeia pe care o iubea atât
de mult şi i-a şoptit:
- Bună, bunico! Sunt aici, din nou.
îngrijorarea lui Covadonga în acel moment a dispărut şi, uitându-se la copila ei cu ochii sticloşi, a întrebat:
- Eşti bine, draga mea?
-Da.
- Am fost foarte, foarte, foarte îngrijorată pentru tine.
- Sunt perfectă, nu mă vezi? a râs ea încântată.
Covadonga a sărutat-o şi a strigat tuturor vecinilor că fiica
lui Ceci şi a lui Luján s-a întors. Văzând-o în ţinută militară, toată lumea a tratat-o ca pe un erou. De data aceasta, Mei nu şi-a mustrat bunica. Dacă ea a decis să-i spună tatălui ei Ceci, nu avea de gând să o mai corecteze.

în acea seară, în jurul orei 19:00, Mei s-a aruncat în pat şi a dormit multe ore. Era epuizată. Covadonga a lăsat-o să doarmă, nu trebuia decât să vadă chipul obosit al fetiţei ei ca să ştie că de ceea ce avea nevoie era odihna.Când s-a trezit, a doua zi, era ora 15:00. A dormit aproape douăzeci de ore, în ciuda câtorva dăţi în care s-a trezit bântuită de coşmaruri. Nu putea uita ce s-a întâmplat şi asta nu o lăsa ca să se odihnească liniştită.
Când s-a ridicat din pat, s-a uitat pe fereastră şi a văzut că afară era înnorat şi o uşoară ceaţă.
în martie, zilele din Asturia erau gri, iar aceea era una dintre multe altele. Când bunica ei a văzut-o apărând, a zâmbit şi, îmbrăţişând-o, a întrebat:
- S-a odihnit bine copilul meu?
- Da, bunica, a minţit ea. Am dormit, aşa cum se spune, adânc!
Covadonga, bucuroasă că o are acolo, i-a pus un castron cu supă şi a îndemnat-o:
- Haide, mănâncă ceva.
Strâmbând din nas, ea a bombănit:
- De-abia m-am trezit, bunico. Nu am chef să mănânc.
Dar femeia, gata să-şi îngraşe bebeluşul, a insistat:
- Mănâncă! Arăţi ca un sac de oase.
Fără prea mult chef, în cele din urmă i-a urmat sfatul şi, două secunde mai târziu, pe măsură ce acea supă asturiană i-a intrat în corp, a recunoscut că i-a priit de minune. S-a uitat la ceas: ora 16:00.
- La ce oră a spus mama că soseşte avionul?
Luând o bucată de hârtie de pe şemineu, Covadonga i-a dat-o.
- A spus că ajung la 19:00. Oh... şi vine şi Ceci.
- Vine tata?

- Da, iubito... vine şi tatăl tău. Sigur mă va enerva, ca întotdeauna.
- Bunico!

Bătrâna a izbucnit în râs şi Mei a trebuit să râdă şi ea. Femeii îi plăcea de tatăl ei mai mult decât voia să recunoască şi amândouă au râs. După ce a terminat supa, Mei s-a uitat pe fereastră şi a spus:

— Bunico, mă duc la o plimbare pe plajă. Astăzi trebuie să fie frumos.

- Cu umiditatea asta? Bătrâna a fost surprinsă, dar, cunoscându-şi nepoata, a adăugat: Du-te... du-te... iubito, du-te, ţi-a plăcut mereu să te plimbi pe plajă. Dar mai întâi schimbă-ţi hainele. Nu te duce în pijamale.

Deoarece nu avea multe haine în Asturia, s-a îmbrăcat la fel ca în ziua precedentă. Pantaloni de camuflaj şi jacheta de armată. Când a ajuns la frumoasa plajă din La Isla, a zâmbit. în ciuda ceţii, acest loc era cel mai frumos şi mai magic pe care l-a văzut vreodată.

S-a îndreptat spre o zonă lăturalnică şi s-a aşezat pe o piatră. Multă vreme, s-a uitat la câteva femei care treceau şi s-a bucurat de sunetul şi de vederea mării. O relaxa întotdeauna să o privească.

S-a gândit la fetiţa ei, aştepta cu nerăbdare să o vadă şi, inconştient, s-a gândit şi la Björn. Aştepta cu nerăbdare să-l vadă şi pe el, dar ştia că nu e bine să facă asta. Să-l vadă şi să continue jocul bolnav i-ar provoca doar durere şi suferinţă. Trebuia să taie răul de la rădăcină şi o modalitate excepţională de a face acest lucru era felul în care urma să o facă. Să meargă la Fort Worth. Astfel avea să evite tentaţiile.

Când a început să o doară fundul din pricina statului pe acea piatră rece, s-a ridicat şi a mers

spre ţărm, deşi, înainte ca apa să o atingă, s-a oprit. Ar fi fost o nesăbuinţă să se ude. Apa can- tabrică din martie era sloi, dar s-a aplecat şi a atins-o cu mâna.

A început să meargă până la celălalt capăt al plajei, în timp ce sute de gânduri îi clocoteau în cap. Robert. Savannah. Björn. Sami. Afganistan. Cum era posibil să fie atât de multă pace acolo, să poată merge liniştită, iar în alte locuri oamenii să se omoare între ei, fără nicio remuşcare, într-un mod necontrolat?

Era prinsă adânc în gândurile ei, când sunetul unei maşini i-a atras atenţia şi, când s-a uitat, a văzut că parca lângă unul dintre grânarele pitoreşti. Au ieşit din ea două persoane. De departe a văzut că sunt un bărbat şi un copil. Ii privea, când o mişcare a copilului care alerga i-a atras atenţia.

îl observa curioasă. Acel saltimbanc alerga cu aceeaşi graţie ca şi fiica sa. Asta a făcut-o să zâmbească. Aşa de mare era dorinţa ei de a o vedea pe Sami, încât credea că o vede deja acolo. Dar, pe măsură ce se apropia de ei, inima ei a început să-i bată tare la auzul râsului lui.

Mei s-a oprit pe plajă şi a explodat de fericire, când a văzut că erau, nimeni alţii, decât Sami şi Björn.

Björn? Ce făcea cu fiica lui?

- Mami, mami...! a ţipat fetiţa.

Mei a alergat emoţionată pe plajă. Aceea era fetiţa ei. Cea care o chema era Sami şi, în timp ce se apropia de ea, a putut-o vedea clar. Fetiţa ei, cu faimoasa coroniţă pe cap, a fugit cu braţele deschise, în întâmpinarea mamei sale. Când Mei a ajuns la ea, s-a aplecat şi, închizând ochii, a prins-o şi a îmbrăţişat-o, zâmbind emoţionată de întâlnire.

Sami mirosea a viaţă, a copilărie, a inocenţă şi a viitor, iar simţirea mâinilor ei în jurul gâtului, aproape că o făcea să plângă de fericire. Cât de mult îi fusese dor de ea...!

Câteva minute şi-a ţinut fetiţa şi, când a deschis ochii, l-a văzut pe Björn apropiindu-se, cu mâinile în buzunarele blugilor. Inima i-a luat-o la vale, când l-a văzut acolo, într-o jachetă neagră tricotată. Zâmbetul lui a deconcertat-o chiar şi mai mult, atunci când a salutat-o:

- Bună, locotenent Parker!

Fără să înţeleagă cu adevărat ce făcea acolo cu fiica sa, era pe punctul de a vorbi, când fetiţa, atrăgându-i atenţia, a spus:

Mami, *Peggy Sue* a fugit în maşină şi pinsul a trebuit să o saveze.Surprinsă, s-a uitat la Björn şi el, amuzat, a spus:
- Dezgustător. Aproape că mi s-a aplecat când a trebuit să opresc maşina şi să prind acel animal, dar pentru prinţesa mea, Sami, salvez orice. Bineînţeles, mama ta aproape că a avut un atac de cord când a văzut creatura liberă în maşină.
Deodată, nişte ţipete i-au atras atenţia. Pe o parte a plajei, părinţii şi sora ei, Scarlett, o chemau pe fetiţă. Când i-a văzut, a fugit, lăsându-i singuri pe Björn şi pe mama ei. Deconcertată de prezenţa sa, Mei a întrebat:
- Când au venit părinţii mei cu Sami?
- Acum o oră. M-am dus să-i iau de la aeroport. Apoi ne-am dus la bunica şi ne-a spus că eşti aici.
Uluită, a clipit, l-a privit şi l-a întrebat:
Şi ce faci aici?
Cu o voce sigură, în ciuda emoţiilor pe care le avea, el a răspuns:
- A trebuit să te văd, Mei.
Surprinsă, nu ştia ce să spună şi Björn a adăugat:
- îmi pare foarte rău pentru ce i s-a întâmplat prietenului tău, Robert, şi oamenilor lui. îmi pare rău din toată inima, draga mea!
- Dragă?!
Cât de mult îşi dorise să audă acel cuvânt, dar, amintindu-şi de moartea prietenului ei, a închis ochii. Gândul că nu-l va mai vedea niciodată pe Robert încă o durea prea tare.
Când şi-a recăpătat controlul, a deschis ochii şi şi-a ridicat privirea spre el. S-a uitat la bărbatul pe care şi—1 dorea, îl voia şi de care avea nevoie. Fără să-şi vorbească, şi-au spus ce simţeau. Fără să vorbească au comunicat. Şi, în cele din urmă, Björn, dornic de

atingerea ei, văzându-i cearcănele şi faţa obosită, şi-a cerut scuze:

- îmi pare rău, draga mea. Nici eu nu ţi-am uşurat situaţia.

Confuză de toate sentimentele care i-au apărut dintr-odată,
din pricina celor întâmplate, şi-a văzut fiica sosind lângă părinţii ei şi i-a şoptit:

-Eşti iertat.

Björn a zâmbit, şi-a scos mâinile din buzunare şi, întinzându-le spre ea, i-a cerut:

- Vino aici, scumpa mea.

Fără ezitare, ea s-a aruncat în braţele lui şi el a acceptat-o.

O legăna, în timp ce îi întindea sute de sărutări pe toată faţa. Chipul acela pe care nu reuşise să şi—1 scoată din cap şi care îi provocase atâta suferinţă. Ţinerea ei în braţe era leacul de care Björn avea nevoie pentru a zâmbi din nou şi, în cele din urmă, s-au sărutat. Simţind cum îşi reclama sărutul, Mei a zâmbit. S-a simţit din nou specială. S-a simţit protejată şi răsfăţată şi, când gura lor s-a despărţit, i-a şoptit:

- Nu am încetat să mă gândesc la tine.

încântat să audă asta, Björn, fără a-şi îndepărta faţa de a ei, a spus:

- Nici eu, draga mea. Nici eu.

După câteva minute, în care niciunul nu a vorbit, dar au continuat să stea îmbrăţişaţi, el a adăugat:

- Am fost extrem de îngrijorat pentru tine. Şi, înainte să spui ceva, lasă-mă să-ţi zic că m-am comportat ca un idiot şi că sunt dispus să fac tot ceea ce trebuie pentru a te face să mă iubeşti din nou aşa cum te iubesc eu.

- Björn...
- Ştii? a insistat el emoţionat, fără să o lase să vorbească. Tatăl meu m-a sfătuit să te fac să râzi ca să te îndrăgosteşti, dar vreau să ştii că, de fiecare dată când râzi, eu mă îndrăgostesc mai mult de tine, ca un idiot. Te iubesc. Te iubesc din tot sufletul şi nu am fost niciodată mai sigur de nimic în viaţa mea. Şi, dacă nu mă iubeşti, va trebui să cumperi o mare cantitate de plasturi cu prinţese pentru a îndepărta durerea atât de cumplită încât...
- Björn...
- înainte să spui ceva, a întrerupt-o din nou, vreau să ştii că sunt dispus să lupt pentru tine. Nu-mi pasă dacă eşti în armată, sau americancă, sau rusoaică, sau poloneză. Nu te las să pleci în Texas. Şi, dacă o faci, pregăteşte-te, pentru că o să te urmez şi nu o să te las în pace până nu renunţi şi te hotărăşti să te întorci la mine, pentru că te iubesc şi am nevoie să mă iubeşti.

Ultimele cuvinte pe care şi le-a amintit ea că i le spusese au facut-o să zâmbească. De asta avea nevoie Mei. Avea nevoie de Björn şi de dragostea lui. Copleşită de toate lucrurile minunate pe care i le spunea, i-a pus o mână pe gură pentru a-l face să tacă şi i-a mărturisit:

- Te iubesc.

Emoţionat, înduioşat şi total îndrăgostit că i-a oferit ocazia pe care el nu i-a dat-o, el a privit-o şi ea, apropiindu-se, dornică de atingerea lui, i-a cerut.

Te iubesc şi tu mă iubeşti, prin urmare, sărută-mă acum! Aştept asta.

Fără întârziere, a facut-o. A luat-o în braţe şi a sărutat-o aşa cum şi-a dorit-o săptămâni întregi. Deodată, o avea din nou în viaţa lui pe acea persoană de care avea atâta nevoie. Ea era bine,

sănătoasă, sigură şi receptivă şi, în acel moment, îi era de ajuns.

în acea după-amiază, după câteva ore cu Björn pe plajă, vorbind despre sentimentele lor, când au ajuns la casa bunicii, părinţii şi sora ei îi aşteptau cu fetiţa. Văzând-o apărând, toată lumea a sărutat-o şi Mei a putut vedea cât de bine păreau să se înţeleagă tatăl ei şi Björn. Luján, văzând cum îi privea, s-a apropiat de ea şi, emoţionată, a informat-o:

- Să ştii că băiatul acesta s-a luptat ca o fiară cu tatăl tău pentru tine.

- Serios?

Scarlett, apropiindu-se de sora ei, a subliniat:

- Serios, la ce înverşunare are germanul. L-a redus la tăcere până şi pe tata. Uimitor!

- Uluită, Mei s-a uitat la mama ei şi aceasta a afirmat:Da, draga mea. Total serios. Şi ştii cum este tatăl tău, dar Björn nu a fost descurajat şi, cu cât tatăl tău ridica tonul vocii mai mult, cu atât îl ridica şi el mai mult, până când tata s-a liniştit. Incredibil, dar adevărat. Şi-ţi mai spun că ţi-a îngheţat mutarea la Fort Worth, la cererea lui Björn, până când vorbeşte cu tine şi tu realmente te decizi ce vrei să faci.

- Blasito-ul meu nu este militar, dar nu are nimic de invidiat la Ceci, a comentat Covadonga. Mă bucur că nu este intimidat de el şi pune punctele pe i în ceea ce-l priveşte pe acel american.

- Mamă, nu începe! a protestat Lujân.

Mei s-a uitat la Björn cu gura căscată. Faptul că s-a confruntat cu tatăl său, era, cel puţin, fără precedent. Nimeni nu l-a înfruntat pe maiorul Parker. Dar el a reuşit şi asta o facut-o fericită. Lujân, văzând chipul fiicei sale, a insistat:

- Ce ai de gând să faci, draga mea?

Mei a zâmbit. Dacă Björn a reuşit să-l facă pe tatăl ei să cedeze, era clar că se luptase aşa cum i-a spus mama ei, ca un leu pentru ea, şi, gata să dea o şansă iubirii, a spus în şoaptă:

- Deocamdată, voi petrece noaptea cu el. Şi, uitându-se la sora ei, i-a cerut: Scarlett, am nevoie de o cameră la hotel.

Sora ei, care se plimba cu telefonul mobil, privind-o, i-a spus:

- O ai deja rezervată, dar nu am putut să-ţi iau ciocolată.

- Ciocolată?! a întrebat bătrâna. Pentru ce ai nevoie de ciocolată, iubito?

Surorile au râs şi Lujân, văzând feţele fiicelor ei, şi-a dat seama.

- Bine... nu vreau să aflu mai multe, neruşinatelor!

A

n

¿■n noaptea aceea, după ce Mei a adormit-o pe Sami, surprinzându-l pe Björn, l-a făcut să intre în maşină.

Când au ajuns la hotel, amuzat, el s-a uitat la ea şi ea i-a şoptit:

- De data aceasta nu mai avem ciocolată.

încântat că totul a mers bine, el a îmbrăţişat-o şi a spus:

- Am singurul lucru de care am nevoie. Pe tine.

După ce au trecut pe la recepţie şi şi-au luat cheia, au intrat în lift, unde s-au sărutat ca nebunii, până au ajuns la etajul lor. Apoi, Björn a întrebat:

- Care este camera?

-215.

în timp ce mergeau pe hol, Björn a observat cât de drăguţă era în ţinută militară şi, apucând-o de talie, a comentat:

- Ştii că îmi place foarte mult de tine îmbrăcată aşa?

-Ah, da?

Gâdilându-i talia, i-a spus, în şoaptă:

- Locotenent... eşti foarte perversă îmbrăcată ca militar.

Mei a zâmbit şi, stând în faţa unei camere, a răspuns:

- Cred că o să-ţi placă de mine mai degrabă goală.

Odată ce au intrat, Mei s-a dus direct la combina muzicală şi, după ce a pus un CD pe care l-a scos din buzunar, primele acorduri ale piesei lui Bruno Mars,

When I was your man, s-au auzit, apoi s-a uitat la el şi l-a întrebat:

- Dansezi?

El nu a stat pe gânduri. în ultimele săptămâni, acea melodie şi CD-urile muzicale pe care le avea de la ea au fost singura legătură cu Mel şi, îmbrăţişând-o, s-a bucurat de apropierea lor, în timp ce dansau pe frumoasa melodie.

Too young, too dumb to realize
That I should have bought you flowers and held your hand.
Should have gave all my hours when I had the chance.
Take you to every party,cause all you wanted to do was dance.
Now my baby is dancing but she's dancing whith another man.

După ce s-a terminat piesa, Björn a sărutat-o şi, când buzele lor s-au despărţit, ea, devenind foarte serioasă, s-a îndepărtat şi i-a spus, întinzându-i o hârtie:

- Vreau să citeşti această scrisoare. Este de la Mike. Şi, odată ce ai citit-o, vreau să o rup şi să nu o mai citesc niciodată.

Emoţionat, Björn a luat-o şi, privind-o, a întrebat:

- Eşti sigură? Asta este ceva între tine şi el.

Mei, zâmbind, a încuviinţat.

- Da, dragul meu. Sunt sigură. Citeşte.

Björn a scos hârtia din plic şi a început să citească, sub privirea ei atentă.

Draga mea, Mei,
dacă scrisoarea a ajuns în mâinile tale, acest lucru se datorează faptului că bunul nostru prieten Conrad ţi-a trimis-o, iar asta înseamnă că am murit. Vreau să ştii că eşti cel mai bun lucru pe care l-am

avut vreodată în viaţa mea, chiar dacă, uneori, m-am comportat cu tine ca un idiot. Ai fost întotdeauna prea bună pentru mine, dar tu ştii asta deja, nu?

Motivul acestei scrisori este acela de a-mi cere scuze pentru tot ceea ce vei descoperi acum despre mine. Mi-e ruşine, dar aceasta este viaţa mea şi nu pot face nimic altceva decât să-mi cer scuze şi să sper că nu mă vei uri pentru totdeauna.Îţi doresc să cunoşti un bărbat special. Un bărbat care să aibă grijă de tine, să te ducă la petreceri, să danseze cu tine, să o iubească pe fiica noastră şi să îţi ofere acea familie pe care ştiu că ţi-ai dorit-o dintotdeauna. Sper ca acest om să ştie să te preţuiască aşa cum eu nu am ştiut şi să te pună mereu pe primul loc. Meriţi, Meli Meriţi să cunoşti o astfel de persoană. Nu toţi bărbaţii sunt ca mine şi, deşi ştii că te-am iubit în felul meu, ştii şi că asta nu ţi-a fost niciodată suficient.

Spune-i bebeluşului nostru că tatăl său l-ar fi iubit foarte mult, dar că îl va lăsa pe acel om, care sper că într-o zi va intra în viaţa ta, să-l iubească el ca un tată. Eşti puternică, Mei, şi ştiu că vei reuşi. Trebuie să-ţi refaci viaţa. Promite-mi asta şi rupe scrisoarea după ce o citeşti.

Vă iubesc, Mike

Când a terminat de citit, Björn a pus deoparte scrisoarea şi a privit-o pe Mei. Ea, cu un zâmbet care i-a umplut sufletul, i-a spus, emoţionată:

- Tu mă preţuieşti. Dansezi cu mine, ai grijă de fiica mea şi de mine şi vrei să ne oferi familia pe care el nu a vrut să ne-o ofere niciodată, fără ca eu să-ţi cer asta. Björn, tu eşti acel om unic şi special pe care mi-am dorit întotdeauna să-l cunosc şi te asigur că Sami şi cu mine te iubim din toată inima, pentru că...

Nu a putut continua, emoţiile au copleşit-o, iar Björn a îmbrăţişat-o. Când a calmat-o, cu toată dragostea pe care era dispus să i-o ofere, a spus:

- Ştii, nu mă bucur pentru ce s-a întâmplat cu Mike, dar mă bucur că nu este cu tine, pentru că asta mi-a permis să te cunosc şi să devin ca un nebun după tine. Şi vreau să ştii că voi avea grijă şi le voi răsfăţa pe cele două prinţese aşa cum Mei a consimţit şi, luând scrisoarea, a rupt-o în bucăţi. Era clar că Mike, ca om, reprezenta trecutul, iar Björn era viitorul său.

Odată ce a lăsat hârtiile pe masă, Björn, scoţându-şi jacheta de lână neagră pe care o purta, făcând-o să zâmbească, i-a cerut:

- Scoate-ţi hainele, locotenente!

Amândoi s-au dezbrăcat repede, fără ca să-şi ia ochii unul de la altul. Björn a terminat înaintea ei şi i-a şoptit:

- Sunt atât de dur încât te voi distruge. Ea a zâmbit şi, cu aroganţă, l-a provocat:

- Distruge-mă, dar cu dragoste.

A luat-o în braţe şi, sprijinind-o de perete, fără niciun joc preliminar, i-a deschis picioarele şi a intrat urgent în ea. Amândoi au oftat, iar el, uitându-se în ochii ei, a spus, cu o voce răguşită:

- Nu-ţi poţi imagina cât de dor mi-a fost de tine.

Mişcându-se pentru a-i oferi mai multă profunzime, ea i-a răspuns:

- Nu-ţi poţi imagina cât de mult m-am gândit la tine. Muşcându-i bărbia, el a pătruns-o din nou.

- Te vreau pentru mine şi, aşa cum îi spune un bun prieten soţiei sale: Gura ta, corpul tău şi tot ce-i al tău, vreau să fie al meu, numai al meu, ai înţeles?

- Nu-mi mai da ordine, a oftat ea. Aici, locotenentul sunt
eu.
Björn a zâmbit şi, dându-i o palmă peste fiind, i-a şoptit:
- Gradul tău nu mă interesează, scumpo.
Această reacţie a făcut-o pe Mei să râdă şi Björn a sărutat-o. înnebunită de pasiunea pe care i-a arătat-o, ea a cedat mângâierilor, sale şi l-a lăsat să conducă jocul pervers. Fără să-i dea răgaz, Björn a pătruns-o din nou şi din nou, iar când el a gemut destul de puternic, ea i-a şoptit:
- Sssst... nu vreau să ne dea afară din hotel!
Amuzat, dându-i o altă palmă peste fund, el i-a răspuns.
- Nu-mi pasă de hotel, vreau ca tu să juisezi pentru mine.
- Doar pentru tine?
Pătrunzând-o din nou, a consimţit şi a declarat încrezător:
- Doar pentru mine, ori de câte ori ne jucăm.
Un geamăt al ei l-a făcut să se reactiveze şi, înnebunit de pasiunea pe care o simţea, a întrebat-o:
- îţi place, Mei?
- Da... da... îmi plac jocurile noastre.
Björn a zâmbit şi, iară a se opri din mişcarea lui devastatoare, i-a spus în şoaptă:
- Perversă... Mei a oftat în faţa unui nou atac şi Björn a spus: Spune-mi ce vrei să te joci.
Dispusă să încingă clipa cu fantezii, cu o voce plină de senzualitate, ea i-a şoptit în faţa noilor sale atacuri:
- Sunt în picioare în duş şi tu eşti în spatele meu. Bărbaţii, în genunchi, vor să le pun

căpşuna în gură şi tu îmi ceri să fac asta. Din spate îmi deschizi labiile şi le oferi acces înăuntrul meu, în timp ce le ceri să-mi maseze clitorisul şi îmi spui la ureche să juisez pentru tine. Doar pentru tine. Mai întâi, unul dintre ei îşi va pune gura între picioarele mele, apoi altul şi, când voi îndeplini ceea ce mi-ai cerut, vom ieşi din duş, mă vei întinde pe pat şi mi-o vei trage în faţa lor pentru a le arăta ce ne place.

- Continuă... perverso... continuă.
- Când vei ejacula, a strigat ea, apropiindu-se de punctul culminant, îmi vei desface picioarele, altul mă va pătrunde şi... când acesta va termina, următorul va intra rapid în mine, în timp ce tu îmi vei cere să ejaculez pentru tine. Numai pentru tine şi eu voi muri de plăcere.

- în acel moment, Björn nu a mai putut rezista şi, scufundându-se în ea, a atins punctul culminant. Corpurile lor s-au convulsionat la unison şi, când respiraţiile lor s-au liniştit, Mei l-a sărutat gingaş pe cap şi l-a întrebat:Ţi-a plăcut jocul?

Privind-o cu dorinţă, el a dat din cap, aprobator.

- Dorinţele tale sunt ordine pentru mine, locotenente. Când ne întoarcem la München, promit să-ţi împlinesc această fantezie.

În noaptea aceea, când a adormit, Björn a privit-o ca un prostuţ. Să o aibă în patul lui şi în grija lui a fost cel mai bun lucru care i s-a putut întâmpla în ultima vreme şi, dorind să vorbească cu cineva, şi-a luat telefonul mobil şi l-a sunat pe bunul său prieten, Eric. După două apeluri, a răspuns şi Björn i-a spus:

- Sunt cu Mei.

Eric a consimţit. Şi-a amintit cât de disperat a fost Björn cu tot ceea ce s-a întâmplat şi, aşezându-se la masă, l-a întrebat:

- Este bine?
- Da. Obosită, dar bine. Acum doarme.
- Ce mai faci?

Björn, atingându-şi părul, a răspuns:

- Sunt fericit... fericit cum n-am fost niciodată în viaţa mea. Tot ceea ce-mi doresc este să fiu cu ea şi să am grijă de ea şi...
- Nu poţi dormi, nu te poţi uita decât la ea, nu?

Björn a zâmbit. Eric îl cunoştea mai bine decât oricine altcineva şi a adăugat:

- Mă simt ca un idiot.
- Te înţeleg, a fost de acord Eric, gândindu-se la micuţa lui soţie. în ziua în care am întâlnit-o pe Jud, cu natura ei rebelă, am fost dezarmat şi cred că temperamentul lui Mei este cel care te-a dezarmat şi

pe tine. Mei şi Jud seamănă în multe privinţe şi una dintre ele este acest caracter nenorocit.
Björn a zâmbit. S-a uitat la Mei, care dormea liniştită pe mijlocul patului său şi a spus, în şoaptă:
- Acest caracter mă înnebuneşte, prietene.
- Ascultă, Björn, dacă inima ta a ales deja, nu poţi face nimic împotriva ei. Sfatul meu este să te laşi purtat de sentimente şi să te bucuri de moment. Tot ceea ce va trebui să se întâmple se va întâmpla.
- La naiba, omule, mă sperii!
Eric a zâmbit şi, înainte de a închide, i-a spus în glumă:
- Ai şi motive să fii speriat!
Când a închis telefonul mobil, Björn s-a aşezat în pat şi a privit-o cum dormea pe femeia care îl ţinea treaz de ceva timp. Dornic să fie lângă ea, s-a întins şi, când a adus-o mai aproape de el pentru a o simţi, a spus, în şoaptă:
- Melanie Parker... sunt nebun după tine.
Un zâmbet l-a făcut să ştie că este trează şi gâdilând-o, i-a şoptit, în timp ce. Mei râdea.
- Ascultaţi conversaţiile altora?
Ea a izbucnit în râs şi, apucându-i mâinile, a spus:
- Dacă începi să vorbeşti lângă mine, cum să nu ascult?
Björn a zâmbit. S-a ridicat din pat şi s-a dus la geanta lui,
de unde l-a văzut scoţând ceva. S-a aşezat pe pat. Apoi i-a arătat pandantivul cu căpşuna înmuiată în ciocolată şi a întrebat-o:
- Mă laşi să ţi—1 pun din nou?
Mei a dat din cap aprobator şi el i l-a pus. După aceea, l-a privit şi, amuzată, a comentat:
- Te rog... ai devenit atât de serios, de parcă mi-ai fi dat un inel de logodnă.

- Căsătorește-te cu mine! Fii doamna Hoffmann!
Şocată de cele auzite, nu a putut să rostească niciun cuvânt, iar Björn, gata să-şi atingă obiectivul, i-a spus:
- Pot fi foarte convingător.
Ea s-a uitat la el şi a spus:
- Va trebui să mai lucrezi la asta... păpuşel.
Cu un gest simpatic, Björn a dat din cap aprobator. Ea era femeia pe care a căutat-o dintotdeauna. Ea era sensul pe care l-a căutat de atâtea ori în viaţa lui şi, lăsându-se lăsat purtat de ceea ce simţea, a propus:
- Melanie Parker, chiar dacă nu vrei să te căsătoreşti cu mine în acest moment, mi-aţi face, tu şi Sami, onoarea de a veni să locuiţi în casa mea, care va fi casa noastră în momentul în care vei accepta propunerea mea?
înţelegând ceea ce însemna asta pentru viaţa celor trei, ea a clipit şi a răspuns cu entuziasm:
- Da... acceptăm.
Björn a sărutat-o şi dintr-odată ea, îndepărtându-se, a spus:
- O clipă... o clipă.
El, văzând-o încruntată, a devenit îngrijorat şi a întrebat alarmat:
- Ce se întâmplă? Ce se mai întâmplă acum?
- Va putea veni şi *Peggy Suei*
Björn, izbucnind în râs, a sărutat-o pe femeia pe care o adora mai presus de toate şi, întinzându-se peste ea, a şoptit:

Bineînţeles, draga mea... Peggy Sue este cel mai important membru al familiei.Epilog

«Y®
ünchen... un an mai târziu.
Spectacolul de la grădiniţă era un moment special pentru părinţi. îmbrăcaţi în costume de legume, copiii cântau şi dansau, în timp ce ei îi înregistrau şi le făceau nenumărate fotografii.
Sami, îmbrăcată ca un morcov, când şi-a terminat numărul a alergat în braţele lui Björn, care a prins-o bucuros. Educatoarea a fugit după fetiţă şi, luând-o de mână, i-a spus:
- Nu, Sami... întoarce-te la rând.
- Eu rămân cu tata.
Mei a izbucnit în râs. Sami îl adora într-un mod pur pe Björn. De când au început să locuiască împreună, fetiţa i-a acordat acel titlu, iar el, încântat, l-a acceptat. Emoţionat ca un prost, Björn şi-a agăţat camera foto de gât şi, când a vrut să vorbească, educatoarea a spus:
- Samantha... scoate-ţi coroniţa. încă nu ţi-o poţi pune.
El, când i-a văzut faţa fetiţei lui, s-a uitat la femeie şi, cu un
chip enervat, a spus:
- Spectacolul s-a terminat. Sami a stat fără coroniţa ei pe durata spectacolului. Ea şi-a respectat promisiunea şi acum noi trebuie să o respectăm pe a noastră. I-am spus că va purta coroniţa prinţesei când spectacolul se va termina şi aşa trebuie să fie.
Educatoarea a făcut un schimb complice de priviri cu Mei şi aceasta şi-a dat ochii peste cap. în cele din urmă, lăsând garda jos, educatoarea a spus:
- De acord. Dar să se întoarcă în rând cu ceilalţi.

Björn, încântat că lucrurile i-au ieşit cum a vrut, a privit-o pe Sami, care, cu coroniţa ei de prinţesă, l-a observat şi i-a spus cu convingere:
- Eşti cea mai frumoasă prinţesă-morcov pe care am văzut-o vreodată! Dar acum trebuie să te întorci în rând. Promit să te iau de la poarta grădiniţei în cinci minute cu mama, bine?
Fetiţa, după ce i-a oferit un zâmbet spectaculos, a dat din cap şi a fugit împreună cu colegii ei. Mei, care rămăsese în fundal, l-a apucat de mână pe Björn şi, trăgându-l, i-a spus:
- Nu ştiu cine este mai rău. Tu sau prinţesa-morcov.
Björn a zâmbit şi, apucând-o pe Mei, s-a îndreptat spre
poarta grădiniţei, unde a vorbit cu alţi părinţi despre spectacolul minunat pe care l-au oferit copiii. Era un tătic mândru.
Odată ce şi-au luat fetiţa, cei trei s-au urcat în maşină şi s-au dus la casa prietenilor lor. Judith, văzând că fetiţa a sosit, a aplaudat.
- Samiiiiiiiii, arăţi minunat!
- Fetiţa, încă în costumul ei de morcov, i-a privit pe toţi şi a lămurit:
- Sunt pinsesa morcoi.
Eric a izbucnit în râs şi Björn a exclamat:
- Prinţesa mea este bombă! Trebuia să o vedeţi pe scenă. A mâncat Roşia şi Conopida pe pâine, în rolul ei.
Mei şi-a dat ochii peste cap. Orice făcea Sami, întotdeauna era bine pentru Björn. Judith, auzind asta, s-a apropiat de prietena ei şi i-a şoptit:
- Te asigur că Eric, în ziua în care copiii vor merge la grădiniţă, va saliva la fel. Şi el crede acelaşi lucru despre copiii săi!

Amuzaţi de acest comentariu, toată lumea a intrat să bea ceva, în timp ce Mei l-a apucat pe Björn şi, sărutându-l, a spus:

- Haide, păpuşel, meriţi un pahar!

în anul petrecut împreună, totul a fost grozav. Minunat. S-au mutat cu Björn, iar Björn şi-a adaptat casa la nevoile lui Sami. Fort Worth a fost uitat.

în repetate rânduri, i-a cerut lui Mei să se căsătorească cu el, dar ea se lăsa rugată, deşi i-a promis că, dacă un an mai târziu vor fi încă împreună, o vor face. Björn a acceptat, în cele din urmă.

La acea vreme, i-a cunoscut pe Neill, pe Fräser şi pe alţi militari şi a realizat din nou cât de mult se înşelase. Americanii aceia erau o mare familie şi trebuia doar să vezi cum aveau grijă unul de altul şi, de fiecare dată când Mei trebuia să piloteze, ei îi promiteau că vor avea grijă de ea.

La început, de câte ori trebuia să meargă în Afganistan, Irak sau oriunde altundeva, Björn nu dormea şi stătea lipit toată ziua de programul de ştiri. Avea grijă cu drag de Sami şi, doar gândul că i se putea întâmpla ceva lui Mei, îi lua viaţa.

Dar timpul a trecut şi, aşa cum a promis, de îndată ce armata i-a permis acest lucru, a devenit civil. A dormit în fiecare seară cu fiica lui şi cu Björn şi a fost complet fericită. A avut timp să termine cursul de grafic designer, pe care l-a început într-o zi, şi s-a bucurat de o viaţă liniştită. Nu ştia dacă îi va fi dor de armată pe termen lung, dar ceea ce ştia a fost că, pentru prima dată, era complet fericită şi îşi crea propria familie.

în noaptea aceea, când cei mici au adormit, fetele au sugerat să meargă la petrecerea pe care

nişte prieteni o dădeau acasă. Eric şi Björn, după ce s-au privit reciproc, cu complicitate, au fost încântaţi să accepte. Simona şi Norbert au rămas cu copiii şi ei au plecat să se distreze.
Când au ajuns la petrecere, fetele, după ce au salutat nişte cunoscuţi, s-au dus la un bar pentru a bea ceva. Odată ce au comandat băuturile, Mei a mers la prietena ei, Judith, şi i-a şoptit: — Hei... hei., tocmai am văzut-o pe Diana şi pe iubita ei. Judith a zâmbit. La acea vreme, s-au întâlnit în separeul *Sensations* de mai multe ori şi fiecare, în felul său, s-a simţit bine.
Amuzată, s-a uitat la soţul ei, care vorbea cu Björn şi cu doi bărbaţi, şi a întrebat-o pe Mei:

— Ce părere ai despre bărbaţii care sunt cu băieţii?

Ea i-a privit şi, înţelegând ce îi propunea, a dat din cap aprobator. Björn, văzând privirea fetei sale, i-a zâmbit şi i-a făcut cu ochiul.

— Patru bărbaţi pentru noi doi. Bun!

Judith a zâmbit şi a şoptit, după ce a întâlnit privirea lui Eric:

— După chipul său, şi lui Iceman îi plac.

în timp ce Björn observa şuşotelile femeilor, Eric, amuzat, i-a comentat ceva prietenului său şi acesta din urmă a dat din cap aprobator.

Fără a fi nevoie să vorbească, cei patru s-au înţeles. Zâmbind, şi-au luat băuturile şi au mers spre marginea camerei. Câteva secunde mai târziu, bărbaţii s-au îndreptat spre ei şi Björn, îmbrăţişându-şi soţia, a sărutat-o pe gât, a tras o perdea şi a văzut mai multe paturi cu mai multe persoane făcând sex şi câteva leagăne suspendate de tavan.

Mei, văzând asta, a dat din cap aprobator. Şi-a lipit buzele de ale lui şi l-a sărutat. Björn, excitat, a răspuns acelui sărut arzător oferindu-i limba, pe care ea a savurat-o.

Fără întârziere, au intrat în cameră. Acolo, Björn şi Eric s-au aşezat pe unul dintre paturi şi, uitându-se la bărbaţii de lângă ei, le-au cerut să le dezbrace. Odată ce au fost goale, s-au îndreptat către partenerii lor şi, când au ajuns în dreptul lor, s-au pus călare peste ei. Björn, după ce a devorat buzele lui Mei, a spus:

— întoarce-te invers, cu faţa către Alfred.

Mei a făcut-o. Björn, excitat, i-a atins coapsele şi i-a şoptit la ureche:

— Alfred abia aşteaptă să te guste, draga mea, şi eu aş vrea ca să o facă. Ce zici?

Ea a zâmbit. S-a uitat la Judith şi la Eric, care se distrau pe pat cu un alt bărbat, şi a spus:Cred că este o idee excelentă.
Björn şi-a trecut mâinile peste picioarele soţiei sale şi, deschizându-i coapsele, i-a spus, privindu-l pe bărbatul care se uita la ei:
- Joacă-te cu clitorisul ei... îi place asta.
Alfred a zâmbit şi, punându-se în genunchi, a răspuns:
- Mă voi juca cu clitorisul tău până vei juisa în gura mea.
S-a aşezat în genunchi şi, după ce i-a turnat apă peste vagin
şi a uscat-o cu un prosop curat, şi-a apropiat gura şi a supt cu încântare. Mâinile lui Björn i-au despărţit buzele interioare şi, oferindu-i acces la ea, i-a şoptit la ureche:
- Aşa, Mei... lasă-mă să te deschid pentru el...
Trăgându-şi şoldurile înapoi, ea a întrebat:
- Aşa îţi place?
încălzit de ceea ce îl făcea să simtă, Björn a dat din cap aprobator şi i-a şoptit:
- Da, draga mea... da... Intră în gura lui.
Un ţipăt a scăpat printre buzele lui Mei, când ea l-a simţit pe acel bărbat cum îi apuca clitorisul cu buzele, în timp ce cu limba o bătea uşor.
-Te iubesc, scumpo... ţipă... bucură-te!
Mâinile lui Björn au ajuns până la sânii ei şi au început să-i ciupească sfârcurile, în timp ce-i şoptea:
- Sunt foarte tare, Mei... Juiseză, ca să ţi-o pot trage.
Corpul ei tremura şi, când Alfred i-a apucat coapsele şi le-a
deschis mai mult, a ţipat din nou, în timp ce Björn şoptea:

- Da... draga mea... da. Pentru mine. Doar pentru mine.

Vocea lui... lucrurile pe care le spunea, modul în care se dăruia şi perversitatea erau excitante. Vocea pasională şi fierbinte a lui Björn în urechea ei, în timp ce mâinile lui îi ciupeau sfârcurile, întotdeauna o înnebuneau.

Când Mei a ţipat şi a culminat, Björn i-a spus:

- Da... draga mea... da... Juiseză în gura lui...

Fără putere, Mei şi-a aşezat mâinile pe capul lui Alfred, apăsându-l pe ea, în timp ce el i-a supt şi i-a lins înnebunit punctul culminant. A rămas aşa, timp de câteva minute, până când Bjorn i-a spus, dornic, că momentul lui a trecut şi că ar trebui să o spele. Alfred a facut-o, a şters-o şi, când s-a ridicat, Bjorn a întors-o cu nerăbdare pe Mei şi, uitându-se în ochii ei, şi-a ghidat cu mâna penisul în vaginul umed şi a întrebat:

- Spune-mi, Cat Woman, vrei să fii a mea în pat sau într-un leagăn?

Mei, entuziasmată de bărbatul pe care îl adora şi care o trata ca pe o prinţesă, l-a sărutat pe buze şi, dornică să-l primească aşa cum el îşi dorea, i-a şoptit:

Surprinde-mă, James

Bond!

E

71M Mh HM A

N